

Indledning til *Den Græske Antologi*

ved oversætter Carsten Weber-Nielsen

Den Græske Antologi, sådan vi nu kender den, består af ca. 4.100 digte eller epigrammer, fordelt på 16 bøger. Den fik først noget, der ligner dens nuværende udseende, da Konstantin Kefalas samlede en antologi i det 10. årh. e.Kr. Hans samling havde som basis ældre samlinger, nemlig Meleagros fra Gadaras *Krans* fra begyndelsen af det 1. årh. f.Kr., Filip fra Salonikis *Krans* fra begyndelsen af det 1. årh. e.Kr., Agathias Scholastikos' *Kyklos* fra det. 6. årh. e.Kr., suppleret med Straton fra Sardes' *Musa Paidike* (pædofile digte) og med Rufinos og Palladas fra Alexandria (Straton er fra det 2. årh. e.Kr., mens de to sidstnævnte er betydeligt senere).

Den Palatinske Antologi (efter den tyske lokalitet Pfalz) blev samlet i midten af det 11. årh. og er en betragteligt udvidet version af Kefalas' arbejde, men også med en del udeladelser.

I 1299-1301 samlede Maximus Plaudes en ny antologi ved at udvide Kefalas' samling, og han har medtaget en antal digte, der var med i *Den Palatinske Antologi*, ligesom han har strøget nogle digte herfra.

Digtene i *Den Græske Antologi* spænder over en periode på 1600 år (fra 700 f.Kr. til 900 e.Kr.). Alle digtene er naturligvis skrevet på græsk, men ikke nødvendigvis af digtere, der var født i et græsk område. Således har flere romere forsøgt sig på græsk.

Digtene har man konventionelt inddelt i perioder:

1. Den klassiske periode (fra det 7. til det 4. årh. f.Kr.)
2. Den hellenistiske periode (fra det 4. til det 1. årh. f.Kr.)
3. Den romerske periode (fra det 1. årh. f.Kr. til det 4. årh. e.Kr.)
4. Den byzantinske periode (fra det 5. til det 8. årh.)

I vor tid er digtene lettest tilgængelige i W.R. Patons Loebudgave i fem bind fra 1916-1918 (der er efterfølgende blevet rettet og tilføjet i de engelske prosaoversættelser), Hermann Beckbys udgave i fire bind fra 1957-1958, 2. udg. 1966 (med tysk metrisk oversættelse) og den franske Budéudgave.

Af kommentarer skal især fremhæves A.S.F. Gow & D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965 (ca. 850 epigrammer), A.S.F. Gow & D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968 (et tilsvarende antal) og D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981.

Indholdet i Den Græske Antologi

1. bog: Kristne epigrammer.
2. bog: Beskrivelser af bronzestatuer i Zeuxippos' gymnasium i Byzans, forfattet af Christodoros fra Theben i Ægypten.
3. bog: Versindskrifter på monumenter i Kyzikos.
4. bog: Indledninger til forskellige samlinger af epigrammer.
5. bog: Erotiske epigrammer af forskellige digtere (det er her, *Den Græske Antologi* bliver rigtig interessant).
6. bog: Digte om ting, der er indviet til guder.
7. bog: Gravepigrammer (i længden lidt kedelig).
8. bog: Epigrammer af teologen Gregor (kedelig fra begyndelsen).
9. bog: Epideiktiske epigrammer.
10. bog: Protreptiske epigrammer.
11. bog: Epigrammer om selskabelighed og satiriske epigrammer.
12. bog: En overvejende del består af Stratons *Musa paidike* (pædofile digte).
13. bog: Epigrammer i forskellige versemål.
14. bog: Matematiske problemer, gåder og orakler.
15. bog: En blandet landhandel, bl.a. med figurdigte.
16. bog (*Planudes' Appendix*, ikke med i *Den Palatinske Antologi*): Epigrammer om skulpturer.

Den Græske Antologi på svensk og dansk

De første oversættelser til dansk findes i Frederik Plum, *Valgte Stykker af den Græske Anthologie, Revideret Text, metrisk Fordanskning og oplysende Anmerkninger*, København og Odense 1828. Frederik Plum var da biskop over Fyns stift. På titelbladet står der, at "Indtægten (er) bestemt til et Legat for unge Grækeres Underviisning." Plum har

udgivet og oversat næsten 200 epigrammer. Det kan ikke nægtes, at tiden er løbet fra hans oversættelser.

I 1906 udgav Vilhelm Ekelund en samling oversættelser med titlen *Grekisk bukett*, Stockholm. Ekelund nævner forfatternavne, men uden at angive bog og nummer.

I 1922 udgav Emil Zilliacus en samling, *Grekisk epigram*, i Helsingfors og året efter en udvidet udgave, trykt i Stockholm. Et eksemplar fra 1922 ejes af *Det Kongelige Bibliotek*, og det bærer en dedikation til Vilh. Andersen:

“Mottag en hälsning, en bok af de brokiga blommor jag plockat:

bergens blåa viol, parkernes purprade ros.

Mycket af färger och doft försvunnit i plockerens händer,

än på herbariets blad lefver dock någonting kvar.

Emil Zilliacus”.

Zilliacus behøver dog ikke være så beskeden: Hans oversættelser er rigtig gode.

Også i 1923 udsendte Harald Hundrup en samling oversættelser med titlen *Antikke Vers af Ovid og andre*. Heri optræder syv digte fra *Den Græske Antologi*. I 1971 udsendte han en samling oversættelser, *Glimt fra Hellas og Rom*, hvori der findes 33 digte fra *Den Græske Antologi*. Hundrup forholder sig meget frit til de originale verssmål. Han har ikke kunnet dy sig for en lille polemik: Han nævner, at et af de digte, hans selv har oversat, tidligere er oversat af Otto Gelsted og tilføjer: “Kuriøs ved sin gengivelse av *λάχανα* som ‘potteplanter’ (pot-herbs!).” Det mere end antydes, at Gelsted har kigget lidt for meget i Patons oversættelse.¹

I 1941 udsendte Otto Gelsted en samling digte med titlen *Græske Digte*, 2. udg. 1961 med illustrationer af Helge Kühn-Nielsen. Heri har Gelsted oversat o. 100 digte fra *Den Græske Antologi*. Han bevarer i de fleste tilfælde det originale verssmål, men nævner ikke bog og nummer. Gelsteds oversættelser er i det store og hele vellykkede.

1. Også i Gelsteds oversættelse af Apuleius, *Det gyldne Æsel*, 1942, kan man spore en vis afhængighed af Frederik Schaldemoses oversættelse fra 1842 og Adlingtons Loeb-oversættelse.

Af andre bidrag kan nævnes Otto Foss, som har oversat to epigrammer af Straton i *Man må studere... – festskrift til G. Torresin*, Aarhus 1984 og Sten Ebbesen, som i *Aigis* har oversat et par epigrammer med æblemotiv (2012).²

Litteratur om Den Græske Antologi af danskere

I Peter Allan Hansen, *A Bibliography of Danish Contributions to Classical Scholarship from the Sixteenth Century to 1970*, Copenhagen 1977, kan man s. 5 læse om en disputats af O.E. Torm, *Disputatio philologico-philosophica super vetus illud epigramma græcorum ex lib. 1. epigram. c. 91. epig. 1.* "Εξ [sic] ὦραι μόχθοις &c. Franeker 1662, på 38 sider.

I 1727 udsendte en O. Lange, *Disqvistio in vetus illud epigramma Græcorum ex lib. 1. epigram. c. 91. epig. 1.* "Εξ ὦραι μόχθοις &c. Kbh. 1727, på 24 sider. Denne disputats består af s. 3-29 af den foregående med meget få afvigelser i ordvalget. Bedraget blev åbenbart aldrig afsløret i samtiden, og forfatteren fik senere en kirkelig karriere.

Per Olsen, *Livet bliver ikke genudsendt, Carpe diem-temaet*, Syddansk Universitetsforlag 2010, har ganske kort berørt *Den Græske Antologi*.

Udvalget her

Kriteriet har først og fremmest været, om digteren havde noget på hjerte og kunne berette om det på en interessant måde. Naturligvis er der også skelet til tidligere danske oversættelser (og enkelte til andre sprog). De fleste oversættelser er da også hentet fra 5., 7., 9., 11. og 12. bog.

2. Endvidere Thor Lange, *Euterpe* 1874 (tre digte af Meleagros), J.A. Bundgaard i *Gyldendals Bibliotek* 2, 1928-1930 (nogle få epigrammer, som er genoptrykt i Lone Christensen, *Anthologia Epigrammaton*, Søllested 1989).

Den græske Antologi: Indhold (klik på navnet. Bogmærke viser tilbage til indholdsfortegnelsen.)

I. Klassisk tid

1. Aischylos fra Athen
2. Anakreon
3. Archilochos
4. Bacchylides
5. Demodokos
6. Empedokles
7. Euripides
8. Fokylides
9. Kleobulos
10. Platon
11. Pythagoras
12. Sapfo
13. Simonides
14. Speusippos
15. Xenofanes

II. Hellenistisk tid

16. Aischines fra Milet
17. Alexander
18. Alkaios fra Messene
19. Ammonides
20. Antagoras fra Rhodos
21. Antigonos fra Karystos
22. Antipatros fra Saloniki
23. Antipatros fra Sidon
24. Anyte
25. Aratos
26. Archias
27. Argentarius, Marcus
28. Aristodikos fra Rhodos
29. Ariston
30. Artemon
31. Asklepiades fra Samos
32. Damagetos
33. Diodoros (fra Sardes?)
34. Diofanos fra Myrina
35. Dionysios fra Rhodos
36. Dioskorides

37. Diotimos fra Athen
38. Diotimos fra Milet
39. Erinna
40. Erykios fra Kyzikos
41. Euenos
42. Euforion
43. Falaikos
44. Fantias
45. Filemon
46. Filetas fra Samos
47. Filip den Femte af Makedonien
48. Filodemos
49. Gallus
50. Hedylos
51. Hegemon
52. Hegesippos
53. Herakleitos fra Halikarnassos
54. Hermodoros
55. Hermokreon
56. Julius Polyainos
57. Kallimachos fra Kyrene
58. Karfyllides
59. Krates
60. Krinagoras
61. Kyrillos
62. Leonidas fra Tarent
63. Makedonios I
64. Meleagros fra Gadara
65. Menekrates fra Smyrna
66. Mnasalkas
67. Moiro fra Byzans
68. Moschos fra Syrakus
69. Myrinos (?)
70. Nikainetos
71. Nikias
72. Nossis
73. Parmenion
74. Perses
75. Poseidippos
76. Ptolemaios
77. Rhianos
78. Satyros
79. Simias

- 80. Skythinos
- 81. Statilius Flaccus
- 82. Theaitetos fra Kyrene
- 83. Theodoridas
- 84. Theokrit fra Syrakus
- 85. Thyillos
- 86. Timon fra Flius
- 87. Tymnes
- 88. Xenokritos fra Rhodos
- 89. Zonas, Diodoros

III. *Romersk tid*

- 90. Adaios fra Makedonien
- 91. Alfeios fra Mytilene
- 92. Ammianos
- 93. Antifanes
- 94. Antifilos
- 95. Antimedon fra Kyzikos (Automedon?)
- 96. Apollinarios
- 97. Apollonides
- 98. Athenaios
- 99. Automedon
- 100. Bassus, Lollius
- 101. Bianor
- 102. Demokritos
- 103. Diogenes Laértios
- 104. Dionysios fra Andros
- 105. Dionysios sofist
- 106. Filip fra Saloniki
- 107. Filon
- 108. Gaetulicus
- 109. Gregor fra Nazianz
- 110. Hadrian
- 111. Honestos
- 112. Julian, kejser
- 113. Kallikter el. Killaktor
- 114. Leonides fra Alexandria
- 115. Libanios
- 116. Lucilius
- 117. Lukian
- 118. Maccius, Quintus
- 119. Metrodoros, filolog

- 120. Metrodoros, matematiker
- 121. Nikarchos
- 122. Oinomaos
- 123. Palladas fra Alexandria
- 124. Platon den Yngre
- 125. Pollianos
- 126. Pompeius
- 127. Proklos
- 128. Rufinos
- 129. Sekundos fra Tarent
- 130. Straton
- 131. Thallos
- 132. Theosebeia
- 133. Tiberius, kejser
- 134. Tiberius Ilus
- 135. Trajan, kejser
- 136. Tullius Geminus
- 137. Tullius Sabinus

IV. Byzantinsk tid

- 138. Agathias Scholastikos
- 139. Anastasios den Læspende
- 140. Christodoros fra Koptos
- 141. Damaskios
- 142. Damocharis
- 143. Eratosthenes Scholastikos
- 144. Fotios
- 145. Johannes, digteren
- 146. Julianos Antecessor
- 147. Julianos fra Ægypten
- 148. Julianos Scholastikos
- 149. Konstantinos Kefalas
- 150. Kyros
- 151. Leon, filosoffen
- 152. Leontios
- 153. Makedonios II
- 154. Marianos Scholastikos
- 155. Paulos Silentarios
- 156. Rufinos Domestikos
- 157. Stefanos
- 158. Theaitetos Scholastikos
- 159. Theofanes Confessor

V. Anonyme og ikke daterbare

- 160. Aisopos
- 161. Anonyme digte
- 162. Glaukos
- 163. Glykon
- 164. Kalleas fra Argos
- 165. Kapiton
- 166. Nikodemos

Aischylos fra Athen

Aischylos (525/524-456 f.Kr.) er den berømte tragediedigter fra Athen. Af hans produktion på ca. 80 tragedier er kun 7 overleveret. Aischylos deltog i Slaget ved Marathon i 490 og sandsynligvis også i Slaget ved Salamis i 480.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 309

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 42

Aischylos I Page, OCT, I Page, FGE 130 (7.255)

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

κτανέη καὶ τούσδε μενεγχείας ὤλεσεν ἄνδρας

Μοῖρα πολύρρημον πατρίδα ῥυομένους.

ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις

τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Aischylos 7.255, Plum 1828, V.15, Penguin no. 22, Page, FGE 130 [disticha]

Thessalerne, der kæmpede ved Marathon

Disse standhaftige mænd blev dræbt af den mørke Skæbne,

mens de værnede om det fårevelsignede land.

Dog er de dødes ry i live, som dengang tålmodigt

indhyllet lemmerne i jorden ved Ossas bjerg.

Aischylos 10.110 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,532

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Οὐ χρὴ λείοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·

μάλιστα μὲν λείοντα μὴ πόλει τρέφειν·

ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Aischylos 10.110 [jambiske trimetre]

Alkibiades

En løveunge skal man ikke ha' i byen.

Og frem for alt skal ingen løve være her.

Men hvis den så er her, da må vi føje den.³

3. Sagt af Aischylos i Aristofanes' komedie *Frøerne* 1431ff.

Anakreon

Anakreon er født i Teos i Lilleasien o. 570 f.Kr. og er især kendt som lyrisk digter, hvor hans yndlingsemner var vin og elskov. Han opholdt sig i lang tid på Samos, hvor den magtfulde tyrann Polykrates var hans beskytter.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975, 4-8

D.L. Page, *Greek Further Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 307

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 37-38

Anakreon II Page, *OCT*, 'Anakreon' II Page, *FGE* 135

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.

Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φεῖδεται ἀλλὰ κακῶν.

Anakreon 7.160, Zilliacus 1923, 52, Penguin no. 8, Page, *FGE* 135 [distichon]

Krigeren Timokritos

Modig blandt fjender var Timokritos, og her er han gravlagt;

Ares dræber blot mænd, skåner kun den, som er fej.

Anakreon IV Page, *OCT*, 'Anakreon' IV Page, *FGE* 137

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Τελλίαι ἡμερόεντα βίου πόρε, Μαιάδος υἱέ,

ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος.

δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

Anakreon 6.346, Page, FGE 137 [disticha]

Tellias til Hermes

Du, som er søn af Maias, giv Tellias et liv, der er dejligt,
giv ham for gaverne her al din nåde og gunst;
lad ham da leve i Euonymeer-demen, der styres
rigtigt retfærdigt, lad ham leve et liv, der er godt.

Anakreon XIII Page, OCT, 'Anakreon' XIII Page, FGE 142 (6.142)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστει κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

Anakreon 6.142, Page, FGE 142 [distichon]

Echekratidas

Herskeren over Thessalien, Echekrátidas, til Dionysos
satte mig op dette sted og for at berømme sin by.

Anakreon 11.47 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,568

[ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ]

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος,
οὔθ' αἰρέει με χρυσός,
οὐ δὲ φθονῶ τυράννοισ·
ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.

τὸ σήμερον μέλει μοι·
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;

Anakreon 11.47 [Anakreontea 8], Meisling 1826 [1944], 14-15, Gelsted 1941, no. 75, 1961, 35 [katalektiske jambiske dimetre?]

Sorgløshed

Mig rager Gyges ikke,
hin konge over Sardes,
ej gribes jeg af guldet,
jeg priser ej tyranner!
Jeg kerer mig om myrrha
og fugter mig på skægget.
Jeg kerer mig om roser,
bekranser mig på ho'det.
Jeg kerer mig om nuet:
Hvem ved, hvad sker i morgen?

Anakreon 11.48 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,570

[ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ]

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἕφαιστέ, μοι ποιήσον
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
ποτήριον δὲ κοῖλον,
ὅσον δύνη, βάθυνον.
ποίηι δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μηδ' ἄστρα μηδ' ἀμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,
ἀλλ' ἀμπέλους χλωώσας
καὶ βότρυας γελῶντας
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

Anakreon 11.48 [Anakreontea 4], Gellius 19.9.6, Meisling 1826 [1944], 16-17, [katalektiske jambiske dimetre?]

Sølvbægeret

Hefaistos, når du hamrer
på sølvet, skal du forme
mig ikke nogen rustning,
men hellere et bæger
så dybt, som det er muligt.
Og sæt for mig på bægret
slet ingen vogn og stjerne
og ingen grum Orion,
nej, kun de grønne stokke,
og druer, der nu smiler,
samt dejlige Lyaios.

Archilochos

Archilochos fra Paros levede ca. 680-640 f.Kr., men om det er ham, der er forfatteren til epigrammet her, er tvivlsomt.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975, 1

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Archilochos II Page, OCT, 'Archilochos' II Page, *FGE* 148 (6.133)

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

Ἄλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην

Ἥρῃ, κουριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

Archilochos 6.133, Penguin no. 4, Page, *FGE* 148 [distichon]

Bruden Alkibia

Her har til Hera Alkibia indviet sløret, hun bar om

håret, dengang da hun indgik sit ægteskab.

Bacchylides

Den ægte Bacchylides levede ca. 505-450 f.Kr. og stammede fra Iulis på øen Keos. Han var nevø til digteren Simonides. Page mener ikke, at epigrammerne her er af Bacchylides.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 308

Bacchylides I Page, OCT, 'Bacchylides' I Page, FGE 150 (6.53)

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ

Εὐδήμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε

τῶι πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳι·

εὐξαμένῳι γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα

λικμήσῃι πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Bacchylides 6.53, Mackail 1906, 2.35, Zilliacus 1923, 26, Page, FGE 150 [disticha]

Bonden Eudémos

Dette tempel på marken vied Eudémos til Zefyr;

han er nemlig den vind, der bringer nytte som få.

Zefyr iled til hjælp, da bonden bad, så han hurtigt

kunne høste sit korn fra deres modnende aks.

'Bacchylides' II Page, FGE 151 (6.313)

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ

κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
πρόφρων †Κραναίων†⁴ ἰμερόεντα χορόν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
Κηίωι ἀμφιτίθει Βακχυλίδηι στεφάνους.

Bacchylides 6.313, Page, FGE 151 [disticha]

Digteren Bacchylides

Se, dronning Nike, med talrige navne, du datter af Pallas,
på det karthaiske folks dejlige kor med din gunst
hele tiden og sæt på Bacchylides' keiske hoved
kranse i mængde, som han vandt ved musernes leg.

4. Paton læser *Καρθαίων*. Karthaia er navnet på en by på Keos.

Demodokos

Demodokos er sandsynligvis fra det 4. årh. f.Kr., i hvert fald før Aristoteles, som citerer ham. Han kom fra øen Leros.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975, 2-3

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 310

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 47-48

Demodokos II Page, *OCT*, II Page, *FGE* 40 (11.235)

ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ

καὶ τόδε Δημόδοκου· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὐ·

πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

Demodokos 11.235, Skelton 1971, 15, *FGE* 40 [distichon]

Chiosboerne

Det er Demódokos' udsagn: Lerer er slemme, dem alle!

Kun ikke Prokles er slem, men han er lerisk af slægt!

Demodokos III Page, *OCT* (11.237)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ

κάθανε γευσάμενη αἵματος ἰοβόλου.

Demodokos 11.237, Skelton 1971, 15, Penguin no. 39 [distichon]

Kappadokeren

En kappadoker blev bidt af en hugorm, men hugormen døde.

Den havde nemlig smagt mandens giftige blod!

Demodokos 11.236 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,660

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἄνδρες· ἐν δὲ Κίλιξι

εἶς ἄγαθος Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

Demodokos 11.236, Penguin no. 38 [distichon]

Kilikerne

Alle kiliker er skurke, og blandt kilikerne er kun

Kínyres god – og han er selv fra Kilikien!

Empedokles

Empedokles er den berømte filosof fra Akragas på Sicilien. Han levede ca. 490-430 f.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Empedokles 9.569 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,346

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρός τε κόρη τε
θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἄλδος ἔμπυρος ἰχθύς ...
ᾠ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος
ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητὸς
πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὥσπερ ἔοικεν,
ταινίαις τε περιστεπτος στέφεσίν τε θαλείοις.

Empedokles 9.569, Mejer, *Førsokratiske filosoffer* 2, 91 og 54 [daktyliske heksametre]

Sjælevandring

Jeg var nemlig engang en dreng og også en pige,
busk og en fugl og en fisk, der sprang gennemvarmet af havet ...
Venner, som bor i den mægtige by ved Ákragas' gule
flod i det høje, I vogtere af handlinger, som er så gode,
jer vil jeg hilse: Jeg er en udødelig gud og ikke
kun et menneske, æret af alle, som det nu synes;
jeg er omvundet både med bånd og med blomstrende kransen.

Euripides

Euripides er den berømte tragedieforfatter fra Athen (ca. 480-407/6 f.Kr.). Næsten tyve tragedier af ham er overleveret.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Euripides 10.107 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,530

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Θεοῦ μὲν οὐδεὶς ἐκτὸς εὐτυχεῖ βροτός.

Euripides 10.107 [jambisk trimeter]

Lykke hos Gud

En mand får ingen lykke, hvis en gud er mod.

Euripides 10.107b Beckby, *Anthologia Graeca* 3,532

<ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ>

Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι·

οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ

σκληραὶ πάρεισι εὐσεβοῦσι πρὸς θεούς.

Euripides 10.107b [jambiske trimetre]

Lykke og ulykke

Ak ja, hvor ulig er dog ikke menneskers lod.

For nogle går det godt, men andre rammes af et uheld, selvom de mod guder handler fromt.

Fokylides

Fokylides stammer fra Milet i Lilleasien og levede i midten af det 6. årh. f.Kr. Kun få af hans digte er overleveret.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Fokylides I Page, OCT, Page, FGE 159 (10.117)

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

γνήσιός εἰμι φίλος καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν, οὗς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Fokylides 10.117, Page, FGE 159 [disticha]

Venskab

Jeg er en ægte ven, og vennen som ven vil jeg kende,
men jeg vender min ryg bort fra de onde mænd;
ingen smigrer jeg, som var jeg en hykler, men dem, jeg
elsker, holder jeg af lige fra start og til slut.

Kleobulos

Kleobulos, søn af Euagoras, var tyrann i Lindos på øen Rhodos og regnedes for én af De syv Vise. Hans død fandt sted i midten af det 6. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 36

Kleobulos 14.101 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,222

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δυοκαίδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ
παῖδες <δὶς> τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δὲ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

Kleobulos 14.101 [daktyliske heksametre]

Børn og børnebørn

Én er fader, af børn er der tolv; og for hver af disse
findes der to gange tredive børn, ikke lig med hinanden;
nogle af dem er lyse, mens andre tværtimod mørke;
selvom enhver er udødelig, går de dog alle til grunde.

Svar: Året, månederne, dage og nætter.

Platon

Platon (o. 429-347 f.Kr.) er den berømte filosof. Efter traditionen begyndte han sin karriere med at skrive digte. Det er usikkert, om alle de epigrammer, der går under hans navn, er forfattet af ham.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 309

Platon Page I, OCT, 'Platon' I Page, FGE 162

ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἑμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

Platon 7.669, Zilliacus 1923, 89, Gelsted 1941, no. 7, 1961, 11, Høeg 1941, no. 4, 324 (+ 199), Foss 1984, 85, Penguin no. 27, Page, FGE 162 [distichon]

Den elskede Aster

Stjernerne ser du imod, min stjerne!⁵ Og kunne jeg blive
himlen, da ville jeg se mod dig med tusinders blik.

Platon Page II, OCT, 'Platon' II Page, FGE 162

ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζῳοῖσιν Ἑῶιος,
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

5. Ordspil på *aster* = stjerne og *Aster*, en ung mand, som Platon beundrede.

Platon 7.670, Ekelund 1906, 11, Høeg 1941, no. 5, 324 (+ 199), Penguin no. 28, Page, FGE 162, Otto Foss 1984, 85 [distichon]

Den elskede Aster

Engang strålede du som morgenens stjerne blandt dem, som
leved. Som død er du nu aftenens stjernes glans.

Platon Page III, OCT, Page, FGE 162 (5.78)

τὴν ψυχὴν Ἀγάθωνα φιλῶν ἐπὶ χεῖρσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

Platon 5.78, Gelsted 1941, no. 8, 1961, 11, Høeg 1941, no. 1, 324 (+ 199), Penguin no. 31, Page, FGE 162, Foss 1984, 85 [distichon]

Sjælens flugt

Agathon kyssede jeg, og jeg havde sjælen på læben.
Stakkels sjæl! For den kom for at gå over til ham!

Platon Page IV, OCT, Page, FGE 163 (5.79)

τῶι μήλωι βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ' ὁ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

Platon 5.79, Gelsted 1941, no. 8, 1961, 11, Høeg 1941, no. 2, 324 (+199), Ebbesen, *Aigis* 2012, 1, Page, FGE 163 [disticha]

Tag æblet!

Æblet kaster jeg til dig, og hvis du gerne vil elske,
så tag imod det og skænk uskyld som lønnen herfor.
Men har du andet i sinde – hvad himlen forbyde! – så tag det:
Du skal jo tænke på, hvor kortvarig skønheden er.

Platon Page V, *OCT*, Page, *FGE* 164 (5.80)

μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

Platon 5.80, Zilliacus 1923, 90, Høeg 1941, no. 3, 324 (+199), Skelton 1971, 56, Penguin no. 32, Ebbesen, *Aigis* 2012, 1, Page, *FGE* 164 [distichon]

Æblet taler

Jeg er et æble, som kastedes til dig, Xanthippe, af én, som
elsker dig højt, så sig ja – begge visner vi snart!

Platon Page VI, *OCT*, 'Platon' VI Page, *FGE* 165

νῦν, ὅτε μηδέν Ἄλεξις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλός,
ὥπται καὶ πάντη πᾶσι περιβλέπεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον, εἴτ' ἀνιήσῃ
ὑστερον; οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

Platon 7.100, Høeg 1941, no. 7, 325 (+ 200), Penguin no. 30, Page, *FGE* 165 [disticha]

Alexis

Intet jeg sagde, kun dette: "Hvor smuk er Alexis dog ikke!"

Nu er han set, og enhver kigger på ham overalt.

Hvorfor, mit hjerte, viser du hunde et kødben og ærgrer
dig så? Jeg mistede jo Faidros af selvsamme grund!

Platon Page VII, *OCT*, Page, *FGE* 166

ἂ Κύπρις Μούσαισι· "κοράσια, τὰν Ἄφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρων ὑμμῶν ἐφοπλίσομαι."
χαὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· "Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἡμῶν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον."

Musikios 9.39 (efter Page **Platon**) Page, FGE 166 (?), Diog. Laert. 3.33 [disticha]

Kypris og muserne

Muserne hørte engang, at Kypris sagde: "I piger,
ær Afrodite, for jeg kan væbne Eros mod jer."

Muserne svared: "Fortæl dette sludder til Ares!

Denne her lille dreng flyver ikke mod os!"

Platon Page VIII, OCT, Page, FGE 167

ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἢ ποτ' ἐραστῶν
ἔσμὸν ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
τῆι Παφίηι τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὄρασθαι
οὐκ ἐθέλω, οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

Platon 6.1, Mackail 1906, 2.22, Zilliacus 1923, 41, Gelsted 1941, no. 52, 1961, 26, Høeg 1941, no. 15, 326 (+ 200), Skelton 1971, 56, Penguin no. 310, Page, FGE 167 [disticha]

Hetæren Laïs

Jeg hedder Laïs: Engang ku' jeg le over Hellas, for foran
døren stod der en flok unge, som elskede mig.

Spejlet giver jeg nu til Pafia – jeg vil ikke længer

se mig selv, som jeg er, fremfor hvordan jeg så ud.

Platon Page IX, OCT, Page, FGE 168, Diog. Laert. 3.31, Athen. 13.589c

Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἔξετ' Ἔρως·
ᾧ δειλοί, νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοβόλου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Asklepiades 7.217 (Gow and Page, HE no. 41), Høeg 1941, no. 8, 325, Penguin no. 76, HE 1002 [disticha]

Hetæren Archeanassa

Nu har jeg Archeanassa, den kolofoniske kvinde,
hun, i hvis rynker der sad Eros, som er så sød.
Elskere, I, som plukkede ungdommens friske blomst, da
den stod i flor, sikken ild I gik igennem dengang!

Platon Page X, OCT, Page, FGE 169-170

δάκρυα μὲν Ἐκάβηι τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξί
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις,
σοὶ δέ, Δίω, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκου ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κείσαι δ' εὐρυχόρῳι ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίω.

Platon 7.99, Høeg 1941, no. 6, 324 (+ 200), Penguin no. 29, Page, FGE 169 [disticha]

Dion fra Syrakus

Moirerne tildelte Hékabe sammen med iliske kvinder
tårer som lod fra den dag, da de var blevet født;
selvom du fik en triumf for prægtige gerninger, Dion,
hældte guderne ud alle de håb, som du bar.
Æret af borgerne ligger du nu i din vidtstrakte hjemby,
Dion, du gjorde min sjæl gal af elskov til dig.

Platon Page XI, OCT, 'Platon' XI Page, FGE 172 (7.259)

Εὐβοίης γένος ἔσμεν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ γαίης ὄσσον ἀφ' ἡμετέρης.

Platon 7.259, Plum 1828, V.19, Høeg 1941, no. 9, 325 (+200), Penguin no. 33, Page,
FGE 172 [distichon]

Landflygtige fra Eretria 1

Vi er eretriske mænd fra Euboia, men nu nær ved Susa

ligger vi, ak, for hvor langt væk er vort fædreland!

Platon Page XII, *OCT*, 'Platon' XII Page, *FGE* 173 (7.256)

οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες

Ἐκβατάνων πεδίωι κείμεθ' ἐνὶ μεσάτωι.

χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι

γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε, θάλασσα φίλη.

Platon 7.256, Plum 1828, V.18, Zilliacus 1923, 59, Gelsted 1941, no. 95, 1961, 42, Høeg 1941, no. 10, 325 (+ 200), Penguin no. 34, Page, *FGE* 173 [disticha]

Landflygtige fra Eretria 2

Vi, der engang forlod de ægæiske, tonende bølger,

ligger begravede her midt i Ekbátanas jord.

Skønne Eretria, farvel til vor hjemby og farvel til Euboias

nabo Athen – og farvel, hav, som vi elskede højt!

Platon Page XIII, *OCT*, 'Platon' XIII Page, *FGE* 174

ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως·

ἦνίδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Platon 9.506, Zilliacus 1923, 116, Gelsted 1941, no. 80, 1961, 35, Høeg 1941, no. 16, 326 (+ 200), Skelton 1971, 57, Penguin no. 36, Page, *FGE* 174 [distichon]

Sapfo

Nogle fortæller, at tallet på muser er ni – ikke rigtigt!

Sapfo fra Lesbos er jo med som den tiende blandt dem!

Platon Page XV, *OCT*, 'Platon' XV Page, *FGE* 174 (9.51)

αἰῶν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν

οὖνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἡδὲ τύχην.

Platon 9.51, Penguin no. 738, Page, FGE 174 [distichon]

Tiden

Tiden vil bringe alt: Et langvarigt liv kan skifte
navne og former ud, ja éns natur og éns lod.

Platon Page XVI, OCT, 'Platon' XVI Page, FGE 175 (9.823)

σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἷ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ καὶ βληχὴ πουλυμιγῆς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδωι Πάν
ὑγρὸν ἰεῖς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων,
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι ἀμαδρυάδες.

Platon 9.823, Penguin no. 317, Page, FGE 175 [disticha]

Pan

Sig ikke noget, dryaders grønklædte klippe, og bjergets
kilder, og får, der har født, stop jeres brægen nu,
for det er selveste Pan, der spiller den skønneste fløjte;
han har nu sat sin mund over forbundne rør.
Rundt om med strålende fødder har vandnymfer startet en kordans;
sammen med dem kommer da nymfer fra skoven herhen.

Platon Page XVII, OCT, 'Platon' XVII Page, FGE 175 (16.13)

ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
καὶ σοι καχλάζουσιν ἑμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ
θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Platon 16.13, FGE 175 [disticha]

Pan ved kilden

Sæt dig ved siden af denne løvrige, tonende pinje,
som bliver rystet af Zefyros' kraftfulde blæst.
Ved mine brusende strømme vil fløjten bringe dig sønnen,
for dine øjenlåg vil helt fortrylles af mig.

Platon Page XVIII, OCT, 'Platon' XVIII Page, FGE 176 (7.268)

ναυηγόν με δέδορκας. δὴν οἰκτεῖρασα θάλασσα
γυμνώσαι πυμάτου φάρεος ἠιδέσατο·
ἄνθρωπος παλάμησιω ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσε,
τόσσου ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνο καὶ ἐνδύσαιτο, καὶ εἰν Ἄϊδαο φέροιτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμόν ἔχοντα ῥάκος.

Platon 7.268, Page, FGE 176 [disticha]

En skibbruden 1

Se, du betragter en skibbruden mand. Selv havet fik medynk,
for det undså sig for helt at fjerne mit tøj;
dog kom en mand, der med frygtløse hænder tog alt tøjet af mig,
pådrog sig derved en skyld for en lille profit.
Lad ham nu klæde sig på, og lad ham drage til Hades,
sådan at Minos kan se, at han bærer min las.

Platon Page XIX, OCT, 'Platon' XIX Page, FGE 177

ναυηγού τάφος εἰμί, ὃ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργού·
ὡς ἀλλὴ καὶ γαίηι ξυνὸς ὕπεστ' Ἄϊδης.

Platon 7.265, Skelton 1971, 57, Penguin no. 312, Page, FGE 177 [distichon]

En skibbruden 2

Jeg er en skibbrudens grav, og over for mig er en bondes.
Hades er fælles for os både til lands og til vands.

Platon Page XX, *OCT*, 'Platon' XX Page, *FGE* 177

πλωτῆρες, σώϊζοισθε καὶ εἰν ἀλι καὶ κατὰ γαίαν,

ἴσ τε δὲ ναυηγού σῆμα παρερχόμενοι.

Platon 7.269, Zilliacus 1923, 65, Gelsted 1941, no. 98, 1961, 43, Penguin no. 313, Page, *FGE* 177 [distichon]

En skibbruden 3

Gid I, sømænd, må færdes sikkert på land og på havet!

Dog skal I vide, at her hviler en skibbruden mand.

Platon Page XXI, *OCT*, Page, *FGE* 178 (6.43)

τὸν Νυμφῶν θεράποντα φιλόμβριον ὑγρὸν αἰιδόν,

τὸν λιβάσιω κούφαις τερπόμενον βάτραχον,

χαλκῶι †τυπώσασ†⁶ τις ὄδοιπόρος εὐχος ἔθηκε

καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.

πλαζομένωι γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰείσας

κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίωι στόματι.

φωνήν δ' ἠγήτειραν ὄδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων

<

>⁷

Platon 6.43, Ekelund 1906, 9-10, Gelsted 1941, no. 51, 1961, 26, Page, *FGE* 178 [disticha]

Tørstslukkeren

Nymfernes tjener, den regnglade, fugtige sanger, den, der

glæder sig rigtigt ved lette fontæner – en frø –

formed i bronze en vejfarer, hvorpå han indvied dyret,

6. I *OCT* skrives *μορφώσας* (uden *cruces*).

7. εὐρε πόσιω γλυκερῶν ὦν ἐπόθει ναμάτων scr. C.

da han fik stillet sin tørst fremkaldt af sommerens brand;
vandet peged den ud, da han flakked omkring, og belejligt
sang den fra fugtigt hul med sin amfibiske mund.
Vandrerer fulgte nu uafbrudt stemmen, som førte frem til
vandets dejlige drik, som han længtes imod.

Platon Page XXII, OCT, 'Platon' XXIIa Page, FGE 179

εἰς Σάτυρον κρήνηι ἐφειστώτα καὶ Ἔρωτα καθεύδοντα
τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεὶρ
μόννη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθωι.
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὀμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρίν
πορφυρέου μέθυσος λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὐκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κούρου
κινήσεις ἀπαλῶι κώματι θελγόμενον.

Platon 9.826, Page, FGE 180 [disticha]

Til en satyr stående ved en brønd og en sovende Eros

Jeg er en satyr, Bromios' søn, en kunstner har skabt mig,
ånded guddommeligt liv ind i den hele sten.
Nymferne leged jeg med; og i stedet for purpurrød vinmost,
som jeg servered engang, gi'r jeg nu dejligt vand.
Ret nu din rolige fod herhen, så du ikke forstyrrer
drengen, der ligger så godt midt i den dybeste søvn.

Platon XXIII Page, OCT, 'Platon' XXIIb Page, FGE 180 (9.827)

ΑΜΜΩΝΙΟΥ

εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων,

θέλω δ' ἰμερόεντα⁸ νέον περὶ κώματι παῖδα

Ammonios (efter Page **Platon**) 9.827, Page, FGE 179 [disticha]

Satyren

Guden med horn, Dionysos, har mig som sin elskede tjener;

jeg lader strømme ud sølvnejadernes vand;

dysset i søvn er den lille dreng, og han ligger så roligt ...

Platon Page XXV, OCT, 'Platon' XXIII Page, FGE 180

εἰς τὸ αὐτό

ἡ Παφίη Κυθήρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθε

βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·

πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ

φθέγγατο "ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;"

Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἄ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος

ἔξεσεν οἱ ἂν Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.

Platon 16.160, Gelsted 1941, no. 49, 1961, 25, FGE 180 [disticha]

Praxiteles' Afrodite

Hen over havet kom Kythereia fra Pafos til Knidos.

Hun ville nemlig se statuen dér af sig selv.

Da hun fra hver en kant i det åbne rum havde kigget,

råbte hun: "Hvor er jeg set bar af Praxíteles – hvor?"

Dog har Praxiteles ikke set det forbudte, men stålet

mejslede Pafia, som Ares ønskede det.⁹

8. Beckby læser ἡρεμόεντα.

9. De to sidste linjer er en senere tilføjelse. Plinius, *Historia naturalis* 36.21, nævner, at helligdommen, hvor statuen stod, var åben på alle sider.

Pythagoras

Pythagoras fra Samos var en berømt filosof og levede ca. 582-496 f.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Pythagoras 7.746 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,438

εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ

ᾧ ὄδε μέγας κείται Ζάν, ὃν Δία κικλήσκουσιν.

Pythagoras 7.746 [daktylisk heksameter]

Til Zeus' grav på Kreta

Her er den store Zan, også nævnt som Zeus, begravet.

Sapfo

De tre epigrammer, som går under Sapphos navn, er ikke skrevet af den ægte Sapfo, fastslår Page.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Sapfo I Page, OCT, 'Sapfo' I Page, FGE 183 (6.269)

παῖδες, ἄφωνος ἐοῖσα ποτεννέπω αἶ τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
Αἰθιοπαί με κόραι Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἄριστα,
†Ἑρμοκλείταο†¹⁰ τῷ Σαυναϊάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· αἶ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείσου γενεάν.

Sapfo? 6.269, Page, FGE 183 [disticha]

Præstinden Arista

Skønt jeg er stum, vil jeg sige jer, børn, hvis nogen vil spørge,

for en utrættelig røst sidder for foden af mig:

“Jeg blev til Letos datter, Aithopia Artemis, viet

af Hermokleides’ barn, som Saῦνάος fik.

Din præstinde er hun, du kvindernes hersker, så glæd dig

over hende og giv ære til hele vor slægt.”

10. Beckby læser Ἑρμοκλειδαία.

Sapfo II Page, OCT, 'Sapfo' II Page, FGE 185 (7.489)

Τιμάδος ἄδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανούσαν

δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,

ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθάγι σιδάρωι

ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Sapfo 7.489, Plum 1828, IV.5, Page, FGE 185 [disticha]

Bruden

Dette er Timas' aske. Hun døde førend sit bryllup,

og Perséfone tog mod i sit dunkle gemak.

Alle veninderne skar deres dejlige hår af ho'det

med en nysleben saks, netop da hun var død.

Sapfo III Page, OCT, 'Sapfo' III Page, FGE 186 (7.505)

τῶι γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος

κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοΐας.

Sapfo 7.505, Page, FGE 186 [distichon]

Fiskeren Pelagon

Over fiskeren Pélagon satte hans far dette minde

om hans fattige liv: Åren og rusen til fisk.

Simonides

Simonides blev født på øen Keos o. 556 f.Kr. I 490 var han kommet til Athen og blev kendt for sine epigrammer om perserkrigene. Han døde i Akragas på Sicilien o. 468.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 308

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 38-41

'Simonides' I Gow and Page, *HE* 179, Simonides LX Page, *OCT*, 'Simonides' LX Page, *FGE* 283 (5.159)

Βοίδιον ἠύλητρις καὶ Πυθιάς, αἴ ποτ' ἐρασταί,
σοί, Κύπρι, τὰς ζώνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

Simonides 5.159, Page, *HE* 3300, *FGE* 283 [disticha]

Hetærerne

Fløjtespillersken Boidion og Pythias, førhen hetærer,

vier disse bælder til dig, Kypris, og billeder med.

Købmand og reder, din portemonnæ ved sikkert at sige,

hvorfra bælderne kom, hvorfra billeder kom.

Simonides II Page, OCT, 'Simonides' II Page, FGE 191

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίαι κέχεται·
οὐκ ἀδίκως, ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
τρηχέϊαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Simonides 16.26, Plum 1828, V.17, FGE 191 [disticha]

Athenerne på Euboia

Dybt i Dirfys' slugter faldt vi, og graven blev rejst os
nær ved Eurípos' sund af vores fædreland.

Det har vi nemlig fortjent: Vi misted vor dejlige ungdom
fik kun den barske sky, som bliver bragt af en krig.

Simonides III Page, OCT, 'Simonides' III Page, FGE 192

ΑΔΗΛΟΝ

δεσμῶι ἐν ἀχνυόεντι¹¹ σιδηρέωι ἔσβεσαν ὕβριν
παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασι ἐν πολέμου
ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες·
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

Anonym 6.343, Page, FGE 192 = Herodot 5.77 Hastrup og Hjortsø [disticha]

Athens sejr over Theben og Chalkis

Da athenernes sønner i krigens grumme bedrifter
vandt over Chalkis's folk og boioterne med,
slukkede de arrogancen med jernbånd i tågen og satte
dette hoppespannd op, Pallas' tiendedel.

11. I OCT skrives τὰχνυθέντι.

Simonides V Page, *OCT*, 'Simonides' V Page, *FGE* 195

τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πάνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

Simonides 16.232, *FGE* 195 [distichon]

En statue af Pan

Mig, den arkadiske Pan med bukkefod, fjende af meder,
ven af athenernes folk, stilled Miltiades op.

Simonides VI Page, *OCT*, 'Simonides' VI Page, *FGE* 196, cf. Hdt. 7.228.3

μνήμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτείναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδῶς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

Simonides 7.677, Zilliacus 1923, 53, Penguin no. 11, Page, *FGE* 196 [disticha]

Spåmanden Megistias

Her er Megistias' grav, den berømte, som meder
dræbte dengang, da de over Spercheios var gået.
Skønt han som spåmand nu tydeligt skuede døden, der trued,
ville han ikke gå væk, svigte spartanske mænd.

Simonides VII Page, *OCT*, 'Simonides' VII Page, *FGE* 197 (7.301)

εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σείο
τῆιδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμωι.

Simonides 7.301, Page, *FGE* 197 [disticha]

Soldaterne ved Thermopylæ

Ærefuldt skjuler jorden, Leónidas, dem, der sammen
døde på stedet med dig, vidtstrakte Spartas monark.
De tog imod i kamp med mediske mænd mange pile,
de tog også imod fodrappe hestes flok.

Simonides VIII Page, OCT, 'Simonides' VIII Page, FGE 199

εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθελίμαι
κείμεθ' ἀγηράτῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

Simonides 7.253, Plum 1828, V.7, Penguin no. 13, Page, FGE 199 [disticha]

Soldaterne fra Thermopylæ 2

Hvis det at dø med ære er størstedelen af modet,
så har skæbnen til os givet den bedste del:
Vi har bestræbt os for at skænke frihed til Hellas,
og ligger derfor her med et udødeligt ry.

Simonides IX Page, OCT, 'Simonides' IX Page, FGE 199

ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃι περὶ πατρίδι θέντες
κύνεον θανάτου ἀμφεβάλοτο νέφος·
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' Ἄρετῇ καθύπερθε
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἰίδεω.

Simonides 7.251, Plum 1828, V.8, Zilliacus 1923, 56, Gelsted 1941, no. 91, 1961, 42,
Penguin no. 12, Page, FGE 199 [disticha]

Soldaterne fra Thermopylæ 1

Uudslukkelig ære har disse bragt fædrelandet,
da de har iført sig dødens sortladne sky.
Selvom de døde, så lever de dog, for modet vil hædre

dem, så de kommer op nede fra Hades' hus.

Simonides XII Page, *OCT*, 'Simonides' XII Page, *FGE* 205, cf. [Plut.] malign. Herodot. 39 (870e) (uden forf.)

*ἀκμάς ἐστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πάσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.*¹²

Simonides 7.250 [6 vers hos Beckby], Bundgaard 1928-1930, 266, Gelsted 1941, no. 91, 1961, 42, Penguin no. 15, Page, *FGE* 205 [distichon]

Korintherne ved Salamis

Hele Grækenland stod på æggen af et barberblad,
dengang vi reddede det med vore egne liv.

Simonides XIII Page, *OCT*, 'Simonides' XIII Page, *FGE* 206 (6.215)

*ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὄπλ' ἀνέθεν Λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.*

Simonides 6.215, Page, *FGE* 206 [distichon]

Slaget ved Salamis

Disse våben fra fjendtlige medere har Diodóros'
sømænd til Leto viet, vundet ved slaget til søs.

Simonides XV Page, *OCT*, 'Simonides' XV Page, *FGE* 212, cf. Plut. *vit.* Aristid. 19.7 (6.50)

*τόνδε ποθ' Ἑλληνες Νίκης κράτει,¹³ ἔργωι Ἄρηος,
[εὐτόλμωι ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,]
Πέρσας ἐξελάσαντες ἐλευθέραι Ἑλλάδι κοινόν¹⁴*

12. Fire vers mere hos Page, *FGE*.

13. Beckby læser ῥώμη χερὸς.

14. Beckby læser ἐλεύθερον Ἑλλάδι κόσμον.

ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

Simonides 6.50, Page, FGE 212 [disticha]

Slaget ved Platææ

Da hellener engang med håndens styrke, et værk af

Ares, rettede sig efter sjælens mod

og drev perserne ud, et smykke for Hellas' frihed,

rejste de alteret for den befriende Zeus.

Simonides XVII Page, OCT, 'Simonides' XVIIa Page, FGE 217 = Thuk. 1.132.2 (uden forf.) (6.197)

Ἑλλάνων ἀρχαγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε¹⁵ Μήδων

Παυσανίας Φοίβωι μνᾶμ' ἀνέθηκα τόδε.

Simonides 6.197, Page, FGE 217 [distichon]

Pausanias

Dengang jeg, grækernes leder, Pausanias, slog medernes hære,

satte jeg på dette sted Foibos et stort monument.

Simonides XIX Page, OCT, 'Simonides' XIX Page, FGE 218

τόξ'α τάδε πτολέμοιο πεπανμένα δακρυόεντος

νηῶι Ἀθηναίης κείται ὑπορρόφια,

πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαὶ φωτῶν

Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Simonides 6.2, Gelsted 1941, no. 58, 1961, 28, Page, FGE 218 [disticha]

Pile til Athene

Holdende hvil fra tårefremkaldende krig hænger pile

15. Beckby læser ὤλεσα.

ned fra tempelets loft, som er Athenes hus.
Tit i den voldsomme kamp, hvor mændene sloges så heftigt,
fik de så deres bad i persiske rytteres blod!

Simonides XXIIa Page, OCT, 'Simonides' XXIIa Page, FGE 234

μυριάσιν ποτὲ τῆϊδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

Simonides 7.248, Page, FGE 234 [distichon]

Krigerne fra Thermopylae

Fire tusind fra Peloponnes har kæmpet på stedet
her: I møde der kom tre millioner mand.

Simonides XXIIb Page, OCT, 'Simonides' XXIIb Page, FGE 234

ὦ ξείν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆϊδε
κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

Simonides 7.249, Plum 1828, V.6, Bundgaard 1928-1930, 267, Gelsted 1941, no. 90,
1961, 41, Penguin no. 10, Page, FGE 234 [distichon]

Krigerne fra Thermopylae 2

Fremmede, sig til lakedaimonere, at det er her, vi
ligger i lydighed mod deres befaling til os.

Simonides XXVII Page, OCT, 'Simonides' XXVII Page, FGE 241 (6.213)

ἔξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἦραο ταύρους
καὶ τρίποδας πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα,
τοσσάκι δ' ἡμερόεντα διδασκόμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

Simonides 6.213, Page, FGE 241 [disticha]

Simonides' digtersejr

Seksohalvtreds har du vundet af tyre og trefødder, førend
du, Simonides, fik indviet billedet her.
Lige så tit besteg du den ansete Nikes skønne
vogn, da du havde belært mændenes dejlige kor.

Simonides XXXIV Page, OCT, 'Simonides' XXXIV Page, FGE 250, cf. schol. Pind. Pyth.
1.152 (uden forf.) (6.214)

φημί Γέλων', Ίέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
παίδας Δεινομένευσ, τοὺς τρίποδας θέμεναι,
βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη, πολλήν δὲ παρασχέειν
σύμμαχον Ἕλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

Simonides 6.214 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,550

Φημί Γέλων', Ίέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
παίδας Δεινομένευσ, τοὺς τρίποδας θέμεναι
ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
δαρειακοῦ χρυσοῦ, τὰς δεκάτας δεκάταν.

Simonides 6.214 Page [disticha]

Sønnerne af Deinómenes: Gelon og Polyzélos,
Hieron og Thrasybul viede trefødder her,
da de besejred barbariske folk og ydede støtte
til hellenernes folk, så de ku' blive fri.

Simonides 6.214 Beckby [disticha]

Slaget ved Himera

Sønnerne af Deinómenes: Gelon og Polyzélos,
Hieron og Thrasybul viede trefødder her.
Dette, en hundrededel, er lig med halvtreds talenter,

hundrede pund i vægt af det dareiske guld.

Simonides XXXVII Page, OCT, 'Simonides' XXXVII Page, FGE 253

πολλὰ πίων καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν
ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Simonides fra Keos 7.348, Bundgaard 1928-1930, 273, Penguin no. 20, Page, FGE 253
[distichon]

Timokreon

Jeg er fra Rhodos, Timókreon hed jeg, og jeg drak en masse,
spiste en masse, var grov, her ligger jeg i min grav!

Simonides XLV Page, OCT, 'Simonides' XLV Page, FGE 267-268 (7.296)

ἐξ οὗ γ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμεν
καὶ πόλιος θνητῶν¹⁶ θούρος Ἄρης ἐπέχει,¹⁷
οὐδέν πω τοιοῦτον¹⁸ ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.
οἶδε γὰρ ἐν Κύπρῳ Μήδους¹⁹ πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας. μέγα δ' ἔστεινεν Ἄσις ὑπ' αὐτῶν
πληγείσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

Simonides fra Keos 7.296, Plum 1828, V.13 [disticha]

Slaget ved Cypern

Lige siden havet har adskilt Europa fra Asien,
og den ubændige gud, Ares, bragte os krig,

16. Beckby læser πόλεμον λαῶν.

17. Beckby læser ἐφέπει.

18. Beckby læser οὐδαμὰ πω κάλλιον.

19. Beckby læser Μήδων.

fandtes der intet sted en større bedrift, der blev udført
gennem jordiske mænd hverken til lands eller vands.
For de har slået ihjel mange mediske mænd tæt ved Cypem
og har erobret til havs hundrede skibe med samt
deres besætning – og Asien ramtes af begge hænder,
så det stønnede højt plaget af krigens magt.

Simonides XLVI Page, *OCT*, 'Simonides' XLVI Page, *FGE* 271-272 (7.258)

οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι.

Simonides 7.258, Plum 1828, V.14, Page, *FGE* 271 [disticha]

Slaget ved Eurymedon

Ved Eurýmedon mistede disse den herlige ungdom,
mens de kæmped imod medernes pileskudshær.
Både til fods de sloges og fra de hurtige skibe;
døden har efterladt mindet om deres mod.

Simonides XLVIII Page, *OCT*, 'Simonides' XLVIII Page, *FGE* 274

γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφώντος
υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

Simonides 9.700, Page, *FGE* 274 [distichon]

Polygnots maleri

Her har Agláofons søn, Polygnót fra Thasos malet
Ilions fæstning, dengang den blev hæret i krig.

Simonides XLIX Page, *OCT*, 'Simonides' XLIX Page, *FGE* 275

χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῶδος ἔχοντες,
κῶροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἵπποσύναι,
οἳ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἦβην
πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

Simonides 7.254b, Page, FGE 275 [disticha]

Rytterne fra Athen

I, der var tapre i krig og vandt jer et ry, jeg hilser
jer, I mænd fra Athen, herligste rytteri,
som har mistet det unge liv for den vidtstrakte hjemby,
mens I kæmpede mod talrige grækernes hær.

Simonides LIV Page, OCT, 'Simonides' LIV Page, FGE 280 (7.442)

εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὄδε τύμβος,
οἱ θάνουν εὐμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλλης, ἵνα σφίσι μὴ κατέλθῃται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.

Simonides 7.442, Page, FGE 280 [disticha]

Tegeaterne

Lad os erindre de åbentkæmpende mænd, for de ligger
her, og de døde for Tégeas land, rigt på får,
kæmpende for deres by, for at Hellas aldrig sku' fjerne
friheden fra dem selv, nu de er døde for os.

Simonides LVI Page, OCT, 'Simonides' LVI Page, FGE 281 (16.281)

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκριβῶσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύννη μισθὸν ἐμείο διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξέων ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

'Simonides' 16.204, Plum 1828, I.29, FGE 281 [disticha]

Om Praxiteles' Eros-statue

Her har Praxíteles formet nøjagtigt den Eros, han følte;
ud af sit eget sind drog han en original.

Jeg blev da givet til Fryne som løn, men jeg skaber ikke
elskov med bue og pil, men ved et smægtende blik.

Simonides LVII Page, *OCT*, 'Simonides' LVII Page, *FGE* 281

τίς ἄδε; - Βάκχα. - τίς δέ μιν ξέσεε; - Σκόπας.

- τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; - Σκόπας.

Simonides 16.60, FGE 281 [jambiske trimetre]

En bacchantinde

Hvem er det? – “En bacchant!” – Hvem skar den? – “Skopas' hånd!”

Hun raser! Er det Bacchos, Skopas? – “Skopas, ja!”

Simonides LVIII Page, *OCT*, 'Simonides' LVIII Page, *FGE* 282

τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πήχεων ὁ Λίνδιος.

Simonides 16.82, HE 3916, FGE 282 [jambiske trimetre]

Kolossen fra Rhodos

Den rhodiske kolos – firs alen er den høj –

har Chares, kunstneren fra Lindos, fuldendt her.

'Simonides' II Page and Gow, *HE* 180, Simonides LIX Page, *OCT*, 'Simonides' LIX Page,
FGE 282

χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας

Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα

ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο, τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἴκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ὃ σκέθε χειρὶ
ἤραξεν, καναχῆ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν,
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ
μείναι, ἀν' ὑλήεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν ὃς τάδε Ῥεῖα
ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Simonides 6.217, HE 3304, Page, FGE 282 = Fabel 244, *Æsops fabler*, 2012 [disticha]

Kybelepræsten og løven

Vinterens sne vælted ned, og en Kýbelepræst søgte tilflugt

ind i hule, der var ganske forladt af enhver.

Ind i grotten da trådte en okseædende løve,

netop som præsten da havde aftørret sit hår.

Men han udbredte sin hånd: På den store tromme, han gik med,

slog han nu voldsomt løs, hulen gav genlyd af larm.

Bjergdyret udholdt da ikke Kýbeles hellige støj, men

hasted i ilsom flugt op på det skovklædte bjerg,

ræd for gudindens tjener, den halve kvinde, som hængte

tøjet til Rheia op sammen med hår, der var blond.

Simonides LXI Page, OCT, 'Simonides' LXI Page, FGE 283 (6.52)

οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρόν

ἦσο Πανομφαίωι Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·

ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτά τε τέτρυσαι

πυκνὰ κραδαινομένα δαίωι ἐν πολέμωι.

Simonides 6.52, Page, FGE 283 [disticha]

Krigeren

Sådan skal du, lange lanse, læne dig op ad den høje
søjle, viet til Zeus, der gi'r varsler med lyd;
Kobberet er jo gammelt, og selv er du nedslidt af ælde,
for du blev svinget så tit i den grusomme krig.

Simonides LXII Page, OCT, 'Simonides' LXII Page, FGE 285 (6.212)

εὐχέο τοῖς δάροισι, Κύτων, θεὸν ᾧδε χαρῆναι
Λητοῖδην, ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἱ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις, χαρίτων μεστοτάτοις στεφάνοις.

Simonides 6.212, Page, FGE 285 [disticha]

Idrætsmanden Kyton

Kyton, bed om, at herren over det vidtstrakte marked,
Letos søn, bliver glad for alle gaver, han fik,
ligesom du bliver prist af fremmede folk og af dem, der
bor i Korinth, for den gunst ved de kranse, du fik.

Simonides LXXII Page, OCT, 'Simonides' LXXII Page, FGE 293 (7.510)

σῶμα μὲν ἀλλοδαπῇ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες, οὐδ' ἔκευ Χίον ἐπ' ἀμφιρύτην.

Simonides 7.510, Zilliacus 1923, 57, Gelsted 1941, no. 97, 1961, 43, Penguin no. 17,
Page, FGE 293 [disticha]

Den skibbrudne Kleisthenes

Fremmed jord ligger over dit legeme, Kleisthenes: Skæbnen
ramte dig strejfende om midt på det gæstfrie hav.
Du gik da glip af den dejlige hjemfærd, så liflig som honning:

Chios, kranset af hav, nåede du aldrig til.

Simonides LXXIII Page, OCT, 'Simonides' LXXIII Page, FGE 293 (7.300)

ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαί' ἐρατῆς ἤβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατήρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

Simonides 7.300, Page, FGE 293 [disticha]

De to sønner

Jorden dækker Pythónax her og hans broder; de døde,
førend de nåede frem til deres ungdomstid.
Drengenes far, Megaristos, har rejst monumentet for dem,
en udødelig tak til et dødeligt par.

Simonides LXXVIa Page, OCT, 'Simonides' LXXVIa Page, FGE 296 (7.270)

τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἐν πέλαγος, μία νύξ, ἐν σκάφος ἐκτέρισεν.

Simonides 7.270, Penguin no. 16, Page, FGE 296 [distichon]

De skibbrudne

Disse mænd, der bragte fra Sparta et bytte til Foibos,
blev begravet af ét hav, én nat og ét skib.

Simonides LXXVII Page, OCT, 'Simonides' LXXVII Page, FGE 296 (7.302)

τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται,
Νικοδίκου δὲ φίλοι καὶ πόλις ἦδε γ' ὅλη.

Simonides 7.302, Page, FGE 296 [distichon]

Nikódikos

Alle sørger, hvis nogen dør blandt de nærmeste venner:

Men ved Nikódikos' død græder hans venner og byen.

Simonides LXXVIII Page, OCT, 'Simonides' LXXVIII Page, FGE 297

Κρής γενεάν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμαι,

οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίην.

Simonides 7.254A, Penguin no. 19, Page, FGE 297 [distichon]

Købmanden Brótachos

Brótachos, kreter fra Gortyn, her ligger jeg jordet – dog kom jeg

ikke med dette her mål, men for at handle med folk!

Simonides LXXIX Page, OCT, 'Simonides' LXXIX Page, FGE 297 (10.105)

χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῶι

χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Simonides 10.105, Page, FGE 297 [distichon]

Vekslende død

Nogen bli'r glad, når jeg, Theodóros, er død. En anden

glædes over hans død. Alle skal vi jo dø.

Simonides 7.349 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,204

Βαῖὰ φαγῶν καὶ βαιὰ πιῶν καὶ πολλὰ νοσήσας

ὄψ' ἐ μέν, ἀλλ' ἔθανον. ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.

Simonides 7.349 [distichon]

Den syges gravskrift

Det var kun lidt, jeg spiste og drak, men syg var jeg altid:

Endelig døde jeg så – gå dog ad helvede til!

Simonides 6.216 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,552

Σῶσος καὶ Σωσῶ, σῶτερ, σοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν·

Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσῶ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

Simonides 6.216 [daktyliske heksametre]

Sosos og Soso

Sosos og Soso opstillede dette for deres redning:

Sosos, fordi han blev reddet, Soso for Sosos' redning.

Speusippos

Den ægte Speusippos (ca. 407-339 f.Kr.) var en filosof fra Athen og efterfulgte Platon som leder af Akademiet ved dennes død i 347. Page anser kvaliteten af de to epigrammer for middelmådig.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

'Speusippos' Ia Page, *FGE* 305 (7.61)

γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων,
υἱοῦ Ἀρίστωνος, τὸν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾶι ἀνὴρ ἀγαθὸς θεῖον ἰδόντα βίον.

Anonym 7.61, Page, *FGE* 305 [disticha]

Om Platon

Jorden gemmer i skødet det legem, der tilhørte Platon,
men blandt de salige har sjælen nu fundet sin plads.
Søn af Ariston var han: En god mand må selv i det fjerne
ære ham højt, thi han skuede gudernes liv.

Speusippos I Page, *OCT*, 'Speusippos' Ib Page, *FGE* 306

σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἰσόθεον τάξιν ἔχει μακάρων.

Speusippos 16.31, jf 7.61, *FGE* 306 [distichon]

Platons gravskrift

Jorden rummer i skødet det legem, der tilhørte Platon,
men blandt de salige har sjælen en guddommelig plads.

Xenophanes

Xenofanes fra Kolofon i Lilleasien er en filosof fra o. 500 f.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Xenofanes 7.120 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,78

Καὶ ποτέ μιν στυφελίζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
”Παῦσαι, μὴδὲ ῥάπιζ’, ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχῇ, τὴν ἔγνω, φθεγξαμένης αἴων.”

Xenofanes 7.120 [disticha]

Om Pythagoras

Man fortæller, at da han engang gik forbi en mand, der

tævede løs på en hvalp, så sa’ han følgende ord:

“Stop, lad dog vær’ med at slå, for det er jo sjælen på én af
mine venner, det ved jeg, da jeg hørte hans røst!”

Aischines fra Milet

Aischines er en taler fra Milet i Lilleasien. Han levede i det 1. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Aischines 6.330 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,620

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

Θνητῶν μὲν τέχναις ἀπορούμενος, εἰς δὲ τὸ θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὐπαιδᾶς Ἀθήνας,
ιάθην ἐλθὼν, Ἀσκληπιέ, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἔλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μῆσιν.

Taleren **Aischines** 6.330 [daktyliske heksametre]

Mirakuløs helbredelse

Jeg havde opgivet menneskers kunst, og jeg satte min lid til
guddommen selv og forlod nu Athen, der er børnevelsignet.
Jeg kom, Asklepios, hen til din lund og blev helbredt for såret,
jeg i et år havde haft i mit hoved – tre måneder tog det!

Alexander

Nedenstående digt er forfattet af Alexander, mener Page. Andre tilskriver det til Simonides.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Alexander Page, *FGE* 4 (7.507)

ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρός
χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

Alexander 7.507, Gelsted 1941, no. 105, 1961, 45, Page, *FGE* 298 [distichon]

Den beskedne grav

Menneske, Kroisos' grav ser du ikke. Det er nemlig kun en
fattigmands lille grav, men den er stor nok til mig.

Alkaios fra Messene

Alkaios fra Messene – der ikke må forveksles med Alkaios fra Mytilene, samtidig med Sapfo – bidrager med 22 epigrammer i *Den græske Antologi* og var samtidig med Filip den Femte af Makedonien. Man kender ikke grunden til hans voldsomme had til Filip, men kan måske skyldes dennes angreb på Messene i 215-214 f.Kr. Han var en notorisk giftmorder, hvilket også kommer til udtryk i Alkaios' digte.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965,

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 319

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 119-121

Alkaios fra Messene II Gow and Page, *HE 4*, II Page, *OCT* (9.519)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Πίομαι, ὦ Ληναίε, πολὺ πλέον ἢ πίε Κύκλωψ

νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.

πίομαι· ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθροῦ ἀράξας

βρέγμα Φιλιππίης ἐξέπιον κεφαλῆς,

ὅσπερ ἐταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο

γεύσατ' ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

Alkaios fra Messene 9.519 (Gow and Page, *HE II*), *HE 18* [disticha]

*Til Filip den Femte*²⁰

Drikke vil jeg, Lenaios,²¹ langt mere end det, som kyklopen
drak, da han fyldte sin bug dengang med menneskekød.

Drikke vil jeg – og gid jeg ku' smadre min fjendes hjerne,
derefter drikke op fra den filippiske skal!

Han har jo smagt på vennernes blod, mens han holdt sine fester,
da han i ublandet vin hældte så meget gift.

Alkaios fra Messene III Gow and Page, *HE* 4, III Page, *OCT* (11.12)

ΑΛΚΑΙΟΥ

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχὶ σὲ μόνον

ᾠλεσεν, ἦδ' ἐρατὴν Καλλίου ἡλικίην.

ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόματος, ᾧ σὺ τάχιστα

τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Ἄιδεω πρόποσιν.

Alkaios fra Messene 11.12 (Gow and Page, *HE* III), Penguin no. 227, *HE* 24 [disticha]

Mod Filip den Femte

Vin har, Epíkrates,²² kostet kentaurene livet,²³ og nu har
den også slået ihjel dig og Kallias²⁴ med.

Denne kyklop²⁵ var en Charon med vin: Send ham snarest fra Hades
samme slags drik, som han selv tit har benyttet sig af!

Alkaios fra Messene IV Gow and Page, *HE* 4, IV Page, *OCT* (7.247)

ΑΛΚΑΙΟΥ

Ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι, ὀδοιπόρε, τῶδ' ἐπὶ τύμβῳ

20. Konge af Makedonien (238-179 f.Kr., konge fra 221).

21. Andet navn for Dionysos.

22. Et af Filips ofre, måske en komediedigter.

23. Udtrykket er også anvendt af Nikarchos 11.1.3.

24. Også et offer for Filip, måske en tragediedigter.

25. Fordi har optræder så råt.

Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες
<Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' ἄρεος ἠδὲ Λατίνων
οὗς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας>
Ἥμαθίη μέγα πῆμα. τὸ δὲ θρασὺ κείνο Φιλίππου
πνεῦμα θεῶν ἐλάφων ὥχετ' ἐλαφρότερον.

Alkaios fra Messene 7.247 (Gow and Page, HE IV), Penguin no. 228, HE 28 [disticha]

*Slaget ved Kynoskefala*²⁶

Uden tårer og grav, min farende vandrer, ligger
vi fra Thessaliens land, tredive tusind i alt,
<tvunget i knæ af krig med aitoler og med latiner,
som fra Italiens jord førtes af Titus²⁷ hertil,>
smerteligt for Emathia,²⁸ og Filips dristige pralen
fløj af sted i en fart raskere end nogen hjort.

Alkaios fra Messene V Gow and Page, HE 4, V Page, OCT (16.5)

ΑΛΚΑΙΟΥ

Ἄγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν
καὶ Τίτος εὐρείας ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας·
ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν ἀνχέμι θήσων
ἦλθεν, ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας.

Alkaios fra Messene 16.5 (Gow and Page, HE V), Plum 1828, V.27, HE 34 [disticha]

Titus Quinctius Flamininus

Xerxes²⁹ førte en persisk hær mod Grækenlands grænser,
Titus førte en hær fra Italiens jord;

26. 197 f.Kr., hvor Filip tabte til romerne.

27. Titus Quinctius Flamininus (se det næste digt).

28. Egentlig en del af Makedonien, men senere anvendt synonymt med Makedonien.

29. Perserkonge fra 486 til 465 f.Kr.

førstnævnte kom hertil for at lægge et åg på Europa,
sidstnævnte for at befri Hellas for slaveri.

Alkaios fra Messene VI Gow and Page, *HE* 5, VI Page, *OCT* (5.10)

ΑΛΚΑΙΟΥ

Ἐχθαίρω τὸν Ἔρωτα· τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θήρας
ῥννται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖ κραδίην;
τί πλέον εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει, ἢ τί τὸ σεμνόν
δηώσας ἀπ' ἐμῆς ἄθλον ἔχει κεφαλῆς;

Alkaios 5.10 (Gow and Page, *HE* VI), Penguin no. 229, *HE* 38 [disticha]

Til Eros

Eros er mig forhad! Hvorfor jager han ikke de vilde
dyr, men sigter mod mig, rammer mit hjerte med pil.
Hvad kan en gud vel nå ved at brænde en mand? Og hvilken
præmie vinder han sig, når han får mig som trofæ?

Alkaios fra Messene VIII Gow and Page, *HE* 5, VIII Page, *OCT* (12.30)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἡ κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταῦτὸ παθοῦσα λάθῃ
καὶ γνώση φιλέοντος ὄση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμετακλήτου φρόντισον ἡλικίης.

Alkaios 12.30 (Gow and Page, *HE* VIII), *HE* 44 [disticha]

Forgængelighed

Snart vil, Nikandros,³⁰ benene blive behåret, men vogt dig,
at ikke også din røv bliver bedækket med hår.

30. Mandsnavn (intet vides yderligere).

Så vil du se, hvor sjældne elskere bliver. Betænk dog,
at din ungdom er kort: Snart vil den være forbi!

Alkaios fra Messene XIII Gow and Page, *HE* 6, XIII Page, *OCT* (7.536)

ΑΛΚΑΙΟΥ [ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ]

Οὐδὲ θανῶν ὁ πρέσβυς ἐὼ ἐπιτέτροφε τύμβῳ
βότρυν ἀπ' οἰάνθησ ἡμερον ἀλλὰ βάτον
καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποστύφουσαν ὀδιῶν
χείλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.
ἀλλὰ τις Ἴππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται
εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

Alkaios fra Messene 7.536 (Gow and Page, *HE* XIII), Penguin no. 232, *HE* 76 [disticha]

*Hippónax*³¹

Nu da den gamle er død, la'r han ikke den ædle drue
vokse i klaser på hans grav – kun en brombærbusk
sammen med snerpende vilde pærer, der kan trække læber
sammen på vandrerens svælg, som rammes hårdt af sin tørst.
Men hvis nogen passerer Hipponax' grav, skal han ønske,
at han vil sove sødt endelig forsonet som død.

31. Digter fra det 6. årh. f.Kr. med en temmelig ubehagelig karakter.

Ammonides

Ammonides' person og levetid er ukendt.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Ammonides 11.201 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,644

ΑΜΜΩΝΙΔΟΥ

Ἀντιπάτραν γυμνὴν εἶ τις Πάρθοισιν ἔδειξεν,

ἔκτοθεν ἂν στηλῶν Ἡρακλέους ἔφυγον.

Ammonides 11.201, Skelton 1971, 2 [distichon]

Uhyret

Havde man vist Antípatra nøgen for parthiske styrker,
var de forsvundet bag Herakles' søjler straks.

Antagoras fra Rhodos

Antagoras fra Rhodos har to epigrammer med i *Den græske Antologi*. Epigrammet her er en indskrift for en bro, der blev rejst i 321 el. 320 f.Kr. på vejen fra Athen til Eleusis af Xenokles.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

Antagoras II Gow and Page, *HE* 11 (9.147)

ΑΝΤΑΓΟΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ὦ ἴτε Δῆμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε, μύσται,
μηδ' ὕδατος προχοὰς δεῖδιτε χειμερίους,
τοῖον γὰρ Ξενοκλῆς ὁ †Λίνδιος†³² ἀσφαλὲς ὕμμιν
ζέυγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ

Antagoras fra Rhodos 9.147 (Gow and Page II), HE 164 [disticha]

Broen

Gå nu, I myster, gå til Demeters hellige tempel,
frygt ikke vandenes strøm, nu det er vinterens tid.
Xénokles, Xeinis's søn, har jo bygget til jer en sådan
sikker bro, og den går over den brede flod³³ her.

32. Teksten har her *Λίνδιος*, som Foucart og Hiller von Gaertringen uafhængigt af hinanden ændrede til *Ξείνιδος*. Xenokles er nævnt som søn af Xeinis i en indskrift, og han stammede fra demen Sfettos, ikke fra Lindos.

33. Floden er sikkert Kefisos.

Antigonos fra Karystos

Antigonos fra Karystos er fuldstændig ukendt.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Antigonos I Gow and Page, *GP* 12 (9.406)

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ

ἀργυρέη κρηνὶς με τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα

βάτραχον οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσιν·

κεῖμαι δ' ἐν Νύμφαις, κείναις φίλος, οὐδὲ Λυαίῳ

ἐχθρός, ὑπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόσιν·

ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. φεῦ τίνες ὕδωρ

πίνουσιν μανίην σώφρονα μαινόμενοι.

Antigonos fra Karystos 9.406, Ekelund 1906, 62-63, GP 67 [disticha]

Frøen i blandingskarret

Jeg er en frø, men jeg kvækker ej mere: Jeg sidder i karret

lavet af sølv, og jeg selv vandes med dråber af vin.

Under nymferne sidder jeg, elsket af dem, mod Lyaïos

ikke en fjende, for jeg bades af dråber fra dem.

Dog kom først jeg sent hen til Bacchos – føj, der er nogle,

som drikker vand kun, og de raser med soberhed.

Antipatros fra Saloniki

Antipatros fra Saloniki kendes kun fra epigrammerne i *Den græske Antologi*. Der er et problem med at skelne ham fra hans navnebror, Antipatros fra Sidon. Selv Gow og Page erklærer sig ude af stand til at afgøre forfatterskabet i de enkelte tilfælde. Under alle omstændigheder findes der ca. 90 digte med hans navn. Hans levetid går fra den sidste halvdel af det 1. årh. f.Kr. indtil det første eller andet årti af det 1. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 323

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 188-198

Antipatros II Gow and Page, *GP* 14 (9.92)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος, ἀλλὰ πίνοντες

αἰδεῖν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι.

ὡς καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦναι

ῥήμους εὐέρκταις οἶδε παθῶν ὀλίγα.

τοῦνεκά σοι πρώτως μὲν ἀμείβομεν, ἦν δ' ἐθέλωσιν

Μοῖραι πολλάκι μοι κείσεται ἐν σελίσιν.

Antipatros fra Saloniki 9.92, GP 81 [disticha]

Tak for beværtning

Duggen kan gøre cikaderne fulde; og har de nu drukket,

synger de mere klart, langt mer end svanerne kan.
Således også en sanger: Han ved at gengælde gaver,
er de kun små, med en sang mod dem, der handlede vel.
Derfor sender jeg dette til dig, og hvis moirerne ønsker
det, vil du ofte stå på mine sanges blad.

Antipatros III Gow and Page, *GP* 14 (11.24)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ὦ Ἑλικῶν Βοιωτέ, σὺ μὲν ποτε πολλάκις ὕδωρ
εὐεπές ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ἡσιόδωι,
νῦν δ' ἡμῖν ἔτι κοῦρος ὁμώνυμος Ἀῦσονα Βάκχου
οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμωτέρης.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τοῦδε κύπελλον
ἐν μόνον ἢ παρὰ σεῦ χίλια Πηγασίδος.

Antipatros fra Saloniki 11.24, *GP* 87 [disticha]

Vintjeneren Helikon

Kære boiotiske Helikon, du har engang så ofte
ladet veltalende vand strømme for Hesiod;
nu hælder drengen, der hedder det samme, for os en ausonisk
vin op, der kom fra et væld, der giver mindre sorg.
Hellere drak jeg fra dennes hånd kun et enkelt bæger
end flere tusinde fra Pegasoskilden her!

Antipatros V Gow and Page, *GP* 16 (9.112)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

τρίς δέκα με πνεύσειν καὶ δὶς τρία μάντιες ἄστρον
φασίν, ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκάς ἢ τριτάτη.
τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὄρος, οἱ δ' ἐπὶ τούτοις
Νέστορι. καὶ Νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς Αἶδην.

Antipatros fra Saloniki 9.112, Skelton 1971, 3, Penguin no. 378, jf 7.157, GP 99 [disticha]

Livets grænse

Astrologer forkyndte mig tre dekader at leve

plus to triader: Det er nok med de tredive år!

Det er jo grænsen for menneskers liv: Kun Nestor fik mere!

Men også han måtte gå ned til Hades til sidst.

Antipatros VI Gow and Page, GP 16 (5.30)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

πάντα καλῶς τό γε μὴν χρυσῆν ὅτι τὴν Ἀφροδίτην

ἔξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ Μαιονίδης.

ἦν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρης, φίλος, οὔτε θυρωρός

ἐν ποσὶν οὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται,

ἦν δ' ἐτέρως ἔλθης, καὶ ὁ Κέρβερος. ᾧ πλεονέκται

τοὶ πλούτου πενίην ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.^{†34}

Antipatros fra Saloniki 5.30, Penguin no. 379, GP 103 [disticha]

Den gyldne Afrodite

Alt, hvad Homer har sagt, er godt, men især dette udtryk

om Afrodite, at hun kaldes den gyldne, er fint.

Hvis du, min ven, bringer penge, vil portneren i døren ikke

stå dig i vej og en hund ikke stå bundet til dør.

Men hvis du intet har, står Kerberos rede: I griske

rige, I gør ikke ret over for fattigdom her.

Antipatros VII Gow and Page, GP 16 (5.3)

34. Beckby læser uden *cruces*.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

ὄρθρος ἔβη, Χρύσιλλα, πάλαι δ' ἠώιος ἀλέκτωρ
κηρύσσω φθονερὴν Ἠριγένειαν ἄγει.
ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατος ὅς με διώκεις
οἴκοθεν εἰς πολλοὺς ἠιθέων δάρους.
γηράσκεις, Τιθωνέ, τί γὰρ σὴν εὐνέτιν Ἡῶ
οὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων;

Antipatros fra Saloniki 5.3, Mackail 1906, 1.23, Penguin no. 380, GP 109 [disticha]

Morgensang

Morgnen er kommet, Chryzilla, forlængst forkyndte nu hanen,
at et misundelig gry atter var kommet til os.
Hane, gå pokker i vold: Du misunder mig og fordriver
mig fra mit hjem, så jeg må gå til de unge mænds flok.
Du bli'r jo gammel, Tithónos! Hvorfor fik du ellers jaget
Eos ud af din seng – alt for tidligt for mig!

Antipatros VIII Gow and Page, GP 16 (11.327)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα Λυκαινίδα, τὴν Ἀφροδίτης
λώβην, τὴν ἐλάφου παντὸς ἀπυγοτέρην,
αἰπόλος ἦι μεθύων οὐκ ἂν ποτε, φασί, συνώκει -
γοί, γοί, τοιαῦται Σιδονίων ἄλοχοι.

Antipatros fra Saloniki 11.327, Penguin no. 381, GP 115 [disticha]

Den gamle kælling

Denne skændsel for Afrodite: Lykainis, med ryggen
fuldstændig vissen, hvis røv er så klejn som en hjorts.
Selv en fordrukken hyrde for geder vil ikke bo med
hende – grr – sådan er kvinder i Sidons by.

Antipatros XV Gow and Page, GP 20 (9.82)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

μηδ' ὄτ' ἐπ' ἀγκύρης ὀλοῆι πίστευε θαλάσῃι,
ναυτίλει, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχοι,
καὶ γὰρ Ἴων ὄρμωι ἐνικάππεσεν, ἐς δὲ κόλυμβον
ναύτου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας.
φεύγε χοροῖτυπίνην ἐπιμήιον. ἐχθρὸς Ἰάκχωι
πόντος. Τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

Antipatros fra Saloniki 9.82, GP 151 [disticha]

Druknet i fuldskab

Stol ikke, sømand, på havet, for det er så grusomt, selv når du
ligger for anker, og reb holder på landjorden fast.
Ion faldt jo over bord i havn, og hans hurtige hænder
hæmmedes af megen vin, svømme magted han ej.
Undgå at danse om bord på et skib, for havet er fjendtligt
over for Iacchos – en lov, som tyrsenerne gav!

Antipatros XVI Gow and Page, GP 22 (7.185)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

Αὐσονίη με Λίβυσσαν ἔχει κόνις ἄγχι δὲ Ῥώμης
κεῖμαι παρθενικὴ τηιδε παρὰ ψαμάθωι,
ἡ δέ με θρεψαμένη Πομπηίη ἀντὶ θυγατρός
κλαυσαμένη τύμβωι θήκεν ἐλευθερίωι
πῦρ ἕτερον σπεύδουσα. τὸ δ' ἔφθασεν οὐδὲ κατ' εὐχὴν
ἡμετέρην ἦψεν λαμπάδα Φερσεφόνη.

Antipatros fra Saloniki 7.185, Penguin no. 385, GP 157 [disticha]

Bruden

Jeg, der er afrikaner, bli'r dækket af jord i Ausonien,
og nær ved Rom ligger jeg, jomfruen, i dette sand.
Venligt havde Pompeia, som var jeg en datter af huset,
opdraget mig, og hun græd, da jeg som fri lagdes ned.
Anden ild havde hun ønsket, men denne kom først, og ikke
efter vor bøn blev den tændt, men var Perséphones bud.

Antipatros XVIII Gow and Page, *GP* 22 (9.10)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

πούλυπος εἰναλίηι ποτ' ἐπὶ προβλήτι τανυσθείς

ἠελίωι ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.

οὐπω δ' ἦν πέτρῃι ἵκελος χροά, τοῦνεκα καὶ μιν

αἰετὸς ἐκ νεφέων ὄξυς ἔμαρψεν ἰδῶν,

πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς πέσεν εἰς ἄλα δύσμορος. ἦ ῥα

ἄμφω καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότου.

Antipatros fra Saloniki 9.10, GP 169 [disticha]

Ørnen og blæksprutten

Blæksprutten lå engang på en klippe ved havet og strakte

alle armene ud, så den ku' sole sig lidt.

Farven var endnu ikke skiftet til klippens; fra skyer

så en skarpøjet ørn dyret og greb det da straks;

staklen blev viklet ind i dets arme og faldt da i vandet,

misted så bytte og liv helt på den samme tid.

Antipatros XIX Gow and Page, *GP* 24 (9.26)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

τάσδε θεογλώσσους Ἑλικῶν ἔθρεψε γυναῖκας

ῥυμοῖς καὶ Μακεδῶν Πιερίας σκόπελος,

Πρῆξιλλαν, Μοιρώ, Ἀνύτης στόμα, θῆλυν Ὅμηρου

Λεσβιάδων Σαπφῶ κόσμον ἐνπλοκάμων,
Ἕρηνναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σέ, Κόριννα,
θοῦριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν
πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν Μούσας μέγας Οὐρανός ἐννέα δ' αὐτά
Γαῖα τέκεν θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

Antipatros fra Saloniki 9.26, GP 175 [disticha]

De ni kvindelige lyrikere

Kvinder med stemmer som guder har Helikon og Makedoniens
klippe Pieria engang nærret med sange og kvad.
Moïro og Anytes mund, Praxilla og Sapfo, Homer i
kvindegestalt og for lesbiske kvinder en pryde,
Telesilla med ryet, Erinna, og dig, o Korinna,
du har besunget et skjold, som Athene da bar.
Nossis med stemmen så blid og dig, sødttønde Myrtis,
alle har udført et værk, der varer evigt ved.
Mens den store Uranos skabte ni muser, så fødte
Jorden ni kvinder til os: Evig er glæden fra dem!

Antipatros XXVIII Gow and Page, GP 30 (9.421)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

νήσοι ἐρημαῖαι, τρύφεια χθονός, ἄς κελαδεινός
ζωστήρ Αἰγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει,
Σίφνον ἐμιμήσασθε καὶ ἀρχμηρὴν Φολέγανδρον,
τλήμονες, ἀρχαίην δ' ὠλέσατ' ἀγλαίην.
ἦ ῥ' ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἕνα τρόπον ἢ ποτε λευκή
Δῆλος ἐρημαίου δαίμονος ἀρξάμενη.

Antipatros fra Makedonien 9.421, Penguin no. 388, GP 231 [disticha]

Kykladerne

Stumper af jord, I øde, forladte øer, som bæltet
af Det ægæiske Hav rummer med al sin larm,
I har fulgt Sifnos' eksempel og Folegandros' tørhed,
stakler, I har jo tabt fortidens prægtige glans.
Delos, engang så hvidt, har sandelig vist jer vejen,
den var den første til at få sig en ensom lod.

Antipatros XXX Gow and Page, GP 30 (16.184)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ [ΣΙΔΩΝΙΟΥ]

- Αὐσονίω Πείσωνι συνασπιστῆς Διόνυσος
ἴδρμαι μεγάρων φρουρὸς ἐπ' εὐτυχίηι.
- ἄξιον, ὦ Διόνυσ', ἐσέβης δόμον. ἔπρεπεν ἄμφω
καὶ μέγαρον Βάκχῳ καὶ Βρόμιος μεγάρῳι.

Antipatros fra Saloniki 16.184, GP 239 [disticha]

Til en statue af Dionysos

Jeg, Dionysos, har kæmpet på den ausoniske Pisos
side og står nu som vagt midt i hallen til held.
"Værdigt er huset, du har betrådt, Dionysos: De passer,
Bromios for denne hal, hallen for Bacchos her."

Antipatros XXXI Gow and Page, GP 30 (9.93)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

Ἀντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὥπασε βίβλον
μικρὴν ἐν δὲ μῆι νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος ἀλλὰ δέχοιτο καὶ αἰνήσειεν αἰοδόν
Ζεὺς μέγας ὡς ὀλίγω πειθόμενος λιβάνῳι.

Antipatros fra Saloniki 9.93, GP 243 [disticha]

Pisos fødselsdag

Se, Antipatros sender til Piso en fødselsdagsgave,
en lille bog, en frugt af en enkelt nats værk.

Venligt skal han ta' imod den og lovprise højt dens sanger,
lissom den store Zeus vindes ved røgelseskorn.

Antipatros XXXV Gow and Page, GP 32 (9.231)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ [ΣΙΔΩΝΙΟΥ]

αὐτὴν με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
ἄμπελος ὀθνείη δ' ἀμφιτέθηλα κόμηι
ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ' ὀροδάμνοις
βότρυας, ἢ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη·
- τοίην μέντοι ἔπειτα τιθηνείσθω τις ἑταίρην
ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

Antipatros fra Saloniki 9.231, GP 261 [disticha]

Platanen og vinstokken

Jeg er en tør platan, der er skjult af en krybende vinstok;

derfor bærer jeg løv, som fra en fremmed kom,

jeg, der engang bar klaser på mine blomstrende kviste,

jeg, der engang bar løv lige så meget som den.

Lad nu enhver pleje omgang med sådan en ledsager, som jo
ene forstår at gi' løn også, når nogen er død.

Antipatros XXXVI Gow and Page, GP 34 (9.305)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

ὔδατος ἀκρήτου κεκορημένωι ἄγχι παραστὰς
χθιζὼν ἐμοὶ λεχέων Βάκχος ἔλεξε τάδε·
"εὔδεις ἄξιον ὑπνον ἀπεχθομένων Ἀφροδίτηι.

εἰπέ μοι, ὦ νήφων, πεύθει Ἴππολύτου;
τάρβει μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον." ὥς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ', ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.

Antipatros fra Saloniki 9.305, Penguin no. 389, GP 267 [disticha]

Vanddrikkeren

Jeg havde fyldt mig i går med ublandet vand, da Bacchos
stilled sig tæt ved min seng og talte disse ord:
"Den søvn, du sover, er egnet for fjender af Afrodite.
Sig mig, min ædru mand, siger Hippolytos dig
noget som helst? End ikke som han!" Da han havde sagt det,
gik han, og siden har vand slet ikke smagt mig mer.

Antipatros XXXVII Gow and Page, GP 34 (11.31)

ANTIΠΑΤΡΟΥ

οὐ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις οὐδὲ θαλάσσης
ὠρῶν στυφελῶι κῦμα περὶ σκοπέλωι,
οὐδ' ὅταν ἀστράπτῃ μέγας οὐρανός ὡς κακὸν ἄνδρα
ταρβῶ καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Antipatros fra Saloniki 11.31, Penguin no. 390, 391, GP 273 [disticha]

Vanddrikkere

Frygte Pleiaders nedgang, det gør jeg ikke, og ikke
bølgen i oprørt hav rundt om klippernes sten,
ikke, når himlene tordner – men onde mænd gør mig ræd og
de, der kun drikker vand – thi de husker for godt!

Antipatros XXXVIII Gow and Page, GP 34 (11.23)

ANTIΠΑΤΡΟΥ

ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων.

εἰμὶ μὲν ἄλλ' οὐ μοι τοῦτο, Σέλευκε, μέλει.
εἰς Ἄϊδην μία πᾶσι καταίβασις, εἰ δὲ ταχίων
ἡμετέρη Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
πίνωμεν, καὶ δὴ γὰρ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς Ἄϊδην.

Antipatros fra Saloniki 11.23, Penguin no. 392, GP 277 [disticha]

Vin er en hest på rejsen

Astrologer har sagt, at jeg ikke vil leve så længe.

Det er, Seleukos, korrekt, men det gør mig ikke spor.

Der er kun én vej til Hades, og hvis den er mere hurtig,

dén, jeg skal gå, så vil jeg stedes for Minos ret snart.

Lad os nu drikke! Det er nemlig sandt, at vinen er hesten,

når man skal rejse, men kun stier for dem til fods.

Antipatros XL Gow and Page, GP 36 (10.25)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Φοῖβε Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε θίνα Πανόρμου

ναίων τρηχέιης ἀντιπέρην Ἰθάκης,

δός με δι' εὐπλώτοιο πρὸς Ἀσίδα κύματος ἐλθεῖν

Πείσωνος δολιχῆι νηὶ συνεσπόμενον,

καὶ τὸν ἐμὸν βασιλῆα τὸν ἄλκιμον εὖ μὲν ἐκείνῳι

ἴλαον εὖ δ' ὕμνοισ ἄρτισον ἡμετέροισ.

Antipatros fra Saloniki 10.25, GP 287 [disticha]

Bøn før rejsen

Foibos, som over for Ithakas klipper bor på Panormos'

strandbred, beskytteren af Kefallenias havn,

giv mig, at jeg kan ledsage Piso ombord på hans krigsskib

gennem et roligt hav, når vi har Asien som mål.

Og lad min mægtige kejser vise sin støtte til Piso,
være ham nådig og min digtning velvillig se.

Antipatros LII Gow and Page, *GP* 42 (9.241)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

βουκόλος ἔπλεο, Φοῖβε, Ποσειδάων δὲ καβάλλης,
κύκνος Ζεὺς, Ἄμμων δ' ὠμφιβόητος ὄφεις,
χοῖ μὲν ἐπ' ἠϊθέας σὺ δὲ παιδικός†, ὄφρα λάθοιτε·
ἔστ' ἄρ' οὐ πειθοῦς εὐνέται ἀλλὰ βίης.
Εὐαγόρας δ' ὢν χαλκὸς ἄτερ δόλου αὐτὸς ἐναργής
πάντας καὶ πάσας οὐ μεταβαλλόμενος.

Antipatros fra Saloniki 9.241, Penguin no. 396, *GP* 353 [disticha]

Uden forvandling

Du blev en hyrde, Foibos, til hest blev Poseidon forvandlet,
Zeus blev en svane og Ammon som slange berømt.
De elsked piger, men du var efter en dreng, og I skjulte,
hvem I nu var, for med ord handled I ej, men med magt.
Derimod ændrer den rige Euagoras ikke sin form, for
uden list får han hver, pige og dreng, i sin seng.

Antipatros LIII Gow and Page, *GP* 44 (5.109)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

δραχμῆς Εὐρώπην τὴν Ἀθίδα μήτε φοβηθεῖς
μηδένα μήτ' ἄλλως ἀντιλέγουσαν ἔχε,
καὶ στρωμνὴν παρέχουσαν ἀμεμφέα χῶπότε χεიმῶν
ἄνθρακας. ἦ ῥα μάτην, Ζεῦ φίλε, βοῦς ἐγένου.

Antipatros fra Saloniki 5.109, Skelton 1971, 4, Penguin no. 397, *GP* 359 [disticha]

Overflødig forvandling

Giv kun en drachme, så får du Europa, den attiske pige,
uden rivaler, og hun siger dig intet imod.
Hun gi'r dig lagner, fuldstændigt rene, og når det er vinter,
fyrer hun op – kære Zeus, hvorfor blev du til en tyr?

Antipatros LX Gow and Page, *GP* 48 (7.288)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

οὐδετέρης ὄλος εἰμὶ θανῶν νέκυσ ἀλλὰ θάλασσα
καὶ χθῶν τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην,
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες ὅστέα δ' αὖτε
βέβρασται ψυχρῆι τῆιδε παρ' ἠϊόνι.

Antipatros fra Saloniki 7.288, *GP* 397 [disticha]

En skibbruden

Jeg er nu død, men tilhører ikke fuldstændigt nogen:

Lige andel af mig ejes af hav og af jord.

Fiskene spiste nemlig mit kød i havet, og mine

knogler blev kastet op på denne kolde strand.

Antipatros LXV Gow and Page, *GP* 52 (7.398)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι ἢ Διὸς ὄμβρον
μέμψομ'. ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφότεροι,
ἀγρόθε γὰρ κατιόντα Πολύξενον ἔκ ποτε δαιτός
τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.
κεῖται δ' Αἰολίδος Σμύρνης ἑκάς. ἀλλὰ τις ὄρφνης
δειμαῖνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίην.

Antipatros fra Saloniki 7.398, Penguin no. 400, *GP* 423 [disticha]

Død i fuldskab

Jeg ved nu ikke, om jeg skal gi' Dionysos skylden
eller Zeus' regn – for en fod snubler let ved de to.
Graven rummer Polýxenos, der skulle hjem fra en fest på
landet engang, men faldt ned fra en høj, der var glat.
Fjernt fra aioliske Smyrna ligger han. – Lad nu enhver
frygte de regnvåde stier, når han en nat er fuld.

Antipatros LXVI Gow and Page, *GP* 52 (7.402)

χειμερίου νιφετοῖο περιὶ θριγκοῖσι τακέντος
δῶμα πεσὸν τὴν γραῦν ἔκτανε Λυσιδίκην,
σῆμα δέ οἱ κωμῆται ὁμώλακες οὐκ ἀπ' ὀρυκτῆς
γαίης ἀλλ' αὐτὸν πύργου ἔθεντο τάφου.

Antipatros fra Saloniki 7.402, Skelton 1971, 4, Penguin no. 401, GP 429 [disticha]

Huset som gravhøj

Vinterens sne lå og smelted på taget af huset, og da det
brast, blev Lysídike ramt, så at den gamle var død;
landsbyens naboer dyngede ikke jord til en gravhøj,
men som et gravsted her brugte de hendes hus.

Antipatros LXVII Gow and Page, *GP* 52 (7.743)³⁵

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

εἴκοσιν Ἐρμοκράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
οὔθ' ἐνὸς οὔτε μιῆς ἀγασάμην θάνατον,
οὐ γὰρ ἀπίστευσεν ἐμοὺς νίηας Ἀπόλλων
οὐ βαρυπενθήτους Ἄρτεμις εἶλε κόρας,
ἔμπαλι δ' ἅ μὲν ἔλυσεν ἐμῶν ὠδίνα μολοῦσα,
Φοῖβος δ' εἰς ἤβαν ἄρσενας ἀγάγετο

35. Digtet tillægges Antipatros fra Sidon af nogle.

ἀβλαβέας νούσοισιν. ἴδ' ὡς νίκημι δικαίως
παισὶ τε καὶ γλώσση σώφρουι Τανταλίδα.

Antipatros fra Sidon 7.743 (Gow and Page, GP LXVII), jf. 7.224, Plum 1828, IV.12,
Penguin no. 402, GP 433 [disticha]

Rigdom på børn

Hermokrateía er jeg, og jeg fødte af børn ni og tyve:

Ikke ét barn har jeg set – dreng eller pige – gå bort.

Aldrig dræbte Apollon og Artemis nogle med pile

af mine børn, så at jeg måtte sørge for dem.

Tværtimod kom gudinden til hjælp, da jeg lå og fødte,

Foibos førte hver dreng frem til ungdommens tid,

uden at nogen blev syg. Se, hvor jeg sejrer med rette

både med børn og med sprog over Tántalis klogt.

Antipatros fra Saloniki LXVIII Gow and Page, HE 35 (7.493)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ [ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ]

Οὐ νούσω Ῥοδόπα τε καὶ ἅ γενέτειρα Βοίσκα

οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα,

ἀλλ' αὐταί, πάτρας ὀπότη' ἔφλεγεν ἄστυ Κορίνθου

γοργὸς Ἄρης, Αἶδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα·

ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρῳ

οὐδ' ἰδίου φειδῶ δύσμορος ἔσχε βίου,

ἅψε δ' ἐναυχενίῳ δειρὰν βρόχῳ,³⁶ ἧς γὰρ ἀμείνων

δουλοσύνας ἀμὴν πότμος ἐλευθέριος.

Antipatros fra Saloniki 7.493, Plum 1828, IV.7, HE 656 [disticha]

De to korinthiske kvinder

36. Beckby læser ἐναυχένιον δειρᾶ βρόχου.

Rhódopa hed jeg; her ligger jeg med min moder Boïska,
ikke af sygdom strakt hen, ikke af fjendernes spyd.
Men da Korinth, vor fædrene by, blev nedbrændt af Ares
- skrækkelig mod os han var – valgte vi selv vores død.
For jeg blev dræbt af min mor, hun førte en morderisk jernkniv.
Dog i sin ulykke stedt skåned hun ikke sit liv:
Rundt om sin hals en strikke hun bandt, thi bedre for os var
døden i friheden end livet i slaveri.

Antipatros LXIX Gow and Page, *GP* 54 (9.302)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

τὸ βρέφος Ἑρμόνακτα διεχρήσασθε, μέλισσαι,
φεῦ κύνες, ἔρπυστήν κηρία μαιόμενον,
πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ἐψισμένον ὠλέσατ', αἰαί,
κέντροις. εἰ δ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα
πίθεο Λυσιδίκη καὶ Ἀμύντορι μηδὲ μελίσσας
αἰνέειν· κακείναις πικρὸν ἔνεστι βέλος.³⁷

Antipatros fra Saloniki 9.302, *GP* 453 [disticha]

Dræbt af bier

Bier, I slog den lille Hermónax ihjel, mens han kravled.
I var som hunde, ak ve, honning jagted han kun.
Ofte maded I ham, men nu har I dræbt ham, den stakkel,
med jeres brod, og hvis vi afviser slangernes hul,
tænk på Lysidikes og på Amyntors formaning og undlad
at prise bier, for de har bitter honning i sig.

Antipatros LXX Gow and Page, *GP* 54 (9.417)

37. Beckby læser μέλι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

θηρευτὴν Λάμπωνα Μίδου κύνα δίψα κατέκτα
καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον,
ποσσὶ γὰρ ὤρυσσεν νοτερὸν πέδον, ἀλλὰ τὸ νοθέε
πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ.
πίπτε δ' ἀπαυδήσας, ἣ δ' ἔβλυσεν. ἦ ἄρα, Νύμφαι,
Λάμπωνι κταμένων μῆνιν ἔθεσθ' ἐλάφων;

Antipatros fra Saloniki 9.417, Ekelund 1906, 39 [Antipatros fra Sidon], GP 459
[disticha]

Den tørstige jagthund

Tørsten slog Lampon ihjel, en jagthund, der tilhørte Midas,
selvom den kæmpede bravt for at bevare sit liv.
Poterne gravede den nemlig med i den fugtige jordbund,
men det langsomme vand kom ikke op fra sit skjul;
udmattet faldt den, og kilden sprang op. Var I vrede på Lampon,
nymfer, siden den jog efter hjorte på jagt?

Antipatros LXXI Gow and Page, GP 56 (9.23)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

γειαρότης Ἄρχιππος ὄτ' ἐκ νούσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς Αἶδην
εἶπε τάδ' υἱήεσσιν· "ἰὼ, φίλα τέκνα, μάκελλαν
καὶ τὸν ἀροτρίτην στέρξατέ μοι βίοντον.
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνου στονόεντα θαλάσσης
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίας κάματον.
ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρῃ ἔπλετο μήτηρ
τόσσον ἀλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρῃ."

Antipatros 9.23, GP 465 [disticha]

Land og hav

Bonden Archippos lå på sit yderste, da han var ramt af
tyngende sygdom, og han skulle til Hades af sted.
Til sine sønner sagde han da: "I kærester sønner,
elsk jeres hakke og skovl, elsk jeres landlige liv!
Pris ikke hårde strabadser på havet – lunefuldt er det! –
og alt det tunge slid, der er ved farlig sejlads.
Lige så meget en mor er langt mere sød end en stedmor,
lige så meget er land at foretrække for hav."

Antipatros LXXVI Gow and Page, *GP* 58 (7.629)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

ἢ χθαμαλήν ὑπέδυσ ὁ τόσος κόνιν; εἰς σέ τις ἀθρῶν,
Σώκρατες, Ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην.
νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν οὐδὲ ἐν αἰδοῖ
δόντες· τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι.

Antipatros fra Saloniki 7.629, *GP* 493 [disticha]

Sokrates

Ligger du, stor som du var, i den flade jord? Hvis nogen
så dig, Sokrates, nu – blindhed har grækere ramt!
Uden barmhjertighed – de dræbte den bedste og viste
slet ingen skam: Sådan er kekropiderne tit!

Antipatros XCI Gow and Page, *GP* 68 (9.58)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἄρμασι τείχος
καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζᾶνα κατηγασάμην
κάπων τ' αἰώρημα καὶ Ἡελίοιο κολοσσόν
καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον

μνᾶμά τε Μανσώλοιο πελώριον, ἀλλ' ὅτ' ἐσείδον
Ἄρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον
κείνα μὲν ἡμαύρωτο τδὲ κ' ἦν ἴδετ' νόσφιν Ἰολύμπου
Ἄλιος οὐδέεν πω τοῖον ἐπηγάσατο.

Antipatros fra Sidon 9.58, Penguin no. 404, GP 583 [disticha]

Artemistemplet i Efesos

Babylons knejsende by har jeg set med dens mure, på hvilke
vogne kan køre, jeg så Zeus ved Alfeios'es flod,
Helios' store kolos og Babylons hængende haver
og det mægtige værk, som pyramiderne er,
og den enorme grav for Mausólos: Men da jeg betragted
Artemis' hellige hus, hævende sig imod sky,
blegned de andre – jeg sagde: "Udover Olympos har Helios
aldrig fæstnet sit blik på en så prægtig ting!"

Antipatros XCIII Gow and Page, GP 70 (9.143)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

λιτός τοι δόμος οὗτος ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῶι
ἴδρυνται νοτερῆς δεσπότις ἠϊόνος,
ἀλλὰ φίλος, πόντωι γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωιζομένοις.
ἰλάσκειν τὴν Κύπριν, ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
οὔριος ἢ χαροπῶι πνεύσομαι ἐν πελάγει.

Antipatros fra Sidon 9.143, GP 597 [disticha]

Afrodites statue ved havet

Templet er ganske enkelt – jeg sidder på stedet som dronning
over en havvåd strand nær ved den rullende sø –
men det er kært, for jeg glæder mig over det farlige, brede

hav og de sømænd, som kom hen til mig efter hjælp.
Dyrk du da Kypris: Til dig vil jeg give en medbør i elskov
eller på blågrønne hav gi'r jeg en gunstig vind.

Antipatros XCV Gow and Page, *GP* 72 (9.72)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

εὐκόλος Ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἐν δὲ γάλακτι
χαίρων καὶ δρυίνωι σπενδόμενος μέλιτι·
ἀλλ' οὐχ Ἡρακλῆς, ἕνα δὲ κτίλον ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ καὶ πάντως ἐν θύοις ἐκλέγεται.
—ἀλλὰ λύκοις εἴργει. —τί δὲ τὸ πλέον εἰ τὸ φυλαχθὲν
ὄλλυται εἴτε λύκοις εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος;

Antipatros 9.72, Plum 1828, I.36, GP 609 [disticha]

Hermes og Herakles

Hermes er nøjsom, I hyrder, for han er tilfreds med en smule
mælk og honning fra eg, som bliver ofret til ham.
Herakles er noget andet: Han kræver jo lam eller vædder,
og ihvertfald skal han ha' et fuldt offer til sig.
"Han holder ulvene væk!" – Men det er jo ligegyldigt,
om det bli'r dræbt af en ulv eller af vogteren selv!

Antipatros XCVI Gow and Page, *GP* 72 (11.37)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

ἤδη τοι φθινόπωρον, Ἐπίκλεες, ἐκ δὲ Βοώτου
ζώνης Ἀρκτοῦρου λαμπρὸν ὄρωρε σέλας.
ἤδη καὶ σταφυλαὶ δρεπάνης ἐπιμιμνήσκονται
καὶ τις χειμερινὴν ἀμφερέφει καλύβην.
σοὶ δ' οὔτε χλαίνης θερμὴ κροκὺς οὔτε χιτῶνος
ἔνδον, ἀποσκήση δ' ἀστέρα μεμφόμενος.

Antipatros fra Sidon 11.37, Zilliacus 1923, 123, Penguin no. 405, GP 615 [disticha]

Truende vinter

Épikles, nu er det høsten, der kommer til os: Fra Boótes'

bælte i strålende glans viser Arkturos sig snart.

Vinstokke drømmer nu om at blive beskåret af kniven,

bønderne tækker til værn over for vinterens rusk.

Men du har hverken en varmende dragt eller kappe i huset –

så vil du blive til is, rette mod stjernen kritik.

Antipatros XCIX Gow and Page, GP 74 (11.224)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

ἐσθηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος εἶφ' ὁ Πρίηπος·

“οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.”

Antipatros 11.224, Penguin no. 406, GP 631 [distichon]

Lemmet

Da Priápos fik set det oprejste lem på Kimon,

sa' han: “En dødelig, ak, sejrer nu over en gud!”

Antipatros CII Gow and Page, GP 76 (7.168)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

“εὐχέσθω τις ἔπειτα γυνὴ τόκου,” εἶπε Πολυξώ

γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων,

μαίης δ' ἐν παλάμησι χύθη νέκυσ· οἱ δ' ἐπὶ γαίαν

ὤλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων

μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἶς ἄρα δαίμων

τῆς μὲν ἄπο ζωῆν εἶλετο, τοῖς δ' ἔπορευ.

Antipatros fra Saloniki 7.168, Penguin no. 407, GP 647 [disticha]

Barselskvinden

“Kvinder skal herefter bede om børn!” , sådan skreg Polýxo,
da der var tre små børn, som rev maven itu.
Hun sank sammen i jordemoderens hænder og døde,
og fra moderens liv gled da drengene ned,
levende afkom fra moren, der døde: Det var en enkelt
gud, der gav livet til én og rev andre det fra.

Antipatros CV Gow and Page, *GP* 78 (11.415)

[ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ἢ] ΝΙΚΑΡΧΟΥ

τίς σοῦ, Μεντορίδῃ, προφανῶς οὕτως μετέθηκεν
τὴν πυγὴν οὐπὲρ τὸ στόμ' ἔκειτο πρὸ τοῦ;
βδεῖς γὰρ κοῦκ ἀναπνεῖς, φθέγγῃ δ' ἐκ τῶν καταγείων.
θαῦμά μ' ἔχει τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

Antipatros fra Saloniki (eller **Nikarchos**) 11.415, Penguin no. 409, *GP* 665 [disticha]

Den ubehagelige ånde

Hvem har dog flyttet din røv, Mentórides, hen i dit ansigt,
lige på stedet, hvor før munden befandt sig engang?
Du ånder ikke, du fiser og taler nede fra kældren:
Hvordan kan det dog ske, at nede, det bli'r til op?

Antipatros CVI Gow and Page, *GP* 78 (9.3)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, [οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ]

εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης,
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι πυκνῶν χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν ἐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρου.

Antipatros (el. **Platon**) 9.3, GP 669 [disticha]

Valnøddetræet

Jeg blev plantet ved vejen, et valnøddetræ, som drenge
rammer med stenkast for sjov, hvis de er heldige nok.
Alle grene og blomstrende kviste på mig er knækket,
da jeg til stadighed bli'r ramt af hyppige kast.
Slet ingen gavn har jeg haft af min frugt: Jeg er kun et stakkels
træ, der bærer sin frugt til sit eget fordærv.

Antipatros CVIII Gow and Page, GP 80 (9.266)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

ἴμερον ἀυλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν
εἶπε λιγυφθόγγω Φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρωι·
"Μαρσύη, ἐψεύσω τεὸν εὔρεμα, τοὺς γὰρ Ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ Φρυγίης οὗτος ἐλήρισατο.
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες οὐκ ἂν "Γαγνις
τὴν ἐπὶ Μαιάνδρωι κλαῦσε δύσαυλον ἔριον."

Antipatros 9.266, GP 681 [disticha]

Fløjtespilleren Glafyros

Gláfyros spilled så dejligt på fløjten med mange huller,
og til den tonende mand talte Foibos de ord:
"Mársyas, du løj om det fund, du har gjort: Det er nemlig Athenes
fløjte, som denne mand stjal i Frygiens land.
Havde du blæst i den, så ville Hyagnis da aldrig
ved Maiandros ha' grædt over en fløjtekamp!"

Antipatros CIX Gow and Page, GP 80 (9.269)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδατι δῆριον ἔθεντο
δισσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σανίδος.
τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον. οὐ νεμεσητόν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμέλησε Δίκηι.
νήχε δ' ὁ μὲν τὸν δ' εἶλε κύων τάλος. παναλάστωρ
χῆρων†³⁸ οὐδ' ὑγρῶι παύεται ἐν πελάγει.

Antipatros fra Saloniki 9.269, GP 687 [disticha]

Skibbruddet

Skibet var brækket itu, og to mænd sloges i vandet:

De ville begge ha' fat i det eneste bræt.

Først slog Antágoras løs på Peisístratos – det var med god grund,

livet var jo på spil! – Dike var dog også med:

Én svømmed væk, men den anden blev ædt af en haj, for på havet

er alhævneren jo, holder sig ikke fra straf!

38. Beckby læser ἄλος. ἡ παναλάστωρ / Κηρῶν. Paton læser ἄλος. ἡ παναλάστωρ / κηρῶν.

Antipatros fra Sidon

Gow og Page trykker i *Hellenistic Epigrams* 68 epigrammer, som de mener, er ægte. I *Den græske Antologi* findes i alt 177 epigrammer, hvor forfatteren nævnes som Antipatros, men 96 af dem tilføjer intet om digterens nationalitet. Meget er derfor gætteværk. Gow og Page mener, at Antipatros fra Sidon er død o. 125 f.Kr. Han er nævnt i Ciceros *Om taleren* 3.194, hvor han omtales som *ingeniosus et memor*, 'begavet og med en god hukommelse'.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 320

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London wy, 101-118

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 123-128

Antipatros XII Gow and Page, *HE* 15, XII Page, *OCT* (9.66)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ

Μναμοσύναν ἔλε θάμβος ὄτ' ἔκλυε τὰς μελιφώνου

Σαπφῶς μὴ δέκαταν Μοῦσαν ἔχουσι βροτοί.

Antipatros fra Sidon 9.66 (Gow and Page, *HE* XII), *HE* 244 [distichon]

Den tiende muse

Undrende hørte Mnemósyne³⁹ Sapphos stemme, der var som

honning, så nu var der ti muser på menneskers jord.

39. Musernes mor.

Antipatros XIV Gow and Page, *HE* 15, XIV Page, *OCT* (7.26)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
εἴ τί τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
σπείσον ἐμῇ σποδιῇ, σπείσον γάνος, ὄφρα κεν οἴνω
ὄστέα γηθήσῃ τὰμὰ νοτιζόμενα,
ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος εὐάσι κώμοις,
ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος Ἀρμονίης,
μηδὲ καταφθίμενος Βάκχου δίχα τοῦτον ὑπόισω
τὸν γευεῖν μερόπων χώρον ὀφειλόμενον.

Antipatros fra Sidon 7.26 (Gow and Page, *HE* XIV), *HE* 252 [disticha]

Anákreon

Fremmede, du, der passerer Anákreons simple gravsted,
hvis du har haft nogen gavn ved at ha' læst af mit værk,
hæld da over min aske en dråbe, for at af vinen
knoglerne mærker lidt fryd, når de bli'r fugtet af den.
For jeg var glad for bacchiske fester for Dionysos,
og jeg var opdraget med ublandet vins harmoni.
Lad mig da ikke som død være helt uden Bacchos, når jeg skal
udholde dette sted, hvor alle mensker skal hen!

Antipatros XXVI Gow and Page, *HE* 20, XXVI Page, *OCT* (7.303)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζῶοντα γάλακτι
ἵχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον
ὁ Θρήϊξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἶδμα,
κῦμα δ' ἀπὸ ψυχῆν ἔσβεσε νηπιάχου.
Ἴνοι, ἀνοικτίρμων τις ἔφυσ θεὸς ἢ Μελικέρτεω

ἤλικος οὐκ Ἄϊδην πικρὸν ἀπηλάσασαο.

Antipatros fra Sidon 7.303 (Gow and Page, HE XXVI), HE 350 [disticha]

Lille Kleodémos

Da Kleodémos, den lille dreng, der stadig fik mælk hos
mor, havde sat sin fod uden for skibets kant,
rev den thrakiske Bóreas⁴⁰ ham ud i brusende vande:
Bølgen slukked hans liv – Boreas var rigtig ond.
Ino,⁴¹ grusomme gud: Så lille som Melikertes
var han, men han blev dog sendt ned til den bitreste død.

Antipatros XXVII Gow and Page, HE 20, XXVII Page, OCT (7.353)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἧς ἐπὶ τύμβῳ
γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρῃς κύλικα.
ἡ δὲ φιλάκρητος καὶ ἀείλαλος οὐκ ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι,
ἐν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίου ὅττι τὸ Βάκχου
ἄρμενον οὐ Βάκχου πλήρες ἔπεστι τάφῳ.

Antipatros fra Sidon 7.353 (Gow and Page, HE XXVII), Penguin no. 239, HE 356 [disticha]

*Den drikfældige Marónis*⁴²

Her er Marónis', den grånede kones, gravsted: Du ser på
stenen et bæger, som er skåret ud af en sten.
Hun, der var glad for ublandet vin og snakkede altid,

40. Nordenvinden kom fra Thrakien, og thrakerne havde ry for at være brutale.

41. Ino sprang i havet med sin lille søn Melikertes, som herved druknede. Gow og Page fremhæver, at det måske ikke er den mest heldige bemærkning.

42. Navnet Maronis kan være valgt, fordi præsten Maron gav Odysseus vin fra Maroneia, der blev brugt til at gøre kyklopen beruset.

kerer sig ikke om børn eller den fattige far.
Det er kun dette, der plager Marónis i graven, at Bacchos'
bæger ikke er fyldt på hendes gravsted med vin.

Antipatros XLI Gow and Page, *HE* 25, XLI Page, *OCT* (10.2)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ

Ἄκμαϊος ῥοθίῃ νηὶ δρόμος οὐδὲ θάλασσα
πορφύρει τρομερῆ φρικὴ χαρασσομένη·
ἤδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδῶν
οἰκία, λειμώνων δ' ἄβρὰ γελᾷ πέταλα.
τοῦνεκα μηρύσασθε διάβροχα πείσματα, ναῦται,
ἔλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων,
λαίφεια δ' εὐνφέα προτονίζετε. ταῦθ' ὁ Πρίηπος
ὑμμῖν ἐνορμίτας παῖς ἐνέπω Βρομίου.

Antipatros fra Sidon 10.2 (Gow and Page, *HE* XLI), Skelton 1971, 2, Penguin no. 241,
HE 438 [disticha]

Sejl af sted!

Nu er det tid for et skib at hugge sig tværs gennem havet,
for det fures ej mer af et forfærdeligt vejr;
under tagene bygger nu svaler de runde reder,
hen over engene ler spæde blade på træer.
Derfor, I sømænd, træk i de fugtige tove på skibet,
hent dog ankrene op fra deres havneskjul.
Hejs de smuktvævede sejl. Det befaler nemlig Priápos,
jeg, der er havnenes gud, sønnen af Bromios.⁴³

Antipatros LIV Gow and Page, *HE* 29, LIV Page, *OCT* (7.467)

43. I Lampsakos blev Dionysos betragtet som far til Priapos (Pausanias 9.31.2).

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Τοῦτό τοι, Ἀρτεμίδωρε, τεῶ ἐπὶ σάματι μάτηρ

ἴαχε δωδεκέτη σὸν γούωσα μόρον·

”Ὡλετ’ ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος τεῖς πόνον πῦρ†,⁴⁴

ὤλεθ’ ὁ πᾶς μέλεος⁴⁵ γειναμένου κάματος,

ἄλετο δ’ ἅ ποθινὰ τέρψις σέθεν· ἐς γὰρ ἄκαμπτον,

ἐς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης ἐνέρων,

οὐδ’ ἐς ἐφηβείην ἦλθες, τέκος, ἀντὶ δὲ σεῖο

στάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.”

Antipatros fra Sidon 7.467 (Gow and Page, HE LIV), HE 532 [disticha]

Mor og barn

Dette var klagen, din moder skreg ved din grav, dengang du,

Artemidóros, var død, da du kun fyldte tolv:

“Hele min fødselsve forsvandt i ild og i aske

sammen med omsorgen, som din stakkels far havde vist.

Glæden, vi havde ved dig, forsvandt, for nu er du gået

ned til de dødes land, hvorfra man ej kommer hjem.

Heller ikke nåede du ungdom, mit barn: I stedet

er kun tilbage din sten og det ufølsomme støv.”

Antipatros LVIII Gow and Page, HE 30, LVIII Page, OCT (7.713)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Παυροεπής Ἥρινα καὶ οὐ πολὺμυθος ἀοιδαῖς

ἀλλ’ ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.

τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν οὐδὲ μελαίνης

νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·

44. Beckby læser *εἰς σποδόν, εἰς πῦρ*.

45. Beckby læser *παμμέλεος* som P.

αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
λωίτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ ἐ κοιλιῶν
κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Antipatros fra Sidon 7.713 (Gow and Page, HE LVIII), Plum 1828, III.28, Penguin no. 245, HE 560 [disticha]

*Digterinden Erinna*⁴⁶

Det var kun lidt, Erinna fik skrevet, og slet ikke ordrigt,
men hendes lille værk fik del i musernes gunst.
Derfor huskes hun også med navnet; hun vil ikke blive
glemt i den sorte nat under en vinge så mørk.
Derimod ligger vi her, utallige sangere efter,
fremmede, fuldstændigt glemt, mens vi visner helt væk.
Svanens sang, som er kort, er bedre end allikers skrigen,
når den spredes omkring gennem skyer i vår.

Antipatros LIX Gow and Page, HE 31, LIX Page, OCT (9.151)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο, Δωρὶ Κόρινθε;
ποῦ στεφάναι πύργων; ποῦ τὰ πάλαι κτέανα;
ποῦ νηοὶ μακάρων; ποῦ δώματα; ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιαι λαῶν θ' αἶ ποτε μυριάδες;
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος, πολυκάμμορε, σείο λέλειπται,
πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγεν πόλεμος.
μοῦναι ἀπόρθητοι Νηρηίδες Ὠκεανοῖο
κοῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκύνες.

46. Om Erinna, se andetsteds.

Antipatros fra Sidon 9.151 (Gow and Page, HE LIX), Ekelund 1906, 40-41, Zilliacus 1923, 124, Gelsted 1941, no. 88, 1961, 37, Penguin no. 247, HE 568 [disticha]

*Korinth*⁴⁷

Hvor er, Korinth, du doriske by, din herlige skønhed?

Hvor er tårnenes krans, hvor er din fortids skat?

Hvor er gudernes templer, hvor huse, og hvor sisyfiders⁴⁸

hustruer, hvor er det folk, som der var titusind af.

Ikke et spor er tilbage af dig, ulyksalige storby.

Alt blev ramt i en krig, som slugte det på sin vej.

Vi alene, Okéanos' døtre, vi nereider,⁴⁹

jamrer for dig endnu som isfugle over din lod.

47. Korinth blev i 146 f.Kr. plyndret af Lucius Mummius, og kvinder og børn blev solgt som slaver (Pausanias 7.16.7).

48. Sisyfos var den mytiske grundlægger af Korinth.

49. Nereiderne er havgudinder.

Anyte

Anyte stammede fra byen Tegea i Arkadien, og det vides, at hun også skrev lyrik, men kun epigrammerne i *Den græske Antologi* er overleveret, i alt 19. Hendes levetid kan sættes til tidligt i det tredje årh. f.Kr. De fleste af hendes digte er inskriptioner, hvad enten de er virkelige eller imaginære.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 311

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 136-137

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 74

Anyte I Gow and Page, *HE* 35, I Page, *OCT* (6.135)

ΑΝΥΤΗΣ

Ἔσταθι τᾶδε, κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχᾶ στάζε φόνον δαΐων,
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὺν Ἀθάνᾶς
ἄγγελ' ἀνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

Anyte 6.123 (Gow and Page, *HE* I), Benzon 1884, 166, Zilliacus 1923, 32, Penguin no. 97, *HE* 664 [disticha]

*Krigeren Echekratidas*⁵⁰

50. Ellers ikke kendt (det samme gælder de personer, der nævnes i de følgende digte).

Bliv du nu her, manddræbende lanse, udgyd ikke mere
med din kobberne spids sørgeligt fjendernes blod;
sid i Athenes knejsende hus, der er bygget af marmor,
nævn Echekrátidas' mod, manden fra Kretas ø.

Anyte III Gow and Page, *HE* 36, III Page, *OCT* (16.291)

ΑΝΥΤΗΣ

Φριξοκόμα τόδε Πανὶ καὶ αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος
οὔνεχ' ὑπ' ἄζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Anyte 16.291 (Gow and Page, *HE* III), Zilliacus 1923, 31, *HE* 672 [disticha]

Den taknemme hilde

Gaven til krushåret Pan og de fårebeskærmende nymfer
lagde ved bjergets fod hyrden Theúdotos ned.
Da han i sommerens hede var frygteligt udmattet, gav de
med deres egen hånd vederkvægende vand.

Anyte IV Gow and Page, *HE* 36, IV Page, *OCT* (7.724)

ΑΝΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ

† Ἥβα μὲν σε πρόαρχε ἔσαν παίδων ἄτε ματρός†⁵¹
Φειδία ἐν δνοφερῶ πένθει ἔθου φθίμενος,
ἀλλὰ καλόν τοι ὑπερθευ ἔπος τόδε πέτρος αἰίδει
ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

51. Læs Ἥβα μὲν σε, Πρόαρχε, ὄλεσ' ἐν δαί, δῶμά τε πατρός som Paton. Beckby læser Ἥβα μὲν σε, Πρόαρχε, ἔνεσαν, πάι, δῶμά τε πατρός.

Anyte 7.724 (Gow and Page, HE IV), Benzon 1884, 171, Zilliacus 1923, 63, Penguin no. 100, HE 676 [disticha]

Krigerdrengen

Modet, Proarchos, dræbte dig midt i slaget. Din fader
Feidias bragte du ved døden den sorteste sorg;
stenen, der står over dig, vil dog synge smukke ord om,
hvordan du faldt i kamp for dit elskede land.

Anyte VI Gow and Page, HE 36, VI Page, OCT (7.490)

ΑΝΥΤΗΣ

Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἄς ἐπὶ πολλοί
νυμφίοι ἰέμενοι πατρὸς ἴκοντο δόμον
κάλλευσ καὶ πινυτάτος ἀνὰ κλέος· ἀλλ' ἐπιπάντων
ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω.

Anyte 7.490 (Gow and Page, HE VI), Benzon 1884, 172, Penguin no. 102, HE 684 [disticha]

Bruden

Højt må jeg klage over Antibia, der døde som jomfru:
Mange friere kom til hendes far med et håb,
for hun fik ry for skønhed og klogskab, men Skæbnen kasted
uheldbringende hvert håb for alle omkuld.

Anyte VII Gow and Page, HE 37, VII Page, OCT (7.646)

ΑΝΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλω περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἶπ' Ἐρατῶ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
ᾧ πάτερ, οὗ τοι ἔτ' εἰμί, μέλας δ' ἔμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένας κυάνεον θάνατος.

Anyte 7.646 (Gow and Page, HE VII), Plum 1828, IV.8, Benzon 1884, 172, Ekelund 1906, 15, Penguin no. 103, HE 688 [disticha]

Barnet

Det var de sidste ord, som Érato sagde med arme
rundt om faderens hals, kinden var fugtig af gråd:
“Far, jeg er ikke din længer. Mit øje dækkes af døden,
sort og mørk, som den er – snart vil jeg ligge som død.”

Anyte VIII Gow and Page, HE 37, VIII Page, OCT (7.649)

ΑΝΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ

Ἄντί τοι εὐλεχέος θαλάμου σεμνῶν θ' ὕμεναίων
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπι μαρμαρίνῳ
παρθενικὰν μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχουσιν,
Θερσί, ποτιφθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

Anyte 7.649 (Gow and Page, HE VIII), Benzon 1884, 170, Penguin no. 104, HE 692 [disticha]

Bruden Thersis

Ikke et brudekammer og ingen bryllupssange
fik du, Thersis, af mor, for på din marmorgrav
blev en statue rejst, som har dine mål og din skønhed;
selvom du nu er død, kan vi tale til dig.

Anyte XI Gow and Page, HE 38, XI Page, OCT (7.202)

ΑΝΥΤΗΣ

Οὐκέτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσω
ὄρσεις ἐξ εὐνήs ὄρθριος ἐγρόμενος,
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν λαιμῷ ῥίμφα καθεῖς ὄνυχᾱ.

Anyte 7.202 (Gow and Page, HE XI), Ekelund 1906, 17, Penguin no. 107, HE 704 [disticha]

Hanen

Nu skal du ikke som før med slag af de tætte vinger
tidligt ved morgengry vække mig op af min seng.
For mens du sov, kom listigt en lumskelig røver⁵² og dræbte
dig, mens den satte sin negl på dig og pressed din hals.

Anyte XII Gow and Page, HE 38, XII Page, OCT (7.215)

ΑΝΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
οὐδὲ περὶ σκαρθμοῖσι⁵³ νεῶς περικαλλέα χεῖλη
ποιφυξῶ τὰμᾶ τερπόμενος προτομᾶ,
ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χέρσον
κείμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' αἰόνα.

Anyte 7.215 (Gow and Page, HE XII), Ekelund 1906, 14-15, Zilliacus 1923, 119, Penguin no. 108, HE 708 [disticha]

Delfinen

Aldrig mer skal jeg svømme på havet, hvor skibene sejler,
aldrig springer jeg op nede fra havdybets bund.
Aldrig langs åreforsynede skibes prægtige ræling
pruster jeg, mens jeg er glad over mit billed at se.
Havets mørke vand har drevet mig helt ind til kysten,
og nu ligger jeg hér lige på den smalle strand.

52. Gow and Page forestiller sig, at røveren er en væsel.

53. Beckby læser παρ' εὐσκάλμοιο.

Anyte XIII Gow and Page, *HE* 38, XIII Page, *OCT* (6.312)

ΑΝΥΤΗΣ

Ἦνία δὴ τοὶ παῖδες ἐπὶ, τράγε, φοινικόεντα
θέντες καὶ λασίω φιλὰ περὶ στόματι
ἵππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα
ᾧφρ' αὐτοὺς ἐφορῆ νήπια τερπομένους.

Anyte 6.312 (Gow and Page, *HE* XIII), Benzon 1884, 168, Ekelund 1906, 14, Gelsted 1941, no. 40, 1961, 24, Penguin no. 109, *HE* 714 [disticha]

Drengene og bukken

Gedebuk, tømmer af purpur har drengene lagt omkring dig,
og i din skæggede mund har de sat mundkurven fast.
Rundt om gudens tempel leger de løb med "heste",
for at guden kan se, hvordan de glædes i leg.

Anyte XIV Gow and Page, *HE* 38, XIV Page, *OCT* (9.745)

ΑΝΥΤΗΣ

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ᾧμμα κατὰ λασιᾶν γαῦρον ἔχει γενύων
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφὶ παρῆδα
βόστρυχον εἰς ῥοδέαν Ναῖς ἔδεκτο χέρα.

Anyte 9.745 (Gow and Page, *HE* XIV), Benzon 1884, 172, Ekelund 1906, 17 [disticha]

*Bukken som offergave*⁵⁴

Se på Bromios' hornede buk, hvordan den i stolthed
retter sit muntre blik over sit lådne skæg.
For den bryster sig af, at najaden oppe på bjerget
ofte tog kindernes hår ind i sin rosenhånd.

54. Geder blev ofte ofret til Dionysos, fordi de skadede vinstokkene.

Anyte XV Gow and Page, *HE* 39, XV Page, *OCT* (9.144)

ΑΝΥΤΗΣ

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνα

αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὄρην πέλαγος

ὄφρα φίλον ναύτησι τελεῖ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος

δειμαίνει λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

Anyte 9.144 (Gow and Page, *HE* XV), Benzon 1884, 169, Ekelund 1906, 13-14, Zilliacus 1923, 30, Gelsted 1941, no. 56, 1961, 28, Penguin no. 111, *HE* 722 [disticha]

Afrodites billede

Dette er Kypris' sted, for hun elskede altid at kigge

ud på det strålende dyb inde fra fastlandet af:

Sømanden fik da en sikker sejlads, for når havet betragted

billedets glinsende pragt, blev det straks grebet af skræk.

Anyte XVI Gow and Page, *HE* 39, XVI Page, *OCT* (9.313)

ΑΝΥΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΙΟΥ

Ἴζε' ἅπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλέα φύλλα

ῥαίου τ' ἄρυσαι νάματος ἀδὸν πόμα

ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα

ἀμπαύσης πνοιᾶ τυπτόμενα Ζεφύρου.

Anyte 9.313 (Gow and Page, *HE* XVI), Benzon 1884, 173, Ekelund 1906, 18, Penguin no. 112, *HE* 726 [disticha]

Et hvilested 1

Sæt dig her under laurbærtræets smukt spirende blade,

tag en forfriskende slurk her af det dejlige vand,

så dine lemmer, der trættes af høstens hede, kan hvile

viftet af Zefyrens vind, komme til kræfter igen.

Anyte XVII Gow and Page, *HE* 39, XVII Page, *OCT* (9.314)

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ

Ἐρμᾶς τᾶδ' ἔστακα παρ' ὄρχατον ἀνεμόεντα
ἐν τριόδοις πολιᾶς ἐγγύθεν αἰόνος
ἀνδράσι κεκμηῶσι ἔχων ἄμπαυσιν ὄδοιο,
ψυχρὸν δ' τᾶχραῆς κράνα ὑποιάχει†.⁵⁵

Anyte 9.314 (Gow and Page, *HE* XVII), Benzon 1884, 170, Ekelund 1906, 16, Gelsted 1941, no. 55, 1961, 27, Hundrup 1971 no. 6, Penguin no. 113, *HE* 730 [disticha]

Et hvilested 2

Hermes er jeg, og jeg står ved en korsvej, hvor vinden den suser
i en beplantning, der er nær ved det grålige hav.
Hvile gi'r jeg til mænd, som er trætte af vandring ad vejen,
her, hvor kilden gi'r vand, der er så køligt og klart.

Anyte XVIII Gow and Page, *HE* 39, XVIII Page, *OCT* (16.228)

ΑΝΥΤΗΣ

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πετέλεαν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον -
ἀδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις -
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὰν πίε, δὴ γὰρ ὀδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

Anyte 16.228 (Gow and Page, *HE* XVIII), *HE* 734 [disticha]

Et hvilested 3

Fremmede, hvil dine mødige lemmer her under elmen;
dejlig er lyden af vind gennem det gulgrønne løv;
drik du nu her det kølige vand fra kilden: En vandrer

55. Beckby læser ἀχραῆς κράνα ὑποπροχέει efter Schäfer. *OCT* læser ἀχραῆς κράνα ὑπαιθα χέει.

finder så kært dette sted, når det er brændende varmt.

Anyte XIX Gow and Page, *HE* 40, XIX Page, *OCT* (16.231)

ΑΝΥΤΗΣ

- Τίπτε κατ' οϊόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
ἤμενος ἀδυβόα τῶδε κρέκεις δόνακι;
- Ὅφρα μοι ἐρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμονται
πόρτιες ἠυκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

Anyte 16.231 (Gow and Page, *HE* XIX), Benzon 1884, 168, *HE* 738 [disticha]

En statue af Pan

Hvorfor sidder du ensom, du landlige Pan, i den tætte
skov, mens du spiller på fløjten, der lyder så sødt?
”For at kvierne her på de dugbesprængte bjerge
kan gå på græs og få smagt planter med dejligt løv.”

Anyte XX Gow and Page, *HE* 40, XX Page, *OCT* (7.190)

ΑΝΥΤΗΣ, [οἱ δὲ ΛΕΩΝΙΔΟΥ]

- Ἀκρίδι τᾶ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυκοίτα
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ, δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθῆς ὤχετ' ἔχων Αἴδας.

Anyte 7.190 (Gow and Page, *HE* XX), Penguin no. 116, *HE* 742 [disticha]

Græshoppen og cikaden

Græshoppen, markens sanger, og træernes gæst, cikaden,
lagdes i selvsamme grav, hvilken af Myro blev gjort,
mens hun græd sine ungpigetårer; de to, der var hendes
legetøj, tog Hades bort – ubønhørlig er han!

Anyte XXIII Gow and Page, *HE* 41, XXII Page, *OCT* (7.492)

ΑΝΥΤΗΣ [ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΑΣ]

Οιχόμεθ', ὦ Μίλητε, φίλη πατρί, τῶν ἀθεμίστων
τὰν ἄνομον Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἄς ὁ βιατᾶς
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης·
οὐ γὰρ ἐμείναμεν ἄμμα τὸ δυσσεβές οὐδ' Ἔμναιον
νυμφίον ἀλλ' Ἄϊδην κηδεμόν' εὐρόμεθα.

Anyte 7.492 (Gow and Page, *HE* XXIII), Plum 1828, IV.3, *HE* 752 [disticha]

*De tre piger fra Milet*⁵⁶

Kære Milet, vort elskede land, vi er døde: Galaters
lovløse voldtægt og mord har vi vægret os ved.
Vi var tre borgerdøtre, som kelternes grusomme Ares
drev med sin magt til den lod, som blev os alle til del.
Hverken ugudeligt drab har vi ventet og ej heller bryllup,
nej, vi fik Hades som gom og som beskytter tilmed.

Anyte XXIV Gow and Page, *HE* 41, XXIII Page, *OCT* (7.538)

ΑΝΥΤΗΣ

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε, νῦν δὲ τεθνηκώς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναιται.

Anyte 7.538 (Gow and Page, *HE* XXIV), Penguin no. 117, *HE* 758 [distichon]

*Slaven Manes*⁵⁷

Manes hed denne mand, da han var i live; i døden
kan han det samme som store Dareios⁵⁸ han ku'.

56. Milet blev plyndret af galaterne i 277 f.Kr.

57. Manes er et typisk slavenavn.

58. Perserkonge (sikkert Dareios I, der døde 486 f.Kr.).

Aratos

Aratos fra Soloi i Kilikien (det sydlige Lilleasien) bidrager med kun to epigrammer i *Den græske Antologi*. Han levede fra ca. 315 til noget før 240 f.Kr. og er mest kendt for sit digt *Fainomena*. Forskerne er uenige om, hvilket sigte Aratos havde med nedenstående epigram.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Aratos II Gow and Page, *HE* 41, II Page, *OCT* (11.437)

ΑΡΑΤΟΥ

Αιάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται

Γαργαρέων παισὶν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

Aratos 11.437 (Gow and Page II), *HE* 766 [distichon]

Diotimos

Diotimos⁵⁹ må ynkes! Han sidder på klipper og lærer

gargaraiernes⁶⁰ børn grækernes alfabet.

59. Diotimos er et almindeligt navn.

60. Stefanos fra Byzans kalder denne Diotimos for adramyttener, hvilket ikke er urimeligt, da Gargara både er navnet på en af bjergtoppene af Idabjerget og navnet på en by ved nordkysten af Den adramyttiske Bugt.

Archias

37 epigrammer går under navnet Archias. Han *kan* være identisk med Aulus Licinius Archias, som Cicero forsvarede i 62 f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 328

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 226-227

Archias II Gow and Page, *GP* 400 (5.59)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

φεύγειν δει τὸν Ἔρωτα· κενὸς πόνος, οὐ γὰρ ἀλύξω

πρὸς ὑπὸ πτηνοῦ πυκνὰ διωκόμενος.

Aulus Licinius Archias 5.59, Penguin no. 484, *GP* 3592 [distichon]

Forgæves flugt

“Flygt dog fra Eros!” Men det nytter intet: Hvordan kan jeg undgå

ham, der har vingerne på, når jeg selv er til fods?

Archias III Gow and Page, *GP* 400 (5.98)

ΑΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΑΡΧΙΟΥ

ὀπλίξειν, Κύπρι, τόξα καὶ εἰς σκοπὸν ἤσυχος ἐλθέ

ἄλλον, ἐγὼ γὰρ ἔχω τραύματος οὐδὲ τόπον.

Anonym (eller **Archias**) 5.98, Mackail 1906, 1.50, Zilliacus 1923, 104, Penguin no. 483, GP 3594 [distichon]

Spækket med pile

Kypris, tag dine pile og find dig et helt andet offer:

For jeg har slet ikke plads atter at rumme et sår!

Archias XVIII Gow and Page, GP 410 (9.111)

ΑΡΧΙΟΥ [ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ]

Θρήικας αἰνεῖτω τις ὅτι στοναχεῶσι μὲν υἱίας
μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους,
ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν ὄσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροΐδῆς Κηρῶν λάτρης ἔμαρψε μόρος·
οἱ μὲν γὰρ ζῶντες ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
ἐς κακά, τοὶ δὲ κακῶν εὖρον ἄκος φθίμενοι.

Aulus Licinius Archias 9.111, GP 3694 [disticha]

Thrakisk pessimisme

Thrakerne burde man hylde: De klager, når deres sønner
kommer fra mødrenes skød ud i det klare lys.

Omvendt priser de dem, som døds gudindernes tjener,
Skæbnen, griber, når de drager fra dette liv.

De, der er levende, går nemlig gennem en mængde af onder,
mens de, der døde, de fandt midlet mod alt, der er ondt.

Archias XXIX Gow and Page, GP 418 (10.10)

ΑΡΧΙΟΥ [ΝΕΩΤΕΡΟΥ]

Πᾶνά με τὸν δειρήσ ἐπὶ λισσάδος αἰγιαλίτην,
Πᾶνα τὸν εὐόρμων τῆιδ' ἔφορον λιμένων
οἱ γριπῆες ἔθεντο· μέλω δ' ἐγὼ ἄλλοτε κύρτοισ,
ἄλλοτε δ' αἰγιαλοῦ τοῦδε σαγηνοβόλοισ.

ἀλλὰ παράπλει, ξεῖνε, σέθεν δ' ἐγὼ οὔνεκα ταύτης
εὐποιίης πέμψω πρηὺν ὀπισθε νότου.

Archias den Yngre 10.10, Zilliacus 1923, 129, GP 3766 [disticha]

Pan

Her på den hellige klippe står jeg, som er strandenes herre,

Pan, som en vogter sat af hver en sikker havn.

Fiskerne indvied mig, og snart er det ruser, jeg vogter,

snart de fiskere, som kaster ved strandene net.

Sejl du bare, min ven! Som tak for dit venlige offer

sender jeg bagved dig medvind, der kommer fra syd!

Marcus Argentarius

Marcus Argentarius er forfatteren til 37 epigrammer i *Den græske Antologi*. Sammen med Filodemos regnes han for en af de mest elegante epigrammatikere fra perioden. Han er inspireret af de alexandrinske digtere og af Meleagros. Gow og Page fremhæver hans venlige ironi.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 326

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 198-206

Argentarius I Gow and Page, *GP* 146 (5.16)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Μήνη χρυσόκερως, δέρκηι τάδε, καὶ πυριλαμπείς

ἀστέρες οὖς κόλποις Ὠκεανὸς δέχεται,

ὥς με μόνον προλιπούσα μυρόπνοος ὤχετ' Ἀρίστη,

ἐκταίην δ' εὐρείν τήν μάγον οὐ δύναμαι;

ἀλλ' ἔμπης αὐτήν ζητήσομεν.⁶¹ ἦν, ἐπιπέμψω

Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας.

Marcus Argentarius 5.16, Mackail 1906, 1.38, Penguin no. 411, GP 1301 [disticha]

Elskovens sporhund

Gyldenthornede måne og I, klartskinnende stjerner,

61. Paton læser ζωγήσομεν.

som Okéanos har taget i favn, se nu her,
hvordan Ariste, der dufter så dejligt, har ladet mig alene;
nu er det sjette dag, heksen er gået sin vej.
Men jeg vil fange pigen igen, hvis jeg sender Kypris'
sølverne hundeflok efter i hendes spor.

Argentarius II Gow and Page, *GP* 146 (5.32)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ποιεῖς πάντα, Μέλισσα, φιλανθέος ἔργα μελίσσης·

οἶδα καὶ ἐς κραδίην τοῦτο, γύναι, τίθεμαι·

καὶ μέλι μὲν στάζεις ὑπὸ χεῖλεσιν ἡδὺ φιλεῖσα,

ἦν δ' αἰτῆις, κέντρῳ τύμμα φέρεις ἄδικον.

Marcus Argentarius 5.32, Skelton 1971, 34, Zilliacus 1923, 107, Penguin no. 412, *GP* 1307 [disticha]

Bierne

Alt, Melissa, gør du som blomsterelskende bier:

dette er sandt – men min ven: Dybt bli'r det gemt i mit bryst!

Kysenes honning er dejlig, den drypper fra dine læber,

men når du kræver din løn, stikker du hårdt med din brod.

Argentarius VI Gow and Page, *GP* 148 (5.104)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

αἶρε τὰ δίκτυα ταῦτα, κακόσχολε, μηδ' ἐπίτηδες

ἰσχίον ἐρχομένη σύστρεφε, Λυσιδίκη.

εὖ σε περισφίγγει λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος,

πάντα δέ σου βλέπεται γυμνὰ καὶ οὐ βλέπεται.

εἰ τόδε σοι χαρίεν καταφαίνεται, αὐτὸς ὁμοίως

ὀρθὸν ἔχων βύσσῳ τοῦτο περισκεπάσω.

Marcus Argentarius 5.104, Skelton 1971, 33, Penguin no. 415, GP 1323 [distichon]

Det gennemsigtige tøj

Tag dog af disse net, du frække Lysídike! Når du
går, må du ikke bevidst rulle med hoften som nu!
Kjolen sidder så stramt på din krop, og tynd er den også.
Alt synes nøgent på dig, selvom det ikke kan ses.
Hvis du syn's, det er sjovt, så vil jeg på selvsamme måde
gemme min erektion bag ved et florlet stof!

Argentarius VIII Gow and Page, GP 150 (5.110)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ἔγχει Λυσιδίκης κυάθους δέκα, τῆς δὲ ποθεινῆς

Εὐφράντης ἕνα μοι, λάτρι, δίδου κύαθον.

φήσεις Λυσιδίκην με φιλεῖν πλέον; οὐ μὰ τὸν ἠδύν

Βάχχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι,

ἀλλά μοι Εὐφράντη μία πρὸς δέκα· καὶ γὰρ ἀπείρους

ἀστέρας ἐν μήνῃς φέγγος ὑπερτίθεται.

Marcus Argentarius 5.110, Mackail 1906, 1.53, Penguin no. 417, GP 1333 [disticha]

10:1

Tjener, hæld ti gange op for Lysídike, men for Eufranthe,
dejlige pige, hæld kun én op og giv mig den så!
Tror du, jeg elsker Lysídike mere? Slet ikke! Ved Bacchos,
som jeg drikker løs af med dette bæger, jeg har.
Ti gange mere værd er Eufranthe for mig, thi månen
har større stråleglans end stjernernes tusindtal.

Argentarius IX Gow and Page, GP 150 (5.113)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ἡράσθης πλουτῶν, Σωσίκρατες, ἀλλὰ πένῃς ὄν

οὐκέτ' ἐρᾶις· λιμὸς φάρμακον οἶον ἔχει.
ἢ δὲ πάρος σε καλεῦσα μύρον καὶ τερπνὸν Ἄδωνιν
Μηνοφίλα νῦν σου τοῦνομα πυνθάνεται,
"τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πτόλις;" ἢ μόλις ἔγνωσ
τουτ' ἔπος, ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Marcus Argentarius 5.113, Mackail 1906, 9.16, Skelton 1971, 33, Penguin no. 418, GP 1339 [disticha]

Fattigdom og kærlighed

Du blev forelsket, Sosikrates, da du var rig, men som fattig
elsker du nu ikke mer. Sult er en god medicin!
Hun, der førhen kaldte dig søde og kære Adonis,
nemlig Menófila, hun spørger nu om dit navn:
"Hvem er vel du, og af hvilken familie og by?"⁶² Forstå nu
udtrykket: "Ingen er ven af ham, der ingenting har"

Argentarius X Gow and Page, *GP* 152 (5.116)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

θῆλυς ἔρωσ κάλλιστος ἐνὶ θνητοῖσι τέτυκται
ὅσσοις ἐς φιλίην σεμνὸς ἔνεστι νόος.
εἰ δὲ καὶ ἀρσενικὸν στέργεις πόθον, οἶδα διδάξαι
φάρμακον, ᾧ παύσεις τὴν δυσέρωτα νόσον·
στρέψας Μηνοφίλαν εὐίσχιον ἐν φρεσὶν ἔλπου
αὐτὸν ἔχειν κόλποις ἄρσενα Μηνόφιλον.

Marcus Argentarius 5.116, Penguin no. 419, GP 1345 [disticha]

Illusion

Elskov med kvinder er virkelig det smukkeste, mennesker øver,

62. Homer, *Odysseen* 1.170 (overs. Due).

hvis der er lidt seriøst i deres kærlighedssyn.
Men hvis du drages til elskov med mænd, så har jeg et middel,
hvormed du kan sige stop for denne heftige sot.
Vend Menófila om – hun har så dejlige hofter –
tænk, at du nu har i favn drengen Menófilos her!

Argentarius XI Gow and Page, *GP* 152 (5.118)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Ἴσιος ἠδύπνευστε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον ὄσδεις,
ἔγρεο καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον,
ὄν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡῶ
ὄψεται, ὑμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

Marcus Argentarius 5.118, Mackail 1906, 9.1, Penguin no. 420, GP 1351 [disticha]

Kransen

Isias, din ånde er dejlig, ti gange mer end parfume,
men du skal vågne og ta' kransen med venlig hånd.
Lige nu blomstrer den, men når daggryet kommer, så vil du
se, at den visner: Den er vores ungdoms symbol.

Argentarius XII Gow and Page, *GP* 152 (5.127)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

παρθένον Ἀλκίππην ἐφίλουν μέγα, καὶ ποτε πείσας
αὐτὴν λαθριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ·
ἀμφοτέρων δὲ στέρνον ἐπάλλετο, μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ περισσότερον.
μητέρα δ' οὐκ ἔλαθεν κείνης λάλοντ',⁶³ ἀλλ' ἐσιδοῦσα
ἔξαπίνης “Ἐρμῆς κοινός,” ἔφη, “θύγατερ.”

63. Beckby har ingen cruces.

Marcus Argentarius 5.127, Skelton 1971, 35, GP 1355 [disticha]

Halvdelen

Jeg var forelsket i pigen Alkippe. Jeg bad hende komme
hemmeligt med til min seng, uden at hun blev set.
Hjertet banked i brystet på begge, at nogen sku' komme
og overraske os to midt i den stjalne fryd.
Men hendes mor havde hørt hendes røst, og den gamle kigged
pludselig ind og sa': "Nu skal vi dele, mit barn!"

Argentarius XIII Gow and Page, GP 154 (5.128)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

στέρνα περὶ στέρνοις, μαστῶι δ' ἔπι μαστὸν ἐρείσας
χείλεά τε γλυκεροῖς χείλεσι συμπίεσας
Ἄντιγόνης καὶ χρώτα λαβῶν πρὸς χρώτα, τὰ λοιπὰ
σιγῶ, μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο.

Marcus Argentarius 5.128, GP 1361 [disticha]

Tavshed

Hjerte mod hjerte og bryst imod bryst har jeg presset,
fast mod min egen mund trykket Antígones mund,
der er så sød – der er intet imellem os to – og resten
tier jeg fuldstændigt om: Kun var det lampen, der så!

Argentarius XV Gow and Page, GP 154 (9.161)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Ἡσιόδου ποτὲ βύβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἐλίσσω
Πύρρην ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
βύβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ τοῦτ' ἐβόησα,
“Ἔργα τί μοι παρέχεις, ὦ γέρον Ἡσίοδε;”

Marcus Argentarius 9.161, Skelton 1971, 33, Penguin no. 422, GP 1369 [disticha]

Hesiod

Mens jeg engang bladed rundt i en bog, Hesiod havde skrevet,

så jeg pludselig, at Pyrrhe var kommet ind.

Bogen kastede jeg på jorden med hånden og råbte:

“Ikke fler værker⁶⁴ af dig, nu er det slut, Hesiod!”

Argentarius XVI Gow and Page, *GP* 154 (9.286)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας, ἥδὺ δὲ Πύρρης

εἶδωλον κοίτης ὤχετ' ἀποπτάμενον;

ἦ τάδε θρέπτρα τίνεις ὅτι θῆκά σε, δύσμορε, πάσης

ῥωϊοτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;

ναὶ βωμόν καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκέτι νυκτός

φθέγγεαι, ἀλλ' ἔξεις βωμόν ὃν ὠμόσαμεν.

Marcus Argentarius 9.286, Penguin no. 423, GP 1373 [disticha]

Den ubelejlige hane

Hane, du rev mig ud af min dejlige søvn, og det søde

billed af Pyrrha er væk, fløjet af sted fra min seng.

Er dette takken for kost og fordi jeg satte dig, slyngel,

til at beherske den flok, der lægger æg i mit hus?

Nej, ved Sarápis' alter og scepter: Nu galér du ikke

mere ved nat, for du når alteret, hvorved jeg svor.

Argentarius XVII Gow and Page, *GP* 156 (6.201)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

64. Ordspil på ἔργα.

σάνδαλα καὶ μίτρην περικαλλέα τὸν τε μυρόπνου
βόστρυχον ὠραίων οὐλον ἀπὸ πλοκάμων
καὶ ζώνην καὶ λεπτὸν ὑπένδυμα τοῦτο χιτῶνος
καὶ τὰ περὶ στέρνοις ἀγλαὰ μαστόδετα,
ἔμβρυον εὐώδινος ἐπεὶ φύγε νηδύος ὄγκον,
Εὐφράντη νηῶι θήκεν ὑπ' Ἀρτέμιδος.

Marcus Argentarius 6.201, GP 1379 [disticha]

Barselskonen Eufrante

Dette dejlige hårbånd, sandaler, det krøllede, tætte
hår, der dufter endnu af parfumen, hun bar,
bæltet og underkjolen, hun bar nedenunder sin chiton,
og det prægtige bånd, der sad om brysterne fast,
alt dette vied Eufrante i Artemis' tempel, da hun var
blevet fri for sit livs byrde på lykkelig vis.

Argentarius XXI Gow and Page, GP 158 (7.364)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ἀκρίδι καὶ τέττιγι Μυρῶ τόδε θήκατο σῆμα
λιτὴν ἀμφοτέροις χερσὶ βαλοῦσα κόνιν,
ἴμερα δακρύσασα πυρῆς ἔπι· τὸν γὰρ ἀοιδόν
Ἄιδης, τὴν δ' ἐτέρην ἤρπασε Περσεφόνη.

Marcus Argentarius 7.364, Penguin no. 426, GP 1407 [disticha]

Græshoppen og cikaden

Myro har skabt denne grav for en græshoppe og en cikade
og har strøet lidt jord over dem begge to,
grædt over dyrenes ligbål – for den ene sanger greb Hades,
mens Perséfone tog den anden sanger til sig.

Argentarius XXIII Gow and Page, *GP* 160 (6.248)

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Κύπριδι κείσο, λάγνυε μεθυσφαλές, αὐτίκα δῶρον,
κείσο, κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος,
Βακχιάς ὑγρόφθογγε συνέστιε δαιτὸς εἴσης,
στευναύχην ψήφου συμβολικῆς θύγατερ,
θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μύστι φιλοούντων
ἠδίστη, δειπνῶν ὄπλου ἐτοιμότατον·
εἴης ἐκ Μάρκου γέρας ἀγλαόν, ὅς σε, φίλοιε,
ἦνεσεν ἀρχαίην σύμπλανον ἀνθέμενος.

Marcus Argentarius 6.248, *GP* 1419 [disticha]

Til flasken

Slingreberusede flaske, viet til Kypris, vær *du* en
gave, vær søster til bægret, der fyldes med vin,
bacchosdyrker, med flydende stemme, deltager i festen,
smalhalset datter af vores middagsklub her,
menneskers selvlærte hjælper, sødeste myste for dem, der
elsker, til middag er *du* våbenet, altid parat.
Vær du en strålende gave fra Marcus, som priste dig, vinens
ven, da han stilled dig op, gamle ven, på sin færd.

Argentarius XXIV Gow and Page, *GP* 160 (9.229)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλεῦσα,
εὔλαλε πρηγέλωσ εὔστομε μακροφάρυξ,
αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε μύστι λάγνυε,
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
αἴθ' ὄφελος καὶ ἄμικτος ἀνύμφευτός τε παρείης,
ἄφθορος ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Marcus Argentarius 9.229, Penguin no. 428, GP 1427, jf. 5.135 [disticha]

Til flasken

Gamle middagsven, der elsker mål, der bli'r skænket,
snaksom, smilende mildt, finmundet, langhalset, kom,
du, der er indviet i, hvor fattig jeg er, åh flaske,
endelig ned i min hånd efter en længere tid.
Gid du kom uden formæling og ublandet her ved min side,
lissom en brud, der er ren, kommer til brudgommen hen.

Argentarius XXV Gow and Page, GP 160 (9.246)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ἔθραύσθης ἠδέϊα παρ' οἰνοπόταισι λάγυνε
νηδύος ἐκ πάσης χεναμένη Βρόμιον·
τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύστονος οἶα κεραυνός
οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν ἀλλὰ Δίωνος ἔβη·
ἦν δὲ γέλως ἐπί σοι καὶ σκώμματα πυκνὰ τυπείσῃς
καὶ πολὺς ἐξ ἐτάρων γινόμενος θόρυβος.
οὐ θρηνώ σε, λάγυνε, τὸν εὐαστήρα τεκοῦσαν
Βάκχου, ἐπεὶ Σεμέλη καὶ σὺ πεπόνηθατ' ἴσα.

Marcus Argentarius 9.246, GP 1433 [disticha]

Flasken

Du gik i stykker, du dejlige flaske, så kær for en vinens
elsker: Der strømmede ud vin fra hele din bug.
Langvejsfra blev du ramt af en sten, der gav genlyd som lynet,
ikke fra Zeus'es hånd, men fra Dions den fløj.
Latter og talrige sjove bemærkninger kom, da du rantes,
og der var vildt postyr fra kammeraternes flok.
Nej, jeg beklager dig ikke. Du har jo, flaske, født Bacchos,

der råber *euai* og har lidt det, som Sémele led.

Argentarius XXVII Gow and Page, *GP* 162 (11.26)

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος. ἀλλὰ τίς ἄρα

σώσει μ' ἐκ Βρομίου γυῖα σαλευόμενον;

ὡς ἄδικον θεὸν εὖρον, ὀθούνεκεν αὐτὸς ἐγὼ σε,

Βάκχε, φέρων ὑπὸ σοῦ τᾶμπαλι παρφέρομαι.

Marcus Argentarius 11.26, *GP* 1447 [disticha]

Den slemme Bacchos

Ublandet vin er jeg fuld af, jeg vakler, men hvem kan redde

mig fra Bromios' magt, snublende til og fra?

Guden gør uret mod mig, for jeg selv har jo båret dig, Bacchos,

nu derimod er det mig, der bæres hastigt af sted!

Argentarius XXVIII Gow and Page, *GP* 162 (10.4)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

λῦσον ἀπ' εὐόρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν,

εὐτροχα δ' ἐκπετάσας λαίφεια ποντοπόρει,

ἔμπορε, χειμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἄρτι δὲ κῦμα

γλαυκὸν θηλύνει πρηγέλωσ Ζέφυρος,

ἦδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδῶν

χείλεσι καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον,

ἄνθεα δ' ἀντέλλουσι κατὰ χθόνα. τῶι σὺ Πριήπῳ

πειθόμενος πάσης ἄπτεο ναυτιλίας.

Marcus Argentarius 10.4, Skelton 1971, 34, Penguin no. 430, *GP* 1451 [disticha]

Sejl af sted!

Løs nu de lange tove, der holder på skibe i havnen,

hejs nu de svulmende sejl, købmand, styr ud på hav.
Stormene gik deres vej, netop nu er den blålige bølge
blid som en kvinde ved Zefyros' smilende vind.
Nu er svalen, der elsker sit afkom, i færd med at bygge
kamre af mudder og strå med sit kvidrende næb.
Blomsterne springer fra jord, så ret dig efter Priápos
og giv dig roligt i kast med din navigation.

Argentarius XXX Gow and Page, *GP* 164 (11.28)

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

πέντε θανῶν κείσῃ κατέχων πόδας, οὐδὲ τὰ τερπνά
ζωῆς οὐδ' ἀγὰς ὄψεται ἡελίου.
ὥστε λαβῶν Βάκχου ζωρὸν δέπας ἔλκε γεγηθῶς,
Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθανάτου σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης
καὶ Ζήνων Αἰδῆν τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Marcus Argentarius 11.28, Penguin no. 432, *GP* 1463 [disticha]

Nyd livet

Når du er død, vil du ligge med fem fod jord, og livets
glæder vil du ej se, heller ej solens lys.
Tag da dit bæger med ublandet vin og drik det med glæde,
Cincius, læg så din arm rundt om din dejlige viv.
Hvis du har smag for udødelig visdom, så vid, at Kleantes
sammen med Zenon gik bort lige til Hades's dyb.

Argentarius XXXI Gow and Page, *GP* 164 (7.384)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

ἡ Βρόμιον στέρξασα πολὺ πλέον ἢ τροφὸς Ἴνώ,
ἡ λάλος ἀμπελίνη γρῆνς Ἀριστομάχη,

ἤνικα τὴν ἱερὴν ὑπέδου χθόνα πᾶν τ' ἐμαράνθη
πνεῦμα πάρος κυλίκων πλείστον ἐπαυρομένηι,
εἶπε ττάδε· Μίνωι πάλαι† φέρε, κάλπιν ἐλαφρῆν,
οἷσω κυάνεον τοῦξ Ἀχέροντος ὕδωρ·
καὐτὴ παρθένιον γὰρ ἀπώλεσα.” τοῦτο δ' ἔλεξε
ψευδές, ἵν' ἀυγάζηι κὴν φθιμένοιισι πίθου.

Marcus Argentarius 7.384, Penguin no. 433, GP 1469 [disticha]

Den gamle drikfældige kone

Da Aristómache, hende den gamle, der elsked at snakke
og holdt af Bromios mer end ammen Ino engang,
gik i den hellige jord, og hele ånden var visnet,
hun, der før havde nydt talrige bægre i træk,
sa' hun: "Du kæreste Minos, ryst nu den lette krukke.⁶⁵
For jeg vil bære det blå vand fra Acherons flod.
Jeg slog min mand ihjel i hans ungdom!"⁶⁶ En løgn, hun fortalte,
for at hun også som død kunne betragte et kar.

Argentarius XXXII Gow and Page, GP 166 (7.403)

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Ψύλλος ὁ τὰς ποθινὰς ἐπιμισθίδας αἰὲν ἑταίρας
πέμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὁ θηρεύων ἀπαλόφρονος, ἐνθάδε κέλται
αἰσχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεγκάμενος.
ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβου, ὁδοιπόρε, μήτε σὺ βάλλε
μήτ' ἄλλον πείσῃς· σῆμα λέλογχε νέκυσ.
φείσαι δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπήνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς

65. Dvs. domfæld mig. Se Vergil, *Aeneiden* 6.492.

66. Ligesom Danaos' døtre, som blev tvunget til at bære vand i Underverdenen.

θρέψας μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

Marcus Argentarius 7.403, Penguin no. 434, GP 1477 [disticha]

Bordelværten

Psylos, der altid bragte de dejlige, hyrede piger

til en munter banket, som de unge mænd holdt,

altid på jagt efter spæde piger – her er han gravlagt,

han, der tjente sin løn på så skammelig vis.

Men du må ikke, vejfarer, kaste med sten imod graven

eller be' andre derom: Han er begravet og død.

Skån ham! Selvom han fik sin profit, holdt han piger og lærte

derved de unge mænd, at de ku' undgå hor!

Aristodikos fra Rhodos

Intet sikkert vides om denne digter. Gow og Page sætter ham til det 3. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 321

Aristodikos II Gow and Page, *HE* 42, II Page, *OCT* (7.189)

ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Οὐκέτι δὴ σε λίγεια κατ' ἀφνὸν Ἀλκίδος οἶκον,

ἀκρί, μελιζομένην ὄψεται ἄελιος,

ἤδη γὰρ λειμώνας ἐπὶ Κλυμένου πεπότησαι

καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνας.

Aristodikos fra Rhodos 7.189 (Gow and Page, *HE* II), Penguin no. 216, *HE* 772

[disticha]

Græshoppen

Ikke længer vil solen se dig synge så klart i

Alkis⁶⁷ fornemme hus, græshoppe, for du er død.

Du er jo fløjet forlængst til Klýmenos⁶⁸ enge og til den

67. Alkis er formodentlig datter af en velhavende mand og ejeren af græshoppen.

68. Klymenos er et andet navn for Hades.

gyldne Perséphones hus, hvor der er blomster med dug.⁶⁹

69. Man mente, at cikader levede af dug.

Ariston

Ariston er forfatteren til tre digte i *Den græske Antologi*. Man ved intet om ham. Gow og Page gør opmærksom på, at digtet om musene er en efterligning af Leonidas 6.302 (umiddelbart forinden).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 321

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 151

Ariston II Gow and Page, *HE* 42, II Page, *OCT* (7.457)

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Ἄμπελις ἡ φιλάκρητος ἐπὶ σκίπωνος ὀδηγοῦ

ἤδη τὸ σφαλερὸν γήρας ἐρειδομένη

λαθριδίη Βάκχοιο νεοθλιβὲς ἦρ' ⁷⁰ ἀπὸ ληνοῦ

πῶμα Κυκλωπέην πλησομένη κύλικα·

πρὶν δ' ἀρύσαι μογερὰν ἔκαμιν χέρα, γραῦς δὲ παλαιή

νηὺς, ὑποβρύχιος ζωρὸν ἔδου πέλαγος.

Εὐτέρπη δ' ἐπὶ τύμβον ἀποφθιμένης θέτο σῆμα

λάινον οἰνηρῶν γείτονα θειλοπέδων.

Ariston 7.457 (Gow and Page, *HE* II), *HE* 786 [disticha]

70. Beckby skriver ἦκ' efter Pauw.

Den drikfældige kone

Ámpelis⁷¹ elskede ublandet vin, så sin slingrende alder
støttede hun med sin stok, når hun på gaden gik tur.
Hemmeligt tog hun den friske vin fra Bacchos' presse
for at få bægeret fyldt – det var kyklopisk stort.
Men før hun løftede det, så svigtede hånden. Den gamle
sank som et skib i et hav ned i den reneste vin.
Et monument af sten blev rejst af Euterpe på graven
tæt ved den solrige plet, der tørrer druerne ind.

Ariston III Gow and Page, *HE* 43, III Page, *OCT* (6.303)

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

ᾠ μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ἐς μυχὸν ἄλλον
στείχετ' - ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην -
οὐδ' καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψετε καὶ αὔην
ἰσχάδα καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων·
εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βύβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα
κλαύσεσθ', οὐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

Ariston 6.303 (Gow and Page, *HE* III), Mackail 1906, 4.27, Penguin no. 290, *HE* 794
[disticha]

Til musene

Kære små mus, hvis I kom efter brødet, da gå til et andet
hus (her er intet at få, for jeg bebor kun et hul)
hvor I kan gnave de fedeste oste og tørrede figner,
få jer et måltid ud af rester, som ingen vil ha'.
Skynd jer til andre huse, af sted! – hos mig er kun lidet –
hvor I kan få noget mad mere end bare fra mig!

71. Navnet er velvalgt: Det kommer af *ampelos*, vinstok.

Artemon

Manuskripterne er usikre på, hvem der er forfatter til nedenstående digt, for der står først: *Anonym, nogle siger af Artemon*. Der findes to digte, som (måske) er forfattet af Artemon i *Den græske Antologi*. Han kan have haft forbindelse til Athen.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Artemon (?) I Gow and Page, *HE* 44, I Page, *OCT* (12.124)

[ΑΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ] ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ

Λάθρη παπταίνοντα παρὰ φλιῆν Ἐχέδημον

λάθριος ἀκρήβην τὸν χαρίεντ' ἔκυσα,

δειμαίνων, καὶ γάρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε τφαρέτρη

αιταιων καὶ δους εἶχετ' ⁷² ἀλεκτρύνας,

ἄλλοτε μειδιῶν ὅτ' οὐ φίλος. ἀλλὰ μελισσέων

έσμοῦ καὶ κνίδης καὶ πυρὸς ἠψάμεθα.

Artemon (?) 12.124 (Gow and Page, *HE* I), *HE* 800 [disticha]

Kommende fare

Da Echedémos kiggede forsigtigt ud af sit eget

hus, så kyssede jeg den dejlige, unge mand.

Det gør mig bange, for han har vist sig i drømme, imens han

bar på et kogger og gav til mig en hane og gik,

smilende snart og snart som en fjende. Hvad har jeg dog rørt ved?

72. Læs φαρέτρη ἀνταίρων καὶ δους ὄχετ' ἀλεκτρύνα som Beckby (efter Jacobs og Herwerden).

Er det en nælde, en ild eller en kube med bier?

Asklepiades fra Samos

Asklepiades fra Samos er sandsynligvis født o. 320 f.Kr. Ca. 40 af hans epigrammer er overleveret. Han har øvet afgørende indflydelse på senere digtere som Kallimachos og Dioskorides og også hans venner og elever, Hedylos og Poseidippos. Asklepiades kombinerer i sin digtning elskov og drikkesang.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

J. Clack, *Asclepiades of Samos and Leonidas of Tarentum, The Poems*, Illinois 1999
[samme tekst som Gow and Page og samme nummerering]

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 313

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London wy, 3-23

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 146-148

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 57-64

Asklepiades I Gow and Page, *HE* 44, I Page, *OCT* (5.169)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ἦδὺν θέρουσ διψῶντι χιῶν ποτόν, ἦδὺν δὲ ναύταισ

ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν Στέφανον·

ἦδιον δ' ὅποταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας

χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

Asklepiades 5.169 (Gow and Page, HE I, Clack 1), Mackail 1906, 1.2, Zilliacus 1923, 91, Skelton 1971, 8, Penguin no. 57, HE 812 [disticha]

Glæder

Dejlig om somren er isvand at drikke for én, der er tørstig,
dejlig for sømænd at se vinter, der bliver til vår,
men mere dejligt, når elskende dækkes af selvsamme tæppe,
og Afrodite af dem begge bli'r æret så højt!

Asklepiades II Gow and Page, HE 45, II Page, OCT (5.85)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Φείδῃ παρθενίης· καὶ τί πλέον; οὐ γὰρ ἐς Ἄιδην
ἐλθοῦσ' εὐρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.
ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ Κύπριδος, ἐν δ' Ἀχέρουτι
ὄστ' ἐὰ καὶ σποδιή, παρθένε, κεισόμεθα.

Asklepiades 5.85 (Gow and Page, HE II, Clack 2), Mackail 1906, 9.8, Zilliacus 1923, 92, Gelsted 1941, no. 11, 1961, 12, Skelton 1971, 73, Penguin no. 58, HE 816 [disticha]

Udnyt ungdommen

Jomfru vil fortsat du være. Men når du kommer til Hades,
finder du ingen igen, som kan elske dig dér.
Kun blandt de levende finder man Kypris's glæder: I døden
ligger vi, jomfru, kun her, blevet til knogler og støv.

Asklepiades IV Gow and Page, HE 45, IV Page, OCT (5.158)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ἑρμιόνη πιθανῇ ποτ' ἐγὼ συνέπαιζον ἐχούσῃ
ζωνίου ἐξ ἀνθέων ποικίλου, ᾧ Παφίη,
χρύσεια γράμματ' ἔχον. "διόλου" δ' ἐγέγραπτο "φίλει με,
καὶ μὴ λυπηθῆς ἢν τις ἔχη μ' ἕτερος."

Asklepiades 5.158 (Gow and Page, HE IV, Clack 4), HE 824 [disticha]

Ærlighed

Engang leged jeg med den søde Hermíone, Pafia,
hun bar et bælte, hvorpå blomster groede i flok.
Bogstaver stod der skrevet med guld: "Du skal elske mig altid,
vær ikke trist, blot fordi jeg er en anden mands!"

Asklepiades V Gow and Page, HE 45, V Page, OCT (5.210)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

†Τῶ θαλλῶ†⁷³ Διδύμη με συνήρπασεν, ὡμοὶ ἐγὼ δὲ
τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ κάλλος ὀρώων.
εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ὅτε κείνους
θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδαι κάλυκες.

Asklepiades 5.210 (Gow and Page, HE V, Clack 5), Ekelund 1906, 21, Zilliacus 1923, 94, Skelton 1971, 8, Penguin no. 61, HE 828 [disticha]

Sort skønhed

Dídymes øjne fortryllede mig, og jeg stakkel må smelte
ved hendes skønhed at se ligesom vokset ved ild.
Hvis hun er sort, hvad gør det mig vel? Det er kullet jo også;
men når det bringes til glød, lyser som rosen det rødt!

Asklepiades VII Gow and Page, HE 46, VII Page, OCT (5.207)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Αἰ Σάμμαι Βιττῶ καὶ Νάννιον εἰς Ἄφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις,
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν ἂ μὴ καλά. δεσπότη Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

73. Læs τὼφθαλμῶ som foreslået af Ruhnken.

Asklepiades 5.207 (Gow and Page, HE VII, Clack 7), Penguin no. 64, HE 838 [disticha]

Desertører

Samierinderne⁷⁴ Bitto og Nannion vil ikke gå til

Afrodites hus efter gudindens bud;

de deserterer til andet, som ikke er kønt! Herskerinde

Kypris, had dem, for de stak af fra sengen hos dig.

Asklepiades VIII Gow and Page, HE 46, VIII Page, OCT (5.162)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ἦ λαμυρή μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον, εἰ δὲ τὸ τραῦμα

μὴ σαφές, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.

οἴχομ', Ἔρωτες, ὄλωλα, διοίχομαι, εἰς γὰρ ἔχιδναν

νυστάζων ἐπέβην τῆδ' ἐθίγον τ' αἶδα.⁷⁵

Asklepiades 5.162 (Gow and Page, HE VIII, Clack 8), Penguin no. 62, HE 842 [disticha]

Vampen

Jeg har fået et sår af den frække Filainion; skønt såret

ikke kan ses, er det nået helt hen til fingrenes spids.

Død og fortabt, det er jeg, eroter, for søvnig trådte

jeg på en hugorm⁷⁶ - jeg ved, jeg har nu Hades berørt.

Asklepiades IX Gow and Page, HE 46, IX Page, OCT (5.7)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Λύχνε, σὲ γὰρ παροῦσα τρις ὤμοσεν Ἡράκλεια

ἤξειν κοῦχ ἤκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ

74. Clack fremhæver, at samierinderne havde ry for kvindelig homoseksualitet (Plut. *Mor.* 303c).

75. Gow og Page foreslår at læse οἶδα θιγών τ' Αἶδα som Piccolos eller οἶδ', ἔθιγόν τ' Αἶδα som Paton. Page, OCT læser τῆδ' ἐθίγον τ' Αἶδα.

76. Gow og Page (og Clack) læser her ἔχιδναν i stedet for mss ἐταίραν.

τὴν δολίην ἀπάμνονον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
παίξῃ ἀποσβεσθεῖς μηκέτι φῶς πάρεχε.

Asklepiades 5.7 (Gow and Page, HE IX, Clack 9), Zilliacus 1923, 93, Penguin no. 65,
HE 846 [disticha]

Til lampen

Tre gange svor Herakleia ved lampen, at hun ville komme.

Aldrig dukked hun op! Lampe, hvis *du* er en gud,
straf da den falske pige, når hun leger blot med sin elsker.

Sluk nu dit eget lys! Skin ikke mere for dem!

Asklepiades X Gow and Page, HE 46, X Page, OCT (5.150)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ὠμολόγησ' ἤξιεν εἰς νύκτα μοι ἡ 'πιβόητος

Νικῶ καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον,
κοῦχ ἤκει, φυλακὴ δὲ παροίχεται. ἄρ' ἐπιорκεῖν
ἤθελε; τὸν λύχνον, παῖδες, ἀποσβέσατε.

Asklepiades 5.150 (Gow and Page HE X, Clack 10), HE 850 [disticha]

Hjertet svor falsk

Niko, den velbekendte, loved at komme til natten,

og hun svor over for mig ved Thesmóforos⁷⁷ navn;

men hun bli'r væk, og timer forsvinder. Mon hun vil sværge

falsk? Ja, slaver, pust til lampen, så den går ud.

Asklepiades XI Gow and Page, HE 47, XI Page, OCT (5.64)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Νεῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου,

77. = Demeter.

πάντα τὰ πορφύρουτ' ἐν χθονὶ σείει νέφη·
ἦν γάρ με κτείνης τότε παύσομαι, ἦν δέ μ' ἀφῆς ζῆν
καὶ διαθῆς τούτων χείρονα κωμάσομαι·
ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός, ᾧ ποτε πεισθεῖς,
Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυσ θαλάμων.

Asklepiades 5.64 (Gow and Page, HE XI, Clack 11), Penguin no. 66, HE 854, Page, FGE 314 [disticha]

I Eros' magt

Zeus, lad det sne, lad det hagle, skab mørke, brande og lynild!
Ryst alle sortladne sky'r over den hele jord!
Kun hvis du slår mig ihjel, vil jeg stoppe, men la'r du mig leve,
da vil jeg udføre alt, så hun kan hylde i sang!
Jeg bli'r jo draget af guden, som også er herre for dig, Zeus,
dengang du regned som guld gennem det kobberne hus.

Asklepiades XII Gow and Page, HE 47, XII Page, OCT (5.145)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοί
μίμνετε μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι
οὓς δακρύοις κατέβρεξα - κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων -
ἀλλ' ὅταν οἰγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετόν ὡς ἂν ἰάμεινον⁷⁸
ἡ ξανθὴ γε κόμη τὰμὰ πῖη δάκρυα.

Asklepiades 5.145 (Gow and Page, HE XII, Clack 12), Ekelund 1906, 20-21, Mackail 1906, 1.69, Hundrup 1971, no. 8, Penguin no. 67, HE 860 [disticha]

Kranse på døren

78. Gow og Page mener, at der er faldet et navn ud her. Beckby har ingen indveninger.

Bliv nu siddende her, I kranse, jeg hængte på porten,
 ryst ikke bladene ned, hold jer alle i ro,
 for de er vædet med tårer. Sådan er elskeres øjne;
 når nu døren går op, så I kan se ham selv,
 hæld da mit regnvejr lige i hans hoved, sådan at hans blonde
 hår i det mindste nu kan drikke øjnenes gråd.

Asklepiades XIV Gow and Page, *HE 47*, XIV Page, *OCT* (5.167)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ἦτοδς ἦν καὶ νύξ καὶ τρίτον⁷⁹ ἄλγος ἔρωτι
 οἶνος† καὶ Βορέης ψυχρός, ἐγὼ δὲ μόνος.
 ἀλλ’ ὁ καλὸς Μόσχος πλέον ἴσχυεν †καὶ σὺ γὰρ οὕτως
 ἦλυθες οὐδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσύχασας
 τῆδε τοσοῦτ’ ἐβόησα βεβρεγμένος. ἄχρι τίνος, Ζεῦ;
 Ζεῦ φίλε, σιγήσω.⁸⁰ καὶ τὸς ἐρᾶν ἔμαθες.

Asklepiades 5.167 (Gow and Page, *HE XIV*, Clack 14), *HE 870* [disticha]

*Elskov og regn*⁸¹

Nat og regn og vin – den tredje plage for elskov –
 iskold fra norden en storm – ensom i huset jeg selv.
 ”Moschos’ skønhed betyder dog mer!” Men du er jo gået
 væk og har ikke ved én dør forholdt dig i ro.
 Gennemblødt råbte jeg dette: “Zeus, skal det vare længe?
 Zeus, kære Zeus, vær tavs! Du har lært elskoven selv!”

Asklepiades XV Gow and Page, *HE 48*, XV Page, *OCT* (12.46)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

79. Paton og Beckby læser τὸ τρίτον.

80. Paton og Beckby fastholder læsemåden σίγησον.

81. Gow og Page kalder dette epigram yderst dunkelt. Hvilken rolle spiller f.eks. Moschos i linje 3?

Οὐκ εἴμ' οὐδ' ἐτέων δύο κείκοσι καὶ κοπιῶ ζῶν·
ῶρωτες, τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;
ἦν γὰρ ἐγώ τι πάθω τί ποιήσετε; δῆλον, Ἔρωτες,
ὡς τὸ πάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

Asklepiades 12.46 (Gow and Page, HE XV, Clack 15), Bundgaard 1928-1930, 273, HE 876 [disticha]

Til eroterne

To og tyve knap, og dog er jeg træt af at leve!

Hvorfor, eroter, den kval? Hvorfor brænder I mig?

Hvis jeg nu dør, hvad vil I så gøre? Klart nok, at som førhen
spiller I terningspil uden en tanke på mig!

Asklepiades XVI Gow and Page, HE 48, XVI Page, OCT (12.50)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Πῖν', Ἀσκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;

οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληίσατο,

οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούμφω κατεθήξατο⁸² τόξα καὶ ἰούς

πικρὸς Ἔρως· τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;

πίνωμεν Βάκχου ζῶρον πόμα· δάκτυλος ἄως·

ἦ πάλι κοιμιστὰν λύχρον ἰδεῖν μένομεν;

†πίνωμεν· οὐ γὰρ ἔρως⁸³ μετὰ τοι χρόνον οὐκέτι πουλύν,

σχέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα.

Asklepiades 12.50 (Gow and Page, HE XVI, Clack 16), HE 880 [disticha]

Sådan er kærligheden

Drik, Asklepiades! Tårer på kinden – hvad er der i vejen?

82. Meineke har foreslået κατετείνατο, spændte.

83. Kaibel har foreslået πίνωμεν, δύσερως, men Wilamowitz har forsvaret læsemåden. Page, OCT læser πίνωμεν.

Det er jo ikke kun dig, Kypris ondt har ført bort!
Tror du, at Eros bittert har hvæstet sin bue og pile
kun imod dig? Ligger du – endnu i live – i støv?
Kom, lad os drikke den stærkere vin, for snart er det aften;
venter vi lampen igen, der putter os i seng?
Kom, vi drikker! Her er der ingen elskov! Og vi skal,
min stakkels ven, meget snart sove den evige nat.

Asklepiades XVIII Gow and Page, *HE* 49, XVIII Page, *OCT* (12.135)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος· ἐρᾶν ἀρνεύμενον ἡμῖν
ἦτασαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προπόσεις·
καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύστασε καὶ τι κατηφές
ἔβλεπε, χῶ σφιγγθεῖς οὐκ ἔμενε στέφανος.

Asklepiades 12.135 (Gow and Page, *HE* XVIII, Clack 18), *HE* 894 [disticha]

Tegn på kærlighed

Vinen forråder elskov. Nikágoras nægtede dog, at
han var forelsket, men det så vi klart af hver skål.
Tårer løb fra hans øjne, og hovedet hang, og blikket
vendtes mod jord, og hans krans sad ikke mer på sin plads.

Asklepiades XXVI Gow and Page, *HE* 51, XXVI Page, *OCT* (5.185)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύντου
γλαυκίσκους αἴτει καὶ δέκα φυκίδια
καὶ κυφᾶς καρίδας - ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός -
εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβῶν ἄπιθι,

καὶ παρὰ Θαυβορίου ῥοδίνους ἕξ πρόσλαβε . . .⁸⁴
καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

Asklepiades 5.185 (Gow and Page, HE XXVI, Clack 26), Bundgaard 1928-1930, 275, HE 932 [disticha]

Indbydelse

Gå nu til torvet, Demetrios, køb hos Amyntas glaukisker,⁸⁵
tre i tallet i alt og af læbefisk⁸⁶ ti;
fire og tyve rejer (han selv vil tælle dem for dig);
når du har fået dem, skynd dig tilbage hertil.
Køb af Thauborios et halvt dusin kranse flettet med roser –
indbyd Trýfera straks – det er jo li' på din vej!

Asklepiades XXVIII Gow and Page, HE 51, XXVIII Page, OCT (7.11)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ὅ γλυκὺς Ἡρίωνης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευσ
ἀλλ' ἐτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Αἶδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε τίς ἂν ταλίκου ἔσχ' ὄνομα;

Asklepiades 7.11 (Gow and Page, HE XXVIII, Clack 28), Penguin no. 73, HE 942 [disticha]

Erinna

Her er det dejlige værk af Erinna, men stort er det ikke.
Grunden er den, at hun⁸⁷ kun leved i nitten år.
Men det er bedre end mange andres. Hvis Hades ikke

84. Der mangler to stavelser.

85. Denne fisk er ikke identificeret.

86. En fisketype, der er mest almindelig i tropiske egne.

87. Eller: jeg.

var kommet hurtigt til mig, hvem havde større ry?

Asklepiades XXXI Gow and Page, *HE* 52, XXXI Page, *OCT* (7.500)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ὡ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον, εἶπον, ὀδίτα,
εἰς Χίον ἐὶτ' ἂν ἵκη πατρὶ Μελησαγόρη
ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὐῖρος
ᾧλεσεν, Εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

Asklepiades 7.500 (Gow and Page XXXI, Clack 31), *HE* 954 [disticha]

Den druknede

Vandrer, der nu går forbi min grav, som er tom, hvis du kommer
engang til Chios, så sig til Meleságoras, at
den onde Euros har knust hans søn, hans skib og hans ladning.
Intet er der igen – kun Euippos's navn.

Asklepiades XXXIV Gow and Page, *HE* 53, Poseidippos XXIII Page, *OCT* (5.194)

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ ἢ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Αὐτοὶ τὴν ἀπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον Ἴρωτες
Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενοι θαλάμων
ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν ἱερὸν θάλας οἶά τε λύγδου
γλυπτὴν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων·
καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἠιθέοισιν ὀιστοὺς
τόξου πορφυρέης ἤκαν ἀφ' ἀρπεδόνης.

Asklepiades (eller **Poseidippos**) 5.194 (Gow and Page, *HE* XXXIV, Clack 34), Penguin
no. 75, *HE* 968 [disticha]

Pileregner

Dengang eroterne selv gik ud fra Kypris's gyldne
kammer, da øjnede de blide Eirenion her.

Lige fra håret til foden en hellig blomst, som var hun
hugget i marmor og fyldt med jomfruelig pragt;
rask greb de ud efter purpurne buer og sendte da mange
pile mod mændene af sted med deres egen hånd.

Asklepiades XXXVII Gow and Page, *HE* 54 (12.17)

ΑΔΗΛΟΝ

Οὔ μοι θήλυς ἔρωσ ἐγκάρδιος ἀλλά με πυρσοί
ἄρσενος ἀσβέστω θῆκαν ἐπ' ἀνθρακιῇ.
πλειότερον τόδε θάλπος· ὅσω δυνατώτερος ἄρσην
θηλυτέρης, τόσσω χῶ πόθος ὀξύτερος.

Asklepiades 12.17, *HE* 988 [disticha]

Den varmere glød

Elskov til kvinder rører mig ikke, men i mig der brænder
uudslukkelig ild, der har drenge som mål.
Heden er større: Så meget som manden er mere stærk end
kvinden, er attræen mer kraftig efter en mand.

Asklepiades XLI Gow and Page, *HE* 55, XXXIV Page, *OCT* (7.217)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ἀρχάνασσαν ἔχω τὰν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίραν,
ἄς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζετ' Ἔρωσ.
ἂ νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταί
πρωτοβόλου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Asklepiades 5.189 (Gow and Page, *HE* XLII, Clack 42), Skelton 1971, 8, Penguin no. 77,
HE 1006 [disticha]

Elskeren i regn

Natten er lang, og vejret er stormfuldt, og ned går Plejader;

jeg står ved hendes dør, mens jeg vædes af regn,
såret af savn efter hende, den troløse. Kypris har ikke
sendt mig kærlighed, men grusomme pile fra ild!

Asklepiades XLIV Gow and Page, *HE* 55 (9.752)

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, τινὲς δὲ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

Εἰμὶ Μέθη, τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, ἐν δ' ἀμεθύστῳ

γέλυμμαί· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.

ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ, ἐν γὰρ ἀνάσσης

χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

Asklepiades (eller Antipatros fra Saloniki) 9.752 (Gow and Page, HE XLIV, Clack 44),

Penguin no. 78, HE 1014 [disticha]

Gudinden Methe i en ametyst

Jeg er Methe, et værk af en kunstnerisk hånd, og graveret

ind i en ametyst – den er lidt uvant her!⁸⁸

Jeg er Kleopátras⁸⁹ hellige gods – den fulde gudinde

måtte på dronningens hånd vise sin soberhed.

88. Fordi en ametyst modvirker drukkenskab (gr. *methe*).

89. Det er usikkert, hvilken Kleopatra der menes.

Damagetos

Damagétos er forfatteren til 12 epigrammer og stammer sandsynligvis fra Sparta. Han virkede i den sidste fjerdedel af det 3. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 319

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 117-118

Damagetos XI Gow and Page, *HE* 79, XI Page, *OCT* (16.1)

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ

Οὐτ' ἀπὸ Μεσσήνας οὔτ' Ἀργόθεν εἰμὶ παλαιστάς·

Σπάρτα μοι, Σπάρτα κυδιάνειρα, πατρίς.

κείνοι τεχνάευντες, ἐγὼ γε μέν, ὡς ἐπέοικε

τοῖς Λακεδαιμονίων παισὶ, βία κρατέω.

Damagetos 16.1 Gow and Page, *HE* XI), *HE* 1427 [disticha]

Den spartanske bryder

Jeg er en bryder, men ikke fra Argos eller Messene;

Sparta, der hædrer kun mænd, Sparta kommer jeg fra.

De klarer sig ved kunst, men jeg, som det passer for drenge

fra Lakedaimon, *jeg* klarer mig med min kraft.

Diodoros (fra Sardes?)

Det er tænkeligt, at der er flere forfattere, som gemmer sig under navnet Diodoros.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 324

Diodoros IV Gow and Page, *GP* 234 (6.245)

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

Καρπαθίην ὄτε νυκτὸς ἄλα στέψαντος ἀήτου
λαίλαπι βορραίη κλασθὲν ἐσεῖδε κέρας,
εὔξατο κῆρα φυγῶν, Βοιώτιε, σοί με, Κάβειρε
δέσποτα, χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίας
ἀρτήσειν ἀγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις
Διογένης· ἀλέκοις δ' ἀνέρι καὶ πενίην.

Diodoros 6.245, *GP* 2118 [disticha]

Skipper Diogenes

Da Diogenes så, at rånokken knækked om natten

på Det karpathiske Hav – Bóreas blæste så hårdt –

loved han dig, boiotiske herre, Kabeiros, at hænge

mig som en gave op, slap han fra døden væk:

Dette her tøj til erindring om rejsen, han gjorde om vintren.

Hold du nu også bort fattigdom fra denne mand.

Diodoros VII Gow and Page, *GP* 236 (7.632)

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

κλίμακος ἔξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
κάππεσεν, ἐκ δ' ἑάγη καίριον ἀστράγαλον
δινηθεὶς προκάρηνος· ἐπεὶ δ' ἴδεθ' εἶο ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδὸν αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάρχου δμῶός, κόνι, μήποτε βρίθειν
ὄστέα, τοῦ διετοῦς φειδομένη Κόρακος.

Diodoros 7.632, Penguin no. 493, *GP* 2136 [disticha]

Slavedrengen Korax

I Diodóros' hus faldt en lille dreng fra en lille
stige, hvorved hans hals brækkedes ved hans fald,
da han røg hovedkulds ned. Han så sin elskede herre
komme og strakte da straks barnlige arme mod ham.
Jord, lad nu være at tynde på slavedrengens knogler,
vær nu rar imod ham, Korax blev kun to år.

Diodoros XI Gow and Page, *GP* 240 (7.235)

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ

μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον οὐνομα τύμβῳ
μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω·
τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὀλκάσι τὸν φιλόπατριν,
γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα Κεκροπίης.

Diodoros fra Tarsos 7.235, Plum 1828, V.20, *GP* 2160 [disticha]

Themistokles

Mål ikke navnets betydning ved graven her i Magnesia,
lad ej Themístokles' værk blive fuldkommen glemt!
Døm ham som patrioten ved Salamis og ved hans skibe,

så vil du se, at han er mer end Kekropia selv.

Diodoros XV Gow and Page, *GP* 242 (7.370)

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα τὸν Διοπείθους

Κεκροπίδην ὑπ' ἐμοί, ξεῖνε, Μέανδρον ἔχω,
τὲν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὅς ἔχει κόνιν· εἰ δὲ Μέανδρον
δίξῃαι, δῆεις ἐν Διὸς ἠ μακάρων.

Diodoros 7.370, GP 2174 [disticha]

Digteren Menander

Under mig ligger Menander, der elsked Bacchos og muser,

Diopethes's søn, Kekrops' ætling, min ven.

Kun er lidt aske tilbage, men søger du efter Menander,

led på De saliges Øer eller i Zeus' domicil.

Diodoros XVII Gow and Page, *GP* 242 (9.60)

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

πύργος ὄδ' εἰναλίας ἐπὶ χοιράδος, οὖνομα νήσωι
ταῦτὸν ἔχων, ὄρμου σύμβολόν εἰμι, Φάρος.

Diodoros fra Sardes 9.60, GP 2184 [distichon]

Faros

Jeg hedder Faros, et tårn på klippen ved havet. Jeg bærer

samme navn som en ø; jeg er havnens symbol.

Diofanes fra Myrina

Diofanes stammede fra Myrina i Aiolis (Lilleasien). Han levede i det 1. årh. f.Kr. (Beckby).

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 318

Diofanes 5.309 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,418

ΔΙΟΦΑΝΟΥΣ ΜΥΡΙΝΑΙΟΥ

Ψιλιστήης ὁ Ἔρως καλοῖτ' ἂν ὄντως·

ἀγρυπνεῖ, θρασύς ἐστιν, ἐκδιδύσκει.

Diofanes fra Myrina 5.309, Penguin no. 729 [hendecasyllabae]

Eros

Man kan rettelig kalde Eros røver:

søvnløs er han og fræk, vi bliver afklædt.

Dionysios (fra Rhodos?)

Navnet Dionysios er overordentligt almindeligt, og måske er tilføjelsen til det første digt, 'fra Rhodos', kun lavet, fordi hovedpersonen i epigrammet kom fra Ialysos på Rhodos.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

Dionysios fra Rhodos II Gow and Page, *HE* 80 (7.716)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Πρώιος ἀλλὰ ποθεινός ὅσοι πόλιν Ἰαλύσιοιο

ναίομεν εἰς Λήθης πικρὸν ἔδος πέλαγος

δρεψάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον· ἀμφὶ δὲ τύμβῳ

σεῖο καὶ ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόου,

Φαινόκριτ'· οὐδὲν ὅμοιον ἐπεσσομένοισιν αἰιδός

φθέγγεται ἀνθρώπους ἄχρι φέρωσι πόδες.

Dionysios fra Rhodos 7.716 (Gow and Page, *HE II*), *HE* 1447 [disticha]

Digteren Fainokritos

Alt for tidligt og savnet af alle, som bor i byen

Ialysos, sank du ned i glemselens bitre hav.

Kortvarigt plukked du digtning,⁹⁰ Fainókritos; rundt om din gravhøj

klager uglerne højt, selvom de aldrig har grædt.

Ingen vil synge på samme måde for kommende slægter,

ikke så længe som mennesker går rundt på jord.

90. Om poesi (Gow og Page).

Dionysios fra Rhodos III Gow and Page, *HE* 81 (12.108)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Εἰ μὲν ἐμὲ στέρξεις εἴης ἰσόμοιρος, Ἄκρατε,

Χίω καὶ Χίου πουλὺ μελιχρότερος,

εἰ δ' ἕτερον κρίναις ἐμέθεν πλέον ἀμφὶ σὲ βαίη

κώνωψ ὀξήρῳ φύομενος κεράμω.

Dionysios 12.108 (Gow and Page, *HE* III), *HE* 1453

Ønske og forbandelse

Hvis du, Akrátos, elsker mig, gid du må regnes som chiisk

vin, ja langt mere sød, end chiervinen den er;

men hvis du vælger en anden end mig, vil jeg håbe, at myggen

født i en krukke med sur vin vil svirre om dig!

Dionysios fra Rhodos V Gow and Page, *HE* 81 (6.3)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ἡράκλεες, Τρηχίνα πολύλλιθον ὅς τε καὶ Οἴτην

καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης,

τοῦτό σοι ἀγροτέρης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης

χλωρὸν ἀπὸ δρεπάνω θῆκε ταμῶν ῥόπαλον.

Dionysios 6.3 (Gow and Page, *HE* V), Mackail 1906, 2.18, Zilliacus 1923, 43, *HE* 1459

[disticha]

En kølle til Herakles

Herakles, du som besøger det stenede Trachis og Oite,

og som betræder til fods skovklædte Foloës land,

her er en kølle af fyr – Dionysios selv skar den ud med

kniven, da den var grøn – den er en gave til dig.

Dioskorides

Dioskorides skrev henimod slutningen af det 3. årh. f.Kr. og boede i Nikopolis, sandsynligvis forstaden til Alexandria. Et par og fyrrer epigrammer haves af ham.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 320

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 115-117

Dioskorides I Gow and Page, *HE* 81-82, I Page, *OCT* (5.56)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἐκμαίνει χεῖλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,
ψυχοτακῆ στόματος νεκταρέου πρόθυρα,
καὶ γλῆναι λασίαισιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόμεντες ἐζύγες ἡμερόεντες
εὐφύεες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί μὲνύω κυσὶν ὄστέα; μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίας οἱ Μίδεω κάλαμοι.

Dioskorides 5.56 (Gow and Page, *HE* I), Skelton 1971, 17, Penguin no. 218, *HE* 1463
[disticha]

Ekstase

Jeg bliver fuldstændig gal af de rosenlæber, der pludrer,

sjælesmeltende dør til en nektarisk mund,
øjnene under de tætte bryn, der som lynene glimter,
net og fælder er de, som fanger hjertet ind,
bryster, hvide som mælk,⁹¹ et fint par, der vækker éns længsel,
smukke og bedre af form end hver en rosenknop.
Dog – hvorfor vise kødben til hunde? Bevidne kan Midas’
rør, hvad der hænder for den, der ikke holder sin mund!

Dioskorides III Gow and Page, *HE* 82, III Page, *OCT* (5.53)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἡ πιθανή μ’ ἔτρωσεν Ἀριστονόη, φίλ’ Ἄδωνι,
κοψαμένη τῇ σῆ στήθεα πὰρ καλύβη.
εἰ δώσει ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ἦν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις,⁹² σύμπλουν σύμ με λαβὼν ἀπάγου.

Dioskorides 5.53 (Gow and Page, *HE* III), jf 5.193, *HE* 1475 [disticha]

Så dør jeg gerne

Kære Adonis, den dejlige Aristónoë gav mig
sår, da hun slog på sit bryst siddende foran dit hus.
Gav hun mig samme behandling, når jeg skal opgive ånden,
uden betænkning: Tag mig med på din rejse herfra!

Dioskorides V Gow and Page, *HE* 82-83, V Page, *OCT* (5.55)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας
ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.
ἡ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβάσά με ποσσίν

91. Gow og Page siger ‘fulde af mælk’ snarere end ‘mælkehvide’ (sic).

92. προφάσεις Desrousseaux.

ἦνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,
ὄμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὰ δ' ἤυτε πνεύματι φύλλα
ἀμφισαλευομένης ἔτρεμε πορφύρεα,
μέχρις ἀπεσπίσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισιν
καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι.

Dioskorides 5.55 (Gow and Page, HE V), HE 1483 [disticha]

Opfyldelse

Doris med rosenrøven strakte jeg ud på sengen:

Midt i en blomstrende eng følte jeg mig som en gud!
Skrævende over mit liv sad hun med pragtfulde fødder,
fuldførte Kypris' værk uden at bøje sig ned,
kiggede på mig med døsig øjne - som blade i vinden
skælved de mørkt, imens hun sad overskrævs på mig.
Endelig blev da den hvide kraft udløst for os begge.
Doris lagde sig ned, udmattet helt i sin krop.

Dioskorides VII Gow and Page, HE 82, VII Page, OCT (5.54)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Μήποτε γαστροβαρῆ πρὸς σὸν λέχος ἀντιπρόσωπον
παιδογόνῳ κλίνῃς Κύπριδι τερπόμενος,
μεσσοῦθι γὰρ μέγα κύμα, καὶ οὐκ ὀλίγος πόνος ἔσται
τῆς μὲν ἐρεσσομένης σοῦ δὲ σαλευομένου.
ἀλλὰ πάλιν στρέψας ῥοδοιδεῖ τέρπειο πυγῇ,
τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

Dioskorides 5.54 (Gow and Page, HE VII), HE 1497 [disticha]

Råd om kærlighed

Fryder du dig ved Kypris's glæder? Læg aldrig din kone,
ansigt til ansigt i seng, hvis hun venter et barn!

Midt i er bølgen jo stor, og det er ganske besværligt,
når hun skal ros, imens du gynger opad og ned.
Vend hende om og fryd dig ved hendes bagdel – en rose! –
så kan du tro, at du har en lille dreng i din seng!

Dioskorides IX Gow and Page, *HE* 83, IX Page, *OCT* (12.14)

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστάς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλικίην
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἤσυχα τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

Dioskorides 12.14 (Gow and Page, *HE IX*), Skelton 1971, 17, *HE* 1507 [disticha]

Den lilles kys

Når Demófilos kommer til ungdoms tid, og han giver
til sine elskere da, Kypris, sådanne kys,
som han giver, nu han er barn, til mig, så vil ikke
morens dør finde ro, når det er blevet nat.

Dioskorides X Gow and Page, *HE* 84, X Page, *OCT* (12.37)

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτῳ
μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως
Ζῆνα θέλων ἐρεθίζαι, ὀθούνεκα τῶν Γανυμήδους
μηρῶν οἱ τούτου πούλῳ μελιχρότεροι.

Dioskorides 12.37 (Gow and Page, *HE X*), *HE* 1511 [disticha]

Guddommelig skønhed

Menneskedræberen⁹³ Eros på amfipolitten Sosarchos
skabte for morskab en røv blød som den fineste marv.
Zeus skulle nemlig drilles: Sosarchos' lår var langt mere
søde end honning, ja mer end Ganymedes' lår.

Dioskorides XIII Gow and Page, *HE* 84, XIII Page, *OCT* (12.42)

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Βλέψον ἐς Ἑρμογένην πλήρει χειρί, καὶ τάχα πρήξεις
παιδοκόραξ ὧν σοι θυμὸς ὄνειροπολεῖ
καὶ στυγνὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν· ἦν δ' ἄλιεύη
ὄρφανὸν ἀγκίστρον κύματι δοῦς κάλαμον,
ἔλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον, οὐδὲ γὰρ αἰδῶς
οὐδ' ἔλεος δαπάνῳ κόλλοπι συντρέφεται.

Dioskorides 12.42 (Gow and Page, *HE* XIII), *HE* 1523 [disticha]

Til salg

Se på Hermógenes hen med en hånd, der er fuld,⁹⁴ så får du
vist, hvad du drømmer om – ravn efter drenge er du!
Så vil du glatte de rynkede bryn; men skulle du fiske
uden at sætte en krog fast til din fiskestang,
så vil du kun fange havnens vand, for ligesom lyrens
skrue rummer han ej skam eller empati.

Dioskorides XXIX Gow and Page, *HE* 90, XXIX Page, *OCT* (7.456)

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Τὴν τίτθην Ἰέρων Σειληνίδα, τὴν ὅτε πίνου
ζῶρόν ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,

93. Normalt et tilnavn til Ares.

94. Jeg forstår ikke udtrykket *πλήρει χειρί*. Beckby oversætter (meget frit): Zwinkre Hermogenes zu, doch lass auch was blinken. Paton: have your hands full. Gow og Page kommenterer ikke.

ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν ἴν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
καὶ φθιμένη ληνῶν γείτονα τύμβου ἔχει.

Dioskorides 7.456 (Gow and Page, HE XXIX), Penguin no. 222, HE 1647 [disticha]

Den drikfældige kone

Her har Hieron lagt sin gamle amme Seilénis,
som drak ublandet vin – gerne en ekstra drink! –
inden for sine marker, for at den vinglade kone
også ku' ha' sin grav tæt på vinfades plads.

Dioskorides XXX Gow and Page, HE 90, XXX Page, OCT (7.229)

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Τῆ Πιτάνα Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἐπὶ τὰ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆν Τύννιχος εἶπε τιθείς,
"Δειλοὶ κλαιέσθωσαν, ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον."

Dioskorides 7.229 (Gow and Page, HE XXX), Plum 1828, V.38, HE 1651 [disticha]

Den spartanske far

Livløs til Pítana blev på sit skjold Thrasybúlos nu båret;
han havde fået syv sår i Den argiviske Krig,
alle på brystet. Da Týnnichos lagde det blodige lig af
sønnen på bålet op, lød da den gamles ord:
"Man kan begræde kujoner! Men jeg vil, min søn, uden tårer
gravlægge dig, for du var både spartaner og min!"

Dioskorides XXXII Gow and Page, HE 91, XXXII Page, OCT (7.434)

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Εἰς δηίων πέμψασα λόχους Δημαιέτη ὀκτώ
παῖδας ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ·
δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν ἀλλὰ τόδ' εἶπεν
μοῦνον· “Ἴὼ Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.”

Dioskorides 7.434 (Gow and Page, HE XXXII), HE 1667 [disticha]

Den spartanske mor

Otte sønner sendte Demainete ud for at møde
fjenderne, og under én sten begravde hun dem.
Tårer viste hun ikke af sorg, men sagde kun dette:
“Se her, Sparta, jeg har født disse sønner til dig!”

Dioskorides XXXIX Gow and Page, HE 93, XXXIX Page, OCT (7.166)

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΝΙΚΑΡΧΟΥ

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
ῥστατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλω
κρύπτουσι Λιβύης ἥγνες εἰκοσέτιν.
ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδί λεχώια δῶρα φέρουσαι
θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Dioskorides el. Nikarchos 7.166 (Gow and Page, HE XXXIX), HE 1707 [disticha]

Barselskonen

Bredder ved Nilen i Afrika skjuler Lamiske fra Samos;
hun blev kun tyve år, barn af Nikárete og
Eúpolis: Under sin triste fødsel misted hun livet
sammen med to små børn, der også hviler her.
Piger, bring jeres gaver til kvinden, der netop har barslet,
gyd jeres varme gråd over den kolde grav!

Dioskorides XL Gow and Page, *HE* 93, XL Page, *OCT* (7.167)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, οἱ δὲ ΕΚΑΤΑΙΟΥ ΘΑΣΙΟΥ

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκτου

παῖδα καὶ αἰνοπαθοῦς, ἔννεπε, Δημαρέτης,

ὅσσον ἐπ' ὠδίσιν καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων

ἔφθασεν οὐδ' αὐτῶν εἴκοσιν ἡλίω,

ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτῇ θάνον ἄρτι τεκοῦσα

ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος.

Dioskorides (eller **Hekataios fra Thasos**) 7.167 (Gow and Page, *HE* XL), *HE* 1713

[disticha]

En barselskvinde

Kald mig Archéleos' kone, datter af Theodéktes

og af Demárete, som fik en forfærdelig lod:

Veer bevirked, at jeg blev mor, men barnet blev taget

væk af en guddom fra mig inden den tyvende dag.

Atten år gammel døde jeg så, da jeg netop blev moder,

netop var blevet brud – alt på så kort en tid!

Diotimos fra Athen

Det er usikkert, om Diotimos kommer fra Athen. Beckby omtaler ham som søn af Diopeithes og hans tid til midt i det 4. årh. f.Kr. Dette afvises af Gow og Page.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 318

Diotimos IV Gow and Page, *HE* 95, IV Page, *OCT* (7.261)

ΔΙΟΤΙΜΟΥ

Τί πλέον εἰς ὠδίνα πονεῖν, τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
†μη⁹⁵ τέκοι εἰ μέλλοι^{96†97} παιδὸς ὄραν θάνατον.
ἠθέω γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ,
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν.

Diotimos (fra Athen?) 7.261 (Gow and Page, *HE* IV), *HE* 1735 [disticha]

Den unge Biánor

Hvorfor ha' smerter ved fødslen, og hvorfor gi' livet til børn, hvis

hun, der har født, skulle se det lille barn som dødt?

Moderen byggede nemlig graven for unge Bianor:

Ak, det var det, som han skulle ha' gjort for sin mor.

95. Læs ἦ τέκοι som Hecker.

96. Læs μέλλει som Jacobs.

97. Beckby læser μή τέκοι, εἰ μέλλει.

Diotimos fra Milet

Intet vides om Diotimos fra Milet.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 318

Diotimos I Gow and Page, PG 244 (5.106)

ΔΙΟΤΙΜΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

γραῖα, φίλη θρέπτειρα, τί μου προσιόντος ὑλακτεῖς
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δις τόσον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα, τῆς ἐπιβαίνων
ἴχνεσι τὴν ἰδικὴν οἶμον ἴδ' ὡς φέρομαι
εἶδος ἔσανγάζων μόνον γλυκύ. τίς φθόνος ὄσσων,
δύσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

Diotimos fra Milet 5.106, GP 2190 [disticha]

Øjet synder ikke

Gamling, kærester amme, hvorfor skal du gø, når jeg kommer?

Hvorfor skabe for mig dobbelt ve sådan her?

Pigen, du ledsager nu, er jo sød, og i hendes fodspor

følger jeg da, se, jeg går helt på min egen vej;

kun hendes smukke figur vil jeg se på, din tåbe, misund mig

ikke det syn, for en guds former ser vi alle på!

Erinna

Erinna levede sandsynligvis i begyndelsen af det 3. årh. f.Kr. og kom fra øen Telos. Hun døde som nittenårig, som vi ved fra et digt af Asklepiades. Tre epigrammer er overleveret, men man har fundet et papyrusdokument med ca. 60 linjer fra et digt på ca. 300 linjer, kaldet *Spinderokken*.

Tekstgrundlag:

A.S.F.Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 307

Erinna I Gow and Page, *HE* 97, Page I, OCT (7.710)

ΗΡΙΝΝΗΣ [ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΑΣ]

Στάλα καὶ Σειρήνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ

ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,

τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίου εἴπατε χαίρειν,

αἴτ' ἀστοὶ τελέθωντ' αἴθ' ἑτεροπτόλιες·

χῶτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος· εἴπατε καὶ τό,

χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χῶτι γένος

Τηλία, ὡς εἰδῶντι, καὶ ὅττι μοι ἄ συνεταιρίς

Ἕρινον' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

Erinna 7.710 (Gow and Page, HE I), Benzon 1884, 93, HE 1781 [disticha]

Bruden Baukis

Søjle og mine sirener, du sorgfulde askekrukke,

du, der rummer kun her lidt af den dødes støv.
Hils nu venligt på dem, der kommer hen til min gravhøj,
er de fra stedet her eller fra fremmed by.
Sig også til dem, at jeg gik i graven som brud, at min fader
kaldte mig Baukis, og at jeg kom fra Tenos' ø.
Det skal de vide – og også, at teksten på graven er skrevet
af Erinna, som var bedste veninde med mig.

Erinna II Gow and Page, *HE* 98, Page II, *OCT* (7.712)

HPINNHΣ

Νύμφας Βαυκίδος εἰμί, πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἄϊδα.
"Βάσκανός ἐσσι, Ἄϊδα." τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὀρώντι
ῶμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγέλοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' Ἑμέναιος ἐφ' αἷς αἰείδετο πεύκαις
τᾶσδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς,
καὶ σὺ μέν, ὦ Ἑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν
ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσαο.

Erinna 7.712, Benzon 1884, 93, Penguin no. 132, HE 1789 [disticha]

Bruden Baukis

Bruden Baukis er her: Ved den tårevædede stele
sig, når du går forbi, Hades følgende ord:
"Du er misundelig, Hades!" Den smukke indskrift fortæller
om den hårdeste lod, som blev Bauko til del,
da hendes svigerfar tændte ligbålet med de selvsamme
fakler, som de før havde brugt, da de sang brylluppets sang;
du, Hymenaios, har ændret den klingende sang om bryllup
til de klagende ord, som en dødesang har.

Erinna III Gow and Page, *HE* 98, Page III, *OCT* (6.352)

HPINNHΣ

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα· λῶσ τε Προμαθεύ,

ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὴν ὀμαλοῖ σοφίαν.

ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν

αἰ καὺδᾶν ποτέθηκ' ἧς κ' Ἀγαθαρχὶς ὄλα.

Erinna 6.352 (Gow and Page, *HE* III), Benzon 1884, 94, Mackail 1906, 4.34, Penguin no. 131, *HE* 1797 [disticha]

Billedet

Sarte hænder har skabt dette billed, min bedste Prometheus:

Også blandt mennesker er kunstnere lissom du selv!

Den, der har malet pigen så livfuldt: Hvis han havde føjet

stemmen dertil, var det da helt Agatharchis selv.

Erykios fra Kyzikos

Erykios fra Kyzikos (eller måske rettere: Erucius i en latinsk form) er forfatteren til 14 epigrammer. Han synes at have været aktiv i perioden 50 til 25 f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 322

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 185-188

Erykios VI Gow and Page, *GP* 248 (7.368)

ΕΡΥΚΙΟΥ

Ἄτθις ἐγώ, κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις, ἐκ δέ μ' Ἀθηνῶν

λοιγὸς Ἄρης Ἴταλῶν πρὶν ποτ' ἐλήισατο

καὶ θέτο Ῥωμαίων πολιήτιδα· νῦν δὲ θανούσης

ὄστέα νησαίη Κύζικος ἠμφίασε.

χαίροις ἣ θρέψασα καὶ ἣ μετέπειτα λαχούσα

χθῶν με καὶ ἣ κόλποις ὕστατα δεξαμένη.

Erykios 7.368, Zilliacus 1923, 81, Penguin no. 373, *GP* 2232 [disticha]

Den athenske kvinde i Kyzikos

Attika kommer jeg fra, Athen var min hjemby, og herfra

tog den italiske krig mig som et krigsbytte bort.

Derefter blev jeg borger i Rom, men nu jeg er død, så

dækker Kyzikos' ø helt mine knogler med jord.

Land, som opfostred mig, og land, som derefter modtog

mig, og land, som til sidst har mig i skødet: Farvel!

Erykios IX Gow and Page, *GP* 250 (9.233)

ΕΡΥΚΙΟΥ

αἰῶ τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρνα, κάμμορε Μίνδων,
φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα
νειόθεν ἀντιάσασα, χύδην δ' ἔβρυξε μελαίνη
σηπεδόνι χλωρὴν σάρκα κατ' ἀστραγάλους·
ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει
μουνόποδα βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου.

Erykios 9.233, *GP* 2250 [disticha]

Benamputation

Da du var ved at skære i træerødder, du stakkels Mindon,
blev fra en edderkops skjul venstre ben stukket på dig.
Nedefra angreb den dig, og den sorte forrådnelse afbed
alt det friske kød, der sad rundt på din hæl.
Så blev dit ben amputeret fra knæet, og en slank oliven
støtter dig nu, da du har kun et eneste ben.

Erykios XII Gow and Page, *GP* 252 (7.230)

ΕΡΥΚΙΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ

ἀνὶκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ
πάντα τὸν ὀπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα,
αὐτά τοι φονίαν, Δαμάτριε, αὐτίκα λόγχαν
εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων
"Κάτθανε, μηδ' ἔχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμπλακεν εἰ δειλοὺς τοῦμόν ἔθρεψε γάλα."

Erykios fra Kyzikos 7.230, Plum 1828, V.40, *GP* 2268 [disticha]

Den spartanske mor

Da du var flygtet fra krigen i angst, og din mor tog imod dig,
 efter at du havde tabt alle de våben, du bar,
greb hun, Demetrios, straks den dræbende lanse og stødte
 selv den igennem dit liv, mens hun sa' disse ord:
"Dø – og lad ingen kritik ramme Sparta! For Sparta har ingen
 skyld i, at mælken fra mig skabte en sådan kujon!"

Euenos

Måske ligger der flere forskellige digtere bag dette navn, af hvem der haves 11 epigrammer. Beckby skelner mellem Euenos fra Athen og Euenos fra Askalon i Syrien, begge måske fra det 1. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 324

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 230-232

Euenos I Gow and Page, *GP* 254 (9.251)

ΕΥΗΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ἐχθίστη Μούσαις σελιδηφάγε λωβήτειρα

φωλάς ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,

τίπτει κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζη,

σίλφη, τὴν φθονερῆν εἰκόνα πλαττομένη;

φειῦγ' ἀπὸ Μουσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει

βάσκανον ἐν ψήφωι δόξαν ἐπεισαγάγης.

Euenos 9.251, Penguin no. 494, *GP* 2296 [disticha]

Bogormen

Bogsideæder, som muserne hader, du skjulte fordærver,

ved tyveri får du mad blandt de viseste ord,

hvorfor, du sorte, lurer du midt i mit hellige regnskab,

skaber et billede af reneste nid, kakerlak!

Hold dig fra muser, stik af, misund du mig ikke,
så jeg får ry lissom én, ingen kan regne med!⁹⁸

Euenos III Gow and Page, *GP* 256 (9.75)

ΕΥΗΝΟΥ ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΟΥ

κῆν με φάγηις ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω
ὄσσον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θυομένωι.

Euenos fra Askalon 9.75, Skelton 1971, 19, Penguin no. 495, GP 2308 [distichon]

Vinstokken til bukken

Selvom du spiser mig lige til roden, vil jeg dog bære
frugt nok til at hælde ud, når du bli'r ofret, du buk.

Euenos IV Gow and Page, *GP* 256 (9.602)

ΕΥΗΝΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Ἄ ποτε παρθενικαῖσιw ἰλασκομένα παλάμησιw
Κύπριδα σὺν πεύκαις καὶ γάμον εὐξάμενα
κουριδίουσ ἦδη θαλάμων λύσασα χιτῶνας
ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους·
νυμφίους ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' <Ἀφροδίτης>
Ἄρα καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέους.
Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δ' ἐμὲ Χαλκίς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἠσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

Euenos fra Athen 9.602, GP 2310 [disticha]

Kønsskifte

Jeg, der engang som jomfru bad til gudinden Kypris
med en fakkelt i hånd, for at jeg fik mig en mand,

98. Tolkningen følger Gow and Page.

da jeg i brudekamret smed mine brudeklæder,
voksed der pludselig frem fra mine lår et lem.
Brudgom er jeg, ikke brud: Kun Herakles' alter og Ares,
ej Afrodites mer, kranses i dag af mig.
Theben har talt om Teiresias: I Chalkis bliver jeg hilst som
den, der tog hårbåndet af og tog en chlamys på.

Euenos VI Gow and Page, *GP* 258 (11.49)

ΕΥΗΝΟΥ

Βάκχου μέτρον ἄριστον ὃ μὴ πολὺ μηδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν Ἴρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνωι γείτοιν τοῦ θανάτου.

Euenos 11.49, Zilliacus 1923, 132, *GP* 2324 [disticha]

Den rette blanding

Måde med Bacchos er bedst og hverken for lidt eller meget:

For den er årsag til sorg eller til galskab især.

Én del vin skal du blande med tre af vandet fra nymfer:

Så vil du være parat til dine glæder i seng.

Hvis nu éns ånde er stærk, vil den drive eroterne langt væk,
man bliver sænket i søvn, nærmeste nabo til død.

Euenos VII Gow and Page, *GP* 258 (12.172)

ΕΥΗΝΟΥ

εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λυγρῶν
αἰροῦμαι χρηστῆς ἔλκος ἔχειν ὀδύνης.

Euenos 12.172, GP 2330 [distichon]

Den søde plage

Hvis nu had er en plage og elskov en plage, så vælger
jeg blandt de onde ting plagen, der også er sød.

Euenos VIII Gow and Page, *GP 258 (9.717)*

ΕΥΗΝΟΥ

ἢ τὸ δέρας χάλκειον ὄλον βοὶ τὰιδ' ἐπικείται

ἔκτοθεν ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Euenos fra Askalon 9.717, GP 2332 [distichon]

Myrons ko 1

Enten gemmer en kobberhud her fuldstændigt en okse
udefra, eller en sjæl rummes af kobberet her.

Euenos IX Gow and Page, *GP 260 (9.718)*

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· “οὐκ ἔπλασα ταύταν

τὰν δάμαλι, ταύτας δ' εἰκόν' ἀνεπλάσασμην.”

Euenos fra Askalon 9.718, GP 2334 [distichon]

Myrons ko 2

Myron siger måske dette selv: “Jeg har ikke formet
kvien her selv, men har kun skabt et billed af den.”

Euenos X Gow and Page, *GP 260 (16.165)*

ΕΥΗΝΟΥ

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνεννέτις εἶπον ἰδοῦσαι

τὴν Κνιδίην “ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.”

Euenos 16.165, GP 2336 [distichon]

Den knidiske Afrodite

Pallas og Zeus' kone fik set det knidiske kunstværk,
hvorpå de sa': "Vi tog fejl – frygeren havde jo ret!"

Euforion

Euforion stammer fra Chalkis på Euboia og blev født i 275 f.Kr. Han studerede poesi og filosofi i Athen og endte som bibliotekar hos Antiochos den Store i Syrien.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 317

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 96-97

Euforion I Gow and Page, *HE* 98, I Page, *OCT* (6.279)

ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ

Πρώτας ὀππότ' ἔπεξε καλὰς Εὐδοξὸς ἐθείρας

Φοίβῳ παιδείην ὤπασεν ἀγλαΐην·

ἀντὶ δέ οἱ πλοκαμίδος, Ἐκηβόλε, κάλλος ἐπέιη

ὠχαρνήθεν ἀεὶ κισσὸς ἀεξόμενος.

Euforion 6.279 (Gow and Page, *HE* I), Ekelund 1906, 19, Zilliacus 1923, 34, Mackail 1906, 7.6, Penguin no. 163, *HE* 1801 [disticha]

Eudoxos' håroffer

Dengang først Eudoxos skar af sine herlige lokker,

vied han Foibos den pragt, han havde båret som dreng.

Ejernrammer, giv ham i stedet for håret en krans fra Acharnai,

dér hvor vedbenden gror, alt mens han vokser op.

Falaikos

Falaikos skrev sandsynligvis o. 300 f.Kr. Fem epigrammer er overleveret af ham.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Falaikos V Gow and Page, *HE* 161, V Page, *OCT* (7.650)

[ΦΛΑΚΚΟΥ ἢ] ΦΑΛΑΙΚΟΥ

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα βοῶν δ' ἐπιβάλλεν ἐχέτλη

εἴ τί τοι ἦδ' ἄν μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς,

ἠπείρω γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος, εἰν ἀλὶ δ' οὔ πως

εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλῆν.

Falaikos 7.650 (Gow and Page, *HE* V), *HE* 2962 [disticha]

Livet til søs

Undgå at arbejde til søs, kast dig hellere over en plovstang,

hvis det er kært for dig at få et liv, der er langt.

Fastland gi'r lange liv, mens det ikke er særligt nemt at

finde til havs en mand, hvis hår er blevet gråt.

Fanias

Sproglige forhold kunne antyde, at Fanias var en af de seneste digtere i Meleagros' *Krans*, og at han har levet i Italien. Syv epigrammer haves fra hans hånd. Han levede sandsynligvis i det 3. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 315

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 157-158

Fanias II Gow and Page, *HE* 162, II Page, OCT

ΦΑΝΙΟΥ

Σκίπωνα προποδαγὸν ἱμάντα τε καὶ πυρκοίταν⁹⁹

νάρθηκα, κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων

κέρκον τ' εὐὸλπαν¹⁰⁰ φιλοκαμπέα καὶ μονόπελμον

συγχίδα καὶ στεγάναν κρατὸς ἐρημοκόμου

Κάλλων Ἑρμεία θέτ' ἀνάκτορι, σύμβολ' ἀγωγᾶς

παιδείου, πολιῶ γυῖα δεθεῖς καμάτῳ.

Fanias 6.294 (Gow and Page, *HE* II), Penguin no. 305, *HE* 2972 [disticha]

Lærerens Kallon

Stokken, der ledte på vej, og remmen, den altid parate

99. OCT læser †παρακειται†.

100. Beckby læser κίρκον τ' εὐὸλκον (uden *crucis*).

narthex, der kunne slå børnenes tindinger hårdt,
dertil hans smidige, klingende rem¹⁰¹ og sandaler med kun én
eneste sål, og en hat, dækkende manglende hår,
det vier Kallon til herskeren Hermes som et symbol på
lærerens gerning, for han er blevet gammel og grå.

101. Eller rør, stav (sikkert til at straffe børnene med).

Filemon

Filémon fra Syrakus levede fra ca. 361 til 263 f.Kr. og var komediedigter. Kun fragmenter er overleveret af ham.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Filemon 9.450 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,282

ΦΙΛΗΜΩΝ

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες

αἴσθησιν εἶχον, ἄνδρες, ὡς φασὶν τινες,

ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Filemon 9.450 [jambiske trimetre]

Om Euripides

Hvis nu det var fuldstændigt sandt, at døde folk

ku' sanse, mine herrer – mange tror det jo –

da hængte jeg mig straks og så Euripides!

Filetas fra Samos

Filétas (eller mere korrekt Filítas) er en digter fra Kos, selvom mss siger Samos. Hans levetid er ca. 330-270 f.Kr. Han berømmes hos flere romerske digtere.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 65

Filetas I Gow and Page, *HE* 164, I Page, *OCT* (6.210)

ΦΙΛΙΤΑ ΣΑΜΙΟΥ

Πεντηκονταέτις καὶ ἐπὶ πλέον ἡ φιλέραστος

Νικιάς εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασεν

σάνδαλα καὶ χαίτης ἀνελίγματα, τὸν δὲ διαυγῆ

χαλκόν ἀκριβείης οὐκ ἀπολειπόμενον

καὶ ζώνην πολύτιμον ἅ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἀνδρός,

ἀλλ' ἐσορᾶς πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

Filetas fra Samos 6.210 (Gow and Page, HE I), Penguin no. 79, HE 3022 [disticha]

Hetæren Nikias

Nikias, elskovens ven, er nu blevet over halvtreds år.

Derfor hænger hun op inde i Kypris' gemak
sine sandaler og krøller fra håret, det strålende spejl af
bronze, der viste præcist, hvordan man nu så ud,

og det kostbare bælte og det, som en mand må fortie:¹⁰²

Her kan du se stillet frem alt, hvad Kypris hun fik.

Filetas II Gow and Page, *HE* 165, II Page, *OCT* (7.481)

ΦΙΛΙΤΑ ΣΑΜΙΟΥ

Ἄ στάλα βαρύθουσα λέγει τάδε· “τὰν μινύωρον

τὰν μικκὰν Ἄιδας ἄρπασε Θειοδόταν.”

χὰ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει· “πάλιν ἴσχεο λύπας,

Θειόδοτε· θνατοὶ πολλάκι δυστυχέες.”

Filetas fra Samos 7.481 (Gow and Page, *HE* II), Penguin no. 80, *HE* 3028 [disticha]

Barnet Theiódote

Gravstenen, tung af sorg, siger dette: “Hvor ung og hvor lille

var Theiódote, da Hades fik hende ført bort!”

Men den lille sa’ til sin fader: “Hold inde med klagen!

Sorgen, Theiódotos, kom ofte til menneskers liv.”

102. Måske dildoeer som foreslået af Waltz og accepteret af Gow og Page.

Filip V af Makedonien

Filip den Femte (238-179 f.Kr.) tillægges dette epigram som et svar til Alkaios (7.247). Stalin kunne ikke have gjort det bedre, siger Peter Jay.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 121

Filip d. 5 af Makedonien Page, *FGE* 79 = Plut. *vit.* Tit. Flam. 9

ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὀδοίπορε, τῶιδ ἐπὶ νώτῳ

Ἄλκαίῳ σταυρὸς πῆγνυται ἡλίβατος.

Filip af Makedonien 16.26B Paton (ej Beckby)

Svar til Alkaios

Uden blade og bark, min farende vandrer, er plantet
på denne højderyg til Alkaios et kors.¹⁰³

103. Se Alkaios 7.247 om Filip af Makedonien.

Filodemos

Filodémos fra Gadara (o. 110-30 f.Kr.) studerede filosofi i Athen, hvor han havde epikuræeren Zenon som lærer. Cicero og Atticus var blandt hans medstuderende. Han flyttede til Italien tidligt i 70'erne og bosatte sig nærved Napoli – ifølge Cicero for at være i nærheden af sin ven og beskytter, L. Calpurnius Piso Caesoninus. Der var her et centrum for epikuræismen, og Filodemos har blandt sine elever haft Vergil og Horats.

I Pisos gård i Herculaneum er der fundet adskillige papyrusdokumenter af Filodemos' filosofiske skrifter.

Filodemos' 29 epigrammer i *Den græske Antologi* er blandt de mest originale fra perioden.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 322

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London wy, 153-173

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 169-179

Filodemos I Gow and Page, *GP* 350, I Page, *OCT* (5.4)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

τὸν σιγῶντα, Φιλαινί, συνίστορα τῶν ἀλαλήτων

λύχνου ἐλαιηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσου

ἔξιθι, μαρτυρίην γὰρ Ἔρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν

ἔμπνου· καὶ πτυκτῆν κλεῖε, Φιλαινί, θύρην.

καὶ σύ, φίλη Ξανθῶ με· σὺ δ' ὦ φιλεράστρια κοίτη,
ἤδη τῆς Παφίης ἴσθι τὰ λειπόμενα.

Filodemos 5.4, Penguin no. 329, GP 3160 [disticha]

Hemmelig elskov

Mæt nu lampen med olie, Filainis, for den er det tavse
vidne til alle de ting, som vi bør tie om.

Gå nu din vej, for Eros alene kan ikke li' vidner,
der er i live, og luk døren, Filainis, helt tæt.

Så skal du kysse mig, Xantho, og du, mit elskede leje,
du skal få kendskab til Pafias øvrige kunst!

Filodemos II Gow and Page, GP 350, II Page, OCT (5.13)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

ἐξήκοντα τελεί Χαριτῶ λυκαβαντίδας ὥρας,
ἀλλ' ἔτι κυανέων σῦρμα μένει πλοκάμων,
κῆν στέρνοις ἔτι κείνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν
ἔστηκεν μήτρης γυμνὰ περιδρομάδος,
καὶ χρῶς ἀρρυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθῶ
πᾶσαν, ἔτι στάζει μυριάδας Χαρίτων.
ἀλλὰ πόθους ὀργῶντας ὅσοι μὴ φεύγεται, ἔρασταί,
δεῦρ' ἴτε τῆς ἐτέων ληθόμενοι δεκάδος.

Filodemos 5.13, Skelton 1971, 55, Penguin no. 330, GP 3166 [disticha]

Den aldrende Charito

Tresindstyve år har Chárito nu lagt bag sig,
men hendes hår er endnu sort, som det altid var,
og hendes marmorbryster strutter endnu som to kegler
uden et støttende bånd, der løber barmen rundt.
Huden er uden rynker, den drypper ambrosia og stadig

fyldt med ynder især lokker den til sig enhver.
Hvis I nu ikke, elskere, flyr fra de svulmende lyster,
så kom herhen, når I har glemt hendes mange årti'r.

Filodemos III Gow and Page, *GP* 352, III Page, *OCT* (5.25)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

ὄσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος, εἴτε κατ' ἡμᾶρ
εἴτ' ἀποτολήσας ἤλυθον ἐσπέριος,
οἶδ', ὅτι πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ', ὅτι ῥιπτῶ
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθευ ἐμῆς.
ἀλλὰ τί μοι πλέον ἐστι; σὺ γὰρ θρασύς, ἦδ' ὅταν ἔλκηις
πάντοτ', Ἔρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβου.

Filodemos 5.25, GP 3174, Page, FGE 313 [disticha]

Med livet som indsats

Når jeg kom fra Kydillas favn – hvad enten om dagen
eller med større mod, hvis det skete ved nat –
vidste jeg, stien førte langs afgrunden hen, og jeg vidste,
at jeg spilled et spil, som kunne gælde mit liv.
Hvad kan jeg gøre? For Eros er fræk, og når han først drager,
er der ikke en rest nogen steder af frygt.

Filodemos VI Gow and Page, *GP* 354, VI Page, *OCT* (5.115)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

ἡράσθην Δημοῦς Παφίης γένος· οὐ μέγα θαῦμα·
καὶ Σαμίης Δημοῦς δεύτερον· οὐχὶ μέγα·
καὶ πάλιν Νυσιακῆς Δημοῦς τρίτον· οὐκέτι ταῦτα
παίγνια· καὶ Δημοῦς τέτρατον Ἀργολίδος.
αὐταί που Μοῖραί με κατωνόμασαν Φιλόδημον,
ὡς αἰεὶ Δημοῦς θερμὸς ἔχοι με πόθος.

Filodemos 5.115, Skelton 1971, 55, Penguin no. 333, GP 3196 [disticha]

Nomen est omen

Jeg blev forelsket i Demo fra Pafos – det undrer vel ingen.

Demo fra Samos blev da anden i rækken – javel.

Demo fra Nysa den tredje igen – men nu var det ikke

helt så sjovt, for nu kom Demo fra Argos's by!

Skæbnegudinderne synes at kalde mig Filodemos,

siden jeg altid har haft lyst til en Demo at få.

Filodemos VII Gow and Page, GP 354, VII Page, OCT (5.120)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

καὶ νυκτὸς μεσάτης τὸν ἐμὸν κλέψασα σύνευνον

ἦλθον καὶ πυκινῆι τεγγομένη ψακάδι·

τοῦνεκ' ἐν ἀπρήκτοισι καθήμεθα, κοῦχ'ι λαλεῦντες

εὔδομεν ὡς εὔδειν τοῖς φιλέουσι θέμις;

Filodemos 5.120, Skelton 1971, 54, Penguin no. 334, GP 3202 [distica]

Den sovende elsker

Da det var midt om natten, snød jeg min mand og gik ud af

huset, men jeg blev våd af den øsende regn.

Derfor ligger vi nu og laver intet, men sover

uden et ord, og som om sønnen er elskovens ret.

Filodemos VIII Gow and Page, GP 354, VIII Page, OCT (5.121)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

μικκὴ καὶ μελανέδσα Φιλαίνιον, ἀλλὰ σελίνων

οὔλοτέρη καὶ μνοῦ χρώτα τερεινοτέρη

καὶ κεστοῦ φωνεῖσα μαγώτερα καὶ παρέχουσα

πάντα καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φειδομένη.

τοιαύτην στέργοιμι Φιλαίνιον, ἄχρισ ἂν εὖρω
ἄλλην, ὧ̂ χρυσέη Κύπρι, τελειοτέρην.

Filodemos 5.121, Penguin no. 335, GP 3206 [disticha]

Den sorte rose

Lille og sort er Filainion med hår, der er mere krøllet
end kruspersille, og med hud, der blødt som et dun.
Stemmen er ligeså magisk som Afrodites bælte;
hun gi'r mig alt, og hun be'r aldrig om noget til sig selv.
Lad mig da elske Filainion, indtil jeg finder en anden,
gyldne Kypris, der er mere perfekt end hun.

Filodemos XVI Gow and Page, GP 360, XVI Page, OCT (12.173)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

Δημῶ με κτείνει καὶ Θέρμιον, ἣ μὲν ἑταίρη
†Δημῶ ἦ†¹⁰⁴ δ' οὐπω Κύπριν ἐπισταμένη·
καὶ τῆς μὲν ψαύω, τῆς δ' οὐ θέμις. οὐ μὰ σέ, Κύπρι,
οὐκ οἶδ', ἦν εἰπεῖν δεῖ με ποθεινοτέρην.
Δημάριον λέξω τὴν παρθένον· οὐ γὰρ ἔτοιμα
βούλομαι, ἀλλὰ ποθῶ πᾶν τὸ φυλασσόμενον.

Filodemos 12.173, GP 3254 [disticha]

Valget

Demo og Thermion slår mig ihjel: Den ene betjener
folket, den anden har på Kypris ingen forstand.
Thermion rører jeg ved, den anden – forkert! Ved Kypris,
jeg ved slet ikke, hvem jeg nu begærer mest.
Jeg må vist sige: Jomfruen Demo, for det, der står rede,

104. Beckby læser δῆμω.

ønsker jeg ikke, kun det, som er bevogtet så godt.

Filodemos XVIII Gow and Page, GP 360, XVIII Page, OCT (5.112)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

ἡράσθη, τίς δ' οὐχί; κεκώμακα· τίς δ' ἀμύητος

κώμων; ἀλλ' ἐμάνην· ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ;

ἐρρίφθω, πολιῆ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης

θριξ ἤδη, συνετῆς ἄγγελος ἡλικίης.

καὶ παίζειν ὅτε καιρός, ἐπαίξαμεν· ἦνίκα καὶ νῦν

οὐκέτι, λωϊτέρης φροντίδος ἀψόμεθα.

Filodemos 5.112, Mackail 1906, 10.47, Penguin no. 344, GP 3268 [disticha]

Besindighed

Jeg blev forelsket. Hvem *blev* ikke det? Jeg fested. Hvem kender

ikke til fest? Jeg blev gal. Hvorfor? Kom *det* fra en gud?

Væk med altsammen! De grå hår vil komme i stedet for sorte

og vil fortælle mig, at jeg vil falde til ro.

Da det var tid til at lege, så gjorde jeg det, men nu er det ovre,

så jeg må vende mig til et mere værdigt sind.

Filodemos XXI Gow and Page, PG XXI 362 (11.34)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

λευκοίνους πάλι δὴ καὶ ψάλματα καὶ πάλι Χίους

οἴνους καὶ πάλι δὴ σμύρναν ἔχειν Συρίην

καὶ πάλι κωμάζειν καὶ ἔχειν πάλι διψάδα πόρνην

οὐκ ἐθέλω· μισῶ ταῦτα τὰ πρὸς μανίην.

ἀλλά με ναρκίσοις ἀναδήσατε καὶ πλαγιαύλων

γεύσατε καὶ κροκίνοις χρίσατε γυῖα μύροις

καὶ Μιτυληναίωι τὸν πνεύμονα τέγξατε Βάκχῳ,

καὶ συζεύξατέ μοι φωλάδα παρθενικήν.

Filodemos 11.34, Penguin no. 346, GP 3288 [disticha]

Overmæt

Hvide violer igen og spil fra en lyre og vine,
der kom fra Chios igen, syrisk parfume igen,
fest og ballade igen, en tørstig luder igen: Nej,
dét vil jeg ikke ha' – væk, det er alt for dumt!
Bind om mit hoved narcisser, og tværfløjten, den vil jeg smage,
salv mine arme og ben – safranparfume er her -
væd mine lunger med Bacchos, der stammer fra Mytilene,
skaf så en jomfru, som er ganske undselig, til mig.

Filodemos XXII Gow and Page, GP 364, XXII Page, OCT (11.35)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

κράμβην Ἀρτεμίδωρος, Ἀρίσταρχος δὲ τάριχον,
βολβίσκους δ' ἡμῖν δῶκεν Ἀθηναγόρας,
ἡπάτιον Φιλόδημος, Ἀπολλοφάνης δὲ δύο μνᾶς
χοιρείου, καὶ τρεῖς ἦσαν ἀπ' ἐχθῆς ἕτι·
τῶϊόν†¹⁰⁵ καὶ στεφάνους καὶ σάμβαλα καὶ μύρον ἡμῖν
λάμβανε, παῖ· δεκάτης εὐθὺ θέλω παράγειν.

Filodemos 11.35, GP 3296 [disticha]

Picnic

Artemidóros gav os lidt kål, Aristarchos lidt saltet
fisk, og ganske små løg gav Athenágoras os.
Lever gav Filodémos, og fra Apollófanes to pund
svinekød plus tre pund kød – det var en rest fra i går.
Slave, køb æg og køb kranse, sandaler, parfume – når klokken

105. Gow og Page mener, at æg er besynderligt og ville foretrække en konjektur som *Χίου*, vin fra Chios.

er blevet fire, vil jeg, at vi alle er her.

Filodemos XXIII Gow and Page, *GP* 364, XXIII Page, *OCT* (11.44)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

αὔριον εἰς λιτὴν σε καλιάδα, φίλτατε Πείσων,
ἐξ ἐνάτης ἔλκει μουσοφιλῆς ἔταρος
εἰκάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον· εἰ δ' ἀπολείψεις
οὔθατα καὶ Βρομίου Χιογενῆ πρόποσιν,
ἀλλ' ἐτάρους ὄψει παναληθείας, ἀλλ' ἐπακούσῃ
Φαιήκων γαίης πούλῳ μελιχρότερα.
ἦν δέ ποτε στρέψῃς καὶ ἐς ἡμέας ὄμματα, Πείσων,
ἄξομεν ἐκ λιτῆς εἰκάδα πιότερην.

Filodemos 11.44, Penguin no. 347, *GP* 3302 [disticha]

Indbydelse til Epikurs fødselsdag

Kæreste Piso, i morgen ved tretiden kom til min simple
hytte, for det siger din egen poetiske ven,
thi på den tyvende fejrer vi fødselsdag; men hvis du savner
yver og skåler med vin, som kom fra Chios's ø,
så vil du se de sandeste venner, og du vil høre
tale mer honningsød end hos fajaker blev sagt.
Hvis du engang vil vende dit blik på mig også, min Piso,
skal den tyvende da fejres med større pragt!

Filodemos XXV Gow and Page, *GP* 366, XXV Page, *OCT* (5.126)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

πέντε δίδωσιν ἐνὸς τῆι δεῖνα ὁ δεῖνα τάλαντα
καὶ βινεῖ φρίσσω καὶ μὰ τόν οὐδὲ καλήν·
πέντε δ' ἐγὼ δραχμὰς τῶν δώδεκα Λυσιανάσση,
καὶ βινῶ πρὸς τῶι κρείσσονα καὶ φανερώς.

πάντως ἦτοι ἐγὼ φρένας οὐκ ἔχω ἢ τό γε λοιπόν
τοὺς κείνου πελέκει δεῖ διδύμους ἀφελείν.

Filodemos 5.126, Skelton 1971, 56, Penguin no. 348, GP 3314 [disticha]

Betalt kærlighed

Fem talenter gi'r mange til hende kun for en enkelt
nat, mens de knepper i frygt – og hun er slet ikke køn!
Selv gi'r jeg Lysianassa for tolv gange løn på fem drachmer,
hende, jeg knepper, er fin – intet er hemmeligt her.
Enten er jeg helt forrykt, eller også skulle man hugge
mandens testikler af blot med et øksesnit.

Filodemos XXVI Gow and Page, GP 366, XXVI Page, OCT (7.222)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

ἐνθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κείται
Τρυγόνιον σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων,
ἦι καλύβη καὶ δοῦμος ἐνέπρεπεν, ἦι φιλοπαίγμων
στωμυλίη, μήτηρ ἦν ἐφίλησε θεῶν,
ἡ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἡμιγυναικῶν
ὄργια καὶ φίλτρων Λαΐδος ἀψαμένη.
φῦε κατὰ στήλης, ἱερὴ κόνη, τῆι φιλοβάκχῳ
μὴ βάτον, ἀλλ' ἀπαλὰς λευκοῖων κάλυκας.

Filodemos 7.222, GP 3320 [disticha]

Gravskrift for en Kybelepræst

Her er Trygonions grav, her ligger den yppige, bløde
krop, en virkelig pryde for salmakidiske¹⁰⁶ mænd;

106. Dvs. kvindagtige mænd (LSJ s.v. og Gow og Page).

hun¹⁰⁷ var noget så glad for hytten og larmen, den muntre
snak, og tillige var hun kær for Gudernes Mor.
Mere end andre holdt hun af kvindernes riter for Kypris,
for hun lagde stor vægt på Laïs' elskovsmagt.
Hellige jord, lad nu blomstre ved stelen for Bacchos' veninde,
ikke en tornebusk, men blomster af sart levkøj.

Filodemos XXVII Gow and Page, *GP* 366, XXVII Page, *OCT* (11.30)

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ πέντε καὶ ἐννέα, νῦν, Ἀφροδίτη,
ἐν μόλις ἐκ πρώτης νυκτὸς ἐς ἥλιον.
οἴμοι καὶ τοῦτ' αὐτὸ κατὰ βραχὺ, πολλάκι δ' ἤδη
ἡμιθαλές, θνήσκει· τοῦτο τὸ Τερμέριον.
ὦ γῆρας γῆρας, τί ποθ' ὕστερον ἦν ἀφίκηαι
ποιήσεις, ὅτε νῦν ᾧδε μαραινόμεθα;

Filodemos 11.30, Penguin no. 349, *GP* 3328 [disticha]

Svaghed

Fem gange, ni gange – således *var* det engang, Afrodite:

Nu kan jeg dårligt ved nat klare en eneste gang!

Sørgeligt: Lidt efter lidt vil den dø (og ofte fandt jeg,

at den var halvdød), men her får jeg en Térmeros' straf.

Alderdom, alderdom, hvad vil du gøre bagefter, når du

er kommet til mig, hvis nu jeg er helt visnet sådan?

107. Bemærk kønnet.

Gallus

Under navnet Gallus gemmer sig måske en romer med tilnavnet Tudicius. Ifølge Page er tiden 1. årh. f.Kr. el. 1. årh.e.Kr.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Gallus I Page, *FGE* 61 (5.49)

ἡ τρισὶ λειτουργοῦσα πρὸς ἓν τάχος ἀνδράσι Λύδη,
τῶι μὲν ὑπὲρ νηδύν, τῶι δ' ὑπό, τῶι <δ'> ὀπιθεν,
εἰσδέχομαι φιλόπαιδα, γυναικομανῆ, φιλυβριστήν·
εἰ σπεύδεις, ἔλθων σὺν δυσί, μὴ κατέχου.

Tudicius Gallus 5.49, Page, *FGE* 60 [disticha]

Lydes kundepleje

Lyde betjener med selvsamme hast tre kunder ad gangen.

Ἐν i sin mund, nummer to foran, den sidste bagi:

“Hvis du er vild med kvinder, er bøsse eller er perverteret,
så kom med to, hvis du har travlt, vær dog ikke genert!”

Gallus II Page, *FGE* 62

ΓΑΛΛΟΥ

οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδύν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται· ἢ φθονερῆ δέ
κράσις αἰὲ χείλευς ἐστὶ ταπεινότερη.
”πῖνε” λέγει τὸ γλύμμα, “καὶ ὄργια μάθανε σιγῆς·

οἱ γλώσση προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.”

Gallus 16.89, Plum 1828, II.1, FGE 62 [disticha]

Et Tantalosbillede på et bæger

Han, der tidligere sad ved gudernes bord, ja han, der

fyldte sin mave med nektarens dejlige drik,

længes nu efter en jordisk drik; men den nidske blanding

flyder altid forbi langt under mandens mund.

“Drik!” er, hvad billedet mener, “Og lær du tavsheds mysterier!

Vi bliver straffet, hvis vi siger et unødigt ord!”

Hedylos

Hedylos var virksom o. 270 f.Kr. og har åbenbart boet på Samos. Han var ven med Asklepiades og Poseidippos. Et dusin epigrammer af ham er overleveret.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 144-146

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 71-74

Hedylos II Gow and Page, *HE* 100, II Page, *OCT* (5.199)

ΗΔΥΛΟΥ

Οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην

αἱ δόλιαι καὶ ἔρωσ ἥδὺς ὁ Νικαγόρεω,

ἧς πάρα Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα

κεῖνται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,

σάνδαλα καὶ μαλακαὶ μαστῶν ἐνδύματα μίτραι,

ὑπνου καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

Hedylos 5.199 (Gow and Page, *HE* II), Penguin no. 91, *HE* 1831 [disticha]

Bevis

Aglaonike blev søvnig af vinen og listige skåler

samt af Nikágoras, der bragte en elskov så sød.

Her har hun givet til Kypris det fugtige bytte, der drypper

endnu af salverne fra pigernes elskovssavn:
Hendes sandaler og bløde bånd, der holdt hendes bryster,
vidner om hendes søvn og om Nikágoras' vold.

Hedylos XI Gow and Page, *HE* 103 (11.123)

ΗΔΥΛΟΥ

Ἄγισ Ἀρισταγόρην οὐτ' ἔκλυσεν οὐτ' ἔθιγ' αὐτοῦ,
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθεν κῶχεν Ἀρισταγόρης.
ποῦ τοίην ἀκόνιτος ἔχει φύσιν; ὦ σοροπηγοί,
Ἄγιω καὶ μίτραις βάλλετε καὶ στεφάνοις.

Hedylos 11.123 (Gow and Page, *HE* XI), *HE* 1887 [disticha]

En kvaksalver

Aristágoras fik ej klystér af Agis, som slet ikke rørte
ham, men lige da han kom, var Aristagoras død.
Er mon akoniton bedre? I, fabrikanter af kister,
overhæld Agis med bånd sammen med kranse som tak!

Hedylos XII Gow and Page, *HE* 103 (11.414)

ΗΔΥΛΟΥ

Λυσιμελοῦς Βάκχου καὶ λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελῆς ποδάγρα.

Hedylos 11.414 (Gow and Page, *HE* XII), Hundrup 1971, no. 7, Skelton 1971, 22,
Penguin no. 781, *HE* 1891 [distichon]

Podagras ophav

Lemmeløsende Bacchos' og lemmeløsende Kypris'
lemmeløsende barn: Podagra bli'r hun nu kaldt!

Hegemon

Peter Jay identificerer Hegemon med en episk digter ved navn Hegemon fra Alexandria, der skrev o. 370 f.Kr. Page er mere tilbageholdende og nøjes med at erklære digtet for hellenistisk.

Epigrammet her er det eneste, der er overleveret.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 48

Hegemon I Gow and Page, *HE* 103, I Page, *OCT* (7.436)

ΗΓΗΜΟΝΟΣ

Εἴποι τις παρὰ τύμβον ἰὼν ἀγέλαστος οἰδίτας

τοῦτ' ἔπος· “Ὀγδώκοντ' ἐνθάδε μυριάδας

Σπάρτας χίλιοι ἄνδρες †ἐπέσχον αἶμα τὸ†¹⁰⁸ Περσῶν

καὶ θάνον ἀστρεπτί· Δώριος ἂ μελέτα.”

Hegemon 7.436, Penguin no. 40, HE 1893 [disticha]

Soldaterne ved Thermopylae

Kommer en mand alvorlig til gravhøjen, kunne han sige

følgende ord: “Her har tusind spartanske mænd

modstået persernes firs myriader, og de er døde

108. Læs ἄγλημα, *hær* som Beckby.

uden at vende sig om: Dette er dorisk tugt!”

Hegesippos

Hegesippos var sandsynligvis aktiv o. 250 f.Kr. Intet vides om ham.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 312

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 97

Hegesippos I Gow and Page, *HE* 104, I Page, *OCT* (6.124)

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ

Ἄσπις ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἦμαι

ναῶ ὑπωροφία Παλλάδος ἀλκιμάχας,

πολλὰ σιδαρείου κεκοιμένα ἐκ πολέμοιο

τὸν δὲ¹⁰⁹ φέροντ' αἰεὶ ῥυομένα θανάτου.

Hegesippos 6.124 (Gow and Page, HE I), HE 1897 [disticha]

Krigeren Timanor

Jeg er Timánors skjold, der forsvared hans skuldre fra døden;

krigeren Pallas' tag står jeg under i dag,

ofte dækket af støv fra krig, der blev kæmpet med jernet,

altid værnede jeg ham, når jeg blev holdt i hans hånd.

109. Beckby læser τὸν με.

Hegesippos II Gow and Page, *HE* 104, II Page, *OCT* (6.178)

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ

Δέξαι μ', Ἡράκλεις, Ἀρχεστράτου ἱερὸν ὄπλον

ὄφρα ποτὶ ξεστὰν παστάδα κεκλιμένα

γηραλέα τελέθοιμι χορῶν αἴουσα καὶ ὕμνων.

ἀρκείτω στυγερὰ δῆρις Ἐνναλίου.

Hegesippos 6.178 (Gow and Page, *HE* II), Mackail 1906, 2.28, Zilliacus 1923, 42, *HE* 1901 [disticha]

Krigeren Archestratos

Herakles, tag imod mig, det skjold, som Archéstratos vier,
så jeg kan læne mig her op mod din glattede væg.

Lad mig nu ældes, imens jeg lytter til danse og hymner;
det er nu endelig slut: Ares' usalige krig!

Hegesippos V Gow and Page, *HE* 105, V Page, *OCT* (7.545)

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξιά φασι κέλευθον

Ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς εἰς Ῥαδάμανθυν ἄγειν,

ἧ καὶ Ἀριστόνοος, Χαιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος

παῖς, ἠγησίλειω δῶμ' Ἄιδος κατέβη.

Hegesippos 7.545 (Gow and Page, *HE* V), *HE* 1913 [disticha]

Aristonoos

Hermes siges at føre de gode fra bålet ad vejen
ned til højre og så til Rhadamanthys hen.

Den gik Chairéstratos' søn Aristónoos nu ned til Hades,
folkesamlerens hus, fulgt af tårernes strøm.

Hegesippos VII Gow and Page, *HE* 105, VII Page, *OCT* (7.276)

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ

Ἐξ ἁλὸς ἡμίβρωτον ἀνηρέγκαντο σαγηναίς
ἄνδρα πολύκλαυτον ναυτιλίης σκύβαλον,
κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν ἄ μὴ θέμις ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
ἰχθύσι τῆδ' ὀλίγη θήκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
ὦ χθών, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς
σαρκὸς τοὺς σαρκῶν γευσασμένους ἐπέχεις.

Hegesippos 7.276 (Gow and Page, HE VII), HE 1925 [disticha]

En skibbruden

Fiskere trak med et garn en halvspist mand op af havet:

Det var ynkeligt syn af en rejse til søs.

Uretmæssig profit var ej deres mål: De begravet

ham med fiskene selv, lagde ham under lidt sand.

Jord, du rummer nu alt fra den skibbrudne mand – og hvis noget

mangler af kødet, så har du fisk, der har smagt på hans kød!

Herakleitos fra Halikarnassos

Herakleitos må være den ven, som Kallimachos skrev om i et digt (7.80). Gow og Page siger i deres kommentar, at dets kvalitet er sådan, at man må beklage tabet af hans *Nattergale* (åbenbart titlen på en digtsamling).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 95-96

Herakleitos I Gow and Page, *HE* 106, I Page, *OCT* (7.465)

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ

Ἄ κόνις ἀρτίσκαπτος, ἐπὶ στάλας δὲ μετώπων
σειόνται φύλλων ἡμιθαλεῖς στέφανοι.
γράμμα διακρίναντες, ὀδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν,
λευρὰ¹¹⁰ περιστέλλειν ὄστέα φατὶ τίνος.
Ἕξέιν', Ἀρετημιάς εἰμι· πάτρα Κνίδος· Εὐφρονος ἦλθον
εἰς λέχος· ὠδίνων οὐκ ἄμορος γενόμαν,
δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγὸν
γῆρως, ἔν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος."

Herakleitos fra Halikarnassos 7.465 (Gow and Page, *HE* I), Plum 1828, IV.11, Gelsted 1941, no. 104, 1961, 44, Penguin no. 162, *HE* 1935 [disticha]

110. Beckby læser *λυγρὰ*, triste. En anden mulig læsemåde er *λευκὰ*, hvide.

Mor og barn

Jorden er nylig gravet, og halvvisne krans af blade
viftes af vindens pust endnu på gravstenens top.
Lad os nu, vejfarer, se, hvad der står, lad os kigge på stenen,
hvis glatte knogler det er, som bliver dækket af den.
"Ven, Aretémias hed jeg, fra Knidos kom jeg, blev Eufrons
kone og opleved snart fødsels martrende ve.
Tvillinger fødte jeg. Min mand fik den ene som støtte,
når han bli'r gammel, og én ta'r jeg som minde om ham."

Hermodoros

Hermodoros er en hellenistisk digter, om hvem vi intet ved.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Hermodoros I Gow and Page, *HE* 107, I Page, *OCT* (16.170)

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ

Τὰν Κνιδίαν Κυθήρειαν ἰδών, ξένε, τοῦτό κεν εἵποις·

“αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων”.

τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων

αὐδάσεις, “ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις”.

Hermodoros 16.170 (Gow and Page, *HE* 1), *HE* 1951 [disticha]

Afrodite og Pallas

Fremmede, når du har set Kythereia fra Knidos, så si'r du:

“Hersk du selv over mænd og over guder tilmed!”

Men ser du Pallas svinge sin lanse hos kekropider,

da vil du råbe: “Ved gud, Paris har kun vogtet får!”

Hermokreon

Om Hermokreon vides intet. Han levede sandsynligvis i det 3. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 321

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 113

Hermokreon I Gow and Page, *HE* 106, I Page, *OCT* (16.11)

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ἴξευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον, ξένε, τάνδε παρέρπων

ἄσ ἀπαλῶ Ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ,

ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἶσατο Μαιάδος Ἑρμῶν

ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα καὶ κτεάνων.

Hermokreon 16.11 (Gow and Page, *HE* I), Zilliacus 1923, 40, *HE* 1943 [disticha]

Et hvilested

Sæt dig, fremmede, som går forbi, ned under platanen.

Zefyros' bløde pust suser i træets løv.

Her har Nikágoras sat mig, den strålende søn af Maia,

Hermes, til sikkerhed for frugtbare marker og kvæg.

Julius Polyainos

Intet vides om denne digter, der kun har tre epigrammer med i *Den græske Antologi*.
Måske stammede han fra Korfu (9.7).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 327

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 233-234

Julius Polyainos II Gow and Page, *GP* 440 (9.8)

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ≥

ἐλπίς ἀεὶ βιότου κλέπτει χρόνον, ἢ πυμάτη δέ
ἤως τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.

Julius Polyainos 9.8, Hundrup 1971, no. 27, *GP* 3953, Penguin no. 501 [distichon]

Håbet

Håbet stjæler bestandigt vor tid her i livet: Den sidste
morgen vil indhente dig midt i mangel en plan.

Julius Polyainos IIIa Gow and Page, *GP* 440 (9.9a)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

πολλάκις ἐύξαμένω μοι ἀεὶ θυμῆρες ἔδωκας
τέκμαρ ἀκυμάντου, Ζεὺ πάτερ, εὐπλοΐης·
δοίης μοι καὶ τοῦτον ἔτι πλόον, ἠδὲ σαώσαιο
ἤδη καὶ καμάτων ὄρμισον εἰς λιμένα.

Julius Polyainos IIIb Gow and Page, *GP* 440 (9.9.b)

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ≥

οἶκος καὶ πάτρη βιότου χάρις, αἱ δὲ περισσαί
φροντίδες ἀνθρώποις οὐ βίος ἀλλὰ πόνος.

Julius Polyainos 9.9, *GP* 3955 (Beckby deler i to dele) [disticha]

Bøn ved en rejse

Ofte bad jeg til dig, Zeus fader: Du gav mig så altid
at jeg nåede mit mål efter en sikker sejlads.

Giv mig det nu igen, for jeg sejler, og red mig og bring mig
ind i havnenes ro, hvor jeg kan slippe for nød.

Hjemmet og fædrene land er en glæde i livet: For megen
omhu er ikke liv, det gi'r kun plage og nød.

Kallimachos fra Kyrene

Kallimachos (o. 300-240 f.Kr.) er fra Kyrene i Libyen. Han kom til at bo i Alexandria, hvor han fik et embede i det berømte Bibliotek. Lidt over 60 epigrammer er overleveret, og han har haft en stor indflydelse på senere digtere. Han mente, at tiden var løbet fra store episke digte, og blev kendt for sin bemærkning: "Stor bog, stor plage!"

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965,

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 315

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London wy, 55-73

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 89-95

Kallimachos I Gow and Page, *HE 57*, I Page, *OCT* (12.102)

Ὠγρευτής, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγῶν

διφᾶ καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος

στίβη καὶ νιφετῷ κεχρημένος· ἦν δέ τις εἶπη

“τῆ, τόδε βέβληται θηρίον”, οὐκ ἔλαβεν.

χοῦμὸς ἔρωσ τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν

οἶδε τὰ δ' ἐν μέσσω κείμενα παρπέταται.

Kallimachos 12.102 (Gow and Page, HE I), Zilliacus 1923, 97, HE 1035 [disticha]

Kræsenhed

Jægeren jager alle de harer, der findes på bjerget,

og, Epikýdes, ethvert spor af den flygtende hjort,

frydefuldt gennem sne og frost, men hvis nogen fortæller:

“Her er et dyr, der er ramt!” – vil han blot gå forbi.

Sådan er også min elskov: Den følger alt, hvad der flygter –
det, der er lige til at ta', flyver den altid forbi!

Kallimachos III Gow and Page, *HE* 57, III Page, *OCT* (12.150)

Ὡς ἀγαθὸν Πολύφημος ἀνεύρατο τὰν ἐπαιδῶν

τῶραμένω· ναὶ Γᾶν, οὐκ ἀμαθῆς ὁ Κύκλωψ·

αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχραίνονται, Φίλιππε·

ἧ πανακὲς πάντων φάρμακον ἂ σοφία.

τοῦτο, δοκέω, χά λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρά

τῶγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.

ἔσθ' ἀμὶν †χ' ακαστας†¹¹¹ ἀφειδέα ποττὸν Ἔρωτα

τοῦτ' εἶπαι, “κείρεν τὰ πτερά, παιδάριον·

οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν τυ δεδοίκαμες, αἱ γὰρ ἐπῶδαί

οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.”

Kallimachos 12.150 (Gow and Page, *HE* III), *HE* 1047 [disticha]

Middel mod kærlighed

Sikke en glimrende tryllesang, som Polyfemos har fundet

til den, som elsker – for, Jord, ej var kyklopen så dum!

Muserne har jo formindsket elskoven, kæreste Filip:

digtekunst er jo bestemt midlet, der helbreder alt!

Sulten har også, tror jeg, alene mod plagerne denne

fordel, for den driver ud den pædofile sot.

Vi kan da stedse sige til Eros, den grusomme guddom

følgende: “Hør, lille dreng! Få klippet vingerne af!

Ikke det mindste vi frygter dig nu! For hjemme har vi

111. Læs *χάκαστοτ'* som Wilamowitz (fulgt af Beckby).

begge slags sange imod dette så farlige sår!"

Kallimachos V Gow and Page, *HE* 58, V Page, *OCT* (12.51)

Ἐγχει καὶ πάλιν εἶπέ "Διοκλέος". οὐδ' Ἀχελῶος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶε, λίην καλός, εἰ δέ τις οὐχί
φησὶν, ἐπισταίμην μούνος ἐγὼ τὰ καλά.

Kallimachos 12.51 (Gow and Page, *HE* V), *HE* 1063 [disticha]

*Kærlighedens skål*¹¹²

Fyld op og sig så atter Diókles's skål. Achelóos

føler dog intet ved skåler helliget ham.

Drengen er smuk, Achelóos, ja smuk, men hvis nogen benægter

det, da er det kun mig, som ved, hvad skønhed er.

Kallimachos XI Gow and Page, *HE* 60, XI Page, *OCT* (5.6)

ὦμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἔξειν μήτε φίλου κρέσσονα μήτε φίλην.
ᾧμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα τοὺς ἐν ἔρωτι
ὄρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῶ θέρεται πυρί, τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης ὡς Μεγαρέων οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

Kallimachos 5.6 (Gow and Page, *HE* XI), Penguin no. 144, *HE* 1091 [disticha]

Elskovsed

Over for Iónis svor Kallignótos, at slet ingen ville

være ham mere kær, hverken mand eller mø.

112. Gow og Page kalder tankegangen i digtet dunkel. Ligeledes er Acheloos' rolle uvis (det bruges ofte = vand).

Det var hans ed: Men sandt er det ord, at elskovens eder
aldrig evner at nå gudernes ører, ak nej!
Han bli'r nu brændt af en ild for en mand, men den stakkels
pige er slet intet værd ligesom Megaras folk.¹¹³

Kallimachos XII Gow and Page, *HE* 60, XII Page, *OCT* (12.71)

Θεσσαλικὴ Κλεόνικε τάλαν τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὀξύν
ἥλιον, οὐκ ἔγνω. σχέτλιε, ποῦ γέγονας;
ὄστ' ἔα σοι καὶ μόνον ἔτι τρίχες· ἦ ῥά σε δαίμων
οὐ μὸς ἔχει, χαλεπῆ δ' ἦν τεο θευμορίη;
ἔγνω. Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ γὰρ ἐλθὼν
τὸν καλόν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

Kallimachos 12.71 (Gow and Page, *HE* XII), *HE* 1097 [disticha]

Elskovssyg

Kleonikos, du stakkels mand fra Thessalien: Ved solens
klare lys, er det dig? Arme mand, hvor var du?
Skind og ben er du blevet! Mon du er besat af den samme
guddom som jeg? Er *du* ramt af en skæbne så grim?
Åh, nu forstår jeg: Du blev Euxitheos' bytte! For da du
kom hertil, stakkels ven, så du den skønne kun!

Kallimachos XIII Gow and Page, *HE* 60, XIII Page, *OCT* (12.134)

Ἐλκος ἔχων ὁ ξείνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρόν
πνεῦμα διὰ στηθέων - εἶδες; - ἀνηγάγετο,
τὸ τρίτον ἠνίκ' ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τῶνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.

113. Megaræerne havde spurgt oraklet i Delfi, om der var en by, der var mere betydningsfuld end deres egen. De fik et tilintetgørende svar (citeret 14.73).

ᾠπτηται μέγα δὴ τι. μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
εἰκάζω, φωρὸς δ' ἴχνια φῶρ ἔμαθον.

Kallimachos 12.134 (Gow and Page, HE XIII), Hundrup 1971, no. 9, HE 1103 [disticha]

Tegn på kærlighed

Gæsten bar på et sår, og vi vidste det ikke, men så du
ikke, hvor tungt han trak vejret gennem sit bryst,
da han for tredje gang drak? Og bladene faldt fra hans roser,
som sad fast i hans krans, daled ned imod jord.
Ilden brænder ham hårdt. Ved guder, ikke tilfældigt
gætter jeg: For som en tyv kender jeg tyvens spor!

Kallimachos XV Gow and Page, HE 61, XV Page, OCT (5.146)

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις

ἄρτι ποτεπλάσθη κῆτι μύροισι νοτεῖ.

εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζηλος Βερενίκα,

ᾗς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

Kallimachos 5.146 (Gow and Page, HE XV), Penguin no. 146, HE 1121 [disticha]

Den nye charit

Der findes fire chariter: Oprindeligt var der kun tre, men
nylig skabtes der én, myrrha drypper hun af.
Se, hvor hun stråler klart i sin lykke: Det er Bereníke,¹¹⁴
uden hende så var ikke chariter sig selv.

Kallimachos XXI Gow and Page, HE 62, XXI Page, OCT (6.347)

Ἄρτεμι, τὴν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἶσατο τῆδε·

ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάω.

114. Gow og Page mener, at det er Ptolemaios Euergetes' kone.

Kallimachos 6.347 (Gow and Page, HE XXI), HE 1149 [disticha]

Filéritis til Artemis

Artemis, statuen her har Filéritis indviet til dig.

Dronning, tag du mod den og bevar hendes liv.

Kallimachos XXIII Gow and Page, HE 63, XXIII Page, OCT (6.146)

Καὶ πάλιν, Εἰλήθνια, Λυκαινίδος ἔλθε καλεύσης

εὐλοχὸς ὠδίνων ᾧδε σὺν εὐτοκίῃ,

ὡς τόδε νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὑπερ, ἀντὶ δὲ παιδός

ὑστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχει.

Kallimachos 6.146 (Gow and Page, HE XXIII), Mackail 1906, 7.12, Penguin no. 149, HE 1153 [disticha]

Barselskonen Lykainis

Kom, Eileithya, Lykainis kalder på dig for at hjælpes:

Hun skal føde et barn, kom hendes smerter til hjælp;

bli'r det en pige, min dronning, da får du dette – en dreng vil

gi' noget andet til dit tempel, der dufter så godt!

Kallimachos XXX Gow and Page, HE 64, XXX Page, OCT (7.415)

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδήν

εἰδότης, εὖ δ' οἴνω καίρια συγγελάσαι.

Kallimachos 7.415 (Gow and Page, HE XXX), Bundgaard 1928-1930, 272, Penguin no. 150, HE 1185 [distichon]

Kallimachos

Du passerer forbi Battiádens grav: Og han kunne

synge, og når han drak vin, med sine venner le højt.

Kallimachos XXXI Gow and Page, *HE* 65, XXXI Page, *OCT* (7.524)

- Ἡ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; Χ. Εἰ τὸν Ἄριμμα

τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.

- ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθει; Χ. πολὺ σκότος. - Αἰ δ' ἄνοδοι τί;

Χ. Ψεῦδος. - Ὅ δὲ Πλούτων; Χ. Μῦθος. - Ἀπωλόμεθα.

Χ. Οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμνιν ἀληθινός, εἰ δὲ τὸν ἠδύν

βούλει, Πελλαίου βούς μέγας εἰν Ἄϊδη.

Kallimachos 7.524 (Gow and Page, *HE* XXXI), Penguin no. 151, *HE* 1187 [disticha]

Sandheden om Hades

Sig mig, hviler Cháridas her? – ‘Hvis *det* er Arimmas’

søn fra Kyrene, så ja: Han ligger under mig.’ –

Charidas, hvad er dernede? – “Kun mørke!” – Og hvad med en opvej? –

“Fabel!” – Og Pluton? – “En løgn!” – Så har vi intet håb.

”Dette er sandheden til jer; men hvis du vil høre en dejlig

nyhed, så koster en ko kun en skilling hos os!”

Kallimachos XXXIV Gow and Page, *HE* 65, XXXIV Page, *OCT* (7.80)

Εἰπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον¹¹⁵ ἐς δέ με δάκρυ

ἤγαγεν¹¹⁶ ἐμνήσθην δ' ὀσάκεις ἀμφότεροι

ἠέλιον [ἐν] λέσχη κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,

ξείν' Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιή,

αἰ δὲ τεαὶ ζώουσι ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων

ἄρπακτῆς Ἄϊδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Kallimachos 7.80 (Gow and Page, *HE* XXXIV), Zilliacus 1923, 71, Bundgaard 1928-1930, 272, Gelsted 1941, no. 103, 1961, 44, Penguin no. 152, *HE* 1203 [disticha]

115. Beckby sætter her et komma.

116. Beckby sætter her et luftpunktum.

Om Herakleitos fra Halikarnassos, en elegisk digter

Nogen fortalte mig, at du var død, Herakleitos. Det bragte

tårerne frem, for hvor tit, tænkte jeg, sad du og jeg,

mens vi talte, til solen gik ned. Men forlænge siden

halikarnassiske ven, er du blevet til støv.

Evigt lever de dog, din digtnings nattergalstoner:

Hades, der opsluger alt, holder sig væk fra dem!

Kallimachos XXXV Gow and Page, *HE* 66, XXXV Page, *OCT* (7.447)

Σύντομος ἦν ὁ ξείνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων

Θῆρις Ἀρισταίου Κρήης ἐπ' ἐμοὶ δολιχός.

Kallimachos 7.447 (Gow and Page, *HE* XXXV), Penguin no. 153, *HE* 1209 [distichon]

*Den ordknappe Theris*¹¹⁷

Kort var den fremmedes tale – nu forekommer mig linjen:

“Theris fra Kreta, en søn af Aristaios,” for lang.

Kallimachos XXXVII Gow and Page, *HE* 66, XXXVII Page, *OCT* (7.459)

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον ἐπισταμένην καλὰ παίζειν

δίξηνται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,

ἠδίστην συνέριθον ἀεὶ λάλον· ἢ δ' ἀποβρίζει

ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνου ὀφειλόμενον.

Kallimachos 7.459 (Gow and Page, *HE* XXXVII), Ekelund 1906, 37, Zilliacus 1923, 70, Gelsted 1941, no. 101, 1961, 44, *HE* 1215 [disticha]

Veninden Krethis

Krethis, der elsked historier og var så god til at lege,

savnes nu ofte af piger på Samos så dybt,

117. Gow og Page anser digtet for meget dunkelt.

snakkende altid, den dejligste fælle, men hun må nu sove
her denne søvn, også vi alle skylder at gi'.

Kallimachos XXXVIII Gow and Page, *HE* 66, XXXVIII Page, *OCT* (7.272)

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὄτ' ἔπλεε· χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὖνομα τύμβος ἔχων
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· φεῦγε θαλάσση
συμμίσγειν Ἐρίφῳ, ναυτίλε, δυομένων.

Kallimachos 7.272 (Gow and Page, *HE* XXXVIII), HE 1219 [disticha]

En skibbruden

Ikke på land døde Lykos fra Naxos, men han var på havet,
da han misted sit skib, samtidig også sit liv.
Han var på vej fra Aigina som købmand, men driver som lig nu
rundt om i vandet, mens jeg kun er af navn hans grav,
manende denne her evige sandhed: "Hold jer på afstand,
søfolk, af havet, så snart Kiddene¹¹⁸ er gået ned!"

Kallimachos XLII Gow and Page, *HE* 67, XLII Page, *OCT* (7.725)

Αἶνιε, καὶ σὺ γὰρ ᾧδε, Μενέκρατες, οὐκ ἐπὶ πουλύ
ἦσθα, τί σε, ξείνων λῶσ τε, κατειργάσατο;
ἦ ῥα τὸ καὶ Κένταυρον; - "Ὁ μοι πεπρωμένος ὕπνος
ἦλθεν ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

Kallimachos 7.725 (Gow and Page, *HE* XLII), HE 1233 [disticha]

Drankeren Menekrates

118. Midten af november.

Kære Menékrates, længe leved du ikke i Ainos,
sig mig dog, bedste ven, hvad var grund til din død?
Var det det samme, der ramte kentauren? – “Den skæbnebestemte
søvn kom til mig og så vin: Den bragte mig til fordærv!”

Kallimachos XLIII Gow and Page, *HE* 68, XLIII Page, *OCT* (7.521)

Κύζικον ἦν ἔλθῃς ὀλίγος πόνος Ἴππακὸν εὐρέϊν
καὶ Διδύμην, ἀφανῆς οὔτι γὰρ ἡ γενεή·
καὶ σφιν ἀνηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι
τοῦθ' ὅτι τὸν κείνων ᾧδ' ἐπέχω Κριτίην.

Kallimachos 7.521 (Gow and Page, *HE* XLIII), Zilliacus 1923, 67, *HE* 1237 [disticha]

Kritias fra Kyzikos

Når du har Kyzikos nået, er Híppakos hurtig at finde
sammen med Dídyme, for ukendt er ikke min slægt.
Du skal fortælle et sørgeligt budskab, dog skal det berettes:
Kritias, søn af de to, gemmer jeg her i min jord.

Kallimachos XLV Gow and Page, *HE* 68, XLV Page, *OCT* (7.271)

᾿Ωφελε μῆδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες, οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδew Σώπολιw ἐστένομεν·
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλίw φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

Kallimachos 7.271 (Gow and Page, *HE* XLV), Zilliacus 1923, 68, *HE* 1245 [disticha]

En skibbruden 1

Gid der ikke var hurtige skibe! Så ville vi ikke
for Diokleides' søn, Sópolis, sørge så dybt!
Rundtom i havet flyder han nu, og vi kan passere
kun hans navn og en tom grav i stedet for ham!

Kallimachos XLVI Gow and Page, *HE* 68, XLVI Page, *OCT* (7.453)

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

Kallimachos 7.453 (Gow and Page, *HE* XLVI), Bundgaard 1928-1930, 271, Penguin no. 155, *HE* 1249 [disticha]

Drengen Nikóteles

Tolv år gammel døde Nikóteles. Her har hans fader

Filip lagt ham i grav – han var hans store håb.

Kallimachos L Gow and Page, *HE* 69, L Page, *OCT* (7.277)

- Τίς, ξένος ᾧ ναυηγέ; - Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρόν
εὔρεν ἐπ' αἰγιαλοῦ, χῶσε δὲ τῶδε τάφῳ
δακρύσας ἐπίκηρον ἐὼν βίου· οὐδὲ γὰρ αὐτός
ἤσυχον, αἰθυίη δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.

Kallimachos 7.277 (Gow and Page, *HE* L), Zilliacus 1923, 69, Gelsted 1941, no. 102, 1961, 44, Penguin no. 156, *HE* 1265 [disticha]

En skibbruden 2

Hvem er du, skibbrudne mand? "Leóntichos fandt mig på stranden,

da jeg var død, og han gav denne her gravplads til mig,

brast da i gråd for sit usikre liv, for aldrig forholder

han sig i ro, men flyr lissom en måge til havs."

Kallimachos LI Gow and Page, *HE* 69, LI Page, *OCT* (7.317)

Τίμων, οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί, τί τοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
- Τὸ σκότος, ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν Αἴδη.

Kallimachos 7.317 (Gow and Page, HE LI), Zilliacus 1923, 121, Penguin no. 157, HE 1269 [distichon]

Misantropen Timon

Timon – du er jo død – er lys eller mørke det værste?

“Mørket! I Hades er jo flere af jer end på jord!”

Kallimachos LIII Gow and Page, HE 70, LIII Page, OCT (7.471)

Εὔπας Ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος ὠμβρακιώτης

ἦλατ’ ἀφ’ ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Ἄϊδην,

ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν ἀλλὰ Πλάτωνος

ἐν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ’ ἀναλεξάμενος.

Kallimachos 7.471 (Gow and Page, HE LIII), Penguin no. 158, HE 1273 [disticha]

Om selvmorderen Kleombrotos

“Sol, farvel!” Det sa’ Kleómbrotos, ham fra Ambrakia,

og fra en knejsende mur sprang han til Hades ned.

Ikke en dødelig sygdom så han, men ét skrift af Platon

havde han læst, nemlig dét, der har til emne vor sjæl.¹¹⁹

Kallimachos LVI Gow and Page, HE 71, LVI Page, OCT (9.507)

Ἡσιόδου τό τ’ ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδόν

ἔσχατον ἀλλ’ ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταί

ῥήσιες, Ἀρήτου σύμβολον ἀγρυπνίης.

Kallimachos 9.507 (Gow and Page, HE LVI), Penguin no. 159, HE 1297 [disticha]

*Aratos*¹²⁰

119. Nemlig Faidon.

120. Gow og Page kalder epigrammet for vanskeligt.

Tonen og stilen er Hesiods, og ikke den værste
digter tog *han* som model – manden fra Solois by –
men de honningsødeste vers. De fineste udtryk
viser, Arátos har haft mangel på søvn nat.

Kallimachos LXIII Gow and Page, *HE* 73 (5.23) el. Rufinos [XXXVIII] Page, LXIII Page, *OCT* (5.23)

Οὕτως ὑπνώσῃσιν, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις·
οὕτως ὑπνώσῃσιν, ἀδικωτάτῃ, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις, ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασα.¹²¹
γείτονες οἰκτείρουσι, σὺ δ' οὐδ' ὄναρ· ἡ πολὺ δέ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

Kallimachos 5.23 (Gow and Page, *HE* LXIII), Mackail 1906, 1.37, Penguin no. 161, *HE* 1327 [disticha]

Gengæld

Gid du må sove, Konopion, som *du* får mig til at sove,
mens det er iskold nat lige her ved din dør;
gid du må sove, du grusomme kvinde, lissom din elsker
bli'r lagt i seng – ingen gnist af sympati har jeg mødt.
Naboer føler med mig, men du: Ingen gnist! Men de grå hår
vil med det samme bestemt huske dig på dette her!

Kallimachos LXVIII Gow and Page, *HE* 74, LXVIII Page, *OCT* (13.9)

ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαίου διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου
ἀμφορεύς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτος νέκταρ οἰνάνθησ' ἄγων.

121. Page skriver i Rufinosudg. ἠντίαςας.

Kallimachos 13.9 (Gow and Page, HE LXVIII), HE 1341 [bacchisk pentameter? Ifølge Buffière, Budé er det katalektiske, trokæiske pentametre]

Bacchisk pentameter. Epigrammet er ikke færdigt

Mangen en amfor der kommer fra det vinopfyldte Chios, når det har
pløjet i Ægæerhavet, mangen en med nektarblomst af lesbisk vin.

Karfyllides (eller Karpyllides)

Karfyllides (eller Karpyllides) er forfatteren til to epigrammer. Gow og Page mener, at det første hørte til Meleagros' *Krans*, hvilket betyder, at han er før 90 f.Kr. Mackail placerer ham derimod meget senere, nemlig til det 2. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 329

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 154-155

Karfyllides I Gow and Page, HE 75, I Page, OCT (7.260)

ΚΑΡΦΥΛΛΙΔΟΥ

Μὴ μέμψη παριῶν τὰ μνήματά μου, παροδίτα·

οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανῶν.

τέκνων τέκνα λέλοιπα· μίης ἀπέλαυσα γυναικός

συγγήρου· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,

ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις

οὐδενὸς οἰμῶξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον,

οἷ με κατασπείσαντες ἀπήμονα τὸν γλυκὺν ὕπνον

κοιμᾶσθαι χῶρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

Karfyllides 7.260 (Gow and Page, HE I), Penguin no. 300, HE 1349 [disticha]

Lykke i liv og død

Du, der passerer min grav, skal ikke beklage min skæbne.

Smerter har jeg ingen af, end ikke nu, jeg er død!
Børnebørn fik jeg; kun én var min kone, med hvem jeg tilsammen
nåede alderdoms tid; tre fik jeg giftet bort,
og deres børn har jeg ofte vugget i søvn i skødet.
Ingen af dem blev syg; ingen af dem er død.
Over min grav har de ofret; jeg sover uden en plage
fredeligt nu, mens de har sendt mig til saliges land!

Karfyllides II Gow and Page, *HE* 75, II Page, *OCT* (9.52)

ΚΑΡΠΥΛΛΙΔΟΥ

Ἰχθύς ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἡόνος εὐτριχι βάλλων
εἴλκυσε ναυαγοῦ κράτα λιποτριχέα,
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων λιτὸν ἔχωσε τάφου,
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δίκαιοις
ἀνδράσι εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

Karpyllides 9.52 (Gow and Page, *HE* II), *HE* 1357 [disticha]

Fromheds belønning

Nede på stranden fisked en mand med en krog og en line,
lavet af hår, og han trak hovedet op af et lig.
Grebet af medynk med liget, der var uden krop, så graved
han med den bare hånd, dynged en lille grav op.
Pludselig fandt han en guldskat. Til mænd, der er virkeligt gode,
kommer lønnen engang for deres fromheds skyld.

Krates

Krates fra Theben er en kynisk filosof, der levede ca. 368/365-288/285 f.Kr. (*Oxf. Class. Dict.*).

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Krates 9.497 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,304

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος·
εἰ δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσει,
θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

Krates 9.497, Skelton 1971, 13 [jambiske trimetre]

Middel mod kærlighed

Din sult vil slutte elskov, hvis ikke, så vil tid.

Hvis intet af de to vil slukke ild i dig,

så er der kun ét middel: Hæng dig i et reb!

Krinagoras

Krinagoras fra Mytilene er forfatteren til 51 epigrammer. Han blev født o. 70 f.Kr. og færdedes i de højeste sociale lag, bl.a. som ambassadør hos Caesar i Rom (48 el. 47-45) og hos Augustus i Spanien (26-25). Herfra vendte han tilbage til Italien, hvor han døde som en gammel mand.

Krinagoras er nævnt i Kavafis' digt *Unge mænd fra Sidon* (sammen med Meleagros og Rhianos).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 324

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 179-185

Krinagoras I Gow and Page, *GP* 198, I Page, *OCT* (5.119)

κῆν ῥίψης ἐπὶ λαϊὰ καὶ ἦν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψης,

Κριναγόρη, κενεοῦ σαυτὸν ὑπερθε λέχους,

εἰ μή σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο Γέμελλα,

γνώσῃ κοιμηθεῖς οὐχ ὕπνον ἀλλὰ κόπον.

Krinagoras 5.119, Skelton 1971, 14, Penguin no. 351, GP 1773 [disticha]

Ensom

Selvom du kaster dig snart til venstre og snart til højre,

er dog, Krinágoras, nu sengen fuldstændig tom,

hvis ikke søde Gemella ligger helt tæt ved din side,

da vil du ikke få søvn, træthed bliver din lod!

Krinagoras XIX Gow and Page, *GP* 208, XIX Page, *OCT* (7.643)

Ἔμνιδα τὴν Εὐάνδρου, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα
οἰκογενές, κούρην αἰμύλον εἰναέτιν,
ἤρπασας, ὦ ἄλλιστ' Αἴδη, τί πρόωρον ἐφιεῖς
μοῖραν τῆι πάντως σεῖό ποτ' ἐσσομένη;

Krinagoras 7.643, *GP* 1873 [disticha]

Barnet Hymnis

Hymnis, Euandros' datter, en elsket skat derhjemme –

det var hun altid, for hun var en klog pige på ni.

Ubønhørlige Hades, du tog hende: Hvorfor dog sende

skæbnen så tidligt, når hun engang med tiden bli'r din?

Krinagoras XXII Gow and Page, *GP* 210, XXII Page, *OCT* (9.81)

μὴ εἴπητις θάνατον βιοτῆς ὄρον· εἰσὶ καμοῦσιν
ὡς ζωοῖς ἀρχαὶ συμφορέων ἕτεραι.
ἄθρει Νικίεω Κώιου μόρον· ἤδη ἔκειτο
εἰν Αἴδηι, νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἡέλιον.
ἄστοι γὰρ τύμβοιο μετοχλίσσαντες ὀχῆας
εἴρυσαν ἐς ποινὰς τλήμονα δυσθανέα.

Krinogoras 9.81, *GP* 1891 [disticha]

Nikias fra Kos

Sig ikke til mig, at døden er enden på livet; for døde

findes der anden kval lissom for levende folk.

Tænk blot på Nikias' skæbne på Kos: Han lå allerede

nede i Hades, men kom op til sollys igen.

Borgerne brækkede boltene op på han grav og rev ham,

ynkelig som han nu var, ud til en ekstra straf.

Krinagoras XXVIII Gow and Page, GP 214, XXVIII Page, OCT (16.61)

ἀντολῖαι δὺσιες κόσμον μέτρα· καὶ τὰ Νέρωνος

ἔργα δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.

ἥλιος Ἀρμενίην ἀνιῶν ὑπὸ χερσὶ δαμείσαν

κείνου, Γερμανίην δ' εἶδε κατερχόμενος.

δισσὸν ἀειδέσθω πολέμου κράτος· οἶδεν Ἀράξης

καὶ Ῥῆνος δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

Krinagoras 16.61, GP 1929 [disticha]

Om Tiberius

Verden indrammes af øst og af vest, og Neros¹²² bedrifter

nåede til begge ud, grænserne for vores jord.

Solen stod op, og den så, at Armenien nu var betvunget

af denne mand: Da den sank, var det Germaniens tur.

Lad os nu fejre hans dobbelttriumf i krigen: Araxes

ved det, og Rhinen, for de drikkes af slavefolk.

Krinagoras XXX Gow and Page, GP 216, XXX Page, OCT (9.516)

ἔρδοι τὴν ἔμαθέν τις, ὅπου καὶ ὑπ' Ἑλλπίας ἄκρας

ληῖσται λασίαις ἀμφίκομοι κεφαλαῖς

φωρῆς ἀπτόμενοι φύλακας κύνας ᾧδ' ἀλέονται·

χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἔπεστιν ὅσον

ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον. ᾧ κακὸν εὐρεῖν

ῥήιτεραι Λιγύων μήτιες ἢ ἀγαθόν.

Krinagoras 9.516, GP 1941 [disticha]

122. Den fremtidige kejser Tiberius.

Alperøvere

“Gør, hvad du selv kan bedst!” Det gør under Alpernes højder

røverne, som overalt er ganske lådne af hår.

Når de begi'r sig på togt, så undgår de vagtsomme hunde:

De smører kroppen med fedt, der på nyrer sad fast,

hvorved de narrer næsernes skarpe fært: Ligurer

finder lettere på slethed i stedet for godt!

Krinagoras XXXIV Gow and Page, GP 218, XXXIV Page, OCT (10.24)

φρῆν ἱερὴ μεγάλην Ἐνοσίχθονος, ἔσσο καὶ ἄλλοις

ἠπίη, Αἰγαίην οἱ διέπουσιν ἄλα·

κῆμοι γὰρ Θρήικι διωκομένωι ὑπ' ἀήτηι

ὠρεξας πρηεῖ' ἀσπασίωι λιμένας.

Krinagoras 10.24, Zilliacus 1923, 128, GP 1965 [disticha]

Takkebøn

Jordomslyttende gud, vær også nådig mod andre,

som vil sejle omkring på Det ægæiske Hav.

Da jeg blev drevet af sted af vinden, der blæser fra Thrakien,

gav du en sikker havn, som var til glæde for mig.

Krinagoras XXXV Gow and Page, GP 218, XXXV Page, OCT (11.42)

εἰ καὶ σοι ἐδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν

ἔπλωσ, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδοῦς,

ἔμπης Κεκροπίης ἐπιβήμεναι, ὄφρ' ἂν ἐκείνας

Δήμητρος μεγάλων νύκτας ἴδῃς ἱερῶν.

τῶν ἀπο κῆν ζωοῖσιν ἀκηδέα, κεῖτ' ἂν ἵκηαι

ἐς πλεόνων, ἔξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

Krinagoras 11.42, Penguin no. 363, GP 1969 [disticha]

De eleusinske mysterier

Hvis du er groet fast og ikke har sejlet på havet,
hvis du har ikke betrådt vejene inde på land,
skal du besøge kekropisk land, for at natlige riter
kan blive set af dig, som for Demeter er til,
så du i live kan være uden bekymring, og dør du,
vil du have et sind, som er uden besvær.

Krinagoras XLII Gow and Page, GP 224, XLII Page, OCT (6.232)

βότρυνες οἰνοπέπαντοι ἐνσχίστοιο τε ροιῆς
θρύμματα καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων
καὶ δειναὶ δάκνεσθαι ἀμυγδάλαι ἢ τε μελισσῶν
ἀμβροσίη πυκναὶ τ' ἰτρινεαὶ ποπάδες
καὶ πότιμοι γέλγιθες, ἰδ' ἑλεακικάδες¹²³ ὄγγυαι
δαψιλῆ οἰνοπόταις γαστρὸς ἐπεισόδια.
Πανὶ φιλοσκήπωνι καὶ εὐστόρθυγι Πριάπωνι
ἀντίθεται λιτὴν δαῖτα Φιλοξενίδης.

Krinagoras 6.232, Penguin no. 366, GP 2014 [disticha]

Bonden Filoxenides

Druer, modne til vin, granatæblebidder, som let kan
skilles, det hvide kød, plukket fra pinjetræ,
mandler, som ræddes for knækning, og delikatesser fra bier,
kager med fast struktur, sesam- og honningfyldt,
ho'der af friske hvidløg, og pærer, der kun har et tyndt skind,
alt sammen er det til gavn, når man drikker sin vin;
Pan, der har stokken kær, og Priápos, udstyret prægtigt,
får denne lille fest af Filoxénides her.

123. Beckby læser ἑλεοκικάδες.

Kyrillos

Ifølge Beckby levede Kyrillos sandsynligvis i det 1. årh. f.Kr., men Page er mere tøvende p.gr.a. navnet, der ikke findes før Konstantin den Stores tid.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 318

Kyrillos Page, *FGE* 115 (9.369)

πάγκαλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἦν δὲ παρέλθῃς
τοὺς τρεῖς, ῥαψωιδεῖς, κοῦκ ἐπίγραμμα λέγεις.

Kyrillos 9.369, Penguin no. 728, Page, *FGE* 115, se Mackail, *Introd.* 000 [distichon]

Et epigrams længde

Et epigram er fint som et distichon; er der af linjer
mere end tre, så er det blevet en rhapsodi.

Leonidas fra Tarent

Leonidas fra Tarent i Syditalien har over 100 epigrammer i *Den græske Antologi*. Epigrammer om elskov og drikkegilder er påfaldende nok fraværende, og mange af hans digte er gravindskrifter, ofte over bønder, fiskere og håndværkere. Vurderingen af Leonidas er meget forskellig: Gilbert Highet anså ham for en af den fineste epigrammatikere, mens Gow og Page mente, at han var en smule kedelig i længden.

Hans data er usikre, men han er sandsynligvis født tidligt i det 3. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

J. Clack, *Asclepiades of Samos and Leonidas of Tarentum, The Poems*, Illinois 1999
[samme tekst og nummerering som Gow and Page]

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 314

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London 1907, 27-51

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 139-144

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 98-107

Leonidas fra Tarent I Gow and Page, *HE* 107, I Page, *OCT* (6.202)

Εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν

Ἄτθις παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν,

ἐκ τόκου, ᾧ Λητωί, βαρυνομένης ὅτε νηδὺν

ζῶν ἀπ' ὠδίνων λύσασα τῆσδε βρέφος.

Leonidas fra Tarent 6.202, Zilliacus 1923, 36, Penguin no. 166, HE 1955 [disticha]

Barselskonen Atthis

Bæltet, pyntet med frynser, tillige med denne klædning

hængte Atthis til dig over din jomfrudør,

Letos datter, fordi hun tynget af fødselens smerter

fødte et levende barn, hjulpet nådigt af dig.

Leonidas fra Tarent II Gow and Page, *HE* 107, II Page, *OCT* (6.211)

[Τὸν ἀργυροῦν](#) Ἔρωτα, καὶ περίσφυρον
πέζαν τὸ πορφυρεῦν τε Λεσβίδος κόμης
ἔλιγμα καὶ μηλοῦχον ὑαλόχροα,
τὸ χάλκεον τ' ἔσοπτρον ἠδὲ τὸν πλατύν
τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα,
ὧν ἤθελεν τυχοῦσα, γνησία Κύπρι,
ἐν σαῖς τίθησι Καλλίκλεια παστάσιν.

Leonidas fra Tarent 6.211, Hundrup 1971, no. 16, Penguin no. 167, HE 1959 [jambiske trimetre]

Hetæren Kallikleia

En Eros, skabt i sølv, en ring til ankelen,

en lille purpurfarvet lok af lesbisk hår,

et bind til brysterne af farve som af glas,

et spejl af bronze og en kam af buksbom, som

var meget bred, hvormed hun samlede sit hår,

alt dette vier Kallikleia i din hal,

du ægte Kypris: *Hun* fik, hvad hun ønskede!

Leonidas fra Tarent XVI Gow and Page, *HE* 112, XVI Page, *OCT* (7.654)

[Αἰεὶ](#) ληισταὶ καὶ ἀλιφθόροι οὐδὲ δίκαιοι
Κρήτες. τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;

ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίοι φόρτῳ
Κρηταιεῖς ὥσαν Τιμόλυτον καθ' ἄλός
δείλαιον. κήγῳ μὲν ἀλιζώοις λαρίδεσσι
κέκλανμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὑπο Τιμόλυτος.

Leonidas fra Tarent 7.654, HE 2048 [disticha]

Dræbt af pirater

Kretere: Altid pirater, der hænger til søs – for de tænker
kun på uret – hvem har hørt om kreteres ret?
Sådan blev jeg, Timólytos, skubbet af kretiske mænd i
havet, selvom jeg kun havde en lille last.
Stakkels mig, jeg begrædes nu kun af måger ved havet:
Ingen Timólytos er nede i graven her.

Leonidas fra Tarent XVII Gow and Page, HE 112, XVII Page, OCT (7.655)

Ἄρκει μοι γαίης μικρὴ κόνις, ἣ δὲ περισσὴ
ἄλλον ἐπιθλίβοι πλούσια κεκλιμένον
στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. εἴ με θανόντα
γνώσονται Ἀλκάνδρῳ τοῦτο τί Καλλιτέλεος;

Leonidas fra Tarent 7.655, Penguin no. 184, HE 2054 [disticha]

Den nøjsomme Alkandros

En smule jord er mig nok! Lad en anden ligge og tynges
af overflødige sten, når han ligger som død.
Det er en byrde for døde. Hvad glæder det mig, Alkandros,
søn af Kallíteles, hvis de nu blot ved, jeg er død?

Leonidas fra Tarent XXII Gow and Page, HE 114, XXII Page, OCT (7.422)

Τί στοχασώμεθά σου, Πεισίστρατε, χίον ὀρώντες
γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;

ἢ ῥά γε μὴ ὅτι Χίος, ἕοικε γάρ; ἢ ῥ' ὅτι παίκτας
ἦσθ' ἄ τις, οὐ λίην δ', ὠγαθέ, πλειστοβόλος;
ἢ τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτω δὲ κατέσβης
Χίω; ναὶ δοκέω, τῶδε προσηγγίσαμεν.

Leonidas fra Tarent 7.422, HE 2092 [disticha]

Symbolisk gravindskrift

Hvad skal vi gætte om dig, Peisístratos, når vi kan se en
terning på graven, som viser et chierkast.¹²⁴
At du selv var en chier? Det lader det til! Eller var du
spiller, men nok ikke én, der havde held med sit spil?
Eller gætter vi galt: Er du død, fordi du har drukket
ublandet chiisk vin? Det er vist grunden, tror jeg!

Leonidas fra Tarent XXIV Gow and Page, HE 115, XXIV Page, OCT (9.320)

Εἰπέ ποκ' Εὐρώτας πòτ τὰν Κύπριν, “ἢ λάβε τεύχη
ἢ ‘ξίθι τὰς Σπάρτας· ἂ πόλις ὄπλομανεῖ”.
ἂ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, “καὶ ἕσσομαι αἰὲν ἀτευχῆς”,
εἶπε, “καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν”.
χὰ μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἶδε λέγουσιν
ἕστορες ὡς ἀμῖν χὰ θεὸς ὄπλοφορεῖ.

Leonidas fra Tarent 9.320, Plum 1828, I.25, Penguin no. 193, HE 2107 [disticha]

Afrodite i Sparta

Dengang Eurotas sagde til Kypris: “Du skal bevæbne
dig eller gå ud af byen! Sparta er våbengal!”
smiled hun blidt og sa’: “Jeg vil altid stå uden våben,
og jeg vil altid bo i Lakedaimons by.”

124. Det dårligste kast med en terning.

Våbenløs er altså Kypris. Der findes dog folk, som er frække nok til at påstå bestemt, at hun bær våben hos os.

Leonidas fra Tarent XXXI Gow and Page, *HE* 117, XXXI Page, *OCT* (16.306)

εἰς Ἀνακρέοντα

Πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαυ σεσαλαγμένον οἴνω

θάεο τδινωτοῦ στρεπτόν ὑπερθε λίθου†,¹²⁵

ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρά δεδορκῶς

ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἔλκεται ἀμπεχόναυ,

δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν οἶα μεθυπλήξ

ῶλεσεν ἐν δ' ἑτέρα ρικνὸν ἄραρε πόδα.

μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον ἠὲ Μεγιστᾶν,¹²⁶

αἰωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλυν·

ἀλλά, πάτερ Διόνυσε, φύλαστέ μιν, οὐ γὰρ ἔοικεν

ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

Leonidas fra Tarent 16.306 [illustration fra Ny Carlsberg Glyptotek], *HE* 2151 [disticha]

Til Anakreon

Se på den gamle Anákreon her: Han er fuld af for megen vin, når han står på en rund sten, hvor han vakler lidt.

Oldingen ser med et fugtigt blik i de lystne øjne,

mens han har trukket sit tøj helt til anklerne ned.

Af sine sko har han mistet den ene – han er jo beruset –

mens hans krummede fod bærer den anden endnu.

Han vil nu synge om skønne Bathyllos eller Megisteus,

mens han elskovssyg løfter sin lyre med hånd.

125. Beckby læser det samme, men uden *cruces*.

126. Beckby læser *Μεγιστέα*.

Far Dionysos, beskyt ham! Det passer jo rigtig dårligt,
at Bacchos' tjener og ven falder ved Bacchos' magt!

Leonidas fra Tarent XXXII Gow and Page, *HE* 117, XXXII Page, *OCT* (9.99)

Ἰξάλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἐν ποθ' ἄλωῃ
οἴνης τοὺς ἀπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους·
τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσου ἄπυε· “κείρε, κάκιστε,
γναθμοῖς ἡμέτερον κλήμα τὸ καρποφόρον,
ρίζα γάρ ἔμπεδος οὐσα πάλιν γλυκὴν νέκταρ ἀνήσει
ὅσσον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θυομένω.”

Leonidas fra Tarent 9.99, Møller 1888, 82, Hundrup 1971, no. 19, HE 2161 [disticha]

Geden og vinstokken

Nylig fortæred en buk, den skæggede husbond til geden,
alt det fine løv, der sad på vinstokkens træ.
Da blev der mælet dette fra jorden: “Dit afskum, rasér du
blot mine frugtrige skud med dine kæbers bid;
roden er der endnu, og den vil igen bringe sødlig
nektar, sådan at du vædes som offerdyr, buk!”

Leonidas fra Tarent XXXVI Gow and Page, *HE* 119, XXXVI Page, *OCT* (6.300)

Λαθρίη, ἐκ τῆς πλάνης¹²⁷ ταύτην χάριν ἐκ τε πενέστεω
κῆξ ὀλιγησιπύου δέξο Λεωνίδεω
ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαίην
καὶ τοῦτο χλωρὸν σύκον ἀποκράδιον
κευοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα πεντάρραγον,
πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.
ἦν δὲ με χῶς ἐκ νούσου ἀνειρύσω, ᾧδε καὶ ἐχθρῆς

127. Beckby læser πλάμιος. *OCT* sætter crux foran λαθρίη.

ἐκ πενίης ῥύσῃ δέξο χιμαιροθύτην.

Leonidas 6.300, Ekelund 1906, 22-23, HE 2183 [disticha]

Den fattige Leonidas

Lafria, modtag Leonidas' gave – en vandrer er han
fattig tilmed, og han har kun et beskedent mål korn:
Offerkager med olie, en oliven at lægge som forråd,
samt en figen, der hang grøn på sit figentræ;
tag også disse fem druer, som kom fra en svulmende klase,
og denne lille sjat vin, dronning, fra bægerets bund.
Hvis du nu frier mig fra skrækkelig fattigdom, lissom du redded
mig fra en sygdom førhen, så kan du vente et kid!

Leonidas fra Tarent XXXVII Gow and Page, HE 119, XXXVII Page, OCT (6.302)

Φεύγεθ' ὑπέκ καλύβης, σκότιοι μύες· οὔτι πεινιχρή

μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.

αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχων ἄλα καὶ δύο κρῖμμα·

ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.

τῷ τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχόν, ὦ φιλόλιχνε,

οὐδ' ἀποδειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου;

σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι - τὰμὰ δὲ λιτά -

ᾧν ἄπο πλειοτέρην οἴσαι ἀρμαλιήν.

Leonidas 6.302, Ekelund 1906, 27-28, HE 2191 [disticha]

Til musene

Ud af min hytte, I natlige mus! Leónidas' arme
brødkurv kan ikke gi' underhold til alle mus!
Gamlingen her er tilfreds med lidt salt og to stykker grovbrød;
det er det liv, jeg har lært at sætte pris på af far.
Hvorfor graver du derfor i dette hjørne, din slikmund?

Du har jo end ikke smagt rest fra min middagsmad!
Skynd dig at løbe til andre huse (hos mig er kun lidet),
dér kan du skaffe dig selv mer proviant end her.

Leonidas fra Tarent LIX Gow and Page, *HE* 126 (7.67)

Ἰίδεω λυπηρὲ διήκουε, τοῦτ' Ἀχέροντος
ὔδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέη,
δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὄλπη μοι καὶ πῆρη ἐφόλκια καὶ τὸ παλαιόν
ἔσθος χῶ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κῆν ζωοῖς ἐπεπάμεθα ταῦτα παρ' Ἰδαίαν
ἔρχομ' ἔχων, λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίῳ.

Leonidas 7.67, Ekelund 1906, 24-25, Hundrup 1971, no. 20, *HE* 2331 [disticha]

Diogenes

Hades' dystre tjener, som her på Ácherons vande
sejler i færgefart med din sortladne båd,
tag nu imod mig, selvom din kolde pram er læsset
tungt med de døde, mig: Jeg er Diógenes Hund!
Jeg har kun olieflasken og tasken med og en gammel
frakke samt en obol, der er de dødes billet.
Alt, jeg besad, da jeg leved, det bringer jeg med mig til Hades,
intet efterlod jeg oppe i solens lys.

Leonidas fra Tarent LXII Gow and Page, *HE* 127, LXII Page, *OCT* (7.273)

Εὐρου με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγίς
καὶ νύξ καὶ δυοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' Ὀρίωνος, ἀπώλισθον δὲ βίοιο
Κάλλαισυχρος Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.

κάγῳ μὲν πόντῳ διενέμενος ἰχθύσι κύρμα
οἴχημαι, ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

Leonidas 7.273, Penguin no. 191, HE 2345 [disticha]

En skibbruden

Euros' barske og stormende vind, natten og bølgene,
når den løfter sig højt, mens Oríon går ned,
bragte mig døden, for jeg, Kallaischros, gled ud af livet,
da jeg sejlede midt på Det libyske Hav.
Nu bli'r jeg hvirvlet i havet rundt, jeg er borte, for fisk et
bytte, og stenen her er ganske fyldt med løgn.

Leonidas fra Tarent LXV Gow and Page, HE 128, LXV Page, OCT (7.506)

Κῆν γῆ καὶ πόντῳ κεκρύμμεθα· τοῦτο περισσόν
ἐκ Μοιρέων Θάρσους Χαρμίδου ἠνυσάμην.¹²⁸
ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἄλα δύνων
Ἴόνιον θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος
τῆν μὲν ἔσωσ', αὐτὸς δὲ μετὰτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων
ἦδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος
ἐβρώθη· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὖ μέγα κῆτος
ἦλθεν ἀπέβροξεν δ' ἄχρισ ἐπ' ὀμφαλίου.
χῆμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
ἦρανθ' ἡμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο,
ἦόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θάρσους, ὦνερ,
ἔκρυψαν, πάτρην δ' οὐ πάλιν ἰκόμεθα.

Leonidas fra Tarent 7.506, HE 2359 [disticha]

Skipperen Tharsys

128. Beckby læser ἠνύσατο.

Jeg er begravet til lands og til vands: En usædvanlig
 skæbne fik Chármides' søn Tharsys af moirer i skænk.
 Jeg dykked nemlig ned for at ordne et fastspændt anker,
 ned i Det ioniske Havs fugtige bølge sprang jeg.
 Ankeret reddede jeg, men på vej tilbage fra dybet
 havde jeg nu strakt ud hænderne mod mine mænd,
 og jeg blev ædt! Så mægtigt et søuhyre var kommet
 mod mig, og så blev jeg slugt til dér, hvor navlen den sad!
 Halvdelen blev trukket op – en skrækkelig last – fra havet,
 halvdelen var blevet bidt væk af savrokkens tand.
 På denne strandbred begravet mændene Tharsys' triste
 rester, min ven, men jeg nåede aldrig mit hjem.

Leonidas fra Tarent LXVII Gow and Page, *HE* 129, LXVII Page, *OCT* (7.452)

Μνήμην Εὐβούλοιο σαόφρονος ὦ παριόντες,
 πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἄϊδος.

Leonidas fra Tarent 7.452, Ekelund 1906, 26, Penguin no. 187, HE 2383 [distichon]

Afholdsmanden Eubúlos

Vandrere, når vi erindrer afholdsmanden Eubúlos,
 så lad os drikke: Enhver havner i Hades engang.

Leonidas fra Tarent LXX Gow and Page, *HE* 129, LXX Page, *OCT* (7.163)

- Τίς τίνος εἶσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κείσαι;
 - Πρηξῶ Καλλιτέλευς. - καὶ ποδαπή; - Σαμίη.
 - Τίς δέ σε καὶ κτερείξει; - Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
 ἐξέδοσαν. - Θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ.
 - Εἶσα πόσων ἐτέων; - Δύο κείκοσιν. - Ἥ ρὰ γ' ἄτεκνος;
 - Οὐκ, ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιπον.
 - Ζῶοι σοι κείνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἴκοιτο.

- Καὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά.

Leonidas fra Tarent 7.163, HE 2395 [disticha]

Barselskvinden Prexo

Hvem er du, kvinde, der ligger her under den pariske søjle? –

“Prexo, Kallíteles’ barn.” – Hvorfra? – “Fra Samos’s ø.” –

Hvem har lagt dig i grav? – “Theokρίt, som fader og moder

gav mig til mand.” – Og din død? – “Jeg skulle føde et barn.” –

Hvor gammel da? – “Kun to og tyve.” – Og fødte du flere? –

“Ja, for Kallíteles er der, han er et treårigt barn.” –

Måtte han leve for dig og nå til sin høje alder! –

“Gid også skæbnen gi’r dig alt, hvad du ønsker, min ven!”

Leonidas fra Tarent LXXVII Gow and Page, *HE* 132, LXXVII Page, *OCT* (7.472)

Μυρίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος πρὸ τοῦ, ἄχρι πρὸς ἡῶ

ἦλθες, χῶ λοιπὸς μυρίος εἰν Αἴδη.

τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται ἢ ὅσον ὅσσον

στιγμῆ καὶ στιγμῆς εἶ τι χαμηλότερον;

μικρὴ σευ ζωὴ τεθλιμμένη, οὐδὲ γὰρ αὐτὴ

ἦδει’ ἄλλ’ ἐχθροῦ στυγνοτέρη θανάτου.¹²⁹

ἐκ τοίης ὠνθρωποὶ ἀπηκριβωμένοι ὄστῶν

ἄρμονίης τῦψος τ’¹³⁰ ἠέρα καὶ νεφέλας.

ᾠνερ, ἴδ’ ὡς ἀχρεῖον, ἐπεὶ περὶ νήματος ἄκρον

εὐλὴ ἀκέρκιστον λῶπος ἐφεζομένη

τοῖον τὸ ψαλάθριον ἀπεψιλωμένον οἶον¹³¹

πολλῶ ἀραχναίου στυγνότερον σκελετοῦ.

ἦοῦν ἐξ ἠοῦς ὅσσον σθένος, ᾠνερ, ἐρευνῶν

129. *OCT* markerer en lakune efter v. 6.

130. Beckby læser ὑψοῦντ’.

131. Beckby læser τοῖον τὸ ψαλάθριον ἀπεψιλωμένον οἶον.

εἴης ἐν λιτῇ κεκλιμένος βιοτῇ
αἰὲν τοῦτο νόω μεμνημένος ἄχρισ ὀμιλῆς
ζωοῖς ἐξ οὔης ἡρμόνισαι καλάμης.

Leonidas fra Tarent 7.472, HE 2443, Clack 77 [disticha]

Pessimisme

Menneske, talrige var de år, før du kom til verden,
talrige årene, som venter i Hades på dig.
Hvad er af tid tilovers til dig? Et øjeblik? Eller
hvad der er mindre end et lille øjeblik?
Et lille plagsomt liv – det er dit! For livet er ikke
dejligt, men mere slemt end den fjendtlige død.
Mennesker, fuldstændigt dannet af denne forening af knogler,
hæver i vejret sig op, op mod skyernes top.
Menneske, unyttigt er det: Ved enden af tråden af dage
sidder på hylstret¹³² en orm, som ikke væver for dig.
Sådan som kraniet ser ud, når det mister sit hår, sådan vil det
ligne en edderkop, når den til en mumie bli'r.¹³³
Menneske, dag ud og dag ind, så meget du kan, skal du stræbe
efter at leve et liv, så det bli'r nøjsomt for dig.
Læg dig nu altid dette på sinde, så længe du færdes
blandt andre mennesker, at du er kun skabt af strå.

Leonidas fra Tarent LXXXV Gow and Page, HE 134, LXXXV, OCT (10.1)

Ὁ πλόος ὠραῖος, καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδῶν
ἤδη μέμβλωκεν χὼ χαρίεις Ζέφυρος,
λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι σεσίγηκεν δὲ θάλασσα

132. Dvs. kødet.

133. Disse to linjer er usikre mht mening.

κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιο καὶ ἐκλύσαιο γύαια,
ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφείς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ὁ λιμενίτας,
ὤνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Leonidas 10.1, Gelsted 1941, no. 38, 1961, 23, Penguin no. 197, HE 2490 [disticha]

Sejl af sted!

Nu er det tid til at sejle: Den kvidrende svale er nemlig
kommet hertil, og fra vest blæser en dejlig vind.
Engene står i flor, og havet er blevet helt stille –
bølger og kraftig blæst kastede det dengang omkring.
Hæv dine ankre og løs alle bagstavnens tove, du sømand,
mens du til rejsen ud sætter alle sejl til.
Dette vil jeg, Priápos, havnenes gud, nu befale,
menneske, tag dog af sted ud på din handelsfærd.

Leonidas fra Tarent LXXXVII Gow and Page, HE 135, LXXXVII Page, OCT (6.226)

Τοῦτ' ὁ <λίγον>¹³⁴ Κλείτωνος ἐπαύλιον †ἢ τ'¹³⁵ ὀλιγαῦλαξ
σπείρεσθαι†¹³⁶ λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεῶν
τοῦτό τε †ρω παίειν†¹³⁷ ὀλιγόξυλον· ἀλλ' ἐπὶ τούτοις
Κλείτων ὀγδώκουτ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.

Leonidas 6.226, Penguin no. 178, HE 2504 [disticha]

Bonden Kleiton

Dette er Kleitons beskedne hytte, dette hans jordlod,

134. OCT læser τοῦτο < >.

135. OCT læser ἢδ' uden *cruces*.

136. Beckby har ingen *cruces* her.

137. Beckby læser ῥωπεύειν.

som han kan tilså selv, samt af en vinmark en stump.
Også har han en plet med lidt træ, han kan fælde. Og dog har
Kleiton på dette sted levet i hele firs år.

Leonidas fra Tarent XC Gow and Page, *HE* 135, XC Page, *OCT* (16.307)

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ἀνακρέων
ὑπεσκέλισται καὶ τὸ λῶπος ἔλκεται
ἐσάχρι γυίων, τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
ὄμως φυλάσσει θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων
ἦτοι Βάθυλλον ἢ καλὸν Μεγιστέα.
φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα μὴ πέση.

Leonidas fra Tarent 16.307, HE 2514 [jambiske trimetre]

En statue af Anakreon

Se her, hvordan den gamle mand Anákreon
er snublet i sin rus, og kappen trak han ned
til sine fødder; én af tøflerne har han
dog på sin fod endnu, den anden har han tabt.
Han synger, mens han slår sin lyre, enten om
Bathyllos eller om Megisteus, skønne dreng.
Beskyt den gamle mand nu, Bacchos, mod et fald.

Leonidas fra Tarent XCI Gow and Page, *HE* 136, XCI Page, *OCT* (6.120)

Ὅν μόνον ὑψηλοῖς ἐπὶ δένδρεσιν οἶδα καθίζων
ἀείδειν ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος
προίκιος ἀνθρώποισι κελευθίτησιν αἰοιδός
θηλείης ἔρσης ἰκμάδα γευόμενος
ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δουρί
τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦνερ, ἐφεζόμενον.

ὅσσον γὰρ Μούσαις ἐστέργημεθα τόσσον Ἀθήνη
ἐξ ἡμέων, ἣ γὰρ παρθένος ἀυλοθέτει.

Leonidas 6.120, HE 2521 [disticha]

Cikaden

Ikke blot har jeg forstand på at sidde i træernes kroner,
syngende, mens jeg bli'r varm midt i sommerens glød.
Jeg er en gratis sanger for folk, der vandrer ad vejen,
mens jeg ernærer mig ved vederkvægende dug.
Men du vil også se mig, cikaden, sidde på spydet,
som Athene nu har, hun med den prægtige hjelm.
Lige så elsket, som vi er af muser, lige så meget
elskes Athene af os: Fløjten var hendes idé!

Leonidas fra Tarent XCIII Gow and Page, HE 136, XCIII Page, OCT (7.715)

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλίας κείμαι χθονὸς ἔκ τε Τάραντος
πάτρης, τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
τοιούτους πλανίων ἄβιος βίος, ἀλλὰ με Μοῦσαι
ἔστερξαν, λυγρῶν δ' ἀντὶ μελιχρὸν ἔχω,
οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτά με δῶρα
κηρύσσει Μουσέων πάντας ἐπ' ἡελίους.

Leonidas fra Tarent 7.715, Ekelund 1906, 28-29, Penguin no. 189, HE 2535 [disticha]

Digteren Leonidas

Jeg ligger langt fra Italiens jord og langt fra min hjemstavn,
byen Tarent, og det er langt mere bittert end død.
Vandrerens liv er slet ikke et liv, men muserne elsked
mig, og honningen fandt jeg i stedet for nød.
Navnet Leonidas er ikke sunket i glemsel, og gaver,
muserne bragte til mig, vil altid tale om mig.

Leonidas fra Tarent XCIV Gow and Page, *HE* 137, XCIV Page, *OCT* (6.44)

Γλευκοπόταις Σατύροισι καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ

Ἡρώναξ πρώτης δράγματα φυταλιῆς
τρισεῶν οἰνοπέδων τρισσοῦς ἱερώσατο τούσδε
ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο, κάδους,
ὧν ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἴνοπι Βάκχῳ
καὶ Σατύροισι Σατύρων πλείονα πινόμεθα.

Anonym eller **Leonidas fra Tarent** 6.44, Zilliacus 1923, 38, Mackail 1906, 10.4, *HE* 2541 [disticha]

Herónax

Bacchos, vinstokkens gud, og satyrer, som drikker vinmost,
vied Herónax frugt, der var den første høst;
ligeså vied han her disse fade fra sine egne
vinmarker, da de var fyldt med høstens første saft;
når vi har ofret til dem, hvad man bør, til den purpurne Bacchos
og til satyrer selv, drikker vi mere end dem.

Leonidas fra Tarent XCVII Gow and Page, *HE* 137, XCVII Page, *OCT* (6.154)

Ἀγρονόμῳ τὰδε Πανὶ καὶ εὐαστῆρι Λυαίῳ
πρέσβυς καὶ Νύμφαις Ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων·
Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίστορα ματρὸς
κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,
Νύμφαις δὲ σκιερῆς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρης
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων·
ἀνθ' ὧν εὐδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε, Πάν, γλαγρόν, Βάκχε, πολυστάφυλον

Leonidas fra Tarent (eller **Gaetulicus**) 6.154, *HE* 2555 [disticha]

Godsejer Biton

Biton, den gamle arkader, vied det her til Lyaios,
til den landlige Pan og til nymfernes flok.

Pan fik et nyfødt kid, som leged fornylig med moren,

Bromios fik sig et skud vedbend, der strejfer om;

nymferne fik de brogede blomster fra skyggefuld høsttid,

blodrøde roser, der står i det fuldeste flor.

Giv da den gamles hus til gengæld, I nymfer, tilstræk'lig

vand, og Pan, giv ham mælk, Bacchos, giv masser af vin.

Leonidas fra Tarent XCIX Gow and Page, *HE* 138, XCIX Page, *OCT* (7.35)

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὄδε καὶ φίλος ἀστοῖς

Πίνδαρος, ἐυφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Leonidas 7.35, Høeg 1941, no. 17, 326, Penguin no. 35, HE 2567 [distichon]

Pindar

Denne her mand var venlig mod fremmede, elsket af bysbørn:

Pindar, tjeneren for musers smuktklingende kor.

Makedonios I

Denne Makedonios fra Saloniki levede formodentlig i det 1. årh. f. Kr. og må ikke forveksles med digteren af samme navn (fra det 6. årh. e.Kr.).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Makedonios III Gow and Page, *GP* 286 (11.27)

Συρρέντου τρηχεία μυρίπνοε χαίρε κοινή
καὶ Πολλεντίνων γαῖα μελιχροτάτη
Ἄστη θ' ἡ τριπόθητος, ἀφ' ἧς βρομῶδεα πηλόν
φύρησαν Βάκχῳ τριζυγέες Χάριτες·
πλούτου καὶ πενίης κοινὸν κτέαρ, οἷς μὲν ἀνάγκης
σκεῦος, τοῖς δὲ τρυφῆς χρῆσι περισσοτέρη.

Makedonios fra Saloniki I 11.27, *GP* 2550 [disticha]

Jord til bægre

Jord fra Sorrento, stenet, med vellugt, jeg hilser nu på dig,
også Pollenzas jord, der er som honning sød,
du også, Astatas elskede jord, hvoraf tre chariter
ælder for Bacchos det ler, som kan bruges til vin.
Det er et fælles redskab: For fattig en nyttig krukke,
men for den rige er det luksus, der kun er til pynt.

Meleagros fra Gadara

Meleagros blev født i Gadara i Palæstina o. 140 f.Kr. og var søn af en syrer, Eukrates, der opdrog sønnen i Tyros. Meleagros tilbragte senere sit liv på Kos, hvor han opnåede borgerret. Han er vel død o. 70 f.Kr.

Meleagros' betydning ligger bl.a. i, at han skabte en samling af græske epigrammer, der overlevede frem til Kefalas' tid, for denne brugte den som grundlag for sin egen antologi. Meleagros' samling omfattede digte fra Archilochos til Meleagros' egen tid og var på mindst 4.000 linjer, heriblandt hans egne, over 130 epigrammer.

Meleagros regnes for en af de betydeligste epigrammatikere.

Meleagros er nævnt i Kavafis' digt *Unge mænd fra Sidon* (sammen med Krinagoras og Rhianos).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 321

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London 1911, 121-149

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 128-129

Meleagros I Gow and Page, *HE* 214-216, I Page, *OCT* (4.1)

Μοῦσα φίλα, τίνοι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν,

ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὑμνοθετῶν στέφανου;

ἄνυσσε μὲν Μελέαγρος, ἀριζάλῳ δὲ Διοκλεῖ

μναμόσυνον ταύταν ἐξεπόνησε χάριν,

πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μοιροῦς

λείρια, καὶ Σαπφούς βαιὰ μέν, ἀλλὰ ῥόδα,
 νάρκισσόν τε τορῶν Μελανιπίδου ἔγκυον ὕμνων,
 καὶ νέον οἰνάνθης κλήμα Σιμωνίδεω,
 σὺν δ' ἀναμίξ' πλέξας μυρόπνου ἐυάνθεμον ἴριν
 Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρωσ·
 τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἠδυπνόοιο Ῥιανοῦ,
 καὶ γλυκὺν Ἡρίννης παρθενόχρωτα κρόκον,
 Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὕμνοπόλοις ὑάκιθον,
 καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον.
 ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλεροῦς κισσοῖο κορύμβους,
 Μνασάλκου τε κόμας ὀξυτόρου πίτυος,
 †βλαισίην τε πλατάνιστον ἀπέθρισε Παμφίλου οἴνησ¹³⁸
 σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,
 Τύμνω τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερὸν τε σίσυμβρον
 Νικίῳ, Εὐφήμου τ' ἀμμότροφον πάραλον·
 ἐν δ' ἄρα Δαμάγητον, Ἴον μέλαν, ἠδὺ τε μύρτον
 Καλλιμάχου στυφελοῦ μεστὸν αἰεὶ μέλιτος,
 λυχνίδα τ' Εὐφορίωνος, ἰδ' †ἐν Μούσησιν ἄμεινον†,¹³⁹
 ὃς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχευ ἐπωνυμίην.
 τῆσι δ' ἅμ' Ἠγήσιππον ἐνέπλεκε, μαινάδα βότρυν,
 Πέρσου τ' εὐώδη σχοῖνον ἀμυσάμενος,
 σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκύμηλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
 καὶ ῥοιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
 σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ Φαέννου
 τέρμινθον, βλωθρὴν τ' ἀχράδα Σιμμίεω·
 ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμώνος ἀμωμήτοιο σελίνα
 βαιὰ διακνίζων ἄνθεα Παρθενίδος,

138. Beckby læser οἴμης og har ingen *cruces*.

139. Beckby læser ἄμωμον og har ingen *cruces*.

λείψανά τ' εὐκαρπεύντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσέων,
 ξανθοὺς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω στάχνας,
 ἐν δ' ἄρ' Ἀνακρείοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κείνο μέλισμα
 νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγους ἄσπορον ἀνθέμιον,
 ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκάνθης
 Ἄρχιλόχου, μικρὰς στράγγας ἀπ' ὠκεανοῦ,
 τοῖς δ' ἄμ' Ἀλεξάνδροιο νέους ὄρηκας ἐλαίης,
 ἥδὲ Πολυκλείτου πορφυρέην κύανον.
 ἐν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἦκε, Πολύστρατον ἄνθος αἰδῶν,
 φοίνισσάν τε νέην κύπρον ἀπ' Ἀντιπάτρου.
 καὶ μὴν καὶ Συρίαν σταχυότριχα θήκατο νάρδον,
 ὕμνοθέταν Ἑρμοῦ δῶρον αἰεϊδόμενον,
 ἐν δὲ Ποσειδίππῳ τε καὶ Ἡδύλον, ἄγρι' ἀρούρης,
 Σικελίδεώ τ' ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.
 ναὶ μὴν καὶ χρύσειον αἰεὶ θείοιο Πλάτωνος
 κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον,
 ἄστρων τ' ἴδριν Ἄρατον ὁμοῦ βάλεν, οὐρανομάκευς
 φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἔλικας,
 λωτόν τ' εὐχαιτήν Χαιρήμονος, ἐν φλογὶ μίξας
 Φαιδίμου, Ἀνταγόρου τ' εὔστροφον ὄμμα βοός,
 τάν τε φιλάκρητον Θεοδωρίδεω νεοθαλῆ
 ἔρπυλλον, κυάμων τ' ἄνθεα Φανίεω,
 ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραφα, τοῖς δ' ἄμα Μούσης
 καὶ σφετέρης ἔτι που πρόιμα λευκία.
 ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἔστι δὲ μύσταις
 κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἠδυεπὴς στέφανος.

Meleagros 4.1, Penguin, Append. 1, Meleagros 1, HE, Clack 1 [disticha]

Meleagros' kran

Kæreste muse, hvem bringer du kurven med frugtrige sange?

Eller hvem har nu skabt lyriske digteres krans?
Arbejdet var Meleágnos', og for den ædle Diókles
skabte han denne skænk som en erindring om ham,
indflettet mange af Ánytes liljer og mange af Moiros,
dog af Sapfo kun lidt, men det var roser, han tog;
af Melannípides tog han narcissen med klareste sange,
fra Simónides kom vinstokkens nye skud;
her har han indflettet duftende, blomstrende iris af Nossis:
Eros selv har med voks fyldt hendes tavler ud;
sammen med hende tog han Rhiános' sødtduftende merian,
safran, som jomfruen sød, skabt af Erinna selv,
og hyacinther, der taler i hymner, sendte Alkaios,
Samios fra laurbærtræet kviste med dunkelt løv.
Også Leónidas' blomstrende klynger af vedbend blev taget
og Mnasalkas' løv, spidst fra et pinjetræ;
Pámfilos' krogede blade blev skåret ned fra platanen,
flettet med skuddene fra Pánkrates' valnøddetræ,
Tymnes' hvidpoppelblade, Nikias' grønne mynte,
af Eufémos derpå vortemælk, vokset i sand;
så Damagétos' mørke viol, Kallímachos' søde
myrtebær, altid fyldt op med en honning så besk,
pragstjernen kom fra Eufóron og kaprifolien fra muser,
som også fik sit navn fra Dioskurerne selv.
Heri flettet han ind Hegesippos' mænadedrue,
samled fra Perses ind hans velduftende siv,
sammen med det Diotímos' søde æble fra grenen,
også Menékrates' blomst fra hans granatæbletræ;
grene af myrrha kom fra Nikaínetos, et terpentintræ
kom fra Faënnos og fra Simias et pæretræ;
videre gik han: Han plukkede enkelte selleribloomster,

der kom fra Párthenis' eng – hævet over kritik –
rester med gode frugter fra honningdryppende musen,
gule aks som en høst fra Bacchýlides' mark;
fra Anákreon tog han de honningsødeste sange
samt dem fra ham, der ej får plads i elegisk metrik;¹⁴⁰
fra Archílochos blomster af tidsler med spidse blade,
ganske få dråber, der kom fra oceanets strøm;
hertil de nye grene fra Alexanders oliven,
fra Polykleitos kom der purpurne bønner til.
Den polystratiske merian, digternes blomst, kom også
og fra Antípatros kom hennaens purpurskud;
dertil føjed han syrisk nardus med blade som aks for
hymnedigteren, som har Hermodóros' navn,
så Poseidippos og Hedylos, vilde blomster på marken,
sicilianerens blomst, som har sin vækst i vind.
Ja, nu tog han en kvist, der var gylden, fra gudernes lige,
Platon, der lyste op, fuldendt i dygtighed;
han skar den første gren af en himmelstræbende palme,
som var Arátos', for han havde på stjerner forstand,
Faídimos' gyldenlak, Chairémons smuktbladede lotus,
hertil Antágoras': En bøjelig marguerit,
timian i blomst, Theodóridas' plante, en ven af den rene
vin, og blomsterne fra Fánias' bønnemark,
andres nyskrevne skud, og sammen med egen muse
føjed han videre til mangen en tidlig levkøj.
Dette er gaven til mine venner, men kransen fra musen,
klingende sødt, skal så være for myster bestemt.

140. Uvist hvem.

Meleagros VI Gow and Page, *HE* 218, VI Page, *OCT* (5.176)

Δεινὸς Ἔρως, δεινός· τί δὲ τὸ πλέον ἦν πάλιν εἶπω

καὶ πάλιν οἰμώζων πολλάκι, “δεινὸς Ἔρως”;

ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ καὶ πυκνὰ κακισθεῖς

ἥδεται, ἦν δ’ εἶπω λοῖδορα, καὶ τρέφεται.

θαῦμα δέ μοι πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανείσα

κύματ’ ἐξ ὑγροῦ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας.

Meleagros 5.176, Mackail 1906, 1.71, HE 4022, Clack 6 [disticha]

Grusomme Eros

“Grusom er Eros, grusom!” Hvad hjælper det dog, at jeg siger

atter og atter med suk: “Grusom er Eros som gud!”

Drengen ler jo bare af dette, og bliver han udskældt,

glædes han. Får han kritik, vokser han blot herved.

Gådefuldt er det for mig, hvordan du, Kypris, er steget

op af det grønliges hav og har født ild ud af vand.

Meleagros VII Gow and Page, *HE* 218, VII Page, *OCT* (5.179)

[Ναὶ τὰν Κύπριον](#), Ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρώσας

τόξα τε καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκου φαρέτρην.

φλέξω ναί· τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρῶς

μυχθίζεις; τάχα που Σαρδάνιον γελάσεις.

ἦ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ Πόθων ὠκύπτερα κόψας

χαλκόμετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην.

καίτοι Καδμείου κράτος οἴσομεν εἴ σε πάροικον

ψυχῇ συζεύξω, λύγκα παρ’ αἰπολίοις.

ἀλλ’ ἴθι, δυσνίκητε, λαβῶν δ’ ἐπι κοῦφα πέδιλα

ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

Meleagros 5.179, Lange 1874, 37, Penguin no. 250, HE 4028, Clack 7 [disticha]

Den fangne Eros

Eros, jeg sværger ved Kypris: Alt, hvad du ejer, skal brændes,
både din bue og pil, koggeret, Skythien gav.
Ja, det skal brændes! Så grin du nu bare! Stik du blot næsen
opad i sky! Du får snart andet at tænke på!
Når jeg på dig har afskåret vingerne, Længslernes fører,
så vil jeg rundt om din fod lægge en lænke af malm.
Men jeg vil få en kadmeisk sejr, hvis jeg binder dig lige
op ad mit hjerte: En los vogter her gedernes flok!
Gå, du er svær at besejre! Og husk nu disse sandaler,
fold dine vinger ud, flyv til andre af sted!

Meleagros VIII Gow and Page, *HE* 218, VIII Page, *OCT* (5.180)

Τί ξένον εἰ βροτολοιγὸς Ἔρως τὰ πυρίπινα τόξα
βάλλει καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ;
οὐ μάτηρ στέργει μὲν Ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
Ἄφαιστου, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσι;
ματρὸς δ' οὐ μάτηρ ἀνέμων μᾶστιξι Θάλασσα
τραχὺ βοᾷ, γενέτας δ' οὔτε τις οὔτε τινός;
τοῦνεκεν Ἄφαιστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὄργάν
στέρξεν ἴσαν, Ἄρεως δ' αἱματόφυρτα βέλη.

Meleagros 5.180, HE 4038, Clack 8 [disticha]

Eros' stamtræ

Er det et under, at Eros, en morderisk gud, skyder pile,
der ånder ild, og han ler med sine øjne så frækt?
Moren elsked jo Ares, og hun er jo gift med Hefaistos:
Man forbinder da her hende med ild og med sværd!
Moderens moder, Havet, råber hun ikke med vindes
piske? Og faren? Ja, hvem er han, og hvor kom han fra?

Således ejer han ild fra Hefaistos, fra havet sin vildskab,
og fra Ares fik han pilen, dækket af blod.

Meleagros IX Gow and Page, *HE* 219, IX Page, *OCT* (5.208)

Ὅ μοι παιδομανῆς κραδία· τί δὲ τερπνόν, Ἔρωτες,
ἀνδροβατεῖν εἰ μὴ δούς τι λαβεῖν ἐθέλει;
ἂ χεῖρ γὰρ τὰν χεῖρα· ἄκαλα μὲν εἰν παρακοιτις
εἰν¹⁴¹ πᾶς ἄρσῃν ἀρσενικαῖς λαβίσω.

Meleagros 5.208, HE 4046, Clack 9 [disticha]

Kærlighed til kvinder

Gal efter mænd er jeg ikke! Hvad glædeligt er der, eroter,
ved at bestige en mand: Intet han gi'r, men han ta'r!
Én hånd vasker den anden: Mig venter en dejlig kone.
Pokker i vold med hver mand og deres mandlige greb!

Meleagros XII Gow and Page, *HE* 219, XII Page, *OCT* (7.195)

Ἄκρις, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρις, ἀρουραίη Μοῦσα, λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυῆς μίμημα λύρας, κρέκε μοί τι ποθεινόν
ἐγκρούουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας,
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρί, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνου·
δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω
καὶ δροσερὰς ἄστομασι σχιζομένας¹⁴² ψακάδας.

Meleagros 7.195, Gelsted 1941, no. 26, 1961, 16, HE 4058, Clack 12 [disticha]

141. Beckby læser καλὰ με μένοι παράκοιτις./ἔρροι.

142. Beckby har ingen *crucis* her.

Græshoppen

Græshoppe, trøst i min længsel, du lindrer, når jeg skal sove,
græshoppe, muse i jord, vingerne skratter så højt,
lyrens kopi i naturen, syng mig en sang, som jeg elsker,
mens dine fødder slår tonende vinger så blidt,
så at du river mig væk fra plagers søvnløse sorger,
græshoppe, væv mig en sang, der driver elskov af sted.
Da vil jeg gi' dig et bundt af det friskeste purløg i morgen,
perlende dråber af dug, som du kan ta' i din mund.¹⁴³

Meleagros XIV Gow and Page, *HE* 220, XIV Page, *OCT* (5.57)

[Τὴν περιηχομένην](#)¹⁴⁴ ψυχὴν ἄν πολλάκι καίης,
φεύξετ', Ἔρως: καὐτή, σχέτλι', ἔχει πτέρυγας.

Meleagros 5.57, Mackail 1906,1.51, Penguin no. 253, HE 4074 [distichon]

Sjælen i brand

Brænder du ofte min sjæl, der allerede er svedet,
flyver den, Eros, sin vej – den har jo vinger selv.

Meleagros XV Gow and Page, *HE* 220, XV Page, *OCT* (12.47)

[Ματρὸς ἕτ' ἐν κόλποισι](#)ν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀστραγάλοις τοῦμόν πνεῦμ' ἐκύβευσεν Ἔρως.

Meleagros 12.47, HE 4076 [distichon]

Forudbestemt

Eros var endnu i maven på mor og spillede tidligt

143. Paton oversætter: ... and drops of dew sprayed from my mouth. Og han kommenterer: Literally “divided by my mouth.” He means water blown out in a spray from the mouth, as I have often seen done to freshen tobacco that was dry.

144. Beckby læser *πυρὶ νηχομένην*.

terning og satte på spil hele mit livs eksistens.

Meleagros XVI Gow and Page, *HE* 220, XVI Page, *OCT* (12.47)

Κεῖμαι· λάξ ἐπίβαινε κατ' ἀχένος, ἄγριε δαῖμον·

οἶδά σε, ναὶ μὰ θεούς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν·

οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα· βαλῶν δ' ἐπ' ἐμὴν φρένα πυρσοῦς

οὐ φλέξεις· ἤδη πᾶσα γάρ ἐστι τέφρη.

Meleagros 12.48, Zilliacus 1923, 101, *HE* 4078, Clack 16 [disticha]

Til Eros

Træd på min nakke, du grusomme guddom, for jeg ligger henstrakt.

Tung er, ved guder, din fod – det ved jeg fuldstændig klart!

Tag dine brændende pile – dem kender jeg også – men aldrig

vil de antænde mig: Jeg er kun aske nu!

Meleagros XVIII Gow and Page, *HE* 221, XVIII Page, *OCT* (12.86)

Ἄ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει,

ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἔρως ἴμερον ἀνιοχεῖ.

ποῖ ῥέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; φαμί δὲ καὶ τάν

Κύπριω ἐρεῖν, “νικᾶ τὸ θρασὺν παιδάριον.”

Meleagros 12.86, *HE* 4088 [disticha]

Den frafaldne Kypris

Kypris er det – en kvinde! – der sender en kvindevild elskov,

Eros behersker selv drengbegærende glød.

Hvad skal jeg hælde til? Til dreng eller moder? Jo, Kypris

si'r disse ord til mig: “Frækkerten vil vinde sejr!”

Meleagros XIX Gow and Page, *HE* 221, XIX Page, *OCT* (12.117)

Βεβλήσθω κύβος· ἄπτε· πορεύσομαι. - Ἦνιδε τόλμαν·

οἰνοβαρές, τίν' ἔχεις φροντίδα; - Κωμάσομαι,
κωμάσομαι; - Ποί, θυμέ, τρέπη; - Τί δ' ἔρωτι λογισμός;
ἄπτε τάχος. - Ποῦ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;
- Ἐρρίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἔν μόνον οἶδα
τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθείλεν Ἔρωσ.

Meleagros 12.117, HE 4092, Clack 19 [disticha]

Serenade

Nu er beslutningen taget! Tænd faklen: Jeg går! – “Hvilken frækhed!

Fuld som du er! Ja, hvad nu?” – Synge til hende en sang! –

“Synge en sang? Hvorhenne?” – Har elskov mon nogen tanker?

Tænd nu den fakkel! – “Hvad blev der af din filosofi?” –

Væk med det hårde visdomsarbejde! Én ting kun ved jeg,

dette, at Eros tog bort viljen fra selveste Zeus!

Meleagros XXIV Gow and Page, HE 223, XXIV Page, OCT (5.198)

Οὐ πλόκαμον Τιμοῦς, οὐ σάνδαλον Ἡλιοδώρας,

οὐ τὸ μυρόρραντον Δημαρίου πρόθυρον,

οὐ τρυφερὸν μείδημα βοώπιδος Ἀντικλείας,

οὐ τοὺς ἀρτιθαλεῖς Δωροθέας στεφάνους,

οὐκέτι σοὶ φαρέτρῃ < >¹⁴⁵ πτερόεντας ὀιστούς

κρύπτει, Ἔρωσ· ἐν ἐμοὶ πάντα γάρ ἐστι βέλη.

Meleagros 5.198, Mackail 1906, 1.49, Gelsted 1941, no. 16, 1961, 13, HE 4124, Clack 24
[disticha]

Eros uden pile

Nej, ved Timos lokker, ved Heliodóras sandaler,

ved Demarions dør – vædet med myrraduft –

145. Beckby supplerer med γλαφυρή.

ved Antikleias yppige smil – kvieøjne er hendes –
ved Dorótheas krans, der blomstrer endnu så frisk,
Eros, dit hule kogger gemmer slet ingen pile
med vinger mere, for de sidder alle i mig.

Meleagros XXV Gow and Page, *HE* 223, XXV Page, *OCT* (5.156)

Ἄ φίλερως χαροποῖς Ἀσκληπιάς οἶα Γαλήνης
ὄμμασι συμπίθει πάντας ἔρωτοπλοεῖν.

Meleagros 5.156, Mackail 1906, 1.56, Skelton 1971, 36, Penguin no. 256, HE 4130,
Clack 25 [disticha]

Kærlighedens hav

Elskovskære Asklepias vil lokke med sine blå øjne,
stille som havet, enhver til en elskovssejlads.

Meleagros XXVI Gow and Page, *HE* 223, XXVI Page, *OCT* (5.160)

Δημῶ λευκοπάρειε, σὲ μὲν τις ἔχων ὑπόχρωτα¹⁴⁶
τέρπεται, ἃ δ' ἐν ἐμοὶ νῦν στενάχει κραδία.
εἰ δέ σε σαββατικὸς κατέχει πόθος, οὐ μέγα θαῦμα·
ἔστι καὶ ἐν ψυχροῖς σάββασι θερμὸς Ἔρως.

Meleagros 5.160, HE 4132 [disticha]

Utroskab

Demo med hvide kinder, med fryd bli'r du holdt af en anden
tæt ind til ham, men i mit bryst sukker hjertet så højt.
Hvis det er lyst til en sabbat, der lokker, så undres jeg ikke:
Sabbaten kan være kold – Eros er rigtignok varm.

146. Waltz: ...te tenant sous sa poitrine ... Paton: some one hath thee naked next him.

Meleagros XXVII Gow and Page, *HE* 223, XXVII Page, *OCT* (5.172)

Ὅρθρε, τί μοι δυσέραστε ταχὺς περὶ κούτον ἐπέστης
ἄρτι φίλας Δημοῦς χρωτὶ χλαιομένω;
εἶθε πάλιν στρέψας ταχυνὸν δρόμον Ἔσπερος εἴης,
ὦ γλυκὺ φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρότατον.
ἦδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκμήνῃ Διὸς ἦλθες
ἀντίος· οὐκ ἄδαής ἐσσι παλιδρομίης.

Meleagros 5.172, Mackail 1906, 1.24, HE 4136

Den forbandede Morgenstjerne

Morgenstjerne, du fjende af elskov, du stod så hurtigt
over min seng, hvori jeg varmes af Demos krop.
Gid du vendte og blev igen til aftenens stjerne,
du, hvis dejlige lys falder så bittert på mig.
Du kom jo Zeus i møde engang, da han lå hos Alkméne;
du har jo god forstand på at ændre dit løb.

Meleagros XXVIII Gow and Page, *HE* 224, XXVIII Page, *OCT* (5.173)

Ὅρθρε, τί νῦν, δυσέραστε, βραδὺς περὶ κόσμον ἐλίσση
ἄλλος ἐπεὶ Δημοῦς θάλλεθ' ὑπὸ χλανίδι;
ἀλλ' ὅτε τὰν ῥαδιῶν κόλποις ἔχον, ὠκὺς ἐπέστης,
ὡς βάλλων ἐπ' ἐμοὶ φῶς ἐπιχαιρέκακον.

Meleagros 5.173, Mackail 1906, 1.25, Gelsted 1941, no. 14, 1961, 12, Skelton 1971, 35,
Penguin no. 257, HE 4142, Clack 28 [disticha]

Den forbandede Morgenstjerne 2

Morgenstjerne, du kærligheds fjende, om verden går du
langsomt, imens en mand varmes i Demos seng.
Men da jeg holdt den slanke i favn, var du hurtigt til stede,
som for at kaste et lys, der kunne le ad min kval.

Meleagros XXIX Gow and Page, *HE* 224, XXIX Page, *OCT* (5.139)

Ἄδὸν μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις,
Ζηνοφίλα, ναὶ Πᾶν', ἄδὸν κρέκεις τι μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντῃ με περιστείχουσιν Ἔρωτες,
οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἦ γάρ μοι μορφὰ βάλλει πόθον ἢ πάλι μούσα
ἦ χάρις ἦ - τί λέγω; πάντα· πυρὶ φλέγομαι.

Meleagros 5.139, Mackail 1906, 1.59, Gelsted 1941, no. 24, 1961, 15, HE 4146, Clack 29
[disticha]

Jeg brænder

Sikke en sød melodi fra lyren, ved Pan fra Arkadien!

Sikke, Zenófila, du spiller din dejlige sang!

Kan jeg flygte fra dig? Eroter flagrer omkring mig,

og jeg har ingen tid til at få pusten igen.

Enten din skønhed indgi'r mig attrå eller din muse

eller din ynde – nej, alt! Jeg brændes fuldstændigt op!

Meleagros XXXI Gow and Page, *HE* 224, XXXI Page, *OCT* (5.144)

Ἦδη λευκόιον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος
νάρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα·
ἦδη δ' ἡ φιλέραστος, ἐν ἄνθεσιν ὠριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα Πειθοῦς ἠδὲ τέθηλε ῥόδον.
λειμώνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε;
ἂ γὰρ παῖς κρέσσων ἀδυπνόνων στεφάνων.

Meleagros 5.144, Mackail 1906, 1.18, Gelsted 1941, no. 23, 1961, 15, Hundrup 1971,
21, Penguin no. 258, HE 4156, Clack 31 [disticha]

Forgæves blomstring

Se, nu blomstrer levkøjer, narcissen, der elsker sit regnvejr,
blomstrer, og liljerne, som vandrer på bjerg, står i blomst.
Se nu blomsternes blomst, Zenófila, elskovs veninde,
står som en rose i flor, for hun er Peithos blomst.
Hvorfor smiler I, enge, helt grundløst af jeres skønhed:
Langt mere værd er hun end en duftende krans.

Meleagros XXXII Gow and Page, *HE* 225, XXXII Page, *OCT* (5.149)

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλιὰν παρέδειξεν ἑταίραν;
τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι Χάριτα;
ἦ ῥ' ἑτύμως ἀνὴρ κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον
δῶρα διδοὺς καὶ τὰν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

Meleagros 5.149, Gelsted 1941, no. 21, 1961, 14, HE 4162, Clack 32 [disticha]

Chariten

Hvem udpeged Zenófila for mig, den pludrende pige?
Hvem har dog bragt til mig én af chariternes flok?
Mandens handling var gratiøs, for jeg fik en gave,
det var chariten selv, som jeg fik lov til at få.

Meleagros XXXIII Gow and Page, *HE* 225, XXXIII Page, *OCT* (5.151)

Ὅξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
σίφωνες, νυκτὸς κνώδαλα διπτέρυγα,
βαίον Ζηνοφίλαν, λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνω
εὐδειν, τὰμὰ δ', ἰδοῦ, σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καίτοι πρὸς τί μάτην αὐδῶ; καὶ θήρες ἄτεγκτοι
τέρπονται τρυφερῶ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω, κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης,
ἦ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

Meleagros 5.151, Gelsted 1941, no. 27, 1961, 16, HE 4166, Clack 33 [disticha]

Til myggene

Skingre og skamløse myg, som suger blodet af mennesker,
rovdyr i nattens mulm, dobbeltvingede dyr!
Lad dog Zenófila sove en smule i fred – derom be'r jeg:
Kom og stil jeres tørst her på min egen krop!
Dog, jeg taler forgæves: De grusomme vilddyr fornøjer
sig, når de varmes af hud, der er så blød som den.
Men jeg vil advare jer, I forbandede kræ: Ikke mere
frækhed, for ellers vil I mærke min hånds jalousi!

Meleagros XXXIV Gow and Page, *HE* 225, XXXIV Page, *OCT* (5.152)

Πταίης μοι, κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκροισ

Zhnoφίλας ψαύσας προσψιθύριζε τάδε·

”ἄγρυνπος μίμνει σε, σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλούντων

εὔδεις.” εἶα, πέτευ, ναὶ φιλόμουσε, πέτευ·

ἥσυχα δὲ φθέγγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας

κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.

ἦν δ' ἀγάγης τὴν παῖδα, δορᾶ στέψω σε λέοντος,

κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Meleagros 5.152, Mackail 1906, 1.61, Skelton 1971, 37, Penguin no. 259, HE 4174, Clack 34 [disticha]

Budbringeren

Flyv, kære myg, som et hurtigt bud til Zenófilas øre.
Sæt dig så ved hende ned, hvisk hende denne besked:
”Søvnløs venter han dig, men du har vist glemt din elsker,
ligger og sover!” Så flyv, flyv kun, du musernes ven!
Men du skal tale sagte, væk ikke den mand, der ligger
ved hendes side, så han bliver jaloux på mig.

Og hvis du bringer mig pigen, så kranser jeg dig med en løves
skind, og du får oveni køllen at bære i hånd!

Meleagros XXXV Gow and Page, *HE* 226, XXXV Page, *OCT* (5.171)

Τὸ σκύφος ἀδὺ γέγηθε, λέγει δ' ὅτι τὰς φιλέρωτος

Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλιοῦ στόματος·

ὄλβιον· εἶθ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χεῖλεσι χεῖλα θεῖσα

ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

Meleagros 5.171, Mackail 1906, 1.11, Gelsted 1941, no. 20, 1961, 14, Skelton 1971, 36,
Penguin no. 260, HE 4182, Clack 35 [disticha]

Bægerets fryd

Bægerets fryd er stor, for Zenófila, elskovs veninde,

kysset det lige før med sin pludrende mund.

Salige bæger! Lagde hun blot sine læber mod mine

og i et mægtigt drag inddrak hele min sjæl!

Meleagros XXXVI Gow and Page, *HE* 226, XXXVI Page, *OCT* (5.174)

Εὔδεις, Ζηνοφίλα, τρυφερὸν θάλος· εἶθ' ἐπὶ σοὶ νῦν

ἄπτερος εἰσῆειν ὕπνος¹⁴⁷ ἐπὶ βλεφάροις,

ὡς ἐπὶ σοὶ μηδ' οὗτος ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων

φοιτήσαι, κάτεχον δ' αὐτὸς ἐγὼ σε μόνος.

Meleagros 5.174, Mackail 1906, 1.42, Gelsted 1941, no. 22, 1961, 12, HE 4186, Clack 36
[disticha]

Var jeg blot Hypnos

Dejlige blomst, du sover, Zenófila! Kunne jeg blot som

vingeløs Hypnos gå ind under dit øjenbryn nu!

147. Beckby læser ὕπνος.

Så kunne ikke engang han, der fortryller Zeus i hans øjne,
komme til dig, og da fik jeg dig helt for mig selv!

Meleagros XXXVII Gow and Page, *HE* 226, XXXVII Page, *OCT* (5.177)

*Κηρύσσω τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον· ἄρτι γὰρ ἄρτι
ὄρθρινὸς ἐκ κοίτας ὤχετ' ἀποπτάμενος.
ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, αἰίλαλος, ὠκύς, ἀθαμβήης,
σιμὰ γελῶν, πτερόεις νῶτα, φαρετροφόρος.
πατρὸς δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος· οὔτε γὰρ αἰθήρ¹⁴⁸
οὐ χθών φησι τεκεῖν τὸν θρασύν, οὐ πέλαγος·
πάντη γὰρ καὶ πᾶσι ἀπέχθεται· ἀλλ' ἔσορᾶτε
μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.
καίτοι κείνος, ἰδοῦ, περὶ φωλεόν· οὐ με λέληθας,
τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.*

Meleagros 5.177, Meisling 1824, 66, Lange 1874, 36, Mackail 1906, 1.12, Hundrup 1971, no. 22, Penguin no. 261, HE 4190, Clack 37 [disticha]

Efterlysning af Eros

Eros er vild – det råber jeg ud: For nylig, ja nylig
fløj han ved morgengry lige ud af min seng!
Han ejer tårernes sødme, er snaksom, hurtig og frygtløs,
smiler med hån, på sin ryg vinger og bue og pil.
Hvem der er far til ham, ved jeg ikke, for hverken har Himmel
ej heller Jord eller Hav vedkendt den frække som søn.
Overalt og af alle er han forhadet, så pas på dog,
at han ej sætter op fælder for sjæle et sted.
Se nu, dér er han: Han er i sit smuthul, jeg så dig jo lige,
da du, skytte, tog bo i Zenófilas blik.

148. Beckby har *Αιθήρ, Χθών* og *Πέλαγος*.

Meleagros XXXVIII Gow and Page, *HE* 227, XXXVIII Page, *OCT* (5.178)

Πωλείσθω καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων,
πωλείσθω· τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφνυ καὶ ὑπόπτερον, ἄκρα δ' ὄνυξι
κνίξει, καὶ κλαῖον πολλὰ μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄθρεπτον αἰίλαλον ὄξυ δεδορκός
ἄγριον, οὐδ' αὐτῇ μητρὶ φίλην τιθασόν.
πάντα τέρας· τοιγὰρ πεπράσεται· εἴ τις ἀπόπλους
ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.
καίτοι λίσσεται, ἰδοῦ, δεδακρυμένος· οὐ σ' ἔτι πωλῶ·
θάρσει· Ζηνοφίλα σύντροφος ὧδε μένε.

Meleagros 5.178, Lange 1874, 37, Mackail 1906, 1.52, Gelsted 1941, no. 29, 1961, 17, HE 4200, Clack 38 [disticha]

Sælg Eros

Sælg ham – selvom han stadig sover på skødet af moren!
Sælg ham! Hvorfor sku' jeg opfostre én, der er fræk?
Stumpnæset er han, har vinger på ryggen og kradser med negle.
Bedst som han brister i gråd, ser man ham grine højt.
Han er forresten ubøjelig, snaksom, med skarpe øjne,
grusom – end ikke hans mor kan styre denne krabat.
Kort sagt: Et monster, så han skal sælges. Hvis nu en købmand
ønsker at købe en dreng, så kom herhen og sejl væk!
Nej, se nu dér, hvor han be'r, helt opløst i gråd. Han skal ikke
sælges, men blive her som Zenófilas ven.

Meleagros XLI Gow and Page, *HE* 228, XLI Page, *OCT* (5.24)

Ψυχὴ μοι προλέγει φεύγειν πόθον Ἥλιοδώρας
δάκρυα καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη.

φησὶ μέν, ἀλλὰ φυγεῖν οὐ μοι σθένος· ἢ γὰρ ἀναιδής
αὐτὴ καὶ προλέγει, καὶ προλέγουσα φιλεῖ.

Meleagros 5.24, Mackail 1906, 1.31, Skelton 1971, 54, Penguin no. 262, HE 4218, Clack 41 [disticha]

Det dumme hjerte

Sjælen byder mig flygte fra Heliodóras elskov:

Tårer og min jalousi kender den alt for godt!

Men jeg har ingen kræfter til flugt, for den skamløse pige

siger det samme selv – alt mens hun kysser mig!

Meleagros XLII Gow and Page, *HE* 228, XLII Page, *OCT* (5.136)

Ἔγχει καὶ πάλιν εἰπέ, πάλιν πάλιν, Ἥλιοδώρας·

εἰπέ, σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὸν μίσγ' ὄνομα.

καὶ μοι τὸν βρεχθέντα μύροισ καὶ χθιζὼν ἔοντα

μναμόσυνον κείνας ἀμφιτίθει στέφανον.

δακρῦει φιλέραστον, ἰδοῦ, ῥόδον, οὐνεκα κείναν

ἄλλοθι κοῦ κόλποις ἀμετέροις ἔσορᾶ.

Meleagros 5.136, Mackail 1906, 1.55, Penguin no. 263, HE 4222, Clack 42 [disticha]

Til vintjeneren

Fyld mit bæger og sig flere gange: Det er Heliodoras!

Sig hendes dejlige navn, bland det med ublandet vin!

Giv mig den krans fra i går, der drypper af myrrha, vi brugte,

den skal rundt om min hals, hende må jeg huske på!

Se, hvor den elskovshungrende rose nu græder: Den ser jo

hende et helt andet sted – ikke i favnen på mig!

Meleagros XLIV Gow and Page, *HE* 228, XLIV Page, *OCT* (5.141)

[Ναὶ τὸν Ἔρωτα θέλω τὸ παρ' οὔασιν Ἥλιοδώρας](#)

φθέγμα κλύειν ἢ τὰς Λατοῖδεω κιθάρας.

Meleagros 5.141, Penguin no. 264, HE 4232, Clack 44 [distichon]

Sangen i hjertet

Heller, ved Eros, ville jeg høre Heliodóras
stemme i øret end lyren med Letos søn.

Meleagros XLV Gow and Page, HE 228, XLV Page, OCT (5.143)

Ὁ στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται Ἡλιοδώρας,
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

Meleagros 5.143, Mackail 1906, 1.19, Skelton 1971, 39, Penguin no. 265, HE 4234, Clack 45 [disticha]

Kransenes krans

Kransen om Heliodóras hoved er snart ved at visne:
Selv vil hun stråle som en krans med den, hun har på.

Meleagros XLVI Gow and Page, HE 229, XLVI Page, OCT (5.147)

Πλέξω λευκίον, πλέξω δ' ἀπαλὴν ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,
πλέξω καὶ κρόκον ἠδύν, ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,
ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβοστρύχου Ἡλιοδώρας
εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῆ στέφανος.

Meleagros 5.147, Mackail 1906, 1.16, Penguin no. 266, HE 4236 [disticha]

Elskovskransen

Jeg vil flette levkøjer og flette sarte narcisser,
smilende liljer vil jeg flette til én stor krans,
også den dejlige safran, de purpurne hyacinther

fletter jeg ind – og til sidst roser med elskovs lyst,
for at kransen kan strø sine blomster på Heliodóras
herlige lokker, så hun lugter så godt som en blomst.

Meleagros XLVII Gow and Page, *HE* 229, XLVII Page, *OCT* (5.148)

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὐλαλον Ἥλιοδώραν
νικάσειν αὐτὰς τὰς Χάριτας χάρισιν.

Meleagros 5.148, HE 4242 [distichon]

Smuk som en charit

Jeg forkynder, at snaksomme Heliodóra en dag vil
vinde i yndefuldhed over chariterne selv.

Meleagros XLVIII Gow and Page, *HE* 229, XLVIII Page, *OCT* (5.155)

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὐλαλον Ἥλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς αὐτὸς ἔπλασσεν Ἔρως.

Meleagros 5.155, Mackail 1906, 1.75, Penguin no. 267, HE 4244, Clack 48 [distichon]

Sjælenes sjæl

Midt i mit eget hjerte er snaksomme Heliodóra
formet som sjælenes sjæl, og det er Eros' værk.

Meleagros XLIX Gow and Page, *HE* 229, XLIX Page, *OCT* (5.157)

Τρηχὺς ὄνυξ, ὑπ' Ἔρωτος ἀνέτραφες Ἥλιοδώρας·
ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ ἐς κραδίην.

Meleagros 5.157, Skelton 1971, 37, Penguin no. 268, HE 4246, Clack 49 [distichon]

Neglen

Heliodóras skarpe negl, du skabtes af Eros!
Når den skraber, går den lige i hjertet ind.

Meleagros L Gow and Page, *HE* 229, L Page, *OCT* (5.163)

Ἀνθοδαΐατε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας
ψαύεις ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;
ἦ σύ γε μὲν μὲνύεις ὅτι καὶ γλυκὴ καὶ ἰδύσοιστον¹⁴⁹
πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον Ἔρωτος ἔχει;
ναὶ δοκέω τοῦτ' εἶπας· ἰὼ φιλέραστε, παλίμπους
στεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἶδαμεν ἀγγελίην.

Meleagros 5.163, Mackail 1906, 1.60, Ziliacus 1923, 100, Skelton 1971, 39, Penguin no. 269, *HE* 4248, Clack 50 [disticha]

Bien

Blomstersugende bi, hvorfor rører du Heliodóras
hud, mens du undgår helt forårets blomsterflor?
Vil du erklære, at elskovens søde brod er hos hende,
bittert for hjertet, for den kan ikke bæres af mig?
Det var din mening, tror jeg. Ak, elskendes ven, flyv tilbage
samme vej, som du kom: Budskabet kender vi godt!

Meleagros LI Gow and Page, *HE* 230, LI Page, *OCT* (5.165)

Ἐν τόδῃ, παμμήτειρα θεῶν, λίτομαί σε, φίλη Νύξ,
ναὶ λίτομαι κώμων σύμπλανε πότνια Νύξ·
εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ἡλιοδώρας
θάλλεται ὑπναπάτη χρωτὶ χλαινωμένους,
κοιμάσθω μὲν λύχνος, ὃ δ' ἐν κόλποισι ἐκείνης
ῥιπτασθεὶς κείσθω δεύτερος Ἐνδυμίων.

Meleagros 5.165, *HE* 4254, Clack 51 [disticha]

149. Beckby læser *δυσόιστον* uden *crux*.

Bøn til natten

Έν ting, gudernes mor, du elskede nat, vil jeg be' om,
 έν ting, hellige nat, vidne til sang og til vin:
Hvis nogen kaster sig under Heliodóras tæppe,
 varmer sig ved hendes hud, som snyder dig for din søvn,
lad ham da dysses i søvn af en lampe, og lad ham da ligge
 som en Endymion smidt lige i hendes favn.

Meleagros LV Gow and Page, *HE* 231, LV Page, *OCT* (12.147)

Ἄρπασται· τίς †τόσον ἐναιχμάσαι ἄγριος εἶναι†¹⁵⁰
 τίς τόσος ἀντᾶραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην;
ἄπτε τάχος πεύκας· καίτοι κτύπος· Ἥλιοδώρας·
 βαῖνε πάλιν στέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδίη.

Meleagros 12.147, Gelsted 1941, no. 17, 1961, 13, HE 4278 [disticha]

Fundet igen

Bortført er hun! Hvem kunne dog være så vild og så voldsom?
 Hvem har dog startet en krig også mod Eros selv?
Tænd nu de fakler! Hør lyden! Er *det* mon Heliodóra?
 Hjerte, du kan nu gå indenfor i mit bryst.

Meleagros LVI Gow and Page, *HE* 231, LVI Page, *OCT* (7.476)

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονός, Ἥλιοδώρα,
 δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον, εἰς Ἄϊδαν,
δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτω δ' ἐπὶ τύμβῳ
 σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
οἰκτρὰ γὰρ οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
 αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχέροντα χάριν.

150. Beckby læser ἐναιχμάσαι ἄγριος ἦεν;

αἰαί, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἄρπασεν Ἄιδας,
ἄρπασεν, ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
ἀλλά σε γουνοῦμαι, Γᾶ παντρόφε, τὰν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι.

Meleagros 7.476, Plum 1828, IV.18, Gelsted 1941, no. 18, 1961, 13, HE 4282, Clack 56,
Clack 56 [disticha]

Den elskede Heliodora

Tårer, en sidste kærlighedsgave, Heliodóra,
sender jeg ned gennem jord til dig i Hades, min ven,
tårer fulde af sorg. Jeg græder dem over din triste
grav som erindring om savn, som en erindring om fryd.
Over dig, elsket endnu som død, vil jeg, Meleágnos
klage – det er en tom hyldest, som Acheron får.
Hvor er min elskede nu? Hun er bortført af Hades,
bortført. Den fuldkomne blomst snavsedes til af støv.
Alternærende Jord, tag hende, som alle beklager,
varsomt ind i din favn, læg om hende din arm.

Meleagros LIX Gow and Page, HE 232, LIX Page, OCT (5.96)

Ἴξόν ἔχεις τὸ φίλημα, τὰ δ' ὄμματα, Τιμάριον, πῦρ·
ἦν ἐσίδης καίεις, ἦν δὲ θίγης δέδεκας.

Meleagros 5.96, Penguin no. 274, HE 4296, Clack 59 [distichon]

Med mund og øjne

Fuglelim har dine kys, dine øjne, Timarion, er ildfyldt;
ser du mig, er jeg i brand, rør du mig, bindes jeg fast.

Meleagros LXIV Gow and Page, HE 233, LXIV Page, OCT (5.190)

Κῦμα τὸ πικρὸν Ἔρωτος ἀκοίμητοί τε πνέοντες

ζῆλοι καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν οἴακες ἀφείνται·
ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐποψόμεθα;

Meleagros 5.190, Mackail 1906, 1.46, Gelsted 1941, no. 30, 1961, 18, HE 4316, Clack 64
[disticha]

Den nye Skylla

Elskovs bitre bølge, og I, jalousiens vinde,
som bringer uro, og I, festernes vinterhav,
hvor fører I mig hen? Overalt har jeg mistet grebet!
Ser jeg mon én gang til dejlige Skylla igen?

Meleagros LXV Gow and Page, HE 233, LXV Page, OCT (7.207)

Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων οὐατόεντα λαγών
ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἄ γλυκερόχρως
Φανίον εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.
οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος, θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου πολλῆ δαιτὶ παχυνόμενος·
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψεν νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὄρᾶν κοίτης γειτονέοντα τάφον.

Meleagros 7.207, Ekelund 1906, 44, Gelsted 1941, no. 107, 1961, 45, HE 4320, Clack 65
[disticha]

Haren

Jeg var en langøret hare og hurtig til bens, men blev revet
væk fra min moders bryst, mens jeg endnu var spæd.
Sødeste Fánion elsked mig og tog sig af mig, og mens jeg
sad ved brystet, så gav hun vårens blomster til mig.
Savnet af mor forsvandt, og jeg døde, fordi jeg spiste

alt for meget af mad: Føden gjorde mig tyk!
Tæt på sin seng begravet hun mig, så at hun i drømme
altid ku' se min grav nær ved det sted, hvor hun var.

Meleagros LXVII Gow and Page, *HE* 234, LXVII Page, *OCT* (12.82)

Ἔσπευδον τὸν Ἔρωτα φυγεῖν ὁ δὲ βαιὸν ἀνάψας
φανίου ἐκ τέφρης εὐρέ με κρυπτόμενον·
κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσά,
κνίσμα πυρὸς θραύσας εἰς μὲ λαθῶν ἔβαλεν,
ἐκ δὲ φλόγες πάντη μοι ἐπέδραμον· ὦ βραχὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοὶ μέγα πῦρ, Φανίου, ἐν κραδίᾳ.

Meleagros 12.82, *HE* 4336, Clack 67 [disticha]

En lille fakkelt

Da jeg forsøgte at flygte fra Eros, så tændte fra asken
han en fakkelt og fandt mig, skønt jeg gemte mig godt.
Buen bøjed han ikke, men med to fingerspidser
brækked han af en stump ild, kasted den uset til mig.
Flammer omspændte mig over det hele: Fanion, du lille
lys, i mit hjerte har du tændt så mægtig en ild!

Meleagros LXIX Gow and Page, *HE* 235, LXIX Page, *OCT* (5.175)

Νὺξ ἱερὴ καὶ λύχνη, συνίστορας οὔτινας ἄλλους
ὄρκοις ἀλλ' ὑμέας εἰλόμεθ' ἀμφότεροι·
χῶ μὲν ἐμὲ στέρξειν, κείνον δ' ἐγὼ οὔ ποτε λείψειν
ὠμόσαμεν· κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν μὲν ὄρκια φησιν ἐν ὕδατι κείνα φέρεσθαι,
λύχνη, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὄρας ἐτέρων.

Meleagros 5.8, Mackail 1906, 1.67, Zilliacus 1923, 102, Penguin no. 275, HE 4348, Clack 69 [disticha]

Til lampen

Hellige nat og lampe, thi ingen andre var vidne
til vores eder end jer – begge valgte vi jer.
Han svor at elske mig altid og jeg, at jeg aldrig forlod ham;
fælles var I for os ved jeres vidnesbyrd.
Men disse eder var skrevet i vand – og det er hans påstand,
lampe, og ham kan du se ligge i andres favn.

Meleagros LXX Gow and Page, HE 235, LXX Page, OCT (5.175)

[Οἶδ'](#) ὅτι μοι κενὸς ὄρκος, ἐπεὶ σέ γε τὴν φιλάσσωτον
μηνύει μυρόπνους ἄρτιβρεχῆς πλόκαμος,
μηνύει δ' ἄγρυπνον, ἰδοῦ, βεβαρημένον ὄμμα
καὶ σφιγκτὸς στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος·
ἔσκυλται δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος,
πάντα δ' ὑπ' ἀκρήτου γυῖα σαλευτὰ φαρεῖς.
ἔρρε, γύναι πάγκοινε, καλεῖ σε γὰρ ἡ φιλόκωμος
πηκτὶς καὶ κροτάλων χειροτυπῆς πάταγος.

Meleagros 5.175, Gelsted 1941, no. 30, 1961, 18, Penguin no. 276, HE 4354, Clack 70 [disticha]

Væk med dig, tøs!

Din ed er falsk, det ved jeg: Dit hår, der er fugtigt af myrra,
afslører, at du kan li' at ha' et tøjlesløst liv!
Øjnene, tynget af mangel på søvn, de afslører også
samt det bånd på dit hår, der holder kransen fast.
Håret på dig er uglet og sidder i fuldstændigt virvar,
lemmerne ryster på dig af al den vin, som du drak.
Gå dog din vej, din luder! Hør, lyren, der elsker at feste,

og kastagnetternes larm kalder nu på dig igen!

Meleagros LXXI Gow and Page, *HE* 235, LXXI Page, *OCT* (5.182)

Ἄγγειλον τάδε, Δορκάς· ἰδοὺ πάλι δεύτερον αὐτῇ
καὶ τρίτον ἄγγειλον, Δορκάς, ἅπαντα· τρέχε·
μηκέτι μέλλε· πέτου· βραχὺ μοι βραχὺ, Δορκάς, ἐπίσχε·
Δορκάς, ποῖ σπεύδεις πρὶν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
πρόσθεσ δ' οἷς εἴρηκα πάλαι — μάλλον δέ - τί ληρῶ;
μηδὲν ὄλως εὔπησ· ἀλλ' ὅτι — πάντα λέγε·
μὴ φείδου τὰ πάντα λέγε†.¹⁵¹ καίτοι τί σε, Δορκάς,
ἐκπέμπω, σὺν σοι καὶ τὸς ἰδοὺ προάγων;

Meleagros 5.182, Mackail 1906, 1.32, Gelsted 1941, no. 28, 1961, 17, Penguin no. 277,
HE 4362, Clack 71 [disticha]

Vægelsind

Sig dette til hende, Dorkas, ja, sig det atter til hende,
også en tredje gang, ja, Dorkas, sig alt – og af sted!
Tøv ikke længere: Flyv! Nej, vent et øjeblik, Dorkas!
Dorkas, hvor iler du hen, førend du alt har hørt?
Tilføj til det, jeg har sagt lige før – nej, heller (jeg tåbe!) –
sig nu intet som helst – kun at – nej, sig hende alt!
Sørg for at sige alt! Men hvorfor skulle jeg dog, Dorkas,
sende dig ud, nej, jeg selv går og følges med dig!

Meleagros LXXIII Gow and Page, *HE* 236, LXXIII Page, *OCT* (5.191)

Ἄστρα καὶ ἡ φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη
καὶ Νύξ καὶ κώμων σύμπλανον ὄργάνιον,
ἀρά γε τὴν φιλάσωτον ἔτ' ἐν κοίταισιν ἀθρήσω

151. Beckby læser σὺ τὰ πάντα λέγειν.

ἄγρυπνον λύχῳ πόλλ' ἰάποδαομένην†.¹⁵²
 ἦ τιν' ἔχει σύγκοιτον; ἐπὶ προθύροισι μαρανθείς¹⁵³
 δάκρυσιν ἐκδήσω τοὺς ἰκέτας στεφάνους
 ἐν τὸδ' ἐπιγράψας, "Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος ὁ μύστης
 σῶν κώμων στοργῆς σκύλα τάδ' ἐκρέμασε."

Meleagros 5.191, HE 4378 [disticha]

Tivl

Nat og stjerner og måne, der lyser for dem, som elsker,
 du, musikinstrument, ledsager ved hver en fest,
 skal jeg nu se den frække pige, mens hun ligger i sengen
 uden at sove, for hun brister ved lampen i gråd?
 Eller er nogen hos hende? Så vil jeg hænge på døren
 disse her kranse, som er visne og kun be'r om ét,
 som jeg vil skrive: "Dette til Kypris vier Meleáγros,
 mysten i fester for dig – byttet fra elskovs leg."

Meleagros LXXIX Gow and Page, *HE* 238, LXXIX Page, *OCT* (12.127)

Εἰνὸδιον στείχοντα μεσαμβρινὸν εἶδον Ἄλεξιῳ
 ἄρτι κόμαν καρπῶν κειρομένου θέρεος·
 διπλαῖ δ' ἀκτίνες με κατέφλεγον, αἱ μὲν Ἔρωτος
 παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἡλίου.
 ἀλλ' ἄς μὲν νύξ αὐθις ἐκοίμισεν, ἄς δ' ἐν ὀνείροις
 εἶδωλον μορφῆς μάλλον ἀνεφλόγισεν·
 λυσίπουος δ' ἑτέροις ἐπ' ἐμοὶ πόνου ὕπνος ἔτευξεν
 ἔμπνου πῦρ ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

152. Beckby læser ἀποδυρομένην.

153. Beckby læser μαράνας.

Meleagros 12.127, HE 4420, Clack 79 [disticha]

En drøm

Jeg så Alexis gå midt på vejen, da det var middag,
mens der blev høstet af højsommers herlige frugt.
Dobbelte stråler brændte mig hårdt: Stråler fra Eros,
lige fra drengens blik, andre fra solens glød.
Disse blev bragt til ro af natten, men elskovens stråler
flammed i drømmen des mer, næret af skikkelsens syn.
Søvnen, som bringer lindring til andre, bragte mig smerte,
malende frem for min sjæl skønhedens levende ild!

Meleagros LXXX Gow and Page, HE 238, LXXX Page, OCT (12.164)

Ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὴν νᾶμα μελισσῶν,
ἥδὺν δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἐόντα καλόν·
οἶα τὸν ἀβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἄλεξις·
†θνατὸν ὄντως τὸ†¹⁵⁴ Κύπριδος οἰνόμελι.

Meleagros 12.164, HE 4428, Clack 80 [disticha]

Den rette blanding

Dejligt er det at hælde den søde bisaft i vinen.
Dejligt at elske en dreng, når man er smuk som en mand.
Sådan elsker Alexis nu Kleobúlos, den blonde:
Helt udødelig er Kypris' honningvin!

Meleagros LXXXI Gow and Page, HE 238, LXXXI Page, OCT (12.52)

Ὀῦριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ᾧ δυσέρωτες,
ἥμισύ μεν ψυχᾶς ἄρπασεν Ἀνδράγαθον.
τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντου,

154. Paton og Beckby læser ἀθάνατον τούτω.

τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος·
εἶθ' εἶην δελφίς, ἴν' ἐμοῖς βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις
πορθμευθεὶς ἐσίδη τὰν γλυκόπαιδα Ῥόδου.

Meleagros 12.52, HE 4432 [disticha]

Et ønske fra det fjerne

Notos, sømandens ven, har bortført min sjæls anden halvdel:

Ak, I forelskede, nu er Andrágathos væk!

Tre gange salig er skibet, tre gange bølger i havet,

firdobbelt salig den vind, som fører drengen af sted.

Gid jeg var en delfin, så bar mine skuldre ham fremad

helt hen til Rhodos' ø, dejlige drenges hjem.

Meleagros LXXXIV Gow and Page, HE 239, LXXXIV Page, OCT (12.133)

Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρευσ ἀπαλόχροα παῖδα

εἶπα τότ' αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγών,

”Ζεῦ πάτερ, ἄρα φίλημα τὸ νεκτάρειον Γανυμήδους

πίνεις, καὶ τόδε σοι χεῖλεσιν οἰνοχοεῖ;

καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἠιθέοισι φιλήσας

Ἄντιόχον ψυχῆς ἠδὺ πέπωκα μέλι.”

Meleagros 12.133, HE 4446, Clack 84 [disticha]

Stillet tørst

Da jeg fik kysset den bløde hud på drengen, så sa' jeg,

da min brændende tørst stillede, disse her ord:

“Fader Zeus, drikker du mon de nektariske kys, som

Ganymédes han gi'r – får dine læber da vin?

For da jeg kyssed Antíochos, der var den smukkeste unge

mand, har jeg drukket af sjælens sødeste drik.”

Meleagros XC Gow and Page, *HE* 241, XC Page, *OCT* (12.33)

Ἦν καλὸς Ἡράκλειτος ὅτ' ἦν ποτε· νῦν δὲ παρ' ἤβην
κηρύσσει πόλεμον δέρρις ὀπισθοβάταις.
ἀλλά, Πολυξενίδη, τάδ' ὀρώω μὴ γὰρ αὖρα φρυάσσου·
ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

Meleagros 12.33, HE 4480, Clack 90

Menetekel

Ja, Heraklit var smuk – det var dengang! Men nu er han ældre:

Måtten erklærer krig mod en bestiger af bag.

Men, Polýxenos' søn, vær ikke så stolt over dette:

Også på røven kan man finde Nemesis gro.

Meleagros XCII Gow and Page, *HE* 241, XCII Page, *OCT* (12.72)

Ἦδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν ἄυπνος
Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι
σχέτλιος Ἡράκλειτον ἰδών· ἔστη γὰρ ὑπ' αὐγὰς
ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακίην.
ἀλλά μοι ἔγρευο, Δᾶμι δυσάμμορε· καὐτὸς Ἔρωτος
ἔλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσσι δακρυχέω.

Meleagros 12.72, HE 4490, Clack 92 [disticha]

Foran døren

Nu kom den dejlige morgen, men søvnløs ligger her Damis

foran døren, hvor han knap nok ånder endnu,

staklen: Han så Heraklit! Og under hans øjnes stråler

stod han ligesom voks, som er lagt oven på kul.

Stakkels Damis, vågn op! Jeg selv bærer også rundt på

såret fra Eros, så jeg udgyder tårer for dig!

Meleagros XCIV Gow and Page, *HE* 242, XCIV Page, *OCT* (12.41)

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός, οὐδ' ὁ πυραυγῆς
πρὶν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλός, Ἀπολλόδοτος.
στέργω θήλυν ἔρωτα· δασυτρώγων δὲ πίεσμα
λασταύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις.

Meleagros 12.41, Skelton 1971, 38, HE 4504, Clack 94 [distichon]

Kærlighed til kvinder

Jeg synes ikke mere, at Theron er smuk, og han, der
som Apollódotos var, er brændt fuldstændigt ud.
Nu er det elskov til kvinder: Lad gedebestigende hyrder
trykke sig ind til dem, der har en lådden røv!

Meleagros XCV Gow and Page, *HE* 242, XCV Page, *OCT* (12.60)

Ἦν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὀρώ· ἦν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τόνδε δὲ μή, τᾶμπαλι οὐδὲν ὀρώ.

Meleagros 12.60, HE 4508, Clack 95 [distichon]

Solen og stjernerne

Når jeg ser Theron, da ser jeg alt, men når jeg betragter
alt uden Theron, så kan jeg da slet intet se.

Meleagros XCVII Gow and Page, *HE* 242, XCVII Page, *OCT* (12.74)

Ἦν τι πάθω, Κλεόβουλε, - τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων
βαλλόμενος κείμαι, - λείψανον ἐν σποδιῇ,
λίσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι,
κάλπιν ἐπιγράψας, “δῶρον Ἔρωσ Ἄϊδη”.

Meleagros 12.74, Skelton 1971, 39, HE 4516, Clack 97 [disticha]

Forbrændt

Hvis jeg skal dø, Kleobúlos – fuldstændigt i elskov til drenge
ligger jeg, kastet om, nede i asken som rest –
hæld da ublandet vin i min urne, før den bli'r sænket
ned, og vær rar og skriv: "Eros til Hades: En skænk!"

Meleagros XCIX Gow and Page, *HE* 243, XCIX Page, *OCT* (12.23)

Ἦγρεύθην <ὁ> πρόσθεν ἐγὼ ποτε τοῖς δυσέρωσι
κώμοις ἠιθέων πολλάκις ἐγγελάσας·
καὶ μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ἔρωσ προθύροισι, Μυῖσκει,
στήσεν ἐπιγράψας "σκῦλ' ἀπὸ Σωφροσύνης."

Meleagros 12.23, *HE* 4524, Clack 99 [disticha]

Når kærligheden kommer

Førhen lo jeg så ofte ad unge, når de blev forelsket,
og havde uheld med det - nu er jeg fanget selv!
Mig har den vingede Eros nu stillet, Myiskos, ved din dør,
med denne indskrift her: "Bytte fra sobert sind."

Meleagros C Gow and Page, *HE* 243, C Page, *OCT* (12.59)

Ἄβρους, ναὶ τὸν Ἔρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυῖσκος
ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἥελιος.

Meleagros 12.59, *HE* 4528 [distichon]

Sol og stjerner

Tyros har dejlige drenge, ved Eros! Det er dog Myiskos,
der som en sol overgår alle stjerner ved nat.

Meleagros CVIII Gow and Page, *HE* 245, CVIII Page, *OCT* (12.159)

Ἐν σοὶ τὰμά, Μυῖσκει, βίου πρυμνήσι ἀνήπται,
ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι.

ναὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
ὄμματα, καὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
ἦν μοι συννεφεὲς ὄμμα βάλῃς ποτὲ χεῖμα δέδορκα,
ἦν δ' ἰλαρὸν βλέψῃς, ἦδ' ἔθηνεν ἔαρ.

Meleagros 12.159, Zilliacus 1923, 103, HE 4562, Clack 108 [disticha]

Den ene

Hele mit levnedes skib er forankret hos dig, min Myiskos,
hos dig befinder sig alt, hvad jeg endnu har af sjæl.
Ved dine øjne, min dreng, som taler endog til de døde,
og ved den prægtige glans, som på dit ansigt kan ses:
Ser du mod mig med et køligt blik, da føler jeg vintren,
men hvis du sender et smil, da springer foråret ud.

Meleagros CXIII Gow and Page, HE 246, CXIII Page, OCT (12.49)

Ζωροπότηι, δύσερωσ, καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
κοιμάσει λάθασ δωροδότας Βρόμιος.
ζωροπότηι, καὶ πλήρης ἀφυσσάμενος σκύφος οἴνας
ἔκκρουσον στυγερὰν ἐκ κραδίας δδύναν.

Meleagros 12.49, HE 4598, Clack 113 [disticha]

Ulykkeligt forelsket

Drik den stærkere vin, ulykkeligt elskende! Bromios
vil give glemsel til din drengeluskende brand.
Drik den stærkere vin! Når du tømmer det fyldte bæger,
driver du kvalen, der sad dybt i dit hjerte, helt væk.

Meleagros CXXIII Gow and Page, HE 250, CXXIII Page, OCT (7.182)

Ὁὐ γάμον ἀλλ' Ἄϊδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο παρθενίας ἄμματα λυομένα.

ἄρτι γὰρ ἐσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιω ἄχεν
λωτοί, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι.
ἦψοι δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον, ἐκ δ' Ὑμέναιος
σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἑδαδούχουν παρὰ παστῶ
πεῦκαι καὶ φθιμένα νέρθεν ἔφαινον ὀδόν.

Meleagros 7.182, Zilliacus 1923, 76, Gelsted 1941, no. 108, 1961, 46, Penguin no. 287,
HE 4680 [disticha]

Bruden

Ikke et bryllup, men Hades til ægte fik Klearista,
dengang hun løste det bånd, hun som en jomfru bar.
Netop om aftnen spillede fløjter ved porten for bruden,
kammerets døre gav genlyd af bankende hånd;
morgenen rejste et klagende råb, nu tav Hymenaios,
og han ændrede alt til et skrækkeligt skrig.
Faklerne, som havde lyst for brudens kammer, de fulgte
hende, da hun var død, på hendes færden ned.

Meleagros CXXIV Gow and Page, HE 251, CXXIV Page, OCT (7.461)

Παμμῆτορ γῆ, χαίρε· σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σέ
Αἰσιγένην καὶ τῆ νῦν ἐπέχοις ἀβαρήσ.

Meleagros 7.461, Ekelund 1906, 45, Gelsted 1941, no. 100, 1961, 44, HE 4688, Clack
124 [distichon]

Aisígenes

Almoder jord! For dig var Aisígenes aldrig en byrde,
derfor skal nu også du ganske let hvile på ham.

Meleagros CXXVI Gow and Page, HE 251, CXXVI Page, OCT (7.535)

Ὀυκέθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίου, οὐκέτι ναίειν
ὁ τραγόπους ὀρέων Πᾶν ἐθέλω κορυφάς.
τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὖρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ' οἰκήσω, θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
στελλέσθω· τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα.

Meleagros 7.535, Plum 1828, I.40, Penguin no. 288, HE 4700 [disticha]

Pan

Livet med geder – det orker jeg ikke mere og ikke
at bo i bjergene, jeg, bukkefodede Pan.
Hvilke glæder er der i bjergene? Død er jo Dafnis,
Dafnis, der skabte en ild midt i mit eget bryst.
Nu vil jeg bo i byen; lad andre gøre sig klar til
at jage dyr. Livet fra før glæder nu ikke Pan.

Meleagros CXXVII Gow and Page, HE 252, CXXVII Page, OCT (9.331)

Αἰ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κοῦρος,
νίψαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον·
τοῦνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἦν δέ νιν εἴργης
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

Meleagros 9.331, HE 4706, Clack 127 [disticha]

Bacchos og nymferne

Nymferne vaskede Bacchos, da drengen hoppede fra ilden,
henover asken, hvor han netop var rullet rundt.
Derfor er Bromios venlig sammen med muser, men hvis du
hindrer en blanding, vil du drikke en brændende ild.

Meleagros CXXX Gow and Page, HE 253, CXXX Page, OCT (7.470)

- *Εἶπον ἀνειρομένω τίς καὶ τίνος ἐσσί. Φ. Φίλαυλος
Εὐκρατίδew. - Ποδαπὸς δ' εὐχεται < >¹⁵⁵*
- *Ἔζησας δὲ τίνα στέργων βίου; Φ. Οὐ τὸν ἀρότρου
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δὲ σοφοῖς ἔταρον.*
- *Γήραϊ δ' ἢ νηῶν βίου ἔλλιπες; Φ. Ἦλυθον Ἄιδαν
αὐτοθελεὶ Κείων γευσάμενος κυλίκων.*
- *Ἦ πρέσβυς; Φ. Καὶ κάρτα. - Λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρῆ
σύμφωνου πιτυτῶ σχόντα λόγῳ βίοτον.*

Meleagros 7.470, HE 4730, Clack 130 [disticha]

Selvmorderen

Sig ham, der spørger: Hvem er du, og hvem er din far? – “Filaulos, søn af Eukrátides.” – Fra? – <” Thria kommer jeg fra.” > -
Hvilket liv har du ønsket, da du var i live? – “Intet med ploven, intet med skibe; jeg har holdt mig til kloge mænd.” –
Var det af alderdom eller af sygdom, du døde? – “Til Hades kom jeg af egen drift: Jeg drak en keisk¹⁵⁶ kop.” –
Og du var gammel? – “Ja, meget!” – Må jorden da ligge helt let på dig, for du fik et liv, der var med visdom i pagt!

Meleagros 9.363 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,224

*χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένουιο
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἶαρος ὤρη.
γαῖα δὲ κυανέη χλοερῆν ἐστέψατο ποίην
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετῆλοις.
οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἴοῦς
λειμῶνες γελώσιν ἀνοιγομένουιο ῥόδοιο.*

155. Beckby læser <ἔμεν; - Θριασεύς>.

156. På Keos blev gamle mænd, når de ikke længere kunne arbejde, tvunget til at drikke gift.

χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντος.
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθει βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλω ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντῃ δ' ὀρνίθων γενεῇ λιγύφωνον αἰίδει,
ἀλκύνες περὶ κύμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδῶν.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι καὶ γαῖα τέθηλεν,
συρίζει δὲ νομεὺς καὶ τέρπεται εὐκόμα μῆλα
καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει
καὶ μέλπει πετερινὰ καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐχρῆ καὶ αἰοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν αἰεῖσαι;

Meleagros 9.363, Ekelund 1906, 81-83, Gelsted 1941, no. 37, 1961, 23 [daktyliske heksametre]

Forår

Nu er den stormfulde vinter ganske forsvundet fra himlen,
forårets blomsterbringende årstid smiler med purpur.
Nu har den mørke jord besmykket sig selv med græsgrønt,
blomstrende planter sætter sig skud med friske blade.
Engene drikker nu dug fra det planteernærende daggry,
mens de smiler og ler, og rosen åbner sin krone.
Hyrden fryder sig over at spille sin fløjte på bjerget,
gedernes hyrde glæder sig over de kid, som er hvide,
nu sejler sømænd henover de bredeste bølger i havet,

Zefyros' venlige pust får spilet sejlene helt ud.
Nu vil man hilse den druebringende gud Dionysos,
sætte krans om sit hår med blomsterklaser fra vedbend.
Okseligskabte bier begynder de smukkeste værker,
fulde af kunst; de sidder på bikuben, medens de bygger
mangecellet voks til de skønneste, hvide huse.
Fuglenes brogede flok overalt synger skingrende sange,
isfugle nede ved havets bølger, svaler ved huse,
svanen ved flodens bred, nattergalen i lunden.
Hvis nu planternes løv er glad, og jorden den blomstrer,
hyrden spiller på fløjte, de uldrige hjarde er glade,
søtmænd de sejler, og kor bliver anført af Dionysos,
vingede fugle synger, og bierne arbejder flittigt,
skal ikke digteren synge så smukt her i forårstiden?

Meleagros 11.213 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,654 (Gow and Page, Clack omittunt)

*Εἰ βινεῖ Φαβορίνος ἀπιστεῖς· μηκέτ' ἀπίσται·
αὐτός μοι βινεῖν εἶπ' ἰδίῳ στόματι.*

Meleagros 11.223, Clack omittit [distichon]

Fellator

At Favorínos knepper, dét tror du ikke? Det gør han!

Han har sagt mig det selv: Det sker med egen mund!

Menekrates fra Smyrna

Det er usikkert, om der gemmer sig to forskellige forfattere under navnet Menekrates, én fra Samos og én fra Smyrna. Beckby sætter Menekrates fra Samos til omkring 300 f.Kr. og Menekrates fra Smyrna til det 1. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Menekrates I Gow and Page, *HE* 139, I Page, *OCT* (9.390)

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μῆτηρ

θεῖσα καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη

τέτρατον ἄλγος ἔτικτε καὶ οὐκ ἀνέμεινε ἀδῆλους

ἐλπίδας ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρέφος

”οὐ θρέψω,” λέξασα, “τί γὰρ πλέον; Ἄιδι, μαστοί,

κάμνετε· κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.”

Menekrates fra Smyrna 9.390, *HE* 2589 [disticha]

Levende brændt

Da nu en moder for tredje gang lagde sit barn på et ligbål,
retted hun voldsom kritik mod en umættelig gud.

Men da hun fødte sin fjerde med smerte, opgav hun håbet
om noget sikkert, og det blev lagt i live på bål.

”Ikke skal *det* vokse op – til hvad nytte? Men kun for Hades
gør mine bryster ondt! Sorgen bli’r mindre sådan!”

Menekrates II Gow and Page, *HE* 140, II Page, *OCT* (9.54)

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῆ πάς εὐχεται, ἦν δὲ ποτ' ἔλθη
μέμφεται. ἔστι δ' αἰεὶ κρείσσον ὀφειλόμενον.

Menekrates 9.54, HE 2595 [distichon]

Alderdøm

Alderdøm ønskes af alle, når den er fjern, men når den
kommer, så får den kritik: Bedst, hvis den skyldes til os!

Menekrates III Gow and Page, HE 140, III Page, OCT (9.55)

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὐχεται, ἄξιός ἐστι
γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

Menekrates fra Samos el. **Lucilius** 9.55, HE 2597 [distichon]

Alderdøm

Den, som er gammel og ønsker at leve lidt mere, fortjener
at blive olding og nå flere dekader af år.

Mnasalkas

Mnasalkas stammede fra Sikyon på Peloponnes og var virksom i midten af det 3. årh. f.Kr. 18 epigrammer findes overleveret.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 317

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 138-139

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 108-110

Mnasalkas II Gow and Page, *HE* 140 (6.268)

Τοῦτό τοι, Ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἶσατ' ἄγαλμα
†τοῦτο σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου†,¹⁵⁷
ἦτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσί, πότνια, βαίνεις
δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν.

Mnasalkas 6.268, Mackail 1906, 2.40, Zilliacus 1923, 39, HE 2603 [disticha]

Jægeren Kleonymos

Hellige Artemis, statuen her har Kleónymos rejst dig:

Du skal nu holde din hånd over det vildtrige land,
når du betræder det løvrige bjerg med fødderne, dronning,
og du iler hen mod hundenes glammende flok.

157. Beckby læser i slutn. af linjen *ρίου* og har ingen *cruces*.

Moiro fra Byzans

Moiro fra Byzans var sandsynligvis samtidig med Anyte, dvs. fra o. 300 f.Kr. To epigrammer af hende er overleveret.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 316

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 86

Moiro fra Byzans I Gow and Page, *HE* 145, I Page, *OCT* (6.119)

*Κείσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν Ἀφροδίτας,
βότρυ, Διονύσου πληθόμενος σταγόνι,
οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἔρατὸν περὶ κλήμα βαλοῦσα
φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.*

Moiro fra Byzans 6.119, Benzon 1884, 176, Mackail 1906, 2.20, Hundrup 1971, no. 4, Penguin no. 133, HE 2675 [disticha]

En drue til Afrodite

Her i templet for Afrodite, ligger du, drue,

i denne gyldne sal, med Dionysos's saft.

Aldrig mer skal din moder lægge en dejlig ranke

om dig og rundt om dit ho'd skabe et nektarblad.

Moiro fra Byzans II Gow and Page, *HE* 145, II Page, *OCT* (6.189)

[Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἱ τὰδε βένθη](#)
ἀμβρόσια ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν αἰί,
χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον ὃς τὰδε καλά
εἴσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι, θεαί, ξόανα.

Moiro fra Byzans 6.189, Benzon 1884, 176, HE 2679, Penguin no. 134 [disticha]

Kleonymos til nymferne

Nymfer, hamadryader, flodens hellige døtre,

I, som med rosenrød fod træder i vandene her,

hav det nu godt og bevar Kleónymos, som disse smukke

billeder vied til jer under pinjernes løv.

Moschos fra Syrakus

Moschos fra Syrakus er en digter fra midten af det 2. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 318

Moschos fra Syrakus 9.440 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,274

ἔρως δραπετήης

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νιέα μακρὸν ἐβώστρει·
Ἔϊ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
δραπετίδας ἑμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἔξει,
μισθόν τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δ' ὦ ξένε, καὶ πλέον ἔξεις.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος, ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὸν λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά·
ἦν δὲ χολῆ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπευτάς,
οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
βάλλει δ' εἰς Ἀχέροντα καὶ Αἶδεω βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δ' οἱ ἐμπεπύκασται·
καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,

ἀνέρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται·
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον·
 τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται·
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
 τοῖς πικροῖς κάλαμοι, τοῖς πολλὰκι κάμῃ τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλέον ἂ δαῖς αὐτῷ
 βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τὸ γ' ἔλθῃς τήνου, δήσας ἄγε μῆδ' ἐλεήσης·
 κῆν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανήσῃ·
 κῆν γελᾷ, τύ νιν ἔλκε· καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃ, 'Λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὄπλα,'
 μὴ τὸ θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γάρ πυρὶ πάντα βέβαπται."

Moschos fra Syrakus 9.440, Meisling 1824 (1919, 33) [daktyliske heksametre]

Brev til Eros

Kypris råbte engang så højt om sin egen søn, Eros:

“Hvis nogen så ham Eros strejfe omkring ved en korsvej,
 er det min bortløbne søn, og angiveren får en belønning.

Det vil være et kys af selveste Kypris, og bringer
 du ham, ej kun et kys – du får meget mere foruden!

Drengen er let at kende: Man finder ham let iblandt tyve.

Hudfarven er ikke hvid, men næsten som ild, og hans øjne
 flammende skarpe; hans hjerte er vildt, men talen er dejlig;

for hvad han tænker, det siger han ikke: Hans stemme er honning;

hvis han bli'r vred, er hans sind fuldt af gru, han er en bedrager,

han taler aldrig sandt, et svigefuldt barn, ja et vilddyr.

Ho'det er fyldt med hår, og frækt er hans lille ansigt.

Han har småbitte hænder, men skyder dog gerne på afstand;

han kan ramme Acheron, ja også kongen i Hades.

Nøgen er han af legem, men sindet er fuldstændig dækket;
vinget som fuglen flyver han rundt til en og en anden,
både til mænd og til kvinder, og sætter sig i deres hjerte;
buen, han har, er ret lille, og pile er der på buen;
pilen er ganske lille, men når dog helt op til himlen;
pilekogret på ryggen er gyldent: Heri ligger pile,
der er så bitre, og mangen en gang er jeg blevet såret.
Alt er så grusomt, ja alt, men værst er den fakkel, han bærer.
Selvom hans blus kun er lille, antænder det selveste Helios.
Hvis du kan fange ham, før ham da bundet og hav ingen medynk;
hvis du ser, at han græder, pas på, at du ikke bli'r narret;
og hvis han smiler, så træk ham af sted, og hvis han vil kysse,
løb, for hans kys er onde, og så er der gift på hans læber.
Og hvis han siger: 'Tag dette, jeg gi'r dig våbnene alle!'
rør så ikke hans listige gaver: I ild er de dyppet!"

Myrinos

Der findes kun fire digte af Myrinos, om hvem intet vides.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 327

Myrinos II Gow and Page, GP 288 (6.254)

τὴν μαλακὴν Παφίης Στατύλλιον ἀνδρόγυνον δρῦν
ἔλκειν εἰς Αἴδην ἥνικ' ἔμελλε χρόνος,
τὰκ κόκκου βαφθέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα
καὶ τοὺς ναρδολιπεῖς ἀλλοτρίους πλοκάμους,
φαικάδα τ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν
καὶ τὴν γρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων
αὐλοῦς θ' ἠδὲ πνέοντας ἑταιρείοις ἐνὶ κώμοις
δῶρα Πριηπείων θῆκεν ἐπὶ προθύρων.

Myrinos 6.254, Skelton 1971, 41, Penguin no. 505, GP 2560 [disticha]

Hermafroditen Statilius

Tiden var inde at trække Statilius til Hades – Pafias

bløde hermafrodit – der var kun stubben igen.

Han har sit sommertøj, dyppet i purpur og lyserød farve,

nardusdryppende hår, som han bar som paryk,

snehvide sko, der lo, når de sad på hans dejlige ankler,

posen, hvori der lå alle hans bomuldsklæ'r,

fløjter, der åndede sødt, når han festede med sine veninder,
alt har som gave han sat op i Priápos' gemak.

Nikainetos

Fem epigrammer findes tilbage af digteren Nikainetos, der sandsynligvis levede i anden halvdel af det 3. årh. f.Kr. Han havde forbindelse med både Samos og Abdera.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 316

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 111

Nikainetos II Gow and Page, *HE* 146, II Page, *OCT* (7.502)

Ἡρίου εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε, εἰ δὲ Τορώνην
λείπων εἰς αὐτὴν ἔρχεαι Ἀμφίπολιν
εἰπεῖν Νικαγόρα παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
Στρυμονίης ἐρίφων ὤλεσε παυδυσίη.

Nikainetos 7.502, Penguin no. 208, HE 2695 [disticha]

En druknet

Vejfarer, jeg er Bitons grav, og hvis du forlader

byen Toróne og går til Amfípolis hen,

sig da Nikágoras, at hans søn blev dræbt af vinden,

der kom fra Strymon, dengang Kiddene¹⁵⁸ var gået ned.

158. Jf. 7.272.

Nikainetos V Gow and Page, *HE* 147, V Page, *OCT* (13.29)

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῶ,

ὔδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοις σοφόν.

τοῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ

Κρατίνος ἀλλὰ παντὸς ὠδῶδει πίθου.

τοιγὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυνεν εἶχε δὲ κισσῶ

μέτωπον ὥσπερ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

Nikainetos 13.29, HE 2711 [heksametre efterfulgt af jambiske trimetre]

Kratinos

“Vin er virkelig en hurtig hest for den åndrige digter,

men hvis han drikker vand, så si'r han intet klogt.”¹⁵⁹

Således var, Dionysos, Kratinos's ord: Hans ånde

kom ikke fra en flaske, men det hele fad.

Derfor var det, han bugned af kranse og af vedbend

på panden, hvor han var helt gul, som du er nu.

159. Se Horats, *Epist.* 1.19.1.

Nikias

Nikias var samtidig og ven med Theokrit, hvis *Idyl* 11 og 13 er tilegnet ham. Han har også praktiseret som læge. Otte epigrammer er tilbage.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 315

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 83-84

Nikias V Gow and Page, *HE* 150, V Page, *OCT* (9.315)

Ἴζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ', ὀδίτα,
καὶ πῖθ' ἄσσον ἰὼν πίδακος ἀμετέρας,
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθι, ἂν ἐπὶ Γίλλῳ
Σῆμος ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

Nikias 9.315, Ekelund 1906, 34, Bundgaard 1928-1930, 272, HE 2771 [disticha]

Et hvilested

Vandrer, hvis du er træt, så sæt dig her under poplen,

gå du blot tættere på, tag af min kilde en slurk.

Når du er gået igen, da tænk på fontænen, som Simos

byggede her for sin søn, Gillos, da han var død.

Nikias VII Gow and Page, *HE* 150, VII Page, *OCT* (16.188)

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺν λελογχῶς,

τῆδ' ἔστηκ' ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων
Ἑρμῆς· ᾧ ἔπι παῖδες ἀμάρακον ἠδ' ὑάκινθον
πολλάκι καὶ θαλεροῦς θῆκαν ἕων στεφάνους.

Nikias 16.188, Zilliacus 1923, 122, HE 2779 [disticha]

Til Hermes

Jeg har fået det stejle og skovklædte bjerg, Kylléne,

og er nu stillet som vagt midt i gymnasiet her:

Hermes er jeg – og drengene bringer mig tit hyacinther

sammen med merian og kranse af dejlig viol.

Nossis

Nossis kom fra Lokroi, der ligger i Syditalien, og var virksom i den første fjerdedel af det 3. årh. f.Kr. Et dusin af hendes epigrammer er overleveret.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 314

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 135-136

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 86-88

Nossis I Gow and Page, *HE* 151, I Page, *OCT* (5.170)

Ἄδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἃ δ' ὄλβια, δεύτερα πάντα

ἔστί· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσσά καὶ τὸ μέλι.

τοῦτο λέγει Νοσσίς· τίνα δ' ἂ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν

οὐκ οἶδεν τρήνα τ'¹⁶⁰ ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

Nossis 5.170, Benzon 1884, 105, Møller 1888, 83, Mackail 1906, 1.3, Zilliacus 1923, 96, Hundrup 1971, no. 5, Penguin no. 140, HE 2791 [disticha]

Elskov

“Elskov er sødest af alt, og alle de øvrige glæder

kommer jo som nummer to: Honning spytter jeg ud!”

160. OCT læser τρήνας uden cruces.

Dette er Nossis' ord. Hvem Kypris ikke har kysset,
ved slet ikke, hvordan roser kan dufte så smukt.

Nossis II Gow and Page, *HE* 151, II Page, *OCT* (6.132)

Ἔντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἀπ' αἰνομόρων βάλλον ὤμων
θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,
ὧν ἀρετὰν ὑμνέοντα θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κείνται
οὐδὲ ποθεῖντι κακῶν πάχρας οὐς ἔλιπον.

Nossis 6.132, Plum 1828, V.34, Benzon 1884, 106f, HE 2795 [disticha]

Bruttierbytte

Bruttiske mænd smed ulykkeligt våbnene fra deres skuldre,
da de blev trængt af en rask kæmpende lokrisk hær,
inde i gudernes hal er de nu og synger om modet,
savner ej armen på de feje, som de forlod.

Nossis III Gow and Page, *HE* 152, III Page, *OCT* (6.265)

Ἡρα τιμήσσα, Λακίνιον ἂ τὸ θυῶδες
πολλάκις οὐρανόθεν νεισομένα καθορῆς,
δέξαι βύσσινον εἶμα τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς
Νοσσίδος ὕφανεν Θεοφιλὶς ἂ Κλεόχας.

Nossis 6.265, Benzon 1884, 106, HE 2799, Penguin no. 134 [disticha]

Nossis og hendes mor

Hera, du ærede dronning, som ofte nedstiger fra himlen
for til Lakinion at se, fyldt af røgelsesduft,
modtag dragten af hør, som Theúfilis, Kléochas datter,
vævede sammen med Nossis, sit dejlige barn.

Nossis IV Gow and Page, *HE* 152, IV Page, *OCT* (9.332)

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδώμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῶ διαδαλόεν τελέθει.
εἴσατό μιν Πολυαρχὶς ἐπαυρομένα μάλα πολλάν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

Nossis 9.332, Gelsted 1941, no. 57, 1961, 28, Penguin no. 137, HE 2803 [disticha]

Hetærens tak

Når vi er kommet til templet, så lad os da se Afrodites
statue, lavet af guld, fuld af den herligste kunst,
indviet af Polyarchis, for hun har erhvervet så store
rigdomme, som hendes krops pragtfulde skønhed gav.

Nossis V Gow and Page, *HE* 152, V Page, *OCT* (6.275)

Χαίρουσάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Ἀφροδίταν
ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας,
δαιδάλέος τε γάρ ἐστι καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄσδει·
τούτῳ¹⁶¹ καὶ τήνα καλὸν Ἄδωνα χρίει.

Nossis 6.275, Benzon 1884, 107, HE 2807 [disticha]

Samytha til Afrodite

Afrodite bli'r glad, når hun fra Sámytha modta'r
gaven – det er et net, som sad om hendes hår;
det er nemlig kunstfærdigt og dufter dejligt af nektar,
som gudinden har smurt på Adonis' krop.

Nossis VI Gow and Page, *HE* 152, VI Page, *OCT* (9.605)

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλῶ δόμον εἰς Ἀφροδίτας
εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.

161. Beckby læser ὄσδει / τοῦ, τῷ.

ὡς ἀγανῶς ἔστακεν· ἴδ' ἅ χάρις ἀλίκου ἀνθεῖ.
χαιρέτω, οὐ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

Nossis 9.605, HE 2811 [disticha]

Hetæren Kallo

Til Afrodite den blonde indvied Kallo i templet
billedet, da hun var malt – ganske livagtigt det var!
Hvor hun er venlig og blid! Og se, hvor hun yndefuldt blomstrer.
Giv hende held! Hun gi'r ej grund til kritik af sit liv!

Nossis VII Gow and Page, HE 153, VII Page, OCT (9.604)

Θαυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
τεῦξ'ε τὸ θ' ὠραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάρου.
σαῖνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα
δέσποιναν μελάθρων οἰομένα ποθορῆν.

Nossis 9.604, Penguin no. 138, HE 2815 [disticha]

Thaumáteras billede

Billedet viser Thaumátera: Kunstneren skabte det muntre
og det smukke, der er ved hendes blide blik.
Hvis hun blev set af hunden, der vogter i huset, så logred
den, for den ville tro, at det var fruen selv.

Nossis VIII Gow and Page, HE 153, VIII Page, OCT (6.353)

Αὐτομέλινα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον.
ἀμὲ ποτοπτάξειν μιλιχίως δοκίει.
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τῆ ματέρι πάντα ποτώκει·
ἦ καλὸν ὄκκα πέλη τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

Nossis 6.353, Benzon 1884, 108, Penguin no. 136, HE 2819 [disticha]

Et billede 1

Det er Melinna selv! Se, hvordan hendes venlige ansigt
synes at se på os. Hvilket charmerende barn!
Sandelig ligner datteren moderen på alle måder.
Hvor er det fint, når et barn ligner forældrene helt.

Nossis IX Gow and Page, *HE* 153, IX Page, *OCT* (6.354)

Γνωτὰ καὶ τηλῶθε Σαβαιθίδος εἶδεται ἔμμεν
ἄδ' εἰκὼν μορφῆ καὶ μεγαλειοσύνα.
θάεο· τὰν πινυτὰν τὸ δὲ μείλιχον αὐτόθι τήνας
ἔλπομ' ὀρῆν. χαίροις πολλά, μάκαιρα γύναι.

Nossis 6.354, HE 2823 [disticha]

Et billede 2

Billedet her synes også herfra at ligne Sabaithis
både i kraft af dets form og af de fornemme træk.
Kig blot på hende – jeg tror, at jeg ser hendes klogskab og mildhed;
du kan nu glæde dig ret, kvinde, for salig er du.

Nossis XI Gow and Page, *HE* 154 (7.718)

ᾠ ξείν', εἰ τύ γε πλείς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλήναν
τὰν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος
εἰπεῖν ὡς Μούσαισι φίλα τήναιτε λόκρισσα¹⁶²
τίκτεν ἴσαισδ' ὅτι μοι¹⁶³ τοῦνομα Νοσσίς ἴθι.

Nossis 7.718, HE 2831 [disticha]

Digterinden Nossis

162. Beckby læser φίλα τ' ἦν ἄ τε Λοκρίς γὰ, *OCT* læser φίλαν τήνα τε Λοκρίς γὰ.

163. Beckby læser τίκτεν· ἴσαισ δ' ὅτι μοι. *OCT* læser τίκτε μ' ἴσαισ δ' ὅτι μοι.

Fremmede, sejler du ind til den sangglade by Mytilene
for at varme dig ved Sapphos dejlige blomst,
sig, at det lokriske land har skabt hendes lige, der elskes
af alle muserne her: Navnet er Nossis – så gå!

Parmenion

Parmenion fra Makedonien har bidraget med 18 digte. Han levede i perioden mellem Meleagros og Filip.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 325

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 237-238

Parmenion II Gow and Page, *GP* 290 (5.34)

ὁ Ζεὺς τὴν Δανάην χρυσοῦ, καὶ γὰρ δέ σε χρυσοῦ·
πλείονα γὰρ δοῦναι τοῦ Διὸς οὐ δύναμαι.

Parmenion 5.34, Penguin no. 508, *GP* 2580 [distichon]

Danaë

Zeus gav Dánaë guld, og dig vil dig give en guldmønt.

Jeg kan umuligt gi' mer end, hvad blev givet af Zeus.

Parmenion IX Gow and Page, *GP* 292 (9.114)

παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπτουτος Μοῖρα νηπιάχοις ἄφοβον,
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῶι μετέτρεψε νόημα,
δὺς δὲ τέκνωι ζωὴν ἔν κεχάριστο γάλα.

Parmenion fra Makedonien 9.114, *GP* 2600 [disticha]

Et barns redning

Da på et knejsende tag et barn skulle til at bøje
sig ud over dets kant – børn ræddes ikke ved død –
lokkede moren barnet tilbage med sine bryster:
Således gav hendes mælk barnet to gange liv.

Parmenion XI Gow and Page, *GP* 294 (9.342)

φημί πολυστιχίην ἐπιγράμματος οὐ κατὰ Μούσας
εἶναι· μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δόλιχον·
πόλλ' ἀνακυκλοῦται δολιχὸς δρόμος, ἐν σταδίῳ δέ
ὀξὺς ἐλαυνόμενος πνεύματος ἐστί τόνος.

Parmenion 9.342, *GP* 2608 [disticha]

Et epigrams længde

Et epigram med for mange linjer vil muserne ikke
lide: Et langrendsløb rummer et stadion ej!
Langrendsløbet har mange runder, men på et stadion
er energien skarp i løberens åndedræt.

Parmenion XIII Gow and Page, *GP* 294 (11.65)

λιμοῦ καὶ γραίης χαλεπὴ κρίσις· ἀργαλέον μὲν
πειρῆν, ἢ κοίτη δ' ἔστ' ὀδυνηροτέρα.
πειρῶν εὔχετο γραῦν, κοιμώμενος εὔχετο λιμόν
Φίλλις. ἴδ' ἀκλήρου παιδὸς ἀνωμαλίην.

Parmenion 11.65, *GP* 2616 [disticha]

Ubehageligt valg

Svært at vælge imellem en gammel kone og sulten.
Sulten er ikke rar, værre er konens seng!
Fillis var sulten og bad da den gamle, men da han lå med

hende, bad han om sult: Vaklen er fattigmands lod!

Perses

Ni epigrammer af Perses er overleveret. Han kaldes én gang thebaner og én gang makedoner. Epigrammerne er alle ægte indskrifter. De stammer sandsynligvis fra slutningen af det 4. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 312

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 137

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 55-57

Perses II Gow and Page, *HE* 156, II Page, *OCT* (6.272)

*Ζῶμά τοι, ὦ Λατῶί, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσιν
καὶ μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν
θήκατο Τιμάεσσα δυσωδίνιοιο γενέθλας
ἀργαλέον δεκάτῳ μηνὶ φυγοῦσα βάρος.*

Perses 6.272, Penguin 52, HE 2863 [disticha]

Barselskonen Timaessa

Datter af Leto, den blomsterbesatte kjole og bæltet

sammen med båndet, der sad stramt omkring hendes barm,
gi'r Timaessa til dig, da hun i den tiende måned
slap for fødselens ve og for den byrde, hun bar.

Perses IV Gow and Page, *HE* 156, IV Page, *OCT* (7.501)

Εὔρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν,
 Φίλλι, πολυκλαύτω¹⁶⁴ γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι,
οἰνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιπος δέ
 πέτρου ἀλιβρέκτω κείσαι ὑπὸ πρόποδι.

Perses 7.501, HE 2871 [disticha]

En druknet

Du blev af Euros skyllet land ved et vinterligt stormvejr
 op på den triste bred, Fillis, mens nøgen du var,
ind til det vinrige Lesbos' kyst – nu ligger du under
 klippens havvåde fod – gederne har den forladt.

Perses VI Gow and Page, *HE* 157, VI Page, *OCT* (7.487)

ᾠλεο δὴ πρὸ γάμοιο, Φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
 Πυθιάς ὠραίους ἤγαγεν εἰς θαλάμους
νυμφίου, ἀλλ' ἔλεεινὰ καταδρύψασα παρειάς
 τεσσαρακαιδεκέτι τῶδ' ἐκάλυψε τάφω.

Perses fra Makedonien (Beckby: kaum) 7.487, Penguin no. 54, HE 2879 [disticha]

Bruden

Førend dit bryllup, Filainion, så var du død, og din moder
 Pythias førte dig ej hen til din bryllupsseng.
Ynkeligt kradsede hun sine kinder til blods, da hun lagde
 dig i denne her grav – du blev kun fjorten år!

164. Beckby læser πολυκλύστω.

Poseidippos

Poseidippos er født o. 310 f.Kr. i Pella i Makedonien. Han var en nær ven og yngre samtidig af Asklepidos og Hedylos. Ca. 20 af hans epigrammer er overleveret.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 316

Ulrich v. Wilamowitz-Moellendorff, *Hellenistische Dichtung in der Zeit des Kallimachos* 1, Berlin 1924, 148

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 69-71

Poseidippos I Gow and Page, *HE* 166, I Page, *OCT* (5.134)

Κεκροπί, ῥαῖνε, λάγυνε πολυδροσον ἰκμάδα Βάκχου,

ῥαῖνε· δροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις·

σιγάσθω Ζήνων, ὁ σοφὸς κύκνος, ἅ τε Κλεάνθους

Μοῦσα μέλοι δ' ἡμῖν ὁ γλυκύπικρος Ἔρως.

Poseidippos 5.134, Gelsted 1941, no. 4, 1961, 10-11, HE 3054 [disticha]

Emnet er Eros

Regn, du kekropiske kande, med perlende dråber af Bacchos,

regn og bedug vores lag, som alle mand spæder til.

Væk med Kleanthes' muse og Zenon, den lærde svane.

Eros taler vi om - bitter på én gang og sød!

Poseidippos II Gow and Page, *HE* 167, II Page, *OCT* (5.186)

Μή με δόκει πιθανοῖς ἀπατᾶν δάκρυσσι, Φιλαινί.

οἶδα· φιλεῖς γὰρ ὅλως οὐδένα μείζον ἐμοῦ
τοῦτον ὅσον παρ' ἐμοὶ κέκλισαι χρόνον· εἰ δ' ἕτερός σε
εἶχε φιλεῖν ἂν ἔφης μείζον ἐκείνον ἐμοῦ.

Poseidippos 5.186, Zilliacus 1923, 98, Skelton 1971, 58, HE 3058 [disticha]

Komedie med tårer

Tror du, Filainis, at du kan bedrage mig med dine tårer?

Ingen elsker du, ved jeg, højere end netop mig,
når du har ligget hos mig; men hvis en anden nu tog dig,
ville du sige til ham, at du elsked ham mer!

Poseidippos VIII Gow and Page, *HE* 168, VIII Page, *OCT* (12.131)

Ἄ Κύπρον ἅ τε Κύθηρα καὶ ἃ Μίλητον ἐποιχνεῖς

καὶ καλὸν Συρίης ἵπποκρότου δάπεδον,
ἔλθοις Ἰλαος Καλλιστίῳ ἢ τὸν ἐραστήν
οὐδέ ποτ' οἰκείων ὦσεν ἀπὸ προθύρων.

Poseidippos 12.131, Gelsted 1941, no. 9, 1961, 11, HE 3082 [disticha]

Hetærens bøn

Du, der besøger Cypern, Kythéra, Milét, min gudinde,
samt det syriske lands hestetrampende jord,
kom fuld af nåde til mig, Kallistion, for jeg har aldrig
drevet en elsker væk, når han kom til min dør.

Poseidippos X Gow and Page, *HE* 168, X Page, *OCT* (5.183)

Τέσσαρες οἱ πίνοντες· ἐρωμένη ἔρχεθ' ἐκάστω.

ὀκτῶ γινσμένοις Χίου ἐν οὐχ ἱκανόν.
παιδάριον, βαδίσας πρὸς Ἀρίστιον εἰπέ τὸ πρῶτον

ἡμιδῆες πέμψαι, χοῦς γὰρ ἄπεισι δύο
ἀσφαλῆως οἶμαι δ' ὅτι καὶ πλέον. ἀλλὰ τρόχαζε,
ῥας γὰρ πέμπτης πάντες ἀθροίζομεθα.

Poseidippos 5.183, Bundgaard 1928-1930, 275, HE 3094 [disticha]

Forberedelse til fest

Fire er vi til en fest, og hver har sin kæreste med sig.

Når vi er otte, er én chiisk amfor alt for lidt.

Gå, lille slave, hen til Aristios og sig, at den første

kun var halvvejs fyldt op: To *chus* manglede der,

efter min mening mangled der mere – men nu skal du løbe,

for vi skal alle ses, når klokken er blevet fem.¹⁶⁵

Poseidippos XV Gow and Page, HE 170, XV Page, OCT (7.267)

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἀλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἀνευθε

χῶσαι ναυγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει·

φρίσσω κύματος ἦχον, ἐμὸν μόνον. ἀλλὰ καὶ οὕτως

χαίρετε, Νικήτην οὔτινες οἰκτίρετε.

Poseidippos 7.267, HE 3130 [disticha]

En skibbruden

Sømand, hvorfor begraver I mig så nær ved havet?

Langt fra det burde min grav ligge, en skibbruden mands!

Gysende hører jeg larmen fra havet, min skæbne, men I skal

takkes, fordi I har gjort mod mig, Nikéas, så vel.

Poseidippos XXI Gow and Page, HE 172, XXI Page, OCT (7.170)

Τὸν τριετὴ παίζοντα περὶ φρέαρ Ἀρχιάνακτα

165. Hvilket svarer til kl. 11 om formiddagen.

εἶδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο,
ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτηρ
σκεπτομένα ζῶας εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
Νύμφας δ' οὐκ ἐμίηνεν ὁ νήπιος ἀλλ' ἐπὶ γούνοισι
ματρὸς κοιμαθεῖς τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

Poseidippos (eller **Kallimachos**) 7.170, Penguin no. 90, HE 3174 [disticha]

Druknet i brønden

Da en treårig dreng, Archíanax, leged ved brønden,
faldt han, tiltrukket af billedet af sig selv.
Moren hev drengen drivende våd op af vandet
for at se, om endnu der var lidt liv i ham.
Nymferne blev ikke plettet af barnet, og på morens
knæ faldt drengen i søvn, sover den dybe søvn.

Poseidippos XXII Gow and Page, HE 173, XXII Page, OCT (9.359)

Ποίην τις βιότοιο τάμη τρίβου; εἰν ἀγορῇ μὲν
νείκα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες, ἐν δὲ δόμοισι
φροντίδες, ἐν δ' ἀγροῖσι καμάτων ἄλις, ἐν δὲ θαλάσσει
τάρβος, ἐπὶ ξείνης δ' ἦν μὲν ἔχης τι, δέος,
ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσαι· οὐ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐρημότερος.
τέκνα πόνοι, πῆρωσις ἄπαις βίος. αἰ νεότητες
ἄφρονες, αἰ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τοῖν δοιοῖν ἐνὸς αἴρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

Poseidippos (eller komediedigteren **Platon**) 9.359, HE 3180 [disticha]

*Pessimisme*¹⁶⁶

Hvilken sti skal man vælge i livet? På torvet er der
svære forretninger og stridbarhed. I éns hjem
sorg og bekymring; på landet stor møje; og ude på havet
frygt; i et fremmed land ængstes man, ejer man ting;
lider du nød, er det plagsomt; hvis du er gift, er du ikke
uden sorger; og hvis ugift, et ensomt liv;
børn er en plage, et liv uden børn en byrde; de unge
mangler fornuft, mens de grå hår gør dig omvendt svag.
Således er der et valg mellem to ting: Aldrig at fødes
eller hvis man er født, da at dø lige straks.

166. Jf. Leonidas fra Tarent 7.472.

Ptolemaios

Ptolemaios er sandsynligvis den berømte astronom, der levede i det 2. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 328

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 277-278

Ptolemaios I Page, *FGE* 113

οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄστρον
μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας
οὐκέτ' ἐπιψαύω γαίης ποσίν, ἀλλὰ παρ' αὐτῶι
Ζανὶ θεοτρεφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Ptolemaios 9.577, Zilliacus 1923, 134, Gelsted 1941, no. 85, 1961, 36, Penguin no. 621, 622, Page, *FGE* 113 [disticha]

Videnskabens vinger

Dødelig er jeg og lever kun kort, men når jeg betragter
stjernernes tusindtal, der drejer rundt i spiral,
rører jeg ikke længere jorden med fødder. Hos selve
Zeus bli'r jeg mættet med guders ambrosiske kost!

Rhianos

Rhianos kom fra en lille by på Kreta og var ifølge leksikonnet Suda oprindeligt slave. Ti epigrammer er overleveret, hvoraf enkelte viser tydelige pædofile træk. Rhianos er nævnt i Kavafis' digt *Unge mænd fra Sidon* (sammen med Meleagros og Krinagoras).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 317

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 114-115

Rhianos I Gow and Page, *HE* 174, I Page, *OCT* (12.38)

ᾠραὶ σοὶ Χάριτες τε κατὰ γλυκὺν χεῖραν ἔλαιον,

ὦ πυγὰ, κνώσσειν δ' οὐδὲ γέροντας ἔῃς.

λέξον μοι. τίνος ἔσσι μάκαιρα τύ, καὶ τίνα παίδων

κοσμείς; ἂ πυγὰ δ' εἶπε, "Μενεκράτεος".

Rhianos 12.38, HE 3200 [disticha]

Guddommelig skønhed

Sammen med horaer hældte chariter den søde olie

over dig, røv, og nu kan oldinge ikke få ro.

Sig mig, hvis skat du er, og hvem du pynter blandt drenge.

Røven svarede straks: "Jeg er Menékrates' skat."

Rhianos II Gow and Page, *HE* 174, II Page, *OCT* (12.58)

Ἡ Τροϊζῆν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἀμάρτοις
αἰνήσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.
τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

Rhianos 12.58, HE 3204 [disticha]

Den troizeniske skønhed

Herlige drenge findes i Troizen: Og er det den sidste
dreng, du vil prise, vil du se, at du ikke ta'r fejl.
Men Empédokles stråler så meget mer end de andre,
som blandt blomster i vår rosen er langt mere smuk.

Rhianos IV Gow and Page, *HE* 175, IV Page, *OCT* (12.121)

Ἡ ῥὰ νύ τοι, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κίοντι
στευῆς ἤντησαν τὰ λιπαρὰ Χάριτες,
καί σε ποτὶ ῥοδέαισιν ἐπηχύναντο χέρεσσιν,
κοῦρε, πεποίησαι δ' ἠλίκος ἐσσι χάρις.
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε, πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἄσσου
ἔρπειν ἀνῆρήν, ἅ φίλος, ἀνθέρικα.

Rhianos 12.121, Zilliacus 1923, 99, HE 3220 [disticha]

Farlig ynde

Da du engang, Kleoníkos, gik på en sti, der var snæver,
mødte chariterne dig, dejlige er de at se.
Ind blev du trukket i deres rosenagtige arme,
kære dreng, og du blev fyldt med chariternes pragt.
Men kun på afstand hilser jeg dig – jeg ved, det er farligt,
hvis et indtørret strå kommer for nær til din ild!

Satyros

Intet vides om epigrammatikeren Satyros, som måske er identisk med en anden digter, Satyrios.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 329

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 321

Satyros I Page, *FGE* 90 (10.6)

ἤδη μὲν Ζεφύροιο ποητόκου ὑγρὸν ἄημα
ἠρέμα λειμῶνας πίτνει ἐπ' ἀνθοκόμους,
Κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι: γαληναίη δὲ θάλασσα
μειδιάει κρυερῶν ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε, ναῦται,
πίτνατε δὲ πτερύγων λεπταλέας στολίδας.
ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην πίσυνοι χαρίεντι Πιρήπῳ,
ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Satyros 10.6, Page, *FGE* 90 [disticha]

Sejl af sted!

Nu falder Zefyrs fugtige vind, der får græs til at vokse,
mildt over engene hen, så de får blomster i flor;
svaler hører man kvidre, og havet er stille og smiler,
for det skælver ej mer for den iskolde vind.

Sejl med fortrøstning, I sømænd, og løs nu bagstavns tove,
bred hver en lille fold ud på skibenes sejl.
Drag da af sted til handel og stol på en nådig Priápos,
drag da af sted og tro på alle havnenes gud.

Simias

Simias (el. Simmias) fra Rhodos var filolog såvel som digter. I *Den græske Antologi* findes der tre besynderlige figurdigte, *Ægget*, *Øksen* og *Eros' vinger* [ikke oversat endnu], der forestiller det objekt, de beskriver. Simias levede sandsynligvis i det 3. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 313

Simias VI Gow and Page, *HE* 179 (7.60)

Σωφροσύνη προφέρων θνητῶν ἦθει τε δικαίῳ
ἐνθάδε κείται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλῆης,
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχευ ἔπαινον
οὗτος ἔχει πολὺν¹⁶⁷ καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

Simias 7.60, HE 3292 [disticha]

Platon

En guddommelig mand, der overgik alle ved retfærd

og ved besindighed, hviler – Aristokles – her.

Hvis der var nogen blandt alle, der vandt sig et ry for visdom,

så var det ham, der fik mest – ingen misundte ham!

167. Beckby læser πλείστον.

Simias VII Gow and Page, *HE* 179, VI Page, *OCT* (7.647)

“Υστατα δὴ τάδ’ ἔειπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργώ
δακρυόεσσα δέρης χερσὶν ἐφαπτομένη·
”αὔθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ’ ἐπὶ λῶονι μοίρα
ἄλλαν, σῶ πολιῶ γήραϊ καδεμόνα.”

Simonides 7.647, Zilliacus 1923, 55, *HE* 3296 [disticha]

Pigen Gorgo

Det var det sidste, som Gorgo sa’ til sin elskede moder,
mens hun grædende slog armen om hendes hals:
“Bliv du hos far, og fød en datter med bedre skæbne
end den, jeg fik, så hun bli’r støtte, når håret er gråt!”

Skythinos

Ifølge Beckby er Skythinos fra Teos en filolog fra det 4. årh. f.Kr. Jay er skeptisk over for dette.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 281

Skythinos 12.22 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,22

Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἴλισός πλῆρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἑκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνῆν μέλι καὶ τὸ φιλήσαι
χείλεα καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον, ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φησὶν γὰρ ὀρᾶν μόνον· ἦ ῥ' ἀγρυπνήσω
πολλάκι τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

Skythinos 12.22 [disticha]

Beständig anstændig

Smerten var stor, og krigen var stor, og stor var ilden:

Ílisos kom til mig fyldt af sine kærlighedsår;
seksten år gammel er han, en alder skæbnessvanger,
charme i stort og i småt var i hans karakter.

Drengen læste med honning i stemmen, at kysse hans læber,

have ham helt for sig selv: Dét var en fuldkommen ting!
Hvad skal jeg gøre? Han siger: Kun se! Og jeg ligger ofte
søvnløs, mens mod en tom elskov jeg kæmper min kamp.

Skythinos 12.232 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,132

Ὅρθον νῦν ἔστηκας, ἀνώνυμον οὐδὲ μαραίνῃ,
ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μὴ ποτε παυσόμενον·
ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὄλον παρέκλιεν ἑαυτόν
πάντα διδοῦς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο καὶ ῥήσσο καὶ δάκρυε πάντα ματαίως·
οὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

Skythinos 12.232 [disticha]

Du navnløse ting!

Nu står du oprejst, du navnløse ting, og holder dig kraftfuld,
ganske spændt ud, som om du aldrig kunne si' stop.
Dengang da Nemesénos slanged sig helt ved min side
og gav mig alt til min lyst, hang du ganske som død.
Stræk dig nu kun og dans og græd blot, for alt er forgæves:
Ingen medlidenhed får du nu her fra min hånd!

Statilius Flaccus

14 digte tilskrives denne digter, der ellers er ukendt. Han synes at have været virksom omkring overgangen fra det 1. årh. f.Kr. til det 1. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 206-207

Statilius Flaccus I Gow and Page, *GP* 422 (5.5)

ἀργύρεον νυχίων με συνίστορα πιστὸν ἐρώτων

οὐ πιστῆι λύχνον Φλάκκος ἔδωκε Νάπηι,

ἧς παρὰ νῦν λεχέεσσι μαραίνομαι, εἰς ἐπιόρκου

παντοπαθῆ κούρης αἴσχεια δερκόμενος.

Φλάκκε, σὲ δ' ἄγρυπνον χαλεπαὶ τεύρουσι μέριμναι,

ἄμφω δ' ἀλλήλων ἀνδιχα καιόμεθα.

Statyllius Flaccus 5.5, Skelton 1971, 64, Penguin no. 436, *GP* 3796 [disticha]

Den troløse pige

Jeg er en lampe af sølv: Til natlig elskov et trofast

vidne, som Flaccus gav troløse Nape som skænk.

Nu bli'r jeg plaget ved hendes seng, for jeg ser jo

alle de skændige ting, som den troløse gør.

Flaccus, du ligger søvnløs, pint af grusomme tanker:

Begge brænder vi op, langt fra hinanden, vi to!

Statilius Flaccus III Gow and Page, *GP* 422 (7.290)

λαίλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης
ναυηγόν Λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις
οὐχ ἑκάς ἠϊόνων πυμάτωι βεβαρημένον ὕπνωι
γυμνόν ἀπὸ στυγερῆς ὡς κάμε ναυφθορίας
ἔκτανε λυγρὸς ἔχης. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει
τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων¹⁶⁸ μοῖραν ὀφειλομένην;

Statilius Flaccus 7.290, *GP* 3807 [disticha]

En skibbruden

Da den skibbrudne sømand slap væk fra stormen og havets
voldsomme rasen, lå han ned i det libyske sand,
ikke så langt fra stranden og tynget af yderste træthed,
nøgen og frygtelig tilredt af sit fartøjs forlis.
Da blev han bidt af en slange. Hvorfor sku' han slås imod bølger,
når han hastede mod død, som ventede inde på land?

Statilius Flaccus VIII Gow and Page, *GP* 426 (9.44)

χρυσὸν ἀνήρ εὐρώων ἔλιπε βρόχον, αὐτὰρ ὁ χρυσόν
ὄν λίπεν οὐχ εὐρώων ἦψεν ὄν εὐρε βρόχον.

Statilius Flaccus (el. **Platon**) 9.44, Høeg 1941, no. 12, 325, Penguin no. 438, *GP* 3839
[distichon]

Guldet og rebet 1

Guld blev fundet af én, og han lod et reb tilbage;
den, der mistede sit guld, hængte sig da i et reb.

Statilius Flaccus IX Gow and Page, *GP* 426 (9.45)

168. Læs *σπεύδων* som Stadtmüller.

χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὕρεν, ὁ δ' ᾠλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρώων
ῥίψεν, ὁ δ' οὐχ εὐρώων λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

Statilius Flaccus (efter Page **Platon**) 9.45, GP 3841 [distichon]

Guldet og rebet 2

Én mand fandt guld, som en anden nu misted, og finderens smed sit
reb, mens han, der ej fandt guldet, tog rebet om hals.

Statilius Flaccus X Gow and Page, GP 426 (12.12)

ἄρτι γενειάζων ὁ καλὸς καὶ στερρὸς ἐρασταίς
παιδὸς ἐραὶ Λάδων· σύντομος ἢ Νέμεσις.

Flaccus 12.12, Skelton 1971, 65, GP 3843 [distichon]

Straffet knibskhed

Ladon fik nylig sit skæg – han er smuk, men hård mod en elsker -
nu er han varm på en dreng: Nemesis har rigtig travlt!

Statilius Flaccus XI Gow and Page, GP 428 (12.25)

σῶόν μοι Πολέμωνα μολεῖν, ὅτ' ἔπεμπον, Ἄπολλον,
ἠτιούμην θυσίην ὄρνιν ὑποσχόμενος·
ἦλθε δέ μοι Πολέμων λάσιος γένυν· οὐ μὰ σέ, Φοῖβε,
ἦλθεν ἐμοί, πικρῶι δ' ἐξέφυγέν με τάχει.
οὐκέτι σοι θύω τὸν ἀλέκτορα. μή με σοφίζου,
κωφήν μοι σταχύων ἀντιδιδοὺς καλάμην.

Statilius Flaccus 12.25, GP 3845 [disticha]

Hjemkomsten

Da jeg tog afsked med Pólemon, bad jeg Apollon sende
ham hjem til mig sund og rask, loved ham også en fugl.
Polemon kom, men var lådden på kinden, han kom ikke, Foibos,

hjem til mig, men stak af, alt med en bitter hast.
Derfor ofrer jeg ikke en hane til dig, du har snydt mig!
Du har jo givet mig hø, slet ikke aks fuld af korn!

Theaitetos fra Kyrene

Theaitetos fra Kyrene er en digter fra det 3. årh. f.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 334

Theaitetos V Gow and Page, *HE* 183, V Page, *OCT* (7.444)

Χείματος οἰνωθέντα τὸν Ἀνταγόρῳ μέγαν οἶκον
ἐκ νυκτῶν ἔλαθεν πῦρ ὑπονειμᾶμενον,
ὀγδώκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
οὐκ εἶχον διελεῖν προσκηδέες ὅστέα χωρίς,
ξυνη δ' ἦν κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα,
εἶς καὶ τύμβος ἀνέστη· ἀτὰρ τὸν ἕκαστον ἐκείνων
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ρηιδίως Αἴδης.

Theaitetos 7.444, HE 3360 [disticha]

Brandofrene

Ilden var skjult og åd ubemærket Antágoras' store

hus i en vinternat – alle var fulde af vin.

Firs mænd i alt og frie såvel som slaver var døde,

da de alle blev ramt af denne fjendtlige ild.

Slægtninge magted ikke at skelne imellem knogler;

fælles var urnen for dem, fælles var ofre til dem.
Én grav blev rejst, men hver eneste af dem kan Hades
nemt genkende, selvom alle er aske og støv.

Theodoridas

Theodoridas levede i anden halvdel af det 3. årh. f.Kr. og stammede fra Syrakus. 19 epigrammer findes fra hans hånd.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 317

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 110-111

Theodoridas XIV Gow and Page, *HE* 194, XIV Page, *OCT* (7.406)

Εὐφορίων ὁ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποιῆσαι

Πειραικοῖς κείται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν.

ἀλλὰ σὺ τῷ μύσῳ ροιὴν ἢ μῆλον ἄπαρξαι

ἢ μύρτου, καὶ γὰρ ζῶδός ἐὼν ἐφίλει.

Theodoridas 7.406, HE 3558 [disticha]

Digteren Euforion

Her ved de lange mure tæt ved byen Piræus

ligger Euforion, som skabte så fin poesi.

Du må til mysten ofre granatæbler eller blot æbler

eller en myrte, for det elsked han hele sit liv.

Theodoridas XIX Gow and Page, *HE* 195, XIX Page, *OCT* (7.282)

Ναυηγῶ τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε, καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς

ὠλλύμεθ' αἰ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρου.

Theodoridas 7.282, Gelsted 1941, no. 99, 1961, 43, Penguin no. 207, HE 3588
[distichon]

En skibbruden

Jeg er en skibbrudens grav. Men, fremmede, sæt du kun sejlet,
for da vi misted vort liv, sejlede andre endda!

Theokrit fra Syrakus

Theokrit (gr. Theokritos) levede fra o. 308 til 240 f.Kr. Han var født i Syrakus, men rejste til Kos som ung mand. Han har også boet i Alexandria. Han er mest berømt for sine *Idyller*, der er skrevet på heksametre.¹⁶⁹

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 315

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 79-83

Theokrit V Gow and Page, *HE* 185, V Page, *OCT* (6.336)

*Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατὰπυκνος ἐκείνα
ἔρπυλλος κείται ταῖς Ἑλικωνιάσιν·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθειε Παιάν,
δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισε·
βωμὸν δ' αἰμάξει κεραὸς τράγος οὔτος ὁ μαλός,
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.*

Theokrit fra Syrakus 6.336, Zilliacus 1923, 33, Mackail 1906, 2.19, Penguin no. 118, HE 3392 [disticha]

Dugbesprængte roser

Roser, besprængte med dug, og timian med tætte blade

169. Oversat af Kai Møller Nielsen, 1990.

ligger som gave til muser fra Helikon;
lauren med mørke blade er til *dig*, du pythiske Paian,
siden den delfiske sten smykkede dig med den.
Altret skal vædes af blod fra den hornede buk, som nu gnaver
på den yderste spids af terpentintræets gren.

Theokrit XII Gow and Page, *HE* 187, XII Page, *OCT* (7.660)¹⁷⁰

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων·
χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
πατρίδος ὀθνεῖαν κείμαι ἐφεισάμενος.

Leonidas fra Tarent 7.660, Ekelund 1906, 27, Gelsted 1941, no. 106, 1961, 45, Penguin
no. 122, HE 3426 [disticha]

I rus og storm

Orthon fra Syrakus formaner dig, fremmede, dette:

“Aldrig gå ud i en rus midt i en vinterlig nat!”

Dette forvoldte min død, nu dækkes jeg ikke af jorden
hjemme i Syrakus, men fik en fremmed grav.

Theokrit XIII Gow and Page, *HE* 187, XIII Page, *OCT* (13.3)

χωλὸν τρίμετρον
ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κείται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχεν τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζεν, κῆν θέλης ἀπόβριξον.

170. Andre tillægger digtet til Leonidas fra Tarent.

Theokrit 13.3, Gelsted 1941, no. 118, 1961, 48, HE 3430 [hinkejamber, her oversat med jambiske trimetre]

Hipponax

Her ligger digteren Hippónax i sin grav.

Hvis du er slet, så hold dig fra mit monument;

hvis du er ærlig og af god familie,

så sæt dig roligt ned og sov, hvis du har lyst!

Thyillos

Thyillos er en digter, om hvem intet vides.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1982

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 322

Thyillos II Page, *FGE* 96-97 (7.223)

ἡ κροτάλοις ὄρχηστροῖς Ἀρίστιον, ἡ περὶ πεύκας
τὰς Κυβέλης πλοκάμους ῥίψαι ἐπισταμένη,
ἡ λωτῶν κερόεντι φορουμένη, ἡ τρὶς ἐφεξῆς
εἰδυῖ' ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικα,
ἐνθάδ' ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, οὐκέτ' ἔρωτι,
οὐκέτ' παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
κῶμοι καὶ μανίαι, μέγα χαίρετε· κείθ' [
ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

Thyillos 7.223, Page, *FGE* 96 [disticha]

Præstinden Aristion

Kastagnetdanserinden Aristion, hun, der forstod at
kaste ved faklernes lys håret for Kýbeles skyld,
henført af hornede fløjters musik, og hun, der tre bægre
tømte med ublandet vin, som hun med læberne drak,
hviler nu her under elme og har ikke glæde ved elskov
eller af træthed, der kom af hver en nattefest.

Fest og ekstase, farvel! Hun ligger nu her i graven,
hun, der førhen var skjult under en blomsterkrans.

Thyillos III Page, FGE 98 (10.4)

ἤδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες, ἤδη ἀν' οἶδμα
κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας Ζέφυρος,
ἤδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
ἄνθεα καὶ τρηχὺς σίγα μέμυκε πόρος.
σχοίνους μηρύεσθε, ἐφ' ὀλκάδα φορτίζεσθε
ἀγκύρας καὶ πᾶν λαῖφος ἔφεσθε κάλοις.
ταῦτ' ὕμμιν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην ὁ Πρίηπος
ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίην γράφομαι.

Thyillos 10.5, Penguin no. 740, Page, FGE 98 [disticha]

Sejl af sted!

Nu bygger svaler reder af ler, og ude på havet
udspiler Zefyros' vind alle de bløde sejl.

Nu spreder engene brogede blomster ud over blade,
strædet, der før var så barsk, er faldet helt til ro.

Rul da rebene op, og læg ankre på plads i skibet,
sæt alle sejlene til, giv dem de reb, som I har.

Det er det råd, jeg vil skrive til jer, som vil handle på havet,
jeg, Priápos, for jeg er nemlig havnenes gud.

Timon fra Flius

Timon fra Flius på Peloponnes levede ca. 320-230 f.Kr. Beckby tillægger Timon linjen på basis af en passage fra Athenaios (7.281e).

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Timon fra Flius 10.38 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,494

Ὠρῆ ἐρᾶν, ὦρῆ δὲ γαμείν, ὦρῆ δὲ πεπαῦσθαι.

Timon fra Flius [Beckby] eller **Dionysios** [Paton] 10.38, Gelsted 1941, no. 13, 1961, 12, Skelton 1971, 16 [daktylisk heksameter]

Den rette tid

Én tid til elskov, én til at giftes og én til at hvile.

Tymnes

Tymnes har et karisk navn snarere end et græsk, og han levede sandsynligvis i det 3. årh. f.Kr. Syv epigrammer findes overleveret.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 321

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 112

Tymnes II Gow and Page, *HE* 197, II Page, *OCT* (7.477)

Μή σοι τοῦτο, Φιλαινί, λίην ἐπικάρδιον ἔστω

εἰ μὴ πρὸς Νείλω γῆς μορίης ἔτυχες

ἀλλὰ σ' Ἐλευθέρνης ὄδ' ἔχει τάφος, ἔστι γὰρ ἴση

πάντοθεν εἰς Αἴδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

Tymnes 7.477, Ekelund 1906, 42-43, Zilliacus 1923, 75, Penguin no. 212, HE 3604 [disticha]

Ægypterinden på Kreta

Lad ikke dette, Filainis, plage dit hjerte, fordi du

ikke af skæbnen fik plads lige ved Nilens flod,

men Eleutherna rummer din grav. Og vejen til Hades,

det er den samme vej, hvor man end kommer fra.

Tymnes III Gow and Page, *HE* 197, III Page, *OCT* (7.729)

†Εὐθήτης τρύτωνος¹⁷¹ ἐπ' οὐκ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν, οὐ γὰρ ἄν ᾧδ' ὤλετο δαιμονίη
ἀρτιτόκος· τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος Ἴαιδην
σὺν κείνῃ δεκάτην δ' οὐχ ὑπερῆρεν ἔω.

Tymnes 7.729, HE 3608 [disticha]

Barselskonen

Varslerne var ikke gode, da smukke Tritónis blev lagt i
sengen, og hun var død, netop som hun havde født,
staklen. Det eneste barn havde bragt så megen forventning
sammen med hende, men det døde før tiende dag.

Tymnes V Gow and Page, *HE* 197, V Page, *OCT* (7.211)

Τῆδε τὸν ἐκ Μελίτης ἀργὸν κύνα φησὶν ὁ πέτρος
ἴσχειν, Εὐμήλου πιστότατον φύλακα.
Ταὔρον μιν καλέεσκον, ὅτ' ἦν ἔτι, νῦν δὲ τὸ κείνου
φθέγμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

Tymnes 7.211, Ekelund 1906, 43, Penguin no. 211, HE 3616 [disticha]

Hunden

Stenen fortæller: Her ligger den hurtige hund fra Malta,
der var den bedste vagt, som Eumélos har haft.
Tyr blev den kaldt, mens den leved endnu, men nattens tavse
veje har nu fået fuld magt over hundens røst.

171. Beckby læser *Εὐθήθη Τρύτωνος*, Trytons Tochter Euethe. Paton læser *Εὐειδῆς Τριτωνίς*, fair Tritonis.

Xenokritos fra Rhodos

Intet vides om Xenokritos fra Rhodos, og Page siger, at det kan være skrevet hvorsomhelst mellem det 3. årh. f.Kr. til første halvdel af det 1. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1982

Xenokritos fra Rhodos I Page, *FGE* 101-102 (7.291)

χαίται σου στάζουσιν ἔθ' ἄλμυρά, δύσμορε κόρη
ναυηγέ, φθιμένης εἰν ἄλί, Λυσιδίκη.
ἦ γάρ, ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
ὑβριν, ὑπέκ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.
καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος οὖνομα καὶ χθόνα Κύμην,
ὄστέα δὲ ψυχρῶι κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῶι,
πικρὸν Ἀριστομάχωι γενέτηι κακόν, ὅς σε κομίζων
ἔς γάμον οὔτε κόρην ἤγαγεν οὔτε νέκυν.

Xenokritos fra Rhodos 7.291, Plum 1828, IV.14, Page, *FGE* 101 [disticha]

En druknet

Håret drypper endnu af saltvand, du stakkels pige,
for du led skibbrud og er nu, Lysídike, død.
Havet kom jo i oprør, og du blev ræd for dets vildskab,
så du faldt over bord væk fra det hule skib.
Selvom graven nævner dit navn og dit fædreland Kyme,
bli'r dine knogler nu vasket på iskold strand.
Hårdt er faderen ramt, Aristómachos: Du skulle giftes –
han har dig ikke mer, ikke engang som død!

Diodoros Zonas fra Sardes

Diodoros Zonas fra Sardes er måske født o. 125 f.Kr. Han er også omtalt af geografen Strabon (627-628).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 322

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 167-169

Diodoros Zonas I Gow and Page, *GP* 380 (6.22)

ZΩΝΑ

ἀρτιχανῆ ῥοιάν τε καὶ ἀρτίχουν τὸδε μῆλον
καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον
πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα, πυκνόρρωγα,
καὶ κάρνον χλωρῆς ἀντίδορον λεπίδος
ἀγροιώτη τῶιδε μονοστόρθυγι Πιρήπῳ
θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δεινδριακὴν θυσίην.

Diodoros Zonas 6.22, Mackail 1906, 2.31, Gelsted 1941, no. 61, 1961, 29, Penguin no. 322, *GP* 3440 [disticha]

Markvogteren

Dette granatæble, netop åbnet, den dunede fersken,
fignen med rynket skind, der har en navle som stilk,
purpurklasen, der svulmer af vin og har bær i mængde,
valnødden, netop som den sprang af sin grønne skal,

ofrede frugternes vogter her til den bondske Priápos,
skåret af én blok – det var ofre fra træernes frugt.

Diodoros Zonas IV Gow and Page, *GP* 382 (7.365)

ZΩΝΑ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ, τοῦ καὶ ΔΙΟΔΩΡΟΥ

Ἄϊδη ὅς ταύτης καλαμώδεος ὕδατι λίμνης

κωπεύεις νεκύων βάρην τέλων ὀδύνην†,

τῶι Κινύρου τὴν χεῖρα βατηρίδος ἐκβαίνοντι

κλίμακος ἐκτείνας δέξο, κελαινὲ Χάρον·

πλάζει γὰρ τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα, γυμνὰ δὲ θεῖναι

ἴχνια δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἠιονίην.

Diodoros Zonas fra Sardes 7.365, Ekelund 1906, 52, Penguin no. 325, *GP* 3458
[disticha]

Den lille søn

Du, der ror skibet med døde – nu er de uden bekymring –
gennem en sivkranset sø frem til Hades's hus,
stræk fra din landgangsstige din hånd ud mod Kínyras' lille
søn, mens han går ombord, mørke Charon, tag ham.
Usikkert går han i sine sandaler, og han er så bange
for at sætte sin fod bar ned i strandens sand.¹⁷²

Diodoros Zonas IX Gow and Page, *GP* 386 (11.43)

ZΩΝΑ

δός μοι τοῦκ γαίης πεπονημένον ἄδὺ κύπελλον,

ἄς γενόμην καὶ ὑφ' αἰ κείσομ' ἀποφθίμενος.

172. Drengen var så lille, at han ikke havde vænnet sig til at gå med sandaler. Dette var hans første par (Paton).

Zonas 11.43, Ekelund 1906, 51, Gelsted 1941, no. 87, 1961, 37, Skelton 1971, 71, GP
3492 [distichon]

Bægeret

Giv mig det dejlige bæger: Det er nemlig formet af jorden,
hvorfra jeg fødtes, og som dækker mig, når jeg er død.

Adaios fra Makedonien

Adaios (eller Addaios) fra Makedonien bidrager med ti digte i *Den græske Antologi*. Et yndlingsemne er livet på landet.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 311

Adaios I Gow and Page, *GP* 4 (6.228)

ΑΔΑΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

αὔλακι καὶ γήραι τετρυμένον ἐργατίνην βοῶν

Ἴλλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα

αἰδεσθεὶς ἔργων· ὁ δὲ που βαθέη ἐνὶ ποίηι

μυκηθμοῖς ἀρότρον τέρπετ' ἐλευθερίηι.

Adaios fra Makedonien 6.228 (Gow and Page, *GP* 1), Ekelund 1906, 60, Zilliacus 1923, 118, Mackail 1906, 6.18, Skelton 1971, 1, Penguin no. 476, *GP* line 1 [disticha]

Den gamle okse

Alkon undlod at sende sin okse, udslidt af ploven,

som den trak, og af år, hen til slagterens kniv,

værdsat for langvarig tjeneste. Glad for sin frihed for ploven

græsser den nu på sin eng, mens den brøler så højt.

Adaios V Gow and Page, *GP* 6 (7.240)

ΑΔΑΙΟΥ

τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνος ἦν τις αἰίδη,
ἠπιέρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρας.

Adaios 7.240 (Gow and Page, GP V), Plum 1828, V.24, GP line 21 [distichon]

Alexander den Store

Hvis man vil prise graven for Alexander den Store,
sig da, at hvert kontinent udgør hans monument.

Adaios VII Gow and Page, GP 6 (9.300)

ΑΔΑΙΟΥ

ταύρωι φρικαλέον πάπος ἐκβαίνοντι Δοβήρου

Πευκέστης ἵππωι καρτερὸς ἠντίασεν.

ἀλλ' ὁ μὲν ὠρμήθη πρηῶν ἄτε, τοῦ δ' ἀπαλοῖο

Παιονίδα λόγχην ἦκε διὰ κροτάφου,

συλήσας κεφαλῆς δὲ διπλοῦν κέρας αἰὲν ἐκείνωι

ζωροποτῶν ἐχθροῦ ἰκόμπου μῆ¹⁷³ θανάτου†.

Adaios 9.300 (Gow and Page, GP VII), GP line 27 [disticha]

Peukestes

Tyren kom ud fra en dyster lund i Dobéros og mødte

manden Peukestes, som var modigt steget til hest.

Den sprang på ham så stor som et bjerg, men gennem dens bløde

tindinger drev han nu straks sit paioniske spyd.

Derefter rev han det dobbelte horn af dets hoved, og når han

drikker sin vin heraf, taler han stolt om dets død.

Adaios VIII Gow and Page, GP 8 (9.303)

ΑΔΑΙΟΥ

173. Beckby læser κόμπου ἔχει θανάτου.

τῆι βαιῆι Καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ
Λητωὶς κούφῃν εὐτοκίῃν ἔπορευ·
μόναις οὐ τι γυναιξίν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
συνθήρους σώϊζειν Ἄρτεμις οἶδε κύνας.

Adaios 9.303 (Gow and Page, GP VIII), GP line 33 [disticha]

Den fødende hund

Letos datter gav Kalathína, at fødslen blev let, da
den lille hund var i nød og skulle føde et kuld.
Artemis bønholder ikke kun kvinder, for hun kan også
redde hundene selv, som er med hende på jagt.

Adaios X Gow and Page, GP 8 (10.20)

ΑΔΑΙΟΥ

ἦν τινα καλὸν ἴδῃς, εὐθὺς τὸ πρᾶγμα κροτείσθω·
βάζ᾽ ἂ φρονεῖς, ὄρχεων δράσσεο χερσὶν ὄλαις.
ἦν δ' εἴπηις, τίω σε καὶ ἔσσομαι οἶά τ' ἀδελφός,
αἰδώς σου κλείσει τῆν ἐπὶ τοῦργον ὀδόν.

Adaios 10.20 (Gow and Page, GP X), Penguin no. 478, GP line 43 [disticha]

Realisten

Ser du en mand, der er smuk, skal du straks slå til uden tøven.
Sig, hvad du mener, og grib om hans testikler med hånd.
Men hvis du siger: "Jeg agter dig højt, så vær mig en broder!"
så vil blufærdighed spærre din vej til dit mål.

Alfeios fra Mytilene

12 epigrammer er Alfeios fra Mytilene forfatter til. Man ved intet om hans person.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 329

Alfeios IV Gow and Page, *GP* 395 (9.110)

ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ

οὐ στέργω βαθυληίου ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον οἶα Γύγης·
αὐτάρκους ἔραμαι βίου, Μακρίνε,
τὸ μηθὲν γὰρ ἄγαν ἄγαν με τέρπει.

Alfeios fra Mytilene 9.110, *GP* 3532 [katalektiske jambiske trimetre?]

Tilfredshed

Jeg elsker ikke frugtbarre marker,
og ikke guldrig lykke lissom Gyges.
Jeg holder af et nøjsomt liv, Makrinos;
for *alt med måde*, *alt* er mig til glæde.

Alfeios VII Gow and Page, *GP* 394 (9.95)

ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ

χειμερίοις νιφάδεσσι παλυνομένα τιθᾶς ὄρνις
τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,

μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν· ἢ γὰρ ἔμεινεν
αἴθριος, οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
Πρόκνη καὶ Μήδεια, κατ' Ἄιδος αἰδέσθητε
μητέρες ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

Alfeios fra Mytilene 9.95, GP 3548 [disticha]

Hønen

Dækket af vinterlig sne bredte hønen vingerne ud og
skærmede derved de små kyllinger, reden holdt,
indtil kulden fra himlen fik hende dræbt; hun blev jo
udenfor i det fri, kæmped mod himlens sky'r.
Prokne, Medéa, bliv røde af skam dernede i Hades,
når I som mødre får lært, hvad denne høne har gjort.

Alfeios IX Gow and Page, GP 396 (9.101)

ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ

ἡρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν, αἱ δ' ἔτι λοιπαί
πατρίδες οὐ πολλῶι γ' αἰπύτεραι πεδίω·
οἷη καὶ σέ, τάλαινα, παρερχόμενός γε Μυκῆνην
ἔγνω ταίπολιούτ' παντὸς ἐρημοτέρην,
αἰπολικὸν μήνυμα· γέρων δέ τις· “ἢ πολύχρυσος,”
εἶπεν, “Κυκλώπων τῆιδ' ἐπέκειτο πόλις.”

Alfeios fra Mytilene 9.101, Ekelund 1906, 64f, Penguin no. 480, GP 3560 [disticha]

Mykene

Heroers hjembyer er sjældne at se, og skulle de findes,
er de helt på niveau med sletten rundt omkring;
således gik jeg forbi dig, du stakkels Mykene: Jeg så da,
at du var mere forladt end en gedefloks fold.
Hyrderne peger dig endnu ud, og en gammel sa' til mig:

“Her var en guldrig by, som kykloper har skabt.”

Alfeios XI Gow and Page, *GP* 398 (12.18)

ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ

τλήμονες οἷς ἀνέραστος ἔφν βίος, οὔτε γὰρ ἔρξαι

εὐμαρὲς οὔτ' εἰπεῖν ἐστί τι νόσφι Πόθων.

καὶ γὰρ ἐγὼ νῦν εἰμι λίην βραδύς, εἰ δ' ἐσίδοιμι

Ξεινόφιλον, στεροπῆς πτήσομαι ὀξύτερος.

τοῦνεκεν οὐ φεύγειν γλυκὺν Ἴμερον ἀλλὰ διώκειν

πᾶσι λέγω· ψυχῆς ἐστὶν Ἔρως ἀκόνη.

Alfeios fra Mytilene 12.18, Hundrup 1923, 8, *GP* 3572 [disticha]

Eros som slibesten

Stakler, som fører et liv uden elskov, for hverken at handle

eller at tale er let, når man er kærlighedsløs.

Selv er jeg alt for sløv i dag, men hvis jeg fik øje

på Xeinófilos nu, fløj jeg af sted som et lyn.

Derfor si'r jeg til alle: Undvig nu ikke den søde

attrå, nej jag den: Den er slibesten for din sjæl.

Ammianos

Ammianos er forfatteren til 29 aldeles humoristiske epigrammer. Han var virksom under Hadrian (kejser 117-138).

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 328

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 267-269

Ammianos 9.573 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,350

AMMIANOY

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἀλλοτρίης, ὠνθρωφ', ἴζοιο τραπέζης

ψωμὸν ὀνειδέιον γαστρὶ χαριζόμενος,

ἄλλοτε μὲν κλαίουτι καὶ ἐστυγνόμενῳ ὄμμα

συγκλαίων καὶ ὄθις σὺν γελῶντι γελῶν,

οὔτε σὺ γε κλαυθμοῦ κεχρημένος οὔτε γέλωτος

καὶ κλαιωμιλίη καὶ γελωμιλίη.

Ammianos 9.573 [disticha]

Snyltegæsten

Sæt dig ikke, min ven, som gæst ved et bord hos en anden,

mens du giver din bug brød, som vil vanære dig.

Se, hvor du snart græder sammen med den, som græder og ser så

sørgelig ud, og snart ler med den, som er glad.

Du har jo hverken behov for at græde eller at grine,

nej, det er selskabets skyld, om du vil græde og le.

Ammianos 11.156 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,624

AMMIANOY

Οἶε τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι
καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις, φίλτατε, μυιοσόβην.
κείρον ἐμοὶ πεισθεὶς ταχέως· οὗτος γὰρ ὁ πώγων
φθειρῶν ποιητῆς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Ammianos 11.156, Skelton 1971, 1 [disticha]

Den skæggede filosof

Kæreste ven, tror du, at skæg vil frembringe hjerne,
og er det derfor, du har fluesmækkeren her?
Tag mod mit råd og barbér dig nu snart, for skægget
skaber ej visdom for dig, kun får du masser af lus!

Ammianos 11.226 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,656

AMMIANOY

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις, οἰκτρὲ Νέαρχε,
ᾧφρα σε ῥηιδίως ἐξερύσωσι κύνες.

Ammianos 11.226, Gelsted 1941, no. 45, 1961, 25, Penguin no. 593 [distichon]

Nekrolog

Gid dog jorden vil tynge lidet, min stakkels Nearchos,
for at hundene let atter kan grave dig op!

Ammianos 11.413 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,754

AMMIANOY

Ὡς κῆπον τεθυκῶς δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς
οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.

ἦν ῥαφανίς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, πράσα, βολβοί,
ῶκιμον, ἠδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος·
δείσας δ' ἐκ τούτων, μὴ καὶ χόρτον παραθῆ μοι,
δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

Ammianos 11.413, Gelsted 1941, no. 42, 1961, 24, Penguin no. 594 [disticha]

Vegetarmiddagen

Dengang Apelles indbød til middag, slagted han haven,
for han troede bestemt, at hans venner var får.
Der var radiser, cikorie, bukkehorn, salatbed og svibler,
mynte, basilikum, løg, hertil rude, asparges.
Derefter frygtede jeg, at han ville byde en høstak,
spiste en halv våd lupin, hvorpå jeg rendte min vej.

Antifanes fra Makedonien

Antifanes er forfatteren til ti epigrammer, men det er usikkert, om der gemmer sig flere digtere under dette navn. Han er givet tidligere end Filip fra Saloniki.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 324

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 214-215

Antifanes I Gow and Page, *GP* 84 (6.88)

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

αὐτή σοι Κυθήρεια τὸν ἰμερόεντ' ἀπὸ μαστῶν,

Ἴνώ, λυσαμένη κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν,

ὡς ἂν θελξινόοισιν αἰεὶ φίλτροισι δαμάζηις

ἀνέρας· ἐχρήσω δ' εἰς ἐμέ πᾶσι μόνον.

Antifanes fra Makedonien 6.88, Penguin no. 455, *GP* 725 [disticha]

Ino

Kythereia har selv fra brysterne løsnet sit bælte,

som vækker længsel, og du, Ino, fik det at ha'

for at du altid med hjertecharmerende kærlighedsmidler

kunne betvinge mænd: Dem har du anvendt på mig!

Antifanes III Gow and Page, *GP* 86 (9.245)

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ

δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παστάσιν οὐχ Ἵμέναιος
ἀλλ' Ἄιδης ἔστη πικρογάμου Πετάλης·
δείματι γὰρ μούνην πρωτόζυγα Κύπριν ἀν' ὄρφνην
φεύγουσαν, ξυνὸν παρθενικαῖσι φόβον,
φρουροδόμοι νηλεῖς κύνες ἔκτανον· ἦν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν ἄφνωσ ἔσχομεν οὐδὲ νέκυν.

Antifanes 9.245, Penguin no. 456, GP 735 [disticha]

Brudens død

Pétale fejred sit bryllup, men ikke med Hymenaios,
for det var Hades, der kom ind til den bitre fest.
Bange for elskovens første belæring – en frygt, der er fælles
for alle piger – så løb hun ud i den mørke nat.
Men hun blev dræbt af de grusomme vagthunde. Vi havde håbet
at se hende som brud – nu var der intet lig!

Antifanes VIII Gow and Page, GP 88 (11.168)

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ

ψηφίζεις, κακόδαιμον, ὃ δὲ χρόνος ὡς τόκον οὔτω
καὶ πολὺν τίκτει γήρας ἐπερχόμενος,
κοῦτε πιῶν οὔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς ποτ' ἐρωμένιον,
τεθνήξῃσι πλουτοῦσαν ἀφείς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὀβολὸν μόνον ἐνεγκάμενος.

Antifanes 11.168, GP 765 [disticha]

Gnieren

Tæller du penge, din stakkel? Men tiden bringer som rente,
når den angriber dig, alderdom – og den er grå!
Aldrig har du ved vinen bundet en krans om din tinding

eller brugt salve, ja slet ikke en kæreste kendt!
Nu skal du dø med et stort og rigt testamente bag dig:
Ud af den megen guld bringer du blot en obol!

Antifilos fra Byzans

Antifilos fra Byzans tilskrives ca. 50 digte; han er en yngre samtidig af Filip. Et af hans digte refererer til kejser Nero (54-68).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 326

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 245-248

Antifilos IV Gow and Page, *GP* 92 (7.630)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ἤδη που πάτρης πελάσας σχεδὸν “Αὔριον” εἶπον

“ἡ μακρὴ κατ’ ἐμοῦ δυσπλοίη κοπάσει.”

οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος Ἄϊδι πόντος,

καί με κατέτρυχεν κείνο τὸ κοῦφον ἔπος.

πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὔριον· οὐδὲ τὰ μικρά

λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν.

Antifilos fra Byzans 7.630, Skelton 1971, 5, Penguin no. 525, GP 803 [disticha]

Nemesis

Da jeg var ganske nær ved mit fædreland, sa' jeg: "I morgen

letter den kraftige vind, som var til stort besvær."

Knap fik jeg munden lukket, før havet blev lissom et helved,

og et letsindigt ord blev mig helt til fordærv.

Vogt jer for ordet "i morgen" : Den fjendtlige Nemesis hører

alle de mindste ting, der kommer ud af vor mund.

Antifilos V Gow and Page, *GP* 94 (9.73)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,

πλαγκτὸν ὕδωρ ἰδίους ῥεύμασιν ἀντίπαλον,

ἡλίω κῆν νυκτὶ τεταγμένον ἐς τρίς, ἄπιστε,

ναυσὶν ὅσον πέμπεις χεῦμα δανειζόμενον·

θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματεύω

σὴν στάσιν· ἀρρήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

Antifilos fra Byzans 9.73, GP 809 [disticha]

Euripos

Den euboiske Bugt er et farvand med flod og med ebbe,

vandet her hvirvler rundt, løber imod sig selv,

både ved dag og ved nat får den tre gange ændret sin retning,

strømmen mod skibene er ikke at stole på.

Fuld af forundring er jeg over dette her under – men jeg vil

ikke granske dig mer! Gåden er Moder Naturs!

Antifilos VI Gow and Page, *GP* 94 (9.178)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ὡς πάρος Ἀελίου, νῦν Καίσαρος ἀ΄ Ῥόδου εἰμί

νᾶσος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων·

ἤδη σβεννυμέναν με νέα κατεφώτισεν ἀκτίς,

Ἄλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.

πῶς εἶπω τίμι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν ἔδειξεν

ἐξ ἀλός, ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομέναν.

Antifilos fra Byzans 9.178, GP 815 [disticha]

Rhodos

Jeg er Rhodos, som førhen var Solens, men nu er jeg Caesars,
øen, som da får sit lys ligeligt fra begge to.
Jeg var næsten udslukt, da en ny stråle pludselig tændtes,
Sol, mere klart end dit lys strålede Neros glans.
Hvem skal jeg sige, at jeg skylder mest? Den, der hæved mig op fra
havet, eller mon han, der redded mig fra mit dyb?

Antifilos VIII Gow and Page, *GP* 96 (9.413)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ἡ τερεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἶά τε βαιή
νησίς, ἀλλ' ὀμαλή πᾶσα καὶ ἀστύφελος·
αἱ δ' ἀγχοῦ μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
τρηχεῖαι, μεγέθει †τοῦτο†¹⁷⁴ περισσότεραι.
καρποῖς, οὐ σταδίοισιν, ἐρίζομεν· οὐδὲ γὰρ ἀλλαξ
Αἰγύπτου Λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

Antifilos fra Byzans 9.413, *GP* 827 [disticha]

Den stolte ø

Nok er jeg blot en beskeden ø, Terebinthos, og ejer
kun få stokke af vin, men mit terræn er helt jævnt.
Øerne nærved er store og brede, men rummer kun klipper;
kun ved omfang og rum er de bedre end mig.
Afgroder kappes vi med og ikke med længde: Ægyptens
korn er ligeglad med sandskorn i Libyen.

Antifilos XII Gow and Page, *GP* 98 (5.111)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

174. Beckby har ingen *cruces*.

εἶπον ἐγὼ καὶ πρόσθεν, ὅτ' ἦν ἔτι φίλτρα Τερείνης
νήπια, “συμφλέξει πάντας ἀεξομένη”,
οἱ δ' ἐγέλων τὸν μάντιν· ἴδ' ὁ χρόνος, ὅν ποτ' ἐφώνουν,
οὗτος, ἐγὼ δὲ πάλαι τραύματος ἠισθανόμην.
καὶ τί πάθω; λεύσσειν μέν, ὄλαι φλόγες, ἦν δ' ἀπονεύσω,
φροντίδες, ἦν δ' αἰτῶ, παρθένος· οἰχόμεθα.

Antifilos 5.111, Skelton 1971, 6, Penguin no. 528, GP 855 [disticha]

Branden bryder ud

Førhen sagde jeg altid, da Tereinas charme endnu var
barnlig: “Som voksen vil hun sætte os alle i brand!”
Jeg blev grint ud for min spådom, men se: Den tid, som jeg talte
om, er nu kommet, og jeg har længe mærket et sår.
Hvad skal jeg gøre? At se – det er ild! Og ikke – kun sorger!
Og hvis jeg spø'r, er hun kun barn – men jeg er fortabt!

Antifilos XIX Gow and Page, GP 102 (7.634)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

νεκροδόκον κλιωτήρα Φίλων ὁ πρέσβυς ἀείρων
†ἔνδον¹⁷⁵, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον
σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσῶν θάνεν· ἦν γὰρ ἔτοιμος
εἰς Αἶδην, ἐκάλει δ' ἡ πολιὴ πρόφασις.¹⁷⁶
τὸν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκροστόλον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ
ἀσκάντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαθεν.

Antifilos fra Byzans 7.634, GP 895 [disticha]

Lighærereren Filon

175. Beckby læser ἐγκλιδόν.

176. Beckby læser πρόφασιν.

Gamle Filon bukked sig ned for at løfte en bære,
der var beregnet for lig – det var hans daglige hverv –
selvom hans snublen var kort, blev han dræbt. Han var rede til Hades,
for hans grånende hår søgte en anledning kun.
Uden at han vidste af det, så løfted den gamle briksen,
der var til andres brug – nu ku' han bruge den selv!

Antifilos XXII Gow and Page, *GP* 104

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

*τίς με, Διωνύσωι πεπλασμένον ἀμφιφορῆα,
τίς με, τὸν Ἄδριακοῦ νέκταρος οἰνοδόκου,
Δηοῦς ἐπλήρωσε; τίς ἢ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχου
ἢ σπάνις οἰκείου τεύχεος ἀσταχύων;
ἀμφοτέρους ἤσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος,
Δημήτηρ δὲ Μέθην σύντροφον οὐ δέχεται.*

Antifilos 6.257, *GP* 915 [disticha]

Korn i amforaen

Hvorfor er jeg, en amfora, formet til Dionysos,
jeg, som var opfyldt med nektar af Adriavin,
nu blevet fyldt med Deo? Hvem under mig ikke Bacchos?
Eller mangler man kar, som er beregnet til korn?
Begge guder er hånet: For Bacchos er blevet plyndret,
og Demeter vil ej indbyde Methe som gæst.

Antifilos XXX Gow and Page, *GP* 110 (9.14)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

*αἰγιαλοῦ τενάγεσσι ὑποπλώοντα λαθραίηι
εἰρεσίηι Φαίδων εἴσιδε πολυπόδη.
μάρψας δ' ὠκὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας*

πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἕλικας·
δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωῦ
εἰληδὸν ταχυνοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας,
εἶλε δ' ἀλούς· σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν
ἄγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

Antifilos fra Byzans 9.14, GP 965 [disticha]

Blæksprutten og haren

Faidon betragtede en blæksprutte sejle i lavvande, mens den
roede tæt ved en strand, hvor den søgte et skjul.
Han greb den hurtigt og smed den på land, førend den kunne flette
de otte arme så fast rundt om hans ene hånd.
Kastet ind i en busk faldt den ned i en hares bolig,
hvor den snoede sig om harens hurtige fod.
Fangen den fanged: Og du, gamle mand, fik et uventet bytte,
både en fangst fra land og fra havet fik du.

Antifilos XXXIV Gow and Page, GP 112 (9.86)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

παμφάγος ἐρπηστῆς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς
ὄστρεον ἀθρήσας χεῖλεσι πεπταμένον
πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα,
αὐτίκα δ' ὄστρακοίεις ἐπλατάγησε δόμος·
ἀρμόσθη δ' ὀδύναισιν, ὃ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
ληφθεὶς αὐτοφόνον τύμβον ἐπεσπάσατο.

Antifilos 9.86, GP 991 [disticha]

Musen og østersen

Gennem et hus krøb engang en grådig mus, der var sulten,
så da en østers, og den havde just åbnet sin skal.

Den satte tænderne i det falske kød på dens skægvækst.

Straks blev dens skal klasket i, østersen lukked sit hus;
smerteligt musen var fanget, den sad i et fængsel, hvorfra det
ikke var muligt med flugt; den havde fundet en grav.

Antifilos XXXIX Gow and Page, *GP* 116 (9.298)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
οὐ μόνον τελετῆς ἀλλὰ καὶ ἡελίου·
μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν, οἶδα δ' ἐκείνη
νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
ἀσκίπων δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον ὄργια Δηοῦς
κηρύσσων γλώσσης ὄμμασι τρανότερον.

Antifilos 9.298, *GP* 1023 [disticha]

Den blinde i Eleusis

Stokken førte mig hen til templet, for jeg var blind for
både mysteriet og for lyset fra sol.

Men gudinderne gjorde en myste af mig i begge,
for i den nat blev jeg ren for mine øjnes nat.

Uden en stok gik jeg ind i Athen og forkyndte med øjne
Deos mysterier klart, mere end tungen den kan.

Antifilos XLI Gow and Page, *GP* 118 (9.310)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
ῥινηθέν, Λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου,
μὺς ὀλίγος βαρὺ δειπνον ἐδαίσατο, πᾶσα δὲ νηδὺς
συρομένη βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον·
ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμμετο κλέμματα γαστρὸς.

ἦς ἄρα κῆν ἀλόγοις, χρυσέ, κακοῦ πρόφασις.

Antifilos fra Byzans 9.310, GP 1037 [disticha]

Musen og guldstøvet

En lille mus havde spist noget ulutret guld, som den filed
fra med sin jernhårde tand, let som det libyske sand.
Det blev en rigtig tung kost til dens middag, for hele dens mave
hang, så det hurtige dyr slæbte sin fod af sted.
Den blev da fanget, og ud fra dens mave skar man det stjålne:
Selv umælende dyr bringer du ulykker, guld.

Antifilos XLII Gow and Page, GP 118 (9.404)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

ἂ καλὸν αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
κᾶπλαστοι χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
οὐ βοός, οὐ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὴ νᾶμα μέλισσα
πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου·
χαίροιτ' εὐαγέες καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε,
αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

Antifilos 9.404, GP 1043 [disticha]

Til bierne

Dejlig er biernes honning, der skaber sig selv i ætren,
og deres celler, som ikke er formet af hånd;
gratis er gaven til menneskers liv: De har jo slet ikke
brug for den krummede le eller hakker og køer.
Kun for et lille kar, hvor bien kan hælde den søde
saft fra sin lille krop op i rigeligt mål.

Hil jer, I rene dyr, græs I bevinget blandt blomster,
I, der af æteren selv skaber en nektar så fin.

Antifilos XLV Gow and Page, GP 120

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ἡ πήρη καὶ χλαίνα καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
μάζα καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη
καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῶι κυνὶ μέτρα βίοιο
ἄρκια· κῆν τούτοις ἦν τι περισσότερον.
κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδῶν ἀρύοντα βοώτην
εἶπε· “τί καὶ σὲ μάτην, ὄστρακον, ἠχθοφόρον;”

Antifilos fra Byzans 16.333, GP 1063 [disticha]

Diogenes

Sækken og kappen og brødet af byg, der var æltet med vandet,
dernæst stokken, som han satte ned for sin fod,
så et bæger af ler – altsammen nok for den vise
kynikers liv: Og endda var der for det ingen brug!
Han havde nemlig set en bonde drikke med håndens
hulning og sagde: “Hvorfor, potteskår, bærer jeg dig?”

Antifilos XLVII Gow and Page, GP 120 (9.263)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ἡ γραῦς Εὐβούλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοίβου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον.
χείρεσι πειράζουσα· καὶ ἦν βαρὺς ἠνίκα μή τι
ἤθελεν, εἰ δ' ἐθέλοι κουφότερος πετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τό οἱ φίλον, ἦν ποθ' ἀμάρτηι,
Φοίβωι τὰς ἀνίσους χείρας ἐπεγράφετο.

Antifilos fra Byzans 9.263, GP 1073 [disticha]

Eubules orakel

Hver gang Eubúle, den gamle kone, ønskede noget,
løftede hun da en sten, som var Foibos' profet,
prøvende den i sin hånd. Den var tung, hvis hun ikke rigtigt
ønskede det, men hvis hun ønskede – let som en fjer.
Således gjorde hun selv, hvad hun ville, men hvis hun nu fejled,
lagde hun Foibos til last, at hun valgte forkert.

Antifilos XLIX Gow and Page, GP 122 (16.147)

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

Αἰθιοπῶν ἄ βῶλος, ὁ δὲ πτερόεις τὰ πέδιλα

Περσεύς, ἃ δὲ λίθῳ πρόσδετος Ἄνδρομέδα·

ἃ προτομὰ Γοργοῦς λιθοδερκέος, ἄθλον ἔρωτος

κῆτος, Κασσιόπας ἃ λάλος εὐτεκνία.

χὰ μὲν ἀπὸ σκοπέλοιο χαλαῖ πόδ' ἀνηθάδι νάρκαι

νωθρόν, ὁ δὲ μαστῆρ νυμφοκομῆι τὸ γέρας.

Antifilos 16.147, GP 1087 [disticha]

Andromeda

Landet er Æthiopien, og Perseus har vinger på skoen,
mens Andrómeda er lænket til klippen fast.
Dernæst Gorgos forstenende hoved og elskovens kamppris,
hvalen – og moderen stod stolt ved sit smukke barn.
Pigen løsner fra klippen fødderne, som nu er blevet
følelsesløse, og han, frieren, griber sin brud.

Antimedon fra Kyzikos

Antimedon fra Kyzikos er fuldstændig ukendt.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Antimedon I Gow and Page, *GP* 12 (11.46)

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ

ἄνθρωποι δείλης, ὅτε πίνομεν· ἦν δὲ γένηται

ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλους θῆρες ἐγειρόμεθα.

Antimedon fra Kyzikos 11.46, Skelton 1971, 9, Penguin no. 481, GP 73 [distichon]

Menneskedyr

Når vi om aftenen drikker, da er vi mennesker, men bli'r det

morgen, da er vi som dyr, som går løs på enhver.

Apollinarios

Efter Beckby levede Apollinarios omkring 100 e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 317

Apollinarios Beckby, *Anthologia Graeca* 3.756

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ

Ἄν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδὲν ἀδικεῖς με,
ἂν δὲ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

Apollinarios 11.421, Penguin no. 725 [distichon]

Smæderen

Smæder du mig bag min ryg, da gør det mig slet ikke noget,
men hvis jeg hører din ros, så forulemper du mig!

Apollonides

Apollonides boede sandsynligvis i Lilleasien og er blevet identificeret som en retoriker, der levede i Nikaia i Bithynien under kejser Tiberius' regering. Nogle af hans digte refererer til begivenheder, som fandt sted i perioden 6 f.Kr. til 15 e.Kr. 31 af hans epigrammer findes overleveret i *Den græske Antologi*.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 325

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 207-209

Apollonides II Gow and Page, *GP* 128 (6.238)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Εὐφρων οὐ πεδίου πολυαύλακός εἰμ' ὁ γεραιός

οὐδὲ πολυγλεύκου γειομόρος βότρυος,

ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσω

χέρσον καὶ βαιοῦ πίδακα ῥωγὸς ἔχω.

εἰ μὴδ' ἐξ ὀλίγων, ὀλίγη χάρις· εἰ δὲ διδοίης

πλείονα, καὶ πολλῶν, δαῖμον, ἀπαρξόμεθα.

Apollonidas 6.238, Penguin no. 440, *GP* 1131 [disticha]

Bonden Eufron

Jeg er den gamle Eufron: Min mark har af plovfurer ikke

mange, og vinmarkens høst er ikke særlig stor.

Men jeg pløjer min lille stump jord med mit plovskær, der vender

jorden, mens jeg af most kun får en ringe del.
Gaven kan kun være lille, når jeg kun har lidet, men hvis du
giver mig mere, vil jeg, guddom, ofre dig mer.

Apollonides V Gow and Page, *GP* 130 (7.378)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

ἔφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφέσπετο δ' οὐδ' ὅσον ὄρη
ἕστερον ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ·
ἄμφω δ' ὡς συνέναιον ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον.

Apollonides 7.378, Zilliacus 1923, 83, Gelsted 1941, no. 121, 1961, 48, *GP* 1149
[disticha]

Forenet i døden

Heliodoros døde, og knap var der gået en time,
førend hans hengivne viv Diogeneia var død!
Under den samme sten som førhen ligger de begge,
deler en grav med fryd, lissom de delte en seng.

Apollonides XI Gow and Page, *GP* 132 (9.422)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

”πρὸς παίδων”, εἶπεν, “γοννάζομαι, ἦν με θανούσαν
στείλις, μὴ σπείσαι δεύτερα φίλτρα γάμου.”
εἶπεν, ὁ δ' εἰς ἐτέρην ἐσπούδασεν· ἀλλὰ Φίλινα
Διογένην λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.
νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος,
ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

Apollonides 9.422, *GP* 1179 [disticha]

Den døde kones vrede

“Ved vore børn,” det var hendes ord, “jeg be’r, at du ikke,
når jeg er død, vil ha’ travlt med at bli’ giftet igen.”
Han havde derimod hast med at giftes, men selvom Filinna
døde, straffed hun ham, da hun blev fuldstændig glemt.
For i hans bryllupsnat blev værelset knust af en vrede,
sådan at solen ej så deres ægteskab mer.

Apollonides XVIII Gow and Page, *GP* 138 (9.264)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
θάμνου ποτ’ ἄκρους ἀμφὶ κλῶνας ἤμενος
τέττιξ, πτερῶι, φλέγοντος ἡλίου μέσον
νηδὺν ῥαπίζων, δαίδαλ’ αὐτουργῶν μέλη,
ἦδὺς κατωργάνιξε τῆς ἐρημίας.
Κρίτων δ’ ὁ πάσης ἰξοεργὸς Πιαλεύς
θήρης, ἀσάρκου νῶτα δοννακεύσατο.
τίσω δ’ ἔτισεν· εἰς γὰρ ἠθάδας πάγας
σφαλεῖς ἀλάται παντὸς ἰμείρων πτεροῦ.

Apollonides el. Filip 9.264, *GP* 1223 [jambiske trimetre]

Cikaden

Engang sad en cikade højt på grenen af
en busk og slog sin bug i middagssolens glød
med vingen, hvor den skabte selv en skøn musik
og fyldte dejligt stedets ensomhed med den.
Men fra Pialeia kom en fuglefænger, Kriton, nu
og fanged dyrets ryg, der er foruden kød.
Og straffen kom: Til sine fælder går han ud,
og skuffet bli’r han, længes efter blot en fjer.

Apollonides XIX Gow and Page, *GP* 138 (9.265)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ιοτυπῆς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρήτα φαρέτρης
οὐρανόθεν τόξωι τόξον ἀμνύμενος·
κείνον δ' εὐθὺς ἄκουτι παλιυδρομέοντι κατέκτα
ἠερόθεν, πίπτων δ' ἔκτανεν, ὡς ἔθανεν.
μηκέτ' ἐφ' ὑμέτεροις ἀψευδέσι Κρήτες ὀιστοῖς
αὐχελίθ' ὑμνείσθω καὶ Διὸς εὐστοχίῃ.

Apollonides el. **Filip** 9.265, GP 1231 [disticha]

Ørnen

Ramt af en pil fik Zeus' fugl sin hævn over buen,
kreteren bar, og en pil sendtes fra himlen mod ham;
oppe fra luften dræbte den ham med et spyd, der vendte
om, og ved faldet blev han dræbt, da ørnen var død.
Pral ikke mere, I kretere, af jeres træfsikre pile:
Zeus' evner med pil skal også hylde i sang!

Apollonides XXIII Gow and Page, GP 140 (9.287)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

ὁ πρὶν ἐγὼ Ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱερός ὄρνις,
ὁ πρὶν Κερκαφίδαῖς αἰετὸς ἱστορίῃ,
ὑψιπετῆ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἠέρ' ἀερθεῖς
ἤλυθον, Ἥελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων·
κείνου δ' αὐλίσθη ἐνὶ δώμασι χειρὶ συνήθης
κράντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον.

Apollonides 9.287, GP 1255 [disticha]

Ørnen på Rhodos

Jeg, den hellige fugl, som aldrig var kommet til Rhodos,
jeg, der kun var et sagn for kerkafidernes folk,

kom på min flugt i den vidtstrakte himmel højt på min vinge
ned til Helios' ø, hvor Tiberius var.
Jeg flytted ind i hans hus, og jeg blev fortrolig med min
herskers hånd, så jeg blev – han var den kommende Zeus!

Apollonides XXIV Gow and Page, *GP* 142 (9.296)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Σκύλλος, ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος Ἑλλάδα πάσαν

ἤλαυνεν, βυθίην εὔρετο ναυμαχίην

Νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλεύσας τευάγεσσι

καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὄρμον ἔκειρε νεῶν·

αὐτανδρος δ' ἐπὶ γῆν ὠλίσθανε Περσὶς ἄναυδος

ὄλλυμένη, πρώτη πείρα Θερμιστοκλέους.

Apollonides 9.296, *GP* 1261 [disticha]

Skyllus' heltedåd

Dengang da Xerxes' mægtige hær trængte ind over Hellas,
opfandt Skyllus et trick, så han ku' kæmpe til havs.

Ned i Nereus' skjulte domæne svømmede Skyllus,
skar med sin kniv de reb, som holdt skibene fast.

Lydløst grundstødte persernes skibe med al deres mandskab
- det var Themistokles' dåd – persernes flåde gik tabt.

Apollonides XXVII Gow and Page, *GP* 144 (11.25)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

ὑπνώεις, ᾧ ταίρε, τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε·

“ἔγρεο, μὴ τέρπου μοιριδίηι μελέτη.”

μὴ φείσῃι, Διόδωρε, λάβρος δ' εἰς Βάκχον ὀλισθῶν

ἄχρῖς ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροπότει γόνατος.

ἔσσεθ' ὅτ' οὐ πιόμεσθα, πολὺς πολὺς· ἀλλ' ἄγ' ἐπέιγου·

ἡ συνετὴ κροτάφων ἄπτεται ἡμετέρων.

Apollonides 11.25, Zilliacus 1923, 131, Penguin no. 443, GP 1279 [disticha]

Drik!

Sover du endnu, min ven? Hør dog, hvad bægeret råber:

“Skynd dig, vågn op af din søvn – den er en forsmag på død!”

Spar dog ej, Diodóros, på vinen, fugt ikke kun læber,

nej, drik den ren, indtil du vaklende synker i knæ.

Lang, ja lang bli'r den tid, hvor vi ikke kan drikke, så kom nu:

Tindingen farves af grå hår på vort hoved, min ven!

Apollonides XXXI Gow and Page, GP 146 (16.235)

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ἀγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι

σπένδετε; τοῦ δ' Ἴταλοῦ χεῖτε μέθυ Βρομίου,

καὶ γυροῦς ταύρων πέτρηι προσδέιτε τένοντας;

φείσασθ'· οὐ τούτοις θύμασι τερπόμεθα.

Πᾶν ὁ παρωρείτης αὐτόξυλος ἀρνεοθόινης

εἰμὶ καὶ ἐγχθονίου γλευκοπότης κύλικος.

Apollonides fra Smyrna 16.235, GP 1295 [disticha]

En statue af Pan

Jeg er bøndernes gud; hvorfor vil I ofre med gyldne

bægre, hvorfor hælde ud vin fra Italiens jord?

Hvorfor binder I tyrenes krummede halse til klippen?

Skån dem! Jeg kan ikke li' ofre af den karakter.

Jeg er en bjergbo, skåret i træ, og jeg spiser kød fra

lam, og jeg drikker min most fra et bæger af ler.

Athenaios

Beckby identificerer denne Athenaios med forfatteren til *De lærde Middagsgæster* (*Deipnosofistai*), der levede i begyndelsen af det 3. årh. e.Kr., mens Page ikke mener, at han kan identificeres. En epigramdigter med dette navn er citeret hos Diogenes Laërtios (6.14 og 7.30).

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Athenaios I Page, FGE 109 (9.496)

≤ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΙΟΥ>

ὦ Στοϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα

δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,

τὰν ἀρετὰν ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἄδε γὰρ ἀνδρῶν

μούνα καὶ βίοτον ῥύσατο καὶ πόλιος.

σαρκὸς δ' ἀδυσπάθημα φίλον τέλος ἀνδράσιν ἄλλοις

ἅ μία τῶν Μνήμησ' ἤνυσε θυγατέρων.

Athenaios 9.496, Page, FGE 109 [disticha]

Stoaens pris

O, I eksperter i stoiske tanker, de allerbedste

lærdomme skriver I ned i jeres hellige bog,

at det eneste gode er godhed i sjælen, for det har

reddet mændenes liv og deres byer tilmed.

Sanselig lyst fra kødet, et mål, der elskes af andre,

har kun en eneste én prist blandt Mnemósynes børn.

Automedon

Automedon er forfatteren til et dusin livlige epigrammer, der alle rummer humor og satire. Der vides intet om ham.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 318

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 227-229

Automedon I Gow and Page, *GP* 168 (5.129)

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ

τὴν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ὀρχηστρίδα, τὴν κακοτέχνους
σχήμασιν ἐξ ἀπαλῶν κινυμένην ὀνύχων,
αἰνέω, οὐχ ὅτι πάντα παθαίνεται οὐδ' ὅτι βάλλει
τὰς ἀπαλὰς ἀπαλῶς ὧδε καὶ ὧδε χέρας,
ἀλλ' ὅτι καὶ τριβακὸν περὶ πάσσαλον¹⁷⁷ ὀρχήσασθα
οἶδε καὶ οὐ φεύγει γηραλέας ῥυτίδας·
γλωττίζει, κνίζει, περιλαμβάνει· ἦν δ' ἐπιρίψῃ
τὸ σκέλος, ἐξ αἴδου τὴν κορύνην¹⁷⁸ ἀνάγει.

Automedon 5.129, Penguin no. 487, *GP* 1509 [disticha]

Danserinden

Dansepiggen fra Asien med de frækkeste positioner,

177. Se Henderson, *The Maculate Muse*, 1991, 123, no. 61.

178. Se Henderson, *ibid.* 1991, 119, note 60.

når hun vrikker sig rundt med sin hænders gestik,
priser jeg, ikke fordi hun kan udtrykke alt, og heller
ikke fordi hun forstår at føre hænderne rundt,
nej, men fordi hun kan danse omkring en kæp, der er svækket,
og hun ikke forsmår alderens rynkede hud.
Frække er hendes kys, hun pirrer og griber rundtom;
bruger hun også sit lår, vækker hun køllen til liv.

Automedon II Gow and Page, *GP* 170 (11.29)

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ

πέμπε, κάλει· πάντ' ἐστὶν ἔτοιμά σοι· ἦν δέ τις ἔλθῃ,
τί πρήξεις; σαυτῶι δὸς λόγον, Αὐτόμεδον.
αὕτη γὰρ †λαχάνου σισαρωτέρη†,¹⁷⁹ ἢ πρὶν ἀκαμπῆς
ζῶσα, νεκρὰ μηρῶν πᾶσα δέδυκεν ἔσω.
πόλλ' ἐπὶ σοὶ γελάσουσιν, ἀνάρμενος ἂν παραβάλλῃ
πλώειν, τὴν κώπην μηκέτ' ἔχων ἐρέτης.

Automedon 11.29 Beckby, Penguin no. 488, *GP* 1517 [disticha]

Svaghed

Send nu bud efter hende, for alt er parat! Men hvis hun
kommer, hvad skal der så ske? Tænk, Autómedon, tænk!
Det, der stod før så strunk, er nu mere blødt end en grøntsag,
er sunket fuldstændigt ned mellem mine to lår.
Du bli'r komplet til grin. Du hæver dit sejl for at komme
ud på det dybe hav: Rorkarl uden et ror!

Automedon IV Gow and Page, *GP* 170 (11.50)

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ

179. Beckby læser λαχάνου σαθρωτέρη.

εὐδαίμων πρῶτον μὲν ὁ μῆδενὶ μῆδὲν ὀφείλων,
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας, τὸ τρίτον ὅστις ἄπαις.
ἦν δὲ μανεῖς γήμητι τις, ἔχει χάριον ἦν κατορύξει
εὐθὺς τὴν γαμετὴν προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ' εἰδὼς σοφὸς ἴσθι, μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν καὶ τίνες αἱ μονάδες.

Automedon 11.50, GP 1529 [disticha]

Lykkens trin

Først og fremmest er lykkelig dén, der slet intet skylder.
Derpå den mand, der forblev ugift – så ham uden børn.
Er nogen vanvittig nok og gifter sig, da er det bedste,
at hun bli'r lagt ned i jord, så han får medgiften selv.
Med denne viden vær vis! Lad blot Epikur finde ud af,
hvor det tomme rum er, og hvor atomerne er!

Automedon VII Gow and Page, GP 172 (11.325)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ἐχθὲς δειπνήσας τράγειον πόδα καὶ δεκαταῖον
κανναβίνης κράμβης μήλινον ἀσπάραγον
εἰπεῖν τὸν καλέσαντα φυλάσσομαι· ἔστι γὰρ ὀξύς,
καὶ φόβος οὐχ ὁ τυχῶν μή με πάλιν καλέσει.

Automedon 11.325, Skelton 1971, 9, Penguin no. 491, GP 1549 [disticha]

Indbydelse

Jeg var til middag i går: Vi spiste et ben af en ged og
daggamle stængler af kål, der havde smag som af hamp.
Hvem der var vært, det siger jeg ikke. Han er nemlig hidsig,
og jeg er bange for at blive indbudt igen.

Automedon XI Gow and Page, GP 176 (12.34)

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ

πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἐχθρὸς ἐδείπνου
πάντων ἀνθρώπων τὸν μακαριστότατον·
εἷς αὐτοῦ κατέκειθ' ὑποκόλπιος, εἷς ὑπὲρ ὤμων,
εἷς ἔφερεν τὸ φαγεῖν, εἷς δὲ πιεῖν ἐδίδου,
ἧ̂ τετράς ἢ περίβλεπτος. ἐγὼ παίζων δὲ πρὸς αὐτόν
φημί· “σὺ καὶ νύκτωρ, φίλτατε, παιδοτριβεῖς;”

Automedon 12.34, GP 1575 [disticha]

Træneren

Sammen med træner Demetrios spiste jeg middag i aftes.

Han er den saligste mand blandt alle mennesker her.

Én lå oven på skødet, en anden hang på hans skulder,

én servered hans mad, én fyldte op i hans glas.

Hvilken prægtig kvartet! Og jeg spurgte nærmest for sjovs skyld:

“Træner du, når det er nat, sport med drengene her?”

Lollius Bassus

Der findes 13 epigrammer i *Den græske Antologi* under navnet Bassus, nogle med tilføjelsen Lollius. Han er sikkert forfatteren til dem alle. Lollius Bassus kan placeres i første halvdel af det 1. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 210-211

Bassus I Gow and Page, *GP* 176 (5.125)

οὐ μέλλω ρεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γένοιτο
ἄλλος χῶ μελίθρους κύκνος ἐπηόνιος·
Ζηνὶ φυλασσέσθω τάδε παίγνια· τῇ δὲ Κορίννηι
τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο κοῦ πέτομαι.

Lollius Bassus 5.125, Skelton 1971, 9, Penguin no. 448, *GP* 1587 [disticha]

Uden omsvøb

Regne som guld vil jeg aldrig, lad en anden til tyr sig forvandle

eller til svane, som nu synger så smukt på sin strand.

Overlad Zeus disse lege, men her har jeg to oboler:

Dem skal Korinna nu ha', uden at jeg bli'r en fugl!

Bassus VII Gow and Page, *GP* 180 (9.279)

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
δεύτερον ἔσχ' Ἄιδης πάντας ἀρηϊφάτους,

"Σπάρτας ὁ στόλος," εἶπεν· "ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
τραύματα, καὶ στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις.
νῦν γε μόθου κορέσασθε καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὑπνον, ἀνικάτου δῆμος Ἐνναλίου."

Lollius Bassus 9.279, Plum 1828, V.10, Gelsted 1941, no. 96, 1961, 43, Skelton 1971, 10,
GP 1617 [disticha]

Spartanerne ved Thermopylæ

Dengang Hades for anden gang modtog tre hundred sømænd –
de kom med Lethes skib, alle var dræbt i krig –
sa' han: "Dette er Spartas hær, for alle sår sidder
foran, og her kan man se krigen på deres bryst!
Vær I nu mættet med kamp og find jeres hvile i sønnen,
Ares' sejrende folk, sønnen, som I får af mig!"

Bassus VIII Gow and Page, GP 180 (9.289)

οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες, αἶ ποτε νόστου
ὠλέσαθ' Ἑλλήνων καὶ στόλον Ἴλιόθεν,
πυρσὸς ὅτε ψεύστας χθονίης δνοφερώτερα νυκτός
ἦψε σέλα, τυφλῆ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
χοιράδας ἐς πέτρας· Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο καὶ δεκέτους ἐχθρότεραι πολέμου.
καὶ τὴν μὲν τότε ἔπερσαν, ἀνίκητος δὲ Καφηρεύς,
Ναύπλιε, σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

Bassus 9.289, GP 1623 [disticha]

De kafereiske Klipper

I, Kafereiske Klipper, fatale for skibe, spolered
grækernes flåde, dengang da den fra Ilios kom,
da en løgnagtig fakkell udsendte et lys, der var mere

mørk end natten i jord; blindt løb skibenes køl
lige mod klippernes skær, for danaer et andet Ilios
var det og slemmere end krigen, der vared ti år.
Ilios blev virkelig lagt øde, men Kaféreus stod nu med sejren,
Nauplios, Grækenland græd – det var en glæde for dig.

Bassus X Gow and Page, *GP* 182 (11.72)

ἡ πολιὴ κροτάφοισι Κυτώταρις, ἡ πολύμυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκέτι πρῆσβύτατος,
ἡ φάος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῆι
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
ζῶει καὶ λεύσσοισα καὶ ἀρτίπος οἶά τε νύμφη
ὥστε με διστάζειν μὴ τι πέπονθ' Ἄϊδης.

Lollius Bassus fra Smyrna 11.72, *GP* 1637 [disticha]

Den gamle kone

Hårene er grå på Kytótaris, gamle, snaksomme kone,
nu konkurrerer hun med Nestor, om hvem der er ældst,
hun, der så lyset længre end hjorten, og nu begynder
hun med sin venstre hånd at tælle årene påny.
Men hun lever endnu, ser skarpt, og let som brudens
er hendes fod. Jeg gad vidst: Er Hades fuldstændig rask!

Bianor

Der vides ifølge Gow og Page intet om Bianor. Beckby betegner ham som filolog fra Bithynien og sætter ham til 1. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 324

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 209

Bianor II Gow and Page, *GP* 184 (7.387)

BIANOPOΣ

Θειούσης ἔκλαιον ἐμῆς μόρον, ἀλλ' ἐπὶ παιδός

ἐλπίσι κουφοτέρας ἔστενον εἰς ὀδύνας·

νῦν δ' ἐμὲ καὶ παιδὸς φθονερῆ κατενόσφισε Μοῖρα·

φεῦ βρέφος, ἐψεύσθη καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.

Περσεφόνη, τόδε πατρὸς ἐπὶ θρήνοισι νῆκουσον·

θὲς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποικομένης.

Bianor 7.387, *GP* 1649 [disticha]

Den eneste søn

Da min Theiónoe døde, da græd jeg, men sorgen blev mildnet

ved de forhåbninger, jeg nærrede til vores søn.

Men nu har Skæbnen misundeligt også revet ham fra mig;

ak, lille barn, du var alt, men også du er nu væk.

Lyt, Perséfone, til, hvad en sørgende fader vil sige:

Læg nu det lille barn ned i moderens favn.

Bianor V Gow and Page, *GP* 186 (7.671)

ΑΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΒΙΑΝΟΡΟΣ

πάντα Χάρων ἄπληστε, τί τὸν νέον ἤρπασας αὐτως

Ἄτταλον; οὐ σὸς ἔην κἄν θάνε γηραλέος;

Anonym eller **Bianor** 7.671, *GP* 1667 [distichon]

Drengen Áttalos

Altopslugende Charon, hvorfor har du bortført den unge

Áttalos? Var han ej din, hvis han som gammel var død?

Bianor IX Gow and Page, *GP* 188 (9.252)

[ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ]

ἐς βαθὺν ἤλατο Νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὀδίτης

ἠνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην·

ἀλλὰ μιν ἀγρέυσαντο δι' ὕδατος, ἔβρυχε δ' ἄλλος

ἄλλον ἐπουραίωι δῆγματι δραξάμενος·

μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός, ἔφθανε δ' ἄνδρα

νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

Anonym 9.252, *GP* 1691 [disticha]

Ulvebroen

Ned i den dybe Nil sprang den hurtige vandrer fra bredden,

da han fik øje på grådige ulves flok.

Men de fortsatte jagten i vand. Den ene bed halen

hårdt på næste, så de hang i hinanden fast.

Ulvene danned en bro over dybet. Den selvlærte krigslist

hos de svømmende dyr fangede manden ind.

Bianor X Gow and Page, *GP* 190 (9.259)

BIANOPOΣ

ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδί
νηπιάχῳ Ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον· ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

Bianor 9.259, Penguin no. 445, *GP* 1697 [disticha]

Vuggen, der blev skånet

Hele huset faldt fuldstændigt sammen, men over det lille
spædbarn blidere end Zefyros' milde vind.

Selve ruinen skåned den lille – I, pralende mødre:

Også en sten kan ha' følelser for jeres børn!

Bianor XI Gow and Page, *GP* 190 (9.272)

BIANOPOΣ

καρφαλέος δίψει Φοίβου λάτρεις εὔτε γυναικός
εἶδεν ὑπὲρ τύμβου κρωσσίου ὀμβροδόκον,
κλάγξεν ὑπὲρ χείλους, ἀλλ' οὐ γένυς ἤπτετο βυσοῦ·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρνιθι ἐκαιρομάνεις·
χερμάδι δ' ὑψηλῶν σφαλερὸν ποτὸν ἄρπαγι χεῖλει
ἔφθανε μαιμάσσω λαοτίνακτον ὕδωρ.

Bianor 9.272, *GP* 1701 [disticha]

*Den kloge krage*¹⁸⁰

Foibos' tjener¹⁸¹ var frygtelig tørstig, og da den så en

kvindes gravsted, hvorpå der stod en krukke med vand,

180. Samme historie fortælles i en fabel af Æsop (se *Æsops fabler*, 2012, no. 451).

181. Kragen.

skreg den over dens åbning, men munden ku' ikke nå bunden.

Foibos, du viste et trick ganske belejligt til den.

Fuglen smed småsten i krukken og drak nu begærligt med munden
vandet, der løfted sig op, ramt af en mængde sten.

Bianor XV Gow and Page, *GP* 192 (9.308)

BIANOPOΣ

φῶρες ὄτ' εἰνάλιοι Τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαν ὑπερ βύθιον,
αὐτίκα μιν κιθάρη λιγυαχέι δέξατο δελφίν
σύνθροον, ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἐλισσόμενος
μέχρις ἐπ' Ἴσθμὸν ἔκελσε Κορίνθιον· ἦ ῥα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιότερους.

Bianor 9.308, *GP* 1725 [disticha]

Arion og delfinen

Nær Det tyrrenske Hav smed pirater en citharspiller
ud over skibets kant ned i det dybe hav,
hvor en delfin tog ham op med den dejligt klingende cithar
nede fra havets dyb og svømmed hastigt af sted,
indtil den nåede til Den korinthiske Isthme. Har havets
fisk mere sans for ret end den, mennesker har?

Bianor XXI Gow and Page, *GP* 196 (11.364)

BIANOPOΣ

οὗτος ὁ μηδέν, ὁ λιτός, ὁ καὶ λάτρις, οὗτος ἐράται·
ἔστί τινος ψυχῆς κύριος ἀλλοτρίης.

Bianor 11.364, Zilliacus 1923, 108, Penguin no. 447, *GP* 1761 [distichon]

Den uselvstændige

Denne foragtede mand, en slave, et intet, er elsket:
Over en andens sjæl ejer han herskerens magt.

Bianor XXII Gow and Page, *GP* 196 (16.276)

BIANOPOΣ

ἔστησεν Περίανδρος Ἀρίωνος εἰκόνα ταύτην
καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σὺνδρομα νηξάμενον
εἰνάλιον δελφίνα. λέγει δ' ὁ 'π' Ἀρίωνι μῦθος·
“κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωιζόμεθα.”

Bianor 16.276, *GP* 1763 [disticha]

En statue af Aríon

Statuen her af Aríon og denne delfin, der svømmed
med som en ledsager, da han risikered sit liv,
har Periandros rejst. Den beretter Arions historie:
“Mennesker slog os ihjel, men vi blev reddet af fisk.”

Demokritos

Man ved intet om en epigrammatiker ved navn Demokritos. Måske er han identisk med den Demokritos, som nævnes af Diogenes Laërtios (9.49).

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Demokritos I Page, *FGE* 38 (16.180)

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ

Κύπρις ὅτε σταλάουσα κόμας ἀλιμυρέος ἀφροῦ
γυμνή πορφυρέου κύματος ἐξάνεδυ,
οὔτω που κατὰ λευκὰ παρήια χερσὶν ἐλοῦσα
βόστρυχον Αἰγαίην ἐξεπίεζεν ἄλα,
στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις, εἰ δὲ τοιήδε
κείνη, συγχέισθω θυμὸς Ἐνναλίου.

Demokritos 16.180, *FGE* 38 [disticha]

Til Apelles' Afrodite Anadyomene

Dengang Kypris steg op fra den purpurne bølge nøgen,
mens hendes hår endnu drypped af havvand og skum,
holdt hun vel sådan sit hår helt nær ved de hvide kinder
med sine hænder, mens hun pressed ægæisk vand ud,
visende kun sit bryst – det er lovligt at se! – men hvis hun
virkelig så således ud, var Ares fuldstændig solgt.

Diogenes Laërtios

Diogenes Laërtios er mest kendt for sin *Filosofihistorie*, hvori han ofte indfletter epigrammer. Paton er mildest talt syrlig i sin dom over Diogenes. Han skriver i vol. 2, 50, note 1: “Nos. 83-133 are all derived from Diogenes Laertius’ *Lives of the Philosophers*. Those of his own composition are not only very poor work (perhaps the worst verses ever published), but are often unintelligible apart from the silly anecdotes to which they refer. These I give in such cases in the briefest possible form.”

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Diogenes Laërtios 7.87 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,60

<ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ>

Σῶμα μὲν ἦρε Σόλωνος ἐν ἀλλοδαπῇ Κύπριον πῦρ,
ὅσ τὰ δ' ἔχει Σαλαμῖς, ὧν κόνις ἀστάχυνες·
ψυχὴν δ' ἄξονες εὐθὺς ἐς οὐρανὸν ἤγαγον· εὖ γὰρ
θῆκε νόμους αὐτοῖς ἄχθεα κουφότατα.

Diogenes Laërtios 7.87 [disticha]

Solon

Ilden fortærede Solons legeme bort på Cypern;

Salamis gemmer hans ben, støvet forvandles til aks.

Sjælen blev straks af hans love ført op til himlen, for herved

letted han borgernes kår, så deres plager blev små.

Diogenes Laërtios 7.104 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,70

<ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ>

Ἄρκεσίλαε, τί μοι, τί τοσοῦτον ἄκρητον ἀφειδῶς
ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὄλισθες ἐῶν;
οἰκτείρω δ' οὐ τόσσον, ἐπεὶ θάνες, ἀλλ' ὅτι Μούσας
ὑβρῖσας οὐ μετρίῃ χρησάμενος κύλικι.

Diogenes Laërtios 7.104 [disticha]

Arkesiláos

Arkesiláos, hvorfor har du drukket så meget vin, der
ikke var blandet, så du mistede helt din forstand?
Hvad jeg beklager, er ikke din død, men at du har krænket
muser gennem din brug af kæmpemæssige glas.

Diogenes Laërtios 7.105 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,70

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ≥

Καὶ σέο, Λακύδη, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ' ἄκαιρος
Βάκχος ἐλὼν Ἄϊδην ποσσὶν ἔσυρέ σ' ἄκροισ.
ἦ σαφὲς ἦν· Διόνυσος ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ,
λύσει μέλη· διὸ δὴ μήτι Λυαῖος ἔφυ;

Diogenes Laërtios 7.105, Penguin no. 21 [disticha]

Lakýdes

Kære Lakýdes, om dig har jeg hørt et rygte, at Bacchos
holdt dig i fødderne fast, trak dig til Dødsriget ned.
Sagen er klar: For når Bacchos går alt for voldsomt i kroppen,
løsner han lemmer, fordi han har Lyaios som navn!

Diogenes Laërtios 7.106 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,70

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ≥

Ἦχαίρετε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα" τοῦτ' Ἐπίκουρος
ἕστατον εἶπε φίλοις οἷσιν ἀποφθίμενος·

θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐσήλυθε καὶ τὸν ἄκρητον
ἔσπασεν, εἴτ' αἶδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

Diogenes Laërtios 7.106 [disticha]

Epikur

“Hav det nu godt og husk mine lærdomme!” Det var det sidste,
som Epikur fik sagt til sine venner, da han
var ved at dø. Da tog han et bad, der var varmt, og drak vinen
ublandet – hvorpå han drak selv den iskolde død!

Diogenes Laërtios 7.108 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,72

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ≥

Καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' Ἑλλάδα φύσε Πλάτωνα,
ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγῶς Ἀσκληπιός ἐστιν ἰητὴρ
σώματος ὡς ψυχῆς ἀθανάτιο Πλάτων.

Diogenes Laërtios 7.108 [disticha]

Platon 1

Hvis ikke Foibos engang havde fostret Platon i Hellas,
kunne han da ved et skrift helbrede menneskers sjæl?
For Asklépios, Foibos' søn, er en læge for kroppen,
ligesom Platon er for en udødelig sjæl.

Diogenes Laërtios 7.109 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,72

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ≥

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.
δαισάμενος δὲ γάμον πόλιω ἤλυθεν, ἦν ποθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε καὶ δαπέδω Ζηνὸς ἐνιδρύσατο.

Diogenes Laërtios 7.109, Penguin no. 50 [disticha]

Platon 2

Foibos fostred for mennesker sønnen Asklépios og Platon,
én til at redde vor sjæl, én til at redde vor krop;
Platon var med til et bryllup og gik til den stat, han engang
selv havde grundlagt, og så kom han til Zeus'es hus.

Diogenes Laërtios 7.111 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,72

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Λεπτὸς ἀνὴρ δέμας ἦν· εἰ μὴ προσέχης, ἀπόχρη μοι·

Στράτωνα τοῦτον φημί γε,

Λάμψακος ὃν ποτ' ἔφυσεν· αἰεὶ δὲ νόσοισι παλαίων

θνήσκει λαθῶν οὐδ' ἤσθετο.

Diogenes Laërtios 7.111 [heksameter + jambisk dimeter]

Straton

Mager var denne mand – hører du ikke? I orden!

Det var nu Straton, som jeg si'r,

Lampsakos var hans by; han sloges altid med sygdom
og mærked ikke, han var død.

Diogenes Laërtios 7.118 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,76

≤ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ>

Τὸν Κιτιέα Ζήνωνα θανεῖν λόγος, ὡς ὑπὸ γήρωσ

πολλὰ καμῶν ἐλύθη μένων ἄσιτος·

≤οἱ δ', ὅτι προσκόψας ποτ' ἔφη χερὶ γῆν ἀλοήσας·

“Ἐρχομαι αὐτόματος. τί δὴ καλεῖς με;”≥

Diogenes Laërtios 7.118 [disticha]

Zenon fra Kition

Zenon fra Kition døde – sådan går historien – da alder
var ham til last, og han lod være at spise sin mad.
<Andre, at han var faldet og slog på jorden og sagde:
“Jeg kommer selv! Lad nu vær’ med at kalde på mig!” >

Diogenes Laërtios 7.121 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,78

<ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ>

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπεχες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.

τίς γάρ, ὃς ἐμψύχων ἤψατο, Πυθαγόρη;

ἀλλ’ ὅταν ἐψηθῆ τι καὶ ὀπτηθῆ καὶ ἀλισθῆ,

δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον ἐσθίομεν.

Diogenes Laërtios 7.121 [disticha]

Pythagoras 1

Ikke kun du, Pythagoras, holdt dig fra levende væsner.

Hvem er der nemlig blandt os, som spiser levende dyr?

Men når dyrene så bliver kogt og stegt eller saltet,

da kan vi spise dem, for de er uden liv.¹⁸²

Diogenes Laërtios 7.122 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,78

<ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Αἰαί, Πυθαγόρης τί τόσον κνάμους ἐσεβάσθη

καὶ θάνε φοιτηταῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίους;

χωρίον ἦν κνάμων· ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,

ἐξ Ἄκραγαντίνων κάτθαν’ ἐνὶ τριόδῳ.

Diogenes Laërtios 7.122 [disticha]

182. Eller sjæl (Paton: life, Beckby: Leben, Budé: âme).

Pythagoras 2

Hvorfor viste Pythagoras bønner så megen ære,
at han blev nødt til at dø med sine lærlinges flok?
Der var en mark med bønner: For ikke at træde på disse
lod han sig slå ihjel af folk fra Ákragas' by.

Diogenes Laërtios 7.123 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,78

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερῆ φλογὶ σῶμα καθήρας
πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθάνατον·
οὐκ ἐρέω δ', ὅτι στυτὸν ἐκὼν βάλες ἐς ῥόον Αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπεςες οὐκ ἐθέλων.

Diogenes Laërtios 7.123 [disticha]

Empedokles 1

Du har, Empédokles, rensset din krop ved en smeltende flamme,
da du fra krateret selv inddrak udødelig ild.
Jeg vil nu ikke sige, du kasted dig villigt i Ætnas
strøm, men modvilligt faldt, da du søgte et skjul.

Diogenes Laërtios 7.124 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,80

≤ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὡς ποτ' ἀμάξης
ἔκπεσε καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κρητήρας ἐσήλατο καὶ πίε τὸ ζῆν,
πῶς ἂν ἔτ' ἐν Μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος;

Diogenes Laërtios 7.124 [disticha]

Empedokles 2

Nogle si'r, at Empédokles døde, dengang han var faldet

ned fra en vogn, hvorved han brækked sit højre ben.
Men hvis han hoppede ind i kraterets ild og drak livet,
hvordan kan mandens grav vises i Megara nu?

Diogenes Laërtios 7.129 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,82

<ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ>

Ἦθελες, ὦ Ζήνων, (καλὸν ἦθελες) ἄνδρα τύραννον
κτείννας ἐκλύσαι δουλοσύνης Ἐλέαν.
ἀλλ' ἐδάμης· δὴ γάρ σε λαβῶν ὁ τύραννος ἐν ὄλμῳ
κόψει. τί τοῦτο λέγω; σῶμα γάρ, οὐχὶ δὲ σέ.

Diogenes Laërtios 7.129 [disticha]

Zenon fra Elea

Zenon, du ville det gode, nemlig at dræbe tyrannen
for at kunne befri Élea fra slaveri.

Men tyrannen greb dig og maste dig i en mortar.

Hvad jeg mener om det? Det var din krop, ikke dig!

Diogenes Laërtios 7.130 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,82

<ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ>

Καὶ σέο, Πρωταγόρη, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ' Ἀθηνῶν
ἔκ ποτ' ἰὼν καθ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες·
εἶλετο γάρ σε φυγεῖν Κέκροπος πόλις· ἀλλὰ σὺ μέν που
Παλλάδος ἄστυ φύγες, Πλουτέα δ' οὐκ ἔφυγες.

Diogenes Laërtios 7.130 [disticha]

Protagoras

Jeg har om dig, Protagoras, hørt, at du døde på vejen,
da du som gammel mand tog af sted fra Athen.

Kekrops' by havde nemlig bestemt dit eksil, men selvom

du slap fra Pallas' by – Pluton slap du ikke fra!

Diogenes Laërtios 7.620 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,362

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ

τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός·

καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περιάνδρος ἀπέσβη,

οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος, ἧς ἔθελεν.

Diogenes Laërtios 7.620 [disticha]

Periandros

Græm dig nu ikke, hvis noget vil mislykkes for dig, men glæd dig

over alle de ting, som du får af en gud.

For Periandros, den vise, mistede modet og døde,

da han var mislykket med sagen, han satsede på.

Diogenes Laërtios 7.706 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,412

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

Ἰλιγγίασε Βάκχον ἐκπιῶν χανδὸν

Χρύσιππος, οὐδ' ἐφείσατο

οὐ τῆς στοᾶς, οὐχ ἧς πάτρας, οὐ τῆς ψυχῆς,

ἀλλ' ἦλθε δῶμ' ἐς Αἶδεω.

Diogenes Laërtios 7.706 [jambisk trimeter + jambisk dimeter]

Filosoffen Chrysippos

Chrysippos blev lidt svimmel, da han havde tømt

sit bæger, og han sparede

ej hverken Stoa eller fædreland og sjæl,

men drog straks ned til Hades' hus.

Dionysios fra Andros

Da Dionysios er et almindeligt navn, er identiteten på denne digter ganske usikker.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 152

Dionysios Page, *FGE* 44 (7.533)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΝΔΡΕΙΟΥ

καὶ Διὶ καὶ Βρομίῳ με διάβροχον οὐ μέγ' ὀλισθεῖν,
καὶ μόνον ἐκ δαιῶν καὶ βροτὸν ἐκ μακάρων.

Dionysios fra Andros 7.533, Penguin no. 294, Page, *FGE* 44

I rus og regn

Det var naturligt, jeg faldt, af Zeus og af Bromios fugtet:

De var jo to imod én! Og imod guder kun mig!

Sofisten Dionysios

Hvilken Dionysios der er tale om her, er ganske usikkert. Han har tilnavnet Sofisten.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 319

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 152

Dionysios VI Page, *OCT*, I Page, *FGE* 44 (5.81)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ἢ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις χάριν· ἀλλὰ τί πωλείς;

σαυτήν, ἢ τὰ ῥόδα, ἢ συναμφότερα;

Dionysios 5.81, Mackail 1906, 10.2, Zilliacus 1923, 109, Hundrup 1971, no. 33, Skelton 1971, 16, Penguin no. 293, Page, *FGE* 44 [distichon]

Rosenpigen

Rosenpige med rosenkurv, hvad er det, du sælger?

Roserne eller dig selv? Eller er begge til salg?

Filip fra Saloniki

Filip fra Saloniki har 89 digte i *Den græske Antologi*. Intet om ham vides fra andre kilder. Mange af hans digte er inspireret af andres værker. Han boede i Rom og publicerede sin *Krans* o. 40 e.Kr., der indledes på samme måde som Meleagros' *Krans* og rummer digte skrevet efter denne.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 326

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 215-218

Filip I Gow and Page, *GP* 296 (4.2)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ἀνθεὰ σοι δρέψας Ἑλικώνια καὶ κλυτοδέενδρου

Πιερίης κείρας πρωτοφύτους κάλυκας

καὶ σελίδος νεαρῆς θερίσας στάχυν, ἀντανέπλεξα

τοῖς Μελεαγρείοις ὡς ἵκελον στεφάνοις.

ἀλλὰ παλαιότερων εἰδῶς κλέος, ἐσθλὲ Κάμιλλε,

γνώθι καὶ ὀπλοτέρων τὴν ὀλιγοστιχίην.

Ἀντίπατρος πρέψει στεφάνωι στάχυσ, ὡς δὲ κόρυμβος

Κριναγόρας, λάμψει δ' ὡς βότρυσ Ἀντίφιλος,

Τύλλιος ὡς μελίλωτον, ἀμάρακον ὡς Φιλόδημος,

μύρτα δ' ὁ Παρμενίων, ὡς ῥόδον Ἀντιφάνης,

κισσὸς δ' Αὐτομέδων, Ζωνᾶς κρίνα, δρῦς δὲ Βιάνωρ,

Ἀντίγονος δ' ἑλάη καὶ Διόδωρος Ἴον·

Εὐήνῳ δάφνην συνεπίπλεκε, τοὺς δὲ περισσοὺς
εἵκασον οἷς ἐθέλεις ἄνθεσιν ἀρτιφύτοις.

Filip 4.2, Penguin, Append. 1, GP 2628 [disticha]

Filips krans

Jeg har nu plukket blomster på Hélikons bjerg og har skåret
de første knopper af det kendte Pierias skov,
og jeg har høstet aks af den nyeste digtning og flettet
det, så det ligner den krans, som Meleágros har skabt.
Du, der kender de gamle digtere, ædle Camillus,
hør nu de yngres værk, som rummer færre vers.
Lissom et aks vil Antípatros pryde kransen; en bjergtop
er Krinágoras; som druen Antífilos selv,
Tullius er som en stenklover, mens Filodémos er merian;
rosen Antifánes, myrten Parménion,
vedbend Autómedon, Zonas en lilje, en eg er Biánor;
mens Antígonos er træ med oliven, viol
er Diodóros, Euénos et laurbærtræ: Sammenlign nu
helt efter egen smag disse med blomsternes flor.

Filip II Gow and Page, GP 298 (6.236)

ἔμβολα χαλκογένεια, φιλόπλοα τεύχεα νηῶν,
Ἄκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια·
ἠνίδε, σιμβλεύει κηρότροφα δῶρα μελισσῶν
ἔσμῳ βομβητῆι κυκλόσε βριθόμενα.
Καίσαρος εὐνομίας χρηστῆς χάρις· ὄπλα γὰρ ἐχθρῶν
καρποὺς εἰρήνης ἀντεδίδαξε τρέφειν.

Filip 6.236, Penguin no. 459, GP 2642 [disticha]

Byttet fra Aktion

Snabler, lavet af kobber, skibes havelskende våben,
ligger som vidnesbyrd her om det aktiske slag,
mens de beskytter biernes voksernærede gaver
og bliver tynget rundt om af den summende sværm.
Tak skal der lyde til kejserens prægtige statskunst: Han lærte
fjendernes våben, at de kunne ernære en fred.

Filip XXXI Gow and Page, *GP* 318 (7.234)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

Αἴλιος ὁ θρασύχειρ Ἄργους πρόμος, ὁ ψελιώσας
αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
τηξιμελεῖ νόσῳ κεκολουμένος ἔδρακε θυμῶι
ἐς προτέρην ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην,
ᾧσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον ἔν μόνον εἰπῶν·
“ἄνδρας Ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.”

Filip fra Saloniki 7.234, GP 2839 [disticha]

Om Ailios

Ailios, kendt for sit mod, en kriger for Ares, der havde
rundt om sin hals hængt op guldkæder vundet i krig,
blev af en tærende sygdom ramt, og i tankerne løb han
til sit tidligere liv, hvor han beviste sit mod,
stødte så gennem sin mave et sværd, kun én ting han ytred:
“Ares er dræber af mænd, sygdomme dræber en fej!”

Filip XXXV Gow and Page, *GP* 320 (9.11)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ ΙΣΙΔΩΡΟΥ

πηρός, ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν, ἀμφότεροι δέ
εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἤράνισαν·
τυφλὸς γὰρ λιπογυίου ἐπωμάδιον βάρος αἴρων

ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὀρθοβάτει.
πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος Ἀνάγκη,
ἀλλήλοις μερίσαι τοῦλλιπὲς εἰς τέλεον.

Filip (el. **Isidoros**) 9.11, GP 2867 [disticha]

Den blinde og den lamme

Ἐν μὲν ἄνθρωπος ἄβλεπτος, ἄλλος δὲ ἀμύνων
 τις ἄλλου μετὰ τὸν πόδαυτον ἴσχυον.
Ἐν δὲ ἄνθρωπος ἄβλεπτος, ἄλλος δὲ ἀμύνων
 τις ἄλλου μετὰ τὸν πόδαυτον ἴσχυον.
Ἐν δὲ ἄνθρωπος ἄβλεπτος, ἄλλος δὲ ἀμύνων
 τις ἄλλου μετὰ τὸν πόδαυτον ἴσχυον.
Ἐν δὲ ἄνθρωπος ἄβλεπτος, ἄλλος δὲ ἀμύνων
 τις ἄλλου μετὰ τὸν πόδαυτον ἴσχυον.
Ἐν δὲ ἄνθρωπος ἄβλεπτος, ἄλλος δὲ ἀμύνων
 τις ἄλλου μετὰ τὸν πόδαυτον ἴσχυον.

Filip XXXVII Gow and Page, GP 322 (9.56)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

Ἐβρου Θρηϊκίου κρυμῶι πεπεδημένον ὕδωρ
 νήπιος ἐμβαίνων οὐκ ἔφυγεν θάνατον·
ἔς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθῶν
 κρυμῶι τοὺς ἀπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη·
καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας, ἣ δὲ μένουσα
 ὄψις ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορος, ἧς ὠδίνα διείλατο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
 ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν οὐδενός ἐστιν ὄλωσ.

Filip fra Saloniki 9.56, GP 2879 [disticha]

Barnet i floden

Barnet gik ud på den thrakiske Hebros, hvis vand nu af frosten
 var blevet stift, men han slap ikke fra dødens greb.
Foden satte han ned på floden, mens det blev tøvejr,
 og et hårdt stykke is skar i hans bløde hals.

Resten af kroppen blev fejlet af sted, kun hovedet var der,
som gav en grund til, at han skulle lægges i grav.

Stakkels den kvinde, hvis barn blev fordelt mellem ilden og vandet:

Begge hørte han til, dog ikke fuldt eller helt.

Filip XLI Gow and Page, *GP* 324 (9.89)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

λιμὸν οἰζυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως

Νικῶ σὺν κούραις ἠκρολόγει στάχνας,

ᾧλετο δ' ἐκ θάλπους· τῆι δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι

νῆσαν πυρκαϊῆν ἄξυλον ἐκ σταχύων.

μὴ νεμέσα, Δήμητερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροτὸν οὔσαν

κοῦραι τοῖς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

Filip fra Saloniki 9.89, *GP* 2907 [disticha]

Et bål af strå

Niko, den ældgamle kvinde, sankede aks for at væрге
sig mod forfærdelig sult – døtrene hjalp hende her;

men hun døde af varme; de hjælpende piger dynged
træløst et ligbål op, der var formet af aks.

Bliv ikke vred, Deméter, når piger har iklædt en jordisk
kvinde med frugter af det, der kom nede fra jord.

Filip XLII Gow and Page, *GP* 324 (9.232)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

Ἄδριακοῦο κύτους λαιμὸς τὸ πάλαι μελίγηρως,

ἠνίκ' ἐγαστροφόρου Βακχιακὰς χάριτας,

νῦν κλασθεῖς κείμει νεοθηλεί καρτερὸν ἔρκος

κλήματι πρὸς τρυφερὴν τεινομένωι καλύβην.

αἰεὶ τοι Βρομίωι λατρεύομεν· ἦ γεραὸν γὰρ

φρουροῦμεν πιστῶς ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

Filip fra Saloniki 9.232, GP 2913 [disticha]

Den ødelagte krukke

Jeg var en adrisk vinkrukkes hals med den sødeste tone,
da jeg i maven bar gaverne, Bacchos gi'r.
Jeg ligger knækket nu som et kraftigt værn for en vinstok,
plantet fornylig, som når op til det dejlige hus.
Altid tjener jeg Bromios: Jeg er den trofaste vogter,
når han er gammel, og hvis ung, vil jeg fostre ham op.

Filip XLIII Gow and Page, GP 326 (9.240)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

*βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπτῃς*¹⁸³

κριὸς ἐλιξόκερως θείνε θρασυνόμενος,
κάπρος δ' Ἡράκλειος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν
ἐς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν,
ζῶην νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσατο. ἄρ' ἀπὸ Ἥρης
Ἡρακλέης βρεφέων ὤικτισεν ἡλικίην;

Filip 9.240, GP 2919 [disticha]

Bukken og vildsvinet

Bukken med snoede horn løb dristigt hen for at stange
en lille dreng, som nu var lidt på afstand af mor.
Dog rev et vildsvin, beregnet til Hérakles, båndene over,
farved sin kæbe med blod lige i vædderens bug.
Således skænkede det livet til barnet: For siden Heras
vold imod ham ynker han altid de spæde børn.

183. Paton og Beckby læser *Καλύπτῃς* (moderens navn). Denne læsemåde afvises af Gow og Page.

Filip XLIV Gow and Page, *GP* 326 (9.247)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

εὐθηλῆ πλάτανόν με νότου βαρυλαίλαπες αὔραι
ρίζης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δαπέδοις,
λουσαμένη Βρομίωι δ' ἔστην πάλιν ὄμβρον ἔχουσα
χείματι καὶ θάλπει τοῦ Διὸς ἠδύτερον.
ὄλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιούσα Λυαίου
ἄλλων κλινομένων ὀρθοτέρη βλέπομαι.

Filip 9.247, Penguin no. 470, *GP* 2925 [disticha]

Platantræet og vinen

Jeg, den grønne platan, blev revet op fra min jordbund,
da det stormede vildt – vinden kom lige fra syd.
Bromios badede mig, og jeg rejste mig atter: For regnen –
vinter og sommer den kom – er mere sød end Zeus'.
Skønt jeg var død, fik jeg livet igen. Når jeg drikker Lyaios,
synes jeg at stå så ret – andre ligger på jord.

Filip XLVI Gow and Page, *GP* 328 (9.255)

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ἠρίθμει πολὺν ὄλβον Ἀριστείδης ὁ πενιχρός
τὴν οἶν ὡς ποιμνῆν, τὴν βόα δ' ὡς ἀγέλην,
[[ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὶς
τὴν δάμαλιν, πενίης δ' ὄλετο βουκόλιον.
πηροδέτωι δ' ὅ γ' ἰμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα πεδήσας
οἰκτρὸς ἀμυκῆτωι κάτθανε πὰρ καλύβηι.]]

Filip fra Saloniki 9.255, *GP* 2939 [disticha]

Den fattige Aristeides

Aristeides var fattig, men regned sig selv for en rigmand:

Det ene får var en hjord, den ene ko var en flok.

Men han mistede dem begge: En ulv tog fåret, og oxen

døde ved kælvning – hans hjord trøstede ej armoden mer.

Staklen vikled om halsen den rem, der sad på hans taske,

døde ved hytten, da dyrene ikke gav lyd.

Filip XLVIII Gow and Page, *GP* 328 (9.290)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

ὄτ' ἐξ ἀήτου Λίβυος ἐκ ζαοῦς Νότου

συνεξοφώθη πόντος, ἐκ δὲ νειάτων

μυχῶν βυθίτις ψάμμος ἐξηρεύετο,

ἰστός δὲ πᾶς ὄλισθεν εἰς ἄλα πτύσας,

φορτὶς δ' ἐσύρετ' ἐς Αἴδα πλανώμενον

ἄρωγονάυτας δαίμονας Λυσίστρατος

ἐλιπάρησεν, οἱ δὲ τῶι νεωκόρῳ

μούνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

Filip fra Saloniki 9.290, *GP* 2951 [jambiske senarer]

Bønnens magt

Da havet mørknedes af heftig søndenvind

og libysk blæst, så spyede det en bunke sand

op fra de dybe vandes bund, så hver en mast

på skibet nær var gledet ned i havets dyb.

Og fragten drev og var på vej til Hades' hus.

Da bad Lysistratos intenst til guderne,

som hjælper søfolk: De fik havet bragt til ro

for præstens skyld alene, som var med om bord.

Filip XLIX Gow and Page, *GP* 330 (9.293)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

πουλὺ Λεωνίδεω κατιδῶν δέμας αὐτοδάικτον

Ξέρξης ἐχλαίνου φάρει πορφυρέωι,

κῆκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς Σπάρτας πολὺς ἥρωσ

“οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον·

ἀσπίς ἐμοὶ τύμβου κόσμος μέγας· αἶρε τὰ Περσῶν·

ἤξω κείς Ἄϊδαν ὡς Λακεδαιμόνιος.”

Filip fra Saloniki 9.293, Plum 1828, V.11, GP 2959 [disticha]

Xerxes og Leonidas

Xerxes så på Leonidas' lig – han var viet til døden –

og han lagde på ham kappen af purpurstof.

Spartas mægtige helt tog til mæle fra dødnigeriget:

“Jeg ta'r ikke imod løn, som forrædere får.

Skjoldet skal være mit smykke på graven, fjern stadset fra perser!

Jeg går til Hades ned som Lakedaimons mand.”

Filip LII Gow and Page, GP 332 (9.416)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ

ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφουμένη

πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεοῦ·

ἀνὴρ γὰρ ὄρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο

καλέσας Ἐταίρην, εἰμὶ γὰρ πᾶσι φίλη.

ἔμβαινε θαρρῶν, μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν·

ἐλθόντα δέχομαι πάντα, βαστάζω ξένον

<

>

ὡς ποτ' ἐπὶ γαίης κῆν βυθῶι μ' ἐρέσσετε.

Filip fra Saloniki 9.416, Skelton 1971, 53, Penguin no. 471, GP 2979 [jambiske trimetre]

Kyprisskibet

Jeg er et skib, som byggedes ved Kypris' værk,
jeg kom til havet, hvor gudinden selv blev født;
en mand, der solgte skønhed, bygged nemlig mig
og kaldte mig *Hetære*: Jeg har alle kær.
Gå trygt ombord; den pris, jeg får, er ikke stor.
Jeg ta'r imod enhver; jeg bærer fremmed mand
og indfødt; jeg kan ros af jer til lands og vands.

Filip LV Gow and Page, GP 334 (9.561)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

τίς σε πάγος δυσέρημος ἀνήλιος ἐξέθρεψεν
Βορραίου Σκυθίης ἄμπελον ἀγριάδα
ἢ Κελτῶν νιφοβλήτες αἰὲ κρυμώδεες Ἴαλπεισ
τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος Ἰβηριάδος,
ἢ τοὺς ὀμφακόραγας ἐγείναιο, τοὺς ἀπεπάντους
βότρυας, οἱ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα;
δίξημαι, Λυκόεργε, τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ρίζης
κλήματος ὠμοτόκου βλαστὸν ὄλον θερίσης.

Filip 9.561, GP 3001 [disticha]

Den sure vin

Du vilde vinstok, er det en bakke i ørknen, et solløst
sted i Skythiens nord, der har fremelsket dig?
Er det kelternes Alper, dækket med sne og med kulde,
eller iberisk jord, der er så frugtbart på jern?
Du, der har frembragt de sureste druer, umodne klaser,
som kan kun gyde ud saft, der er fuldstændig besk.

Dine hænder, Lykurgos, søger jeg efter, så de kan
rive det hele skud op af en vinstok så rå.

Filip LVI Gow and Page, *GP* 334 (9.575)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει ἢ τάχα νυκτός
ἥελιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάζεται
καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀρυτήσιμον ἕξει
καὶ νέκυσ εἰς ζωῶν χώρον ἀναδράμεται,
ἢ ποτε Μαιονίδαο βαθυκλεῆς οὖνομ' Ὀμήρου
λήθη γηραλέων ἀρπάζεται σελίδων.

Filip 9.575, Penguin no. 472, *GP* 3009 [disticha]

Homer

Før skal stjerner på himlen slukkes og solen bevirke,
at det bli'r lysende dag midt i den mørke nat,
før skal havet gi' mennesker ferskvand at øse og drikke,
før skal de døde nå levendes land igen,
end det berømte navn på maioniden Homer skal
gribes af glemsel om alle de vers, som han sang.

Filip LXVII Gow and Page, *GP* 340 (16.81)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

ἢ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων,
Φειδία, ἢ σύ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

Filip 16.81, *GP* 3082 [distichon]

Statuen af Zeus i Olympia

Enten kom gud fra himmel til jord for at vise sit billed,
Fidias, eller drog du op for at skue en gud.

Filip LXXIII Gow and Page, *GP* 344 (16.193)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

- κράμβης ἄψωμαι, Κυλλήνιε; —μή, παροδίτα.
- τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; —οὐ φθόνος, ἀλλὰ νόμος,
ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. —ὦ παραδόξου·
μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

Filip 16.193, *GP* 3114 [disticha]

Hermes

Må jeg tage lidt kål, Kyllenier? – “Nej, vandrer!” – Hvorfor
dog misunde mig grønt? – “Ikke ‘misunde’ – en lov
siger, at hænder ikke må stjæle andres!” – Hvor komisk!
Hermes vedtog en lov mod tyveri – det er nyt!

Filip LXXVI Gow and Page, *GP* 346 (6.203)

ἡ γρηῆς ἡ χερυῆτις, ἡ γυιὴ πόδας
πύστιν κατ' ἐσθλήν ὕδατος παιωνίου
ἦλθέν ποθ' ἐρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλωι,
τό μιν διεσκήριπτε τὴν τετρωμένην·
οἶκτος δὲ Νύμφας εἶλεν, αἴ τ' ἔρινόμου†¹⁸⁴
Αἴτνης παρωρείησι Συμαίθου πατρός
ἔχουσι δινήεντος ὕγρον οἰκίου·
καὶ τῆς μὲν ἀμφίχωλον ἀρτεμές σκέλος
θερμῆ διεστήριξεν Αἰτναίη λιβάς,
Νύμφαις δ' ἔλειπε βάκτρον, αἰ δ' ἐπήνεσαν
πέμπειν μιν ἀστήρικτον ἡσθείσαις δόσει.

184. Paton og Beckby læser ἐριβρόμου.

Lakon eller **Filip fra Saloniki** 6.203, GP 3134 [jambiske trimetre]

Den mirakuløse helbredelse

En gammel kone, som var lam, men varted op,
kom efter rygtet om et vand med lægekraft
nu krybende med hjælp fra hendes egestok,
som var til støtte for det handicap, hun bar.
Medlidenhed greb nymferne, som boede på
det tordenrige Ætna i et fugtigt hus,
som var den hvirvlende Symaithos' deres fars.
Og Ætnas varme kilde gjorde hende rask
i begge hendes ben, der før var lammet helt.
Hun gav sin stok til nymferne, der glæded sig
og vedtog, at hun skulle uden stok gå hjem.

Filon

Denne Filon identificerer Beckby med Herennius Philo fra Byblos og sætter ham til året 90 e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Filon 11.419 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,756

ΦΙΛΩΝΟΣ

Αἱ πολιαὶ σὺν νῶ γεραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

Filon 11.419 [distichon]

Alder og forstand

Grå hår er mere ærværdigt, hvis klogskaben følger – men uden
er de tilmed en skam for de utallige år.

Gaetulicus

Page sammenfatter alle digte under ét forfatternavn. Ifølge Beckby er der i hvert fald to forskellige. Page mener, at Gaetulicus hører til det 1. årh. e.Kr. (måske tidligere).

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 325

Gaetulicus I Page, *FGE* 51 (5.17)

ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ

ἀγχιάλου ῥηγμῖνος ἐπίσκοπε, σοὶ τάδε πέμπω

ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίδης·

αὔριον Ἰονίου γὰρ ἐπὶ πλατὺ κῶμα περήσω

σπεύδων ἡμετέρης κόλπον ἐς Εἰδοθέης.

οὔριος ἀλλ' ἐπίλαμψον ἐμῶι καὶ ἔρωτι καὶ ἰστώι,

δεσπότη καὶ θαλάμων Κύπρι καὶ ἠϊόνων.

Gaetulicus I 5.17, Plum 1828, I.27, Mackail 1906, 2.25, Page, *FGE* 51 [disticha]

Rejsebøn

Du, der har opsyn med brændingen her, til dig vil jeg sende

offerkagerne med gaver af ringe værdi.

For jeg skal krydse det brede Ioniske Hav nu i morgen,

ilende frem for at nå min Eidótheas favn.

Lys for min elskov og også for masten, vær gunstig som hersker

over vor brudeseng samt, Kypris, kysterne her.

Gaetulicus III Page, FGE 54 (6.331)

παῖδα πατὴρ Ἄλκων ὀλοῶι σφιγγθέντα δράκοντι
ἀθρήσας δειλῆι τόξον ἔκαμψε χερί·
θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε, διὰ στόματος γὰρ ὀιστός
ἤξιεν τυτθοῦ βαιὸν ὑπερθε βρέφους.
παυσάμενος δὲ φόβοιο παρὰ δρυὶ τῆιδε φαρέτρην
σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε καὶ εὐστοχίης.

Gaetulicus 6.331, Plum 1828, II.5, Page, FGE 54 [disticha]

Et mesterskud

Alkon så, at en dødelig slange var rullet omkring hans
lille dreng, og han tog buen med skælvende hånd;
dyret blev ramt, for pilen fløj gennem munden på slangen,
ganske lidt over det sted, hvor den lille fyr var.
Han blev befriet for frygt, og ved egen her vied han kogret
både som tegn på sit held og på sin træfsikre hånd.

Gaetulicus 7.245 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,148 (7.245)

[ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ]

ᾠ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων·
ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν
Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Gaetulicus (?) 7.245, Zilliacus 1923, 62, Gelsted 1941, no. 94, 1961, 42 [disticha]

De døde ved Chaironeia

Chronos, altskuende guddom, der ser, hvad mennesker laver,
bring du til alle et bud, hvilken smerte vi led.
Grækenlands hellige land forsøgte vi dengang at frelse,

og nu ligger vi her midt i Boiotiens jord.

Gaetulicus VI Page, FGE 57-58 (7.275)

ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ

ἄ Πέλοπος νᾶσος καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα
καὶ Μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες
Δάμιδος Ἄστυδάμαντα Κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
ἔπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων,
τὸν ψεύσταν δ' ἐμὲ τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί θαῦμα,
Κρήτες ὅπου ψεύσται καὶ Διός ἐστι τάφος;

Gaitulikos 7.275, Page, FGE 57 [disticha]

En skibbruden

Peloponnes og det farlige farvand om Kreta, det dræbte
sammen med Máleas skær, som er umulig at se,
Damis, Astýdamas' søn fra Kydonia. Forlængst blev han slugt af
havets farlige dyr, ligger nu i deres bug.
Denne løgnagtige grav blev anbragt på landjord, ja rigtigt!
Kretere lyver, og selv Zeus har et gravsted hos dem!¹⁸⁵

Gaetulicus VIII Page, FGE 59 (11.409)

ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ

τετράκις ἀμφορέως περὶ χεῖλεσι χεῖλεα θεῖσα
Σειληνὶς πάσας ἐξερόφησε τρύγας,
εὐχαίτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασι οὐκ ἐμίηνεν,
ἀλλ' οἶος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης
τοῖόν σε προύπιεν ἀφειδέες ἄγγος ἔχουσα
εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.

185. At kretere var løgnere, var ordsprogligt. Se også Paulus, *Brevet til Titus* 1.12.

Gaetulicus II 11.409, FGE 59 [disticha]

Den gamle fordrukne kone

Fire gange satte Seilénis sin mund til amforens
læber og slubrede i sig lige til bundfaldets rest,
aldrig besudlet med vand, du hårfagre gud Dionysos;
men præcis som du var, lige fra vinmarkens frugt,
skåled hun rigeligt i dig og holdt sit bæger i hånden,
indtil den dag, hvor hun kom ned til de dødes sand.

Gregor fra Nazianz

Gregor fra Nazianz (ca. 330-390) er den berømte teolog.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 296

Gregor fra Nazianz 8.214 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,554

Δήποτε Κύρος ἀναξ βασιλῆιον ὡς ἀνέωξεν

τύμβον ἐπὶ χρυσῶ, γράμμα τόδ' εὔρε μόνον·

"Οὔγειν ἀπλήστοιο τάφους χερός." ὡς δὲ σὺ τόσσον

σῆμα τόδ' οὐχ ὀσίαις οἶξας, ἄνερ, παλάμαις.

Gregor fra Nazianz 8.214 [disticha]

Gravfred

Dengang kong Kyros åbnede en kongelig grav for at finde guld, der var gemt, fandt han kun følgende inskription: "Åt åbne grave, det tyder på griskhed." Du har, min herre, åbnet denne her grav med en uhellig hånd.¹⁸⁶

186. Se Beckbys lange note.

Kejser Hadrian

Hadrian er den romerske kejser, der regerede 117-138.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Hadrian I Page, *FGE* 562 (6.332)

ΑΔΡΙΑΝΟΥ

Ζηνὶ τόδ' Αἰνεάδης Κασίωι Τραϊανὸς ἄγαλμα,
κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνωι ἀθανάτων,
ἄνθετο, δοιὰ δέπα πολυδαίδαλα καὶ βοὸς οὔρου
ἀσκητὸν χρυσῶι παμφανόνωντι κέρας,
ἔξαιτα προτέρης ἀπὸ λήιδος, ἦμος ἀτειρής
πέρσεν ὑπερθύμους ὦι ὑπὸ δουρὶ Γέτας.
ἀλλὰ σύ οἱ καὶ τήνδε, Κελαινεφές, ἐγγυάλιξον
κρήναι ἐκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην,
ὄφρα τοι εἰσορόωντι διάνδιχα θυμὸν ἰαίνηι
δοιὰ, τὰ μὲν Γετέων σκῦλα, τὰ δ' Ἀρσακιδέων.

Hadrian 6.332, Page, *FGE* 562 [disticha]

Kejser Trajan

Til den kasiske Zeus har Aineias' ætling, Traianus,
alle menneskers drot til alle gudernes drot,
indviet disse kunstfærdige bægre og horn, der har siddet
fast på en urokkes ho'd, smykket med strålende guld,
udvalgt af byttet, han vandt, dengang han uden at trættes
undertvang geternes folk for deres frækhed med spyd.

Giv også ham, du skysamler Zeus, at ende med ære
felttoget, som er i gang mod Achaimenes' land,
for at du sindet kan glæde, når du betragter det bytte,
vundet fra geternes folk og fra Ársakes' mænd.

Hadrian III Page, *FGE* 564 (9.137)

γραμματικοῦ τινος ἡμιξήρου πρὸς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα
ἡμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἡμισυ λιμὸς ἐλέγχει.

σῶσόν μου, βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτομον,

πρὸς δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀδριανὸς ἀπεκρίνατο
ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ Πλουτία καὶ Φαέθοντα,
τὸν μὲν ἔτ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπολειπόμενος.

En filolog 9.137, Page, *FGE* 564 [disticha]

En bøn fra en halvtør filolog til kejser Hadrian

Halvdelen af mig er død, og halvdelen skæmmer nu sulten:

Red dog, kejser, i mig halvtonens egen musik.

Hvortil kejseren svarede

Uret gør du mod begge, både Pluton og Solen:

Sidstnævnte ser du endnu, førstnævnte viger du fra.

Honestos

En række delvist bevarede indskrifter af Honestos er blevet fundet på nogle statuebaser i den hellige lund for muserne under Helikonbjerget. En af dem, om Livia Augusta, daterer ham temmelig sikkert til Tiberius' tid og må være skrevet o. 30 e.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 213

Honestos I Gow and Page, GP 268 (5.20)

ΟΝΕΣΤΟΥ

οὔτε με παρθενικῆς τέρπει γάμος οὔτε γεραιῆς·

τὴν μὲν ἐποικτείρω, τὴν δὲ καταιδέομαι.

εἴη μὴτ' ὄμφαξ μὴτ' ἀσταφίς· ἡ δὲ πέπειρος

ἔς Κύπριδος θαλάμους τῶρια καλλοσύνητ.¹⁸⁷

Honestos 5.20, Penguin no. 453, GP 2400 [disticha]

Den gyldne middevej

Hvis jeg skal giftes, så fristes jeg hverken af ung eller gammel:

Ungdommen kalder på ynk, alderdom kræver respekt.

Hverken den syrlige drue eller rosinen! Nej, moden

skal hendes skønhed se til Afrodites seng!

187. Beckby har ingen *cruces*.

Honestos II Gow and Page, *GP* 268 (7.66)

ΟΝΕΣΤΟΥ

βάκτρον καὶ πήρη καὶ διπλόον εἶμα σοφοῖο

Διογένευσ βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

πάντα φέρω πορθμῆι, λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς·

ἀλλά, κύον, σαίνοις, Κέρβερε, τόν με κύνα.

Honestos 7.66, *GP* 2404 [disticha]

Diogenes

Stokken og sækken og tøjet, det var den byrde, den vise
mand Diógenes bar – og den var ganske let.

Færgemanden får alt: Jeg har intet tilbage på jorden;

Kerberos, derfor skal du logre for mig, der er Hund!

Honestos VIII Gow and Page, *GP* 272 (11.32)

ΟΝΕΣΤΟΥ

Μούσης νουθεσίην φιλοπαίγμονος εὔρετο Βάκχος,

ὦ Σικυών, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων Χαρίτων·

δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον ἐν τε γέλωτι

κέντρον· χῶ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισεν.

Honestos 11.32, *GP* 2432 [disticha]

Komedien opfindes [Paton: satyrspillet]

Sikyon, Bacchos opfandt den lystige muses formaning,

da han leded et kor – her var chariterne med;

for hans kritik er venlig, og brod er der midt i hans latter;

og selvom guden er fuld gi'r han til borgerne tugt.

Honestos IX Gow and Page, *GP* 272 (11.45)

ΟΝΕΣΤΟΥ

αὐτοθελῆς ἥδιστος αἰὲ πότος· ὅς δέ κ' ἀνάγκη,
ὑβριστῆς οἴνωι τ' ἐστὶ καὶ οἰνοπότηι.
τὸν μὲν γὰρ γαίηι προχέει κρύφα, τὸν δ' ὑπὸ γαίηι
πολλάκι πρὸς Λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πουλυμεθεῖς χαίροιτε· τὸ δ' ὀππόσον ἠδὺ ποθῆναι
μέτρον ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

Honestos 11.45, GP 2436 [disticha]

Drickemåde

Bedst er den drik, vi ønsker os selv, for hvis nogen vil tvinge,
krænker han både en mand, som her skal drikke, og vin!
Han vil diskret hælde vinen på jorden, for ofte har det ført
mennesker ned under jord, til Lethes bitre vand.
Svirebrødre, farvel! Så meget, jeg drikker med glæde,
er mig et passende mål for al min munterhed!

Honestos XXII Gow and Page, GP 278 (7.274)

ΟΝΕΣΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

οὐνομα κηρύσσω Τιμοκλέος εἰς ἄλα πικρῆν
πάντηι σκεπτομένη ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
αἰαί, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύες, ἡ δὲ περισσῆ
πέτρος ἐγὼ τὸ μάτην γράμμα τυπωθῆν ἔχω.

Honestos fra Byzans 7.274, GP 2470 [disticha]

En skibbruden

Tímokles' navn forkynder jeg højt, mens jeg kigger bestandigt
over det salte hav: Hvor er hans lig blevet af?
Fiskene spiste ham vel, og jeg er en overflødig
sten, som nu uden grund bærer som indskrift hans navn.

Kejser Julian

Kejser Julian havde tilnavnet Apostata (*Den frafaldne*), levede 332-363 og var kejser 361-363. Han havde et vist talent som hærfører og skribent.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 297

Julian I Page, *FGE* 571 (9.368)

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΒΑΤΟΥ

τίς, πόθεν εἶς, Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχου,

οὐ σ' ἐπιγιγνώσκω· τὸν Διὸς οἶδα μόνον.

κεῖνος νέκταρ ὄδωδε, σὺ δὲ τράγον· ἦ ῥά σε Κελτοί

ἠπανίηι βοτρύων τεύξαν ἀπ' ἀσταχύων.

τῶι σε χρῆ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,

πυρογενῆ μᾶλλον καὶ Βρόμιον, οὐ Βρόμιον.

Kejser Julian 9.368, Penguin no. 686, Page, FGE 571 [disticha]

ØI

Hvem er mon du og hvorfra? Dionysos? Nej, ved den sande

Bacchos, jeg kender dig ej! Ham kun, sønnen af Zeus!

Han har jo nektarens duft, men du har en geds: For kelter

mangler jo druer, og de bryggede dig kun af korn.

Du burde hedde Demetrios¹⁸⁸ – Dionysos passer slet ikke –
du er jo født af korn, Bromos – og Bromios? Nej!

Julian II Page, *FGE* 573 (11.108)

ΑΔΗΛΟΝ

Κόνων δίπηχυς, ἡ γυνὴ δὲ τεσσάρων·
ἐν τῇ κλίνῃ δὲ τῶν ποδῶν ἰσομένων
σκόπει, Κόνωνος ποῦ τὸ χεῖλος ἔρχεται.

Anonym 11.108, *FGE* 573 [jambiske trimetre]

Den lille

To alen måler Konon, fire er hans viv.
Når de to ligger ned i sengen, fod ved fod,
hvor regner du da med, at Konons læber er?

188. Fordi øl blev brygget på basis af korn, hvis gudinde er Demeter.

Kallikter (eller Killakter)

Ifølge Beckby er Kallikter (el. Killaktor) en digter fra Manesion i Frygien (Lilleasien) fra år 100 e.Kr. Page er mere usikker.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981,

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 320

Kallikter Page, *FGE* 114 (5.29)

ἀδὴν τὸ βινεῖν ἐστὶ, τίς οὐ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῆι
χαλκόν, πικρότερον γίνεται ἔλλεβόρου.

Kallikter (Killaktor) 5.29, Skelton 1971, 13, Penguin no. 734, Page, *FGE* 114 [distichon]

Kærlighed og penge

Hvem vil benægte, hvor dejligt det er at kneppe en pige,
men forlanger hun mønt, bli'r det som nyserod - besk.

Kallikter Page, *FGE* 114 (5.45)

παρθενικὰ κούρα τὰ ἄ κέρματα πλείονα ποιεῖ
οὐκ ἀπὸ τᾶς τέχνας ἀλλ' ἀπὸ τᾶς φύσιος.

Kallikter (Killaktor) 5.45, Skelton 1971, 13, Penguin no. 735, Page, *FGE* 114 [distichon]

Kunst og natur

Hvis en pige er ung, så får hun sin bedste betaling –

dog ikke fra hendes kunst, men fra naturen selv.

Kallikter 11.118 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,604

Οὐτ' ἔκλυσεν Φεΐδων μ' οὐθ' ἤψατο, ἀλλὰ πυρέξας
ἐμνήσθην αὐτοῦ τοῦνομα κάπέθαιον.

Kallikter (Nikarchos?) 11.118, Skelton 1971, 11 [distichon]

En kvaksalver

Feidon har aldrig behandlet mig med klystér eller rørt mig:

Febersyg husked jeg hans navn – og på stedet var død!

Kallikter 11.119 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,604

Ἰητρὸς τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν εἴτ' ἀπέπνιξεν,
οὐδεὶς γινώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.

ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἡ σορός, οἱ δ' ἄλλοι τὸν φακὸν ἠὺτρέπισαν.

Kallikter (Nikarchos?) 11.119 [disticha]

En kvaksalver

Om lægen gav et klystér til konen eller han kvalte

hende, ved ingen, men: Døden kom virkelig rapt!

Støj fra klystéret klang endnu i ørerne, kisten blev kranset,

andre fik tilberedt mad, som der var linser i.¹⁸⁹

Kallikter 11.120 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,606

Ὅρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διόδωρον

Σωκλῆς τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους

τοῦ κυρτοῦ στιβαροῦς ἐπὶ τὴν ῥάχιν· ἀλλὰ πιεσθεὶς

189. Som serveredes ved begravelser.

τέθνηκεν, γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

Kallikter (Nikarchos?) 11.120, Penguin no. 578 [disticha]

En kvaksalver

Sokles loved at rette puklen på Diodóros,
derefter satte han op tre kæmpemæssige sten,
fire fod lange, op på hans ryg, men han knustes og døde
derefter straks – og hans ryg: Ret som en lineal!

Kallikter 11.121 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,606

[Χειρουργῶν ἔσφαξεν Ἀκεστορίδην Ἀγέλαος·](#)

“Ζῶν γὰρ χωλεύειν,” φησίν, “ἔμελλε τάλας.”

Kallikter (Nikarchos?) 11.121, Penguin no. 579 [distichon]

En kvaksalver

Under skalpellen var Akestórides død. Ageláos:

“Staklen var blevet lam, hvis han var kommet sig!”

Leonides fra Alexandria

Leonides fra Alexandria er forfatter til 40 digte i *Den græske Antologi*. Han havde Nero, Vespasian og Domitian som beskytter.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Leonides XXI Page, FGE 526 (9.344)

ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μόνου ἔτερπον
οὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος Ἰταλίδαις·
ἀλλὰ τανῦν πάντεσσιν ἐράσμιος. ὄψ' ἐ γὰρ ἔγνω
ὅππῶσον Οὐρανίην Καλλιόπην προφέρει.

Leonides fra Alexandria 9.344, Page, FGE 526 [disticha]

Kalliope og Urania

Der var engang, hvor jeg kun havde glæde af astronomien.

Ukendt var jeg for det ædle, italiske folk.

Nu er jeg elsket af alle: Først sent erkendte jeg nemlig,
at Kalliope står over Urania højt.

Leonides XXXIV Page, FGE 537 (11.9)

μη̄ πάλι μοι μετὰ δόρπον, ὄτ' οὐκέτι γαστέρα πείθω,
οὐθατα καὶ χοίρων ἄντα τίθει τεμάχη·
οὐδὲ γὰρ ἀγροπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι Ζέφυρος.

Leonides fra Alexandria 11.9, FGE 537 [disticha]

Delikatesser

Efter en middag, når maven ikke vil adlyde længre,
sæt ikke frem af et svin steg eller yver til mig.
Bønderne har efter høsten slet ingen glæde af regnen,
ligger skibet i havn, du'r Zefyrs vind ikke spor.

Leonides XXXV Page, FGE 537 (11.70)

γρήνυ ἔγημε Φιλίνος ὅτ' ἦν νέος· ἠνίκα πρέσβυς,
δωδεκέτιν. Παφίηι δ' ὤριος οὐδέποτε.
τοιγὰρ ἄπαις διέμεινέ ποτε σπείρων ἐς ἄκαρπα,
νῦν δ' ἑτέροις γήμας ἀμφοτέρων στέρεται.

Leonides fra Alexandria 11.70, FGE 537 [disticha]

Utidig kærlighed

Unge Filinos blev gift med en gammel kone, som gammel
tog han en tolvårig viv: Aldrig var Pafia korrekt!
Derfor forblev han da barnløs, for jorden var ikke frugtbar.
Nu er for andre han gift, snydes for hver en del!

Leonides XXXVI Page, FGE 537-538 (11.187)

Σιμίλος ὁ ψάλτης τοὺς γείτονας ἔκτανε πάντας
νυκτὸς ὄλης ψάλλων πλὴν ἐνὸς Ὀριγένους·
κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο, τοῦνεκεν αὐτῷ
ζῶν ἄντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

Leonides fra Alexandria 11.187, FGE 537 [disticha]

Lyrespilleren

Samtlige naboer mistede livet, da Símylos spilled
lyre den udslagne nat, kun Orígenes slap.

Døen var han nemlig skabt af naturen, og derfor fik han
længere liv for sig selv som en art kompensation.

Leonides fra Alexandria 11.213 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,650

[Εἰκόνα](#) Μηνοδότου γράψας Διόδωρος ἔθηκεν
πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

Leonides fra Alexandria 11.213 [distichon]

Et billede

Da Diodóros maled Menódotos' billed, så fik han
ligheden frem med enhver - dog med Menódotos: Nej!

Leonides XXXIX Page, *FGE* 539 (12.20)

ὁ Ζεὺς Αἰθιοπῶν πάλι τέρπεται εἰλαπίναςιν
ἢ χρυσὸς Δανάης εἴρπυσεν εἰς θαλάμους·
θαῦμα γὰρ εἰ Περίανδρον ἰδὼν οὐχ ἤρπασε γαίης
τὸν καλὸν· ἢ φιλόπαις οὐκέτι νῦν ὁ θεός.

Julius Leonides 12.20, *FGE* 539 [disticha]

Den smukke Periandros

Zeus fornøjer sig sikkert ved æthiopiske fester,
eller er krøbet som guld ned i Dánaës seng.
Det er jo mærkeligt, hvis han har set Periandros og ikke
bortført den smukke dreng! Lader drenge ham kold?

Libanios

Libanios fra Antiochia levede fra 314-393 og virkede som taler i Konstantinopel, Nikomedia og Antiochia. Han var, som det fremgår af epigrammet, ven med kejser Julian. 64 taler er overleveret fra hans hånd.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Libanios 7.747 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,438

Ἰουλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάρροον ἐνθάδε κείται,
ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.

Libanios 7.747 [daktyliske heksametre]

Kejser Julian

Bag ved den strømmende Tigris er Julianos begravet,
både en glimrende kejser og modig kriger tillige.

Lucilius

Epigrammatikeren Lucilius må ikke forveksles med den tidligere romerske satiriker med det samme navn. Vores Lucilius blev beskyttet af kejser Nero, og han er forfatteren til ca. 120 epigrammer; af profession var han filolog.

Lucilius har haft indflydelse på den romerske digter Martial.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 327

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 249-261

Lucilius 6.166 Beckby, *Anthologia Graeca* 1, 520

[Εἰκόνα](#) τῆς κήλης Διονύσιος ᾧδ' ἀνέθηκεν

σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος·

τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑπερδήσας ἐκολύμβηα.

ἔστ' οὖν καὶ κήλης ἔντισιν εὐτυχίη.

Lucilius 6.166 [disticha]

Vandbrok

Da Dionysios alene blandt fyrre sømænd blev reddet,

vied han billedet her, som viser brok i hans pung;

han bandt den nemlig godt fast til lårene og svømmed mod kysten:

Sådan kan vandbrok gi' held, selvom det ikke er tit.

Lucilius 9.572 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,348

”Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ’ αἰεῖδεν,”
 ἔγραφε ποιμαίνων, ὡς λόγος, Ἡσίοδος.
 ”Μῆνιν αἰεῖδε, θεά,” “Καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα ,”
 εἶπεν Ὀμηρεῖω Καλλιόπῃ στόματι.
 κάμῃ δὲ δεῖ γράψαι τι προοίμιον. ἀλλὰ τί γράψω
 δεύτερον ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος;
 ”Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διός, οὐκ ἂν ἐσώθην,
 εἰ μὴ μοι Καίσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.”

Lucilius 9.572, Penguin no. 533 [disticha]

Den anden bog med epigrammer

“Lad os nu her begynde at synge om Helikons musen” ,
 sang ved sin hjord Hesiod – sådan fortæller man jo.
 “Vreden, gudinde, besyng” og “Muse, fortæl mig om manden” ,
 sagde Kalliope med den homeriske mund.
 Jeg har nu brug for en indledning også, men hvad skal jeg skrive,
 når jeg begynder på denne bog nummer to?
 “Muser, Zeus’ olympiske døtre, jeg var ikke reddet,
 hvis ikke Nero nu, kejseren havde betalt!”

Lucilius 11.10 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,550

Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἶδατε· σήμερον ὑμᾶς,
 Αὔλε, καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
 οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος, οὔτε παρέξεις
 οὔθ’ ἔξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Lucilius 11.10 [disticha]

En ny regel

Her skal du høre reglerne for mine fester – og, Aulus,
 jeg inviterer i dag under en helt anden lov:

Ingen lyrisk poet skal ligge, mens han citerer,
ej heller en diskussion af filologisk stof.

Lucilius 11.68 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,580

Τὰς τρίχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ἄς σὺν μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

Lucilius 11.68, Skelton 1971, 29, Penguin no. 534 [disticha]

Det sorte hår

Mange folk siger, du altid farver dit hår, min Nikylla,
men da du købte dit hår, var det skam sort lissom kul!¹⁹⁰

Lucilius 11.77 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,586

Εἰκοσέτους σωθέντος Ὀδυσσέος εἰς τὰ πατρώα
ἔγνω τὴν μορφήν Ἄργος ἰδὼν ὁ κύων·
ἀλλὰ σὺ πικτεύσας, Στρατοφῶν, ἐπὶ τέσσαρας ὥρας
οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
ἦν ἐθέλης τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ,
“οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν,” αὐτὸς ἐρεῖς ὁμόσας.

Lucilius 11.77 [disticha]

En bokser

Da Odysseus kom hjem efter tyve år og var reddet,
så erkendte hans hund Argos, at det var ham.¹⁹¹
Strátofon, når du har bokset i samtlige fire timer,
kender dig ingen hund, ingen i hele by'n!
Hvis du har lyst til at kaste et blik på dit ansigt i spejlet,

190. Jf. Martial 6.12.

191. Homer, *Odysseen* 17.300.

så vil du si' med en ed: "Strátofon er det skam ej!"

Lucilius 11.79 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,586

Πύκτης ὡν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἶτα γαμήσας
ἔνδον ἔχει πλεγῶν Ἴσθμια καὶ Νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπτουσαν Ὀλύμπια καὶ τὰ παρ' αὐτῷ
μᾶλλον ἰδεῖν φρίσσω ἢ ποτε τὸ στάδιον.
ἂν γὰρ ἀναπνεύσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
πληγὰς, ὡς ἀποδῶ· κἂν ἀποδῶ, δέρεται.

Lucilius 11.79, Penguin no. 536 [disticha]

En bokser

Da Kleómbrotos stopped som bokser, giftede han sig:

Nu får han alle de slag, Isthmen og Némea gav.

Konen er stridbar og slår helt olympisk – han frygter nu mere
at være hjemme end da han stod i ringen dengang.

Får han nu pusten igen, bli'r han slået med samtlige kampens
slag, så hun kan få nok – så får han slagene igen!

Lucilius 11.80 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,586

Οἱ συναγωνιστὰὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπι· οὐδένα γὰρ πώποτ' ἔτραυμάτισεν.

Lucilius 11.80, Penguin no. 537 [distichon]

En bokser

Hans konkurrenter rejste en sten for bokseren Apis,
for det var aldrig sket, at han fik ram på nogen!

Lucilius 11.81 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,588

Πᾶσαν, ὅσαν Ἑλληνες ἀγωνοθετοῦσιν ἄμιλλαν

πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμαν·
ἔσχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς
ἐν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι·
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ καρύσσετο σὺν πολιήταις
ἄραί με σταδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Lucilius 11.81 [disticha]

En bokser

Jeg, Andróleos, deltog i samtlige de konkurrencer,
som hellenere holdt dengang i boksning for mænd.
Øret reddede jeg i Pisa, mens jeg i Plataiai
redded et øje, men blev båret fra Pytho ud.
Da befaled min far Damóteles med sine landsmænd:
"Bær ham fra stadion ud død eller som invalid!"

Lucilius 11.83 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,588

Τὸν σταδιῆ πρῶην Ἐρασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ
πάντων σειομένων, οὐκ ἐσάλευσε μόνον.

Lucilius 11.83, Penguin no. 538 [distichon]

Løberen

Ganske fornylig fik jorden alt til at ryste ved skælvet,
kun Erasístratos blev stående, mens han løb!

Lucilius 11.93 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,592

Τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ λεπτός
τῆ κεφαλῆ τρήσας εἰς τὸ μέσον διέβη.

Lucilius 11.93, Penguin no. 544 [distichon]

Den tynde

Gennem et epikuræisk atom stak Marcus den Tynde
hovedet, derefter gik han gennem midten af det.

Lucilius 11.100 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,596

Οὔτω κουφότατος πέλε Γάιος, ὥστ' ἐκολύμβα
τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον ἢ μόλιβον.

Lucilius 11.100 [distichon]

Let som en fjer

Gaius var let – så let, at når han sku' dykke i vandet,
hængte han altid bly eller en sten til sin fod.

Lucilius 11.103 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,596

Ἐξ ἀτόμων Ἐπίκουρος ὄλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
εἶναι τοῦτο δοκῶν, Ἄλκιμε, λεπτότατον.
εἰ δὲ τότε ἦν Διοφάντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πούλυ τι λεπτοτέρου
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων ἂν,
ἐκ τούτου δ' αὐτάς, Ἄλκιμε, τὰς ἀτόμους.

Lucilius 11.103 [disticha]

En pusling

Kun af atomer – det skrev Epikur – består hele verden,
Álquimos, for et atom er jo den mindste ting.
Var Diofantos da til, så havde han sagt, den bestod af
kun Diofanter: Han er mindre end et atom.
Eller han kunne ha' sagt, at alt består af atomer,
mens atomer består af Diofanterne kun.

Lucilius 11.114 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,602

Ἐρμογένην τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.
κάκεινος γέλασας, “Τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν,”
φησὶ, “λέγει, σὺ νόει· τὰμὰ δὲ σύντομά σοι.”
εἶπε καὶ ἐκτείνας μόνον ἤψατο· καὶ Διόφαντος,
ἄλλον ἀπελπίζων αὐτὸς ἀπεσκάρισεν.

Lucilius 11.114 [disticha]

En kvaksalver

Astrolog Diofantos sa' til Hermógenes, lægen:

“Kun ni måneder har du nu igen af dit liv!”

Han lo og sagde: “Hvad Kronos siger, der sker i løbet
af de ni måneder, ved du – jeg kan gøre det kort!”

Han strakte hånden ud og rørte ham kun: Diofantos
havde opgivet ham - selv faldt han om og var død!

Lucilius 11.133 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,612

Ἰέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος· οἱ κατὰ γαῖαν,
φεύγετ'· ἔχων ᾧδὰς ἔρχεται Εὐτυχίδης·
καὶ κιθάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
δώδεκα καὶ κίστας εἰκοσιπέντε νόμων.
νῦν ὑμῖν ὁ Χάρων ἐπελήλυθε· ποῦ τις ἀπέλθη
λοιπόν, ἐπεὶ χάδην Εὐτυχίδης κατέχει;

Lucilius 11.133, Zilliacus 1923, 133, Penguin no. 549 [disticha]

Komponisten

Død er Euthýkides nu, den lyriske digter: Så flygt dog,

skygger, for med poesi kommer Euthykides ned!

Forud bestemte han: Femogtyve kasser med noder,

tolv stykker lyrer dertil skulle på bålet med ham!

Charon har virkelig grebet om jer – for hvor skal man flygte,
når nu Euthykides har Hades komplet i sin magt!

Lucilius 11.137 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,614

Ὠμοβοείου μοι παραθεῖς τόμον, Ἡλιόδωρε,
καὶ τρία μοι κεράσας ὠμοβοειότερα
εὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἀσεβήσας
βεβρώκειν τινὰ βοῦν τῶν ἀπὸ Τρινακρίας,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῆμα χανεῖν· εἰ δ' ἐστὶ τὸ κῆμα
ἔνθε μακράν, ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

Lucilius 11.137, Penguin no. 550 [disticha]

Epigramdigteren

Heliodóros, du gav mig et råt stykke kød fra en okse,
og du gav mig tre glas vin, der var lige så rå.
Nu bli'r jeg svømmet over med epigrammer. Men hvis jeg
synded ved at spise kød fra Trinakrias køer,
slugte jeg gerne en bølge, men hvis den er rigtig langt borte,
så må du gerne ta' mig: Smid mig ned i en brønd!

Lucilius 11.138 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,614

εἰς γραμματικούς
Ἄν τοῦ γραμματικῶ μνησθῶ μόνον Ἡλιοδώρου,
εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται.

Lucilius 11.138, Skelton 1971, 31, Penguin no. 551 [distichon]

Filologen 1

Når jeg tænker på filologen Heliodóros,
så er min mund bundet til: Soloicismer vil ud!

Lucilius 11.139 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,616

Γραμματικὸν Ζηνωνῆς ἔχει πῶγωνα Μένανδρον,
τὸν δ' υἷον τούτῳ φησὶ συνεστακέναι.
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελετῶν οὐ παύεται οὗτος
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Lucilius 11.139, Skelton 1971, 29, Penguin no. 552 [disticha]
Filologen 2

Nu har Zenónis hyret Menandros, der er filolog med
skæg, og han fik betroet opdragelsen af hendes søn.
Han holder aldrig op med at øve med hende om natten:
Kasus og konjunktion, bøjning og konjugation.

Lucilius 11.141 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,616

εἰς ῥήτορας
Χοιρίδιον καὶ βοῦν ἀπολώλεκα καὶ μίαν αἶγα,
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον, Μενέκλεις·
οὔτε δέ μοι κοινόν τι πρὸς Ὀθρυάδα γεγένηται,
οὔτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν·
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν ὥστε τί ποιεῖ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κάμου μνήσθητι νόμου χάριν, ἢ μέγα κράξω·
“Ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα τὸ χοιρίδιον.”

Lucilius 11.141 [disticha]

Advokaten

Fra mig forsvandt der en gris og en ko og ged, og derfor
tog du imod honorar, Ménekles, for disse her;
men med Othryades har jeg aldrig haft noget at gøre,
mænd fra Thermopylæ sigter jeg ikke for ran;

vi har en sag mod Eutýchides – hvad skal det hjælpe, at Xerxes
og Lakedaimons folk optræder her ved min sag?

Du skal blot nævne mit navn efter loven – eller jeg skriger:

“Det, som Ménekles sí'r, er ikke grisens ord!”

Lucilius 11.143 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,618

Οὐ δέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ Πλούτων
εἰπῶν· “Ἀρκείτω Κέρβερος ὧδε κύων.
εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, Ἴξίονι καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτα.
οὐδὲν γὰρ σοῦ χεῖρον ἔχω κακόν, ἄχρισ ἂν ἐλθῶν
ὧδε σολοικίζῃ Ῥούφος ὁ γραμματικός.”

Lucilius 11.143 [disticha]

Taleren Marcus

Taleren Marcus døde, men Pluton vil ikke ta' mod ham
og har erklæret, at Kerberos rækker som hund.

”Men hvis du absolut vil, kan du læse op for Ixíon
samt for Títýos og Méliton, lyrisk poet.

Du er nemlig den værste plage, jeg kender, indtil
Rufus skal komme med alt sit filologiske vrøvl!”

Lucilius 11.159 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,624

εἰς μάντεις

Τῷ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἐνὸς στόματος·
ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον,
εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

Lucilius 11.159, Penguin no. 554 [disticha]

Astrologerne

Samtlige astrologer spåede min far som med én mund,
at han sku' se sin bror blive en gammel mand.
Kun Hermokleides fortalte, at døden snart ville komme,
men det sagde han først, da vi begræd ham som død.

Lucilius 11.163 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,626

Πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστῆς
καὶ πένταθλος Ἰγλασ καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι. κακείνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν.
"Πάντες," ἔφη, "νικᾶτε, μόνου μὴ τις σὲ παρέλθῃ
καὶ σὲ καταστρέψῃ καὶ σὲ παρατροχάσῃ."

Lucilius 11.163 [disticha]

Spåmanden

Spåmand Olympos besøgte af bryder Onésimos, løber
Ménekles og til sidst Hylas, femkampsatlet.
De ville gerne vide, hvem af dem der skulle vinde
i deres kamp. Og han så op fra sin hellige bog:
"Alle vil vinde, med mindre nogen vil indhente dig og
nogen vil kaste dig, nogen passere dig!"

Lucilius 11.164 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,628

Ἐἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον αὐτὸς ἑαυτοῦ
τὴν γένεσιν διαθεὶς Ἀὐλος ὁ ἀστρολόγος
καὶ ζήσκειν ὥρας ἕτι τέσσαρας· ὡς δὲ παρήλθει
εἰς πέμπτην καὶ ζῆν εἰδότα μὴδὲν ἔδει,
αἰσχυνοθεὶς Πετόσιριν ἀπήγγξατο· καὶ μετέωρος
θυήσκει μέν, θυήσκει δ' οὐδὲν ἐπιστάμενος.

Lucilius 11.164 [disticha]

Astrologen

Astrologen Aulos stillede selv horoskopet

og erklæred, at hans sidste time var nær:

Fire timer tilbage! Da han kom til den femte, så var han

stemplet som fuser, fordi han ikke straks var død.

Da han skammed sig for Petosiris, så greb han til rebet,

hænger og dør – ja han dør uden at fatte et muk!

Lucilius 11.165 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,628

εἰς μικρολόγους

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλλω

αὐτὸν ἀποσφραίνει θλιβομένου στομάχου.

Lucilius 11.165, Skelton 1971, 30, Penguin no. 555 [distichon]

Gnieren

Knurrer maven på gnieren Kriton, så lugter han ikke

til noget mynteblad, men til en kobbermønt.

Lucilius 11.171 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,632

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος ἐν διαθήκαις

αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.

ψηφίζων δ' ἀνέκειτο, πόσον δώσει διεγερθεῖς

ἰητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.

ὡς δ' εὔρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασωθῆ.

“Λυσιτελεῖ θνήσκειν,” εἶπε, καὶ ἐξετάθη.

κεῖται δ' οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνου

[χρήματα κληρονόμοι ἤρπασαν ἀσπασίως].

Lucilius 11.171, Penguin no. 556 [disticha]

Gnieren

Da Hermókrates, gnieren, sku' til at dø, så satte
han sig som arving ind i testamentet selv.

Han lå og talte, hvor meget han skulle betale til læger,
hvis han blev rask, og hvad han skulle betale som syg.

Da han fandt ud af, det kostede en drachme mer, hvis han kom sig,
sa' han: "Så vil jeg dø!" Hvorpå han strakte sig ud.

Manden ligger nu kun med en enkelt obol, og hans penge
snupped med største fryd alle hans arvinger så.

Lucilius 11.176 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,634

*Τὸν πτανὸν Ἑρμᾶν, τὸν θεῶν ὑπηρέταν,
τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βοηλάταν,
ἐστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτικλέπτας Αὐλὸς εἶπε βαστάσας·
"Πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων."*

Lucilius 11.176 [jambiske trimetre]

Τῦνεν

En vinget Hermes, han der tjente guderne,
Arkadiens hersker, han som driver okser hjem,
der stod som vogter over træningsstedet her,
bar nattetyven Aulos væk med disse ord:
"Elever kan nu tit en lærer overgå!"

Lucilius 11.192 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,640

εἰς φθονερούς

*Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον ἑαυτοῦ
ὁ φθονερός Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.*

Lucilius 11.192, Penguin no. 561 [disticha]

Den misundelige

Díofon, altid misundelig, så, at en anden var hængt på
et meget større kors end hans eget – det sved!

Lucilius 11.196 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,642

εἰς αἰσχρούς

Ῥύγχος ἔχουσα Βιτῶ τριπιθήκινον, οἶον ἰδοῦσαν
τὴν Ἐκάτην αὐτὴν οἶομ' ἀπαγχονίσαι·

”Εἰμί,” λέγει, “σώφρων, Λουκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.”

αἰδεῖται, γὰρ ἴσως, “Παρθένος εἰμί,” λέγειν.

εἰ δὲ γέ τις μισεῖ με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσας
τῆς αὐτῆς σχοίῃ τέκνα σαοφροσύνης.

Lucilius 11.196 [disticha]

Den grimme

Bito havde et fjæs som en abe: Hvis Hékate havde
set hende, havde hun hængt sig, vil jeg tro, af rent nid.
“Jeg er jo ærbar, Lucilius,” det sa’ hun. “Jeg sover alene.”
Måske hun skammer sig ved, at hun er jomfru endnu.
Gid dog min fjende giftede sig nu med denne her skabning
og fik en masse børn, ærbare ligesom hun!

Lucilius 11.205 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,646

εἰς ἀπλήστους

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὄλως, Διονύσιε, λείψανον Αὐλῶ

Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε πάντ' ὀπίσω·

καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δειπνον ἐν οἴκῳ,

μὴ κληθεῖς δ' Αὐλὸς ξηροφαγέϊ καθίσας.

Lucilius 11.205 [disticha]

En fin gæst

Intet blev der til rest, da Eutýchides spiste hos Aulos,
for, Dionysios, han gav det til slaven bagved;
nu har Eutýchides hjemme hos sig en kæmpestor middag:
Aulos er ikke budt med, men får det tørreste brød.¹⁹²

Lucilius 11.208 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,648

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδας σταδιοδρόμος· ἀλλ' ἐπὶ δειπνον
ἔτρεχεν, ὥστε λέγειν· “Εὐτυχίδας πέταται.”

Lucilius 11.208 [distichon]

Løberen

Var Euthýchidas langsom i stadionløbet, så løb han
hurtig til middagen hen: “Se, hvor han flyver!” , sa’ folk.

Lucilius 11.215 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,652

Ἐἵκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὐτυχος υἱοῦς
οὐδ' ἀπὸ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Lucilius 11.215, Gelsted 1941, no. 41, 1961, 24, Skelton 1971, 31, Penguin no. 564
[distichon]

En maler

Tyve sønner er det, som maleren Eútychos avled:
Ikke engang hos dem fik han en lighed frem!

Lucilius 11.256 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,670

192. jf Martial 2.37.

Λούεσθαί σε λέγουσι πολλὸν χρόνον, Ἡλιοδώρα,
γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυμένην.
πλὴν ἔγνωκα, τίνος ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις Πελίας ἐψομένη νεάσαι.

Lucilius 11.256, Penguin no. 566 [disticha]

Luderen i badet

Heliodóra, du siges at tilbringe lang tid i badet,
kone på hundred år, stadig i gang med sit hverv.
Hvorfor du gør det, dét ved jeg: For lissom den gamle Pelias
håber du at blive ung, når du bli'r kogt i vand!

Lucilius 11.257 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,672

Ἐρμογένη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καὶ περιάμμα φέρων.

Lucilius 11.257, Penguin no. 567 [distichon]

Lægen Hermogenes

Da Diofantos i drømme så lægen Hermógenes, vågnet
han aldrig mer af sin søvn, selvom han bar amulet.¹⁹³

Lucilius 11.258 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,672

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κρανίον Ἀῦλος ὁ πύκτης,
ἐν καθ' ἑν ἀθροίσας ὀστέον, ἀντίθεται.
σωθεῖς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
καὶ τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ἔτι λειπομένους.

Lucilius 11.258 [disticha]

193. Jf. Martial 6.53.

Bokserens gave

Bokseren Aulos vier sit kranium til herren af Pisa,
da han samlede op knoglerne én efter én.
Hvis han bli'r reddet fra kampen i Némea, så vil han stille
muligvis halshvirvlen op, den, som han endnu har.

Lucilius 11.264 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,674

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἑρμῶν
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόμισεν.

Lucilius 11.264, Penguin no. 568 [distichon]

Gnieren

Gnieren Hermon drømte engang, at han brugte penge,
så i sin desperation hængte manden sig straks.

Lucilius 11.276 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,680

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἀργός, ἐκοντὶ
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὠμολόγησε φόνον.

Lucilius 11.276 [distichon]

Den dovne Marcus 1

Dovne Marcus blev smidt i fængsel, og ræd for at blive
løsladt, tilstod han mord, skønt han var fri for skyld.

Lucilius 11.277 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,680

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός
οὐκέτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τροχάσῃ.

Lucilius 11.277 [distichon]

Den dovne Marcus 2

Dovne Marcus drømte engang, at han løb midt om natten,
så han gik aldrig i seng ræd for at løbe igen.

Lucilius 11.294 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,686

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένητος.

Lucilius 11.294 [distichon]

Gnieren 1

Du har en rigmands rigdom, et hjerte dog som en fattig,
du er for arvinger rig, fattig dog for dig selv.

Lucilius 11.309 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,694

Θαρσύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἦκεις ἄθλιος ἐξαπίνης
φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας,
πολλάκι μὴδὲ φαγών, ὥστε τι πλείον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πεινῆν καὶ τότε καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις, ὦν τότε ἔδοξας ἔχειν.

Lucilius 11.309 [disticha]

Gnieren 2

Efter et baghold, Thrasýmachos, misted du hele din rigdom,
pludselig var du et nul, du er en stakkels mand,
for du sparede og lånte, tog renter af andre, drak vand kun,
fastede så ofte, så du kunne få mere igen.
Men hvis du tænker på, at du nu må faste som dengang,
har du så meget, som du syntes at have dengang.

Lucilius 11.310 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,694

Ἡγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντας·
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

Lucilius 11.310, Skelton 1971, 29, Penguin no. 571 [distichon]
Skønhedsmidlet

Honning og hår og sminke købte du, voks og tænder.
Men for det samme beløb ku' du et ansigt ha' købt.

Lucilius 11.311 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,694

Οὕτως ἔστ' ἀργὸς Πανταίνετος, ὥστε πυρέξας
μηκέτ' ἀναστήναι παντὸς ἐδείτο θεοῦ.
καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται. ἐν δ' οἱ αὐτῷ
κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὐατα μεμφόμενος.

Lucilius 11.311 [disticha]

Den dovne

Dovne Pantaínetos lå med feber engang og bad da
til alle guder, om at han ku' forblive i seng.
Nu vil han ikke stå op og retter kritik imod guder,
for deres øre var døvt, gjorde ham ikke hans ret.

Lucilius 11.391 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,740

Μῦν Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ
καὶ “**Τ**ί ποιεῖς,” φησί, “φίλιτατε μῦ, παρ' ἐμοί;”
ἤδὺ δ' ὁ μῦς γέλασας “**Μ**ηδέεν, φίλε,” φησί, “φοβηθῆς·
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῆζομεν, ἀλλὰ μονῆς.”

Lucilius 11.391, Penguin no. 573 [disticha]

Musen og gnieren

Da Asklepiades, gnieren, engang så en mus derhjemme,

sa' han til den: "Hvad gør du, kæreste mus, her hos mig?"
Musen smilede sødt: "Vær ikke, min ven, alt for bange,
jeg skal ikke ha' mad, men kun et sted til at bo."

Lucilius 11.393 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,740

Οὐκ ἔστιν θυγατρὸς μείζον βάρος· εἰ δὲ δοκεῖ σοι,
Εὐκτήμων, εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.
ἔστιν σοὶ κήλη κάμοι θυγάτηρ· λάβε ταύτην
καὶ δός μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

Lucilius 11.393 [disticha]

En datter

Ingen byrde er lige så tung som en datter, Euktémon,
hvis den synes dig let, så skal du høre på mig.
Du har en pukkel, og jeg har en datter. Men hvis du gi'r mig
hundrede pukler, så tag datteren – hun er kun én!

Lucilius 11.394 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,742

Ποιητῆς πανάριστος ἀληθῶς ἔστιν ἐκείνος,
ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
ἦν δ' ἀναγνώσκη καὶ νήστιας οὔκαδε πέμπη,
εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίαν μανίην.

Lucilius 11.394 (anonym efter Beckby) [disticha]

Recitationsvanvid

Han er i sandhed langt den bedste af alle poeter,
der vil beværte de folk, der skal høre på ham.
Men hvis han kun læser op og sender dem fastende hjemad,
så lad dog hans raseri vende sig mod ham selv!

Lukian

Over firs skrifter er overleveret af forfatteren Lukian, der kom fra Samosata ved Eufratfloden. Om epigrammerne også er digtet af ham, er usikkert. Lukian levede ca. 120-185.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 328

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 278

Lukian 7.308 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,182

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειῆς Αἴδης ἤρπασε Καλλίμαχον.
ἀλλά με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
παύρου καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

Lukian 7.308, Penguin no. 624 [disticha]

Den femårige Kallimachos

Jeg hed Kallimachos, jeg var en dreng på fem år, der leved
helt uden sorger, da jeg blev brutalt revet bort.
Græd ikke for mig! Var det kun lidt, jeg fik del i livet,
så var det også kun lidt, jeg fik af plager som del.

Lukian 9.120 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,78

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς δὲ ἀπάσας

ἀντλῶν τὰς χάριτας εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Lukian fra Samosata 9.120, Penguin no. 625 [distichon]

Den slette mand

Lissom et hullet kar er den slette mand: Man kan hælde
al slags venlighed ned – men du handler omsonst!

Lukian 9.367 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,228

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὦν Θήρων ὁ Μενίππου

αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας·

ἀλλὰ μιν Εὐκτῆμων, πατρικὸς φίλος, ὡς ἐνόησεν

ἤδη καρφαλέη τειρόμενον πενίη,

καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν

θῆκε θυγατρὸς ἐῆς πόλλ' ἐπὶ μείλια δούς.

αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνα περὶ φρένας ἤλυθε πλοῦτος,

αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,

γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον

τῆ θ' ὑπὸ τὴν μιὰν γαστέρα μαργοσύνη.

οὕτως μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν

οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.

Εὐκτῆμων δ' ἐδάκρυσεν τὸ δεύτερον, οὐκέτι κείνον,

ἀλλὰ θυγατρὸς ἐῆς προίκα τε καὶ θάλαμον.

ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα

τοῖς ἰδίοις εἶναι πιστὸν ἐν ἄλλοτρίοις.

Lukian fra Samosata 9.367 [disticha]

Uhelbredelig ødeland

Theron ødslede skammeligt arven fra faren Menippos,

da han var ung: Den blev brugt på et tøjlesløst liv.

Men da en ven af hans far, Euktémon, fandt ud af, at Theron

nu blev plaget så hårdt af sin fattigdoms nød,
 gav han sig til at græde, tog mod ham og gav ham sin egen
 datter til ægte, ja han fik en medgift tilmed.
 Men da rigdom igen besnærede Therons ideer,
 vendte han straks omkring og leved ødselt som før,
 gav til sin mave alt, hvad den ønskede, og helt uden anstand,
 og til sin vellyst, der sad under den slette bug.
 Således dækkedes Theron for anden gang af en bølge
 af sin fattigdoms nød, som brøled ind over ham.
 Atter græd da Euktemon, men ikke for svigersønnen,
 kun for sin datter og for medgiften samt hendes seng.
 Sådan lærte Euktemon, at den, der forvalter sit eget
 rigtigt slemt, han er mod andres lige sådan.

Lukian 10.26 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,490

Ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
 ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεις σῶν κτεάτων.
 ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας
 φειδοῖ καὶ δαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο.

Lukian 10.26, Penguin no. 626 [disticha]

Rigtig sparsommelighed

Nyd dine goder på jord med tanke på døden, der kommer,
 skån al din ejendom, som sku' du leve endnu.
 Den mand er virkelig klog, som har fattet begge principper,
 når han styrede sin sparsomhed og forbrug.

Lukian 10.27 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,490

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπὸν τι ποιήσας,
 οὐ λήσεις δὲ θεοὺς οὐδὲ λογιζόμενος.

Lukian 10.27, Skelton 1971, 28 [distichon]

Gudernes alvidenhed

Hvis du har gjort noget dumt, kan det sikkert skjules for andre,
men det bli'r set af hver gud, tro det – eller lad vær'.

Lukian 10.28 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,490

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστιν,
τοῖς δὲ κακῶς μία νύξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

Lukian 10.28 [distichon]

Livets længde

Heldige mennesker synes, at livet ikke er langt nok,
men hvis man har det skidt, synes én nat uden stop.

Lukian 10.29 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,490

Οὐχ ὁ Ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ Ἔρως πρόφασις.

Lukian 10.29, Gelsted 1941, no. 12, 1961, 12 [distichon]

Eros

Eros gør ikke ondt mod menneskeslægten: Kun de, der
lever et tøjlesløst liv, skyder skylden på ham.

Lukian 10.31 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,492

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
ἦν δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Lukian 10.31, Skelton 1971, 28, Penguin no. 627 [distichon]

Forføngelighed

Alt, hvad mennesker har, er dødeligt – alt går forbi os.
Sker dette ej, er det os, som passerer forbi.

Lukian 10.35 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,492

Εὖ πράττων φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
καί σευ ῥηιδίως ἔκλυον ἐνζαμένου·
ἦν πατρίσης, οὐδείς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
ἐχθρὰ Τύχης ῥιπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Lukian 10.35 [disticha]

Følge af heldet

Guder og mennesker elsker, ja elsker dig, hvis du er heldig,
og de vil bønhøre dig, hvis du be'r dem derom;
er du uheldig, er ingen din ven, for alt er imod dig;
Skæbnen viser sin kraft, når den har ændret på alt.

Lukian 10.36 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,494

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εἶδρεν
ἀνθρώπου καθαρὰν ψευδομένου φιλίην·
οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὡς φίλον ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Lukian 10.36 [disticha]

Falske venner

Intet blandt mennesker skabte Naturen, der er mere farligt
end et menneske, som fremhykler, han er en ven;
vi vil jo ikke vogte os for ham som fjende, men holde
af ham som ven, og det gi'r et større tab til sidst.

Lukian 10.37 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,494

Ἡ βραδύπους βουλή μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
αἰὲν ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Lukian 10.37 [distichon]

Et råd

Det er det bedste råd, der gives dig langsomt – et hastigt
råd bringer altid med, at man fortryder til sidst.

Lukian 10.41 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,496

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής·
τᾶλλα δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν κτεάνων.
τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιον ἐστὶ δίκαιον
κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλω
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
οὗτος ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοισ
μοχθήσει ἐτέρων δρεπτομένων τὸ μέλι.

Lukian 10.41 [disticha]

Sand rigdom

Rigdom, som ejes af sjælen, er eneste sande rigdom;

andet gi'r mere sorg, mere end det er værd.

Ham kan man kalde for virkelig rig og besiddende, hvis han
har fået evnen til at bruge goderne klogt.

Men hvis han bruger sin tid på sit regnskab og altid vil hige

efter at kun dynge op rigdom på rigdom igen,

da vil han ligesom bien i kuben med talrige celler

plage sig selv, for det er andre, der honning får smagt.

Lukian 10.42 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,496

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσση σφραγὶς ἐπικείσθω·
κρείσσω γὰρ μύθων ἢ κτεάνων φυλακῆ.

Lukian 10.42 [distichon]

Seglet på ordet

Sæt et segl på din tunge, når ordene ikke bør siges;
mer end ved penge er det bedre at vogte et ord.

Lukian 11.396 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,742

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοί, καὶ πολλάκις ἔγνω
σοὶ χάριν ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
νῦν δ', εἶπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οὐδέομαι γὰρ
οἴνου τοιούτου μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Lukian 11.396 [disticha]

Den sure vin

Ofte har du sendt mig vin, og ofte takked jeg for den,
for jeg har glædet mig ved nektar, der smagte godt.
Men hvis du bryder dig om mig, så send ikke mere: Jeg mangler
ikke sådan en vin – kun er her ingen salat!¹⁹⁴

Lukian 11.397 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,742

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζων Ἀρτεμίδωρος
καὶ μὴδὲν δαπανῶν ζῆ βίον ἡμιόνων,
πολλάκις αἰ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
πολλὸν ὑπὲρ νότου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

Lukian 11.397 [disticha]

194. Vinen kan åbenbart kun bruges som eddike.

Gnieren

Artemidóros har penge, han opregner i myriader,
men han gi'r ingenting ud, lever et mulæsels liv,
som ganske ofte bærer af sted en last, der er kostbar,
oppe på ryggen, mens det kun ernæres af høl

Lukian 11.400 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,744

Ἰλαθι, Γραμματικὴ φυσίξοε, ἴλαθι λιμοῦ
φάρμακον εὐρομένη “Μῆνιν ἄειδε, θεά.”
νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι
καὶ βωμὸν θυέων μή ποτε δευόμενον.
καὶ γὰρ σοῦ μεστὰὶ μὲν ὀδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια Γραμματικῆ.

Lukian 11.400, Gelsted 1941, no. 44, 1961, 25 [disticha]

Filologi

Vær mig nu huld, filologiske kunst, som giver os livet,
du fandt en modgift mod sult: “Vreden, gudinde, besyng!”¹⁹⁵
Man burde også bygge til dig det smukkeste tempel
og et alter, hvorpå ofrene altid lå.
”Alle veje er opfyldt af dig og havet og alle
havne,”¹⁹⁶ du ta’r imod hver, filologiske kunst!

Lukian 11.401 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,746

Ἰγτήρ τις ἐμοὶ τὸν ἐὸν φίλον υἷὸν ἔπεμψεν,
ὥστε μαθεῖν παρ’ ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
ὡς δὲ τὸ “μῆνιν ἄειδε” καὶ “ἄλγεα μυρὶ” ἔθηκεν”

195. Homer, *Iliaden* 1.1.

196. Aratos, *Fainomena*.

ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖσδ' ἀκόλουθον ἔπος
"πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν,"
οὐκέτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.
ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ· "Σοὶ μὲν χάρις," εἶπεν, "ἑταῖρε·
αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται·
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἄϊδι προΐαπτω
καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι."

Lukian 11.401 [disticha]

Lægen og filologen

Der var en læge, som sendte sin elskede søn som elev hos
mig, så drengen fik lært grundlaget for grammatik.
Efter "Vreden, gudinde!"¹⁹⁷ og "Tusinde kvaler voldte,"¹⁹⁸
samt det tredje vers, der følger disse to:
"Sendte behjertede sjæle af talrige helte til Hades."¹⁹⁹
sendte hans far ikke mer sønnen til timer hos mig.
Faderen så mig og sagde: "Min bedste ven, jeg takker,
men det samme kan han lære hjemme hos mig;
jeg har jo selv sendt talrige sjæle nedad til Hades,
så jeg har ingen brug for filologer til det!"

Lukian 11.402 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,746

Μηδεῖς μοι ταύτην, Ἐρασίστρατε, τὴν σπατάλην σου
ποιήσεις θεῶν, ἧ σὺ κατασπαταλᾷς
ἔσθων ἐκτραπέλως στομάχων κακά, χεῖρονα λιμοῦ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.
πεινάσαιμι γὰρ αὖθις ἔτι πλέον ἢ πρὶν ἐπείνων,

197. Hom. *Il.* 1.1.

198. Hom. *Il.* 1.2.

199. Hom. *Il.* 1.3.

ἢ χορτασθείην τῆς παρὰ σοὶ σπατάλης.

Lukian 11.402 [disticha]

Den forslugne

Gid aldrig nogen gud, Erasístratos, fandt på at skabe
sådan et luksusliv, som du nu selv svælger i,
spisende mad, der gør maven ondt – det er værre end sulten:
Gid mine fjenders børn ville spise som du!
Hellere ville jeg sulte igen, som jeg tidligere sulted
fremfor at fyldes med din luksuriøse mad!

Lukian 11.403 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,746

εἰς Ποδάγραν

Μισόπτωχε θεά, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
ἢ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη,
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις
πιλοφορεῖν τ' οἶδας καὶ μύρα σοι μέλεται,
τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὔσονίου πόμα Βάκχου·
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίνεται οὐδέποτε.
τοῦνεκα νῦν φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκεον οὐδόν,
τέρπη δ' αὖ πλούτου πρὸς πόδας ἔρχομένη.

Lukian 11.403 [disticha]

Til Podagra

Fattigdomshadende gud, som den eneste øder du rigdom,
du der forstår så godt at leve luksuriøst,
altid finder du fryd, når du sidder ved andres fødder;
du ved at bære på filt, myrrha holder du af,
kransen glæder dig også tilsammen med vin fra Ausonien.
Aldrig finder man dét i en fattig mands hus.

Derfor flygter du væk fra armod's fattige tærskel,
mens du glæder dig ved rige menneskers fod!

Lukian 11.404 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,748

Οὐδέποτε' εἰς πορθμείον ὁ κηλήτης Διόφαντος
ἐμβαίνει μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι·
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθε τὰ φορτία πάντα τεθεικῶς
καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
ὥστε μάτην Τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταῦτ' οὐ ποιεῖν δύναται.

Lukian 11.404 [disticha]

Vandbrok

Hvis Diofantos, der lider af vandbrok,²⁰⁰ vil over floden,
dropper han færgen, for han anvender slet ikke den.
Men han sætter bagagen og æslet oven på brokken,
hvorpå han hejser sit sejl og sejler derpå af sted.
Så det er helt uden grund, at tritoner berømmes på vandet,
når det samme bli'r gjort af en vandbrokspatient.

Lukian 11.405 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,748

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
οὐ δύναται δ' εἰπεῖν, οἷος ἂν ᾗ, ταχέως.
ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις αἰσθάνετ' αὐτὸς
ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥίνα διακοσίω.
ὦ μεγάλου μυκτῆρος· ὅταν ποταμὸν διαβαίνῃ,
θηρεύει τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

200. Se også *Filogelos* 113, 119, 252.

Lukian 11.405 [disticha]

Kæmpenæsen

Nikon med ørnenæsen har glimrende næse for vine,
men han er ikke spor rap til at fortælle dens art.
Næppe på tre timers tid om sommeren kan han fornemme
det, siden han har en tud, der måler to hundred fod.
Sikken stor snude, han har! Og går han over et vandløb,
fanger han ofte med den talrige småbitte fisk.

Lukian 11.408 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,750

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις,
οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥστε προσωπεῖον κοῦχὶ πρόσωπον ἔχειν.
οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος
καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

Lukian 11.408 [disticha]

Den sminkede gamle kone

Selvom du farver dit hår, vil du aldrig farve din alder,
rynkerne på din kind kan ikke glattes ud.
Lad dog vær' at bestryge hele dit ansigt med blyhvidt,
så du dit ansigt ej har, men kun en maske på.
Hvad skal det til for? Galskab! Aldrig vil sminke og blyhvidt
ændre Hékabe til én, der som Hélena er.

Lukian 11.410 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,752

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ, τοῦ βακτροπροσαίτου,
εἶδομεν ἐν δαίπνῳ τὴν μεγάλην σοφίαν.
θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο καὶ ῥαφανίδων,

μη δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετὴν.
εὔτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
στρυφνὴν, ἣ πιτυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν καὶ ἔρωγεν ἀληθῶς
κοῦδὲν ἔφη βόλβαν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

Lukian 11.410, Penguin no. 629 [disticha]

Kynikeren

Mens vi spiste til middag, da så vi en kynikers visdom,

ham, der bærer et skæg og er forsynet med stok.

Først afviste han nemlig bønner såvel som radiser:

Dyden skulle jo ej slave for mavens vel.

Men da han øjned den snehvide livmo'r af soen, der lå i

syrlig sovs – det var noget, der greb hans kloge forstand –

bad han til vores forundring om den og spiste nu dygtigt:

Livmo'r af so, blev der sagt, skader aldrig éns dyd.

Lukian 11.427 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,758

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόστομος ἐξορκιστῆς

ἐξέβαλ', οὐχ ὄρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

Lukian 11.427 [distichon]

Åndemaneren

En eksorcist drev mange dæmoner ud med sin fule

ånde. Ved edernes kraft? Nej, ved sin lortestank!

Lukian 11.428 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,758

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης·

οὐ δύνασαι δυοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

Lukian 11.428 [distichon]

Indervask

Hvorfor vasker du grundløst din indiske krop? Hold inde!

Man kan jo ikke få dag ud af den bælgmørke nat!

Lukian 11.429 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,760

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκινδυνος ἤθελε νήφειν,
τοῦνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Lukian 11.429, Skelton 1971, 28, Penguin no. 630 [distichon]

Den ædru

Blandt alle fulde ønskede Akíndynos at være ædru:

Derfor syntes kun han at være stinkende fuld!

Lukian 11.430 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,760

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖς σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπώγων αἰψ' ὄλος ἐστὶ Πλάτων.

Lukian 11.430, Penguin no. 631 [distichon]

Den skæggede kyniker

Hvis du mener, at anlæg af skæg er det samme som visdom,

så er en velskægget ged straks en Platon igen.

Lukian 11.431 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,760

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
τοῖς ποσὶ σου τρώγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

Lukian 11.431 [distichon]

Den langsomme løber

Hvis du er hurtig til spisning, men derimod langsom som løber,

så spis din mad med din fod, løb du af sted med din mund.

Lukian 11.432 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,760

Ἔσβεσε τὸν λύχνου μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας: “Ὅκέτι με βλέπετε.”

Lukian 11.432 [distichon]

Tossen og lopperne

Da mange lopper engang bed en tosse, så pusted han lampen
ud og sagde til dem: “Nu kan jeg ikke bli’ set!”

Lukian Beckby, *Anthologia Graeca* 3,762

Ἦν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν καὶ στέρνα καὶ ὤμους,
μηδὲν ἐρωτήσης· μῶρον ὄρας φαλακρόν.

Lukian 11.434 [distichon]

Kynikeren

Hvis du får øje på hårløst hoved og bryst og skuldre,
spørg ikke mer, for du ser blot her en skaldet nar.

Lukian 16.163 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,388

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν· εἰ δέ τις εἶδεν,
οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

Lukian 16.163, Skelton 1971, 28 [distichon]

Praxiteles' Afrodite

Ingen har set den pafiske nøgen, men *har* nogen gjort det,
da er det ham, der har skabt Pafia nøgen her!

Lukian 16.238 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,428

[Εἰς](#) τὸ κενόν με τέθεικε, νόμου χάριν, ὦδε Πρίηπου
Εὐστοχίδης ξηρῶν κληματίδων φύλακα·
καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
οὐδὲν ἔχει κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Lukian 16.238 [disticha]

Priapos

Kun for et syns skyld og helt uden grund blev jeg, Priápos,
sat af Eustóchides her, vogter af tørrede dru'r;
rundt omkring er der stejle klipper, og kommer der nogen,
så er der intet at ta' undtagen vogteren – mig!

Quintus Maccius

Det er usikkert, om digterens navn er Maccius eller Maecius, som tilskrives 12 epigrammer. Fornavnet Quintus findes i et enkelt tilfælde. Digtene giver ingen oplysning om digteren, men han regnes for en af de bedste bidragydere til Filips *Krans*.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 325

Maccius IV Gow and Page, *GP* 280 (5.130)

τί στυγνή; τί ταῦτα κόμης εἰκαῖα, Φιλαινί,
σκύλματα, καὶ νοτερῶν σύγχυσις ὀμματίων;
μὴ τὸν ἐραστὴν εἶδες ἔχονθ' ὑποκόλπιον ἄλλην;
εἶπον ἐμοί· λύπης φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
δακρύνεις, οὐ φῆς δέ· μάτην ἀρνείσθ' ἐπιβάλλη.
ὀφθαλμοὶ γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

Quintus Maccius 5.130, Mackail 1906, 1.63, GP 2488 [disticha]

Øjnene siger det

Hvorfor så trist? Og hvorfor, Filainis, trækker du planløst

hår fra dit hoved? Din kind vædes af tårernes strøm.

Så du din elsker, der sad med en anden pige på skødet?

Sig det til mig! For en kur kender jeg, virksom mod sorg!

Tårerne strømmer, og du siger nej, men hvorfor benægte

det, du fortier, fordi øjnene dog røber alt!

Maccius V Gow and Page, *GP* 280 (5.133)

ἄμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' Ἡδυλίου, Κυθήρεια,
σὸν κράτος, ἤσυχάσειν· ὡς δοκέω δ' ἐγέλας
τοῦμὸν ἐπισταμένη τάλανος κακόν· οὐ γὰρ ὑποίσω
τὴν ἐτέρην, ὄρκους δ' εἰς ἀνέμους τίθεμαι.
αἰροῦμαι δ' ἀσεβεῖν κείνης χάριν ἢ τὰ σὰ τηρῶν
ὄρκι' ἀποθνήσκειν, πότνι', ὑπ' εὐσεβίης.

Maccius 5.133, Penguin no. 503, *GP* 2494 [disticha]

Mened eller dødt

Ved, Kythereia, din magt har jeg svoret at holde mig borte
fra Hedyllion i to nætter – du bare lo!
For du forstod jo mig stakkel: Jeg kan ikke bære en anden
nat væk fra hende. Min ed viftes i vindene hen.
Bedre at synde for hendes skyld end at holde eden,
dronning, for så at dø blot for at være from.

Maccius VII Gow and Page, *GP* 282 (6.89)

ἀκταίης νησιῶδος ἀλιζάντοισι, Πρίηπε,
χοιράσι καὶ τρηχέϊ τερπόμενε σκοπέλωι,
σοὶ Πάρις ὄστρακόδερμον ὑπ' εὐθήροισι δαμέντα
ὁ γριπεὺς καλάμοις κάραβον ἐκρέμασεν·
σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑφ' ἡμίβρωτον ὀδόντα
θεῖς, μάκαρ, αὐτὸ δὲ σοὶ τοῦτο πόρε σκύβαλον.
τῶι σὺ δίδου μὴ πολλά, δι' εὐάγρου δὲ λίνιοι,
δαίμον, ὑλακτούσης νηδύος ἤσυχίην

Maccius, Quintus 6.89, Penguin no. 504, *GP* 2508 [disticha]

Fiskeren Paris

Du, der glædes ved skæret, beskyttet af havet, på øen
nærved, Priápos, og ved klippen, der barsk rager op,
til dig har fiskeren Paris ophængt en hårdskallet hummer,
fanget med fiskestang, da han var heldig på jagt.
Kødet blev stegt, og han tyggede salig med ormstukne tænder,
mens han satte dets skjold op som en gave til dig.
Giv ham da, guddom, kun lidt: En smule held, når han fisker,
så han kan bringe til ro maven, når den bjæffer højt!

Filologen Metrodoros

Metrodoros' digt er et svar på Poseidippos' digt (9.359). Intet vides om ham.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 316

Metrodoros I Page, *FGE* 72 (9.360)

παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον· εἰν ἀγορῆι μὲν
κύδεα καὶ πινυταὶ πρήξιες, ἐν δὲ δόμοις
ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς Φύσιος χάρις, ἐν δὲ θαλάσση
κέρδος· ἐπὶ ξείνης <δ'>, ἦν μὲν ἔχῃς τι, κλέος,
ἦν δ' ἀπορῆις, μόνος οἶδας· ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
ἔσσεται· οὐ γαμέεις; ζῆις ἔτ' ἐλαφρότερος.
τέκνα πόθοι, ἄφροντις ἄπαις βίος· αἰ νεότητες
ῥωμαλέαι, πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίωι.

Metrodoros 9.360, Page, *FGE* 72, jf Poseidippos 9.359 [disticha]

Optimisme

Vælg alle stier, der findes i livet! På torvet er der

gode forretninger og lykke og held. I éns hjem

hvile og ro; på landet naturens glæde; på havet

velstand; i fremmed land ry får man, ejer man ting;

liger du nød, ved kun *du* det; hvis du er gift, har *du* det
bedste hus, og er *du* ugift, er livet så let;
børn er en længsel, et liv uden børn en glæde; de unge
ejer en kraft, mens de grå hår gør dig noget så from.
Således findes der ikke et valg mellem to ting: At fødes
aldrig eller at dø – alt i livet er godt.

Matematikeren Metrodoros

Metrodoros er ifølge Beckby en matematiker, der levede o. 320 e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Metrodoros 14.1 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,174

Ὅλβιε Πυθαγόρη, Μουσέων Ἑλικώνιον ἕρνος,
εἰπέ μοι εἰρομένω, ὅποσοι σοφίης κατ' ἀγῶνα
σοῖσι δόμοισιν ἔασιν ἀεθλεύοντες ἄριστα. -
”Τοιγὰρ ἐγὼν εὔποιμι, Πολύκρατες· ἡμίσεες μὲν
ἀμφὶ καλὰ σπεύδουσι μαθήματα· τέτρατοι αὖτε
ἀθανάτου φύσεως πεπονήηται· ἑβδομάτοις δὲ
σιγῇ πᾶσα μέμηλε καὶ ἄφθιτοι ἔνδοθι μῦθοι·
τρεῖς δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανὼ δ' ἕξοχος ἄλλων.
τόσσους Πιερίδων ὑποφήτορας αὐτὸς ἀγινῶ.”

Metrodoros? 14.1 [daktyliske heksametre]

En elev af Pythagoras

Ædle Pythágoras, ætling af helikoniske muser,
svar på mit spørgsmål: Hvor mange elever findes i huset,
som konkurrerer i visdom og prøver at blive den bedste?
“Det vil jeg gerne fortælle, Polýkrates: Halvdelen af dem
driver den matematiske kunst, en fjerdedel af dem
arbejder hårdt med fysikkens verden, hver syvende af dem
satser på tavshed og prøver at rumme læren i hjertet;
Der findes også tre kvinder – Theáno er langt den bedste.

Så mange præster for musen er det, jeg har samlet omkring mig.”

Svar: 28 = 14+7+4+3.

Metrodoros 14.2 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,174

εἰς ἄγαλμα Παλλάδος

Παλλὰς ἐγὼ χρυσῆ σφυρήλατος· αὐτὰρ ὁ χρυσοῦς

αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.

ἤμισυ μὲν χρυσοῖο Χαρίσιος, ὀγδοάτην δὲ

Θέσπις καὶ δεκάτην μοῖραν ἔδωκε Σόλων,

αὐτὰρ ἑικοστὴν Θεμίσιον· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα

ἑννέα καὶ τέχνη δῶρον Ἀριστοδίκου.

Metrodoros? 14.2 [disticha]

En statue af Pallas

Pallas er jeg, en gylden udhamret statue; guldet

kom som en gave fra livlige digteres flok.

Halvdelen kom fra Charisios og guldets ottendedel fra

Thespis, mens Solon kom nu med en tiendedel,

Themison bragte en tyvendedel, og til sidst ni talenter

fra Aristódikos, som udførte statuen selv.

Svar: 40 = 20+5+4+2+9.

Metrodoros 14.3 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,174

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα κατηφιόωντα προσηύδα·

”**Τ**ίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραεν;” ὃς δ’ ἀπάμειπτο·

”Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν ἄλλυδις ἄλλη

αἰνύμεναι κόλποιο, τὰ δὲ φέρων ἐξ Ἑλικῶνος.

Κλειῶ μὲν μῆλων πέμπτον λάβε, δωδέκατον δὲ

Εὐτέρπη· ἀτὰρ ὀγδοάτην λάχε δῖα Θάλεια·
Μελομένη δ' εἰκοστὸν ἀπαίνυτο· Τερψιχόρη δὲ
τέτρατον· ἑβδομάτην δ' Ἐρατὼ μετεκίαθε μοίρην·
ἣ δὲ τριηκόντων με Πολύμνια νόσφισε μήλων,
Οὐρανίη δ' ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι· Καλλιόπη δὲ
βριθομένη μήλοισι τριηκοσίοισι βέβηκε.
σοὶ δ' ἄρα κουφοτέρησιν ἐγὼ σὺν χερσὶν ἰκάνω
πεντήκοντα φέρων τάδε λείψανα μήλα θεάων·”

Metrodoros? 14.3 [daktyliske heksametre]

Æblerov

Kypris sagde til Eros, der kiggede trist ned på jorden:

“Hvilken sorg har dog ramt dig, mit barn?” Og han svarede hende:

“Muserne røvede fra mig mine æbler og bragte dem langtvæk,
stjælende dem fra min favn, som jeg bar fra Helikonbjerg.

Kleio løb med en femtedel æbler, Euterpe hun tog en
tolvtedel; og en ottende del fik den smukke Thaleia,
tyvendedelen Melpómene, mens Terpsí chore tog en
fjerdedel, og syvendedel fik Érato med sig;

tredivede af mine æbler blev stjålet bort af Polymnia,
mens Urania tog et hundred og tyve, og læsset
tungt med tre hundred æbler gik Kallíope herfra.

Derfor kommer jeg nu med lettere hænder til dig:

Jeg har kun her halvtreds, for mere blev ikke tilbage!”

Svar: 3360 = 672+280+420+168+840+480+30+120+300+50.

Metrodoros 14.4 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,176

εἰς τὴν Αὐγείου κόπρον

Αὐγείην ἐρέεινε μέγα σθένος Ἀλκείδαο,

πληθὺν βουκολίων διζήμενος· ὅς δ' ἀπάμειπτο·
 Ἄμφι μὲν Ἀλφειοῖο ῥόας, φίλος, ἤμισυ τῶνδε·
 μοίρη δ' ὀγδοάτη ὄχθον Κρόνου ἀμφιέμονται·
 δωδεκάτη δ' ἀπάνευθε Ταραξίπποιο παρ' ἶρον·
 ἀμφι δ' ἄρ' Ἡλιδα διὰν ἑικοστὴ νεμέθονται·
 αὐτὰρ ἐν Ἀρκαδίῃφι γε τριηκοστὴν προλέλοιπα·
 λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.”

Metrodoros? 14.4 [daktyliske heksametre]

Augeias' køer

Dengang den mægtigt stærke Alkide fik udspurgt Augeias –
 han ville vide, hvor mange køer han havde – lod svaret:
 “Rundt om Alfeios’ strøm, min ven, er det halvdelen af dem;
 rundt om Kronos’ bakke en ottendedel nu der græsser;
 langt væk en tolvtedel er der ved templet for Taraxippos;
 rundt om det strålende Elis græsser en tyvendedel kun;
 og i Arkadien lod jeg en tredivtedel være tilbage;
 resten af hjorden, nemlig halvtreds, ser du på stedet.

Svar: 240 = 120+30+20+12+8+50.

Metrodoros 14.12 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,180

Ἐξ μνῶν ἕξ φιάλας Κροῖσος βασιλεὺς ἀνέθηκεν
 δραχμῆ τὴν ἑτέρην μείζονα τῆς ἑτέρης.

Metrodoros? 14.12 [distichon]

Skålene

Kroisos vied seks skåle, der vejede tilsammen seks miner;
 hver vejede én drachme mer end den næste af dem.

Svar: Den første skåls vægt er 97½ drachme og således videre.

Metrodoros 14.13 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,180

Ἄμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἔλκομεν,
Ζῆθος τε χὼ ξύναιμος· ἦν δέ μου λάβησ
τρίτον τό τέτρατον τε τοῦδ' Ἀμφίουσ,
ἕξ πάντ' ἀνευρώων μητρὸς εὐρήσεισ σταθμόν.

Metrodoros? 14.13 [jambiske trimetre]

Tre statuer

Vi vejer sammen tyve miner, gør vi to,
jeg, Zethos, og min bror; og hvis du ta'r af mig
en tredjedel og af Amfion en fjerdedel,
så får du seks i alt: Det vejer vores mor.

Svar: Zethos vejer tolv miner, Amfion otte.

Metrodoros 14.48 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,192

Αἱ Χάριτεσ μήλων καλάθουσ φέρουσ, ἐν δὲ ἐκάστῃ
ἴσουσ ἔην πλήθουσ. Μοῦσαι σφίσιν ἀντεβόλησαν
ἐννέα καὶ μήλων σφέασ ἤτεουσ· αἱ δ' ἄρ' ἔδωκαν
ἴσουσ ἐκάστῃ πλήθουσ, ἔχουσ δ' ἴσα ἐννέα καὶ τρεῖσ.
εἰπέ, πόσουσ μὲν δῶκαν, ὅπωσ δ' ἴσα πᾶσαι ἔχεσκουσ.

Metrodoros? 14.48 [daktyliske heksametre]

Æbledeling

Alle chariterne bar en kurv med æbler, og heri
var der den samme mængde. De stødte på muserne, som var
ni i tallet, og de bad om deres æbler; de gav da
samme antal til hver, og de ni og de tre fik det samme.

Sig mig, hvor meget de gav, så de alle ku' få det samme.

Svar: De tre chariter havde tre kurve med fire æbler i hver, dvs. tolv i alt, og de gav hver tre æbler til muserne. Ethvert multiplum af tolv passer også.

Metrodoros 14.49 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,194

Τεῦξόν μοι στέφανον, χρυσὸν χαλκόν τε κεράσσας
κασσίτερον θ' ἅμα τοῖσι, πολύκμητόν τε σίδηρον,
μνῶν ἐξήκοντα· χρυσὸς δ' ἐχέτω μετὰ χαλκοῦ
δοιὰ μέρη τρισσῶν· χρυσὸς δ' ἅμα κασσίτερός τε
τρισσὰ μέρη τετόρων· χρυσὸς δ' αὐτ' ἠδὲ σίδηρος
τόσσα μέρη τῶν πέντε. πόσον δ' ἄρα δεῖ σε κεράσσαι
λέξον τοῦ χρυσοῦ, χαλκοῦ πόσον, ἀλλ' ἔτι λέξον,
κασσιτέροιο πόσον, λοιποῦ πόσον εἰπέ σιδήρου,
ὥστε σε τὸν στέφανον τεῦξαι μνῶν ἐξήκοντα.

Metrodoros? 14.49 [daktyliske heksametre]

Kransen

Smed mig en krans, hvor du anvender guld, blandet med kobber, dertil tin og jern, der er vanskeligt at bearbejde, vægten tres miner i alt; og guld skal sammen med kobber udgøre to tredjedele; og guld skal sammen med tinn udgøre tre fjerdedele; og guld skal sammen med jernet udgøre tre femtedele. Hvor meget skal du da blande, sig mig, af guld, og hvor meget af kobber, ja sig mig, hvor meget tin der skal i, og til sidst hvor meget af jernet skal bruges, så du får smedet en krans, der vejer tres miner tilsammen.

Svar: Guld 30½ mine, kobber 9½, tin 14½, jern 5½.

Metrodoros 14.51 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,194

Ἔχω τὸν ἐξῆς καὶ τὸ τοῦ τρίτου τρίτον. -

Ἐγὼ τὸν ἐξῆς καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον. -

Ἐγὼ δέκα μνᾶς καὶ τὸ τοῦ μέσου τρίτον.”

Metrodoros? 14.51 [jambiske trimetre]

Formueberregning

A. Jeg har, hvad B nu har, og tredjedel af C.

B. Jeg har, hvad C nu har, og tredjedel af A.

C. Jeg har ti miner og en tredjedel af B.

Svar: A har 45 miner, B har $37\frac{1}{2}$ og C $22\frac{1}{2}$.

Metrodoros 14.116 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,228

Τίπτε με τῶν καρῦων ἔνεκεν πληγῆσι πιέζεις,
ὦ μήτερ; τάδε πάντα καλαὶ διεμοιρήσαντο
παρθένοι. ἦ γὰρ ἐμεῖο Μελίσσιον ἑβδομα δοιά,
ἡ δὲ δωδέκατον Τιτάνη λάβεν· ἕκτον ἔχουσιν
καὶ τρίτον Ἀστυόχη φιλοπαίγμονες ἡδὲ Φίλινα·
εἴκοσι δ' ἀρπάξασα Θέτις λάβε, δώδεκα Θίσβη·
ἡ δ', ὄρα, ἡδὺν γελᾷ Γλαύκη παλάμησιν ἔχουσα
ἑνδεκα· τοῦτο δέ μοι κάρυον περιλείπεται οἶον.

Metrodoros 14.116 [daktyliske heksametre]

Nødderovet

Hvorfor plager du mig ved at slå mig på grund af de nødder,
mor? Det var smukke piger, der delte dem alle imellem
sig: Melission snupped to syvendedele fra mig,
Títane tog nu hver tolvte, og hver tredje ejer Filinna,
mens Astýoche tog hver sjette, de muntre piger.

Tyve har Thetis taget og bortført, og tolv har Thisbe;
se, hvor hun smiler så sødt, hende Glauke, der holder i hånden
elleve; alt, hvad der blev tilbage til mig, er én nød!

Svar: $336 = 96+28+56+112+20+12+11+1$.

Metrodoros 14.117 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,228

Ποῦ σοι μῆλα βέβηκεν, ἐμὸν τέκος; - “Ἐκτα μὲν Ἴνῳ
δοιὰ καὶ ὀγδοάτην μοῖραν ἔχει Σεμέλη.
Αὐτουόη δὲ τέταρτον ἀφήρπασεν· αὐτὰρ Ἄγαυή
πέμπτον ἐμῶν κόλπων ὥχεται ἀπαινουμένη.
σοὶ δ’ αὐτῇ δέκα μῆλα φυλάσσεται· αὐτὰρ ἔγωγε,
ναὶ μὰ φίλην Κύπριν, ἐν τόδῃ μούνον ἔχω.”

Metrodoros 14.117 [disticha]

Æblerne 1

Barn, hvor er dine æbler? – “Ino har taget hver tredje,
Sémele tog til sig selv en ottendedel af dem,
mens Autónoe røved hver fjerde, Agaue plukked
lige ud af min favn en femtedel af dem;
ti har jeg reddet til dig, men jeg sværger ved kæreste Kypris,
at det eneste, som jeg har, er æblet her!”

Svar: Der var $120 = 40+15+30+24+10+1$.

Metrodoros 14.118 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,230

Δρεψαμένη ποτὲ μῆλα φίλαις διεδάσσατο Μυρτώ.
Χρυσίδι μὲν μῆλων πέμπτον πόρε, τέταρτον Ἡροί,
ἐννεακαιδέκατον Ψαμάθῃ, δέκατον Κλεοπάτρῃ.
αὐτὰρ ἑικοστὸν δωρήσατο Παρθενοπέϊ.

δώδεκα δ' Εὐάδην μούνου πόρειν· αὐτὰρ ἐς αὐτὴν
ἤλυθον ἐκ πάντων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μῆλα.

Metrodoros 14.118, Skelton 1971, 40 [daktyliske heksametre]

Æblerne 2

Myrto plukkede æbler og gav dem til sine veninder:
Chrysis gav hun hvert femte æble, hvert fjerde fik Hero,
Psámathe fik hvert nittende, og Kleópatra fik hvert tiende;
Parthenopeia foræred hun så hvert tyvende æble;
tolv gav hun kun til Euadne, mens der af samtlige æbler
endelig kom til Myrto selv et hundred og tyve.

Svar: 380 = 76+95+20+38+19+12+120.

Metrodoros 14.120 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,230

Ἡ καρὺη πολλοῖσιν ἐβεβρίθει καρύοισιν·
νῦν δέ τις ἐξαπίνης μιν ἀπέθρισεν· ἀλλὰ τί φησιν;
“Ἐκ μὲν ἐμεῦ καρύων πέμπτον λάβε Παρθενόπεια·
ὀγδόατον δὲ Φίλινα φέρει λάχος, ἣ δ' Ἀγανίππη
τέτρατον· ἐβδομάτῳ δ' ἐπιτέρπεται Ὠρείθνια·
ἕκτην δ' Εὐρυνόμη καρύων ἐδρέψατο μοίρην·
τρισσαὶ δ' ἕξ ἑκατὸν Χάριτες διεμοιρήσαντο·
ἐννάκι δ' ἐννέα Μοῦσαι ἐμεῦ λάβον· ἐπὶ δὲ λοιπὰ
δῆεις ἀκρεμόνεσσιν ἐφήμενα τηλοτέροισιν.”

Metrodoros 14.120 [daktyliske heksametre]

Valnøddetræet

Valnøddetræet bugned engang af talrige nødder;
pludselig blev det plyndret for sine nødder. Hvad sa' det?
“Parthenopeia har taget hver femte af mine nødder,

mens Filinna har fået en ottendedel; Aganippe fik en fjerdedel; Oreithyia er glad for hver syvende; mens Eurýnome plukked en sjettedel af mine nødder; tre chariter har delt de hundred og seks med hinanden; muserne tog da fra mig de ni gange ni, og tilbage er kun de syv, du kan se, sidder fast på de yderste grene.”

Svar: $1680 = 336+210+420+240+280+106+81+7$.

Metrodoros 14.123 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,232

Πέμπτον μοι κλήρου, παῖ, λάμβανε· δωδέκατον δὲ

δέξο, δάμαρ· πίσυρες δ' υἱέος οἰχομένου

παῖδες ἀδελφειοί τε δύω καὶ ἀγάστονε μῆτερ,

ἐνδεκάτην κλήρου μοῖραν ἕκαστος ἔχε.

αὐτὰρ ἀνεψιαδοὶ δυοκαίδεκα δέχθε τάλαντα·

Εὐβουλος δ' ἐχέτω πέντε τάλαντα φίλος.

πιστοτάτοις δμώεσσι ἐλευθερίην καὶ ἄποινα,

μισθὸν ὑπηρεσίης, τοῖσδε δίδωμι τάδε·

ὧδε δὲ λαμβανέτωσαν· Ὀνήσιμος εἴκοσι πέντε

μνᾶς ἐχέτω, Δᾶος δ' εἴκοσι μνᾶς ἐχέτω,

πεντήκοντα Σύρος, Συνετὴ δέκα, Τίβιος ὀκτώ·

ἐπτά δὲ μνᾶς Συνετῶ παιδὶ δίδωμι Σύρου.

ἐκ δὲ τριηκόντων κοσμήσατε σῆμα τάλαντων·

ῥέζετε δ' Οὐδαίῳ Ζανὶ θνηπολίην·

δισσῶν ἕς τε πυρῆν καὶ ἄλφιτα καὶ τελαμῶνας·

εἰκαίην δοιῶν σῶμα χάριν λαβέτω.

Metrodoros 14.123 [disticha]

Testamentet

Tag af min formue, søn, en femtedel, og du, min kone,

modtag en tolvtedel; fire børn af min søn,
 som nu er død, og to brødre, og du, min sørgende moder,
 tag af min ejendom ellevtedelen hver.
 I, mine fætre, skal ha' som en andel i alt tolv talenter,
 og Eubúlos, min ven, får fem talenter af mig.
 Til mine trofaste slaver vil jeg give frihed og penge,
 for deres tjenester løn – dette gi'r jeg til dem:
 Sådan skal disse ha' det: Onésimos får femogtyve
 miner af arven, imens Daos får tyve til del.
 Syros halvtreds og Sýnete ti og Tíbios otte;
 Sýnetos, Syros' søn, får da syv til sig selv.
 I skal bruge tredive talenter til pyntning af graven,
 bring et offer til den underjordiske Zeus.
 Anvend to talenter til ligbål, kager og ligtøj,
 og to mere, så jeg modta'r en tak, der er tom.

Svar: Hele summen er 660 talenter (132+55+420+12+5+2 [= 120 miner]+30+2+2)

Metrodoros 14.124 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,234

Ἡἑλίλιος μῆνη τε καὶ ἀμφίθῆόντος ἀλήται
 ξωοφόρου τοίην τοι ἐπεκλώσαντο γενέθλην·
 ἕκτην μὲν βιότοιο φίλη παρὰ μητέρι μείναι
 ὀρφανόν· ὀγδοάτην δὲ μετ' ἀντιβίοισιν ἀνάγκη
 θητεύειν, νόστον τε γυναικά τε παῖδά τ' ἐπ' αὐτῇ
 τηλύγετον δώσουσι θεοὶ τριτάτη ἐπὶ μοίρῃ·
 δὴ τότε σοι Σκυθικοῖσιν ὑπ' ἔγχεσι παῖς τε δάμαρ τε
 ὄλλυνται. σὺ δὲ τοῖσιν ἐπ' ἄλγεσι δάκρυα χεύσας
 ἐπὶ τὰ καὶ εἵκοσ' ἔτεσσι βίου ποτὶ τέρμα περήσεις.

Metrodoros 14.124 [daktyliske heksametre]

Horoskopet

Solen og månen har med den hvirvlende zodiaks
mange planeter spundet her horoskopet til dig;
Du skal være en sjettedel af dit liv hos din kære
moder uden din far, en ottendedel skal du trælde
for dine fjender, men så vil guderne give dig hjemkomst,
kone og højtelsket barn i en tredjedel af livet;
Da vil din søn og hans kone dræbes af skythiske våben;
når du har udgydt smerteligt tårer for dem, vil du leve
syvogtyve år til, og så kommer livets ende.

Svar: Han levede 72 år (= 12+9+24+27).

Metrodoros 14.125 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,234

Τύμβος ἐγώ· κεύθω δὲ πολύστονα τέκνα Φιλίννης
τοῖον μαψιτόκων καρπὸν ἔχων λαγόνων·
πέμπτον ἐν ἡιθέοις, τρίτατον δ' ἐνὶ παρθενικῆσιν,
τρεις δέ μοι ἀρτιγάμους δῶκε Φίλινα κόρας·
λοιποὶ δ' ἡελίοιο πανάμμοροι ἦδὲ καὶ αὐδῆς
τέσσαρες ἐκ λαγόνων εἰς Ἀχέρουτα πέσον.

Metrodoros 14.125 [disticha]

Graven

Jeg er en grav, og jeg gemmer begrædte børn af Filinna,
det er en frugt, som hun fødte forgæves, jeg har;
jeg fik hver femte af hendes drenge, en tredjedel piger,
mens Filinna gav mig tre, der var netop gift;
resten – de fire – fik ingen del i solen og talen,
men drog fra hendes skød lige til Acheron ned.

Svar: Hun havde 15 børn (= 3+5+3+4).

Metrodoros 14.129 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,238

Εἶπε κυβερνητῆρι πλατὺν πόρον Ἄδριακοῖο
τέμων νηί. “Ἄλὸς πόσα λείπεται εἰσέτι μέτρα;”
τὸν δ’ ἀπαμείβετο: “Ναῦτα, μέσον Κριοῖο μετώπου
Κρηταίου Σικελῆς τε Πελωρίδος ἑξάκι μέτρα
χίλια· δοιῶν δ’ αὐτε παροιχομένοιο δρόμοιο
πέμπτων διπλάσιον Σικελῆν ἐπὶ πορθμίδα λείπει.”

Metrodoros 14.129 [daktyliske heksametre]

Sejladsen

Over det brede Adriaterhav pløjede et skib, og
så blev kaptajnen spurgt: “Hvor længe endnu varer rejsen?”
Svaret var dette: “Afstanden mellem Kriometópon på Kreta
indtil det sicilianske Pelóris er seks tusind stadier,
to gange to femtedele af det, vi har rejst, er tilbage,
indtil vi endelig når frem til Det sicilianske Stræde.”

Svar: De har sejlet 3.333⅓ stadier og mangler endnu 2.666⅔ stadier.

Metrodoros 14.130 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,238

Τῶν πισύρων κρουνῶν ὁ μὲν ἡματι πλήσεν ἅπασαν
δεξαμενὴν, δυσι δ’ οὗτος, ὃ δ’ ἐν τρισὶν ἡμασιν οὗτος,
τέτρατος ἐν τετόρεσσι. πόσω πλήσουσιν ἅπαντες;

Metrodoros 14.130, Skelton 1971, 41 [daktyliske heksametre]

Fontænerne

Ἐν fontæne blandt fire kan fylde hele cisternen
på en eneste dag, den anden på to, den tredje

på tre, den fjerde på fire. Hvornår bli'r den fyldt af dem alle?

Svar: 12/25 af en dag (1 divideret med $1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \frac{1}{4}$).

Metrodoros 14.136 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,242

Πλιθουργοί, μάλα τούτων ἐπείγομαι οἶκον ἐγείραι,
ἦμαρ δ' ἀννέφελον τόδε σήμερον, οὐδ' ἔτι πολλῶν
χρηίζω, πάσαν δὲ τριηκοσίησι δέουσαν
πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μόνος ἐν ἡματι τόσσον ἔτευχες·
παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέληγεν·
γαμβρὸς δ' αὖ τόσσησι καὶ εἰσέτι πεντήκοντα.
τρισαῖς συζυγίαις πόσσαις τόδε τεύχεται ὥραις;

Metrodoros 14.136 [daktyliske heksametre]

Murstensmagerne

Murstensmagere, nu har jeg travlt med at rejse det hus her;
dagen i dag er helt skyfri, jeg mangler ikke så mange
mursten. Nu har jeg nok og behøver ikke mer end
tre hundred til, hvad du alene på én dag har lavet,
mens din søn var holdt op, da han havde nået to hundred,
og din svigersøn laved det samme plus halvtreds til.
Slår I jer sammen, hvor mange timer skal hertil I bruge?

Svar: 4 $\frac{1}{2}$ time.

Metrodoros 14.137 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,242

Δάκρυ παρὰ στάξαντες ἀμείβετε· οἶδε γὰρ ἡμεῖς,
οὓς τόδε δῶμα πεσὸν ὤλεσεν Ἀντιόχου
δαιτυμόνας, ἴσης γε θεὸς δαιτός τε τάφου τε
τόνδ' ἔπορευ χῶρον, τέσσαρες ἐκ Τεγέης

κείμεθα, Μεσσήνης δὲ δωδέκα, ἐκ δέ τε πέντε
Ἄργεος, ἐκ Σπάρτης δ' ἥμισυ δαιτυμόνων,
αὐτός τ' Ἀντίοχος· πέμπτου δέ τε πέμπτου ὄλοντο
Κεκροπίδαι· σὺ δ' Ἔγλαν κλαῖε, Κόρινθε, μόνον.

Metrodoros 14.137 [disticha]

Sammenstyrningen

Går I forbi, så fæld her en tåre; det var os, der døde,
dengang Antíochos' hus faldt ned oven på os,
mens vi var gæster hos ham, og en gud gav os lige andel
i både måltid og grav. Alle ligger vi her,
fire fra Tégea, tolv fra Messéne, og så var der fem fra
Argos, mens halvdelen var kommet fra Spartas by.
Også Antíochos døde, og en femogtyvendedel var
kekropider; Korinth græder for Hylas kun.

Svar: Der var 50 gæster.

Metrodoros 14.147 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,246

Ἄμφωρὸς Ἡσιόδῳ ἐρωτήσαντι, πόσον τὸ τῶν
Ἑλλήνων πλῆθος τὸ κατὰ τῆς Ἰλίου στρατεῦσαν
Ἐπτὰ ἔσαν μαλεροῦ πυρὸς ἐσχάται, ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περι δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περι ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

Metrodoros 14.147 [daktyliske heksametre]

Homers svar til Hesiod, da denne havde spurgt, hvor mange grækere der tog del i krigen mod Troja

Syv var de arnesteder, hvor en mægtig ild brændte; i hver var
anbragt halvtreds store spid med halvtreds stykker kød hver;

og ved hver en portion befandt sig ni hundred achaier.

Svar: 315.000 (7x50x900). Det er imidlertid uklart, om man i vers 2 skal regne med 50x50 kødstykker. I så fald får man $7 \times 50 \times 50 \times 900 = 15.750.000$, og det er måske lige i overkanten.²⁰¹

201. I Dares' beretning om Den trojanske Krig står der i kap. 44, at 886.000 argivere faldt ved Troja.

Nikarchos

Nikarchos er utvivlsomt samtidig med Lucilius og minder ret meget om ham. Nikarchos har 42 epigrammer i *Den græske Antologi*.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 327

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 262-265

Nikarchos 9.576 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,352

Παρθένε Τριτογένεια, τί τήν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς,
ἀρπάξασα δ' ἐμὸν δῶρον ἔχεις παλάμη;
μέμνησαι, τὸ πάροιθεν ἐν Ἰδαίοις σκοπέλοισιν
ὡς Πάρις οὐ σέ καλήν, ἀλλ' ἔμ' ἔδογμάτισεν.
σὸν δόρυ καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει·
ἀρκεῖ τῷ μῆλῳ κείνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Nikarchos 9.576 [disticha]

Athenestatue med æble

Jomfru Tritogeneia, du krænker nu mig! Mig, Kypris!

Du har jo taget i hånd gaven, der tilhører mig!

Husker du ikke, hvordan på Idabjergets klipper

Paris dømte, at du ikke var smukkeste, men mig!

Dit er virkelig spydet og skjoldet, men mit – det er æblet!

Krigen dengang var nok for dette æble her.

Nikarchos 11.1 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,546

Ἐρμαίους ἡμῖν Ἀφροδίσιος ἔξ χόας οἴνου
αἶρων προσκόψας πένθος ἔθηκε μέγα.
"οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν." ὡς ὄφελεν δὲ
χῆμᾶς· νῦν δ' ἡμεῖς τοῦτον ἀπώλεσαμεν.

Nikarchos 11.1, jf. Alkaios fra Messene 11.12

Det ødelagte fad

Seks chus vin til os bar Afrodisios ind til
Hermes' fest, men han faldt til vores store sorg.
Vin var kentaurers fordærv! Gid det også var blevet vores!
Men som sagen er nu, er det end ikke vor lod!²⁰²

Nikarchos 11.7 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,548

Οὐδείς τὴν ἰδίην συνεχῶς, Χαρίδημε, γυναῖκα
κινεῖν²⁰³ ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναται·
οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως,
καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξενοκυθαπάτην.

Nikarchos 11.7 [disticha]

Afveksling

Ingen kan, Charidémós, kun holde ud at kneppe
sin egen kone, mens han stadig har fryd derved;
purring og kødet hos andre elsker vi jo af naturen,
og vi er altid på jagt efter et fremmed hul.

202. Obs ordspil i l. 3 og 4.

203. Paton retter uden grund til βινεῖν.

Nikarchos 11.71 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,582

Ἥκμασε Νικονόη· κάγω λέγω· ἤκμασε δ' αὐτή,
ἦνίκα Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.
ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

Nikarchos 11.71, Penguin no. 576 [disticha]

Den gamle kone

Der var engang, da Nikónoë virkelig blomstred, og det var,
da Deukalion så hele syndflodens vand.
Den tid kender vi ingenting til, og vi ved kun, hun skulle
søge sig, ikke en mand, men en grav til sig selv!

Nikarchos 11.82 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,588

εἰς δρομέας

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν Ἀρκαδία δολιχεύων,
θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἔβδομος ἐξέπεσεν.
”Ἐξ ὄντων,” τάχ' ἐρεῖς, “πῶς ἔβδομος;” εἰς φίλος αὐτοῦ
“Θάρσει, Χάρμε,” λέγων ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἔβδομος οὖν οὕτω παραγίνεται· εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' ἄν, Ζώϊλε, δωδέκατος.

Nikarchos 11.82 [disticha]

Løberen

Charmos løb mod fem andre et langrendsløb i Arkadien:

Mærkeligt at sige, men - han blev kun nummer syv.
“Syvende ud af de seks?” , vil du sige. Jo, én af hans venner
kom i en kappe nu ind, sagde så: “Charmos, frisk mod!”
Sådan blev han nummer syv, og havde han flere af venner,
så ville han komme ind, Zóilos, som nummer tolv!

Nikarchos 11.110 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,600

Τρεῖς λεπτοὶ πρώην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
τίς προκριθεὶς εἴη λεπτεπιλεπτότερος.
ὦν ὁ μὲν εἶς, Ἑρμῶν, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην
καὶ διέδου ῥαφίδος τρήμα, λίνον κατέχων.
Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων ἐς ἀράχνιον ἔστη,
ἣ δ' ἀράχνη νήθουσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.
Σωσίπατρος δ' ἐβόησεν. “Ἐμὲ στεφανώσατ' ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπομ', ἤττημαι· πνεῦμα γὰρ εἶμι μόνου.”

Nikarchos 11.110 [disticha]

De tyndes konkurrence

Der var tre tynde mænd, som konkurrered i tyndhed.

De ville nemlig se, hvem der var tyndest af dem.

Hermon, den ene blandt dem, fremviste de andre sit kunstværk:

han stak armen ind i nålens øje med tråd.

Ud fra et musehul trådte nu Demas: Han stod ved spindet,

hvor han så blev hængt op ved en edderkops hjælp.

Men Sosípatros skreg: “Det er mig, der skal kranses, fordi jeg

taber, hvis jeg bli'r set! Jeg er nemlig kun luft!”

Nikarchos 11.162 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,626

Εἰς Ῥόδον εἰ πλεύσει, τις Ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
χὼ μάντις, “Πρώτον μὲν,” ἔφη, “καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
καὶ μὴ χειμῶνος, τοῦ δὲ θέρους ἀνάγου.
τοῦτο γὰρ ἂν ποιῆς, ἥξεις κάκεισε καὶ ᾧδε,
ἂν μὴ πειρατῆς ἐν πελάγει σε λάβῃ.”

Nikarchos 11.162 [disticha]

Astrologen

Til astrologen Olýmpikos kom der en mand, og han spurgte,
hvordan en Rhodostur kunne bli' sikker for ham.
Spåmanden svared: "Først skal du have et skib, der er helt nyt,
gør så om somren din tur, ikke ved vintertid.
Gør du nu dette, kommer du frem og tilbage til dette
sted, hvis da ej en pirat fanger dig ude til søs!"

Nikarchos 11.169 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,630

Ἐχθὲς ἀπάγχεσθαι μέλλων Δείναρχος ὁ φείδων,

Γλαῦκε, δι' ἕξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν·

ἕξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίου· ἀλλ' ἔδυσώνει

εὐωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.

τοῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὄρος, ὃς γ' ἀποθνήσκων,

Γλαῦκε, δι' ἕξ χαλκοῦς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

Nikarchos 11.169, Penguin no. 580 [disticha]

Gnieren 1

Glaukos, i går var Deinarchos, gnieren, rede til hængning,
men formedelst en tier døde staklen nu ej;
rebet kostede nemlig en tier, men *det* var for kostbart,
så han søgte en død, der ikke var så dyr.
Det er vist grænsen for nærighed, Glaukos, for én, som gerne
dør, men formedelst en tier ikke vil dø – stakkels mand!

Nikarchos 11.170 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,630

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος, οὐχ ὅτι θνήσκει,

ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.

τοῦτ' αὐτῷ χάρισασθε καί, ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,

τῶν πολλῶν τεκνίων ἔν τι προσεμβάλετε.

Nikarchos 11.170, Penguin no. 581, jf *Filogelos* 97 [disticha]

Gnieren 2

Gnieren Feidon er bristet i gråd. Fordi han er døende?

Nej, det er kun, fordi kisten var alt for dyr.

Lad ham da slippe, og når der nu er plads i hans kiste,

så læg i kisten ned et af hans talrige børn!

Nikarchos 11.241 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,662

Τὸ στόμα χῶ πρῶκτὸς ταῦτόν, Θεόδωρε, σοῦ ἔξει,

ὥστε διαγῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.

ἢ γράψαι σε ἔδει ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρῶκτὸς·

νῦν δὲ λαλοῦντός σου <βδεῖν σ' ἐνόμιζον ἐγώ>.

Nikarchos 11.241 [disticha]

Den væmmelige lugt 1

Munden og røven lugter hos dig ganske ens, Theodóros,

så at en skelnen er svær selv for en videnskabsmand.

Du burde skrive en seddel på både munden og røven,

for da du talte før, troede jeg, at du fes!

Nikarchos 11.242 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,662

Οὐ δύναμαι γνῶναι, πότερον χαίνει Διδώρος

ἢ βδῆσ'· ἐν γὰρ ἔχει πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

Nikarchos 11.242, Skelton 1971, 42 [distichon]

Den væmmelige lugt 2

Jeg kan ikke fortælle, om Diodóros mon gaber,

eller han fiser, for han lugter nu ens hist og her!

Nikarchos 11.251 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,668

Δυσκώφω δύσκωφος ἐκρίνετο, καὶ πολὺ μάλλον

ἦν ὁ κριτῆς τούτων τῶν δύο κωφότερος.

ὦν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν

μηνῶν πένθ', ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀλληλέναι.

ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτῆς λέγει. "Ἐς τί μάχεσθε;

μήτηρ ἔσθ' ὑμῶν· ἀμφότεροι τρέφετε."

Nikarchos 11.251, Penguin no. 583 [disticha]

Den døde dommer

To, der var døde, førte en sag mod hinanden. En dommer,

langt mere død end de to, skulle ha' sagen til doms.

Én af dem hævded, den anden skyldte fem måneders leje,

og fik til svar: "Og hans korn maler han, når det er nat!"

Dommeren så på dem begge og sagde: "Hvorfor vil I strides?"

Hun er jo mor til jer to! Hun skal forsørges af jer!"

Nikarchos 11.328 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,704

Τὴν μίαν Ἑρμογένης κἀγὼ ποτε καὶ Κλεόβουλος

ἤγομεν εἰς κοινὴν κύπριον Ἀριστοδίκην·

ἦς ἔλαχον μὲν ἐγὼ πολιὴν ἄλα ναιέμεν αὐτός·

εἷς γὰρ ἔν, οὐ πάντες πάντα, διειλόμεθα.

Ἑρμογένης δ' ἔλαχε στυγερὸν δόμον εὐρώεντα,

ῥστατον, εἰς ἀφανῆ χώρον ὑπερχόμενος,

ἔνθ' ἀκταὶ νεκύων, καὶ ἔρινεοὶ ἠνεμόεντες

δινεῦνται πνοιῇ δυσκελάδων ἀνέμων.

Ζῆνα δὲ θὲς Κλεόβουλον, ὃς οὐρανὸν εἰσαναβαίνειν,

τὸ ψολόεν κατέχων ἐν χειρὶ πῦρ, ἔλαχεν.

γῆ δ' ἔμενε ξυνη πάντων· ψίαθον γὰρ ἐν αὐτῇ

στρώσαντες, τὴν γραῦν ᾧδε διειλόμεθα.

Nikarchos 11.328 [disticha]

Opdelingen

Jeg og Hermógenes og Kleobúlos vi førte engang en

vis Aristódike til fælles elskovsseng hen.

Vi trak nu lod, og jeg fik de skumgrå vande i eje.²⁰⁴

Vi fordelte blandt os, sådan at ingen fik alt.

Mens Hermogenes fik som sin andel de skimlede haller,²⁰⁵

bagest i huset, hvor der er et usynligt sted,

kysten, hvor døde nu færdes, og fignens blade bli'r viftet,²⁰⁶

hvirvles omkring af et pust af den højtarmende blæst,

fik Kleobúlos – tænk ham som Zeus – at drage til himmels,

mens han holdt i sin hånd ilden, der flammede vidt.

Jorden blev fælles for alle;²⁰⁷ en sivmåtte bredte vi dernæst

ud på jorden; sådan fik vi den gamle fordelt.

Nikarchos 11.395 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,742

Πορδὴ ἀποκτέννει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὔσα,

πορδὴ καὶ σώζει τραυλὸν εἰῖσα μέλος.

οὐκοῦν εἰ σώζει καὶ ἀποκτέννει πάλι πορδὴ,

τοῖς βασιλεύσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

Nikarchos 11.395, Skelton 1971, 42, Penguin no. 585 [disticha]

Prutten

Mange bli'r dræbt af en prut, som ikke finder en udvej.

204. Jf. Hom. *Il.* 15.190.

205. Jf. Hom. *Od.* 10.512.

206. Jf. Hom. *Il.* 22.145.

207. Jf. Hom. *Il.* 15.193.

Redde kan også en prut, når den gi'r læspende sang.
Derfor: Hvis prutten både magter at dræbe og redde,
da har en prut samme kraft, som monarkerne har.

Nikarchos 11.398 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,744

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτὰς
καὶ δασύς ὢν λίαν ὠδὸν ἅπας γέγονεν.
τοῦτο βαφεὺς ἐπόησε τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
μήτε κόμην λευκὴν μήτε μελαινομένην.

Nikarchos 11.398 [disticha]

Hårfarven

Han, der farved sit hår, misted alt, der var på hans hoved,
kraftigt var håret før, nu er det lissom et æg.
Farveren frembragte dette, og nu kan barberen ikke
længere klippe hans hår, er det så hvidt eller sort.

Nikarchos 11.406 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,748

Τοῦ γρυποῦ Νίκωνος ὀρώ τὴν ῥίνα, Μένιππε·
αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.
πλὴν ἤξει, μείνωμεν ὅμως· εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥινὸς σταδίου, οἶομαι, οὐκ ἀπέχει.
ἀλλ' αὐτὴ μέν, ὀρᾶς, προπορεύεται· ἦν δ' ἐπὶ βουνὸν
ὑψηλὸν στῶμεν, καὐτὸν ἐσοψόμεθα.

Nikarchos 11.406, Penguin no. 584 [disticha]

Kæmpenæsen

Nu kan jeg se den krummede næse på Nikon, Menippos;
så er det ganske klart, at han er ikke så fjern.
Han skal nok komme – vi venter! Jeg regner med, at han højst er

væk i en afstand på fem stadier fra, hvor vi er.
Den vil marchere forud: Du ser det! Og hvis vi stiller
os på en bakke, kan vi også se manden selv!

Oinomaos

Oinomaos er ganske ukendt. Page sætter ham til senest midten af det 1. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Oinomaos I Page, *FGE* 73 (9.749)

εἰς Ἔρωτα ἐν καυκίῳ γεγλυμμένον
ἐν κιάθῳ τὸν Ἔρωτα τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἴνωι
αἰθεσθαι κραδίην· μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Oinomaos 9.749, Plum 1828, I.32, Page, *FGE* 73 [distichon]

Bægrets Erosbilled

Hvorfor er Eros i bæget? Det er rigeligt nok, at hjertet
stikkes i brand af vin! Læg ikke ild til ild!

Palladas fra Alexandria

Den græske Antologi rummer over 150 epigrammer af Palladas fra Alexandria. Hans data er usikre, men ifølge Beckby levede han ca. 355-430. Han var tilsyneladende modstander af kristendommen, men uden det store held.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 329

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London wy, 201-221

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 283, 379-380

Palladas 5.72 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,278

Τοῦτο βίος, τοῦτ' αὐτό· τρυφή βίος· ἔρρετ' ἀνίαι.
ζωῆς ἀνθρώποις ὀλίγος χρόνος. ἄρτι Λύαιος,
ἄρτι χοροὶ στέφανοί τε φιλανθέες, ἄρτι γυναῖκες.
σήμερον ἐσθλὰ πάθω, τὸ γὰρ αὔριον οὐδενὶ δῆλον.

Palladas 5.72 [daktyliske heksametre]

Dette er livet

Dette er livet – det er! Og livet er fryd! Væk med sorger!

Livets tid er for mennesker kort, men i dag er Lyaios,

danse og kranse med blomster i dag, og i dag er der kvinder:

Nu vil jeg nyde mit liv, for i morgen er ukendt for alle!

Palladas 7.607 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,356

Ψυλλῶ πρεσβυγενῆς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα
αὐτῇ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν·
ἀλλομένη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Ἄϊδαο,
ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὐρομένη.
πάντα φαγοῦσα βίον συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν·
ἦλατο δ' εἰς αἴδην, ὡς ἀπεκερμάτισεν.

Palladas fra Alexandria 7.607 [disticha]

Sin egen arving

Psylo blev gammel og brød sig ikke om arvinger, så hun
indsatte da sig selv til at arve sig selv!
Hun fandt et liv, der svared til udgifter fint, og derpå
tog hun et spring og kom ned lige til Hades' hus.
Alt var spist op, og hun døde, da hendes penge var opbrugt,
hun sprang til Hades ned, brugte hver eneste mønt.

Palladas 9.119 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,78

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μιανοῖς στόμασιν·
ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικαίως
ὡς κόλακας μισεῖν τοὺς κολακευομένους.

Palladas 9.119 [disticha]

Smigrere

Hvis en hersker vil acceptere folk, der vil smigre,
gí'r han mange til pris for deres urene mund:
Således burde den bedste med fuldeste ret vise afsky
både mod smigreres flok og dem, der smigres af dem.

Palladas 9.165 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,104

Ὀργὴ τοῦ Διὸς ἐστὶ γυνὴ πυρὸς ἀντιδοθεῖσα
 δῶρον, ἀνιηρὸν τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον·
 ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν ἠδὲ μαραίνει
 καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
 οὐδ' ὁ Ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον Ἥρην,
 πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων
 ἥερι καὶ νεφέλῃσι μετήρορον· οἶδεν Ὀμηρος,
 καὶ Δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
 οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτη,
 οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ.

Palladas fra Alexandria 9.165, Penguin no. 662 [disticha]

Om kvinder 1

Kvinden er vrede fra Zeus, hun er givet som straf for ilden,
 der kom som gave til os, en ubehagelig bod.
 Manden brænder hun nemlig med sorger og gør, at han visner,
 bringer til unge mænd hastigt alderdoms tid.
 Zeus ejer ikke sin gyldenttronde Hera foruden
 sorger, for hun blev smidt ud tit af gudernes kreds,
 så hun ku' hænge i luft og i skyer – det vidste Homer jo,
 da han fortalte, at Zeus var på hende så vred.
 Sådan er konen aldrig i livet samdrægtig med manden,
 ikke engang hvis hun selv sidder på gyldent gulv.

Palladas 9.166 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,104

Πᾶσαν Ὀμηρος ἔδειξε κακὴν σφαλερὴν τε γυναῖκα,
 σώφρονα καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
 ἐκ γὰρ τῆς Ἑλένης μοιχευσαμένης φόνος ἀνδρῶν
 καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης θάνατοι.
 Ἴλιὰς οὖν τὸ πόνημα μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός,

αὐτὰρ Ὀδυσσεΐη Πηνελόπη πρόφασις.

Palladas 9.166 [disticha]

Om kvinder 2

At alle kvinder er onde og falske, det lærte Homer os:

Kysk eller ikke – man får kun ud af disse fordærv!

Helenas hor forårsagede nemlig, at mændene dræbtes,

mens Penélopes tugt bragte mange til død.

Således er *Iliaden* et værk af en eneste kvinde,

mens Penelope var helt *Odysseens* ve.

Palladas 9.167 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,104

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὥπασεν ἄλλο, γυναικάς·

εἶθε δὲ μήτε γυνή μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.

πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνή πῦρ

ἄσβεστον, φλογερόν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

Palladas 9.167, Penguin no. 663 [disticha]

Om kvinder 3

Zeus gav som gengæld for ilden en anden slags ild, nemlig kvinder.

Gid aldrig nogen af dem var blevet til for os!

Ild kan dog hurtigt slukkes, men ilden, som er en kvinde,

er uudslukkelig: Den flammer jo op overalt!

Palladas 9.168 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,106

Ἔμην οὐλομένην” γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα

καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.

ὦμοι ἐγὼ πολύμηνης, ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,

τέχνης γραμματικῆς καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Palladas 9.168 [disticha]

Filologens klage 1

Jeg er en stakkel, der tog "en fordærvelig vrede" til kone,
og i mit arbejde skal jeg begynde med den.

Ak, jeg er fuld af "vrede", og jeg bliver plaget af to slags:
mit fag er filologi, konen er bare strid!

Palladas 9.169 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,106

Μῆνις Ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
οὐλομένης πενίης γραμματικευσάμενῳ.
εἶθε δὲ σὺν Δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσει.
ἀλλ' ἴν' ἀφαρπάξῃ Βρισηίδα πρὶν Ἀγαμέμνων,
τὴν Ἑλένην δ' ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμενῳ.

Palladas 9.169 [disticha]

Filologens klage 2

Også for mig er Achilleus' vrede blevet en grund til
skrækkelig armod, for jeg blev filolog af fag.
Gid dog, at vreden dér havde ladet mig dø med danaer!
Sulten ved filologi dræber mig hårdt meget snart!
Blot for at Agamemnon ku' røve Briséis og Paris
Hélena, så er det mig, der står som tiggeren nu!

Palladas 9.170 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,106

Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ἤσχυνα λογισμοῖς
σωφροσύνη κολάσας ἔντερον ἀργαλέον·
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρός,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

Palladas 9.170 [disticha]

Mave og ånd

Jeg har beskæmmet min skamløse mave med vægtige tanker,
tæmmet med mådehold denne besværlige bug;
hvis jeg nu har en forstand, der sidder mer højt end min mave,
vinder jeg over en bug, der er placeret i bund?

Palladas 9.180 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,112

*Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
ἀσυγκέραστον τὴν φύσιν κεκτημένη,
καὶ συγκυκῶσα καὶ μεταντοῦς1' αὖ πάλιν
καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις, οὐ θεά,
τέχνην λαχοῦσα τὴν τρόπων ἐπαξίαν.*

Palladas 9.180 [jambiske trimetre]

Om Lykkens tempel, der blev til et værtshus
Gudinde Lykke, høker gennem dit hele liv,
du fik dig en natur, som ingen blanding har,
som blander ideligt og øser op igen,
en værtshusholder, ikke en gudinde, for
det er et værdigt håndværk for din karakter.

Palladas 9.377 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,234

*Τάνταλος οὐδὲν ἔτρωγε· τινασσομένων γὰρ ὑπερθε
καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν,
καὶ διὰ τοῦτο τροφῆς κεχρημένος ἦττον ἐδίψα·
εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῶκα πεπαινόμενα
καὶ βραβίλους καὶ μήλα, τί τηλικὸν ἀνδράσι νεκροῖς
δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίνεται ἀκροδρύων;
ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλημένοι ἀλμυρὰ πάντα,*

χέννια καὶ τυρούς, χηρὸς ἀλιστὰ λίπη,
ὄρνια καὶ μόσχεια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς·
πάσχομεν οὐκοῦν σεῦ, Τάνταλε, πικρότερα.

Palladas 9.377 [disticha]

Spisekvaler

Tantalos spiste intet, for frugten over hans hoved
undveg ham, når et træ flyttede grenene væk.
Da han nu intet spiste, blev han heller ikke så tørstig;
men hvis han havde spist figner og blommer og så
hertil æbler, der alle var modne, bli'r døde mænd nu
tørstige, når de har spist af den helt friske frugt?
Vi derimod, vi spiser som gæster de saltede retter,
vagtler og oste og fedt, som saltet kom fra en gås,
kyllinger, kalvekød – oven på det får vi ét glas!
Vi lider således mer, Tantalos, end det, du gør!

Palladas 9.378 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,234

Ἄνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι
νυκτὸς ἐπιστῆναι φασὶ Σάραπιν ὄναρ
καὶ χρησμοδῆσαι. “Κατακείμενος οὗτος ἀνίστω
καὶ κοιμῶ μεταβάς, ὦ τάλας, ἀλλαχόθι.”
ὃς δὲ διυπνισθεὶς μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκείνο
τειχίον ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί·
σῶστρα δ' ἔωθεν ἔθνε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος
ἦδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνους.
ἀλλ' ὁ Σάραπισ ἔχρησε πάλιν, διὰ νυκτὸς ἐπιστάς·
“Κήδεσθαί με δοκεῖς, ἄθλιε, τῶν ἀδίκων;
εἰ μὴ νῦν σε μεθήκα θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
νῦν ἔφυγες, σταυρῶ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.”

Palladas 9.378, Penguin no. 670 [disticha]

Sarapis og morderen

Engang besøgte Sarápis – sådan går historien – en morder,
mens han lå ned og sov under en mur, der var mør,

og han forkyndte: “Rejs dig, så du ikke ligger her mere,
stakkel, læg dig og sov et andet sted end her!”

Manden vågned af drømmen og gik. I det samme faldt muren,
der jo var ganske mør, pludselig ned på jord.

Tidligt om morgenen bragte forbryderen offer for redning,
da han troede, at guden stod mordere bi.

Men Sarapis viste sig for ham om natten og varsled:

“Tror du, slyngel, at jeg ta’r mig af udskud som dig?

Hvis du nu slap for at dø, så er det en død fyldt med smerte,
du her har undgået, men vid, at der venter et kors!”

Palladas 9.379 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,234

Φασὶ παροιμακῶς· “Κἂν ὕς δάκοι ἄνδρα πονηρόν.”

ἀλλὰ τόδ’ οὐχ οὔτω, φημί, προσῆκε λέγειν,

ἀλλά· “Δάκοι κἂν ὕς ἀγαθὸς καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας.”

τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς δῆξεται οὐδὲ δράκων.

Palladas 9.379 [disticha]

Et ordsprog

Ordsproget siger: “Også en gris kan bide en slet mand.”

Men jeg mener, at man bedre ku’ si’ sådan her:

“Også en gris kan bide en mand, der er venlig og rolig,
og en slange vil ej bide en ond mand – af angst!”

Palladas 9.393 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,246

Οὐδείς καὶ καθαρὸς καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων·
ἐν γὰρ ἐνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον·
τὸ γλυκὺ τοῦ κλέπτουτος, ὑπερφιάλου δὲ τὸ ἀγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρχῆς ταῦτα δὴ ἔστι πάθη.

Palladas 9.393 [disticha]

Regeringsgrundlag

Rene hænder har embedsmænd aldrig, de er ikke milde;
for det ene princip lukker det andet ud.
Venlighed hører til tyven og renhed til den arrogante.
Det er de midler, hvorpå styret baserer sin magt.

Palladas 9.394 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,246

Χρυσέ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,
καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.

Palladas 9.394, Skelton 1971, 45 [distichon]

Guldet

Guld, du er smigreres far, du er søn af pinsel og plage,
ejes du, giver det frygt, ejes du ikke, da kval.

Palladas 9.395 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,246

“Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος,” εἶπεν Ὀδυσσεύς·
ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγεν,
οἱ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκουτ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἰμώξειν καὶ δέκα Πηνελόπαις.

Palladas 9.395 [disticha]

Odysseus og Penelope

“Intet er bedre end fædrelandet!” Det sagde Odysseus,²⁰⁸
da han ved Kirkes bord aldrig en ostemad fik.
Havde han blot set røgen stige fra dette,²⁰⁹ så kunne
ti Penéloper for ham sige jammer og ve.

Palladas 9.397 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,248

Φεῶγε Λάκων ποτὲ δῆριν, ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ
εἶπε κατὰ στέρνων ἄορ ἀνασχομένη·
”Ζῶων μὲν σέο μητρὶ διαμπερὲς αἰσχος ἀνάπτεις
καὶ κρατερῆς Σπάρτης πάτρια θεσμὰ λύεις·
ἦν δὲ θάνης παλάμησιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκούσω
δύσμορος, ἀλλ’ ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένη.”

Palladas 9.397, jf. 9.61 [disticha]

Den spartanske mor

Slaget undgik engang en lakoner; han mødte sin moder,
som sagde disse ord, mens hun hæved et sværd:
“Lever du, hæfter du evig skændsel på mig, din moder,
krænker den fædrene lov, der gjorde Sparta stærkt.
Dræber jeg derimod dig, vil jeg kaldes ulykkelig moder,
men jeg bli’r skånet for skam her i mit fædreland.”

Palladas 9.400 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,250

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῶον βλέπων·
εἰς οὐρανὸν γάρ ἐστὶ σου τὰ πράγματα,
Ἵπατία σεμνή, τῶν λόγων εὐμορφία,

208. *Odysseen* 9.34.

209. Se *Odysseen* 1.58.

ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδείσεως.

Palladas 9.400 [jambiske trimetre]

Hypatia

Ser jeg på dig og dine ord, så knæler jeg,
og ser mod stjernehuset, der er en jomfrus bo;
for dine gerninger har del i himmelen,
du hellige Hypatia, de smukke ord,
du rene stjerne i din lærdoms store kløgt.

Palladas 9.401 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,250

Ἡ φύσις ἐξέυρεν φιλήης θεσμοὺς ἀγαπῶσα
τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα, χειρὸς,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχτυμένης.

Palladas 9.401 [disticha]

Trøst i adskillelsen

Glad for venskabets bånd har naturen opfundet midler,
sådan at adskilt ven kunne forbindes med ven:
Pennen, papiret og blækket, det særlige præg i en håndskrift,
tolke er de for den sjæl, der befinder sig fjernt.

Palladas 9.441 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,276

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον νῖα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχλωαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον· “Ἀλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέποθ' ἠττηθεῖς σήμερον ἐξετάθης.”
νυκτὶ δὲ μειδιῶν με θεὸς προσέειπε παραστάς·
“Καιρῶ δουλεύειν καὶ θεὸς ὧν ἔμαθον.”

Palladas fra Alexandria 9.441 [disticha]

Den væltede Heraklesstatue

Målløs betragtede jeg Zeus' kobberne søn ved en korsvej –
før bad man bønner til ham, nu lå han væltet omkuld.
Vredt sagde jeg: "Afværger af ondt, du søn af tre måner,
aldrig besejred man dig, udspændt ligger du nu!"
Da det blev nat, stod guden ved siden af mig, og han sagde:
"Selv som en gud har jeg lært, at man retter sig ind!"

Palladas 9.484 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,298

Ἄσκδν τῶν ἀνέμων ἔλαβέν ποτε δῶρον Ὀδυσσεὺς
πόντου ἐπιπλείων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς Αἰόλος οὗτος ἔχων ἀνεμώλιον ἦτορ
ὄρνεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.
πνεύματά μοι πτερόεντα, φίλος, ναὶ πνεύματα πέμπεις·
οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

Palladas 9.484 [disticha]

Den luftfyldte fugl

Da Odysseus engang var på havet, fik han til foræring
sækken med vinde, og det var en særdeles god ting.
Men min Aiolos her med det vindige hjerte har sendt mig
fuglen, der er fyldt op med en stor mængde vind.
Det er kun luft, der har vinger, du sendte, min ven, ja luft kun;
men jeg kan ikke få ned kun komprimeret luft.

Palladas 9.487 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,300

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προέθηκας,
ξηρῶν, διψαλέων, Κυπρόθεν ἐρχομένων.

ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθῶν ἢ σφάξον ἐτοίμως
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νόματι τῷ Κυπρίῳ.

Palladas 9.487 [disticha]

Svinekød

Du servered for mig et svin, der var fodret med figner,
tørret på Cypern, og dog fremkaldte kødet tørst.
Men når du ser, jeg er stoppet med figner, så slag mig på stedet
eller sluk nu min tørst med cypriotisk vin.

Palladas 9.489 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,302

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότῃτι μιγείσα
παιδίον ἀρσενικόν, θηλυκόν, οὐδέτερον.

Palladas 9.489, Gelsted 1941, no. 43, 1961, 25, Penguin no. 681 [distichon]

Filologens datter

En filolog fik en datter, der mødte en mand, og hun fødte
hankøn og hunkøn og så: Intetkøn var det til sidst!

Palladas 9.502 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,308

Κουδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κουδίτου πόθεν ἔσχεν
τοῦνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν Ἑλλήνων· εἰ Ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης, Ῥωμαϊκώτατος ὢν.
σκεύασον οὖν μοι τοῦτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τοῦ στομάχου χρήζει τοῦδε, λέγουσι, ποτοῦ.

Palladas 9.502 [disticha]

Conditum

Jeg har brug for *conditum*! Men spør du, hvorfra har conditum

fået sit navn? For på græsk findes det ikke som ord.
Hvis det har fået sit navn fra latin, så må du vel vide,
hvordan det er: For du er kyndig som filolog!
Giv mig det straks, for jeg har nu ondt i min mave og tror, at
dette kan være til gavn – det er jeg blevet fortalt!

Palladas 9.773 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,444

Χαλκοτύπος τὸν Ἔρωτα μεταλλάξας ἐπόησε
τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅττι καὶ αὐτὸ φλέγει.

Palladas 9.773, Penguin no. 672 [distichon]

En pande

Kobbersmeden smelted en Eros om og skabte
deraf en pande – hvor snildt! Panden sætter i ild!

Palladas 10.32 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,492

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χεῖλος ἄκρου.

[**Palladas**] 10.32, Athenaios 11.478e, Stobaios fl. 111.14 ... Paroemiogr. [daktylisk
heksameter]

Fare

Meget ligger imellem et bæger og kanten af læber.

Palladas 10.45 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,498

Ἄν μνήμην, ἄνθρωπε, λάβῃς, ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἔσπειρειν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.

ἀλλ' ὁ Πλάτων σοὶ τῦφον ὄνειρώσσω ἐνέφυσεν
ἀθάνατόν σε λέγων καὶ φυτὸν οὐράνιον.

ἐκ πηλοῦ γέγονας. τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
εἶπ' ἄν τις, κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.

εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέγονας καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

Palladas 10.45, Skelton 1971, 46, Penguin no. 648 [disticha]

Menneskets oprindelse

Hvis du, menneske, tænker på, hvordan din far har sået
dig, da du skabtes, så hold inde med stoltheden nu!
Men den drømmende Platon har indblæst hovmodet i dig,
kaldt dig udødelig og plantet fra himmelen ned.
”Jorden kommer du fra! Hvorfor være stolt?” For dette
kunne man sige, hvis man pynted med højstemt stil.
Søger du derimod den rigtige grund, blev du til i
tøjlesløs vellyst og fra dråben, besudlet af snavs.

Palladas 10.46 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,498

Ἡ μεγάλη παιδευσίς ἐν ἀνθρώποισι σιωπή·
μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω,
ὃς λαλέειν εἰδῶς ἑτέροισι ἐδίδασκε σιωπᾶν
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὐρόμενος.

Palladas 10.46 [disticha]

Tavshed

Allervigtigst for mennesker er det at lære sig tavshed.
Jeg har et vidne på det: Vise Pythagoras selv!
Han, der forstod at tale, fik lært andre mennesker at tie,
han fandt et medikament virksomt til fred og til ro.

Palladas 10.47 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,498

Ἔσθιε, πίνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
γαστέρι πενθῆσαι νεκρόν, Ὅμηρος ἔφη·

καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτου μνησαμένην τὴν Νιόβην παράγει.

Palladas 10.47 [disticha]

Sørg med måde

Spis kun og drik, når du sørger! Ti stille! For maven skal ikke
over en død vise sorg – det har Homer jo sagt.²¹⁰
Níobe fører han frem: Tolv børn, der var døde på én gang
fik hun begravet, og dog tænkte hun også på mad.

Palladas 10.48 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,500

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο,
ἔστι παροιμιακόν. τῶδε δ' ὅμοιον ἔρω·
μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγυῶς δικολέκτης,
μηδ' ὅταν Ἴσοκράτους ῥητορικώτερος ᾗ.
πῶς γὰρ ὁ μισθαρεῖν εἰθισμένος οὐδὲν ἑταίρας
σεμνότερον δικάσαι μὴ ῥυπαρῶς δύναται;

Palladas 10.48 [disticha]

Mod advokater

Det er et ordsprog, at ingen kvinde, som før var en slave,
skal blive frue i hus – hør nu en lignende sag:
Ingen, der var advokat, skal nogensinde bli' dommer,
talte han finere end selve Isókrates her.
Hvor kan en mand, der har tjent sine penge ligesom horer,
dømme retfærdigt nok uden at blive beskidt?

Palladas 10.49 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,500

210. Homer, *Iliaden* 24.691.

Καὶ μύρμηκι χολήν καὶ σέρφω φασὶν ἐνεῖναι·
εἶτα χολήν μὲν ἔχει ζῶα τὰ φαυλότατα,
ἐκκείσθαι δ' ἐμὲ πᾶσι χολήν μὴ ἔχοντα κελεύεις,
ὡς μὴδὲ ψιλοῖς ῥήμασιν ἀνταδικεῖν
τοὺς ἔργοις ἀδικούντας; ἀποφράξαντα δεήσει
λοιπὸν ὀλοσχοίνῳ τὸ στόμα μὴδὲ πνέειν.

Palladas 10.49, Skelton 1971, 44, Penguin no. 660 [disticha]

Galde

Både en myg og en myre – det siger man ofte – har galde.

Når nu de mindste dyr også har galde i sig,
byder du mig, at jeg ikke må vise min galde mod nogen,
og at jeg slet ikke må slå tilbage i ord
mod dem, der rammer i gerning? Jeg bliver nødt til at stoppe
munden med siv, så at jeg ikke kan trække mit vejr!

Palladas 10.51 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,502

Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐστὶν ἀμείνων·
οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλὰ τις εἴην
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκεν
κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

Palladas 10.51 [disticha]

Den gyldne middelvej

Efter hvad Pindar si'r,²¹¹ er misundelse bedre end medynk;
de, der misundes, har et langt mere strålende liv;

211. *Pyth.* 1.85.

den, der er virkelig uheldig, bli'r ynket, og jeg ville gerne
hverken ha' alt muligt held eller bli' ynket som få.
Bedst er jo middelvejen: De højere sfærer kan bringe
farer – og går du til bunds, møder du andres hån.

Palladas 10.53 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,502

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὀρώμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ Διὸς ἐστὶ γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμνηθεὶς καὶ ἐκεῖνος
κτείνειν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύχαιεν ὦν·
ἀντὶ δὲ τοῦ κτείνειν σὺν τοῖς Τιτηῆσι κολάζει,
δέσμιον ὡς ληστήν εἰς τὸ βάραθρον ἐνεῖς.

Palladas 10.53 [disticha]

Forbryderen Zeus

Ser vi en morder, der lever i lykke og rigdom, så kan det
ikke undre mig spor – det er en gave fra Zeus.
Han var jo fyldt af had til Kronos, hans far, og han ville
ha' slået ham ihjel, hvis altså faren ku' dø!
Det gik jo ikke, så han bliver straffet lissom titaner,
bundet som en bandit, kastet ned i et hul.

Palladas 10.54 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,502

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἢ φθίσις. ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τοῦδ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος Ἡρακλείας
τῆς ἐν τῷ Πόντῳ μάρτυς, ὁ τοῦτο παθὼν.

Palladas 10.54 [disticha]

Dionysios fra Herakleia

Tuberkulose er ikke den eneste sygdom, man dør af:

Ofte har fedme haft det selvsamme resultat.

Dionysios, tyrannen fra Herakleia ved Pontos

vidner om dette, for det var, hvad der ramte ham selv.

Palladas 10.55 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,504

Ἄν πάνν κομπάζῃς προστάγμασι μὴ ὑπακούειν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς. “Ὁὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶ
οὐδ’ ἀπὸ πέτρης,” φησίν· ὁ θ’ οἱ πολλοὶ κατ’ ἀνάγκην
πάσχομεν ἢ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῆ.
εἰ δ’, “Ὁὐ σανδαλίω” φῆς “τύπτομαι οὐδ’ ἀκολάστου
οὔσης μοι γαμετῆς χρῆ με μύσαντα φέρειν,”
δουλεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ μηδὲ λίαν χαλεπῇ.

Palladas 10.55 [disticha]

Kvinderegimente

Præler du med, at du ikke retter dig efter din kones

ordrer, hun giver til dig, vrøvler du! Hverken af eg

eller af sten er du lavet – det si’r jo ordet – de fleste,

hvis ikke alle, som dig styres af kvindehånd.

Si’r du: “Jeg bli’r ikke slået med sandalen, og jeg behøver

ikke at synes blind for hendes tøjlesløshed!”

Da er din slavestatus bedre end andres: Du solgte

dig til en mild despot – hun er jo ikke så slem!

Palladas 10.56 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,504

Ὁὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον·
τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει,

οὐτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
 καὶ γὰρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
 οὐχ ἔπεται· πολλὰς δ' ἔστι γυναῖκας ἰδεῖν
 οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὀπυιομένας ἀκορέστως,
 καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζόμενας.
 οὐκ, εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύδας οὐδὲ γελῶσα
 φαίνεται ὀφθῆναι τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται,
 σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος· ἀλλὰ τις εὔροι
 μαχλάδα μὲν κρύβδην τὴν πάνυ σεμνοτάτην,
 τὰς δ' ἰλαρὰς καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας
 σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.
 ἡλικία τοίνυν τάδε κρίνεται; ἀλλ' Ἀφροδίτης
 οἴστρων εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει.
 ὄρκους λοιπὸν ἄγει τε πεποιθήμεν· ἀλλὰ μεθ' ὄρκου
 ζητεῖν ἔστι θεοὺς δώδεκα καινοτέρους.

Palladas 9.56, Penguin no. 658 [disticha]

Kvinders ærbarhed

Der findes intet tydeligt tegn på, at kvinden er ærbar.

Dette fortæller jeg til mænd, der bliver til nar.

Hverken den grimme kvinde er hævet langt over mistro,

eller den smukke er født som en tøjlesløs mæd.

Nogle er der, som ikke vil følge den, der betaler

for deres skønhed, og vi ser ofte kvinder, som ej

har nogen skønhed og ikke med erotik kan bli' mætte,

ja som giver endda penge til elskerne selv.

Ikke engang hvis en kvinde rynker sit bryn og slet ikke

synes at le, men langt mer undgår at ses af en mand,

er det et stensikkert tegn på, at kvinden er ærbar – ja mere

finder man skjult begær, når hendes mine er stolt.

De, som er muntre og venligt modtager alle, kan være
ærbare, hvis man da kan finde en ærbar blandt dem.
Ta'r man nu kvindens alder som målestok? Nej, Afrodites
pirrende brodder vil slet ikke levne dem fred.
Kun kan vi stole på deres eder og gudsfrygt. Men efter
at have svoret, kan hun søge sig tolv guder til.²¹²

Palladas 10.57 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,506

Γαστέρα μισήσειε θεὸς καὶ βρώματα γαστρὸς·
εἵνεκα γὰρ τούτων σωφροσύνα λύεται.

Palladas 10.57, Penguin no. 643 [distichon]

Mad og kyskhed

Måtte en gud se med had på maven og det, som den spiser:
Det er jo det, der er grund til hvert ægteskabsbrud.

Palladas 10.58 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,506

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς γυμνός θ' ὑπὸ γαίαν ἄπειμι·
καὶ τί μάτην μοχθῶ γυμνὸν ὀρώων τὸ τέλος;

Palladas 10.58, Ekelund 1906, 68, Skelton 1971, 44, Mackail 12.31, Penguin no. 644
[distichon]

Værdiløst liv

Nøgen kom jeg til verden, og nøgen går jeg i graven,
men ingen klage fra mig: Nøgent er hele vort liv!

Palladas 10.59 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,506

212. Paton mener, at når hun har svoret ved de tolv olympiske guder, kan hun blive kristen og derefter forsones sig med de tolv apostle. Palladas Beckby, *Anthologia Graeca* følger Patons tekst.

Προσδοκίη θανάτου πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη·
τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσης τὸν ἀπερχόμενον βιότιο·
οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

Palladas 10.59, Penguin no. 678 [disticha]

Dødens lykke

Det er en plage, opfyldt med smerter at vente på døden,
men når et menneske dør, slipper han helt for den.
Derfor skal man ikke græde, når nogen forlader livet,
når man nemlig er død, sættes for lidelse stop!

Palladas 10.60 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,506

Πλουτεῖς. καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος μετὰ σαυτοῦ
τὸν πλοῦτον σύρεις, εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
τὸν πλοῦτον συνάγεις δαπανῶν χρόνον· οὐ δύνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

Palladas 10.60, Penguin no. 639 [disticha]

Rigdom og liv

Ja, du er rig – og hvad så? Hvis du skal forlade livet,
trækker du penge bag dig, når du er lagt i din grav?
Penge skraber du sammen – og bruger tiden på dette,
men større andel af liv kan ikke købes af dig!

Palladas 10.61 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,506

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδέας, οἰκοκυράννοους,
μισοῦντας πενίην, μητέρα σωφροσύνας.

Palladas 10.61, Gelsted 1941, no. 47, 1961, 25 [distichon]

Mod de rige

Undgå de rige, de skamløse, de er tyranner derhjemme,
fattigdom er dem forhadet – det er besindigheds mor!

Palladas 10.62 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,508

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε Τύχη, μερόπων δὲ τυραννεί,
τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

Palladas 10.62, Penguin no. 638 [disticha]

Lykken

Lykken ved hverken fornuft eller lov, men er en tyran for
alle og slæber af sted, som nu dens lune har budt.
Hellere hjælpes de onde, mens gode bli'r hadet, som ville
den demonstrere helt klart, at den er uden fornuft.

Palladas 10.63 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,508

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς οὐδ' ἀποθνήσκει·
καὶ ζῆν γὰρ δοκέω ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
οὔτοι τὸν θάνατον πτώσει ἔχουσι βίου.

Palladas 10.63, Penguin no. 637 [disticha]

Fattig og rig

Aldrig leved en mand, der var fattig, han døde ej heller;
staklen mente, at han leved – men han var død!
De, der har heldet med sig og tjener masser af penge,
de vil snart opdage, at døden er livets fald.

Palladas 10.65 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,508

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα·
τὴν δὲ Τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες
ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν,
οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοίην, οἱ δ' ἔμπαλιν· ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἓνα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

Palladas 10.65, Penguin no. 645, 682 [disticha]

Livets sejlads

Liv er en farlig sejlads; vi overfaldes af stormvejr,
slås ofte hårdere ned end de skibbrudne mænd.
Har vi Lykkens gudinde som styrmand i livet, da var vi
som på et åbent hav, mens vi kastes omkring;
nogle får medbør, andre får uvejr, men alle når vi
endelig til vores havn – nede under vor jord.

Palladas 10.72 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,514

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζεις
τὴν σπουδὴν μεταθείς ἢ φέρε τὰς δόξνας.

Palladas 10.72, Zilliacus 1923, 135, Skelton 1971, 45, Penguin no. 654 [distichon]

Livets teater

Livet, er det en scene, en leg? Så lær at lege,
læg da alvoren bort, eller bær smerter med ro.

Palladas 10.78 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,516

Ῥίπτε γόους, μὴ κάμνε, πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνων,
ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὄλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον.
πρὶν τοίνυν σκώληκα βαλεῖν τύμβοις τε ῥιφήναι,

μη δαμάσης ψυχὴν ζῶν ἔτι κρινομένην.

Palladas 10.78, Penguin no. 666 [disticha]

Livets prøvelse

Kast dine sorger væk, klag ej, når du sammenligner,
hvor kort du lever her over for livet derpå.
Førend du kastes for orme og smides i grav, skal du ikke
plage din sjæl, mens du er endnu i live, med dom.

Palladas 10.79 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,518

*Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἡμᾶρ ἐπ' ἡμᾶρ
τοῦ προτέρου βίτου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθροσύνης διαγωγῆς,
τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι,
μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν, πρεσβῦτα, περισσῶν·
τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.*

Palladas 10.79, Penguin no. 667 [disticha]

Menneskets liv

Dag for dag bli'r vi født igen, når natten er gået,
af vort forrige liv er der nu intet igen,
alt, hvad vi gjorde i går, er for os blevet fuldstændigt fremmed,
og vi begynder i dag resten af livet, vi har.
Sig derfor ikke, du gamle mand, dine år er for mange;
du har jo ingen del i den tid, der er væk.

Palladas 10.82 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,518

*Ἄρα μὴ θανόντες τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνου,
Ἕλληνας ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες,
ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίου;*

ἢ ζῶμεν ἡμεῖς τοῦ βίου τεθνηκός;

Palladas 10.82 [jambiske trimetre]

Skinliv

Er vi blot døde, mens vi tror, at vi er til,
vi græske mænd, som plages hårdt af lidelser
og tror, at drømmen er et rigtigt liv? Er vi
i live netop nu? Er livet også dødt?

Palladas 10.84 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,520

Δακρυχέων γενόμην καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·

δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὖρον ὄλον.

ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν,

φαινόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Palladas 10.84, Penguin no. 649 [disticha]

Livets jammer

Grædende fødtes jeg, og med gråd vil jeg gå fra livet;
jeg fandt, at livet det var med mange tårer fyldt op.
Tårefyldte menneskeslægt, du er svag og elendig,
ses på jorden kun kort, hurtigt opløst igen.

Palladas 10.85 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,520

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα καὶ τρεφόμεσθα

ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Palladas 10.85, Penguin no. 647 [distichon]

Slagter død

Vi bliver holdt af hensyn til døden og bliver ernæret
som en flok svin, der skal slagtes uden en grund.

Palladas 10.86 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,520

Οὐ δαψιλῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως κἀγὼ τρέφω
παῖδας, γυναῖκα, δοῦλον, ὄρνιθας, κύνα·
κόλαξ' γὰρ οὐδεὶς τοὺς ἐμοὺς πατεῖ δόμους.

Palladas 10.86 [jambiske trimetre]

Smigreren [el. *Snyltegæsten*, Beckby]

Sparsommelig er jeg og har alligevel
en kone, børn, en slave, hønsehold, en hund;
for ingen smigrer sætter i mit hus sin fod.

Palladas 10.88 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,522

Σῶμα πάθος ψυχῆς, ἄδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη
καὶ δεσμὸς κρατερός καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Palladas 10.88 [disticha]

Krop og sjæl

Kroppen er sjælens plage, skæbne, død, tvang og en byrde,
den er en lænke så stærk, den er en straf med tortur.
Men når den udgår fra kroppen, som var det fra dødens lænker,
flygter den opad sin vej til en udødelig gud.

Palladas 10.93 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,524

Βέλτερόν ἐστι Τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι
ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.

Palladas 10.93, Penguin no. 675 [distichon]

Den fattiges stolthed

Bedre at udholde Skæbnens luner og blive plaget
end arrogancen, der er hos meget rige mænd.

Palladas 10.94 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,524

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν
βλασφημίαις τὸν εὐθὺς οὐ θυμούμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας
τὰς τῶν πονηρῶν καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Palladas 10.94, Penguin no. 642 [jambiske trimetre]

Gud som filosof

Jeg regner med, at også Gud er filosof,
for han vil ikke vredes straks ved blasfemi,
og kun med tiden vil han øge straffene
for dem, der viser sig at være onde mænd.

Palladas 10.96 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,526

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθῃ τὰ πράγματα
καὶ τὰς ἀκαίρους μεταβολὰς τὰς τοῦ βίου
καὶ ῥεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου Τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ' ἑμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.
ποιῶ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς Τύχης
τῆς ἐξ ἀδήλου φαινομένης ἐν τῷ βίῳ,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης;

Palladas 10.96 [jambiske trimetre]

Den gådefulde Skæbne

Når jeg i tanker gerne vil forstå, hvad sker,
og de omskiftelser, der sker i livets løb,
en upålidelig strøm af Skæbnens falskneri,
hvordan den sørger for, at fattig mand bli'r rig,
og tager pengene fra dem, som havde dem,
så bli'r mit sind formørket, og det flakker om,
jeg hader alt, for det er helt utydeligt.
På hvilken måde skal jeg klare Skæbnens magt,
der er utydelig i hele vores liv
og har erhvervet sig en luders karakter.

Palladas 10.98 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,526

Πᾶς τις ἀπαιίδευτος φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

Palladas 10.98, Skelton 1971, 43, Penguin no. 650 [distichon]

Den kloge dumrian

Udannet mand vil synes klogest, ifald han blot tier,
skjuler sin tale, som om det var den hæsligste sot.

Palladas 11.54 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,572

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
εἰς τὸ κάτοπτρον ὄρᾶν λεσίψανον ἡλικίης.
ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας εἴτε μελαίνας,
οὐκ ἀλέγω βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
εὐδόμοις δὲ μύροισι καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισι
καὶ Βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

Palladas 11.54, Penguin no. 661 [disticha]

Trøst i alderdom

Kvinderne håner mig, for jeg er gammel – de siger:

“Kig i et spejl og se rester af ungdommens tid!”

Men jeg er ligeglad med, om hårene på mig er hvide,
eller er sorte, for nu nærmer sig slutningens tid.

Vellugt fra salve og smukke kranse af blomster kan stoppe
sammen med Bromios den sorg, som jeg bærer i sind.

Palladas 11.55 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,572

Δὸς πιέειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας

ἄψ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

Palladas 11.55, Penguin no. 657 [distichon]

Bryd sorgen

Giv mig at drikke, så Bacchos kan splitte de sorgfulde tanker
og bringe varme til mit hjerte, som var frosset ned!

Palladas 11.62 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,578

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσι ὀφείλεται, οὐδέ τις ἐστίν,

αὔριον εἰ ζήσει, θνητὸς ἐπιστάμενος.

τοῦτο σαφῶς, ἄνθρωπε, μαθὼν εὐφραϊνε σεαυτόν,

λήθην τοῦ θανάτου τὸν Βρόμιον κατέχων.

τέρπεο καὶ Παφίη τὸν ἐφημέριον βίον ἔλκων·

τᾶλλα δὲ πάντα Τύχη πράγματα δὸς διέπειν.

Palladas 11.62 [disticha]

Gør dagen solrig

Alle vi levende skylder at dø, og ingen på jorden

kan være sikker på, at han har i morgen et liv.

Menneske, hvis du forstår, da skal du glæde dit hjerte,

hvis du har Bromios nær, tænker du ikke på død.
Fryd dig over den pafiske gud, for kort er kun livet,
overlad skæbnen, hvad der står tilbage af det.

Palladas 11.280 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,680

Βέλτερον Ἡγέμονος ληστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν
ἢ τοῦ χειρουργοῦ Γενναδίου παλάμας.
ὄς μὲν γὰρ φονέας ὀσίως στυγέων κατατέμνει,
ὄς δὲ λαβῶν μισθοὺς εἰς Ἄϊδην κατάγει.

Palladas 11.280 [disticha]

Kirurgen

Bedre at komme for Hégemons domstol, der dømmet til døden,
end i Gennadios' hånd, han, der af fag er kirurg.
Hegemon hader en morder og skær' ham i stykker – Gennadios
sender til Hades dem ned og får et fedt honorar.

Palladas 11.287 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,684

Ὅ τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν
λύχνους ἀνάψας ἐσπέρας σκότος βλέπει.

Palladas 11.287, Hundrup 1971, no. 35, Penguin no. 659 [jambiske trimetre]

Grim som natten

Den stakkel, som til kone har en hæsliig heks,
han tænder lys ved aftentid – og ser kun nat!

Palladas 11.303 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,690

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
πταῖσμα τόδ' ἐστὶ Τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.

Palladas 11.303 [distichon]

Hån af fattigdom

Hvis jeg er fattig, hvad så? Skal jeg hades? Jeg skader jo ingen!

Skæbnen var det, der slog, ikke en slet karakter!

Palladas 11.340 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,710

Ὠμοσα μυριάκεις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν,

πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην·

ἀλλ' ὅποταν κατίδω τοῦ Παφλαγόνος τὸ πρόσωπον

Πανταγάθου, στέξει τὴν νόσον οὐ δύναμαι.

Palladas 11.340 [disticha]

Tosserne

Tusinde gange svor jeg, at jeg ikke digtede flere

epigrammer, fordi det vakte tossernes had.

Men ser jeg ansigtet af Pantágathos fra Paflagonien,

bryder min sygdom ud – jeg styrer ikke mig selv!

Palladas 11.341 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,710

Αἰνίζεω μὲν ἄριστον, ὃ δὲ ψόγος ἔχθεος ἀρχή,

ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, Ἀττικόν ἐστι μέλι.

Palladas 11.341, Penguin no. 679 [distichon]

Ris og ros

Bedst er at rose, kritik er som oftest start på et fjendskab:

Honning fra Attika er dér, hvor man taler ondt!

Palladas 11.351 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,716

Τῷ πτισάνην πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθρὸς ἔδωκα

καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὐρον ἔσω.

ὡς δ' ἔλεγον, "Σὺ τίς εἶ; πόθεν ἦλυθες ἡμέτερον δῶ;"
 πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχευ' ἄνω.
ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα φοβούμενος ἄγριον ἄνδρα,
 τὸν πιστὴν πύκτην ἐξαπίνης ὀρώων.
ἀλλά σε πρὸς πύκτου Πολυδεύκεος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
 Κάστορος ἰκνοῦμαι καὶ Διὸς ἰκεσίου,
τὸν πύκτην ἀπόκρουσον, ἐμὸν χόλον· οὐ δύναμαι γὰρ
 πυκτεύειν καθάπαξ μὴνὸς ἐπερχομένου.

Palladas 11.351 [disticha]

Udlejeren

Til en forhandler af øl fik jeg lejet et værelse ud, men
 så i dag ku' jeg se en mægtig bokser deri.
"Hvem er mon du?" sagde jeg. "Hvorfor er du kommet i huset?"
 Manden løfted sin hånd for at kæmpe mod mig.
Uf, jeg skyndte mig væk, helt skræmt af menneskets vildskab,
 da jeg i ølmandens sted så en bokseres figur.
Nu vil jeg bede til dig, Polydeukes bokser, og også
 Kastor, tilmed til Zeus, som er betrængte til hjælp,
hold dog bokseren, min aversion, mig fra livet: Jeg kan jo
 ikke bokse en kamp, når det er månedens start!

Palladas 11.355 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,720

"Πάντα μὲν οἶδα," λέγεις, ἀτελής δ' ἐν πάσιν ὑπάρχεις·
 γευόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

Palladas 11.355, Gelsted 1941, no. 46, 1961, 25, Penguin no. 676 [distichon]

Amatøren

Du siger, at du ved alt, men det gør du bare ikke:
 Selvom du smagte på alt, er dog ingenting dit.

Palladas 11.357 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,720

Υἱὸς καὶ γενετῆρ δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
τίς πλέον ἐκδαπανῶν κλῆρον ἅπαντα φάγη.
καὶ μετὰ τὴν βρώσῳ τὴν χρηματικὴν μάλα πάσαν
ὑστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

Palladas 11.357 [disticha]

To ødelande

Sønner og faren kappedes om, hvem af dem der var bedst til
at forøde den arv, som de nu havde hver.
Nu er så alle de penge, de havde, spist fuldstændigt op – og
hvad skal de gøre til sidst? Spise hinanden op!

Palladas 11.371 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,728

Μή με κάλει δίσκων ἐπίστορα λιμοφορήων
βρωτῶν μοι φορέων τὴν κολοκυθιάδα.
ἀργυρέην ὕλην οὐ τρώγομεν, ἦν παραβάλλεις
λιμῶ κρητίζων τοὺς μελέους πίνακας.
ζήτει νηστεύοντας ἐς ἀργυρέην ἐπίδειξιν,
καὶ τότε θαυμάζῃ κοῦφον ἄσημον ἔχων.

Palladas 11.371 [disticha]

Den nærige pralerøv

Du skal ikke indbyde mig til opleve retter,
der skaber sult, når du bær' for mig retter med squash.
Sølvtøjet spiser vi ikke, du sætter på bordet for os,
når du som kreter med sult snyder tallerknerne.
Søg du blot dem, der faster, mens sølv bliver demonstreret:
De vil beundre dig selv med din sølle last.

Palladas 11.378 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,732

Οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρου καὶ γαμετῆς ἀδίκου.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.
τὴν οὖν γραμματικὴν νῦν μόλις ἐξέφυγον,
οὐ δύναμαι δ' ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν·
εἶργει γὰρ χάρτης καὶ νόμος Αὐσονίος.

Palladas 11.378 [disticha]

Kone og filologi

Konen og filologien hænger mig ud af halsen:

Armod gi'r filologi, konen uret og nød.

Hvad jeg lider fra begge, er død og ulykkelig skæbne.

Nu slap jeg netop væk fra filologiens tvang.

Men jeg kan ikke bli' fri for den stridbare kone: Det må jeg
ikke ifølge kontrakt og den ausoniske lov.

Palladas 11.381 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,734

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

Palladas 11.381, Skelton 1971, 43, Penguin no. 665, Appendix 2 [distichon]

Kvinden

Kvinder er alle en plage, kun to gange giver de glæde:

Én gang som brud i en seng, anden gang, når hun er død.

Palladas 11.387 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,738

Πάντες ἄπαξ τρώγουσιν· ὅταν δὲ τρέφη Σαλαμῖνος,
οἴκαδ' ἀριστῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

Palladas 11.387 [distichon]

Den nærige vært

Alle spiser kun én gang, men når Salamínos beværter
os, går vi alle hjem, spiser endnu en gang.

Palladas 15.20 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,268

Σιγῶν παρέρχου τὸν ταλαίπωρον βίον
αὐτὸν σιωπῇ τὸν χρόνον μιμούμενος·
λαθῶν δὲ καὶ βίωσον, εἰ δὲ μή, θανῶν.

Palladas 15.20 [jambiske trimetre]

Tavshed

Gå tavs igennem dette sørgelige liv
og ved din tavshed efterlign du tiden selv;
og lev i skjul, og går det ikke, dø i skjul!

Platon den Yngre

Hvad der menes med Platon den Yngre, er ganske usikkert.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 321

Platon XXX Page, OCT, Platon den Yngre I Page, FGE 82 (9.13)

ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νότιο λιπαυγῆς

ἦρε πόδας χρήσας, ὄμματα χρῆσάμενος.

Platon den Yngre 9.13, Page, FGE 82 [distichon]

Den blinde og den lamme

Der var en mand, der var blind, og på ryggen bar han en lammet:

Han lånte ham sine ben – lånte den andens syn.

Platon XXVII Page, OCT, Platon den Yngre II Page, FGE 83

εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ

ἀ λίθος ἔστ' ἀμέθυστος, ἐγὼ δ' ὁ πότης Διόνυσος·

ἢ νήφειν πείσῃ μ', ἢ μαθέτω μεθύειν.

Platon den Yngre 9.748, Page, FGE 83 [distichon]

Ametysten og Dionysos

Stenen er en ametyst, men jeg Dionysos en dranker:

Lær mig ædruelighed! Eller lær selv at bli' fuld!

Platon XXIX Page, *OCT*, Platon den Yngre III Page, *FGE* 83 (9.751)

ἀ σφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ Λητοΐδας;

Platon den Yngre 9.751, Page, *FGE* 83 [distichon]

Signetringen

En hyacinth er signeten. På den er Apollon og Dafne.

Hvem har mon Letos søn elsket mest af de to?

Platon XXVII Page, *OCT*, Platon den Yngre IV Page, *FGE* 83 (9.747)

εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇι μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Platon 9.747, Penguin 110, HE 718, Skelton 1971, 57, Page, *FGE* 83 [disticha]

En jaspissten

Jaspisstenen var lille, og billedet viste fem køer,

der som levende dyr alle var ude på græs.

Køerne ville måske løbe væk, men nu er den lille

hjord lukket ind i en fold, som er lavet af guld.

Platon XXVI Page, *OCT*, Platon den Yngre V Page, *FGE* 83 (16.161)

οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος,
ἀλλ' οὔτως ἔστης ὡς ποτε κρινομένη.

Platon 16.161, *FGE* 83 [distichon]

Praxiteles' Afrodite

Hverken Praxíteles udførte dig eller kunstnerens mejsel:

Nej, du viser dig her, da du stod frem til doms.

Platon XXIV Page, *OCT*, Platon den Yngre VI Page, *FGE* 84 (16.248)

τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.

ἦν νύξῃς, ἐγερεῖς: ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

Platon 16.248, *FGE* 84 [distichon]

En satyr

Satyren er vugget i søvn, ikke skåret af Diodóros.

Rør du ham, vågner han op – sølvet er faldet i søvn.

Platon den Yngre 16.210 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,412

Ἄλσος δ' ὡς ἰκόμεσθα βαθύσκιον, εὔρομεν ἔνδον

πορφυρέοις μήλοισιν εἰκότα παῖδα Κυθήρης.

οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα,

ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·

αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνω

εὔδεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι

κηροχυτοῦσ' ἐντός,²¹³ λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.²¹⁴

Platon den Yngre 16.210, Hundrup 1971, no. 3 [daktyliske heksametre]

Den sovende Eros

Da vi kom ind i en dybtskygget lund, så fandt vi derinde

ham, der lignede purpurne æbler: En søn af Kythére.

Dog var han uden den krummede bue og kogret med pile;

213. Paton læser κηρυχῦτου μέλιτος efter Schneidewin.

214. Paton læser βαῖνον.

for de hang på en gren af et træ, der var dækket med blade;
selv, betvunget af søvn, lå han midt i rosernes knopper,
hvor han sov med et smil, og gulbrune bier drypped
over hans dejlige læber honning, der stammede fra kuben.

Pollios

Ifølge Beckby er Pollios en digter fra o. 130 e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Pollios 16.150 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,382

Ἄδε Πολυκλείτου Πολυξένα, οὐδέ τις ἄλλα

χείρ ἔθιγεν τούτου δαιμονίου πίνακος.

Ἦρας ἔργον ἀδελφόν. ἴδ', ὡς πέπλοιο ῥαγέντος

τὰν αἰδῶ γυμνὰν σῶφροσι κρύπτε χερί.²¹⁵

λίσσεται ἅ τλάμων ψυχᾶς ὑπερ· ἐν βλεφάροις δὲ

παρθενικᾶς ὁ Φρυγῶν κείται ὄλος πόλεμος.

Pollios 16.150 [disticha]

Polyklits Polyxena

Denne Polyxena skabtes af Polyklit, og en anden

hånd har slet ikke rørt ved gudindens portræt.

Arbejdet ligner hans Hera, men se, hendes tøj er forrevet,

og med en ærbar hånd dækkes det nøgne køn.

Jomfruen be'r for at redde sit liv, den stakkel, i hendes

øjne ligger en hel krig om frygernes by.

215. Toup har rettet tekstens πέπλω til χερί.

Pompeius

Der findes kun to digte af denne Pompeius, sandsynligvis den Pompeius Macer Junior, som begik selvmord i 33 e.Kr. (Tacitus, *Annales* 6.18). Hans far var guvernør i Asia og en ven af Ovid.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 325

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 211-212

Pompeius II Gow and Page, *GP* 442 (9.28)

εἰ καὶ ἐρημαίῃ κέχυμαι κόνις ἔνθα Μυκῆνη,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρῃ παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου,
Ἴλου τις καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα καὶ Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον· εἰ δέ με γῆρας
ὑβρισεν, ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

Pompeius Macer Junior 9.28, Penguin no. 449, GP 3967 [disticha]

Mykene

Selvom jeg ligger her som støv, et øde Mykene,
selvom jeg synes blot en ubetydelig sten,
dersom man tænker på Ilos' berømte storby, hvis mure
jeg trådte ned, og hvor jeg ødede Priamos' hus,
herfra vil man erkende, hvor mægtig jeg var, og hvis alder

krænkede mig, har jeg nok ved Maionidens værk.

Proklos

Proklos er en nyplatonisk filosof i Athen. Han stammede fra Konstantinopel og levede 410-485.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Proklos 7.341 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,200

[ΠΡΟΚΛΟΥ]

Πρόκλος ἐγὼ γενόμεν Λύκιος γένος, δὲν Συριανὸς
ἐνθάδ' ἀμοιβὸν ἐῆς θρέψε διδασκαλίας.
ξυνὸς δ' ἀμφοτέρων ὄδε σώματα δέξατο τύμβος·
αἶθε δὲ καὶ ψυχὰς χῶρος ἕεις λελάχοι.

Proklos 7.341 [disticha]

Om Proklos

Jeg hedder Proklos og kommer fra Lykien. Her har Syrianos
uddannet mig til at bli' skolens chef efter ham.
Legemet fik begge vi lagt i denne grav, der er fælles.
Gid vore sjæle kan nå også det samme sted hen!

Rufinos

Rufinos er en digter, som Page anslår har levet i det 4. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *The Epigrams of Rufinus*, Cambridge 1978

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 334

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 298

Page, *Rufinus* I (5.9)

Ῥουφίνος τῆι ἡμῆι γλυκερωτάτῃ Ἑλπίδι πολλά
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμοῦ δύνασαι.
οὐκέτι βαστάζω, μὰ τὰ σ' ὄμματα, τὴν φιλέρημον
καὶ τὴν μονολεχὴ σείο διαζυγίην,
ἀλλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος ἢ πῖ Κορησσόν
ἔρχομαι ἢ μεγάλης νηὸν ἐς Ἀρτέμιδος.
αὔριον ἀλλὰ πάτρη με δεδέξεται, ἐς δὲ σὸν ὄμμα
πτήσομαι· ἐρρώσθαι μυρία σ' εὐχόμενος.

Rufinos 5.9, Mackail 1906, 1.30, Penguin no. 693, Page I [disticha]

Brev fra Efesos

Elpis, min dejligste pige, det håber din egen Rufinos:

At du er rask, hvis du kan være det helt uden mig!

Ved dine øjne: Det ensomme land det tåler jeg ikke,

jeg går alene i seng, når jeg er adskilt fra dig!

Altid til højen Koressos med tåre på kinden jeg vandrer

eller til templet, hvori mægtige Artemis bor.
Modtage mig skal mit fædrene land nu i morgen: Jeg flyver
hen til dit ansigt og be'r, at du er fuldstændig rask!

Page, *Rufinus* II (5.12)

λουσάμενοι, Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
ἔλκωμεν κύλικας μείζονας αἰρόμενοι.
βαιὸς ὁ χαιρόντων ἐστὶν βίος· εἶτα τὰ λοιπά
γῆρας κωλύσει καὶ τὸ τέλος θάνατος.

Rufinos 5.12, Mackail 1906, 12.1, Gelsted 1941, no. 34, 1961, 19, Penguin no. 695, Page II [disticha]

Alderdommen venter

Pródike, efter vort bad lad os klæde os på og den stærke
vin hælde i os, imens vi har valgt bredere glas.
Kort er kun livet i glæder for os, og derpå forhindrer
alderdom resten, til slut venter på os vores død.

Page, *Rufinus* III (5.14)

Εὐρώπης τὸ φίλημα καὶ ἦν ἄχρι χείλεος ἔλθη
ἡδύ γε, κἂν ψαύσῃ μούνον ἄκρου στόματος·
ψαύει δ' οὐκ ἄκροισ τοῖς χείλεσιν, ἀλλ' ἐρίσσα
τὸ στόμα τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

Rufinos 5.14, Gelsted 1941, no. 35, 1961, 20, Penguin no. 690, Page III [disticha]

Et dybt kys

Når jeg får kys af Europa, selv om de kun når til læben,
da er det dejligt, skønt de kun berører min mund.
Ikke med spidsen af læberne rør hun, men munden bli'r presset
tæt mod min mund, og min sjæl trækker hun ud af mig selv.

Page, *Rufinus* IV (5.15)

ποῦ νῦν Πραξιτέλης, ποῦ δ' αἱ χέρες αἱ Πολυκλείτου
αἱ ταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι;
τίς πλοκάμους Μελίτης εὐώδεις ἢ πυρόεντα
ὄμματα καὶ δειρῆς φέγγος ἀποπλάσεται;
ποῦ πλάσται, ποῦ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τοίη
μορφῆι νηὸν ἔχειν ὡς μακάρων ξοάνωι.

Rufinos 5.15, Penguin no. 700, Page IV [disticha]

Model for skønhed

Hvor er Praxíteles nu? Hvor er Polykleitos' hænder?

Det var jo disse, som gav liv til fortidens kunst.

Hvem skal nu forme Mélites duftende hår, hendes øjne,

fulde af ild, og den glans, som sidder på hendes hals?

Hvor er skulptøren? Hvor er en stenhugger? Sådan en skønhed

burde stå som en gud i et tempel for sig!

Page, *Rufinus* V (5.18)

μᾶλλον τῶν σοβαρῶν τὰς δουλίδας ἐκλεγόμεσθα,
οἱ μὴ τοῖς σπαταλοῖς κλέμμασι τερπόμενοι.
ταῖς μὲν χρῶς ἀπόδωδε μύρου, σοβαρόν τε φρύαγμα,
καὶ μέχρι κινδύνου†²¹⁶ ἐσπομένη σύνοδος·
ταῖς δὲ χάρις καὶ χρῶς ἴδιος, καὶ λέκτρον ἐτοῖμον
†δώροις ἐκ σπατάλοις†²¹⁷ οὐκ ἀλεγιζόμενον.
μιμοῦμαι Πύρρον τὸν Ἀχιλλέος, ὃς προέκρινεν
Ἑρμῖονης ἀλόχου τὴν λάτριν Ἀνδρομάχην.

216. Beckby har intet *crux*.

217. Beckby læser δώροις ἐκ σπατάλοις (uden *cruces*).

Rufinos 5.18, Penguin no. 709, Page V [disticha]

Fruer eller slavinder

Jeg vil hellere ha' en slavinde end fornemme fruer,
for en bekostelig list er ikke efter min smag.
Huden på fruer lugter af salve og antyder stolthed,
og et møde med dem er risikabelt endda;
pigernes charme og hud er helt deres egen, og altid
er deres seng parat, uden at det er for dyrt.
Mit ideal er Pyrrhos, søn af Achilleus, som frem for
konen Hermíone tog pigen Andromache ind.

Page, *Rufinus* VI (5.19)

οὐκέτι παιδομανῆς ὡς πρὶν ποτε, νῦν δὲ καλοῦμαι
θηλυμανῆς, καὶ νῦν δίσκος ἔμοι κρόταλον.
ἀντὶ δέ μοι παίδων ἀδόλου χροὸς ἤρεσε γύψου
χρώματα, καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον.
βοσκήσει δελφίνας ὁ δεινδροκόμης Ἐρύμανθος
καὶ πολὺν πόντου κύμα θοὰς ἐλάφους.

Rufinos 5.19, Skelton 1971, 63, Penguin no. 688, Page VI [disticha]

Forvandling?

Før var gal efter drenge, men nu er jeg gal efter kvinder,
diskosen er skiftet ud – nu har jeg en tamburin.
Drenges naturlige hud er byttet med farven af pudder.
Jeg sætter pris på rouge, sminke, som lægges på.
Nu går delfiner på græs oppe på Erymanthos'es skove,
hurtige hjorte vil gå over det grålige hav!

Page, *Rufinus* VII (5.21)

οὐκ ἔλεγον, Προδίκη, Γηράσκομεν; οὐ προεφώνουν
“ἤξουσιν ταχέως αἱ διαλυσίφιλοι”;
νῦν ῥυτίδες καὶ θριξὶς πολιῆ καὶ σῶμα ῥακῶδες
καὶ στόμα τὰς προτέρας οὐκέτ’ ἔχον χάριτας.
μή τις σοι, μετέωρε, προσέρχεται ἢ κολακεύων
λίσσεται; ὡς δὲ τάφον νῦν σε παρερχόμεθα.

Rufinos 5.21, Skelton 1971, 59, Penguin no. 696, Page VII [disticha]

Fugleskræmslet

Pródike, sagde jeg ikke, at vi bliver gamle? Og ikke,
at det varer kun kort, før vi er opløst totalt?
Nu kommer rynker, håret bli'r gråt, og legemet svækkes,
munden har ikke mer charmen, som den besad.
Kommer der nogen til dig, du stolte? Og smigrer mon nogen
dig med en bøn? Nej, vi sky'r dig, som var du en grav!

Page, *Rufinus IX* (5.27)

ποῦ σοι κείνα, Μέλισσα, τὰ χρύσεια καὶ περίοπτα
τῆς πολυθρυλήτου κάλλεα φαντασίης;
ποῦ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα καὶ μέγας αὐχὴν
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
νῦν πενιχρὴ ψαφαρὴ τε κόμη, παρὰ ποσσὶ τε τρύχη·
ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Rufinos 5.27, Skelton 1971, 61, Penguin no. 712, Page IX [disticha]

Enden

Hvor er din gyldne skønhed, Melissa, der var så beundret?
Når du dukkede op, talte folk kun om dig.
Hvor er din hovne mine og stolte tanker, den lange
hals, den kostbare pynt, som udsmykked din fod?

Håret er fattigt og tørt nu, og laser hænger om fødder;
det er vist enden på driftdyre luderes liv.

Page, *Rufinus* X (5.28)

νῦν μοι “χαίρε” λέγεις, ὅτε σου τὸ πρόσωπον ἀπήλθεν
κεῖνο τὸ τῆς λύγδου, βάσκαυε, λειότερον·
νῦν μοι προσπαίζεις, ὅτε τὰς τρίχας ἠφάνικάς σου
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας.
μηκέτι μοι, μετέωρε, προσέρχαιο μηδὲ συνάντα·
ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον οὐ δέχομαι.

Rufinos 5.28, Penguin no. 697, Page X [disticha]

Rosen og tornen

Nu vil du gerne sige goddag, du falske: Dit ansigt
har nemlig tabt den pragt, der var som marmor engang.
Nu vil du spøge med mig, for du har jo mistet håret,
som hvirvled rundt om din hals, der knejsed højt dengang.
Gå ikke nærmere til mig, du stolte, bliv mig fra livet:
Tror du, jeg tager en torn? Rosen er, hvad jeg vil ha’.

Page, *Rufinus* XI (5.35)

πυγὰς αὐτὸς ἔκρινα τριῶν, εἴλοντο γὰρ’ αὐταί
δείξασαι γυμνὴν ἀστεροπὴν μελέων.
καὶ ῥ’ ἢ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις
λευκῆ ἀπὸ γλουτῶν ἦνθεν εὐαφίη,
τῆς δὲ διαιρομένης φοινίσσετο χιονέη σάρξ
πορφυρέοιο ῥόδου μᾶλλον ἐρυθροτέρη,
ἢ δὲ γαληνιώσα χαράσσετο κύματι κωφῶι
αὐτομάτη τρυφερῶι χρωτὶ σαλευομένη.
εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθέησατο πυγὰς,

οὐκέτ' ἂν οὐδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

Rufinos 5.35²¹⁸, Page XI [disticha]

Skønhedsdommeren

Jeg skulle dømmе røven på tre; de havde selv valgt mig,
fremviste da for mig lemmernes nøgne glans.
Én udmærkede sig ved de rundeste smilehuller,
blomstrede fra sin bag med en hvidhed så blød.
Skræved den anden, sås snehvid kød, mens det rødmed,
farvedes langt mere rødt end rosens purpurblomst.
Rolig som hav var den tredje pige – en lydløs bølge
svingedes af sig selv på hendes dejlige hud.
Hvis gudindernes dommer²¹⁹ dengang havde set disse røve,
ville han aldrig mer se på gudindernes bag.

Page, Rufinus XII (5.36)

ἤρισαν ἀλλήλαις Ῥοδόπη Μελίτη Ῥοδόκλεια,
τῶν τρισσῶν τίς ἔχει κρείσσονα μηριόνην,
καί με κριτὴν εἴλουτο· καὶ ὡς θεαὶ αἱ περίβλεπτοι
ἔστησαν γυμναί, νέκταρι λειβόμεναι.
καὶ Ῥοδόπης μὲν ἔλαμπε μέσος μηρῶν πολύτιμος

<

>

<

>

οἶα ῥοδῶν †πολιῶι†²²⁰ σχιζόμενος ζεφύρωι·

218. Jf. Athen. 12.554c.

219. Paris.

220. Waltz og Beckby læser πολλῶ.

τῆς δὲ Ῥοδοκλείης ὑάλωι ἴσος, ὑγρομέτωπος,
οἶα καὶ ἐν νηῶι πρωτογλυφῆς ξόανον.
ἀλλὰ σαφῶς ἂ πέπονθε Πάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδῶς
τὰς τρεῖς ἀθανάτας εὐθὺ συνέστεφάνουν.

Rufinos 5.36, Skelton 1971, 58, Penguin no. 704, Page XII [disticha]

Skønhedsdommeren

Rhódope stredes med Mélite og Rhodokleia engang, om

hvem der blandt disse tre havde den dejligste mis.

Dommer blev jeg, og ganske som var de berømte gudinder,

stod de uden en trevl, med dem var nektarens duft.

Midt mellem Rhódopes lår der stråled en virkelig kostbar

<

>

<

>²²¹

lissom et rosenbed, kløved af Zefyrs vind;

Rhodokleias lignede glas med den blødeste flade

lissom en gudefigur, nylig til templet bragt.

Men da jeg tænkte på det, som Paris' dom havde fremkaldt,

gav jeg gudinderne straks prisen – dem alle tre!

Page, *Rufinus* XIII (5.37)

μήτ' ἰσχυρὴν λίην περιλάμβανε, μήτε παχείαν,

τούτων δ' ἀμφοτέρων τὴν μεσότητα θέλε.

τῆι μὲν γὰρ λείπει σαρκῶν χύσις, ἥ δὲ περισσὴν

221. Der mangler to linjer.

κέκτηται· λείπον μὴ θέλε, μηδὲ πλέον.

Rufinos 5.37, Skelton 1971, 61, Penguin no. 706, Page XIII [disticha]

Livvidde

Når du en kvinde skal favne, da undgå dén, som er mager
eller for kraftig, nej vælg dén, der er midt mellem dem!
Mængden af kød hos den ene er nemlig for ringe, den anden
har alt for meget, nej vælg dén, der er lige tilpas.

Page, Rufinus XIV (5.41)

τίς γυμνήν οὕτω σε καὶ ἐξέβαλεν καὶ ἔδειρεν;
τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως ἠύρηκεν ἀκαίρως κείνος ἐσελθών·
γινόμενον· πᾶσαι τοῦτο ποοῦσι, τέκνον.
πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ἐστὶν ἔσω, κείνος δ' ὅταν ἔξω,
τὸ πρόθυρον σφήνου, μὴ πάλι ταῦτό πάθῃς.

Rufinos 5.41, Skelton 1971, 60, Penguin no. 710, Page XIV [disticha]

Così fan tutte

Hvem drev dig således nøgen ud, hvem var det, der slog dig?
Har han et hjerte af sten? Ser han da slet ingenting?
Kom han måske ubelejligt, og fandt han en horkarl hos dig?
Det kan jo ske, for det gør alle kvinder, mit barn.
Derfor fra nu af, når nogen er hos dig, og manden er ude,
så skal du låse din dør, for at det ej sker igen.

Page, Rufinus XV (5.42)

μισῶ τὴν ἀφελή, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν·
ἡ μὲν γὰρ βραδέως, ἡ δὲ θέλει ταχέως.

Rufinos 5.42, Skelton 1971, 62, Penguin no. 708, Page XV [distichon]

Temperament

Ikke for billig og ikke for snerpet skal pigen mig være:

Hun her er alt for træg – hun her er alt for rap!

Page, *Rufinus* XVI (5.43)

ἐκβάλλει γυμνήν τις, ἐπήν εὖρηι ποτὲ μοιχόν,
ὡς μὴ μοιχεύσας, ὡς ἀπὸ Πυθαγόρου;
εἶτα, τέκνον, κλαίουσα καταδρῦψεις τὸ πρόσωπον
καὶ παραριγώσεις μαινομένου προθύροισ;
ἔκμαξαι, μὴ κλαίε, τέκνον, χεῦρήσομεν ἄλλον,
τὸν μὴ καὶ τὸ βλέπειν εἰδότα καὶ τὸ δέρειν.

Rufinos 5.43, Page XVI [disticha]

Trøst

Smider en mand sin pige ud bar, hvis han finder en horkarl?

Er han uskyldig mon selv, som fra Pythagoras' sekt?

Vil du da derefter græde, mit barn, og kradse dit ansigt,

næsten fryse ihjel nær ved den gales dør?

Græd ikke mere og tør dine øjne, mit barn. Vi vil finde

en anden mand, der forstår hverken at se eller slå.

Page, *Rufinus* XVII (5.44)

Λέμβιον, ἢ δ' ἑτέρα Κερκούριον, αἱ δὴ ἑταῖραι,
αἰὲν ἐφορμοῦσιν τῶι Σαμίῳ λιμένι.
ἀλλά, νέοι, πανδημὶ τὰ ληιστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
φεύγεθ'· ὁ συμμίξας καὶ καταδὺς πίεται.

Rufinos 5.44, Mackail 10.4, Skelton 1971, 59, Penguin no. 699, Page XVII

Havneluderne

Jollen og sammen med hende *Chaluppen*, to horer, der altid
ligger ved kajen i havnen i Samos's by.

Flygt, unge mænd, langt væk fra Afrodites pirater:

Den, der kommer for nær, sluges med hud og med hår!

Page, *Rufinus* XVIII (5.47)

πολλάκις ἠρασάμην σε λαβῶν ἐν νυκτί, Θάλεια,
πληρώσαι θαλερῆι θυμὸν ἐρωμανίηι·
νῦν δ' ὅτε <μοι> γυμνῇ γλυκεροῖς μελέεσσι πέπλησαι,
ἔκλυτος ὑπναλέωι γυῖα κέκμηκα κόπωι.
θυμὲ τάλαν, τί πέπονθας; ἀνέγρεο μῆδ' ἀπόκαμνε·
ζητήσεις ταύτην τὴν ὑπερευτυχίην.

Rufinos 5.47, Page XVIII [disticha]

Kødet er skrøbeligt

Ofte ønskede jeg at få dig om natten, Thaleia,

og at mætte min lyst for mit store begær.

Nu da du nøgen er kommet mig nær med dejlige lemmer,

ligger jeg udmattet hen, falder afmægtig i søvn.

Hvad er der sket, min sjæl? Vågn op og kom nu til kræfter:

Den dag vil komme, da du ikke vil nå denne fryd!

Page, *Rufinus* XIX (5.48)

ὄμματα μὲν χρύσεια καὶ ὑαλόεσσα παρειή
καὶ στόμα πορφυρέης τερπνότερον κάλυκος,
δειρὴ λυγδινέη, καὶ στήθεα μαρμαίροντα
καὶ πόδες ἀργυρέης λευκότεροι Θέτιδος·
εἰ δέ τι καὶ πλοκαμίσι διαστίλβουσιν ἄκανθαι,
τῆς λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι.

Rufinos 5.48, Skelton 1971, 62, Penguin no. 711, Page XIX [disticha]

Grænseløs ungdom

Gyldne er hendes øjne, som krystallet er hendes kinder,
og hendes mund viser pragt lissom en rose så rød,
halsen er hvid som marmor og brysterne som alabaster,
og hendes sølverne fod opviser Thetis's pragt.
Skulle der også iblandt hendes mørke hår findes torne,
som var det efterslet, så ser jeg slet ingenting.

Page, *Rufinus XX* (5.50)

καὶ πενίη καὶ ἔρωσ δύο μοι κακά· καὶ τὸ μὲν οἴσω
κούφως, πῦρ δὲ φέρειν Κύπριδος οὐ δύναμαι.

Anonym el. Rufinos (Page) 5.50, Page XX [distichon]

Armod og elskov

Armod og elskov er to store onder: Jeg bærer den første
nemt, men Kypris's ild holder jeg slet ikke ud.

Page, *Rufinus XXI* (5.60)

παρθένος ἀργυρόπεζος ἐλούετο, χρύσεια μαζῶν
χρωτὶ γαλακτοπαγῆι μῆλα διαινομένη·
πυγαὶ δ' ἀλλήλαις περιηγέες εἰλίσσονται
ὔδατος ὑγροτέρωι χρωτὶ σαλευόμεναι·
τὸν δ' ὑπεριδαίνοντα κατέσκεπε πεπταμένη χεὶρ
οὐχ ὅλον Εὐρώταν ἀλλ' ὅσον ἠδύνατο.

Rufinos 5.60, Penguin no. 689, Page XXI [disticha]

Den badende skønhed

Sølvagtig strålede foden på pigen, der baded, mens hendes
gyldne bryster fik vand på hendes snehvide hud.

Pigens rundede baller drejede smukt mod hinanden,
da de blev svinget rundt – huden flød da som vand.
Hendes udsprede hånd forsøgte at dække Eurótas,
mens den svulmed, ej helt, men så meget hun ku’

Page, *Rufinus* XXIV (5.66)

εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην ἰκέτενον,
καὶ τῶν ἀμβροσίων ἀψάμενος γονάτων
”σῶσον” ἔφην “ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρόν,
καὶ φεῦγον ζωῆς πνεῦμα σύ μοι χάρισαι.”
ταῦτα λέγοντος ἔκλαυσεν ἀποψήσασα δὲ δάκρυ
ταῖς τρυφεραῖς ἡμᾶς χερσὶν ὑπεξέβαλεν.

Rufinos 5.66, Skelton 1971, 58, Penguin no. 694, Page XXIV [disticha]

Afvisning

Pródike fandt jeg, da hun var alene (hvor heldigt!). Jeg bad da,
mens jeg slynged min arm om de ambrosiske knæ:
”Frels dog en mand,” sagde jeg, “der er ved at nærme sig døden,
giv mig mit liv igen, inden det flyver af sted!”
Sådan sa’ jeg, hun begyndte at græde, men tørred sin ansigt
og med sine fine hånd smed hun mig ud igen.

Page, *Rufinus* XXV (5.69)

Παλλὰς ἐσαθρήσασα καὶ Ἥρη χρυσοπέδιλος
Μαιονίδ’ ἐκ κραδίης ἴαχον ἀμφότεραι
”οὐκέτι γυμνούμεσθα· κρίσις μία ποιμένος ἀρκεῖ·
οὐ καλὸν ἠττᾶσθαι δις περὶ καλλοσύνης.”

Rufinos 5.69, Penguin no. 691, Page XXV [disticha]

Pallas og Hera

Pallas og Hera, gudinden, der bærer de gyldne sandaler,
så prins Paris og skreg fra deres hjertes dyb:
“Vi klæ’r os ikke af! Det rækker med én dom fra hyrden:
Det ville være en hån atter at bli’ nummer to!”

Page, *Rufinus* XXVIII (5.74)

πέμπω σοι, Ῥοδόκλεια, τόδε στέφος, ἄνθεσι καλοῖς
αὐτὸς ὑφ’ ἡμετέραις πλεξάμενος παλάμαις.
ἔστι κρίνον ῥοδέη τε κάλυξ νοτερὴ τ’ ἀνεμώνη
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς καὶ κυανανγὲς ἴον.
ταῦτα στεψαμένη λήξον μέγλαυχος ἐοῦσα·
ἀνθείς καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ στέφανος.

Rufinos 5.74, Mackail 1906, 9.2, Zilliacus 1923, 110, Hundrup 1971, 23, Penguin no. 703, Page XXVIII [disticha]

Memento mori

Tag, Rhodokleia, den krans af dejlige blomster, jeg sender,
som jeg med egen hånd flettede sammen til dig.
Her er der liljer og roser, endda en våd anemone,
her er en fugtig narcis, her er en dunkel viol.
Krans du dit hoved med den og aflæg, min pige, din stolthed:
Både kransen og du blomstrer og derefter dør.

Page, *Rufinus* XXIX (5.75)

γείτονα παρθένον εἶχον Ἀμμώνην, Ἀφροδίτη,
ἧ μου τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν οὐκ ὀλίγον.
αὕτη μοι προσέπαιξε, καὶ εἴ ποτε καιρὸς ἐτόλμων·
ἠρυθρία. τί πλέον; τὸν πόνον ἠισθάνετο.
ἤνυσσα πολλὰ καμών. παρακήκοα νῦν ὅτι τίκτει.
ὥστε τί ποιῶμεν; φεύγομεν ἢ μένομεν;

Rufinos 5.75, Skelton 1971, 61, Penguin no. 692, Page XXIX [disticha]

Dilemma

Vid, Afrodite, at pigen – min nabo – hed Amymónē,
som bragte ild til min sjæl i ikke ringe grad.

Hun leged gerne med mig; en lejlighed fandt jeg og spurgte.

Hun blev helt rød – hvad så mer? Hun havde set min kval!

Jeg fik til sidst, hvad jeg ville, men nu har jeg hørt, at pigen
venter et barn – hvad gør jeg? Bli'r eller løber min vej?

Page, *Rufinus* XXX (5.76)

αὕτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχροος εἰαρόμασθος

εὐσφυρος εὐμήκης εὐοφρυς εὐπλόκαμος·

ἡλλάχθη δὲ χρόνῳ καὶ γήραϊ καὶ πολιαίσι,

καὶ νῦν τῶν προτέρων οὐδ' ὄναρ οὐδὲν ἔχει,

ἀλλοτρίας δὲ τρίχας καὶ ῥυσῶδες <τὸ> πρόσωπον,

οἶον γηράσας οὐδὲ πίθηκος, ἔχει.

Rufinos 5.76, Page XXX [disticha]

Afglans

Engang var teinten så dejlig, som foråret var hendes bryster,
smukke ankler, slank, bryn og hår var så smukt:

Det er nu ændret med tiden, ved hendes alder og grå hår,
og af den forrige pragt er kun en afglans igen.

Hun går nu rundt med paryk, og ansigtet præges af rynker,
sådan som ikke engang en gammel abe ser ud.

Page, *Rufinus* XXXI (5.87)

ἀρνείται τὸν ἔρωτα Μελισσιᾶς, ἀλλὰ τὸ σῶμα

κέκραγεν ὡς βελέων δεξάμενον φαρέτρην·

καὶ βάσις ἀστατέουσα, καὶ ἄστατος ἄσθματος ὄρμη,
καὶ κοίλαι βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιες.
ἀλλά, Πόθοι, πρὸς μητρὸς ἐυστεφάνου Κυθρείης,
φλέξατε τὴν ἀπιθῆ μέχρῃς ἐρεῖ “φλέγομαι.”

Rufinos 5.87, Penguin no. 698, Page XXXI [disticha]

Benægtet kærlighed

Selvom Melissias nægter, at hun er forelsket, så råber
hele kroppen det ud, for den er ramt af en pil;
usikker er hendes gang, og stødvist trækker hun vejret,
pile har sat deres spor under øjnenes dyb.
Ved jeres mor, Kythereia med kransen, så brænd, I eroter,
pigen for oprør, til hun indrømmer: “Jeg er i brand!”

Page, *Rufinus* XXXIII (5.92)

ὕψοῦται Ῥοδόπη τῶι κάλλει: κῆν ποτε “χαίρε”
εἶπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἠσπάσατο·
ἦν ποτε καὶ στεφάνους προθύρων ὑπερ ἐκκρεμάσωμαι,
ὀργισθεῖσα πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνεσιν.
ὦ ῥυτίδες καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θᾶσσον,
σπεύσατε· κἂν ὑμεῖς πείσατε τὴν Ῥοδόπη.

Rufinos 5.92, Skelton 1971, 60, Penguin no. 702, Page XXXIII [disticha]

Stolthed

Rhódope hæver sig op ved sin skønhed, og hvis jeg nu hilser
hende med et goddag, løftes et øjenbryn kun.
Hvis jeg har hængt nogle kranser på hendes dør, så træder
hun dem ned med sin fod i et sandt raseri.
Kom derfor hurtigt, I rynker, der ikke har nåde, og alder,
så kan I bøje måske Rhódope med jeres værk.

Page, *Rufinus* XXXIV (5.93)

ὤπλισμαι πρὸς Ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμόν,

οὐδέ με νικήσει μόνος ἔων πρὸς ἕνα.

θνατὸς δ' ἀθανάτῳ συστήσομαι. ἦν δὲ βοηθόν

Βάκχου ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δύ' ἐγὼ δύναμαι;

Rufinos 5.93, Mackail 1906, 1.7, Penguin no. 707, Page XXXIV [disticha]

Kærlighed og vin

Jeg har bevæbnet mit bryst med visdom rettet mod Eros:

Aldrig vinder han sejr, hvis det er mand imod mand.

Jeg, der er dødelig, kæmper mod ham, som er gud, men hvis han

hjælpes af Bacchos, hvad skal jeg, som er én, stille op?

Page, *Rufinus* XXXV (5.94)

ὄμματ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης,

τοὺς μαζοὺς Παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.

εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, τρισόλβιος ὅστις ἀκούει,

ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν, ἀθάνατος δ' ὁ γαμῶν.

Rufinos 5.94, Penguin no. 701, Page, FGE 321, Page XXXV [disticha]

Salighed

Mélite, Heras øjne har du og en hånd som Athenes,

elskovsgudindens barm, fødder som Thetis hun har.

Lykkelig dén, som ser dig, og salig er dén, som dig hører,

halvgud er han, som gi'r kys, guderne lig bli'r din mand!

Page, *Rufinus* XXXVI (5.97)

εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν, Ἔρωσ, ἴσα τόξα τιταίνεις,

εἰ θεός: εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, οὐ θεὸς εἶ.

Rufinos 5.97, Page XXXVI [distichon]

Til Eros

Eros, retter du pile mod begge, så er du en guddom,
men hvis du holder med én, er du mig ikke en gud.

Page, *Rufinus* XXXVII (5.103)

μέχρι τίνος, Προδίκη, παρακλάύσομαι; ἄχρι τίνος σε
γουνάσομαι, στερεή, μηδὲν ἀκούμενος;
ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι,
καὶ τάχα μοι δώσεις ὡς Ἐκάβη Πριάμωι.

Rufinos 5.103, Page XXXVII [disticha]

Lukket ude

Pródike, sig mig, hvor længe min klage skal vare! Hvor længe,
hårde, skal jeg på knæ, uden at jeg bliver hørt?
Snart vil de hvide hår invadere dit hoved, snart vil du
gi' dig, som Hékabe selv gav sig til Priamos hen.

Page, *Rufinus* [XXXVIII], se *Kallimachos* LXIII

Page, *Rufinos* [XXXIX]

εἰ τοίην χάριν εἶχε γυνή μετὰ Κύπριδος εὐνήν,
οὐκ ἄν τοι κόρον ἔσκειν ἀνὴρ ἀλόχοισιν ὀμιλῶν·
πάσαι γὰρ μετὰ κύπριν ἀτερπέες εἰσὶ γυναῖκες.

Rufinos (el. anonym) 5.77, Skelton 1971, 59, Penguin no. 705, Page [XXXIX] [daktyliske heksametre]

Kvindens charme

Hvis nu en kvinde var lige så dejlig bagefter elsker,

så ville mænd ikke føle en lede ved omgang med piger.
For efter elskov findes der slet ingen morskab ved kvinder.

Sekundos fra Tarent

Intet vides om denne forfatter.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 327

Sekundos fra Tarent II Gow and Page, *GP* 374 (9.260)

ἢ τὸ πάλαι Λαῖς πάντων βέλος οὐκέτι Λαῖς,
ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέμεσις·
οὐ μὰ Κύπριν· τί δὲ Κύπρις ἔμοιγ' ἔτι πλὴν ὅσον ὄρκος;
γνώριμον οὐδ' αὐτῇ Λαΐδι Λαῖς ἔτι.

Sekundos fra Tarent 9.260, GP 3386 [disticha]

Den gamle Laïs

Jeg var Laïs engang, et våben mod alle, men nu er

jeg ikke længere det – Nemesis ramte med år.

Derfor: Ved Kypris (jeg kender kun Kypris, når mennesker sværger!):

Laïs er nu ikke mer kendt for Laïs, ak nej.

Sekundos fra Tarent III Gow and Page, *GP* 374 (9.301)

τίπτε τὸν ὀγκητὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωειναῖς ἐξελάατε δρόμον;
οὐχ ἄλις ὅτι μύλοιο περιδρομον ἄχθος ἀνάγκη
σπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκτος ἔχω,

ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν; ἢ ῥ' ἔτι λοιπόν
νῦν μοι τὴν σκολιγὴν ἀνχέει γαίαν ἀροῦν.

Sekundos 9.301, GP 3390 [disticha]

Æslet i møllen

Hvorfor driver I mig, det skrydende, langsomme æsel,
sammen med heste rundt blot for at tærske korn?

Er det da ikke nok, at jeg skal dreje på møllens

byrde, mens jeg går rundt uden det mindste at se?

Kappes med heste tvinges jeg til! Der mangler nu bare,
at jeg skal drives til at pløje den ujævne jord.

Straton

Straton fra Sardes levede i det 2. årh. e.Kr. Næsten 100 digte er overleveret, som udgør en særlig afdeling, kaldet *Musa Paidike* ("Pædofile digte"). Straton er overbevist som pædofil og som sådan stadig en kontroversiel størrelse. Efter Wikipedia er Straton en af den græske digter Kavafis' inspirationer, men Kavafis har aldrig nævnt Straton ved navn.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Stratone di Sardi, *Epigrammi* a cura di Lucia Floridi, Alessandria 2007 [afvigelser i kommatering er ikke noteret]

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 327

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 270-277

Straton 11.19 Beckby, *Anthologia Graeca* 3.554 = Floridi, *Epigrammi* no. 99

Καὶ πίε νῦν καὶ ἔρα, Δαμόκρατες· οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ

πίομεθ', οὐδ' αἰεὶ παισὶ συνεσόμεθα.

καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα καὶ μυρίσωμεν

αὐτούς πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.

νῦν ἐν ἐμοὶ πίετω μέθην τὸ πλεον ὄστέα τὰμά·

νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Straton 11.19, Hundrup 1971, no. 31, Skelton 1971, 67 [disticha]

Efter os syndfloden!

Nu skal du drikke og elske, Damókrates, for vi vil ikke

evigt drikke vor vin eller ha' drenge hos os!
Kom, lad os anbringe kranse på ho'det og hælde parfume
over os selv, førend vi får det på vores grav.
Nu skal knoglerne opsuge mængder af vin, og dernæst
skal så Deukalions vand dække dem, når jeg er død.

Straton 11.21 Beckby, *Anthologia Graeca* 3.554 = Floridi, *Epigrammi* no. 83

Πρώην τὴν σαύραν Ἀγάθων ῥοδοδάκτυλον εἶχεν.
νῦν δ' αὐτὴν ἤδη καὶ ῥοδόπηχυν ἔχει.

Straton 11.21 [distichon]

Øglen

Agathon havde forleden en øgle²²² med rosenfingre;
nu har den ændret sit mål: Den er en rosenarm.

Straton 11.22 Beckby, *Anthologia Graeca* 3.556 = Floridi, *Epigrammi* no. 100

Ἔστι Δράκων τις ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλά, δράκων ὦν
πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

Straton 11.22, Penguin no. 618 [distichon]

Dragehulen

Virkelig smuk er den unge Drakon, men er han en slange?
Har i hulen hos ham endnu en slange en plads?

Straton 11.117 Beckby, *Anthologia Graeca* 3.604 = Floridi, *Epigrammi* no. 117

Ἰητρὸς Καπίτων Χρύσην ἐνέχρισεν ὀρώντα
ὀκτῶ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων,
ἄνδρα δ' ἀπὸ σταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν,

222. Om øglen, se 12.3.

φθείρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
νῦν δ' ἀπὸ μὲν σταδίου πόλιν οὐ βλέπει, ἐκ δὲ διπλέθρου
καϊόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.
ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
ὄρτυγος οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
ἂν δὲ προσεγγρίσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ' ἐλέφαντα
οὐκέτι μήποτ' ἴδη πλησίον ἑσταότα.

Straton 11.117 [disticha]

En kvaksalver

Lægen Kápiton salvde Chryses' øjne, da han ku'
se et meget stort tårn otte stadier væk,
en stadion væk en mand, en vagtel på tolv fods afstand,
ja, en lus ku' han se næsten halvanden fod væk.
Nu kan han ikke se byen en stadion væk, og et fyrtårns
ild kan han ikke se en tredjedel stadion væk;
Kun med besvær kan han se en hest på en halv fods afstand,
og var vagtlen en struds, så han den ikke engang.
Hvis det nu lykkes at gi' ham en dosis mere, så ser han
ikke en elefant, står den ved siden af ham!

Straton 11.225 Beckby, *Anthologia Graeca* 3.656 = Floridi, *Epigrammi* no. 51

Ἡ κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας,
οὓς σὺ δοκεῖς πάντας τέσσαρας· εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἦν δὲ πύθη "Πῶς τοῦτο;" τὸν ἐν μέσσω δις ἀρίθμει
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

Straton 11.225, Penguin no. 619 [disticha]

Tælling

Her i sengen er to, der er passive, og to, der handler.

Det gi'r fire i alt, tror du, nej, det er tre!
Spø'r du hvordan? Jo, blot skal du tælle den midterste dobbelt:
Han er på samme tid passiv og aktiv for én.

Straton 12.1 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.12 = Floridi, *Epigrammi* no. 1

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καθὼς εἴρηκεν Ἄρατος·
ὑμῖν δ', ὦ Μοῦσαι, σήμερον οὐκ ἐνοχλῶ.
εἰ γὰρ ἐγὼ παίδας τε φιλῶ καὶ παισὶν ὀμιλῶ,
τοῦτο τί πρὸς Μούσας τὰς Ἑλικωνιάδας;

Straton 12.1 [disticha]

Proemion

Lad os begynde med Zeus, sådan som Arátos jo sagde,
muser, ikke i dag skal jeg plage jer mer.
Hvis jeg nu kan li' drenge og gerne omgås med drenge,
hvad betyder det for muser på Helikons bjerg?

Straton 12.2 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.12 = Floridi, *Epigrammi* no. 2

Μὴ ζήτει δέλτοισιν ἐμαῖς Πρίαμον παρὰ βωμοῖς,
μηδὲ τὰ Μηδείης πένθεα καὶ Νιόβης,
μηδ' Ἴτυν ἐν θαλάμοις, καὶ ἀηδόνας ἐν πετάλοισιν·
ταῦτα γὰρ οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον·
ἀλλ' ἰλαραῖς Χαρίτεσσι μεμιγμένον ἥδὼν Ἔρωτα,
καὶ Βρόμιον· τούτοις δ' ὄφρ' οὐκ ἔπρεπον.

Straton 12.2 [disticha]

Opfordring

Príamos foran et alter – søg ikke det i min digtning,
heller ej Níobes sorg eller Medéas kval,
ej heller Itys i kamret og nattergale i løvet;

førhen har digtere jo skrevet i mængder om dem;
se heller efter den dejlige Eros og muntre chariter,
efter Bromios, for hør: Alvor er ikke for dem!

Straton 12.3 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.12 = Floridi, *Epigrammi* no. 3

Τῶν παίδων, Διόδωρε, τὰ προσθέματ' εἰς τρία πίπτει
σχήματα, καὶ τούτων μάθθαν' ἐπωνυμίας.
τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄθικτον ἀκμὴν λάλου²²³ ὀνόμαζε,
κοκκῶ²²⁴ τὴν φύσιν ἄρτι καταρχομένην·
τὴν δ' ἤδη πρὸς χεῖρα σαλευομένην, λέγε σαύραν·
τὴν δὲ τελειοτέραν οἶδας ἄ χρῆ σε καλεῖν.

Straton 12.3 [disticha]

Penisarter

Drengenes penis falder i tre forskellige typer,
min Diodóros, så hør, hvilke navne de har.
Hvis den er uberørt endnu, da skal du kalde den *lalu*,
hvis den nu svulmer op, bruger du *koko* som navn;
den, der løfter sig mod din hånd, skal du kalde en *ogle*;²²⁵
den, der er fuldt vokset ud, kender du sikkert af navn!

Straton 12.4 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.14 = Floridi, *Epigrammi* no. 4

Ἀκμῇ δωδεκέτους ἐπιτέρπομαι· ἔστι δὲ τούτου
χῶ τρισκαιδεκέτης πουλὸ ποθεινότερος·
χῶ τὰ δις ἐπτὰ νέμων γλυκερώτερον ἄνθος Ἐρώτων,
τερπνότερος δ' ὁ τρίτης πεντάδος ἀρχόμενος·
ἔξεπικαιδέκατον δὲ θεῶν ἔτος· ἐβδόματον δὲ

223. Floridi sætter *crucis* omkring λάλου.

224. Floridi læser τρωκω†.

225. Om øglen, se også 11.21.

καὶ δέκατον ζητεῖν οὐκ ἐμόν, ἀλλὰ Διός.
εἰ δ' ἐπὶ πρεσβυτέρους τις ἔχει πόθον, οὐκέτι παίζειι,
ἀλλ' ἤδη ζητεῖ "τὸν δ' ἀπαμειβόμενος".

Straton 12.4 [disticha]

Den rette alder

Tolv år gammel fryder en dreng mig, men hvis han er blevet
tretten år gammel, er han langt mere attraktiv;
dog er han to gange syv, er han sødere end hver en Eros;
når han de femten år, byder han langt større lyst;
seksten år, det er gudernes alder, men kommer han over
de sytten år, er det Zeus, der nu skal til, ikke mig.
Hvis nogen lyster den, der er ældre, så leger han ikke,
men har behov for "den, der kan svare igen." ²²⁶

Straton 12.5 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.14 = Floridi, *Epigrammi* no. 5

Τοὺς λευκοὺς ἀγαπῶ, φιλέω δ' ἅμα τοὺς μελιχρώδεις
καὶ ξανθοὺς, στέργω δ' ἔμπαλι τοὺς μέλανας·
οὐδὲ κόρας ξανθὰς παραπέμπομαι· ἀλλὰ περισσῶς
τοὺς μελανοφθάλμους αἰγλοφανεῖς τε φιλῶ.

Straton 12.5 [disticha]

De mørke øjne

Hvide holder jeg af, og jeg elsker dem med en hud som
honning og blonde, og ja: Sorte – dem kan jeg li'!
Lyse øjne bli'r ikke forsmået af mig, men jeg elsker
særlig de drenge, der har øjnenes spillende blik!

226. Udtrykket er almindeligt hos Homer.

Straton 12.7 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.14 = Floridi, *Epigrammi* no. 7

Σφιγκτήρ οὐκ ἔστιν παρὰ παρθένω οὐδὲ φίλημα
ἀπλοῦν, οὐ φυσικὴ χρωτὸς ἐνπνοῖή,
οὐ λόγος ἦδ' οὐς ἐκεῖνος ὁ πορνικός, οὐδ' ἀκέραιον
βλέμμα, διδασκομένη δ' ἔστι κακιοτέρα.
ψυχροῦνται δ' ὄπιθεν πάσαι· τὸ δὲ μείζον ἐκεῖνο,
οὐκ ἔστιν, ποῦ θῆς τὴν χέρα πλαζομένην.

Straton 12.7 [disticha]

Pigerne

Piger har ingen lukkemuskel, og et kys er ingen
enkel ting: Deres hud lugter ej godt af natur.
Ludersproget fra dem er slet ikke rart, og blikket
uklart – og værre endnu bli'r de som undervist.
Bagtil er alle de kolde, men værst er nu dette: Der findes
ikke et sted, hvor man kan sætte sin vandrende hånd!

Straton 12.8 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.16 = Floridi, *Epigrammi* no. 8

Εἶδον ἐγὼ τινα παῖδα ἐπαυθοπλοκοῦντα²²⁷ κόρυμβον
ἄρτι παρερχόμενος τὰ στεφανηπλόκια.
οὐδ' ἄτρωτα παρήλθον· ἐπιστὰς δ' ἤσυχος αὐτῷ
φημί· “Πόσου πωλείς τὸν σὸν ἐμοὶ στέφανον;”
μᾶλλον τῶν καλύκων δ' ἐρυθθαίνετο, καὶ κατακύψας
φησί· “Μακρὰν χώρει, μὴ σε πατὴρ ἐσίδη.”
ὠνούμαι προφάσει στεφάνους, καὶ οἴκαδ' ἀπελθὼν
ἔστεφάνωσα θεοὺς κείνον ἐπευξάμενος.

Straton 12.8 [disticha]

227. Floridi har συν-.

I blomsterforretningen

Nylig gik jeg forbi en butik, hvor de fremstiller kranser,
og jeg øjned en dreng, der sad og flettede en krans.
Uden et sår var jeg ikke. Jeg standsede og spurgte ham roligt:
"Hvad er prisen på den krans, som du holder dér?"
Drengen blev mere rød end rosen og bøjede sit hoved:
"Skynd dig, gå nu herfra, førend min far får dig set!"
Jeg købte kranser som påskud, og da jeg var hjemme, så kranse
jeg nogle guder, mens jeg bad til dem selv om ham.

Straton 12.9 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.16 = Floridi, *Epigrammi* no. 9

Ἄρτι καλός, Διόδωρε, σύ, καὶ φιλέουσι πέπειρος·
ἀλλὰ καὶ ἦν γήμης, οὐκ ἀπολειψόμεθα.

Straton 12.9 [distichon]

Loyalitet

Du er nu smuk, Diodóros, og helt parat til en elsker.
Selv hvis du bliver gift, slipper vi ikke dig!

Straton 12.10 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.16 = Floridi, *Epigrammi* no. 10

Εἰ καὶ σοὶ τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν ἴουλος
καὶ τρυφερὰ κροτάφων ξανθοφνεῖς ἔλικες,
οὐδ' οὕτω φεύγω τὸν ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ κάλλος
τούτου, κἂν πώγων, κἂν τρίχες, ἡμέτερον.

Straton 12.10, Skelton 1971, 68 [disticha]

Troskab

Selvom du nu har fået det spædeste flødeskæg på dig,
og dine tindinger har blonde, krøllede hår,
så vil jeg ikke, min elskede ven, forlade dig, skønt du

både får skæg og får hår: Denne her skønhed er min!

Straton 12.11 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.16 = Floridi, *Epigrammi* no. 11

Ἐχθὲς ἔχων ἀνὰ νύκτα Φιλόστρατον οὐκ ἔδυνήθην

κείνου - πῶς εἶπω; - πάντα παρασχομένου.

ἀλλ' ἐμὲ μηκέτ' ἔχοιτε φίλοι φίλον, ἀλλ' ἀπὸ πύργου

ρίψατ', ἐπεὶ λίην Ἀστυάναξ γέγονα.

Straton 12.11 [disticha]

Svaghed

Natten i går lå Filóstratos hos mig, men jeg kunne ikke
udføre noget, selvom han gjorde alt, hvad han ku'.

Venner, regn ikke mere mig for en ven, med smid mig
ud fra et tårn, fordi jeg er Astyanax nu.²²⁸

Straton 12.13 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.18 = Floridi, *Epigrammi* no. 12

Ἴητροὺς εὐρόν ποτ' ἐγὼ λείους δυσέρωτας

τρίβοντας φυσικῆς φάρμακου ἀντιδότου.

οἱ δέ γε φωραθέντες "Ἐχ' ἡσυχίην" ἐδέοντο·

κἀγὼ ἔφην· "Σιγῶ, καὶ θεραπεύσετέ με."

Straton 12.13 [disticha]

To læger

Nylig så jeg to skægløse læger, Eros' fjender,

fremstille en medicin, der skulle hjælpe mod den.

Grebet i gerningen bad de: "Forhold dig nu ganske rolig!"

Jeg sagde: "Ja, jeg er tavs, men I skal gi' mig den nu!"

228. I navnet Astyanax indgår *a-* = ikke og *styo* = rejser (nemlig det mandlige lem).

Straton 12.15 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.18 = Floridi, *Epigrammi* no. 13

*Εἰ Γραφικοῦ πυγαῖα σανῖς*²²⁹ δέδαχ' ἐν βαλανείῳ,
ἄνθρωπος τί πάθω; καὶ ξύλον αἰσθάνεται.

Straton 12.15, Skelton 1971, 68 [distichon]

Splinten

Hvis nu en planke har bidt i Gráfikos' bagdel i badet,
hvad skal jeg stille op? Følelser findes i træ!

Straton 12.16 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.18 = Floridi, *Epigrammi* no. 14

*Μὴ κρύπτῃς τὸν ἔρωτα, Φιλόκρατες· αὐτὸς ὁ δαίμων
λακτίζειν κραδίην ἡμετέρην ἱκανός·
ἀλλ' ἴλαροῦ μετὰδος τι φιλήματος. ἔσθ' ὅτε καὶ σὺ
αἰτήσεις τοιάνδ' ἐξ ἑτέρων χάριτα.*

Straton 12.16 [disticha]

Kys mig!

Skjul dog ikke vor elskov, Filókrates; guden har magt til
selv uden den at slå ned, så at mit hjerte gør ondt.
Giv mig et muntert kys: Der vil komme en tid, hvor du skal
tigge andre om, at du må bli' kysset af dem.

Straton 12.21 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.20 = Floridi, *Epigrammi* no. 15

*Κλέψομεν ἄχρι τίνος τὰ φιλήματα καὶ τὰ λαθραῖα
νεύσομεν ἀλλήλοις ὄμμασι φειδομένοις;
μέχρι τίνος δ' ἀτέλεστα λαλήσομεν, ἀμβολίαισι
ζευγνύντες κενεὰς ἔμπαλιν ἀμβολίας;
μέλλοντες τὸ καλὸν δαπανήσομεν· ἀλλὰ πρὶν ἐλθεῖν*

229. Floridi har ἔδακεν σανῖς (efter Austin).

τὰς φθοεράς, Φεΐδων, θῶμεν ἐπ' ἔργα λόγοις.

Straton 12.21 [disticha]

Handling!

Sig mig, hvor længe endnu skal vi kun stjæle kys og kun nikke
skjult til hinanden med et ganske forsigtigt blik?
Sig mig, hvor længe tale om uopfyldt længsel og vente,
så vi fra dag til dag opsætter sagen igen?
Nøler vi, kommer vi til at forøde det skønne: Så lad os,
før de nidske²³⁰ er her, Feidon, komme i gang!

Straton 12.175 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.104 = Floridi, *Epigrammi* no. 16

Ἦ μὴ ζῆλοτύπει δούλοισ ἐπὶ παισὶν ἑταίρους
ἢ μὴ θηλυπρεπεῖς οἰνοχόους πάρεχε.
τίς γὰρ ἀνὴρ ἐς ἔρωτ' ἀδαμάτινος; ἢ τίς ἀπειρήσ
οἴνω; τίς δὲ καλοὺς οὐ περιέργα βλέπει;
ζώντων ἔργα τάδ' ἐστὶν· ὅπου δ' οὐκ εἰσὶν ἔρωτες
οὐδὲ μέθαι, Διοφῶν, ἦν ἐθέλης, ἄπιθι
κάκει Τειρεσίην ἢ Τάνταλον ἐς πότον ἔλκε,
τὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μόνον ἰδεῖν.

Straton 12.175 [disticha]

Yndige slaver

Vær dog ikke jaloux på vennerne for dine slaver!
Eller hold op med at ha' mundskænke, kønne som pi'r!
Er nogen mand så hård som stål imod elskov? Og hvem står
fast imod vin? Og hvem ser ikke en dreng, som er smuk?
Det er, hvad levende gør! Hvor ingen vin eller elskov

230. Dvs. hår.

findes, dér kan du gå, Díofon, hvis du har lyst!
Dér skal du hive Teirésias og Tántalos hen til et gilde:
Έν kan ingenting se, έν kan intet, kun se!

Straton 12.176 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.104 = Floridi, *Epigrammi* no. 17

Στυγνός δὴ τί, Μένιππε, κατεσκέπασαι μέχρι πέζης
ὁ πρὶν ἐπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος;
ἦ τί κάτω κύψας με παρέδραμες οὐδὲ προσειπών;
οἶδα τί με κρύπτεις· ἤλυθον, ἄς ἔλεγον.

Straton 12.176 [disticha]

Spirende hår

Hvorfor, Menippos, dækked du dig så trist ned til foden?
Før trak du tøjet op, så man ku' se dine knæ.
Hvorfor sænker du blikket og løber forbi i tavshed?
Det, som du skjuler, er nu kommet – hvad sagde jeg?

Straton 12.177 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.106 = Floridi, *Epigrammi* no. 18

Ἐσπερίην Μοίρις με, καθ' ἣν ὑγιαίνομεν ὥρην,
- οὐκ οἶδ', εἶτε σαφῶς εἴτ' ὄναρ - ἠσπάσατο.
ἤδη γὰρ τὰ μὲν ἄλλα μάλ' ἀτρεκέως ἐνόησα,
χῶκόσα μοι προσέφη, χῶκόσ' ἐπυθάνετο·
εἰ δέ με καὶ πεφίληκε τεκμαίρομαι· εἰ γὰρ ἀληθές,
πῶς ἀποθιωθεὶς πλάζομ' ἐπιχθόνιος;

Straton 12.177, Skelton 1971, 67 [disticha]

Det glemte kys

Moiris omfavned mig, da vi sagde farvel i går aftes,
men er det rigtigt sket, eller var blot det en drøm?
Alt det andet husker jeg nemlig virkelig klart nok,

både de ord, som han sa, og hvad han spurgte mig om.
Fik jeg også et kys? Ja, det tror jeg, men hvis det er rigtigt,
hvor kan jeg gå på jord, når jeg er blevet en gud?

Straton 12.178 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.106 = Floridi, *Epigrammi* no. 19

Ἐξεφλέγην, ὅτε Θεὸς ἐλάμπετο παισὶν ἐν ἄλλοις
οἷος ἐπαντέλλων ἀστράσιν ἥλιος.
τοῦνεκ' ἔτι φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε νυκτὶ λαχνοῦται.
δύομενος γάρ ὁμως ἥλιός ἐστιν ἔτι.

Straton 12.178 [disticha]

Solen forbliver solen

Jeg kom i brand, da Theudis lyste i drengenes skare,
ligesom solen, når den overgår stjernernes skin.
Derfor brænder jeg stadig, når han bli'r behåret om natten;
skønt han går ned, så er han endnu solen for mig.

Straton 12.179 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.106 = Floridi, *Epigrammi* no. 20

ᾠμοσά σοι, Κρονίδη, μηπώποτε - μηδ' ἐμοὶ αὐτῶ -
ἐξειπεῖν, ὅ τι μοι Θεὸς ἔειπε λαβεῖν.
ψυχὴ δ' ἢ δυσάπιστος ἀγαλλομένη πεπότηται
ἥρι καὶ στέξει τὰ γαθὸν οὐ δύναται.
ἀλλ' ἐρέω, σύ γγνωθι σύ μοι. "Κεῖνος δὲ πέπεισται."
Ζεῦ πάτερ, ἀγνώστου τίς χάρις εὐτυχίης;

Straton 12.179, Skelton 1971, 67 [disticha]

Elskovens premiere

Jeg svor til dig, Kronide, at aldrig jeg røbed, hvad Theudis
loved, at jeg ville få – ikke engang til mig selv.
Sjælen var dog ulydig, og glad fløj den højt op i luften,

for den kan ikke mer skjule sin egen fryd.
Men jeg vil tale nu, så tilgiv – vi *har* været sammen!
Zeus, hvilken glæde ved held, som er fuldstændig skjult?

Straton 12.180 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.106 = Floridi, *Epigrammi* no. 21

*Καὐμὰ μ' ἔχει μέγα δὴ τι· σὺ δ', ὦ παῖ, πάυεο λεπτόν
ἤρι δινεύων ἐγγὺς ἐμέϊο λίνου.
ἄλλο τι πῦρ ἐμοῦ ἔνδον ἔχω κνάθοισιν ἀναφθὲν
καὶ περὶ σῆ ῥιπή μᾶλλον ἐγειρόμενον.*

Straton 12.180 [disticha]

Dobbelt hede

Brændende hede er i mig, men du, min dreng, hold nu inde
med at vifte det tøj lige foran mig selv.
I mig der har jeg en anden ild, som er tændt af de bægre,
du har hældt op, og den bli'r øget af dine sving.

Straton 12.181 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.108 = Floridi, *Epigrammi* no. 22

*Ψεῦδα μυθίζουσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθαὶ μὲν
αἱ Χάριτες, τρισσαὶ δ' εἰσὶ κατ' Ὀρχομενόν·
πεντάκι γὰρ δέκα σείο περισκιρτῶσι πρόσωπα
τοξοβόλοι, ψυχέων ἄρπαγες ἀλλοτρίων.*

Straton 12.181 [disticha]

Halvtreds chariter

Løgne, min Théokles, er det, hvis kun tre chariter der findes
i Orchomenos' by, gode tilmed, som man si'r.
For det er fem gange ti, der hopper omkring dit ansigt,
skyder med bue og pil, røver en anden mands sjæl.

Straton 12.182 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.108 = Floridi, *Epigrammi* no. 23

Ταῦτά με νῦν τὰ περισσὰ φιλεῖς, ὅτ' ἔρωτος ἀπέσβη
πυρσός, ὅτ' οὐδ' ἄλλως ἤδὸν ἔχω σε φίλον.
μέμνημαι γὰρ ἐκεῖνα τὰ δύσμαχα· πλὴν ἔτι, Δάφνι,
ὄψέ μέν, ἀλλ' ἐχέτω καὶ μετάνοια τόπου.

Straton 12.182 [disticha]

Den tabte tid

Helt overflødigt kysser du mig, for elskovens flamme
er nu brændt ud, og du er ikke engang min ven.
Før var du nemlig svær at bekæmpe, så det er på tide,
at du, Dafnis, skønt sent, giver for anger en plads.

Straton 12.183 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.108 = Floridi, *Epigrammi* no. 24

Τίς χάρις, Ἡλιόδωρε, φιλήμασιν, εἴ με λάβροισιν
χείλεσι μὴ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος,
ἀλλ' ἐπ' ἄκροισ ἀσάλευτα μεμυκόμεν, οἷα κατ' οἴκους
καὶ δίχα σοῦ με φιλεῖ πλάσμα τὸ κηρόχυτον;

Straton 12.183 [disticha]

Det døde kys

Hvilken glæde, Heliódoros, har jeg af at kysse
dig, når *du* ikke vil kysse af al din kraft,
står ubevæg'lig, med lukkede læber lissom derhjemme,
når dit billed i voks kysser mig helt uden dig!

Straton 12.184 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.108 = Floridi, *Epigrammi* no. 25

Μὴ σπεύσης Μενέδημον ἐλεῖν δόλω, ἀλλ' ἐπίνευσον
ὄφρυσι, καὶ φανερώς αὐτὸς ἐρεῖ. “Πρόαγε.”
οὐ γὰρ ἀνάβλησις· φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα,

οὐδ' ἀμάρης, ποταμοῦ δ' ἐστὶν ἐτοιμότερος.

Straton 12.184 [disticha]

Let kærlighed

Stræb ikke efter at fange med list Menedémos, men nik blot

med dine bryn, så vil han tydeligt sige: “Før an!”

Her er der ingen tøven: Han indhenter den, der går foran,²³¹

ikke som træg kanal, men som en rivende flod.²³²

Straton 12.185 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.110 = Floridi, *Epigrammi* no. 26

Τοὺς σοβαροὺς τούτους καὶ τοὺς περιπορφυροσήμεους

παῖδας, ὅσους ἡμεῖς οὐ προσεφίεμεθα,

ὥσπερ σῦκα πέτραισιν ἐπ' ἀκρολόφοισι πέπειρα

ἔσθουσιν γῦπες, Δίφιλε, καὶ κόρακες.

Straton 12.185, Skelton 1971, 68 [disticha]

Fornemme drenge

Alle de fornemme drenge, der bærer en purpurbræmme,²³³

og som vi ikke kan komme i nærheden af,

er som de modne figner, der sidder på knejsende klipper:

Gribbene spiser jo dem, Difilus, ravnene med!

Straton 12.186 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.110 = Floridi, *Epigrammi* no. 27

Ἄχρι τίνος ταύτην τὴν ὀφρύα τὴν ὑπέροπτον,

Μέντορ, τηρήσεις, μηδὲ τὸ “χαίρε” λέγων,

ὡς μέλλων αἰῶνα μένειν νέος ἢ διὰ παντὸς

ὀρχεῖσθαι πυρίχην; καὶ τὸ τέλος πρόβλεπε.

231. Hom., *Il.* 21.262.

232. *Ibid.* 259.

233. Lat. *pueri praetextati*.

ἤξει σοι πάγων, κακὸν ἔσχατον, ἀλλὰ μέγιστον·
καὶ τότε ἐπιγνώσῃ, τί σπάνις ἐστὶ φίλων.

Straton 12.186 [disticha]

Den vanskelige

Mentor, hvor længe endnu beholder du din arrogante
mine, så du ikke kan blot sige mig goddag?
Tror du, at du for evigt er ung, eller at du skal danse
våabendans altid? Nej, se, hvad der kan ske dig til sidst!
Skægget vil da gro frem, det sidste, men også det største:
Så vil du indse, hvor få venner du har til rest.

Straton 12.187 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.110 = Floridi, *Epigrammi* no. 28

Πῶς ἀναγινώσκειν, Διονύσιε, παῖδα διδάξεις,
μηδὲ μετεκβῆναι φθόγγον ἐπιστάμενος;
ἐκ νήτης μετέβης οὕτως ταχὺς εἰς βαρύχορδον
φθόγγον, ἀπ' ἰσχυρότατης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην.
πλὴν οὐ βασκαίνω· μελέτα μόνον· ἀμφοτέρους δὲ
κρούων τοῖς φθονεροῖς λάμβδα καὶ ἄλφα λέγε.

Straton 12.187 [disticha]

Læreren

Hvordan vil du, Dionysios, lære en dreng at læse,
når du ikke forstår at gå fra lyd til lyd?
Du gik jo således hurtigt fra højeste tone og til den
dybeste, spændingen gik fra en helt kort til en lang.
Men jeg misunder dig ikke: Blot træn du! Og når du anslår,

råb til de nidske så ud lambda og alfa kun!²³⁴

Straton 12.188 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.110 = Floridi, *Epigrammi* no. 29

Εἶ σε φιλῶν ἀδικῶ καὶ τοῦτο δοκεῖς ὕβριν εἶναι,
τὴν αὐτὴν κόλασιν καὶ σὺ φίλει με λαβῶν.

Straton 12.188, Skelton 1971, 66 [distichon]

Straf

Hvis mine kys er krænkende for dig, og du forulempes,
hævn dig da sådan på mig: Straf mig og giv mig et kys!

Straton 12.189 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.110 = Floridi, *Epigrammi* no. 30

Τίς σε κατεστεφάνωσε ῥόδοις ὅλον; εἰ μὲν ἐραστής,
ἂ μάκαρ· εἰ δ' ὁ πατήρ, ὄμματα καὐτὸς ἔχει.

Straton 12.189 [distichon]

En krans af roser

Hvem har kranset dit hoved med roser? Er det en elsker?
Lykkelig er han! Din far! Blik har han også for dig!

Straton 12.190 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.112 = Floridi, *Epigrammi* no. 31

Ὅλβιος ὁ γράψας σε, καὶ ὄλβιος οὗτος ὁ κάλλι
τῷ σῶ νικᾶσθαι κηρὸς ἐπιστάμενος.
θριπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνος εἶθε γενοίμην,
ὡς ἀναπηδήσας τὰ ξύλα ταῦτα φάγω.

234. Meget er usikkert i dette digt: Beckby siger, at v. 3 refererer til *os* og *clunes*, og at v. 6 skal forklares ved Catul 16 *Paedicabo ego vos et irrumabo*. Paton, vol. 4, p. 378, note 1: Probably, as the commentators explain, having some sort of sexual meaning. There is a double meaning in all the rest of the epigram, but it is somewhat obscure and had best remain so [sic, cwn].

Straton 12.190 [disticha]

Ønsket

Lykkelig han, der har malet dit billed, og lykkeligt vokset,
som din skønhed forstod at udtrykke i kunst.
Åh, hvis jeg blot kunne skabes om til en borende træorm,
ville jeg springe op og spise alt dette træ.

Straton 12.191 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.112 = Floridi, *Epigrammi* no. 32

Οὐκ ἔχθες παῖς ἦσθα; καὶ οὐδ' ὄναρ οὗτος ὁ πώγων

ἦλυθε. πῶς ἀνέβη τοῦτο τὸ δαιμόνιον

καὶ τριχὶ πάντ' ἐκάλυψε τὰ πρὶν καλά; φεῦ, τί τὸ θαῦμα;

ἔχθες Τρωῖλος ὦν πῶς ἐγένου Πρίαμος;

Straton 12.191 [disticha]

Forvandling

Du var en dreng i går! Og ikke engang har vi drømt om,
at der kom skæg! Det ser dog ganske forfærdeligt ud!
Det, der før var så smukt, er nu dækket af hår – jeg undres:
Før var du Troilos, men Priamos blev du i dag!

Straton 12.192 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.112 = Floridi, *Epigrammi* no. 33

Οὐ τέρπουσι κόμαι με, περισσότεροί τε κίκυνοι,

τέχνης, οὐ φύσεως ἔργα διδασκόμενοι·

ἀλλὰ παλαιστρίτου παιδὸς ῥύπος ὁ ψαφαρίτης

καὶ χροιὴ μελέων σαρκὶ λιπαινομένη.

ἦδὺς ἀκαλλώπιστος ἐμὸς πόθος· ἢ δὲ γοῆτις

μορφὴ θηλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

Straton 12.192 [disticha]

Naturlighed

Langt hår og overflødige krøller siger mig intet,
det er en kunstig idé, ikke naturens værk.
Nej, så hellere snavset hos drengen, der kom fra palæstra,
og som har lemmer, hvis hud skinner af olie så fedt.
Smuk uden smykker er den, som jeg elsker – den lokkende skønhed
er kun Pafias værk – det er for kvinder kun!

Straton 12.193 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.112 = Floridi, *Epigrammi* no. 34

Οὐδέ Σμυρναῖαι Νεμέσεις ὅ τι σοὶ 'πιλέγουσιν,²³⁵

Ἄρτεμίδωρε, νοεῖς. "Μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον."

ἀλλ' οὕτως ὑπέροπτα καὶ ἄγρια κοῦδὲ πρέποντα

κωμωδῶ φθέγγη πάνθ' ὑποκρινόμενος.

μνησθήσῃ τούτων, ὑπερήφανε, καὶ σὺ φιλήσεις

καὶ κωμωδήσεις τήν "Ἀποκλειομένην."

Straton 12.193 [disticha]

Den stolte skuespiller

Artemidóros, du tænker vist aldrig på det, som Smyrnas

Nemesis'er har sagt: "Hold dog måde i alt!"

Når du spiller komedie, så taler du storsnudet altid,

vildt og helt uden pli! Alt er teater hos dig!

Tænk dog på dette, du frække, du vil komme til at elske,

og du skal spille i *Kvinden, der spærredes ud*.²³⁶

Straton 12.194 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.114 = Floridi, *Epigrammi* no. 35

Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητοὺς ἔτι παῖδας ἐς αἴθρην

ἤρπαζεν, γλυκεροῦ νέκταρος οἰνοχόους,

235. Floridi læser σοί τι λέγουσιν som ms P.

236. En komedie af Poseidippos.

αἰετὸς ἄν πτερύγεσσιν Ἀγρίππαν τὸν καλὸν ἡμῶν
ἤδη πρὸς μακάρων ἦγε διηκουίας.
ναὶ μὰ σέ γάρ, Κρονίδη, κόσμου πάτερ, ἦν ἐσαθρήσης
τὸν Φρύγιον ψέξεις αὐτίκα Δαρδανίδην.

Straton 12.194 [disticha]

Den smukke Agrippa

Hentede Zeus endnu til himmels menneskedrenge,
så de ku' skænke op vin af den dejligste slags,
ville en ørn have bragt min smukke Agrippa på vinger
op for at tjene hos evige guders kred.
Verdens far, Kronide, jeg sværger: Havde du set ham,
ville den frygiske dreng, Dardanos' æt, blegne hen!

Straton 12.195 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.114 = Floridi, *Epigrammi* no. 36

Ἄνθεσιν οὐ τόσσοισι φιλοζέφυροι χλοάουσι
λειμώνες, πυκιναῖς εἶαρος ἀγλαΐαις,
ὄσσοις εὐγενέτας, Διονύσιε, παῖδας ἀθρήσεις,
χειρῶν Κυπρογενεῶς πλάσματα καὶ Χαρίτων.
ἕξοχα δ' ἐν τούτοις Μιλήσιος ἠνίδε θάλλει,
ὡς ῥόδου εὐόδμοις λαμπόμενον πετάλοις.
ἀλλ' οὐκ οἶδεν ἴσως, ἐκ καύματος ὡς καλὸν ἄνθος,
οὔτω τὴν ὥρην ἐκ τριχὸς ὀλλυμένην.

Straton 12.195 [disticha]

Den smukke Milesios

Zefyroselskende enge vil ikke eje så mange
brogede blomster, hvormed foråret er så rigt,
som de velbårne drenge, som du, Dionysios, ser nu,
skabt af Kypris og af alle chariternes hånd.

Særlig blandt dem vil Milesios blomstre, se på ham bare,
lissom en rose, der står fuld af glans på hvert blad.
Dog ved han ikke, at ligesom hede vil dræbe de smukke
blomster, sådan vil et hår dræbe hans skønhed totalt.

Straton 12.196 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.114 = Floridi, *Epigrammi* no. 37

Ὄφθαλμοὺς σπινθήρας ἔχεις, θεόμορφε Λυκίνε,
μᾶλλον δ' ἀκτίνας, δέσποτα, πυρσοβόλους.
ἀντωπὸς βλέψαι βαιὸν χρόνον οὐ δύναμαί σοι,
οὕτως ἀστράπτεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις.

Straton 12.196 [disticha]

Den smukke Lykinos

Du har gnistrende øjne, guddommeligt smukke Lykínos,
eller rettere sagt: Herre, de udsender ild!
Det er umuligt for mig at se dig i øjnene kort tid:
Sådan lyner det fra begge øjne mod mig!

Straton 12.197 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.114 = Floridi, *Epigrammi* no. 38

Ἐκάρων γυνῶθι" σοφῶν τῶν ἐπτά τις, εἶπε, Φίλιππε·
πάντα γὰρ ἀκμάζοντ' ἐστὶν ἐραστότερα·
καὶ σίκυος πρῶτός που ἐπ' ἀνδῆροισιν ὄραθεις
τίμιος, εἶτα συῶν βρώμα πεπαινόμενος.

Straton 12.197 [disticha]

Udnyt tiden

"Kend din besøgelsestid!" Det var ord fra en af de vise,
kære Filippos, for alt, der står i blomst, er jo fint:
Også agurken er dejlig, når den er frisk i en have,
men når den modnes mer, bliver den føde for svin!

Straton 12.198 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.116 = Floridi, *Epigrammi* no. 39

Ἡλικίης φίλος εἰμὶ καὶ οὐδένα παῖδα προτάσσω
πρὸς τὸ καλὸν κρίνων· ἄλλο γὰρ ἄλλος ἔχει.

Straton 12.198 [distichon]

Skønhed som rettesnor

Jeg er en ven af ungdom, men ingen drenge har forret –
skønhed måler jeg ved: Hver har jo ret i sig selv!

Straton 12.199 Beckby, *Anthologia Graeca* 4.116 = Floridi, *Epigrammi* no. 40

Ἄρκιον ἤδη μοι πόσιος μέτρον· εὐσταθίη γὰρ
λύεται ἢ τε φρενῶν ἢ τε διὰ στόματος.
χῶ λύχνος ἔσχισται διδύμην φλόγα, καὶ δις ἀριθμέω
πολλάκι πειράζων τοὺς ἀνακεκλιμένους·
ἤδη δ' οὐκέτι μόνον ἐπ' οἰνοχόου σεσόβημαι,
ἀλλὰ πάρωρα βλέπω κῆπι τὸν ὕδροχόου.

Straton 12.199 [disticha]

Beruset

Nu har jeg drukket nok! For fastheden i mine tanker
er gået fløjten nu, taler kun med besvær.
Flammen i lampen er blevet til to, og jeg kan se dobbelt,
selvom jeg prøved tit at tælle gæsterne her.
Nu er det ikke længer en vintjener kun, som fryder,
men ganske utidigt ser jeg på vandmanden²³⁷ hen!

237. Han tænker på, at vintjeneren Ganymedes blev forvandlet til stjernebilledet Vandmanden (*Aquarius*).

Straton 12.200 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,116 = Floridi, *Epigrammi* no. 41

Μισῶ δυσπερίληπτα φιλήματα καὶ μαχιμῶδεις

φωνάς καὶ σθεναρὴν ἐκ χερὸς ἀντίθεσιν·

καὶ μὴν καὶ τὸν, ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλουτα

καὶ παρέχοντα χύδην οὐ πάνυ δὴ τι θέλω,

ἀλλὰ τὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν μέσον, οἶον ἐκείνου

τὸν καὶ μὴ παρέχειν εἰδότα καὶ παρέχειν.

Straton 12.200, Skelton 1971, 66 [disticha]

Den gyldne middelvej

Når jeg vil kysse, så ønsker jeg intet besvær og ingen

vilde råb, ingen stærk modstand med håndgemæng;

men det huer mig ikke, at når han ligger i mine

arme, så giver han straks efter og føjer mig helt;

middelvejen af dette er nemlig det, som jeg ønsker:

Én, der gi'r efter for mig, én, der holder igen.

Straton 12.201 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,116 = Floridi, *Epigrammi* no. 42

Εἰ μὴ νῦν Κλεόνικος ἐλεύσεται, οὐκέτ' ἐκείνου

δέξομ' ἐγὼ μελάθροισ, οὐ μὰ τὸν — οὐκ ὀμόσω.

εἰ γὰρ ὄνειρον ἰδὼν οὐκ ἤλυθεν, εἶτα παρείη

αὔριον, οὐ παρὰ τὴν σήμερον ὀλλύμεθα.

Straton 12.201 [disticha]

Håb om elskov

Hvis Kleoníkos ikke vil komme, så vil jeg aldrig

modtage ham i mit hus: Ikke ved – nej, ingen ed!

Hvis han blev væk for en drøm, han har haft, og han derefter kommer

dagen efter, har jeg kun mistet dagen i dag!

Straton 12.202 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,118 = Floridi, *Epigrammi* no. 43

Πτηνὸς Ἔρωσ ἄγαγέν με δι' ἠέρος, ἠνίκα, Δάμι,
γράμμα σὸν εἶδον, ὃ μοι δεῦρο μολεῖν σ' ἔλεγεν·
ρίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιασ· ἔδραμεν ἄν μου
ὑστερον, εἰ Ζήτησ ἔτρεχεν ἢ Κάλαϊσ.

Straton 12.202 [disticha]

På elskovs vinger

Jeg blev ført gennem luften af Eros med vinger, da, Damis,
jeg havde set dit brev: Du ville komme til mig!
Hurtigt fløj jeg fra Smyrna til Sardes; hvis Kálais eller
Zetes var fløjet med, havde jeg indhentet dem.

Straton 12.204 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,118 = Floridi, *Epigrammi* no. 45

Ἐχρύσεια χαλκείων" νῦν εἶπατε· "δοσ λάβε" παίξει
Σωσιάδασ ὁ καλὸσ καὶ Διοκλήσ ὁ δασύσ.
τίσ κάλυκασ συνέκρινε βάτω, τίσ σῦκα μύκησιν;
ἄρνα γαλακτοπαγῆ τίσ συνέκρινε βοῖ;
οἶα δίδωσ, ἀλόγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἶα κομίζῃ;
οὔτω Τυδείδησ Γλαῦκον ἔδωροδόκει.

Straton 12.204 [disticha]

Et ulige par

Sig nu: "Guld for kobber!" Den smukke Sosíadas leged
med den behårede fyr Díokles "giv mig og tag!"
Hvem kombinerer en busk med en rose og svampe med figner?
Hvem kombinerer en ko med et mælkehvidt lam?
Tankeløse dreng, hvad gi'r du, og hvad får du for det?
Det, som Tydiden han gav dengang til Glaukos, sin ven.

Straton 12.205 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,118 = Floridi, *Epigrammi* no. 46

*Ραῖς τις ὄλως ἀπαλὸς τοῦ γείτονος οὐκ ὀλίγως με
κνίξει· πρὸς τὸ θέλειν δ' οὐκ ἀμύητα γελᾷ·
οὐ πλεῦν δ' ἐστὶν ἐτῶν δύο καὶ δέκα· νῦν ἀφύλακτοι
ὄμφακες· ἦν δ' ἀκμάση, φρούρια καὶ σκόλοπες.*

Straton 12.205, Skelton 1971, 68 [disticha]

Den umodne dreng

Naboens dreng, som er helt delikat, han pirrer mig ikke

så lidt endda, og han ler som en erfaren, der vil!

Han er kun tolv, og de umodne druer bli'r ikke bevogtet:

Når han engang står i flor, så skal der vagtposter til!

Straton 12.206 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,120 = Floridi, *Epigrammi* no. 47

*Ἦν τούτῳ φωνῆς, τὸ μέσον λάβε καὶ κατακλίνας
ζεύγυνε καὶ πρῶσας πρόσπεσε καὶ κάτεχε. -
Ὅ φρονέεις, Διόφαντε· μόλις δύναμαι γὰρ ἔγωγε
ταῦτα ποιεῖν· παίδων δ' ἡ πάλῃ ἔσθ' ἑτέρα." -
Ὅχλοῦ καὶ μένε, Κύρι, καὶ ἐμβάλλοντος ἀνάσχου·
πρῶτου συμμελετᾶν ἢ μελετᾶν μαθέτω.*

Straton 12.206 [disticha]

Kampen i ringen

Når du har råbt til ham, så tag ham om livet og læg ham

ned, sæt dig selv og stød til, kast dig frem og hold fast!

"Her ta'r du fejl, Diofantos, for det kan jeg slet ikke gøre.

Drengenes brydning er jo noget helt andet end det!"

Rul dig, min Kyris, stå fast, og hold ud, at jeg trænger igennem:

Inden du træner det selv, lad mig da træne på dig!

Straton 12.207 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,120 = Floridi, *Epigrammi* no. 48

Ἐχθὲς λουόμενος Διοκλῆς ἀνενήνοχε σαύραν
ἐκ τῆς ἐμβάσεως τὴν Ἀναδυομένην.
ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ τότε ἐν Ἰδῆ,
τὰς τρεῖς ἂν ταύτης προκατέκρινε θεάς.

Straton 12.207, Foss 1984, 85 [disticha]

I bad

Diókles lå i går i sit bad, da han bragte en øgle²³⁸

op af sit kar, som var *det* Anadyómene selv.

Hvis Alexander havde set den dengang på Ida, så havde

den straks fået hans pris frem for gudindernes flok.

Straton 12.208 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,120 = Floridi, *Epigrammi* no. 49

Εὐτυχές, οὐ φθονέω, βιβλίδιον· ἦ ῥὰ σ' ἀναγνοὺς
παῖς τις ἀναθλίψει πρὸς τὰ γένηια τιθείς
ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χεῖλεσιν ἢ κατὰ μηρῶν
εἰλήσει δροσερῶν, ὧ μακαριστότατον·
πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον ἢ παρὰ δίφρους
βληθὲν τολμήσεις κείνα θιγέιν ἀφόβως.
πολλὰ δ' ἐν ἡρεμίῃ προλαλήσεις· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν,
χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει.

Straton 12.208, Otto Foss 1984, 85 [disticha]

Til bogen

Heldige lille bog, jeg er ikke jaloux: Hvis en dreng nu

læser dig, gnider han dig, putter dig ind til sin kind,

presser dig mod sine yppige læber, drejer dig mellem

238. Se 12.3.

sine fugtige lår – du er den saligste bog!
Ofte går du ind til hans bryst, og hvis du er smidt på
stolen, kan du uden frygt røre ved delene her.
Du kan nu snakke i stilhed med ham, men jeg vil nu be' dig
lille papyrusskrift: Tal også ofte om mig!

Straton 12.209 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,120 = Floridi, *Epigrammi* no. 50

Μήτε λίην στυγνὸς παρακέκλισο μήτε κατηφής,
Δίφιλε, μηδ' εἴης παιδίου ἐξ ἀγέλης.
ἔστω που προὔνεικα φιλήματα καὶ τὰ πρὸ ἔργων
παίγνια, πληκτισμοί, κνίσμα, φίλημα,²³⁹ λόγος.

Straton 12.209 [disticha]

Forspillet

Dífilos, vær nu ikke så dystert og trist, når du ligger
her i min seng, og vær ikke dreng fra en hjord!
Kys skal vel være frække, og før den rigtige handling
elskovs morskab og leg, kradsen og kyssen og ord.

Straton 12.210 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,122 = Floridi, *Epigrammi* no. 52

Τρεῖς ἀριθμοὶ τοὺς πάντας ὑπὲρ λέχος, ὧν δύο δρῶσιν
καὶ δύο πάσχουσιν. θαῦμα δοκῶ τι λέγειν.
καὶ μὴν οὐ ψεῦδος· δυσὶν εἶς μέσσος γὰρ ὑπουργεῖ
τέρπων ἐξόπιθεν, πρόσθε δὲ τερπόμενος.

Straton 12.210 [disticha]

Regning

Tæl dem, der ligger i sengen, til tre: Der er to, som handler,

239. Floridi sætter *cruces* om φίλημα.

to, som er passive her – regner jeg nu forkert?
Men det er rigtigt nok! Han i midten betjener to andre,
bagi fornøjer han én, fortil fornøjes han selv!

Straton 12.211 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,122 = Floridi, *Epigrammi* no. 53

Εἰ μὲν ἔφυς ἀμύητος ἀκμήν, ὑπὲρ οὗ σ' ἐπιπέιθω,
ὀρθῶς ἂν δείσαις δεινὸν ἴσως δοκέων·
εἰ δέ σε δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκε τεχνίτην,
τί φθονεῖς δοῦναι ταῦτ' ἄβρων ἑτέρῳ;
ὃς μὲν γὰρ καλέσας ἐπὶ τὸ χρέος, εἴτ' ἀπολύσας
εὐδὲι κύριος ὢν, μηδὲ λόγου μεταδούς·
ἄλλη δ' ἔνθα τρυφή· παίξεις ἴσα, κοινὰ λαλήσεις,
τᾶλλα δ' ἔρωτηθεῖς κοῦκ ἐπιτασσόμενος.

Straton 12.211, Skelton 1971, 69 [disticha]

En slavedreng

Hvis du var stadig helt uerfaren i det, som jeg be'r om,
var du med rette nervøs, hvis det var farligt for dig.
Men hvis din herres seng forvandlede dig til en kender,
hvorfor vægrer du dig at gi', hvad selv du har fået?
Han har som herre jo kaldt dig til pligten, og så for at sove
sender han dig af sted uden at mæle et ord.
Her vil du få det godt: Vi vil lege som lige og snakke.
Resten er kun en bøn – jeg bruger ingen tvang!

Straton 12.212 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,122 = Floridi, *Epigrammi* no. 54

Αἰαῖ μοι, τί πάλιν δεδακρυμένον ἢ τί κατηφές,
παιδίον; εἶπον ἀπλῶς, μηδ' ὀδύνα. τί θέλεις;
τὴν χέρα μοι κοίλην προσενήνοχας· ὡς ἀπόλωλα·
μισθὸν ἴσως αἰτεῖς. τοῦτ' ἔμαθες δὲ πόθεν;

οὐκέτι σοι κοπτῆς φίλιαι πλάκες οὐδὲ μελιχρὰ
σήσαμα καὶ καρύων παίγνιος εὐστοχίη·
ἀλλ' ἤδη πρὸς κέρδος ἔχεις φρένας. ὡς ὁ διδάξας
τεθνάτω· οἶόν μου παιδίου ἠφάνικεν.

Straton 12.212 [disticha]

Fordærvet

Ak, hvorfor græder du atter og retter blikket mod jorden,
kæreste dreng, sig nu frem! Plag mig nu ikke! Hvad så?
Strækker du hånden ud for at tigge? Barmhjertige himmel!
Vil du ha' penge af mig? Hvem har dog lært dig det?
Du har ikke mer nok i en kage eller et brød med
sesam og honning og med nødder, der bruges til leg.
Du har nu blik for profit – lad bøddelen hente den fyr, der
lærte dig dette: Han har ganske spoleret min dreng!

Straton 12.213 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,122 = Floridi, *Epigrammi* no. 55

[Τῷ τοίχῳ κέκλικας τὴν ὀσφύα τὴν περιβλεπτον,](#)
Κῦρι. τί πειράζεις τὸν λίθον; οὐ δύναται.

Straton 12.213, Skelton 1971, 66 [distichon]

Forgæves møje

Nu har du lænet din pragtfulde hofte mod muren, Kyris.
Hvorfor dog friste en sten? Den gør jo ingenting!

Straton 12.214 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,124 = Floridi, *Epigrammi* no. 56

Δός μοι, καὶ λάβε χαλκόν. ἐρεῖς ὅτι “Πλούσιός εἰμι.”
δώρησαι τοίνυν τὴν χάριν ὡς βασιλεύς.

Straton 12.214, Skelton 1971, 69 [distichon]

Et kongeligt sind

Tag denne mønt og giv, hvad jeg ønsker. Si'r du: "Jeg er rig!"
skænk mig altså din gunst – vær som en konge nu.

Straton 12.215 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,124 = Floridi, *Epigrammi* no. 57

Νῦν ἕαρ εἶ, μετέπειτα θέρος. κᾶπειτα τί μέλλεις,
Κῦρις; βούλευσαι, καὶ καλάμη γὰρ ἔσῃ.

Straton 12.215 [distichon]

Forår forgår

Forår er du i dag og derefter sommer – og hvad så,
Kyris? Betænk, at du snart ender som hø til sidst.

Straton 12.216 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,124 = Floridi, *Epigrammi* no. 59

Νῦν ὀρθή, κατάρατε, καὶ εὐτονος, ἦνίκα μηδέν·
ἦνίκα δ' ἦν ἐχθές, οὐδὲν ὄλως ἀνέπνεις.

Straton 12.216 [distichon]

Kødet var skrøbeligt

Nu er du rejst, din forbandede tingest, når ingenting venter!
Men da der var i går, havde du slet intet liv!

Straton 12.217 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,124 = Floridi, *Epigrammi* no. 60

Ἦδη ἐπὶ στρατιῆς ὀρμᾶς, ἔτι παῖς ἀδαῆς ὦν
καὶ τρυφερός. τί ποιεῖς, σῦτος, ὄρα· μετάθου.
οἶμοι τίς σ' ἀνέπεισε λαβεῖν δόρυ, τίς χερὶ πέλτην,
τίς κρύψαι ταύτην τὴν κεφαλὴν κόρυθι;
ὦ μακαριστὸς ἐκείνος, ὅτις ποτέ, καινὸς Ἀχιλλεὺς
τοίῳ ἐνὶ κλισίῃ τερπόμενος Πατρόκλῳ.

Straton 12.217 [disticha]

Rekrutten

Søger du ind i en hær allerede? Og uden erfaring?

Du er da alt for sart! Se, hvad du gør! Lad nu vær!

Hvem fik dig dog til at gribe et skjold eller lanse med hånden

og til at gemme dit ho'd ind i en hjelm af metal?

Åh, hvilken lykkelig mand, der engang som en ny Achilleus

glæder sig i sit telt ved en Patróklos som dig!

Straton 12.218 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,124 = Floridi, *Epigrammi* no. 61

Μέχρι τίνος σε γελῶντα μόνου, μηδὲν δὲ λαλοῦντα

οἴσομεν; εἶπον ἀπλῶς ταῦτα σύ, Πασίφιλε.

αἰτῶ, καὶ σὺ γελᾷς· πάλιν αἰτῶ, κοῦκ ἀποκρίνη·

δακρύω, σὺ γελᾷς· βάρβαρε, τοῦτο γέλως;

Straton 12.218, Skelton 1971, 70 [disticha]

Den grinende dreng

Skal jeg finde mig i, Pasífilos, at du kun griner

og ikke siger et ord – giv mig dog ren besked!

Be'r jeg, så griner du blot, og be'r jeg atter – kun tavshed!

Græder jeg, griner du blot! Er alt et grin, din barbar?

Straton 12.219 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,126 = Floridi, *Epigrammi* no. 62

Καὶ μισθοὺς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι; ὡς ἀχάριστοι

ἐστέ. τί γάρ; τὸ βλέπειν παιδία μικρὸν ἴσως;

καὶ τούτοισι λαλεῖν ἀσπαζομένους τε φιλήσαι;

τοῦτο μόνον χρυσῶν ἄξιον οὐχ ἑκατόν;

πεμπέτω, εἴ τις ἔχει καλὰ παιδία· καμὲ φιλείτω,

μισθὸν καὶ παρ' ἐμοῦ λαμβανέτω, τί θέλει.

Straton 12.219 [disticha]

Til lærerne

Lærere, kræver I også løn – det *er* utaknemligt!

Er det en ren bagatel at se de unge måske?

I kan jo tale til dem, og I hilser dem, medens I kysser!

Er det ikke mer værd end hundred mønter af guld?

Hvis nogen har nogle smukke drenge, så send dem og lad dem

kysse mig – så kan de få lige den løn, de vil ha'.

Straton 12.220 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,126 = Floridi, *Epigrammi* no. 63

Οὐχὶ τὸ πῦρ κλέψας δέδεσαι, κακόβουλε Προμηθεῦ,

ἀλλ' ὅτι τὸν πηλὸν τοῦ Διὸς ἠφάνισας.

πλάττων ἀνθρώπους ἔβαλες τρίχας· ἔνθεν ὁ δεινὸς

πώγων καὶ κνήμη παισὶ δασυνομένη.

εἶτά σε δαρδάπτει Διὸς αἰετός, ὃς Γανυμήδην

ἤρπασ' ὁ γὰρ πώγων καὶ Διὸς ἐστ' ὀδύνη.

Straton 12.220 [disticha]

Prometheus' skyld

Ikke fordi du stjal ild, er du lænket, Prometheus, men ved at

du ubesindigt tog leret, der tilhørte Zeus.

Du formed mennesker, du satte hår på, og så kom det grimme

skæg, og drengenes ben blev lådne overalt.

Zeus's ørn fortærer dig derfor, den ørn, som har båret

op Ganymedes, for Zeus ærgrer sig over sit skæg!

Straton 12.221 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,126 = Floridi, *Epigrammi* no. 64

Στείχε πρὸς αἰθέρα δίον, ἀπέρχεο παῖδα κομίζων,

αἰετέ, τὰς διφυεῖς ἐκπετάσας πτέρυγας,

στείχε τὸν ἄβρὸν ἔχων Γανυμήδεα, μηδὲ μεθείης

τὸν Διὸς ἠδίστων οἰνοχόου κυλίκων·
φείδεο δ' αἰμάξαι κοῦρον γαμψώνυχι ταρσῶ,
μῆ Ζεὺς ἀλγήσῃ τοῦτο βαρυνόμενος.

Straton 12.221 [disticha]

Ørnen og Ganymedes

Ørn, sving dig op til den hellige himmel, tag drengen her med dig,
flyv du nu op og bred begge vingerne ud,
sving dig, idet du bærer den sarte dreng Ganymedes,
tab ikke ham, der for Zeus skal fylde bægrene op.
Undgå at rive drengen til blods med klø'r, der er krumme,
sådan at Zeus ikke bli'r trist og vred over det.

Straton 12.222 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,126 = Floridi, *Epigrammi* no. 65

Εὐκαίρως ποτὲ παιδοτρίβης λείου προδιδάσκων
εἰς τὸ γόνυ γνάμψας μέσσον ἐπαιδοτρίβει
τῇ χειρὶ τοὺς κόκκους ἐπαφόμενος· ἀλλὰ τυχαίως
τοῦ παιδὸς χρήζων ἦλθεν ὁ δεσπότης.
ὃς δὲ τάχος τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας ἀνέκλιεν
ὑπτίον ἐμπλέξας τῇ χειρὶ τὴν φάρυγα.
ἀλλ' οὐκ ὦν ἀπάλαιστος ὁ δεσπότης προσέειπεν·
“Παῦσαι· πνιγίσεις,” φησί, “τὸ παιδάριον.”

Straton 12.222 [disticha]

Træneren

Mens en træner engang instruered en dreng, der var hårløs,
bøjede han drengen ned, tog et tag om hans liv,
kæled med hånden for drengens testikler. Så kom tilfældigt
drengens herre forbi – han skulle bruge ham.
Træneren smed i en fart ham på ryggen og flettede sine

ben rundt om ham, mens han greb drengens hals med sin hånd.
Herren, der havde et kendskab til brydning, sagde da til ham:
“Stop nu med det! Du har vist nosset²⁴⁰ tilstrækkeligt i det!”

Straton 12.223 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,128 = Floridi, *Epigrammi* no. 66

Τερπνὸν ὄλως τὸ πρόσωπον ἐμοὶ προσιόντος ἀπαρκεῖ·
οὐκέτι δ' ἐξόπιθεν καὶ παριόντα βλέπω.
οὕτω γὰρ καὶ ἄγαλμα θεοῦ καὶ νηὸν ὀρώμεν
ἀντίον, οὐ πάντως καὶ τὸν ὀπισθόδομον.

Straton 12.223 [disticha]

Forsiden

Kommer en dreng mig i møde, og har han et dejligt ansigt,
så er det nok, for jeg ser ikke på drengens bag.
Således ser vi jo også gudens billed og tempel
forfra – slet ikke det, som er den bageste del.

Straton 12.224 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,128 = Floridi, *Epigrammi* no. 67

Εἰς ἀγαθὴν συνέβημεν ἀταρπιτόν, ἦν ἀπὸ πρώτης
φράζου, ὅπως ἔσται, Δίφιλε, καὶ μονίμη.
ἄμφω γὰρ πτηνὸν τι λελόγγαμεν· ἔστι μὲν ἐν σοὶ
κάλλος, ἔρως δ' ἐν ἐμοί· καίρια δ' ἀμφότερα.
ἄρτι μὲν ἀρμοσθέντα μένει χρόνον· εἰ δ' ἀφύλακτα
μίμνετον ἀλλήλων, οἴχετ' ἀποπτάμενα.

Straton 12.224 [disticha]

Bliv hos mig

Dífilos, sammen gik vi den rigtige vej, så tænk nu,

240. Der er et ordspil på *πυγίζω*, kvæler og *πυγίζω*, røvpuler.

hvordan det dengang var, hvordan det kan blive ved.
Vi har jo fået en ting, der har vinger: Hos dig er det skønhed,
mens det er elskov hos mig – begge ting varer kun kort.
Netop forenet holder de to en tid, men hvis ikke
vi passer godt nok på dem, flyver de bort og er væk.

Straton 12.226 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,130 = Floridi, *Epigrammi* no. 69

Πάννυχα μυδαλόεντα πεφυρμένος ὄμματα κλαυθμῶ
ἄγρυπνον ἀμπαύω θυμὸν ἀδημονίη,
ἧ με κατ' οὖν ἐδάμασσευ ἀποζευχθέντος ἑταίρου,
μόνον ἐπεὶ με λιπῶν εἰς ἰδίην Ἔφεσον
χθιζὸς ἔβη Θεόδωρος· ὅς εἰ πάλι μὴ ταχὺς ἔλθοι,
οὐκέτι μουνολεχεῖς κοίτας ἀνεξόμεθα.

Straton 12.226 [disticha]

Forladt

Hele natten igennem var øjnene fulde af tårer,
hjertet får ikke ro, søvnløst af mismod og sorg,
som tvang mig ganske i knæ: Min ven har forladt mig for at
ta' hjem til Efesos nu – jeg er alene her.
Væk tog i går Theodóros, og kommer han ikke snart hurtigt,
holder jeg slet ikke ud sengens ensomme ro.

Straton 12.227 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,130 = Floridi, *Epigrammi* no. 70

Ἦν τινα καὶ παριδεῖν ἐθέλω καλὸν ἀντισυναυτῶν,
βαιὸν ὅσον παραβὰς εὐθὺ μεταστρέφομαι.

Straton 12.227, Skelton 1971, 65 [distichon]

Tvang

Selv hvis jeg prøver at undgå at se på de smukke drenge,

når jeg passerer, sker *det* straks, at jeg vender mig om.

Straton 12.228 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,130 = Floridi, *Epigrammi* no. 71

Παῖδα μὲν ἠλιτόμηνον ἐς ἄφρονα καιρὸν ἁμαρτεῖν,

τῷ πείθονται φέρει πλείον ὕβρισμα φίλω·

ἤδη δ' ἐν νεότητι παρήλικα παιδικὰ πάσχειν,

τῷ παρέχονται πάλιν τοῦτο δις αἰσχρότερον.

ἔστι δ' ὅτ' ἀμφοτέροις τὸ μὲν οὐκέτι, Μοίρι, τὸ δ' οὔπω

ἀπρεπέες, οἶον ἐγὼ καὶ σὺ τὸ νῦν ἔχομεν.

Straton 12.228 [disticha]

Syndefrihed

Synder en umoden dreng i en alder uden erfaring,

bringer det større skam til den forførende ven.

Men at tilbyde bagen, selvom man er alt for gammel,

bringer en dobbelt skam for ham, der byder sig til.

Én tid der findes, hvor det ikke mere er skændigt, en anden,

Moiris, ikke endnu: Sådan har vi to det nu!

Straton 12.234 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,134 = Floridi, *Epigrammi* no. 74

Εἰ κάλλει καυχᾶ, γίνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ·

ἀλλὰ μαρανθὲν ἄφνω σὺν κοπρίοις ἐρίφη.

ἄνθος γὰρ καὶ κάλλος ἴσον χρόνον ἐστὶ λαχόντα·

ταῦτα δ' ὁμῆ φθονέων ἐξεμάρανε χρόνος.

Straton 12.234 [disticha]

Blomster og skønhed

Hvis du er stolt af din skønhed, så husk, at når rosen har blomstret,

bli'r den som vissen smidt ned lige på møddingens top.

Tiden for blomstring og skønhed er jo blevet den samme,

men en misundelig tid bringer dem vissenhed snart.

Straton 12.235 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,134 = Floridi, *Epigrammi* no. 75

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλόν, μετὰδος, πρὶν ἀπέλθῃ·
εἰ δὲ μένει, τί φοβῆ τοῦθ', ὃ μενεῖ, διδόναι;

Straton 12.235 [distichon]

Giv dig til mig

Hvis din skønhed bli'r gammel, så giv mig deraf, før den svinder;
bli'r den, så vær ikke ræd at give det, der bli'r ved.

Straton 12.236 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,134 = Floridi, *Epigrammi* no. 77

Εὐνοῦχός τις ἔχει καλὰ παιδία· πρὸς τίνα χρῆσιν;
καὶ τούτοισι βλάβην οὐχ ὀσίην παρέχει.
οὕτως ὡς ὁ κύων φάτνη ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν
οὔθ' αὐτῷ παρέχει τὰγαθὸν οὔθ' ἑτέρῳ.

Straton 12.236 [disticha]

Eunukken

En vis eunuk har de smukkeste slaver – til hvad skal de bruges?
Og han forvolder dem sorg – hvilken ugudelighed!
Han ligner hunden med roser i krybben, der gør som en tosse:
Lige så lidt har han gavn som nogle andre af dem.

Straton 12.237 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,134 = Floridi, *Epigrammi* no. 78

Χαῖρε σύ, μισοπόνηρε πεπλασμένε, χαῖρε, βάνασε,
ὁ πρῶην ὁμόσας μηκέτι μὴ διδόναι.
μηκέτι νῦν ὁμόσης· ἔγνωκα γάρ, οὐδέ με λήθεις·
οἶδα τὸ ποῦ καὶ πῶς καὶ τίνι καὶ τὸ πόσου.

Straton 12.237 [disticha]

Afvisning

Væk, din hykler, der påstår at hade al slethed, forsvind du,
du, som i går gav dit ord om, at du holdt dig til mig!
Sværg ikke mere! Jeg kender dig nemlig. Jeg ved jo det hele:
Hvor og hvordan og med hvem, også hvor meget du fik!

Straton 12.238 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,136 = Floridi, *Epigrammi* no. 79

Ἀλλήλοις παρέχουσιν ἀμοιβαδίην ἀπόλαυσιν

οἱ κύνει πῶλοι μαιρακιεύμενοι·

ἀμφαλλὰξ δ' οἱ αὐτοὶ ἀπόστροφα νωτοβατοῦνται

τὸ δρᾶν καὶ τὸ παθεῖν ἀντιπεραινώμενοι.

οὐ πλεονεκτεῖται δ' οὐδ' ἄτερος· ἄλλοτε μὲν γὰρ

ἴσταται ὁ προδιδοὺς ἄλλοτ' ὅπισθε πάλιν.

τοῦτ' ἐστὶν πάντως τὸ προοίμιον· εἰς γὰρ ἀμοιβήν,

ὡς λέγεται, κνήθειν οἶδεν ὄνος τὸν ὄνον.

Straton 12.238 [disticha]

Hvalpene

Til hinanden forskaffer hundenes hvalpe en glæde,
som er af gensidig art, når de er ganske små.
Skiftevis vender de selv sig om og bestiges da bagfra,
mens de udfører på skift aktiv og passiv part.
Ingen sejrer dog blandt de to: For den, der førhen
stod og tilbød sig selv, står nu ved enden igen.
Dette er simpelthen forspil: Et æsel forstår jo at kildre
et andet æsel, som man siger. Det går på skift.

Straton 12.240 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,136 = Floridi, *Epigrammi* no. 81

Ἦδη μοι πολιαὶ μὲν ἐπὶ κροτάφοισιν ἔθειραι,

καὶ πέος ἐν μηροῖς ἀργὸν ἀποκρέμαται·
ὄρχεις δ' ἄπρηκτοι, χαλεπὸν δέ με γήρας ἰκάνει.
οἴμοι, πυγίξειν οἶδα καὶ οὐ δύναμαι.

Straton 12.240 [disticha]

Alderdøm

Hårene oppe på mine tindinger er nu blevet gråsprængt,
pikken hænger så slapt nedad langs mine lår.
Nosserne laver intet, den plagsomme alderdøm når mig.
Røvpule ku' jeg engang – nu er det slut med det!

Straton 12.241 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,136 = Floridi, *Epigrammi* no. 82

Ἄγκιστρον πεπόηκας, ἔχεις ἰχθὺν ἐμέ, τέκνον·
ἔλκε μ', ὅπου βούλει· μὴ τρέχε, μὴ σε φύγω.

Straton 12.241, Skelton 1971, 69 [distichon]

Fanget

Barn, du har lavet en krog, og jeg er den fisk, du har fanget:
Slæb mig, hvorhen du vil! Løb ej, så jeg falder af!

Straton 12.243 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,138 = Floridi, *Epigrammi* no. 85

Εἴ με τὸ πυγίξειν ἀπολώλεκε καὶ διὰ τοῦτο
ἐκτρέφομαι ποδαγρῶν, Ζεῦ, κρεάγραν με πόει.

Straton 12.243 [distichon]

Ønske

Hvis jeg blev dårlig af røvpuling, så jeg af den grund blev ramt af
podagra, kæreste Zeus, gør mig til kødgaffel helt!²⁴¹

241. Paton, p. 405, note 1: The reading and the joke are obscure.

Straton 12.244 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,138 = Floridi, *Epigrammi* no. 86

Ἦν ἐσίδω τινὰ λευκόν, ἀπόλλυμαι· ἦν δὲ μελίχρουν,
καίομαι· ἦν ξανθὸν δ', εὐθὺς ὄλος λέλυμαι.

Straton 12.244 [distichon]

Farver

Ser jeg en dreng, der er hvid, er jeg solgt, har han farve som honning,
brænder jeg, hvis han er blond, er jeg komplet fortabt.

Straton 12.245 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,138 = Floridi, *Epigrammi* no. 87

Πᾶν ἄλογον ζῶον βινεῖ μόνον· οἱ λογικοὶ δὲ
τῶν ἄλλων ζῶων τοῦτ' ἔχομεν τὸ πλεόν
πυγίζειν εὐρόντες· ὅσοι δὲ γυναιξὶ κρατοῦνται,
τῶν ἀλόγων ζῶων οὐδὲν ἔχουσι πλεόν.

Straton 12.245 [disticha]

Kærlighedsideal

Alle forstandsløse dyr, de knepper kun deres mage.

Vi med forstand kan mer end alle andre dyr:

Røvpuling, det fandt vi på – men de, der styres af kvinder,
har ikke mere forstand end forstandsløse dyr.

Straton 12.246 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,138 = Floridi, *Epigrammi* no. 88

Ζεῦγος ἀδελφειῶν με φιλεῖ· οὐκ οἶδα, τίς αὐτῶν
δεσπόσινον κρίνω· τοὺς δύο γὰρ φιλέω.
χῶ μὲν ἀποστείχει, ὃ δ' ἐπέρχεται· ἔστι δὲ τοῦ μὲν
κάλλιστον τὸ παρόν, τοῦ δὲ τὸ λειπόμενον.

Straton 12.246 [disticha]

To brødre

Der er to brødre: De elsker mig, men jeg ved ikke, hvem jeg
skal ha' som herre, for jeg elsker dem lige højt.
Én går sin vej væk fra mig, mens den anden går til mig, og når han
er her, frydes jeg – men længslen er lige så skøn.

Straton 12.248 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,140 = Floridi, *Epigrammi* no. 90

Τίς δύναται γνῶναι τὸν ἐρώμενον εἰ παρακμάζει,
πάντα συνῶν αὐτῷ μηδ' ἀπολειπόμενος;
τίς δύνατ' οὐκ ἀρέσαι τὴν σήμερον, ἐχθὲς ἀρέσκων;
εἰ δ' ἀρέσει, τί παθῶν αὔριον οὐκ ἀρέσει;

Straton 12.248 [disticha]

Blivende skønhed

Hvem kan erkende, at drengen, han elsker, begynder at ældes,
hvis han er altid hos ham og ikke skilles fra ham?
Den, der behaged i går, vil også i dag behage,
hvis han behager i dag, vil han i morgen igen.

Straton 12.249 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,140 = Floridi, *Epigrammi* no. 91

Βουποιήτε μέλισσα, πόθεν μέλι τοῦμόν ἰδοῦσα
παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν ὑπερέτασαι;
οὐ παύσῃ βομβεῦσα καὶ ἀνθολόγοισι θέλουσα
ποσσὶν ἐφάψασθαι χρωτὸς ἀκηροτάτου;
ἔρρ' ἐπὶ σοὺς μελίπαιδας ὅποι ποτέ, δραπέτι, σίμβλους,
μή σε δάκω· κήγῶ κέντρον ἔρωτος ἔχω.

Straton 12.249 [disticha]

Til en bi

Bi, som er skabt af en okse, hvorfor er du fløjet til drengens

sarte ansigt, da du havde set honning hos mig?
Hold dog op med at summe, lad være at røre med fødder,
som samler blomsternes støv, drengens reneste hud.
Væk til din kube med honningbørn, hvor den så ligger, din skulker,
pas du nu på mine stik – jeg har en kærlighedsbrod!

Straton 12.250 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,140 = Floridi, *Epigrammi* no. 92

Νυκτερινὴν ἐπίκωμος ἰὼν μεταδόρπιον ὥρην
ἄρνα λύκος θυρέτροις ἐῦρον ἐφισταότα,
υἷὸν Ἀριστοδίκου τοῦ γείτονος· ὃν περιπλεχθεὶς
ἐξεφίλουν ὄρκοις πολλὰ χαριζόμενος.
νῦν δ' αὐτῷ τί φέρων δωρήσομαι; οὔτ' ἀπάτης γὰρ
ἄξιος, Ἐσπερίης οὔτ' ἐπιορκοσύνης.

Straton 12.250 [disticha]

En natlig oplevelse

Efter min middag gik jeg om natten ud for at feste:
Jeg – en ulv – så et lam stående nær ved min dør,
naboen Aristodíkos' søn; jeg lagde armen
rundt om og kyssede ham, loved ham tusinde ting.
Hvad skal jeg gøre nu? Han fortjener jo ikke at snydes,
heller ikke at se falske vestlige²⁴² ord.

Straton 12.251 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,140 = Floridi, *Epigrammi* no. 93

Πρόσθε μὲν ἀντιπρόσωπα φιλήματα καὶ τὰ πρὸ πείρας
εἶχομεν· ἧς γὰρ ἀκμήν, Δίφιλε, παιδάριον.
νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γοννάζομαι οὐ παρεόντων

242. Udtrykket er ikke ganske klart, men betyder måske blot, at grækere anså italienere for upålidelige (Floridi).

ἕστερον· ἔστω γὰρ πάντα καθ' ἡλικίην.

Straton 12.251 [disticha]

Alt til tiden

Først har vi kysset hinanden, den ene mund til den anden,
førend akten: Du var, Dífilos, dog kun et barn.
Nu vil jeg be' dig for bagdelens skyld. Det varer jo ikke
længe, før den er væk: Alt til den rette tid!²⁴³

Straton 12.252 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,142 = Floridi, *Epigrammi* no. 94

Ἐμπρήσω σε, θύρη, τῆ λαμπάδι, καὶ τὸν ἔνοικον
συμφλέξας μεθύων εὐθὺς ἄπειμι φυγὰς,
καὶ πλώσας Ἀδριανὸν ἐπ' οἴνοπα πόντον ἀλήτης
φωλήσω γε θύραις νυκτὸς ἀνοιγομέναις.

Straton 12.252 [disticha]

Til døren

Dør, jeg vil brænde dig op med min fakkelt og ham, som bor her,
ja, jeg er sivende fuld, derefter stikker jeg af,
sejler så over det vinblå adriatiske hav og
ligger om natten på lur tæt ved en åben dør.

Straton 12.253 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,142 = Floridi, *Epigrammi* no. 95

Δεξιτερὴν ὀλίγον δὸς ἐπὶ χρόνον, οὐχ ἵνα παύσης
— κεί μ' ὁ καλὸς χλεύην ἔσχε - χοροῖτυπίης.
ἀλλ', εἰ μὴ πλευρῆ παρεκέκλιτο πατρὸς ἀκαίρως,
οὐκ ἂν δὴ με μάτην εἶδε μεθυσκόμενον.

243. Vers 3 = Hom. *Od.* 11.66 (fortolket noget anderledes).

Straton 12.253 [disticha]

Elskovskval

Ræk mig din højre hånd, men ikke for at forhindre
mig i at danse! – til grin gjorde den smukke mig!
nej, men hvis ikke han lå ubelejligt ved faderens side,
havde han ikke set, at jeg var fuld uden grund!

Straton 12.258 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,144 = Floridi, *Epigrammi* no. 98

Ἡ τάχα τις μετόπισθε κλύων ἐμὰ παίγνια ταῦτα
πάντας ἐμοὺς δόξει τοὺς ἐν ἔρωτι πόνοους·
ἄλλα δ' ἐγὼν ἄλλοισιν ἀεὶ φιλόπαισι χαράσσω
γράμματ' , ἐπεὶ τις ἐμοὶ τοῦτ' ἐνέδωκε θεός.

Straton 12.258 [disticha]

Udklang

Måske engang vil nogen, der hører de her bagateller,
tænke, at hver en ve var dog min egen kun.
Nej, hvad jeg skriver, det gør jeg for andre, der er pædofile,
siden jeg fik fra en gud evnen at digte sådan.

Thallos

Thallos er en græker fra Milet i Lilleasien, men det er åbenlyst, at han boede i Rom ud fra nedenstående digt. Om det er Germanicus eller Gaius, der menes med Caesar, er uvist. Thallos sættes til den første halvdel af det 1. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 212

Thallos II Gow and Page, *GP* 378 (6.235)

ἔσπερίοις μέγα χάρμα καὶ ἠώιοις περάτεσσι
Καίσαρ, ἀνικάτων ἔκγονε Ῥωμυλιδῶν,
αἰθερίην γένεσιν σέο μέλπομεν, ἀμφὶ δὲ βωμοῖς
γηθοσύνους λοιβὰς σπένδομεν ἀθανάτοισ.
ἀλλὰ σὺ παππώιοις ἐπὶ βήμασιν ἴχνος ἐρείδων
εὐχομένοις ἡμῖν πολὺ μένοισ ἐπ' ἔτος.

Thallos 6.235, *GP* 3414 [disticha]

Til Caesar

Caesar, du er en fryd for det fjerneste vesten og østen,
du er en ætling af Romulus' herlige folk.
Om din himmelske fødsel synger vi nu, og på andre
hælder vi glade vin ud til hver udødelig gud.
Sæt dine fødder i sporene, som din bedstefar satte,
alt mens vi beder om, at du bli'r længe hos os.

Theosebeia

Theosebeia er en kvindelig digter fra det 5. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Theosebeia 7.559 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,330

[Εἶδεν](#) Ἀκεστορίη τρία πένθεα· κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' Ἴπποκράτει καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῶ·
καὶ νῦν Ἀβλαβίου γοερῶ περὶ σήματι κείται
αἰδομένη μετὰ κείνου ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Theosebeia 7.559, Benzon 1884, 200 [daktyliske heksametre]

Lægen Ablabios

Tre begravelser har Akestoria set: Hun har klippet
håret først for Hippókrates; anden gang for Galénos.
Og her ligger hun på Ablabios' triste gravhøj,
undser sig, nu han er død, for at vise sig over for andre.

Kejser Tiberius

Page mener, at digtet er skrevet af kejser Tiberius.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Tiberius? Page, FGE 560

[ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, οἱ δὲ] ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

Ἔκτορ, Ἀρήιον αἶμα, κατὰ χθονὸς εἴ που ἀκούεις,
χαῖρε καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.

Ἴλιον οἰκεῖται κλεινὴ πόλις ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαιροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηφίλους·

Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρίστασο καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ
Θεσσαλίην κείσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνέαιδας.

Kejser Hadrian (eller Germanicus) 9.387, Page, FGE 560

Hektor

Hektor, du slægtning af Ares, hører du nede i jorden?

Hil dig! Og fald nu til ro lidt for dit fædreland.

Ilion bebos igen, den berømte by, skønt de mænd, som

bor der, er ringere end dig – og så elsker de krig!

Døde er myrmidonere. Rejs dig og sig til Achilleus:

“Hele Thessaliens land styrer Aineias' slægt!”

Tiberius Ilus

Page tilskriver digteren Tiberius Ilus dette epigram. Intet om ham vides.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Tiberius Ilus IV Page, *FGE* 550

[ΑΔΗΛΟΝ]

λεπτὸν ὑφηνάμενα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνα
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδετον εἶχε πάγαις,
ἀλλ' οὐ μιν λεπταῖσιν ἐπαιάζοντα ποδίστραις
τὸν φιλάοιδον ἰδὼν παῖδα παρετρόχασα,
λύσας δ' ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα καὶ τόδ' ἔλεξα·
“σώζου, Μουσεῖωι φθεγγόμενος κελάδωι.”

Anonym 9.372, Page, *FGE* 551 [disticha]

Edderkoppen og cikaden

Med sine slanke fødder væved en edderkop spindet,

og en cikade sad fast midt i det krogede net.

Da jeg fik øje på sangens veninde, der sad i det fine

spind, mens hun klaged sin nød, gik jeg ej hastigt forbi.

Rask befried jeg hende fra fælden og sagde så dette:

“Vær du nu reddet, for du taler med musernes røst!”

Kejser Trajan

Trajan er den romerske kejser, født i 53 i Spanien. Han regerede fra 98 til 117 og regnes for en af de bedre kejsere.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Trajan I Page, *FGE* 561 (11.418)

ἀντίον ἡελίου στήσας ῥίνα²⁴⁴ καὶ στόμα χάσκου

δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Kejser Trajan 11.418, Hundrup 1971, no. 30, Skelton 1971, 71, Penguin no. 588, *FGE* 561 [distichon]

Det levende solur

Stil dig med næsen mod solen og hold så munden vidtåben:

De, der passerer dig, ser sådan, hvad klokken den er!

244. Kejseren har her begået en metrisk fejl, idet rhina ...

Tullius Geminus

Gow og Page mener, at det er sandsynligt, at Tullius Geminus er identisk med C. Terentius Tullius Geminus, der var *consul suffectus* i 46 e.Kr. De har ikke meget tilovers for hans digteriske evner.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Tullius Geminus II Gow and Page, *GP* 262 (9.288)

οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος Ἄρει κείμαι,
ξείνε, Φιλιππίης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων Μαραθῶνα καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
ἔργα Μακεδονίης ἔγχρσι κεκλιμένα.
ὄμνυε νῦν νέκρας, Δημόσθενες· αὐτάρ ἔγωγε
καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Geminus 9.288, *GP* 2348 [disticha]

Slaget ved Chaironeia

Jeg, en sten, så byrdefuld for kekropider, er viet

Ares; jeg er et symbol på Filips modige sind.

Marathon håner jeg og bedriften ved Salamis' strande:

Disse vil bøje sig ned for Makedoniens spyd.

Sværg ved de døde, Demosthenes! Jeg vil være en byrde

både for den, som er død, og for de levende folk.

Tullius Geminus IX Gow and Page, *GP* 266 (16.205)

εἰς τὸ αὐτό

ἀντί μ' ἔρωτος Ἔρωτα βροτῶι θεὸν ὥπασε Φρύνηι
Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὐρόμενος·
ἢ δ' οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα, δέισε γάρ οἱ φρήν
μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβηι.
ταρβεί δ' οὐκέτι πού τὸν Κύπριδος ἀλλὰ τὸν ἐκ σοῦ,
Πραξίτελες, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

Tullius Geminus 16.205, GP 2384 [disticha]

Om Praxiteles' Eros-statue

Jeg, guden Eros, blev givet til Fryne til gengæld for elskov
af Praxíteles selv, der skabte løn og en gud.
Kunstneren blev ikke afvist, for Fryne var bange for guden,
at han for kunstens skyld skulle ta' pilene frem.
Ikke længere frygter hun Kypris' søn, men den, som
du, Praxíteles har skabt – for Kunsten var mor!

Tullius Sabinus

Intet vides med sikkerhed om Tullius Sabinus.

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *The Garland of Philip*, Cambridge 1968

Tullius Sabinus I Gow and Page, *GP* 372 (9.410)

σμίθος ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μνάγρης
δειλός, ὁ κακὸν θανάτου κέρδεα ληιζόμενος,
νευρολάλον Φοίβου χορδὴν θρίσειν· ἢ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἐλκομένη θηρὸς λαιμὸν ἀπεβρόχισεν.
τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ κατ' ἐχθρῶν
ἤδη καὶ κιθάρην εὐστοχον ὄπλον ἔχει.

Tullius Sabinus 9.410, *GP* 3364 [disticha]

Musen og lyrestrengen

Slikken efter enhver slags mad og uden frygt for

fælder – den gik på rov, risikered sit liv -

gnaved en mus den melodiske streng på Foibos' lyre.

Den sprang til stolen og greb musen rundt om dens hals.

Buens held til at træffe beundrede vi, for Apollon

har mod fjenderne en træfsikker lyre såvel.

Agathias Scholastikos

Agathias med tilnavnet Scholastikos blev født i Myrina i Aiolis (Lilleasien) og levede fra 536 til 582. Han studerede jura i Alexandria og Konstantinopel og blev gift med datteren til vennen Paulos, der også er kendt som digter. Næsten 100 digte er overleveret i *Den græske Antologi*.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 331

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London 1907, 245-259

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 352

Agathias Scholastikos 5.216 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,354

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσσης

θυμὸν ὀλισθηρῆς ἔμπλεον ἰκεσίης·

ἀλλὰ τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον, ὅσσον ἐρύσσαι

ὀφρύας, ὅσσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.

ἔργον γάρ τι γυναιξίν ὑπερφιάλους ἀθερίζειν

καὶ κατακαγχάζειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων.

κείνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικός, ὃς τάδε μίξει

οἶκτον ἔχων ὀλίγη ξυνὸν ἀγνηορίη.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.216 [disticha]

Frierbelæring

Er du forelsket? Lad ikke dit mod gå i knæ, så det bliver
fuldstændigt opfyldt af flæbende tiggeri.
Hold dine tanker i ro og bevar du gerne din stolthed,
se kun på pigen med et ganske tilfældigt blik.
Kvinderne plejer jo at foragte dem, der er stolte,
og de ler højt ad dem, der har patetiske træk.
Han er den bedste elsker, som netop forstår at blande
sin underdanighed med en smule mandig natur.

Agathias Scholastikos 5.261 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,384

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόινος· ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσσαι,
πρῶτα σὺ γενομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
εἰ γὰρ ἐπιψάσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
εὐμαρὲς οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον·
πορθμεύει γὰρ ἔμοιγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα
καὶ μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.261, Mackail 1906, 1.9, Penguin no. 820

[disticha]

Bægerets kys

Vin er jeg ligeglad med, men hvis du vil se mig beruset,
så skal du smage den først, da ta'r jeg gerne imod!
For hvis du rører med læber, er det umuligt at være
ædru – hvor er han dog sød, han, der skænker min vin.
Kysset fra dig bli'r færget af bæget til mig herhenne,
og det beretter om den fryd, som det tog imod.

Agathias Scholastikos 5.267 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,388

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Τί στενάχεις; —“Φιλέω.” —Τίνα; —“Παρθένον.” —³Ἡ ῥά γε καλήν; —
 ”Καλὴν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην. —
 Ποῦ δέ μιν εἰσενόησας; —”Ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθὼν
 ξυνῆ κεκλιμένην ἔδρακον ἐν στιβάδι.” —
 Ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; —Ναὶ ναί, φίλος· ἀμφαδίην δὲ
 οὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ’ ὑποκλεπτομένην.” —
 Τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον; —”Ἀτρεκὲς ἔγνων,
 ὅττι γε τῶν κτεάνων πουλὺ τὸ λειπόμενον.” —
 Ἐγnows; οὐ φιλέεις, ἐψεύσαο. πῶς δύναται γὰρ
 ψυχὴ ἐρωμανέειν ὀρθὰ λογιζομένη;

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.267 [disticha]

Den beregnende

Hvorfor dit suk? – “Jeg elsker.” – Hvem er det? – “En pige.” – Og dejlig? –
 “I mine øjne bestemt er hun så dejlig som få!”
 Hvor fik du øje på hende? – “Jeg var blevet indbudt til middag,
 hvor jeg så, at hun lå sammen med andre til bords.” –
 Har du et håb om at vinde? – “Ja, ja, kære ven, men jeg ønsker
 hemmelig kærlighed kun, ikke en åbenlys flirt.” –
 Du er vel bange for at blive gift efter loven? – “Det er jeg,
 for jeg har fået besked om, at hun kun ejer lidt.”
 Fået besked! Du er ikke forelsket, du lyver! Hvordan kan
 hjertet elske så højt, når det regner så godt!

Agathias Scholastikos 5.269 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,390

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Δισσῶν θηλυτέρων μούνος ποτε μέσσοσ ἐκείμην,
 τῆσ μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ χαριζόμενος.
 εἶλκε δέ μ’ ἢ φιλέουσα· πάλιν δ’ ἐγώ, οἷά τέ τις φώρ,
 χεῖλει φειδομένω τὴν ἑτέρην ἐφίλου,

ζῆλον ὑποκλέπτων τῆς γείτονος, ἥς τὸν ἔλεγχον
καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον· Ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι
ὡς τὸ φιλεῖν χαλεπὸν, δισσὰ κολαζομένῳ.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.269

Mellem to flammer

Nylig lå jeg til bords som eneste mand med to kvinder:
Én holdt jeg meget af, én holdt meget af mig.
Hun, der var glad for mig, trak mig over, mens jeg som tyven
kysset den anden med læben, der syntes forstilt,
så jeg ku' undgå naboens skinsyge, for jeg var bange,
at hun ku' ytre et ord, der ville skille os ad.
Nedslået sagde jeg så: "At elskes er mig en plage,
ligesom at elske er kval: Jeg lider dobbelt straf!"

Agathias Scholastikos 5.273 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,392

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἡ πάρος ἀγλαΐησι μετάρσιος, ἥ πλοκαμίδας
σειομένη πλεκτὰς καὶ σοβαρευομένη,
ἡ μεγαλαυχήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης
γήραϊ ῥικνώδης τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.
μαζὸς ὑπεκλίνθη, πέσον ὀφρύες, ὄμμα τέτηκται,
χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.
τὴν πολιὴν καλέω Νέμεσιν πόθου, ὅτι δικάζει
ἔννομα ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.273 [disticha]

Nemesis i alderdommen

Hun, der var før så stolt af sin skønhed og rystede håret,

der var flettet så smukt, og stak næsen i sky,
hun, der kun så med foragt på mine private sorger,
hun er nu krummet af år, charmen er ganske væk.
Brysterne hænger, brynet er borte, øjnene døde,
læberne plaprer med ord, der viser senilitet.
Hendes grå hår vil jeg kalde elskovs nemesis: Hun er
dømt med fuld ret, for den er nærmest ved den, der er stolt.

Agathias Scholastikos 5.280 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,398

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἡ ῥά γε καὶ σύ, Φίλινα, φέρεις πόθον; ἡ ῥα καὶ αὐτὴ
κάμνεις ἀυαλέοις ὄμμασι τηκομένη;
ἢ σὺ μὲν ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἡμετέρης δὲ
φροντίδος οὔτε λόγος γίνεται οὔτ' ἀριθμός;
εὐρήσεις τάχ' ὅμοια, τεῆν δ' ἀμέγαρτε, παρειῆν
ἀθρήσω θαμινοῖς δάκρυσι τεγγομένην.
Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος, ἐν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευόμενας.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.280, Mackail 1906, 1.34 [disticha]

Den afvisende pige

Føler du også en længsel, Filinna? Har sygdom grebet
dig, så du tæres hen med et brændende blik?
Eller du ligger måske i den sødeste søvn uden tanke
på mine kvaler nu, uden at regne med dem.
Du vil en dag komme ud for det samme, grusomme pige,
så vil jeg se din kind vædet af tårernes strøm.
Kypris er ellers en hadefuld gud. Dog dette gode
har hun: Hun hader enhver kvinde med storsnudet sind!

Agathias Scholastikos 5.282 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,398

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἡ ῥαδιωὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
τὴν ἀπὸ τῆς ἡβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν,
ἀλλ' ἔτι μαρμαίρουσι παρηίδες, ὄμμα δὲ θέλγειν
οὐ λάθε· τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκάς οὐκ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν· ἐνθάδε δ' ἔγνω,
ὅττι φύσιν νικᾷ ὁ χρόνος οὐ δύναται.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.282 [disticha]

Pigefrisk

Mélite står nu på tærsklen til alderdom, men hun har endnu
charmen fra ungdommens tid, slank som hun stadig er.
Kinderne funkler endnu, og øjnene har aldrig glemt at
lokke os til, selvom hun er ganske pænt til års.
Men hendes stolthed som pige, den har hun bevaret, og jeg har
lært, at tiden formår ikke at tæmme natur.

Agathias Scholastikos 5.285 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,400

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Εἰργομένη φιλέειν με κατὰ στόμα διὰ Ῥοδάνθη
ζώνην παρθενικὴν ἐξετάνουσε μέσην
καὶ κείνην φιλέεσκεν· ἐγὼ δέ τις ὡς ὀχρηγὸς
ἀρχὴν εἰς ἐτέρην εἶλκον ἔρωτος ὕδωρ,
αὐερύων τὸ φίλημα· περὶ ζωστήρα δὲ κούρης
μάστακι ποππύζων τηλόθεν ἀντεφίλου.
ἦν δὲ πόνου καὶ τοῦτο παραίφασις· ἡ γλυκερὴ γὰρ
ζώνη πορθμὸς ἔην χεῖλεος ἀμφοτέρου.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.285 [disticha]

Bæltet

Jeg ville kysse den skønne Rhodanthe på munden, men hun tog
bæltet og strakte det ud, så det var midt mellem os,
kyssede det ømt, og jeg, som var jeg en grøftegraver,
ledte nu strømmen til elskovens anden vej,
sugede kyssene op, og med munden på pigens bælte
gav jeg det smækkys, så at jeg gengældte de kys.
Det var en trøst i min pine, for hendes dejlige bælte
var som en færge, der nu sejled fra mund til mund.

Agathias Scholastikos Beckby, *Anthologia Graeca* 1,402

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Σπεύδων εἰ φιλέει με μαθεῖν εὐώπις Ἐρευθῶ,
πείραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέω·
”Βήσομαι ἐς ξείνην τινά που χθόνα· μίμνε δέ, κούρη,
ἄρτίπος, ἡμετέρου μῆστιν ἔχουσα πόθου.”
ἡ δὲ μέγα στονάχῃσεν καὶ ἤλατο καὶ τὸ πρόσωπον
πλήξεν καὶ εὐπλέκτου βότρυον ἔρηξεν κόμης,
καὶ με μένειν ἰκέτευσεν· ἐγὼ δὲ τις ὡς βραδυπειθῆς
ὄμματι θρυπτομένω συγκατένευσα μόνου.
ὄλβιος ἐς πόθου εἰμί· τὸ γὰρ μενέαινον ἀνύσσαι
πάντως, εἰς μεγάλην τοῦτο δέδωκα χάριν.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.287 [disticha]

Ægte kærlighed?

Jeg ville vide, om jeg var elsket af skønne Ereutho,
og jeg fandt da på en plan, så jeg ku' prøve den små:
"Jeg skal af sted til et fremmed land, men bliv du, min pige,
her, mens du tænker på kærligheden, vi har."
Hun gav sig til at klage, sprang op og kradsed sit ansigt,

flåede dernæst sit hår, som var flettet så pænt,
bad mig blive derhjemme. Jeg lod nu, som om jeg tøved,
og med minen forstilt nikkede jeg blot et ja.
Jeg er en lykkelig elsker, for det, som jeg ønskede at gøre
allermest, har jeg gjort som den fineste gunst.

Agathias Scholastikos 5.289 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,404

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἡ γραῦς ἡ τρικώρωνος, ἡ ἡμετέρους διὰ μόχθους
μοίρης ἀμβολίην πολλάκι δεξαμένη,
ἄγριον ἦτορ ἔχει καὶ θέλγεται οὔτ' ἐπὶ χρυσῶ
οὔτε ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ.
τὴν κούρην δ' αἰεὶ περιδέρεται· εἰ δέ ποτ' αὐτὴν
ἀθρήσει κρυφίοις ὄμμασι ῥεμβομένην,
ἂ μέγα τολμήεσσα, ῥαπίσμασιν ἀμφὶ πρόσωπα
πλήσσει τὴν ἀπαλὴν οἰκτρὰ κινυρομένην.
εἰ δ' ἔτεόν τὸν Ἄδωνιν ἐφίλαο, Περσεφόνηια,
οἴκτειρον ξυνῆς ἄλγεα τηκεδόνος.
ἔστω δ' ἀμφοτέροισι χάρις μία, τῆς δὲ γεραιῆς
ῥύεο τὴν κούρην, πρὶν τι κακὸν παθέειν.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.289 [disticha]

Glemt af døden

Konen er gammel som kragen – gange med tre! – og det ærgrer
mig, at hun ofte har fået endnu en omgang af år!
For hendes hjerte er grusomt og blødgøres ikke af gullet,
heller ikke af et stort bæger ublandet vin.
Altid vogter hun pigen med blikket: Hvis denne betragter
mig med et stjålent blik, er hun der straks som en smed,
slår da med voldsomme slag den yndige piges ansigt,

så hun straks bryder ud i en ynkværdig gråd.
Persefoneia, hvis nu det er sandt, at du elsked Adonis,
vis sympati for os to, se til vor fælles kval!
Skænk os nu begge én eneste gunst: Befri fra den gamle
pigen og send hende væk, førend der sker hende ondt!

Agathias Scholastikos 5.294 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,408

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἦ γραῦς ἡ φθουερὴ παρεκέκλιτο γείτοιν κούρη,
δόχμιον ἐν λέκτρῳ νῶτον ἐρεισαμένη
προβλής ὡς τις ἔπαλξις ἀνέμβατος· οἶα δὲ πύργος
ἔσκεπε τὴν κούρην ἀπλοῖς ἐκταδίη.
καὶ σοβαρὴ θεράπεινα πύλας σφίγξασα μελάθρου
κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βριθομένη.
ἔμπης οὐ μ' ἐφόβησαν· ἐπεὶ στρεπτήρα θυρέτρου
χερσὶν ἀδουπήτοις βαιὸν ἀειράμενος
φρυκτοὺς αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥιπίσμασι λώπης
ἔσβεσα, καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ
τὴν φύλακα κνώσσουσαν ὑπέκφυγον· ἦκα δὲ λέκτρον
νέρθεν ὑπὸ σχοίνοις γαστέρι συρόμενος,
ὠρθοῦμην κατὰ βαιόν, ὅπη βατὸν ἔπλετο τείχος·
ἄγχι δὲ τῆς κούρης στέρνον ἐρεισάμενος
μαζοὺς μὲν κρατέεσκον, ὑπεθύφθην δὲ προσώπῳ
μάστακα παιῶνων χεῖλεος εὐαφίη.
ἦν δ' ἄρα μοι τὰ λάφυρα καλὸν στόμα, καὶ τὸ φίλημα
σύμβολον ἐννυχίης εἶχον ἀεθλοσύνης.
οὐπω δ' ἐξαλάπαξα φίλης πύργωμα κορείης,
ἀλλ' ἔτ' ἀδρήτῳ σφίγγεται ἀμβολίη.
ἔμπης ἦν ἐτέροιο μόθου στήσωμεν ἀγῶνα,
ναὶ τάχα πορθήσω τείχεα παρθενίης,

οὐδ' ἔτι με σχήσουσιν ἐπάλλξεις· ἦν δὲ τυχήσω,
στέμματα σοὶ πλέξω, Κύπρι τροπαιοφόρε.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.294 [disticha]

Et natligt besøg

Der lå ved siden af pigen en gammel, misundelig kone,
som havde lagt sig på tværs, liggende ned på sin ryg,
lissom et forsvarsværk, umulig at stige op på;
pigen var dækket af tæppet, der var strakt ud;
tjenestepigen var hurtig, da hun skulle låse døren,
lå nu og tyngedes ned af megen ublandet vin.
Men de skræmte mig ikke; forsigtigt, med lydløse hænder
løfted jeg ganske let døren rundt om dens tap.
Lampen, der brændte, slukkede jeg ved at vifte med kappen;
sidelæns sneg jeg mig da gennem kammeret ind,
undgik den sovende vagtpost; så krøb jeg ned under sengen,
trak mig med stropperne frem, mens jeg lå på min bug,
gradvist rejste jeg mig dér, hvor muren viste sig farbar,
satte mig tæt ved det sted, hvor hun lå på sin seng,
brysterne fik jeg fat, og jeg svælgede i hendes ansigt,
fodrede munden med læbernes bløde kys.
Byttet, jeg fik, var kun hendes dejlige mund, og kysset
fik jeg da som symbol på den natlige kamp.
Endnu ikke har jeg erobret den elskedes fæstning,
hun er stadig bag lås, kampen er udsat nu.
Hvis jeg alligevel starter på krigen igen, kan det være,
at hendes jomfrubur bliver erobret af mig,
at hendes forsvar gi'r efter for mig. Hvis nu det vil lykkes,
fletter jeg kransen til dig, Kypris, for du giver sejr!

Agathias Scholastikos 5.297 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,410

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἡθίοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὀππόσος ἡμῖν
ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυτέραις.
τοῖς μὲν γὰρ παρέασιν ὀμήλικες, οἷς τὰ μερίμνης
ἄλγεα μυθεῖνται φθέγματι θαρσαλέω,
παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα καὶ κατ' ἀγνιάς
πλάζονται γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι·
ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθροις
κρυπτόμεθα ζοφεραῖς φροντίσι τηρόμεναι.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.297 [disticha]

Pigernes lod

Unge mænd bli'r ikke ramt af så mange plager,
som rammer piger, for vi er mere sarte end dem.
De har jo venner på samme alder, til hvem de fortæller
om bekymring og sorg med et fortrøstningsfuldt sind.
De har jo lege, der muntre dem op, og de kan jo strejfe
rundt i gaderne, mens de kan bese maleri.²⁴⁵
Vi derimod må ikke engang få solen at se, men
gemmes i kamrene væk, plaget af sort humør.

Agathias Scholastikos 5.299 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,412

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

”Μηδὲν ἄγαν” σοφὸς εἶπεν· ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέραστος,
ὡς καλός, ἤέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις,
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμείο
κείσθαι τῆς κούρης, τῆς τάχα κερδαλέης·

245. Således Paton og Waltz. Beckby fortolker det som malede ansigter.

ἡ δ' ὑπερηέρθη σοβαρὴν θ' ὑπερέσχεθεν ὀφρὺν
ὥσπερ τοῖς προτέροις ἤθεσι μεμφομένη.
καὶ νῦν ὁ βλοσυρωπός, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθής,
ὁ πρὶν ἀερσιπότης, ἤριπον ἐξαπίνης·
πάντα δ' ἔναλλα γέγοντο· πεσῶν δ' ἐπὶ γούνασι κούρης
ἴαχον· “Ἰλήκοις, ἤλιτεν ἡ νεότης.”

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.299 [disticha]

Rolleskift

“Alt med måde!” sagde en vismand: I al min stolthed
mente jeg nu, at jeg var både elskværdig og smuk.
Ja, jeg troede endda, at pigen var her i min hule
hånd fuldt og helt, var hun nok ganske snu af natur.
Men det er hende, der stikker sin næse i sky, og hun er nu
stolt, som om hun har fortrudt tidligere venlig færd.
Jeg med det barske ansigt, en fast, urokkelig vilje,
flyvende højt, men så faldt jeg pludselig ned på jord.
Alt blev forvandlet. Jeg kastede mig på knæ foran pigen,
“Nåde!” skreg jeg, “Du skal tilgive mig – jeg var ung!”

Agathias Scholastikos 5.302 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,414

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ποίην τις πρὸς ἔρωτας ἴοι τρίβου; ἐν μὲν ἀγυαῖς
μαχλάδος οἰμῶξεις χρυσομανῆ σπατάλην.
εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσοις λέχος, ἐς γάμον ἤξεις
ἔννομον ἢ ποιναὺς τὰς περὶ τῶν φθορέων.
κουριδίαις δὲ γυναιξίν ἀτερπέα κύπριν ἐγείρειν
τίς κεν ὑποτλαίη, πρὸς χρέος ἐλκόμενος;
μοίχια λέκτρα κάκιστα καὶ ἔκτοθέν εἰσιν ἐρώτων,
ὧν μέτα παιδομανῆς κείσθω ἀλιτροσύνη.

χήρη δ' ἡ μὲν ἄκοσμος ἔχει πάνδημον ἐραστὴν
καὶ πάντα φρονέει δήνεα μαχλοσύνης.
ἡ δὲ σαοφρονέουσα μόλις φιλότητι μιγείσα
δέχνυται ἀστόργου κέντρα παλιμβολίης
καὶ στυγέει τὸ τελεσθέν· ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῦς
ἄψ' ἐπὶ λυσιγάμους χάζεται ἀγγελίας.
εἰ δὲ μιγῆς ἰδίῃ θεραπαινίδι, τλήθῃ καὶ αὐτὸς
δοῦλος ἐναλλάγδην δμωίδι γινόμενος.
εἰ δὲ καὶ ὀθνεῖη, τότε σοι νόμος αἴσχος ἀνάψει,
ὑβριν ἀνιχνεύων δώματος ἀλλοτρίου.
πάντ' ἄρα Διογένης ἔφυγεν τάδε, τὸν δ' ὑμέναιον
ἦειδεν παλάμη Λαίδος οὐ χατέων.

Agathias Scholastikos Scholastikos 5.302, Hundrup 1923, 9-10, 1971, no. 37 [disticha]

Pessimisme

Hvilken vej skal man vandre til Eros' es rige? På gaden
vil du begræde den pris, luderne²⁴⁶ ta'r for din lyst.
Hvis du søger en jomfrus seng, bli'r du gift efter loven,
ellers venter der dig straf, som forførere får.
Hvem kan nu holde ud at vække en glædesløs Kypris
til en lovformelig viv, drevet dertil af sin pligt?
Ægteskabsbrud er det værste og tæller ikke som elskov,
pæderasti skal du regne i lighed med det.
Enken har hvermand som elsker, hvis ikke hun ejer orden,
og hun har hovedet fuldt af erotiske fif.
Hvis hun er ærbar og kun med nølen gi'r efter for elskov,
mærkes en grusom brod, da hun fortryder så stærkt,
og hun vil hade sin handling. Men har hun lidt skam i livet,

246. Dirne (Beckby), courtesan's (Paton).

trækker hun sig, og du bli'r aldrig med hende gift.
Går du i seng med din egen slavinde, skal du betænke,
at du selv skifter plads og får en slaves lod.
Hvis det sker med en andens, vil loven ramme med skændsel,
når den har hørt om din vold mod en anden mands hus.
Alt dette undgik Diogenes, for han sang bryllupshymnen
helt med sin egen hånd, Laïs bekymred ham ej.

Agathias Scholastikos 6.72 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,470

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτώκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
βακχιάδος, πουλὴν βότρυν ἀμεργόμενον.
ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν· ἀπροϊδῆς δὲ
ἐγκέφαλον πλήξας ἐξέκλυσε λίθῳ.
εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος· “Ἄ τάχα Βάκχῳ
λοιβῆς καὶ θυέων μικτὸν ἔδωκα γέρας.”

Agathias Scholastikos Scholastikos 6.72 [disticha]

Haren som offer

Jeg så en hare, der sad ved siden af Bacchos'es planter,
mens den gnaskede løs: Druer i klasevis.
Bonden fik det at vide, og haren opdaged intet,
da han slog hjernen ud ved at slå med en sten.
Landmanden sa' med triumf: "Aha, nu har jeg til Bacchos
givet et offer af vin og et offer af kød!"

Agathias Scholastikos 7.204 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,124

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Οὐκέτι που, τλήμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,
πλεκτὸς λεπταλαίαις οἶκος ἔχει σε λύγοις,

οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος Ἑριγενείης
ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἴλουρος ἀπέθρισε· τᾶλλα δὲ πάντα
ἤρπασα, καὶ φθονερῆν οὐκ ἐκόρεσσε γένυν.
νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις, ἀλλὰ βαρεία,
μὴ τὸ τεὸν κείνη λείψανον ἐξερύση.

Agathias Scholastikos Scholastikos 7.204, Penguin no. 823 [disticha]

Agerhønen 1

Stakkels agerhøne, vandret af sted fra klipper,
huset af vidjeflet skærmer dig ikke mer.
Ikke mer skal du ryste spidsen af vingen ved, at
Erigeneia når dig med dit klareste blik.
Katten bed hovedet af, og resten har selv jeg samlet,
inden den nåede at mætte sin grådige mund.
Nu skal du dækkes af jord, ikke let, men så at den tynger,
for at katten ej kan trække dig ud af din grav!

Agathias Scholastikos 7.205 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,124

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΑΘΙΟΥ

Οικογενῆς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα
ζῶειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις;
οὐ σε, φίλη πέρδιξ, φθιμένην ἀγέραςτον ἐάσω,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην.
ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσόκε ρέξω,
ὅσσοι ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔτευξε τάφω.

Agathias Scholastikos Scholastikos 7.205, Penguin no. 824 [disticha]

Agerhønen 2

Mon vel katten i huset kan regne med, at den får lov til

at blive boende hos mig? Agerhønen blev ædt!
Agerhøne, du kære, som død skal der vises dig ære:
Men af hensyn til dig slår jeg din fjende ihjel.
Din sjæl vil nemlig aldrig få ro, førend jeg har udført
det, som Pyrrhos fik gjort ved Achilleus's grav.

Agathias Scholastikos 7.220 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,134

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἐρπων εἰς Ἐφύρην τάφον ἔδρακον ἀγκικέλευθον
Λαῖδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
δάκρυ δ' ἐπισπείσας· “Χαίροις, γύναι· ἐκ γὰρ ἀκουῆς
οἰκτείρω σε,” ἔφη, “ἦν πάρος οὐκ ἰδόμην.
ἂ πόσον ἠιθέων νόου ἤκαχες· ἀλλ' ἴδε, Λήθην
ναίεις, ἀγλαίην ἐν χθονὶ κατθεμένη.”

Agathias Scholastikos Scholastikos 7.220, Plum 1828, IV.21 [disticha]

Hetæren Laiis

Éfyra var mit mål, og ved vejen så jeg den gamle
Lais's gravsted her, sådan som indskriften si'r.
Tårer fyldte mit øje; jeg sagde: “Selvom jeg aldrig
så dig i live, da har rygtet ramt mig så hårdt!”
Hvor mange unge mænd har du plaget! Du bor ved
Lethe, mens du har lagt skønheden dybt ned i jord!

Agathias Scholastikos 7.567 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,334

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Κανδαύλου τόδε σῆμα· Δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα
οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μηδὲ φανῆναι,
ἀλλ' ἦ τὸν πρὶν ἔχειν ἢ τὸν ἐπιστάμενον.

ἦν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν· οὐ γὰρ ἂν ἕτλη
δείξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις.

Agathias Scholastikos Scholastikos 7.567 [disticha]

Kandaules

Her er Kandaules' grav; min skæbne blev set af Dike,
som erklæred, at min kone var uden skyld.
Hun havde ingen lyst til at vise sig nøgen for to mænd,
kun for sin første mand, eller for manden, der så.
Ondt måtte ramme Kandaules: For han havde ikke vovet
at vise konen frem for en anden mands blik.

Agathias Scholastikos 7.572 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,336

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὄροφῆ πέσε, τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν ἀλλήλοισι εἰσέτι μισγομένους.
ξυνη δ' ἀμφοτέροισι κατέχει παγίς, εἰν ἐνὶ δ' ἄμφω
κεῖνται συζυγίης οὐκέτι πανόμενοι.

Agathias Scholastikos Scholastikos 7.572 [disticha]

Horkarlen

Hemmeligt fryded en mand sig ved elskov, der ikke var tilladt,
stjal sig ned i en seng, som ikke tilhørte ham.
Pludselig styrtede taget på huset ned og dækked
de to forvorpne, mens de stadig lå favn i favn.
Begge var fanget af samme fælde. Nu ligger de begge
i samme grav, og de er altid forbundet som par.

Agathias Scholastikos 9.442 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,278

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΜΥΡΡΙΝΑΙΟΥ

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι· τὸν δ' ἐσιδοῦσα

εὐκτέανος κούρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ

καί μιν θῆκε σύνευνον· ὁ δ' ἐκ βιότοιο πενιχροῦ

δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγνηορίης.

ἡ δὲ Τύχη γελώσα παρίστατο καὶ ποτὶ Κύπριν·

“Οὐ τεὸς οὗτος ἀγών, ἀλλ' ἐμός ἐστιν” ἔφη.

Agathias Scholastikos Scholastikos 9.442 [disticha]

Den rige pige

Kummerligt leved en fisker af fangsten. En pige med penge

så ham og ramtes af kærlighed i sit sind.

Han blev nu hendes mand, og efter sit fattige levned

blev han så opblæst, at han var en rigtig tyran.

Smilende stod da Skæbnen ved siden af Kyprios og sagde:

“Hvem er den sejrende her? Mon det er dig eller mig?”

Agathias Scholastikos Beckby, *Anthologia Graeca* 3,384

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα καὶ ἡ πολυόλβος ἔδωδῆ

ἐνθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.

οἱ γὰρ φασιανοὶ τε καὶ ἰχθύες αἵ θ' ὑπὲρ ἴγδιν

τρίψιες ἢ τε τόση βρωματομιξάπατη

γίνεται ἐνθάδε κόπρος· ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστήρ,

ὅπποσα πειναλή δέξατο λαυκανίη.

ὄψὲ δὲ γινώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῆτιν αἰείρων

χρυσοῦ τοσσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο.

Agathias Scholastikos Scholastikos 9.642, Penguin no. 828, cf. indskrift i Efesos [disticha]

Latrinerne i Smyrna 1

Hele den luksus, man finder ved mad og righoldige spiser,
udskilles her og har da ikke den pragt, de besad.
Alle fasaner og fisk og alt, hvad der knuses af lækkert
nede i mortren, ja hver ret, der rummer alt rart,
ender nu her som lort; og maven skiller sig af med
alt, hvad svælget tog ind i sin voldsomme sult.
Sent erkender en mand, at det var en tåbelig tanke,
at han for megen guld kun købte aske og støv.

Agathias Scholastikos Beckby, *Anthologia Graeca* 3,384

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τί στενάχεις κεφαλὴν κεκακωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώξεις μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
ἐς τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις,
ἐκθλίψαι δοκέων μάστακος ἐργασίην;
μόχθων τοσσατίων οὔ σοι χρέος, εἰ παρὰ δαιτὶ
μὴ τοῦ ἀναγκαίου πούλῳ παρεξετάθης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα καὶ στόμα τέρπει
βρώμασιν εὐτυχίην κείνα λογιζόμενος·
ἐνθάδε δ' ἀσχάλλεις, μούνη δ' ἀλιτήματα λαιμοῦ
ἢ γαστήρ τίνει πολλάκι τυπτομένη.

Agathias Scholastikos Scholastikos 9.643 [disticha]

Latrinerne i Smyrna 2

Hvorfor sukker du nu og har ondt i dit hoved? Og hvorfor
jamrer du højt, når ethvert lem på dig selv føles tungt?
Hvorfor slår du din mave og bliver ved hele tiden?

Tror du, at det presses ud, som var din kæbes værk?
Al denne kval var ikke nødvendig, hvis du ved bordet
ikke fyldte dig op langt mere, end det var godt.
Men når du ligger til bords, er du stolt og fryder din gane
med en mængde af mad – det er lykken for dig!
Ærgerlig, det er du nu, og for alle halsens synder
giver maven en bod, når den bli'r slået så hårdt!

Agathias Scholastikos 10.68 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,510

ΑΓΑΘΙΟΥ

Καλὸν μὲν στυγόμενον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότης μὴ ποτέ σε κλονέοι.
θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κακόν, οὐνεκα κείναις
κυπριδίουσ ὄαρουσ πότνα δέδωκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος· ἦ γὰρ ἐκείνων
οὐδὲν ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης·
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες ἐς ἀλλήλους ξείνου ἄγουσι γάμον.

Agathias Scholastikos 10.68 [disticha]

Mod homoseksualitet

Bedst er at have et sind, der afviser sengen; men hvis du
absolut må, så forsag fuldstændigt elskov til mænd.
Let er dét onde: At elske en kvinde – en venlig natur har
nemlig givet til dem elskovs fortryllende sprog.
Se blot på dyrenes arter, for ingen blandt dem vil krænke
loven, der er i kraft over for ægteskabsbånd.
Kvindelig bindes nemlig til mandlig: Kun mænd, der er frække,
indgår forbindelse med én, der har samme køn!

Agathias Scholastikos 10.69 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,512

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τὸν θάνατον τί φοβείσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα,
τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὀδύνας;
μῦνον ἅπαξ θνητοῖς παραγίνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον·
αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν καὶ μεταβαλλόμεναι.

Agathias Scholastikos 10.69 [disticha]

Frygt for døden

Hvorfor frygter I døden? Den bringer os hvile og sætter
punktum for sygdom og for plagerne, fattigdom gi'r.
Døden kommer kun én gang til os, og aldrig har nogen
dødelig oplevet, at den kom tilbage igen.
Sygdomme derimod – der er mange forskellige, og de
skifter og rammer snart én, snart en anden blandt os.

Agathias Scholastikos 11.57 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,574

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδει Βάκχω
Οἰνοπίων, ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας·
ἀλλ' ἔτι διψῶων ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρὶ
ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένῃ·
οἱ δὲ νέοι ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ
τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἔτι πινομένας.
πῖνε, γέρον, καὶ ζῆθι· μάτην δ' ἄρα θεῖος Ὅμηρος
τείρεσθαι πολιῆν ἐκ νεότητος ἔφη.

Agathias Scholastikos Scholastikos 11.57 [disticha]

Den gamle vindrikker

Nu havde gamle Oinopion fyldt sin mave med vin, der
havde en fin bouquet: Bægret blev ikke sat væk!
Tørstig var han endnu, og han lasted sin egen hånd, der
ikke havde øst op fra kratéren med vin.
Snorkende ligger de unge, og ingen har længere styrke
til at tælle de glas, der bliver drukket endnu.
Drik, gamle mand, og lev! Når den store Homer havde sagt, at
gamle mænd plages af de unge mænd – så er det snak!

Agathias Scholastikos 11.64 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,578

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπίρονα καρπὸν Ἰάκχου
ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἤδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέρρειεν· οἶα δὲ λέμβοι
κισσύβια γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ῥοθίων,
οἷσιν ἀρυσσάμενοι σχέδιον ποτὸν ἤνομεν ἤδη
θερμῶν Νηιάδων οὐ μάλα δευόμενοι.
ἢ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα Ῥοδάνθη
μαρμαρυγῆς κάλλους νᾶμα κατηγλάισεν.
πάντων δ' ἐκδεδόνητο θαλὴ φρένες, οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὃς οὐ Βάκχῳ δάμνατο καὶ Παφίῃ.
τλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν εἶρπε παρὰ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν,
τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μῶνον ἐπαιζόμεθα.

Agathias Scholastikos Scholastikos 11.64 [disticha]

Vinpersefest

Vi trådte rundt på Iacchos' enorme mængde af frugter,
mens vi fletted i flæng bacchiske rytmer dertil.
Nu løb der ned et umådeligt brus, og som fiskerbåde

svømmede træbægre han over den bølgende sø.
 Snart ved at øse med dem blev et gilde improviseret
 uden at bruge af varme najaders drik.
 Over vinpressen bøjede sig den smukke Rhodanthe,
 og med sin strålende pragt gjorde hun væsken mer skøn.
 Alles hjerter slog da med hast, og alle kom vi
 under Bacchos' magt, i Afrodites vold.
 Stakkels os! For vinen flød rigeligt for vore fødder:
 Elskov spiste os af kun med et håb om den!

Agathias Scholastikos 11.354 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,718

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἄλλον Ἀριστοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
 σκιυδαλαμοφράστην αἰπυτάτης σοφίης,
 τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνείρετο· “Πῶς θέμις εἰπεῖν
 τὴν ψυχὴν; θνητὴν ἢ πάλιν ἀθάνατον;
 σῶμα δὲ δεῖ καλέειν ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
 τακτέον ἢ ληπτοῖς ἢ τὸ συναμφότερον;”
 αὐτὰρ ὁ τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων
 καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον Ἀριστοτέλους,
 καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι Πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοῦς
 πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀτρεκίην.
 εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, εἶτα γενείου
 ἄκρα καταψήχων τὴν λύσιν ἐξέφερεν·
 “Εἴπερ ὅλως ἔστι ψυχῆς φύσις—οὐδὲ γὰρ οἶδα—,
 ἢ θνητὴ πάντως ἔστιν ἢ ἀθάνατος,
 στεγνοφυῆς ἢ ἄυλος· ὅταν δ' Ἀχέροντα περήσῃς,
 κείθι τὸ νημερτὲς γνῶσσαι ὡς ὁ Πλάτων.
 εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
 μιμοῦ καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον·

καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν
μοῦνον, ὅπερ ζητεῖς, τοῦθ' ὑπολειπόμενος.”

Agathias Scholastikos Scholastikos 11.354 [disticha]

Filosoffen

Den aristotelesmage Nikóstratos, Platon den anden,
som i sin filosofi evner at kløve et hår,
fik om sjælen et spørgsmål: “Hvordan er det ret at beskrive
sjælen: Mon den kan dø? Eller er den evigt til?
Har den en krop eller ej? Og kan den kun gribes i tanken,
eller er sjælen en ting, eller måske: Både-og?”
Denne læste igennem de bøger, der handled om himlen,
og Aristoteles’ værk, der har som emne vor sjæl,
og han betragtede igen platonisk storhed i *Faidon*,
trænede sig fra hvert sted, så han følte sig vis.
Derefter ikklædte han sig sin gamle klædning og strøg sig
over sit sit skæg, hvorpå han lagde en løsning frem:
“Hvis overhovedet sjælens natur – om det ved jeg intet –
enten har dødelighed eller udødelighed,
er den en fast substans eller ånd. Men du vil få klarhed
ligesom Platon selv, står du ved Acherons flod.
Hvis du har lyst, kan du efterligne ambrakioten
unge Kleómbrotos her: Kast dig ud fra et hus!²⁴⁷
Så kan du straks betragte dig selv, hvad du er, uden legem,
for da er dét kun til rest, hvorom du spørger nu.”

Agathias Scholastikos 11.365 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,724

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

247. Se Kallimachos 7.471.

Καλλιγένης ἀγροΐκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
 οἶκον Ἄριστοφάνους ἦλθεν ἐς ἀστρολόγου·
 ἦττε δ' ἐξερέειν, εἵπερ θέρος αἴσιον αὐτῷ
 ἔσται καὶ σταχύων ἄφθονος εὐπορίη.
 ὃς δὲ λαβὼν ψηφίδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων
 δάκτυλά τε γνάμπτων φθέγγετο Καλλιγένει·
 "Εἵπερ ἐπομβρηθῆ τὸ ἀρούριον, ὅσσον ἀπόχρη,
 μηδὲ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσύνην,
 μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάξῃ
 ἄκρον ἀποδρυφθῆ δράγατος ὀρτυμένον,
 μηδὲ κεμὰς κείρησι τὰ λήια, μηδὲ τιν' ἄλλην
 ἥερος ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην,
 ἐσθλὸν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι, εὖ δ' ἀποκόψεις
 τοὺς στάχνας· μούνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας."

Agathias Scholastikos Scholastikos 11.365, Hundrup 1971, no. 38, Penguin no. 830
 [disticha]

Astrologen

Bonden Kallígenes såede sæd i sin mark og gik nu
 til Aristófanēs hen, som var af fag astrolog.
 Han bad ham sige, om han ville få en høst, der var gunstig,
 og om der også var nok korn i de modnende aks.
 Manden tog sine sten og spredte dem ud på brættet,
 bøjede fingrene og derpå forkyndte han da:
 "Hvis nu dit jordstykke modtager vand i tilstrækkelig mængde,
 og der ikke vil gro ukrudt i mængder op,
 hvis ikke frosten river i furerne, hvis ikke haglen
 afriver spidserne af kornet, der vokser op,
 hvis ikke rådyr vil æde af sæden, hvis ikke den modta'r
 andre skader fra luft eller fra jorden selv,

så vil jeg spå dig en glimrende høst, og aksene vil du
afskære flot – men vogt dig for en græshoppesværn!”

Agathias Scholastikos 11.376 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,730

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δειλαῖος ἀπελθὼν

εἶρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικασπολίης·

”Ἡμετέρη θεράπεινα φύγεν ποτέ· τὴν δέ τις εὐρῶν

ἀλλοτρίην τ’ εἶναι λάτρην ἐπιστάμενος

ἤεὔξεν ἐὼ θεράπουτι· τέκεν δ’ ὑπὸ παίδας ἐκείνω·

καὶ τίνι δουλεύειν εἰσὶ δικαιοτέροι;”

ὃς δ’ ὅτε μερμήριξε καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκάστην,

εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον·

”Ἡ σοὶ ἢ τῷ ἐλόντι τετὴν θεράπειναν ἀνάγκη

δουλεύειν κείνους, ὦν χάριν ἐξερέεις·

δίξο δ’ εὐμενέοντα δικασπόλον, αἴψα δ’ ἀποίση

ψῆφον ἀρειοτέρην, εἴ γε δίκαια λέγεις.”

Agathias Scholastikos Scholastikos 11.376 [disticha]

Den retslærde

En ulykkelig mand kom til Diodóros og spurgte

advokaten om et svært juridisk problem:

“Min slavinde stak af engang, en anden greb hende;

skønt han forstod, at hun tilhørte anden mand,

blev hun hans slaves kone og fødte så børn til manden.

Hvad siger loven til det? Hvis er de slaver da nu?”

Han tænkte over de ord, slog op i hver eneste bog og

afgjorde sagen, mens han sad med rynkede bryn:

“Enten må de være dine selv eller tilhøre manden,

der tog hende dengang, og som du spørger om.

Find da en velvillig dommer, for så vil du få med det samme
en meget bedre dom, hvis du har ret i din sag!”

Agathias Scholastikos 11.382 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,734
ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Κεῖτο μὲν Ἀλκιμένης κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο
καὶ περὶ λαυκανίην βραγχὰ λαρυγγιῶν
νυσσομένος τε τὸ πλευρὸν ἄτε ξιφέεσσι ἀμυχθὲν
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευστιῶν·
ἦλθε δὲ Καλλίγνωτος ὁ Κώιος, ὁ πλατυλέσχης,
τῆς παιωνιάδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, οὐ τι περιττὸν
ἄλλο προαγγέλλων ἢ τὸ γενησόμενον.
Ἀλκιμένους δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν ἔκ τε προσώπου
φράζετο καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπισταμένως
καὶ τὸ περὶ κρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα
πάντ' ἀναπεμπάζων οὐχ ἑκάς Ἴπποκράτους.
καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς Ἀλκιμένην ἀνεφώνει
σεμνοπροσωπήσας καὶ σοβαρευόμενος·
”Εἴ γε φάρυγξ βομβεῦσα καὶ ἄγρια τύμματα πλευροῦ
καὶ πυρετῶ λήξῃ πνεῦμα δασυνόμενον,
οὐκέτι τεθνήξει πλευρίτιδι· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσσομένης ἐστὶν ἀπημοσύνης.
θάρσει· τὸν νομικὸν δὲ κάλει καὶ χρήματα σαυτοῦ
εὖ διαθεῖς βιότου λήγε μεριμνοτόκου,
καί με τὸν ἱητρὸν προρρήσιος εἶνεκεν ἐσθλῆς
ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.”

Agathias Scholastikos Scholastikos 11.382 [disticha]
Den gerrige læge

Syg i sin seng lå Alkímenes, grebet hårdt af en feber,
og fra sin strube gav han kun den hæseste lyd,
dybt i hans side var det, som om han var stukket af sværdet,
og han trak vejret tungt ofte med raspende lyd.
Endelig kom Kallignótos fra Kos, som elsker at snakke,
fuldkommen opfyldt af lægers helende kunst.
Han kunne stille prognoser for smerter, og han forkyndte
aldrig noget forkert, men ramte altid plet.
Han udforsked Alkímenes, der lå til sengs, og af blikket
drog han en konklusion, mens han checked hans puls.
Skriftet om kritiske dage iagttog lægen nu nøje,
mens han beregnede alt med Hippokrates' hjælp.
Da fortalte han til Alkímenes alt om prognosen,
så nu højtidelig ud og viste sig seriøs:
“Hvis nu svælget vil standse sin hvislen, og såret i siden
ikke gør ondt, og du får vejr uden feber igen,
så vil du ikke dø af betændelse: Dette er nemlig
for os et tegn på, at du bliver helt smertefri.
Vær du nu rolig, send bud efter din advokat og skriv dit
testamente, før du går bort fra livets ve,
og til mig selv, din læge, for glimrende profetier,
efterlad ved din død tredjedel af din arv.”

Agathias Scholastikos 16.331 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,478

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Σείο πολυκλήευτα τύπον στήσαντο, Χαιρωνεῦ

Πλούταρχε, κρατερῶν υἱέες Ἀῦσονίων,

ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ἑλλήνας ἀρίστους

Ἑρώμης ἐνπολέμοις ἤρμοσας ἐνναέταις.

ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον

οὐδὲ σὺ γ' ἂν γράψαις· οὐ γὰρ ὁμοιον ἔχεις.

Agathias Scholastikos Scholastikos 16.331 [disticha]

Til et billede af Plutarch

Sønner af stærke ausoner opstillede her dit billed,

Chaironeias søn, vidtberømte Plutarch,

for du har sammenlignet romernes krigsgode folk med

de bedste grækere i din *Parallele Liv*.

Men hverken du eller andre ku' skrive et liv parallelt til

dét, der var dit, for du har ingen mage til dig.

Agathias Scholastikos 16.332 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,478

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἐὕγε ποιῶν, Λύσιππε γέρων, Σικυῶνιε πλάστα,

δείκελον Αἰσώπου στήσαο τοῦ Σαμίου

ἔπτα σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κείνοι μὲν ἀνάγκην

ἔμβalon, οὐ πειθῶ, φθέγμασι τοῖς σφετέροις·

ὃς δὲ σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,

παίζων ἐν σπουδῇ, πείθει ἐχεφρονέειν.

φευκτὸν δ' ἢ τρηχεῖα παραίνεσις· ἢ Σαμίου δὲ

τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

Agathias Scholastikos Scholastikos 16.332 [disticha]

Til et billede af Æsop

Du gjorde ret, sikyoniske kunster, du gamle Lysippos,

da du stillede op foran de vise syn

Samos' søn, Æsop, for de har placeret pligten,

ikke kun gode råd, ind i de mundheld, de gav.

Han har med kloge fabler og digtning sagt os det rette,

blandet alvor med spøg, rådet til mådehold.

Undgås skal barske befalinger: I sine fabler har Samos'
søn lagt en lokkemad ind, som er noget så sød.

Anastasios den Læspende

Anastasios med tilnavnet Traulos ('den læspende') er fra byzantinsk tid.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anastasios 15.28 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,280

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΥΛΟΥ

Χριστὸς ἐπὶ σταυροῖο πεπαρμένος ἦν ποτε γυμνὸς
μεσσοῦθι ληιστῆρας ἔχων ἐκάτερθε παγέντας·
καὶ μιν ἀκηχεμένη λιγέως ὀλοφύρετο μήτηρ
λύγδην ἰσταμένη καὶ παρθένος ἄλλος ἐταῖρος·
καὶ μιν καρχαλόωντες ἐνείκειον ἄνδρες ὀδίται
κάμμορον, οὐτιδανὸν καὶ ἀνάγκιδα φῶτα καλεῦντες·
καὶ οἱ διψαλέω στυγερὴν ὤρεξε ποτῆτα
λαὸς Ἰουδαίων ἀθεμίστιος, αἱματοχάρμης
ὄξεϊ κινάμενος, πικρὸν δέπας, εἶδαρ ὀλέθρου.
ἀλλ' ἀκέων τετάνυστο καὶ οὐκ ἀπαμύνετο Χριστός,
Χριστός, ὁ καὶ Μαρίας καὶ ἀθανάτου πατρὸς υἱός.
ταῦτα τίς ἀνθρώπων ἀγέρωχος νήπιος ἔσται
κῆρι λογιζόμενος καὶ ὀρώμενος ἐν πινάκεσσιν;
ἀνδρὸς γὰρ θεός ἐστιν, ὁ δὲ βροτὸς οὐδὲν ἀρείων.

Anastasios den Læspende 15.28 [daktyliske heksametre]

Til korsfæstelsen

Kristus blev gennemboret engang og hængt nøgen på korset,
med to røvere spiddet omkring sig, selv var han i midten;

moderen jamrede lydeligt og sørgede dybt over sønnen,
hulkende stod hun dér og en anden ven,²⁴⁸ der var jomfru;
folk gik forbi på vejen og håned ham højt med skældsord,
staklen, og sagde, at han var uden betydning, en svækling;
da han var tørstig, fik han da tilbudt en frygtelig drik af
jødernes lovløse folk, som tørstede efter hans blod, de
fyldte et bittert bæger med eddike, dødens måltid.
Tavs var Kristus strakt ud, og han værgede sig slet ikke,
Kristus, søn af Maria og en udødelig fader.
Hvis nogen stolte personer vil tænke på dette i hjertet,
da vil de blive som børn, og hvis de ser det i billed;
Gud er jo bedre end os, og bedre end Gud er jo ingen.

248. Johannes.

Christodoros fra Koptos

Christodoros fra Koptos i Ægypten levede ifølge Beckby omkring 500 e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Christodoros fra Koptos 2.97-98 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,174

ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ

ποιητοῦ Θηβαίου Κοπτίτου

ΕΚΦΡΑΣΙΣ

τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον

τοῦ ἐπικαλουμένου Ζευξίππου

Εἰστήκει δὲ Πλάτων θεοεἶκελος, ὁ πρὶν Ἀθήναις

δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκράντων ἀρετῶν.

Christodoros fra Koptos 2.97-98 [daktyliske heksametre]

Beskrivelse af de statuer, der stod i det offentlige gymnasium med tilnavnet Zeuxippos'

Platon

Platon stod her, en guddommelig mand: De skjulte stier

viste han folk i Athen til at nå de gudskabte fortrin.

Christodoros fra Koptos 2.303-305 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,186

Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα Λατινίδος ὄργια Μούσης

ἄζετο παπταίνων Ἀπολήιος, ὄντινα μύστην

Ἀύσονις ἀρρήτου σοφίης ἐθρέψατο Σειρήν.

Christodoros fra Koptos 2.303-305 [daktyliske heksametre]

Apuleius

Ærefrygt greb Apuleius. Han så den kloge, latinske
muses forborgne mysterier: Han blev i hemmelig visdom
indviet af en ausonisk sirene, som også gav næring.

Damaskios

Damaskios fra Damaskus levede ca. 460-540 og var en nyplatoniker, der ledede Akademiet (Beckby).

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 334

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 362

Damaskios 7.553 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,326

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Zωσίμη, ἡ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,

καὶ τῷ σώματι νῦν ἡῦρον ἐλευθερίην.

Damaskios, filosofen 7.553, Penguin no. 847 [distichon]

Slavinden Zosíme

Tidligere var Zosíme kun med sit legem slavinde,

men hun er nu blevet fri – også rent legemligt.

Damocharis

Damocharis stammede fra Kos og levede o. 550 e.Kr. Han var elev af Agathias.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 365

Damocharis 7.206 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,126

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἄνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν, αἴλουρε κακίστη,

τῶν Ἄκταιονίδων ἐσσί μία σκυλάκων.

κτήτορος Ἀγαθίαο τεοῦ πέρδικα φαγοῦσα

λυπεῖς, ὡς αὐτὸν κτήτορα δασσαμένη.

καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξι ἔχεις νόον, οἱ δὲ μύες νῦν

ὄρχοῦνται τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Damocharis, filologen, elev af Agathias 7.206 [disticha]

Agerhønen

Ondeste kat, du hjælper for mandeædende hunde,

du er en køter blandt dem, der slog Aktaion ihjel.

Agerhønen, din herre Agathias' fugl, har du spist og

gjort ham bedrøvet, som om du havde skåret i ham.

Du har kun tanke for agerhøns, mens musene danser

og er nu stukket af med al din dejlige smovs.

Eratosthenes Scholastikos

Eratosthenes er en byzantinsk digter fra midten af det 6. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 332

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 339

Eratosthenes 5.242 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,370

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ὡς εἶδον Μελίτην, ὠχρός μ' ἔλε· καὶ γὰρ ἀκοίτη
κείνη ἐφωμάρτει· τοῖα δ' ἔλεξα τρέμων·

”Τοῦ σοῦ ἀνακροῦσαι δύναμαι πυλεῶνος ὀχῆας,

δικλίδος ἡμετέρης τὴν βάλανον χαλάσας,

καὶ δισσῶν προθύρων πλαδαρὴν κρηπίδα περήσαι,

ἄκρον ἐπιβλήτος μεσσόθι πηξάμενος;”

ἢ δὲ λέγει γελάσασα καὶ ἀνέρα λοξὸν ἰδοῦσα·

“Τῶν προθύρων ἀπέχου, μή σε κύων ὀλέσει.”

Eratosthenes Scholastikos 5.242 [disticha]

Cave canem

Jeg blev helt bleg, da jeg genkendte Mélite – manden var nemlig

ved hendes side, og så sa' jeg med skælvende røst:

“Er det nu muligt at sprænge en dørslå, der sidder på porten,

og at løfte den tap, som hører til jeres dør,

at bore gennem det fugtige grundlag for jeres fløjdør,
når jeg har stukket ind spidsen af nøglen midt i?”
Smilende sagde hun, mens hun kastede et blik hen på manden:
“Hold dig væk fra min dør – ellers gi’r hunden dig bid!”

Eratosthenes 5.277 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,396

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Ἄρσενας ἄλλος ἔχει· φιλείει δ’ ἐγὼ οἶδα γυναῖκας,
ἔς χρονίην φιλίην οἶα φυλασσομένας.
οὐ καλὸν ἡβητῆρες· ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
τὴν τρίχα τὴν φθονερήν, τὴν ταχὺ φυομένην.

Eratosthenes Scholastikos 5.277 [disticha]

En dameven

Mænd – lad dem være for andre! Kun kvinder ved jeg at elske:
Elskov for længere tid finder man nemlig hos dem!
Unge mænd ejer slet ingen skønhed. Jeg hader de hår, der
er til så meget besvær og vokser hurtigt frem.

Eratosthenes 6.77 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,472

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο, Βάκχε·
δέχυσσο δ’ εὐμενέως· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

Eratosthenes Scholastikos 6.77, Mackail 1906, 10.7, Skelton 1971, 18, Penguin no. 795
[distichon]

Vindrikkeren Xenofon

Vindrikker Xenofon vied dig denne amfora, Bacchos.
Modtag den nådigt, for han har ikke mere end den!

Eratosthenes 9.444 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,278

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια· παρθενίη δὲ

τὸν βίον ὤλεσσ' ἂν πᾶσι φυλασσομένη.

τοῦνεκεν εὐθέσμως ἄλοχον λάβε καί τινα κόσμῳ

δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φεύγε δὲ μαχλοσύνην.

Eratosthenes Scholastikos 9.444, Penguin no. 796 [disticha]

Kyskhed

Smuk er kyskhedens smykke, men kyskhed – hvis *den* blev bevaret

blandt alle folk, ville den sætte en stopper for liv.

Tag du derfor en kone, følg loven og giv som erstatning

afkom i stedet for dig, men hold fra utugt dig væk!

Fotios

Fotios er en lærd patriark fra Konstantinopel, der levede ca. 815-899.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Fotios 9.203 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,124

[ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ἄλλοι δέ φασιν]

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ σώφρονα βίου
ὁ Κλειτοφῶντος ὡσπερ ἐμφαίνει λόγος·
ὁ Λευκίππης δὲ σωφρονέστατος βίος
ἅπαντας ἐξίστησι, πῶς τετυμμένη
κεκαρμένη τε καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιστον, τρὶς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.
εἶπερ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλῃς, φίλος,
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν,
τὴν τοῦ λόγου δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε·
νυμφοστολεῖ γὰρ τοὺς ποθοῦντας ἐμφρόνως.

Fotios (eller filosoffen **Leon**) 9.203 [jambiske trimetre]

Achilleus Tatios

Fortællingen om Kleitofon vil vise os
en bitter Eros, men et liv, der er moralsk.
Leukippes yderst rene liv slår alle med
forbavselse; hvordan hun bliver slået ned,
får håret klippet af og misbrugt ganske slemt.

Det værste var dog hendes trefold død, men det
bar hun, så hvis du vil et liv, som er moralsk,
så skal du ikke se på skriftets ydre form,
men gør dig allerførst bekendt med værkets gang:
For dette par, der elsked kysk, blev gift til sidst.

Johannes

Johannes med tilnavnet Barbakallos (el. Barbokallos el. Barbukalos) er en filolog, der levede i det 6. årh. e.Kr. i Beirut.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 332

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 362

Johannes 7.555 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,326

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Ἐς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἔσχατις λίνα μοίρης
ἦνεσα καὶ χθονίους, ἦνεσα καὶ ζυγίους,
τοὺς μέν, ὅτι ζῶν λίπον ἀνέρα, τοὺς δ', ὅτι τοῖον.
ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ' ἡμετέροις.

Digteren Johannes 7.555][disticha]

Den døende kone

Døende så jeg hen på min mand og priste da jordens
guder og også dem, der styrer ægteskabs bånd.

De skabte sådan en mand, mens *hine* tillod ham livet.

Lad ham som far være hos alle de børn, som vi fik.

Johannes 7.555b Beckby, *Anthologia Graeca* 2,328

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τοῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον εὔρεο, Νοστώ·
δάκρυά σοι γαμέτας σπείσε καταφθιμένα.

Digteren Johannes 7.555b [distichon]

Den døende kone

Dette var rigelig løn, som du fik for dit mådehold, Nosto,
at din mand brast i gråd over dig, da du var død.

Julianos Antecessor

Julianos Antecessor var ifølge Beckby juraprofessor og levede i det 6. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Julianos Antecessor 11.368 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,726

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἀμητὸς πολὺς ἐστὶ τεῖν κατὰ δάσκιον ὄψιν·

τῶ σε χρὴ δρεπάνοισι καὶ οὐ ψαλίδεσσι καρῆναι.

Julianos Antecessor 11.368, Skelton 1971, 24 [daktyliske heksametre]

Det strittende hår

Høsten er stor på dit ansigt (låddent over det hele):

Når du skal klippes, bruger man leer og ikke kun sakse.

Julianos fra Ægypten

Ifølge Beckby levede Julianos i det 6. årh. e.Kr. og var konsul i Ægypten.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 332

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 311

Julianos fra Ægypten 5.298 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,410

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Ἰμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται· ἀλλὰ μετέλθοις

κείνης, πότνα Δίκη, κόμπου ἀγνηορίης·

μὴ θανάτῳ, βασιλείᾳ· τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας ἤξει

γήραος, ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἴκοιτο ῥέθος·

τίσειαν πολιαὶ τάδε δάκρυα· κάλλος ὑπόσχοι

ψυχῆς ἀμπλακίην, αἴτιον ἀμπλακίης.

Julianos, ægypteren, præfekt? 5.298, Skelton 1971, 24 [disticha]

Må hun blive grå!

Stolt er den yndige pige Maria! Ærværdige Dike,

straf hendes evige pral, for hun er så arrogant,

ikke med døden, min dronning. Lad derimod alderens grå hår

nå hende sammen med ansigtets rynkede hud.

Lad hendes grå hår nu bøde for mine tårer og hendes

skønhed betale den fejl, for den var skyld i den fejl!

Julianos fra Ægypten 6.25 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,440

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Κεκμηῶς χρονίης πεπονηκότα δίκτυα θήρης

ἄνθετο ταῖς Νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης·

οὐ γὰρ ἔτι τρομερῆ παλάμη περιηγέα κόλπον

εἶχεν ἀκουτίξειν οἰγομένοιο λίνου.

εἰ δ' ὀλίγου δώρου τελέθει δόσις, οὐ τόδε, Νύμφαι,

μέμψις, ἐπεὶ Κινύρου ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Julianos, ægypteren, præfekt? 6.25 [disticha]

Fiskeren Kinyres

Her har den gamle fisker Kinyres vied til nymfer

disse her slidte net, træt af års fiskeri.

For hans skælvende hånd kunne ikke længere slynge

nettet rund i en kreds, så at det åbnede sig.

Er denne gave beskeden, så bebrejd ham ikke, I nymfer,

dette var nemlig alt, Kinyres levede af.

Julianos fra Ægypten 7.32 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,34

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω·

“Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.”

Julianos, ægypteren, præfekt? 7.32, Skelton 1971, 25 [distichon]

Anakreon 1

Tit har jeg sunget dette, jeg råber det ud fra graven:

“Drik, før I klæder jer i støvet, som jeg har på!”

Julianos fra Ægypten 7.33 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,34

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Πολλὰ πίων τέθνηκας, Ἀνάκρεον. — "Ἄλλὰ τρυφήσας·
καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων ἴξαι εἰς Αἴδην."

Julianos, ægypteren, præfekt? 7.33 [distichon]

Anakreon 2

Vinen, du drak, blev din død, Anákreon! "Jamen, jeg nød det!
Uden at drikke spor vin ender du her til sidst!"

Julianos fra Ægypten 7.576 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,340

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΤΩΝ

Κάτθανες, ὦ Πύρρων; — "Ἐπέχω." — Πυμάτην μετὰ μοῖραν
φῆς ἐπέχει; — "Ἐπέχω· σκέψιν ἔπαυσε τάφος."²⁴⁹

Julianos, konsul 7.576, Penguin no. 718 [distichon]

Filosoffen Pyrrhon

Døde du, Pyrrhon? – "Jeg tvivler!" – Du siger, at efter din sidste
time, er du i tvivl? – "Ja!" – Men det stopper din grav!

Julianos fra Ægypten 7.590 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,346

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Κλεινὸς Ἰωάννης. — "Θνητὸς λέγε." — Γαμβρὸς ἀνάσσης. -
"Θνητὸς ὅμως." — Γενεῆς ἄνθος Ἀναστασίου. —
"Θνητοῦ κακείνου." — Βίον ἔνδικος. οὐκέτι τοῦτο
θνητὸν ἔφησ· ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου.

Julianos fra Ægypten 7.590 [disticha]

Johannes, kejserens bror

249. Paton giver de sidste tre ord til spørgeren.

Ædle Johannes. – “Sig ‘dødelig!’” – Og kejserindens svoger.” –
“Men dog en dødelig!” – Ja, Anastasios’ æt. –
“Også en dødelig han!” – Men retfærdig i livet! Og dette
er ikke dødeligt, for fortrin er mere end død!

Julianos fra Ægypten 7.603 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,354

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Ἄγριός ἐστι Χάρων. — “Πλέον ἥπιος.” — “Ἡρπασεν ἦδη

τὸν νέον. — “Ἄλλὰ νόω τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.” —

Τερπωλῆς δ’ ἀπέπαυσεν. — “Ἀπεστυφέλιξε δὲ μόχθων.” —

Οὐκ ἐνόησε γάμους. — “Οὐδὲ γάμων ὀδύνας.”

Julianos, konsul fra Ægypten 7.603 [disticha]

Den unge mand

Grusom er Charon. – “Nej, han er venlig.” – Men han har bortført
den unge mand. – “Som i ånd var som de gamle og grå.” –
Glæden blev ham berøvet. – “Han drev ham fra plagerne også.” –
Ikke endnu var han gift. – “Slap for sorgerne her!”

Julianos fra Ægypten 9.446 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,280

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἡδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος· ἄστει μέσσω

εὐχος, ἐταιρεῖαι· κρυπτὰ δόμοισιν ἄχη·

ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος, ἀλλοδαπή χθῶν

γνώσιας· ἐκ δὲ γάμων οἶκος ὁμοφρονεῖ,

τοῖς δ’ ἀγάμοις ἄφροντις αἰεὶ βίος· ἔρκος ἐτύχθη

πατρὶ τέκος, φροῦδος τοῖς ἀγόνουσι φόβος·

ἠνυρέην νεότης, πολιτὴ φρένας οἶδεν ὀπάσσαι.

ἔνθεν θάρσος ἔχων ζῶε, φύτευε γένος.

Julianos fra Ægypten 9.446 [disticha]

Optimisme

Samtlige veje i livet er fine: I midten af byen
finder man venskab og ry, hjemmene gemmer vor sorg;
Landlivet fryder, sejlads gi'r profit, og fremmede lande
gi'r os belæring; en viv skaber i hjemmet idyl;
ugifte lever et sorgløst liv, mens et barn er for faren
støtte, mens barnløse mænd ikke skal udvise frygt;
ungdom gi'r styrke, mens grå hår forlener med visdom.
Lev derfor tillidsfuldt – sørg også for at få børn!

Julianos fra Ægypten 9.447 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,280

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Μήτηρ νῆα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
ἔκτανεν ὠδίνων μνήστιν ἀνηραμένη·
καὶ γὰρ γνήσιον αἶμα διακρίνει Λακεδαίμων
ἀλκῆ μαρναμένων, οὐ γενεῆ βρεφέων.

Julianos fra Ægypten 9.447 [disticha]

Den spartanske mor

Da efter vennernes død en mand havde undflyet slaget,
blev han dræbt af sin mor – fødselssmerten var glemmt!
For Lakedaimon bedømmer det ægte blod ved modet
hos de kæmpende mænd, ikke ved børnenes slægt.

Julianos fra Ægypten 16.157 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,386

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΠΑΡΧΩΝ

Τίπτε, Τριτογένεια, κορύσσειαι ἄστει μέσσω;
εἶξε Ποσειδάων· φείδεο Κεκροπίης.

Julianos, ægypteren, præfekt? 16.157 [disticha]

Til en bevæbnet Athene i Athen

Tritogeneía, hvorfor bevæbner du dig midt i byen?

Skån Kekropias land! Selv gav Poseidon jo op.

Julianos fra Ægypten 16.388 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,510 [= *Anakreontea* 6 Campbell]

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΩΝ

Στέφος πλέκων ποθ' εὐρον

ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·

καὶ τῶν πτερῶν κατασχῶν

ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·

λαβῶν δ' ἔπινον αὐτόν.

καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου

πτεροῖσι γαργαλίξει.

Julianos, præfekt? 16.388, Hundrup 1923, 12 [katalektiske jambiske dimetre]

Eros og vinen

Jeg fletted kranse, fandt da

blandt roserne nu Eros;

jeg holdt ham i hans vinger

og dypped ham i vinen.

Så tog jeg ham og drak ham,

og nu i mine lemmer

med fjerene han kilder.

Julianos Scholastikos

Julianos Scholastikos Meteoros er helt ukendt. (Ifølge Stadtmüller identisk med Julianos fra Ægypten.)

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Julianos Scholastikos 9.481 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,296

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΟΥ

Ἐσπέριός μ' ἔδάμασσευ ὁμοῦ καὶ πρῶιος ὕπνος,

ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας·

ὦν ἐξ ἀμφοτέρων ὁ μὲν ἐρρέτω, ὃς δὲ παρείη

ἴλαος ὥράων μέτρον ἐπιστάμενος.

Julianos Scholastikos 9.481 [disticha]

Den forsinkede lærer

Både søvnen om aften og søvnen om morgnen betvang mig,

én lagde sig tungt ned på mig, én kaldte ikke mig op;

væk med søvnen om morgnen, lad den anden komme her venligt,

for den kender det mål, der gælder timernes tal.

Konstantinos Kefalas

Konstantinos Kefalas samlede o. 900 en antologi af digte, som ganske vist er gået tabt, men som indgår i *Den palatinske Antologi*. Konstantinos var den øverste gejstlige (*protopapa*) ved det kejserlige hof i Konstantinopel.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Konstantinos Kefalas 5.1 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,240

[Νέοις ἀνάπτων καρδίας σοφῆν ζέσιν](#)
ἀρχὴν Ἔρωτα τῶν λόγων ποιήσομαι·
πυρσὸν γὰρ οὗτος ἐξανάπτει τοῖς νέοις.

Konstantinos Kefalas 5.1, Skelton 1971, 12, Penguin no. 861 [jambiske trimetre]

Eros

Jeg tænder for de unge hjertets kloge glød
og gør da Eros til en start for mine ord:
For det er ham, der tænder faklen hos en ung.

Konsulen Kyros

Ifølge Beckby kommer Kyros fra Panopolis i Ægypten. Han var i 439 præfekt i Konstantinopel, 441 konsul, derefter biskop i Kotyaion i Frygien.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Kyros 9.809 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,462

εἰς ἄγαλμα Πινδάρου

Πίνδαρον ἰμερόεντα παρ' ὕδασι Κῦρος ἐγείρει,

οὐνεκα φορμίζων εἶπεν. "Ἄριστον ὕδωρ."

Kyros 9.809 [distichon]

En statue af Pindar

Kyros rejste charmerende Pindar ved siden af vandet –

det blev jo sunget af digteren: "Bedst er vand."

Filosoffen Leon

Ifølge Beckby levede filosoffen omkring 900.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Leon 9.578 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,352

εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου

ᾠν ἦδε βίβλος ἔνδον ὠδίω, φίλε,

βαθὺς χαρακτήρ καὶ περισκελῆς ἄγαν·

δεῖται κολυμβητοῦ δὲ πάντως Δηλίου.

εἰ δ' αὖ κυβιστήσῃ τις εἰς ἐμοὺς μυχοὺς

καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς βάθος,

γεωμετρῶν τὰ πρῶτα λήψεται γέρα,

σοφὸς δ' ἀναμφίλεκτος εἰσκριθήσεται.

τούτων δὲ μάρτυς ἐγγυητὴς τε Πλάτων:

Leon filosoffen 9.578 [jambiske trimetre]

Til Apollonios' Lære om keglesnit

Min ven, den bog, jeg kæmper med, er indeni

så dyb af karakter og ganske meget hård,

behøver her en delisk dykker til sit værk.

Men hvis man trænger ned i krogene på mig

og gransker helt nøjagtigt hvert et dyb i mig,

så vil man vinde prisen i geometri

og blive uomtvistet regnet for en vis.

Det vidner Platon om og gi'r sin garanti.

Leontios

Leontios Scholastikos med tilnavnet Minotauros levede ifølge Beckby i midten af det 6. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 333

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 357

Leontios 7.571 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,336

Ὅρφέος οἰχομένου τάχα τις τότε λείπετο Μοῦσα·
σεῦ δέ, Πλάτων, φθιμένου παύσατο καὶ κιθάρη·
ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀπορρῶξ
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις.

Leontios Scholastikos 7.571, Zilliacus 1923, 85, Penguin no. 833 [disticha]

Lyrespilleren Platon

Selv da Orfeus døde, var måske der en muse tilbage,
men da Platon gik bort, stoppede lyren sin klang;
endnu en lille rest af fortids musik blev bevaret
siddende dybt i dit sind og i hændernes brug.

Makedonios II

Ifølge Beckby er denne Makedonios fra Saloniki fra det 6. årh. e.Kr. Han bar også titlen konsul (på dette tidspunkt kun en ærestitel).

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 333

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 358

Makedonios 5.224 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,360

Λήξον, Ἔρως, κραδίης τε καὶ ἥπατος· εἰ δ' ἐπιθυμείς
βάλλειν, ἄλλο τί μου τῶν μελέων μετάβα.

Makedonios II 5.224, Skelton 1971, 31 [distichon]

Skån mit hjerte

Eros, lad du mit hjerte og lever i fred, for vil du
skyde mod mig, så ram gerne en helt anden del!

Makedonios 5.229 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,362

Τὴν Νιόβην κλαίουσαν ἰδὼν ποτε βουκόλος ἀνὴρ
θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
αὐτὰρ ἐμὲ στενάχοντα τόσης κατὰ νυκτὸς ὀμίχλην
ἔμπνοος Εὐπίπης οὐκ ἐλέαιρε λίθος.
αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὀχρητῆγος ἀνίης
τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθέων.

Makedonios II 5.229 [disticha]

Et hjerte af sten

Engang betragted en hyrde et billed af Níobe, mens hun
græd, og han undrede sig over gråd fra en sten.
Men skønt jeg sukked i nattens mørke, så rørte det ikke
hertet, der sad som en sten midt i Euippes bryst.
Skyldig i begge forhold er elskov, for Níobe sørged
for sine børn, men for mig var det min store passion.

Makedonios 5.240 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,370

Τῶ χρυσῶ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι· οὐ γὰρ ἀρότρῳ
ἔργα μελισσάων γίνεται ἢ σκαπάνῃ,
ἀλλ' ἔαρι δροσερῶ· μέλιτός γε μὲν Ἀφρογενείης
ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

Konsul Makedonios 5.240 [disticha]

Guld og kærlighed

Kærlighed stræber jeg efter med guld; for biers produkter
frembringes ikke med plov, ikke med spaders brug,
men med det fugtige forår. Og honningen hos Afrodite
fremskaffes netop af guld, der har en listig funktion.

Makedonios 5.243 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,372

Τὴν φιλοπουλυγέλωτα κόρην ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρου
εἶχον ἐπισφίγξας πήχεσιν ἡμετέροις.
πέιθετό μοι ξύμπαντα καὶ οὐκ ἀλέγιζεν ἐμέϊο
κύπριδι παντοίῃ σώματος ἀπτομένου.
ἀλλὰ βαρύζηλός τις Ἔρωσ· καὶ νύκτα λοχῆσας
ἐξέχευεν φιλίην, ὕπνου ἀποσκεδάσας.

ὦδέ μοι οὐδ' αὐτοῖσιν ἐν ὑπναλίοισιν ὀνείροις
ἄφθονός ἐστιν Ἔρως κέρδεος ἠδυγάμου.

Konsul Makedonios 5.243, Penguin no. 840 [disticha]

Fata morgana

I mine arme holdt jeg i drømme den lattermilde
pige, der knuged sig ind ganske tæt i min favn.
Hun var med på det hele og betænkte sig ikke, da jeg nu
prøved med kroppen enhver afart af elskovens lyst.
Men en misundelig Eros lå da på lur i natten
og drev min kærlighed ud, vækkede mig af min søvn.
Selv i min døsig drøm er Eros sådan jaloux på
mig, og elskovens fryd under han slet ikke mig.

Makedonios II 6.30 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,442

Δίκτυον ἀκρομόλιβδον Ἀμύντιχος ἀμφὶ τριαίνῃ
δῆσε γέρων, ἀλίων παυσάμενος καμάτων,
ἐς δὲ Ποσειδάωνα καὶ ἄλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης
εἶπεν ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων·

”Ὀῖσθα, μάκαρ, κέκμηκα· κακοῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν
ἄλλυτος ἠβάσκει γυιοτακῆς πενίη.

θρέψον ἔτι σπαίρον τὸ γερόντιον, ἀλλ' ἀπὸ γαίης,
ὥς ἐθέλεις, μεδέων κὰν χθονὶ κὰν πελάγει.”

Makedonios II 6.30, Zilliacus 1923, 44, Mackail 1906, 2.7 [disticha]

Fiskeren Amyntichos

Gamle Amyntichos bandt sit net med blylodder rundtom
fiskespyddet, da han slutted sin møje til søs,
vendte sig mod Poseidon og havets de salte bølger,
mens han med tårer på kind ytrede følgende ord:

“Salige gud, du ved, jeg er træet, og når jeg er gammel,
trænger sig fattigdom på, tærende lemmernes kraft.
Giv mig gamle lidt mad, mens jeg lever, men gør det fra jorden
efter din vilje, for du hersker til lands og til vands!”

Makedonios II 6.69 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,468

Νῆα Ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο Κράντας
ἔμπεδον ἐς νηοῦ πέζαν ἐρεισάμενος,
αὐρῆς οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός, ἧς ἔπι Κράντας
εὐρὸς ἀνακλιθεὶς ἄτρομον ὕπνον ἔχει.

Konsul Makedonios 6.69, Gelsted 1941, no. 63, 1961, 30, Penguin no. 843 [disticha]

Sømanden Krantas

Krantas, der rejste så vidt, har viet sit skib til Poseidon,
hvor han på templets grund satte det grundigt fast.
Nu er det uden bekymring om vinden – det står jo på jorden –
her ligger Krantas strakt ud, sover en rolig søvn.

Makedonios 9.645 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,386

Τμῶλῳ ὑπ' ἀνθεμόεντι ῥοὴν πάρα Μαΐουος Ἔρμου
Σάρδιες ἢ Λυδῶν ἕξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός, οὐ γὰρ ἐλέγχειν
λάθριον νῆα Ἴρέης ἤθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ καὶ Βρομίῳ γενόμην τροφός· ἐν δὲ κεραυνῶ
ἔδρακον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον·
πρώταις δ' ἡμετέρησιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρη
οὔθατος ἐκ βοτρυῶν ξανθὸν ἄμελξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντο, πολὺς δέ με πολλάκις αἰῶν
ἄστεσιν ὀλβίστοις εὖρε μεγαιρομένην.

Makedonios II 9.645 [disticha]

Sardes

Her ved det blomstrende Tmolos, ved den maioniske Hermos,
ligger jeg, Sardes, en by, herre i Lydiens land.
Jeg var den første, der øjnede Zeus, for jeg ville aldrig
røbe en hemmelig søn, som vores Rhea har født.
Amme for Bromios blev jeg derpå, og jeg så ham i lynet
stråle ved siden af mig med det klareste lys.
Og fra druernes yver har allerførst på mine marker
høsten udmalket her druernes hvide saft.
Alt var til ære for mig, og de rigeste byer har ofte
gennem talrige år vist jalousi imod mig.

Makedonios 10.67 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,510

[Μνήμη καὶ Λήθη, μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις](#)
[Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ', ἐπὶ λευγαλέοις.](#)

Macedonius konsul 10.67, Penguin no. 845 [distichon]

Glemsomhed og erindring

Glemsomhed og erindring, goddag! Erindring skal bruges
over for gode ting, glemsomhed for en slet.

Makedonios 11.58 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,574

Ἦθελον οὐ χρυσόν τε καὶ ἄστυα μυρία γαίης
οὐδ', ὅσα τὰς Θήβας εἶπεν Ὀμηρος ἔχειν·
ἀλλ' ἵνα μοι τροχόεσσα κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ
χείλεος ἀνάῳ νάματι λονομένου,
καὶ γεραρῶν συνέπιπε λάλος χορός, οἱ δὲ περισσοὶ
ἄνδρες ἐργατῖναι κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ἀεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγίζω

τῶν χρυσέων ὑπάτων τὴν φιάλην κατέχων.

Makedonios fra Saloniki II 11.58 [disticha]

Svirebroderen

Guldet ønsker jeg ikke og verdens talløse byer,
ej heller det, som Homer sagde, at Theben besad,
kun at det runde bæger kan strømme til mig med vinen,
mens min læbe bli'r våd af den varige drik,
og en snakkende flok af gamle venner, mens andre
mænd arbejder så hårdt, passer stokke med vin.
Dette er lykken for mig og altid så kært, og jeg tænker
aldrig på konsulers guld, når jeg har bæger i hånd.

Μακεδονιος 11.59 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,576

Χανδοπόται, βασιλῆος ἀεθλητῆρες Ἰάκχου,
ἔργα κυπελλομάχου στήσομεν εἰλαπίνης,
Ἰκαρίου σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα Λυαίου·
ἄλλοισιν μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
ἦχι βόες καὶ ἄροτρα καὶ ἰστοβοεὺς καὶ ἐχέτλη,
καὶ στάχυν, ἀρπαμένης ἴχθυα Φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ στομάτεσσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
ἀσταφῖς οἰνοπόταις ἄρκιος ἢ Βρομίου.

Makedonios fra Saloniki II 11.59 [disticha]

Ergo bibamus

Op, I svirebrødre, I stridsmænd for kongen, Iacchos,
vi begynder en fest, hvor vi skal slås med glas,
hælde fra den ikariske gud, Lyaios, hans gaver;
om Triptolemos' værk, det tager andre sig af,
der, hvor okserne er og plove og plovstjært og plovstang,

aks, det er altsammen spor efter Persefones rov.
Hvis det nu er nødvendigt at kaste fast føde i munden,
da har en dranker nok i Bromios' mindste rosin.

Makedonios 11.61 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,576

*Χθίζον ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δῆϊος ἀνὴρ
ἰητρὸς δεπᾶων νέκταρ ἀπειπάμενος·
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν, ἀνεμῶλιος, οὐδ' ἐδιδάχθη,
ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὀμηρος ἔφη.*

Makedonios fra Saloniki II 11.61 [disticha]

Vin er styrke for mænd

Da jeg lå syg i går, stod en grusom mand ved min side,
lægen, for han forbød mig at drikke lidt vin!
Vandet skulle jeg drikke, beordrede tåben – han vidste
ikke, Homer havde kaldt vinen for mændenes kraft.²⁵⁰

Makedonios 11.63 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,578

*Ἀνέρες, οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
ἐλπίσιω ἡμερίδων ρίψατε τὴν πενίην.
αὐτὰρ ἐμοὶ κρητῆρ μέν ἔοι δέπας, ἄγχι δὲ ληνὸς
ἀντὶ πίθου, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρα Λυαίου
παισὶ Καναστραίοις μάρναμαι, ἦν ἐθέλης.
οὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, οὐδὲ κεραυνούς,
πιστὸν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων Βρομίου.*

Makedonios fra Saloniki II 11.63 [disticha]

250. Homer, *Iliaden* 11.706.

Vinelskerne

Venner, I, der tænker på riter for harmløse Bacchos,
kast jeres fattigdom væk: Druerne giver jer håb!
Giv mig som bæger et krater, og giv mig i stedet for fadet
vinpressen lige her, sædet for strålende fryd.
Straks når jeg så har drukket et krater med vin, da vil jeg
slås mod giganterne, som kom fra Kanastra – sig til!
Nu er jeg ikke ræd for et umildt hav eller lynet,
når jeg nu bærer på tapre Bromios' mod.

Makedonios 11.366 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,726

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφόων θησαυρὸν ὀνειρώ
ἤθελ' ἀποθυήσκειν, πλούσιον ὕπνου ἔχων·
ὡς δ' ἴδε τὴν προτέρην σκιοῖεν μετὰ κέρδος ὀνειρίου
ἐξ ὕπνου πενήτην, ἀντικάθευδε πάλιν.

Konsul Makedonios II 11.366 [disticha]

Gnieren

En sparsommelig mand fik fat på en skat, mens han drømte,
og han ønskede at dø midt i sin rige søvn.
Men da han efter sin søvn så sin armod som førhen og drømmens
skyggegevinst, så gik manden atter i seng.

Makedonios 11.370 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,728

Ὅυ λαλεί τὸ κάτοπτρον· ἐγὼ δέ σε τῶ πάλιν ἐλέγξω
τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκειϊ χρισμένην.
τοῦτο καὶ ἠδυλῆρης ποτὲ Πίνδαρος . . . ἐλέγχων
εἶπεν “Ἄριστον ὕδωρ,” φύκεος ἐχθρότατον.

Konsul Makedonios 11.370 [disticha]

Den sminkede

Spejlet si'r ingenting, men jeg vil gerne beskæmme
skønheden, for den er falsk, ganske smurt over med rouge.
Pindar, tonende dejligt ...²⁵¹ engang beskæmmede dette,
sigende: "Vand er bedst!" – største fjende af rouge.

Makedonios 11.375 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,730

Ἐπτάρων ἄγχι τάφοιο καὶ ἤθελον αὐτόθ' ἀκοῦσαι

οἶά περ ὠισάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.

ἔπτάρων εἰς ἀνέμους· ἄλοχου δέ μοι οὐ τι κιχάνει

λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις, οὐ νόσος, οὐ θάνατος.

Konsul Makedonios II 11.375 [disticha]

Et luftigt orakel

Nær ved et gravsted nøs jeg: Dér ville jeg nemlig høre,
at min kone ku' dø, hvilket jeg håbede på!
Vindene nøs jeg til, men min kone møder slet ikke
menneskers triste lod, hverken sot eller død!

251. Den græske tekst mangler en lang og en kort stavelse.

Marianos Scholastikos

Ifølge Beckby levede Marianos med tilnavnet Scholastikos o. 500 e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 331

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 339

Marianos Scholastikos 9.668 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,398

εἰς προάστειον ὀνομαζόμενον Ἐρωτα ἐν Ἀμασίᾳ
Ἦ καλὸν ἄλλος Ἐρωτος, ὅπου καλὰ δένδρα ταῦτα
πρῆνς ἐπιπνείων ἀμφιδουεῖ Ζέφυρος·
ἦχι καὶ ἐρσήεις ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμῶν
πουλὸν ἰοστεφάνων κόσμον ἀνείς καλύκων·
καὶ γλυκερῆς τρίστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλω
μαστὸς ἀναθλίβει χεύματα Ναϊάδος·
ὀππόθι δενδρήεντα γέρων παρανήχεται Ἴρις
χώρον Ἀμαδρυνάδων ἔνδιον ἀβροκόμων,
καὶ λιπαρῆς εὐβοτρυν ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
θάλλει ἐρισταφύλων πάντοσε θειλοπέδων·
αἱ δὲ πῆριξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες· ὅς δὲ μελίζει
ἀντωδὸν τέττιξ φθέγματος ἀρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήιστον ὅπως, ξένε, μὴ με παρέλθῃς
τόνδε δόμον, λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

Marianos Scholastikos 9.668 [disticha]

Erosparken i Amaseia

Herlig er Erosparken, hvor disse prægtige træer
viftes af Zefyrs vind, når den blæser på dem;
dugbesprængt ligger engen og funkler med talrige blomster,
sender violkranse op, som er for parken en fryd.
Og fra den søde najades tredelte bryst der strømmer
op i trin efter trin, én efter anden et væld.
Her, hvor Iris, den ældgamle flod, glider langs med skoven,
hamadryadernes sted – dem med det blødeste hår –
og i en druerig vingård blomstrer den fede oliven,
mens der her overalt er lagt druer i sol.
Nattergalene synger rundtom, og cikaderne synger
en harmoni, som er svar netop på fuglenes sang.
Fremmede, gå ej forbi mit hus, som altid er åbent,
gå blot derind og tag del i al min gæstfrihed.

Paulos Silentarios

Paulos, der havde tilnavnet Silentiarios ('den, der bringer tavshed; et højt embede ved det byzantiske hof) var en lærd digter, der levede ca. 520-575 i Konstantinopel. Paulos var en god ven af Agathias. Ca. 80 epigrammer af Paulos findes i *Den græske Antologi*, adskillige af dem med et erotisk indhold.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 333

F.A. Wright, *The Poets of the Greek Anthology*, London 1907, 225-242

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 340

Paulos Silentiarios 5.217 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,354

[Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας](#)

Zeὺς διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.

φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε· “[Χάλκεα νικᾶ](#)

τείχεα καὶ δεσμοὺς χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ.”

χρυσὸς ὄλους ῥυτῆρας, ὄλας κληῖδας ἐλέγχει,

χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους·

καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὄδε φρένα· μή τις ἐραστὰς

λισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων.

Paulos Silentiarios 5.217, Skelton 1971, 49, Penguin no. 799 [disticha]

Myten om Danaë

Zeus blev til guld og brød ind i Danaës kobberne kammer,

hvorpå han bæltet fik løst på den jomfruelige mø.
Jeg tror, at mytens mening er denne: "Mure af kobber
og også lænker kan guld altbesejrende slå."
Guldet vil overgå alle remme og samtlige nøgler,
guldet tvinger i knæ kvindernes hånlige bryn;
bøjet blev også Danaës sind. En elsker skal ikke
bønfalde Pafia, hvis blot han bringer pengene med.

Paulos Silentiarios 5.219 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,356

Κλέψωμεν, Ῥόδῶπη, τὰ φιλήματα, τὴν τ' ἐρατεινὴν
καὶ περιδῆριτον Κύπριδος ἐργασίην.
ἦδὺ λαθεῖν, φυλάκων τε παναγρέα καυθὸν ἀλύξαι.
φώρια δ' ἀμφιδίῳν λέκτρα μελιχρότερα.

Paulos Silentiarios 5.219, Penguin no. 797 [disticha]

Stjålen kærlighed

Rhódope, lad os nu stjæle dem, kyssene, lad os nu stjæle
Kypris' dejlige værk, som kræver idelig kamp.
Dejligt i skjul at undgå altseende vogteres øjne.
Hemmelig elskov er mer sød end en åbenlys én.

Paulos Silentiarios 5.221 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,358

Μέχρι τίνος φλογέεσσαν ὑποκλέπτουτες ὀπωπὴν
φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
λεκτέον ἀμφιδίην μελεδήματα, κῆν τις ἐρύξῃ
μαλθακὰ λυσιπόνου πλέγματα συζυγίης,
φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται· ἥδιον ἡμῖν
ξυνὸν αἰεὶ μεθέπειν ἢ βίον ἢ θάνατον.

Paulos Silentiarios 5.221 [disticha]

De elskendes nød

Ak, hvor længe endnu skal vi skjule de glødende øjne,
når vi kaster et blik stjålent imellem os?
Åbent må vi bekende vor nød, og hvis nogen vil standse
bløde favntag for os, som ville ende vor sorg,
da vil sværdet være et middel for begge: For bedre
vil det være for os at dele liv eller død!

Paulos Silentiarios 5.230 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,362

*Χρυσῆς εἰρύσσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
οἶα δορικτήτους δῆσεν ἐμεῦ παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Δωρίδος ἰμερτῆς εὐμαρὲς οἴομενος·
ὡς δὲ διαρρήξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη
οἶά τε χαλκείη σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδη·
καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι,
δεσπότης ἔνθ' ἐρύση, πυκνὰ μεθελκόμενος.*

Paulus Silentiarios 5.230, Penguin no. 807 [disticha]

Et hår

Fra sine blonde lokker trak Doris et enkelt hår ud,
bandt det om hænderne rundt, som var jeg taget i krig.
Først lo jeg højt, for jeg troede, at jeg kunne afryste lænken
ganske uden besvær, skønt hun var noget så sød.
Men jeg manglede kraft til at sprænge, og derfor stønede
jeg, som blev jeg holdt fast af stærke kobberne bånd.
Nu er jeg bundet af håret, jeg trefold stakkel, og går så,
hvor herskerinden vil gå, trækkende mig af sted.

Paulos Silentiarios 5.232 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,364

Ἴππομένην φιλέουσα νόον προσέρεισα Λεάνδρω·
ἐν δὲ Λεανδρείοις χεῖλεσι πηγνυμένη
εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσὶ· πλεξαμένη δὲ
Ξάνθου, ἐς Ἴππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω.
πάντα τὸν ἐν παλάμησιν ἀναίνομαι· ἄλλοτε δ' ἄλλον
αἰὲν ἀμοιβαίοις πῆχεσι δεχνυμένη
ἀφνειὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῶν
μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμω.

Paulos Silentiarios 5.232, Hundrup 1923, 14, Skelton 1971, 46, Penguin no. 801
[disticha]

Skiftende elskere

Mens jeg kyssed Hippómenes, tænkte jeg straks på Leandros.

Da jeg var fæstnet til læberne på denne mand,
bar jeg i sindet et billed af Xanthos. Men da jeg favned
ham, vendte hjertet igen hjem til Hippómenes nu.

Den, jeg har hos mig, afviser jeg: Snart én, snart en anden
ta'r jeg til stadighed mod i min skiftende favn.

Det er den rige Kýpris, jeg dyrker. Hvis nogen er kritisk
mod mig, så lad hende selv stå som en arm monogam!

Paulos Silentiarios 5.234 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,366

Ὅ πρὶν ἀμαλθάκτοισιν ὑπὸ φρεσὶν ἠδὺν ἐν ἤβῃ
οἰστροφόρου Παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν Ἐρώτων
αὐχένα σοι κλίνω, Κύπρι, μεσαιπόλιος.
δέξο με καγχαλώσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
νῦν πλέον ἢ τὸ πάρος μήλω ἔφ' Ἐσπερίδων.

Paulos Silentiarios 5.234 [disticha]

Kærlighed får det sidste ord

Førhen, da jeg var ung, har jeg ubønhørligt afvist

Pafias dejlige lov – hun, der gi'r elskovs lyst –
dengang uden eroters lemmefortærende pile:

Nu må jeg bøje mit grå hoved, Kypris, for dig.

Tag da imod mig og le, for mere, end da du fik æbler
fra hesperidernes flok, tabte Pallas til dig.

Paulos Silentiarios 5.236 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,366

Ναὶ τάχα Τανταλέης Ἀχερόντια πῆματα ποιῆς
ἡμετέρων ἀχέων ἐστὶν ἐλαφρότερα.

οὐ γὰρ ἰδὼν σέο κάλλος, ἀπείργετο χεῖλεα μίξαι
χείλει σὺ ῥοδέων ἀβροτέρῳ καλύκων,

Τάνταλος ἀκριτόδακρυς· ὑπερέλλοντα δὲ πέτρον
δείδειν, ἀλλὰ θανεῖν δεύτερον οὐ δύναται.

αὐτὰρ ἐγὼ ζωὸς μὲν ἔων κατατήκομαι οἴστρω,
ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

Paulos Silentiarios 5.236 [disticha]

Den nye Tantalos

Tantalos' kvaler ved Acherons bredder er muligvis mindre
end den smerte, som jeg nu bliver udsat for.

For han fik aldrig set din skønhed og blev ikke hindret
i at mødes i kys, blødt som en roses knop,

Tantalos, gydende tårer: Han frygter klippen, der sidder
ovenover, men han kan ikke dø igen.

Jeg derimod er i live, og jeg tæres af elskovslængsel,
afmagt har grebet mig nu – døden er ganske nær.

Paulos Silentiarios 5.241 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,370

”Σώζεό” σοι μέλλων ἐνέπειν, παλίνορσον ἰωὴν
ἄψ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω·
σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλήτα διάστασιν οἶά τε πικρὴν
νύκτα καταπτήσω τὴν Ἀχερουτιάδα.
ἤματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοίον· ἀλλὰ τὸ μὲν που
ἄφθογγον· σὺ δέ μοι καὶ τὸ λάλημα φέρεις
κείνο τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον, ᾧ ἔπι πᾶσαι
εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκκρεμέες.

Paulos Silentiarios 5.241, Mackail 1906, 1.21, Skelton 1971, 51, Penguin no. 811
[disticha]

Jeg kan ikke rive mig løs

”Pas på dig selv!” Det ville jeg sige, men holdt det tilbage,
selvom det trænger sig frem, og jeg er atter nær dig;
skilsmissem fra dig skræmmer mig voldsomt, sådan som jeg frygter
den acherontiske nat, for den er bitter mod os;
glansen fra dig er som lyset ved dag, men den siger intet,
hvorimod du har en røst, hvormed du taler til mig,
sød som sirenerne sang, og alle de håb, som bli’r næret
dybt langt ned i min sjæl, afhænger ganske af dig.

Paulos Silentiarios 5.244 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,372

[Μακρὰ φιλεῖ Γαλάτεια καὶ ἔμψοφα, μαλθακὰ Δημῶ,](#)
Δωρὶς ὀδακτάζει. τίς πλέον ἐξερέθει;
οὔατα μὴ κρίνωσι φιλήματα· γενσάμενοι δὲ
τριχθαδίῳ στομάτων ψῆφον ἐποισόμεθα.
ἐπλάγχθης, κραδίη· τὰ φιλήματα μαλθακὰ Δημοῦς
ἔγνωσ καὶ δροσερῶν ἠδὲ μέλι στομάτων·
μίμν’ ἐπὶ τοῖς· ἀδέκαστον ἔχει στέφος. εἰ δέ τις ἄλλη
τέρπεται, ἐκ Δημοῦς ἡμέας οὐκ ἐρύσει.

Paulos Silentiarios 5.244, Skelton 1971, 50 [disticha]

Kyssekonkurrencen

Larmende smækkys gi'r Galateia, men blødt kysser Demo;

Doris kysser med bid – hvem mon mig ophidser mest?

Ører skal ikke bedømme pigernes kys! Jeg vil smage

mundene først og så fælde en dom over dem.

Afledt blev du, mit hjerte: Du kendte jo Demos bløde

kys og honningens smag fra hendes fugtige mund.

Hold dig til dem: Hun får uvildigt kransen; og hvis der er nogen,

der for en anden er glad, rives fra Demo jeg ej!

Paulos Silentiarios 5.246 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,374

[Μ](#)αλθακά μὲν Σαπφῶς τὰ φιλήματα, μαλθακά γυίων

πλέγματα χιονέων, μαλθακά πάντα μέλη,

ψυχὴ δ' ἔξ ἀδάμαντος ἀπειθέος· ἄχρι γὰρ οἶων

ἔστιν ἔρωσ στομάτων, τᾶλλα δὲ παρθενίης.

καὶ τίς ὑποτλαίη; τάχα τις, τάχα τοῦτο ταλάσσης

δίψαν Ταυταλέην τλήσεται εὐμαρέως.

Paulos Silentiarios 5.246, Hundrup 1971, no. 40, Penguin no. 803 [disticha]

Dur og mol

Bløde er Sapphos kys, og bløde de snehvide arme,

som hun fletter om mig, alt på hende er blødt.

Men hendes hjerte er som det hårdeste stål – kun til munden

når hendes kærlighed hen: Hun vil bevare sin dyd!

Hvem kan holde det ud? Det kan måske han, der kan bære

Tantalos' voldsomme tørst, uden at det går ham på.

Paulos Silentiarios 5.248 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,376

ᾠδὴ παλάμη πάντολμε, σὺ τὸν παγχρύσειον ἔτλης
ἀπρίξ δραξαμένη βόστρυχον αὐερύσαι;
ἔτλης; οὐκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος αἴλιμος αὐδὴ,
σκύλμα κόμης, αὐχὴν μαλθακὰ κεκλιμένος;
νῦν θαμινοῖς πατάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσσεις·
οὐκέτι γὰρ μαζοῖς σὸν θέναρ ἐμπελάσει.
μή, λίτομαι, δέσποινα, τόσῃν μὴ λάμβανε ποιήν·
μᾶλλον ἐγὼ τλαίην φάσγανον ἀσπασίως.

Paulos Silentarios 5.248 [disticha]

Tilgin mig

Uforskammede hånd, hvordan ku' du gribe fat i
pigens gyldne hår for så at trække det rundt?
Det gjorde *du!* Blev du ikke blødgjort af hendes klager,
udtrukket hår og en hals, bøjet så føjeligt ned?
Panden slår du på mig med talrige slag, men forgæves.
Aldrig mer skal din hånd nærme sig hendes bryst.
Min herskerinde, jeg be'r dig: Straf mig dog ikke så grusomt!
Hellere fandt jeg mig i at blive dræbt med et sværd!

Paulos Silentarios 5.250 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,376

Ἡδύ, φίλοι, μείδημα τὸ Λαΐδος· ἦδὺ καὶ αὐτῶν
ἠπιοδινήτων δάκρυ χέει βλεφάρων.
χθιζᾶ μοι ἀπροφάσιστον ἐπέστενεν, ἐγκλιδὸν ὤμῳ
ἡμετέρῳ κεφαλὴν δηρὸν ἐρεισαμένη.
μυρομένην δ' ἐφίλησα· τὰ δ' ὡς δροσερῆς ἀπὸ πηγῆς
δάκρυα μινυμένων πίπτε κατὰ στομάτων.
εἶπε δ' ἀνειρομένῳ, “Τίνος εἵνεκα δάκρυα λείβεις;” -
“Δεΐδια, μή με λίπησ· ἐστὲ γὰρ ὄρκαπάται.”

Paulos Silentiarios 5.250 [disticha]

Pigeangst

Sødt, mine venner, er Laïs's smil, og sød er den tåre,
som fra det smægtende blik løber ned i en strøm.
Pludselig i går så sukked hun helt uden grund, og hun læned
ho'det på skuldren af mig – længe sad hun sådan.
Mens hun græd, så kyssed jeg hende, og som fra en kilde
faldt hendes tårer da på vore munde ned.
Endelig spurgte jeg hende: "Hvorfor disse tårer?" Hun svared:
"Du går måske din vej: Mænd sværger altid falsk!"

Paulos Silentiarios 5.252 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,378

Ἦρίψωμεν, χαρίεσσα, τὰ φάρεα: γυμνὰ δὲ γυμνοῖς
ἐμπελάσει γυίοις γυῖα περιπλοκάδην·
μηδὲν ἔοι τὸ μεταξὺ· Σεμίραμιδος γὰρ ἐκεῖνο
τείχος ἐμοὶ δοκέει λεπτὸν ὕφασμα σέθεν·
στήθεα δ' ἐζέχθη, τὰ τε χεῖλα· τὰλλα δὲ σιγῇ
κρυπτέον· ἐχθαίρω τὴν ἀθυροστομίην.

Paulus Silentiarios 5.252, Hundrup 1971, no. 39, Skelton 1971, 51, Penguin no. 810 [disticha]

Af med tøjet!

Kom, lad os smide tøjet, du kære: Nøgne lemmer
skal ligge tæt op imod de nøgne lemmer her!
Intet skal være imellem! Det tynde stof, som du bærer,
er som Semíramis' mur, forekommer det mig.
Bryst skal forbindes med bryst og læbe med læbe, men resten
tier vi om, for en mund hader jeg, der plaprer løs.

Paulos Silentiarios 5.255 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,380

Εἶδον ἐγὼ ποθέοντας· ὑπ' ἀτλήτοιο δὲ λύσσης
 δηρὸν ἐν ἀλλήλοισι χεῖλαι πηξάμενοι,
 οὐ κόρον εἶχον ἔρωτος ἀφειδέος· ἰέμενοι δέ,
 εἰ θέμις, ἀλλήλων δύμεναι ἐς κραδίην,
 ἀμφασίης ὅσον ὅσσον ὑπεπρήνουν ἀνάγκην
 ἀλλήλων μαλακοῖς φάρεσι ἐσσάμενοι.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἦν Ἀχιλῆι πανείκελος, οἷος ἐκείνος
 τῶν Λυκομηδείων ἔνδον ἔην θαλάμων·
 κούρη δ' ἀργυφῆς ἐπιγουνίδος ἄχρι χιτῶνα
 ζῶσαμένη Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο.
 καὶ πάλιν ἠρήρειστο τὰ χεῖλαι· γυιοβόρον γὰρ
 εἶχον ἀλωφῆτου λιμὸν ἔρωμανίης.
 ρεῖά τις ἡμερίδος στελέχη δύο σύμπλοκα λύσει,
 στρεπτά, πολυχρονίῳ πλέγματι συμφυέα,
 ἢ κείνους φιλέοντας, ὑπ' ἀντιπόροισι τ' ἀγοστοῖς
 ὑγρά περιπλέγδην ἄψα δησαμένους.
 τρὶς μάκαρ, ὃς τοίοισι, φίλη, δεσμοῖσιν ἐλίχθη,
 τρὶς μάκαρ· ἀλλ' ἡμεῖς ἄνδιχα καιόμεθα.

Paulos Silentarios 5.255, Penguin no. 812 [disticha]

I kærlighedens lænker

To, der elsked hinanden, så jeg: Ubærligt vanvid
 fik dem længe til at fæstne mund imod mund.
 Men de blev ikke mættet af skånselsløs elskov: De ville,
 hvis det var ret, trænge ind helt i den andens sind.
 De ville prøve at mildne usigelig kval hos dem begge,
 tog da hinandens tøj på – det var virkelig blødt.
 Han lignede nu komplet Achilleus, da denne boede
 i Lykomédes' palads mellem pigerne her.
 Sølvhvid kiltede pigen sin chiton op over knæet

og afbildede da Phoibes egen gestalt.
 Læberne mødtes igen, for den lemmefortærende hunger
 efter den ubrudte fryd greb dem igen og igen.
 Nærmere var det at skille to vinstokke, der havde flettet
 sig i hinanden ind efter årtiers forløb,
 end de to elskende – armene havde de lagt om hinanden,
 smidige lemmer lå, mens de favnedes tæt.
 Trefold salig, min kære, er den, der har sådanne lænker,
 trefold salig, men vi brænder på afstand, vi to!

Paulos Silentiarios 5.256 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,380

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις
 ἔσπερος, ὑβριστὴν μῦθον ἐπευξάμενη·
 ἴβρις ἔρωτας ἔλυσε· μάτην ὄδε μῦθος ἀλάται·
 ἴβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
 ὦμοσα γὰρ λυκάβαντα μένειν ἀπάνευθεν ἐκείνης,
 ὦ πόποι, ἀλλ' ἰκέτης πρῶιος εὐθὺς ἔβην.

Paulos Silentiarios 5.256, Mackail 1906, 1.35 [disticha]

Forgæves tale

Det var i aftes, da jeg fik smækket døren i ho'det
 af Galateia, mens hun hånligt råbte højt op:
 "Hån er et middel mod elskov!" Dé ord betyder nu intet!
 Jeg bliver pirret des mer, hvis jeg bli'r udsat for hån.
 Jeg svor nemlig, at jeg ville holde mig væk hele året –
 ak, og den næste dag kom jeg og bad så igen.

Paulos Silentiarios 5.258 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,382

Πρόκριτός ἐστι, Φίλιωνα, τεῖ ῥυτὶς ἢ ὀπὸς ἥβης
 πάσης· ἰμείρω δ' ἀμφὶς ἔχειν παλάμαις

μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβοις
ἢ μαζῶν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης.
σὸν γὰρ ἔτι φθινόττωρον ὑπέρτερον εἶαρος ἄλλης
χείμα σὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος.

Paulos Silentiarios 5.258, Zilliacus 1923, 111, Skelton 1971, 48, Penguin no. 809
[disticha]

Den modne kvinde

Mere end ungdommens saftige hud kan jeg li' dine rynker,
kære Filinna, og med hænderne længes jeg mod
rundt om at gribe fast dine æbler, der tynges af vægten,
frem for en spæddlemmet møs fremad struttende bryst.
Bedre for mig er dit efterårs høst end våren hos andre,
mere end sommerens sol varmer mig vintren hos dig.

Paulos Silentiarios 5.266 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,388

Ἀνέρα λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ἰῶ
ῦδασι θηρείην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
λυσσώων τάχα πικρὸν Ἔρωσ ἐνέπηξεν ὀδόντα
εἰς ἐμέ καὶ μανίαις θυμὸν ἐληίσατο.
σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει
καὶ ποταμῶν δῖναι καὶ δέπας οἰνοχόου.

Paulos Silentiarios 5.266, Mackail 1906, 1.14, Skelton 1971, 51, Penguin no. 800
[disticha]

Eros og galskab

Hvis nu en mand bliver bidt af en rasende hund – det si'r man –
så kan han se ganske klart dyrets billed i vand.
Eros er blevet gal og har vel plantet en hugtand
lige i mig, og mit sind hærages med vanvid af ham;

nu kan jeg nemlig se dit dejlige billed i havet,
ja, i flodernes strøm og i glasset med vin.

Paulos Silentiarios 5.268 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,388

Μηκέτι τις πτήξειε πόθου βέλος· ιοδόκην γὰρ
εἰς ἐμὲ λάβρος Ἔρως ἐξεκένωσεν ὄλην.
μὴ πτερύγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν· ἐξότε γάρ μοι
λαξ̄ ἐπιβάς στέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
ἀστεμφής, ἀδόνητος ἐνέζεται, οὐδὲ μετέστη,
εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων.

Paulos Silentiarios 5.268 [disticha]

Eros har fået ro

Ingen skal længere frygte elskovens pile, for Eros
tømte sit kogger på mig – han er den grusomste gud.
Ingen skal skælv for vingernes angreb. Siden han trådte
op på min nakke og sin fod på mit bryst har sat,
sidder han roligt, bevæger sig ikke, flytter sig ikke:
Begge vingerne har han skåret af sig til mig!

Paulos Silentiarios 5.270 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,390

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδύεται οὔτε σὺ πέπλων
οὔτε λιθοβλήτων, πότνια, κεκρυφάλων.
μάργαρά σῆς χροιῆς ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει
χρυσὸς ἀπεκτῆτου σῆς τριχὸς ἀγλαίην·
Ἴνδῶη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης,
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαιροτέρην.
χείλεα δὲ δροσόεντα καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
στήθεος ἀρμονίη κεστὸς ἔφν Παφίης.
τούτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμμαμαι· ὄμμασι μούνοισ

θέλωμαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει.

Paulos Silentiarios 5.270 [disticha]

Skønhed og smykker

Rosen behøver slet ikke en krans, og du, min dronning,
slet ingen kjoler og net, ædelstenssat til dit hår.
Perler vil blegne på huden af dig, og guldet vil miste
al sin glans på dit hår, selv når det ikke er redt.
Indisk safir vil lyse med funklende pragt i stenen,
men meget svagere end glansen, som er i dit blik.
Læbernes fugt, harmonien, sød som den sødeste honning,
ved dine brysters form – Pafias bælte er her.
Fuldstændigt er jeg betvunget, fortryllet af dine øjne,
hvor det dejligste håb nu har fundet sit hjem.

Paulos Silentiarios 5.272 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,392

Μαζοῦς χερσὶν ἔχω, στόματι στόμα, καὶ περὶ δειρῆν
ἄσχετα λυσσῶων βόσκομαι ἀργυφέην.
οὐπω δ' ἀφρογένειαν ὄλην ἔλον· ἀλλ' ἔτι κάμνω
παρθένον ἀμφιέπων λέκτρον ἀναινομένην.
ἤμισυ γὰρ Παφίη, τὸ δ' ἄρ' ἤμισυ δῶκεν Ἀθήνη·
αὐτὰρ ἐγὼ μέσσοσ τήκομαι ἀμφοτέρων.

Paulos Silentiarios 5.272 [disticha]

Mellem Afrodite og Athene

Brysterne har jeg i hånden, og munden er presset mod munden,
om hendes sølverne hals græsser jeg fuldstændig vild.
Endnu mangler jeg dog den Skumfødte, hvorfor jeg pines:
Jomfruen nægter mig nu adgang til hendes seng.
Halvt gi'r hun Pafia sig selv, den anden halvdel Athene;

midt mellem disse to svinder jeg fuldstændigt ind.

Paulos Silentiarios 5.275 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,394

Δειλιῶ χαρίεσσα Μενεκρατὶς ἔκχυτος ὕπνω
κείτο περὶ κροτάφους πῆχυν ἐλιξαμένη.
τολμήσας δ' ἐπέβην λεχέων ὑπερ· ὡς δὲ κελεύθου
ἤμισυ κυπριδῆς ἦννον ἀσπασίως,
ἡ παῖς ἐξ ὕπνοιο διέγρετο, χερσὶ δὲ λευκαῖς
κράατος ἡμετέρου πᾶσαν ἔτιλλε κόμην·
μαρναμένης δὲ τὸ λοιπὸν ἀνύσσαμεν ἔργον ἔρωτος,
ἡ δ' ὑποπιπλαμένη δάκρυσιν εἶπε τάδε·
"Σχέτλιε, νῦν μὲν ἔρεξας, ὅ τοι φίλον, ᾧ ἔπι πουλὺν
πολλάκι σῆς παλάμης χρυσὸν ἀπωμοσάμην·
οἰχόμενος δ' ἄλλην ὑποκόλπιον εὐθὺς ἐλίξεις·
ἔστὲ γὰρ ἀπλήστου κύπριδος ἐργατίαι."

Paulos Silentiarios 5.275, Skelton 1971, 49 [disticha]

Forstyrret siesta

Middagstid var det. Den smukke Menékraatis hviled med armen
lagt om sit hoved, mens hun lå strakt ud på sin seng.
Dristigt trådte jeg hen og lagde mig ned i sengen,
og jeg nåede med fryd halvt gennem Kypris' sti.
Da vågned pigen op, og med sine snehvide hænder
rev hun løs på mit hår, prøved at flå det ud.
Selvom hun stritted imod, blev elskovens værk ført igennem.
Derefter brast hun i gråd, dette sagde hun mig:
"Slyngel, du fik, hvad du ønskede, og det, som jeg ofte afsvor
at ville gi' for det guld, du ville gi' fra din hånd;
du går din vej og holder en anden pige på skødet;
I praktiserer jo Kypris' umættelighed."

Paulos Silentiarios 5.279 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,396

Δηθύνει Κλεόφαντις· ὁ δὲ τρίτος ἄρχεται ἤδη
λύχνος ὑποκλάζειν ἦκα μαραινόμενος.
αἶθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπέσβετο λύχνῳ
μηδὲ μ' ὑπ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκαιε πόθοις.
ἂ πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἔσπερος ἤξειν·
ἀλλ' οὔτ' ἀνθρώπων φεῖδεται οὔτε θεῶν.

Paulos Silentiarios 5.279, Mackail 1906, 1.26, Penguin no. 802 [disticha]

Forgæves venten

Kommer dog ej Kleofantis? Nu er den tredje lampe
snart ved at brænde ned, den svinder sagte hen.
Gid dog mit hjertes brand kunne slukkes sammen med lampen
og ikke brænde mig med søvnløs elskov så hårdt.
Ofte svor hun ved Kythereia at komme om aftenen,
men hun er ligeglad med guder og mennesker selv.

Paulos Silentiarios 5.281 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,398

Χθιζά μοι Ἑρμώνασσα φιλακρήτους μετὰ κώμους
στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας
ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ· ἀμάθυνε δὲ χαίτην,
ἦν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.
ἐφλέχθη δ' ἔτι μάλλον ὑφ' ὕδατος· ἐκ γὰρ ἐκείνης
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν στομάτων.

Paulos Silentiarios 5.281 [disticha]

Berusende vand

Efter et gilde i går med ublandet vin så hængte
jeg nogle krans op på Hermonassas dør:

Over mig hældte hun vand fra et glas og spolered frisuren,
som skulle holde i mindst tre dage – sikkert besvær!
Vandet satte mig mere i brand, for i glasset der skjultes
ild, der stammede fra hendes dejlige mund!

Paulos Silentiarios 5.283 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,400 [disticha]

Δάκρυνά μοι σπένδουσαν ἐπήρατον οἰκτρά Θεανὼ
εἶχον ὑπὲρ λέκτρων πάννουχον ἡμετέρων·
ἐξότε γὰρ πρὸς Ὀλυμπον ἀνέδραμεν ἕσπερος ἀστήρ,
μέμφετο μελλούσης ἄγγελον ἠριπόλης.
οὐδὲν ἐφημερίοις καταθύμιον· εἴ τις Ἐρώτων
λάτρης, νύκτας ἔχειν ὄφελε Κιμμερίων.

Paulos Silentiarios 5.283, Skelton 1971, 47, Penguin no. 798

Den korte nat

Mens den smukke Theáno var hos mig for hele natten,
græd hun, så det var en ynke, mens hun lå på min seng.
Lige så snart som Aftenstjernen den løb til Olympos,
klagede hun over den, for den var daggryets bud.
Intet er kun efter menneskers smag, og hvis én er eroters
tjener, så gid han må få nætter, kimmererne har.

Paulos Silentiarios 5.286 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,400

Φράζέό μοι, Κλεόφαντις, ὄση χάρις, ὀππότε δοιοὺς
λάβρον ἐπαιγίζων ἴσος ἔρως κλονέει.
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον ἢ τίς αἰδὼς
τούσδε διακρίνει πλέγματα βαλλομένους;
εἴη μοι μελέεσσι τὰ Λήμνιος ἤρμωσεν ἄκμων
δεσμά καὶ Ἡφαίστου πᾶσα δολορραφίη,
μοῦνον ἐγὼ, χαρίεσσα, τεὸν δέμας ἀγκὰς ἐλίξας

θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βοσκόμενος,
δὴ τότε καὶ ξείνός με καὶ ἐνδάπιος καὶ ὀδίτης,
πότνα, καὶ ἀρητῆρ χῆ παράκοιτις ἴδοι.

Paulos Silentiarios 5.286 [disticha]

Kærlighedsrus

Tænk, Kleofantis, hvor dejligt det er, når kærlighed rammer
to med den samme glød, sætter dem begge i brand.
Er der en krig, en mægtig angst eller skam, som kan skille
disse to, hvis de har flettet lemmerne tæt?
Jeg ville ønske at ha' disse lænker, den lemniske ambolt
smeded, ja hele den list, som Hefaistos fandt på.
Kun vil jeg, kæreste, slynge armene rundt om dit legem,
så jeg fortrylles af dig, græssende på din krop.
Lad så en fremmed, en medborger eller en vandrer, du skønne,
se mig, ja gerne en præst – eller den kone, jeg har!

Paulos Silentiarios 5.290 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,290

Ὅμμα πολυπτοίητον ὑποκλέπτουσα τεκούσης
συζυγίην μήλων δῶκεν ἐμοὶ ῥοδέων
θηλυτέρη χαρίεσσα. μάγον τάχα πυρσὸν ἐρώτων
λαθριδίως μήλοις μίξεν ἐρευθομένοις·
εἰμὶ γὰρ ὁ τλήμων φλογὶ σύμπλοκος· ἀντὶ δὲ μαζῶν,
ὦ πόποι, ἀπρήκτοις μῆλα φέρω παλάμαις.

Paulos Silentiarios 5.290, Gelsted 1941, no. 36, 1961, 20, Skelton 1971, 47, Penguin no.
804, Ebbesen, *Aigis* 2012, 1 [disticha]

Æblesymbolik 1

Uden at moderens frygtsomme blik fik opdaget noget,
fik jeg af pigen et par rødmende æbler i hånd:

Yndige pige! Jeg tror, hun i æblernes rødme har blandet
elskovs stærke magi ganske i hemmelighed!
Ak, jeg stakkel er omspændt af flammer: I stedet for pigens
bryster holder jeg to æbler i magtesløs hånd!

Paulos Silentiarios 5.291 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,404

Ἐἴ ποτ' ἐμοί, χαρίεσσα, τεῶν τάδε σύμβολα μαζῶν
ὤπασας, ὀλβίζω τὴν χάριν ὡς μεγάλην·
εἰ δ' ἐπὶ τοῖς μίμνεις, ἀδικεῖς, ὅτι λάβρον ἀνήψας
πυρσὸν ἀποσβέσσαι τοῦτον ἀναινομένη.
Τήλεφον ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο μὴ σύ γε, κούρη,
εἰς ἐμὲ δυσμενέων γίνεο πικροτέρη.

Paulos Silentiarios 5.291, Ebbesen, *Aigis* 2012, 1 [disticha]

Æblesymbolik 2

Hvis jeg, min kære, fik disse to æbler som et symbol på
dine bryster, vil jeg prise din gunst – den er stor!
Men hvis du nøjes med dem, gør du uret, fordi du har antændt
flammende ild, mens du nu nægter at slukke min brand!
Manden, der sårede Télefos, helbredte såret: Min pige,
vær ikke hårdere end grusomme fjender mod mig!

Paulos Silentiarios 5.300 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,412

Ὅ θρασὺς ὑψαύχην τε καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων
κείται παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος·
ὁ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν,
αὐτὸς ὑποδηθεὶς ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη.
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἰκεσίοισι πεσῶν θηλύνεται οἴκοις·
ἥ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει.
παρθένε θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἔνδικον αἶθες,

σβέσσου ἀγνηορίην, ἐγγὺς ἴδες Νέμεσιν.

Paulos Silentiarios 5.300 [disticha]

Rolleskift

Han, der var stolt førhen og knejsede højt med sit hoved,

ligger som legetøj hen, skønt pigen ikke er stærk;

før mente han arrogant, at han kunne ydmyge pigen,

nu er han tæmmet selv, nu har han intet håb.

Han er faldet på knæ som en kvinde og jamrer så bønligt;

hun har i øjnenes blik en karakter som en mand.

Pige med sind som en løve, skønt du er retfærdigt harmfuld,

dæmp nu dit overmod, for Nemesis så du tæt på.

Paulos Silentiarios 7.307 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,182

οὐνομά μοι . . . – “Τί δὲ τοῦτο;” – Πατρὶς δέ μοι . . . – “Ἐς τί δὲ τοῦτο;”

Κλεινοῦ δ’ εἰμὶ γένους. – “Εἰ γὰρ ἀφαιροτάτου;”

Ζήσας δ’ ἐνδόξως ἔλιπον βίον. – “Εἰ γὰρ ἀδόξως;»

Κεῖμαι δ’ ἐνθάδε νῦν. – “Τίς τίνοι ταῦτα λέγεις;”

Paulos Silentiarios 7.307, Penguin no. 817 [disticha]

Hellener og kristen

Navnet, jeg har ... – “Hvad så?” – Mit fædreland det er ... – “Og hvad så?”

Jeg er af ædel byrd. – “Hvad, hvis du var af lav?” –

Jeg var berømt, da jeg døde. – “Og sæt, at du nu var ukendt?” –

Nu skal jeg ligge her. – “Hvem er det, du taler til?”

Paulos Silentiarios 11.60 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,576

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ,

ῥόσομεν ἀνδροφόνου φρουτίδα ταῖς φιάλαις.

σιτοδόκῳ δ’ ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι

γαστρὶ μελαμπέπλου μητέρα Φερσεφόνης·
ταυροφόνων δ' ἀμέγαρτα καὶ αἰμαλέα κρέα δόρπων
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις·
ὄστέα δ' αὖ νεπόδων ταμείχρῳα χεῖλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς Ἄιδης φίλτερος ἠελίου·
ἡμῖν δ' ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ καὶ βόσις ἔστω
καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

Paulos Silentiarios 11.60 [disticha]

Her med vinen!

Vi vil ofre lidt vin til latteropvækker Lyaïos,
vi driver sorgerne ud med vore bægre her.
Hårdtarbejdende bønder, lad dem nu til deres maver
hente sig brødet fra sorte Perséphones mor.
Skrækkeligt, blodigt kød fra et måltid med slagtede tyre
gi'r vi til vilddyr og fugl, der æder kødet som råt.
Også de skarpe ben fra en fisk skal gå til de mænd, der
elsker Hades langt mer end solens dejlige lys.
Vinen skal altid være os føde og drik – det er livet! –
lad andre længes imod at spise gudernes mad.

Rufinos Domestikos

Rufinos Domestikos er en byzantinsk digter fra Agathias' *Cyklus*.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Rufinos Domestikos 5.284 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,400

Πάντα σέθεν φιλέω· μόνου δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
ἐχθαίρω, στυγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Rufinos Domestikos 5.284 [distichon]

Den ukritiske pige

Alt, hvad du har, har jeg kær, og kun dit kritikløse øje
hader jeg, for det er glad for nederdrægtige mænd.

Stefanos

Ifølge Beckby er Stefanos en filolog fra Byzans, der levede i det 6. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Stefanos 9.385 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,240

Ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ ῥαψωδίαν
Ἄλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων,
Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμῆι.
Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μ῀θος ἐστὶν ἀκοίταις.
Δέλτα θεῶν ἀγορὴ, ὄρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.
Εἰ, βάλλει Κυθέρειαν Ἄρηά τε Τυδέος υἱός.
Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ὀαριστύς.
Ἠτα δ', Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἑκτορι δίῳ.
Θῆτα, θεῶν ἀγορὴ, Τρώων κράτος, Ἑκτορος εὐχος.
Ἔξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα.
Κάππα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἦλυθον ἄνδρες.
Λάμβδα δ', ἀριστήας Δαναῶν βάλον Ἑκτορος ἄνδρες.
Μῦ, Τρώων παλάμησι κατήριπε τείχος Ἀχαιῶν.
Νῦ δέ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.
Ξι, Κρονίδην λεχέεσσι σὺν ὕπνω τ' ἦπαφεν Ἥρη.
Οῦ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρη.
Πι, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήιον Ἑκτορος αἰχμῆ.
Ῥῶ, Δαναοὶ Τρώες τε νέκυν πέρι χεῖρας ἔμισγον.
Σίγμα, Θέτις Ἀχιλῆι παρ' Ἥφαιστου φέρειν ὄπλα.
Ταῦ δ', ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δίος Ἀχιλλεύς.

Ἔ, μακάρων ἕρις ὤρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.
 φί, κρατερῶς κατὰ χεῦματ' ἐδάμνατο Τρώας Ἀχιλλεύς.
 Χί δ' ἄρα, τρὶς περὶ τείχος ἄγων κτάνεν Ἴκτορ Ἀχιλλεύς.
 Ψί, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσε Ἀχιλλεύς.
 Ω, Πριάμῳ νέκυν νῖα λαβῶν γέρα δῶκεν Ἀχιλλεύς.

Filologen Stefanos 9.385 [daktyliske heksametre]

Indholdet af Iliaden

Alfa gi'r Chryses' bøn og hærpest og kongernes fjendskab,
 Beta rummer en drøm, en forsamling og skibskatalogen.
 Gamma er tvekamp mellem Helenas mænd helt alene.
 Delta er gudeforsamling, edsbrud og starten på krigen.
 Epsilon: Tydeus' søn slår Kythereia og Ares;
 Zeta er samtalen, som Andromache førte med Hektor.
 Eta: Her kæmper Aias alene mod strålende Hektor.
 Theta er guderåd, troernes sejr og Hektors ære.
 Iota er et gesandtskab hen til en stædig Achilleus;
 Kappa: Mænd fra begge sider går ud for at spejde.
 Lambda: Hektors mandskab sårer danaernes fyrster.
 My: Achaiernes mur rives ned af trojanernes hænder.
 Ny: Her giver Poseidon hemmeligt sejr til danaer.
 Xi: Kroniden bli'r narret af Heras elskov og søvnen.
 Omikron: Her er Kroniden nu vred på Poseidon og Hera.
 Pi: Den tapre Patroklos dræbes af Hektors lanse.
 Rho: Danaer kommer i nærkamp med troer om liget.
 Sigma: Her får Achilleus af Thetis Hefaistos' våben;
 Tau: Den ædle Achilleus går løs og opgi'r sin vrede.
 Ypsilon: Guderne strides, men bringer sejr til achaier.
 Fi: Ved floden besejrer Achilleus troerne voldsomt.
 Chi: Han dræber nu Hektor, der løb om byen tre gange;

Psi: Her afholdes lege, Achilleus gav til danaer.

Omega: Priamos får mod gaver sin søn af Achilleus.

Theaitetos Scholastikos

Ifølge Beckby er Theaitetos med tilnavnet Scholastikos fra det 6. årh. e.Kr.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 334

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 364

Theaitetos Scholastichos 16.221 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,420

εἰς τὴν Ἀθηναίων Νέμεσιν

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ περιωπῆς

λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσι

Μῆδος ἐποντοπόρευσευ, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,

τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.

ὡς δὲ δαΐζομένοις Μαραθῶν ἀντέκτυπε Πέρσαις

καὶ νέες ὑγροπόρουν χεύμασιν αἰμαλέοις,

ἔξεσαν Ἀδρήστειαν ἀριστώδινες Ἀθῆναι,

δαίμον' ὑπερφιάλοισ ἀντίπαλον μερόπων.

ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νῦν

νίκη Ἐρεχθείδαις, Ἀσσυρίοις Νέμεσις.

Theaitetos Scholastikos 16.221 [disticha]

Til athenernes Nemesis

Jeg er den snehvide marmor, en medisk stenhugger udskar

fra et voksende bjerg med en mejsel til sten

og bragte over havet, så han kunne skabe figurer,
der var symbol på en sejr, som de vandt over Athen.
Men da Marathon genlød af persiske mænd, som dræbtes,
og af skibe, der flød ud på det blodige hav,
hugged af mig Athen, de bedste børns mor, Adresteia,
en gudinde, der slår mænds arrogance ned.
Jeg er en modvægt mod deres håb, og jeg er Nemesis også
for assyrernes folk, erechthidernes Sejr.

Theofanes Confessor

Theofanes med tilnavnet Confessor er en historiker, der ifølge Beckby levede ca. 760-818.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 334

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 366

Theofanes 15.35 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,284

[Εἶθε κρίνον γενόμην ἀργένναον, ὄφρα με χερσὶν
ἀρσαμένη μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσῃς.](#)

Theofanes 15.35, jf Anonym 5.83 [distichon]

Mandens ønske

Var jeg dog blot en lilje så hvid, og jeg kunne løftes
af dine hænder op, mætte mig med din hud.

Aisopos

Page fastslår, at epigrammet her ikke er forfattet af den berømte fabeldigter, men hvem der gemmer sig under dette navn, er uvist.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 330

Aisopos I Page, *FGE* 108 (10.123)

[ΑΙΣΩΠΟΥ]

πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά, καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς οὔτε φέρειν.
ἤδ' ἄ μὲν γάρ σευ τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἡελίου,
τᾶλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆν τι πάθῃ τις
ἔσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

Aisopos 10.123, Hundrup 1923, 16, Page, *FGE* 108 [disticha]

Pessimisme

Liv, kan man undgå dig uden ved død? For i dig er der plager:

Både at bære med ro og slippe væk er jo svært.

Smukt er alt det, som naturen har skabt, både jorden og havet,
stjernernes talløse flok, vandring af måne og sol.

Men alt det øvrige det er kun sorger og frygt, og hvis nogen
får noget godt, vil han snart opleve Nemesis' svar.

Anonyme digte

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anonym 1.78 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,140

Εἰς Πέτρον τὸν ἀπόστολον

Πάντων ἀρχιερεὺς Πέτρος Θεοῦ ἀρχιερέων,
ὃς Θεοῦ ἐκ φωνῆς ἔλλαχε τοῦτο γέρας.

Anonym 1.78 [distichon]

Til apostlen Peter

Peter er ypperstepræst over alle Guds ypperstepræster,
denne vigtige post modtog han ud af Guds mund.

Anonym 1.79 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,140

Εἰς Παῦλον τὸν ἀπόστολον

Παῦλος ἐπεὶ θεῖον σέλας οὐρανοῦ ἔδρακεν ἄντην,
φωτὸς ἀπειρεσίου γαῖαν ἔπλησεν ὅλην.

Anonym 1.79 [distichon]

Til apostlen Paulus

Paulus så lys fra den hellige himmel ansigt til ansigt
og fyldte jorden op med et uendeligt lys.

Anonym 1.80 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,140

Εἰς Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον

Ἀρχιερεὺς Ἐφέσιοιο θεηγόρος ἐκ Θεοῦ εἶπεν
πρῶτος Ἰωάννης, ὡς Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Anonym 1.80 [distichon]

Til apostlen Johannes

Efesos' ypperstepræst, der præked om Gud, var Johannes,
han var den første til at sige: "Ordet var Gud."

Anonym 1.83 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,142

Εἰς τὸν Ματθαῖον

Γράψε Θεοῦ σαρκώσιος ἕξοχα θαύματα πάντα
Ματθαῖος σελίδεσσιν, ἐπεὶ λίπε δῶμα τελώνου.

Anonym 1.83 [daktyliske heksametre]

Til Matthæus

Alle mirakler ved inkarnationen af Gud har Matthæus
skrevet i bogen, da han var gået fra tolderens bolig.

Anonym 1.84 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,142

Εἰς τὸν Λουκᾶν

Ἀθανάτου βιώτοιο τελεσφόρα ἔργματα Χριστοῦ
πυκτίου ἐν λαγόνεσσι σαφῶς ἐνέπασσέ γε Λουκᾶς.

Anonym 1.84 [daktyliske heksametre]

Til Lukas

Alle de fuldkomne gerninger, Kristus har gjort i et evigt
liv, er beskrevet så klogt af Lukas på bogrullens sider.

Anonym 1.85 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,142 = Waltz 1,35

Εἰς τὸν Μάρκον

Οὐ κατ' ἐπωνυμίην Αἰγύπτιον ἔλλαχε λαὸν
ὄρφνη, ἐπεὶ φωνῆς Μάρκου ἔδεκτο φάος.

Anonym 1.85 [distichon]

Til Markus

Over Ægyptens folk er der intet mørke – det tror man
jo af dets navn²⁵² – det fik lys gennem Markus's røst.

Anonym 5.2 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,240

Τὴν καταφλεξίπολιν Σθενελαΐδα τὴν βαρύμισθον,
τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἀμεργομένην,
γυμνὴν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος
ἄχρι φίλης ἠοῦς προῖκα χαριζομένην.
οὐκέτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῶ
κλαύσομαι ὕπνον ἔχων κείνα χαριζόμενον.

Anonym 5.2, Skelton 1971, 73, Penguin no. 742 [disticha]

Drømmen

Byer sættes i brand af den grådige Stheneläis,
hun, der samler sig guld fra alle mænd, der har lyst.
Nu har jeg drømt, at hun lå ved min side helt nøgen igennem
natten og lige til gry, uden det kostede spor.
Nu vil jeg ikke længere trygle den grumme, ej heller
klage over mig selv: Jeg får en gratis drøm.

Anonym VII Page, *FGE* 317 (5.11)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

252. Efter Augustinus, *Enarr. Psalm. 77* betyder Ægypten på hebraisk mørke. Efter Plutarch, *Isis og Osiris* 33 p.gr.a. jordens mørke farve i Ægypten.

εἰ τοὺς ἐν πελάγει σώζεις, Κύπρι, κάμῃ τὸν ἐν γαῖ
ναυαγόν, φιλίη, σῶσον ἀπολλύμενον.

Anonym 5.11, Penguin no. 743, Page, FGE 317 [distichon]

Bøn til Kypris

Kypris, redder du folk på havet, så red mig, du kære,
jeg er nær ved at dø: Skibbruden inde på land!

Anonym 5.26 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,254

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Εἴτε σε κυανέησιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις,
εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον, ἄνασσα, κόμαις,
ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἦ ῥά γε ταύταις
θριξὶ συνοικήσει καὶ πολιῆσιν Ἔρως.

Anonym 5.26, Skelton 1971, 73, Penguin no. 744 [disticha]

Blond og sort

Enten jeg ser dig, min dronning, stråle med ravnsorte lokker,
eller jeg ser dig igen med et hår, der er blond,
da vil der være den samme glans fra dem begge, og Eros
vil bo i dette hår, også når det er gråt.

Anonym VIII Page, *FGE* 318 (5.51)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

ἡράσθην, ἐφίλουν, ἔτυχον, κατέπραξ', ἀγαπῶμαι·
τίς δὲ καὶ ἦς καὶ πῶς ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

Anonym 5.51, Skelton 1971, 71, Penguin no. 745, Page, FGE 318 [distichon]

Kun Kypris ved det

Jeg blev forelsket, jeg kyssed, og pigen jeg vandt, og jeg elskes!

Hvem vi så er og hvordan, det ved gudinden kun selv!

Anonym 5.65 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,274

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Αἰετὸς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην,
κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τὴν Ἑλένης.
οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα· τῶν δύο δ' αὐτῶν
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρεῖσσον, ἐμοὶ τὰ δύο.

Anonym 5.65 [disticha]

To glæder

Zeus kom forklædt som en ørn til den pragtfulde dreng Ganymedes,
og til Helenas mor kom han i svanegevandt.
Mellem de to er der intet at jævnføre: Smag er forskellig,
hvad man kan li' af de to – begge synes jeg om!

Anonym LXXII Page, *OCT*, IX Page, *FGE* 319

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

εἶθ' ἄνεμος γενόμεν, σὺ δὲ <δὴ> στείχουσα παρ' αὐγὰς
στήθεα γυμνώσαις καί με πνέοντα λάβοις.

Anonym 5.83, Gelsted 1941, no. 33, 1961, 19, Penguin no. 747, Page, *FGE* 319
[distichon]

Ønsketænkning

Gid jeg var vinden! Da kunne du vandre i sollysets stråler,
og mens jeg puster på dig, kunne du blotte dit bryst!

Anonym LXXIII Page, *OCT*, X Page, *FGE* 320 (5.84)

ΑΛΛΟ

εἶθε ῥόδον γενόμεν ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσίν

ἀρσαμένη χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις.

Anonym 5.84, Mackail 1906, 1.40, Skelton 1971, 73, Penguin no. 748, Page, FGE 320, jf Theofanes 15.35 [distichon]

Mandens ønske

Gid jeg en lyserød rose ku' blive, for da som en gave
kunne din hånd få den lagt op på dit snehvide bryst.

Anonym XI Page, FGE 320 (5.90)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

*πέμπω σοι μύρον ἡδύ, μύρωι τὸ μύρον θεραπεύων,
ὡς Βρομίωι σπένδων νᾶμα τὸ τοῦ Βρομίου.*

Anonym 5.90, Penguin no. 749, Page, FGE 321 [distichon]

Parfume 1

Dejlig parfume sender jeg til dig og hylder duften med vellugt,
ligesom Bromios får hyldest med flydende vin.

Anonym LXXIV Page, OCT, XII Page, FGE 320 (5.91)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

*πέμπω σοι μύρον ἡδύ, μύρωι παρέχων χάριν, οὐ σοί·
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι καὶ τὸ μύρον δύνασαι.*

Anonym 5.91, Mackail 1906, 1.44, Penguin no. 750, Page, FGE 320 [distichon]

Parfume 2

Dejlig parfume sender jeg dig for at hædre parfumen:
Du er jo selve den, der gi'r parfumens dens duft.

Anonym I Page, FGE 312 (5.100)

ΑΔΗΛΟΝ

εἴ μοί τις μέμψαιτο, δαεῖς ὅτι λάτρις Ἔρωτος
φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
εἰδείη καὶ Ζῆνα καὶ Ἄϊδα τὸν τε θαλάσσης
σκηπτοῦχον μαλερῶν δούλον ἔοντα Πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοῖδε, θεοῖς δ' ἐνέπουσιν ἔπεσθαι
ἀνθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

Anonym 5.100, Page, FGE 312 [disticha]

Jeg følger guderne

Hvis jeg bebrejdes af nogen, fordi jeg som dygtig tjener
følger Eros og har fuglelim i mit blik,
lad ham da vide, at Hades og Zeus og havets behersker
alle var slaver af elskovs stærke passion.
Hvis nu en gud er sådan og byder, at mennesker følger
ham, vil det være en synd at gå i gudens spor?

Anonym LVII Gow and Page, HE 212, LVII Page, OCT (5.135)

ΑΔΗΛΟΝ

Στρογγύλη, εὐτόρνευτε, μονούατε, μακροτράχηλε,
ὑψαύχην, στενωῶ φθεγγομένη στόματι,
Βάκχου καὶ Μουσέων ἰλαρὴ λάτρι καὶ Κυθερείης,
ἠδύγελως, τερπνὴ συμβολικῶν ταμίη,
τίφθ' ὁπότεν νήφω μεθύεις σύ μοι, ἦν δὲ μεθυσθῶ
ἐκνήφεις; ἀδικεῖς συμποτικὴν φιλίην.

Anonym 5.135 (Gow and Page, HE LVII), Mackail 1906, 10.6, HE 3902 [disticha]

Til vinkrukken

Veldrejet, rund, med et eneste øre og halsen så langstrakt,
knejsende og med en lyd fra din så lille mund,
munter tjener for Bacchos og muser og Kythereia,

leende sødt og en glad opvarter for vores klub,
hvis jeg er ædru, er *du* fuld af vin, men er jeg beruset,
så er du sober – er det sådan man gør ved en fest?

Anonym 5.304 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,416

ΑΔΗΛΟΝ

Ὅμφαξ οὐκ ἐπέευσας· ὄτ' ἦς σταφυλή, παρεπέμψω·
μὴ φθονέσης δοῦναι κἄν βραχὺ τῆς σταφίδος.

Anonym 5.304, Skelton 1971, 72, Penguin no. 754 [distichon]

Rosinen

Du var en umoden drue og afviste mig, og som moden
druer det samme, så giv lidt af rosinen, du blev!

Anonym 5.305 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,416

ΑΔΗΛΟΝ

Κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χείλεσιν ὑγροῖς.
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα, τὸ γὰρ στόμα νέκταρος ἔπνει·
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

Anonym 5.305, Hundrup 1971, 19 [daktyliske heksametre]

Beruset af kys

Jeg fik en aften et kys af en pige med fugtige læber.
Kysset var nektar, for munden på pigen ånded af nektar.
Jeg er beruset af kysset, har drukket den store elskov!

Anonym XLIII Gow and Page, *HE* 209, XLIII Page, *OCT* (6.45)

Ὅξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχίνου
ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων,
σφαιρηδὸν σταφυλῆσιν ἐπιτροχάοντα δοκεύσας

Κώμαυλος Βρομίω ζῶν ἀνεκρέμασεν.

Anonym 6.45 (Gow and Page, HE XLIII), HE 3842 [disticha]

Pindsvinet

Pindsvinet her, der var låddent med skarpe pigge på kroppen,
som samled druerne ind, når de til tørre var lagt;
bærrene angreb det som en bold, men Komaulos greb det,
hængte til Bromios op dyret, der leved endnu.

Anonym LVIII Gow and Page, HE 213, LVIII Page, OCT (6.171)

Αὐτῷ σοὶ πρὸς Ὀλυμπον ἐμακύναντο κολοσσόν

τόνδε Ῥόδου ναέται Δωρίδος, Ἄελιε,

χάλκεον, ἀνίκα κῆμα κατευνάσαντες Ἐννοῦς

ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις·

οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἀνθεσαν ἀλλὰ καὶ ἐν γῆ

ἄβρον ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίας,

τοῖς γὰρ ἀφ' Ἡρακλῆος ἀεξήθεισι γενέθλας

πάτριος ἐν πόντῳ κῆν χθονὶ κοιρανία.

Anonym 6.171 (Gow and Page, HE LVIII), HE 3908 [disticha]

Kolossen fra Rhodos

Helt til Olympos's top har det doriske Rhodos nu hævet,

Helios, en kolossal statue, viet til dig,

da de fik bragt til stilhed Enyos kobberne bølge

og deres eget land kranset med byttet fra krig.

Ikke blot over havet, men også på jorden rejstes

frihedens dejlige lys, som slaveri ikke har;

de, der nemlig er rundet af Hérakles' slægt, har et styre,

som de har arvet fra ham både til lands og til vands.

Anonym XLI Gow and Page, HE 208

ΑΔΗΛΟΝ

Τιμαρέτα πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα τάν τ' ἐρατεινάν
σφαῖραν τόν τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον
τάς τε κόρας, Λιμνάτι, κόρα κόρα, ὡς ἐπιεικές,
ἄνθετο καὶ τὰ κορῶν ἐνδύματ' Ἄρτέμιδι.
Λατώα, τὸ δὲ παιδὸς ὑπὲρ χέρα Τιμαρετείας
θηκαμένα σφύζοις τὰν ὀσίαν ὀσίως.

Anonym 6.280 (Gow and Page, HE XLI), Zilliacus 1923, 35, Mackail 1906, 7.5, HE 3826

[disticha]

Bruden Timareta

Før sit bryllup vied Timáreta her sine trommer,
også sin dejlige bold, sløjfen, der bandt hendes hår,
dukkerne med deres tøj til dig, gudinde for havet,
Artemis jomfru, hvad der passer en jomfru så godt.
Datter af Leto, hold hånden over Timáretos' datter,
lad hende leve et liv, fuldkomment rent for dig.

Anonym 6.344 Beckby, *Anthologia Graeca* 1,628

Θεσπιαὶ εὐρύχοροι πέμψαν ποτὲ τοῦσδε συνόπλους
τιμωροὺς προγόνων βάρβαρον εἰς Ἀσίην,
οἳ μετ' Ἀλεξάνδρου Περσῶν ἄστη καθελόντες
στήσαν Ἐριβρεμέτη δαιδάλεον τρίποδα.

Anonym 6.344, Zilliacus 1923, 28 [disticha]

(På et alter i Thespiæ)

Til det barbariske Asien sendte det brede Thespiæ
væbnede mænd, for at ta' hævn for forfædres død.
Persernes byer erobred de med Alexander, en herlig

trefod stilled de her til den tordnende Zeus.

Anonym XXXVa Page, FGE 340 (7.28)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείουτος ἀμείβων,
σπείσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἴνοπότης.

Anonym 7.28, Skelton 1971, 74, Page, FGE 340 [distichon]

Anakreon

Fremmede, du, som på stedet passerer Anákreons gravsted,
hæld lidt af vinen på mig: Jeg var en elsker af vin!

Anonym 7.62 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,48

Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφου ἢ τίνος, εἰπέ,

ἀστερόεντα θεῶν οἴκου ἀποσκοπέεις; —

Ἦψυχῆς εἰμι Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὀλυμποῦ
εἰκῶν· σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς Ἀτθίς ἔχει.

Anonym 7.62, Penguin no. 766 [disticha]

Om Platon

A: Ørn, hvorfor har du sat dig på graven? Hvis er den? Sig det,
siden du skuer imod gudernes strålende hus.

B: Jeg er et billed af Platons sjæl, der fløj til Olympen,
legemet, jorden har født, gemmer den attiske jord.

Anonym 7.63 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,48

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Τὸν κύνα Διογένη, νεκροστόλε, δέξο με, πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Anonym 7.63, Penguin no. 767 [distichon]

Om Diogenes

Færgemand for de døde, tag mod Diógenes, Hunden:

Jeg afsløred enhver, der tror stort om sig selv!

Anonym 7.64 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,48

ΑΔΗΛΟΝ

Εἰπέ, κύων, τίνος ἀνδρὸς ἐφ’ ἐστῶς σῆμα φυλάσσεις; —

”Τοῦ Κυνός.” — Ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ Κύων; —

”Διογένους.” — Γένος εἰπέ. — ”Σιτωπέυς.” — ”Ὅς πίθου ᾧκει; —

”Καὶ μάλα· νῦν δὲ θανῶν ἀστέρης οἶκον ἔχει.”

Anonym 7.64 [disticha]

Om Diogenes

Sig mig, du hund, hvem tilhører graven, som du bevogter? —

”Hunden.” — Men sig dog hans navn, hvis det var virk’ligt en mand. —

”Han hed Diógenes.” — Hjemsted? — ”Sinópe.” — Beboed en tønne? —

”Rigtigt! Og nu han er død, har han blandt stjerner sit hjem.”

Anonym 7.119 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,76

Ἦνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεῆς εὔρετο γράμμα

κεῖν’, ἐφ’ ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην . . .²⁵³

Anonym 7.119 [distichon]

Pythagoras

Dengang Pythágoras opdaged sin så berømte sætning,

og en bekostelig ko bragte som offer herfor . . .

253. Teksten er ikke fuldstændig.

Anonym 7.155 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,96

Ὅ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίου
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων
ἐνταῦθα κείμαι, λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεπώποτε.

Anonym 7.155, Penguin no. 758 [jambiske trimetre]

Til Filistion, komedieskuespilleren fra Nikaia

Jeg er Filistion, Nikaia kom jeg fra,
jeg blanded menneskers meget triste liv med sjov.
Her ligger jeg, en levning fra mit hele liv,
jeg døde ofte, men dog ej på denne vis.

Anonym 7.157 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,96

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
ἀρκοῦμαι τούτοισιν· ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον
ἡλικίης· ἔθανεν χῶ τριγέρων Πύλιος.

Anonym 7.157, Skelton 1971, 75, jf 9.112 [disticha]

Livets grænse

Tre dekader af år og to triader, det satte
himmelske spåmænd som mål for mit jordiske liv.
Det er i orden, for den tid er jo den bedste i livet.
Selv den ældgamle mand, Nestor fra Pylos, er død.

Anonym 7.224 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,138

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
οὐδ' ἐνὸς οὐδὲ μιῆς ἔδρακόμην θάνατον·
ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς

σκήπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθείσα χέρα.

Anonym 7.224, Gelsted 1941, no. 113, 1961, 46, Penguin no. 759, jf 7.743 [disticha]

Børnerigdom

Kallikrateía er jeg, og jeg fødte af børn ni og tyve:

Ikke ét barn har jeg set – dreng eller pige – gå bort.

Jeg er nu nået frem til hundred og fem år, og aldrig

måtte jeg støtte min hånd skælvende tungt på en stok.

Anonym 7.309 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,182

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἐξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κείμει,

Ταρσεύς, μὴ γήμας. αἶθε δὲ μηδ' ὁ πατήρ.

Anonym 7.309, Penguin no. 760 [distichon]

Ungkarlen

Jeg, Dionysios, tres år gammel, ligger på stedet.

Tarser – og ugift. Blot far havde gjort ligesådan!

Anonym 7.310 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,182

Θάψεν ὃ με κτείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δέ με τύμβῳ

δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

Anonym 7.310 [distichon]

Myrdet

Morderen gav mig en grav og skjulte sin brøde, og hvis jeg

får her en grav, så lad ham opnå en lignende gunst!

Anonym 7.313 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,184

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κείμει.

οὐνομα δ' οὐ πέύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

Anonym 7.313 [daktyliske heksametre]

Misanthropen Timon

Her ligger jeg, der bortrev min sjæl med den tungeste skæbne:

Navnet vil ikke jeg gi' I er onde – gå dog til helved!

Anonym 7.319 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,186

Καὶ νέκυσ ὦν Τίμων ἄγριος· σὺ δέ γ', ὦ πυλαωρὲ

Πλούτωνος, τάρβει, Κέρβερε, μή σε δάκη.

Anonym 7.319 [distichon]

Misanthropen Timon

Også som død er Timon helt vild: Og du, som er Plutons

portner, Kerberos, pas på, at du ikke bli'r bidt!

Anonym XLVII Page, *FGE* 353-354 (7.321)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις,

πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.

καὶ γὰρ αἰὲ πρέμνον σοὶ ἀνεστήριξεν ἐλαίης,

πολλάκι καὶ Βρομίου κλήμασί σ' ἠγλαίσειν

καὶ Δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἔλκων

θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.

ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο

κεῖσο καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

Anonym 7.321, Zilliacus 1923, 78, Gelsted 1941, no. 115, 1961, 47, Hundrup 1971, no.

12, Penguin no. 761, Page, *FGE* 353 [disticha]

Gartneren Amyntichos

Elskede jord, tag gamle Amýntichos venligt i favnen,
når du betænker, at han arbejded ivrigt med dig.
Mange stedsegrønne oliven planted han i dig,
tit han dig smykkede med Bromios' unge skud,
såede kornet i dig og graved kanaler til vandet,
gjorde dig rig på grønt, gjorde dig rig på høst.
Lig da forsigtigt som gengæld på mandens grånede tinding,
lad mange blomster gro frem, når det er blevet vår.

Anonym L Page, *FGE* 356 (7.323)

ΑΔΕΣΠΙΟΤΟΝ

εἷς δὴ ἀδελφειοῦς ἐπέχει τάφος· ἐν γὰρ ἐπέσπου
ἡμᾶρ καὶ γενεῆς οἱ δύο καὶ θανάτου.

Anonym 7.323, Page, *FGE* 356 [distichon]

To brødre

Denne her grav er én, men rummer to brødre: Den samme
dag så de to blive født, så også deres død!

Anonym XXVII Page, *FGE* 333 (7.324)

ἄδ' ἐγὼ ἂ περιβωτος ὑπὸ πλακὶ τῆιδε τέθαμμαι
μούνωι ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένα.

Anonym 7.324, Penguin no. 762, Page, *FGE* 333 [distichon]

Gift én gang

Jeg blev berømt vidt og bredt og begravedes her under stenen:
Kun for en eneste mand løste jeg bæltet op.

Anonym 7.325 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,190

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον τε καὶ ἔκπιον καὶ μετ' ἐρώτων

τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται.

Anonym 7.325 [distichon]

Sardanapal

Alt, hvad jeg spiste og drak, har jeg med mig og alt, hvad jeg lærte
frydefuldt sammen med elskov – rigdommen den blev tilbage.

Anonym LI Page, *FGE* 357 (7.329)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Μυρτάδα τὴν ἱεραῖς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
ἄφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικα
οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις, ἀλλὰ πίθος μοι,
σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος.

Anonym 7.329, Page, FGE 357 [disticha]

Den drikfældige Myrtas

Jeg hedder Myrtas: Ved Dionysos' hellige fade
drak jeg så mangen et glas af den reneste vin.
Jeg bliver ikke dækket af jord, for det er et vinfad,
som er et glædens symbol – det er en glædelig grav!

Anonym 7.339 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,198

Οὐδὲν ἀμαρτήσας γενόμεν παρὰ τῶν με τεκόντων,
γεννηθεῖς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς Ἄϊδην.
ὦ μίξις γονέων θανατηφόρος· ὦ μοι ἀνάγκης,
ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἐὼν γενόμεν· πάλιν ἔσσομαι, ὡς πάρος, οὐδὲν·
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος·
λοιπὸν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον, ἑταῖρε,
καὶ λύπης λήθην τὸν Βρόμιον πάρεχε.

Anonym 7.339 [disticha]

Fra intet til intet

Ikke som følge af synd blev jeg født af mine forældre.

Da jeg blev til – stakkels mig! – vandrer jeg mod min død.

Mine forældres forening har bragt mig døden. Ak, skæbne,
som vil føre mig hen til den grufulde død.

Intet var jeg, og jeg fødtes; igen bli'r som før jeg til intet;
ingenting, ingenting det er jo menneskers slægt.

Derfor, min ven, lad for mig i fremtiden bægeret funkle:

Giv mig Bromios nu – så kan vi glemme vor sorg!

Anonym 7.342 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,200

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε· μενεῖς δέ τε καὶ σύ τιν' ἄλλον·

πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἰς Ἄϊδος δέχεται.

Anonym 7.342 [distichon]

Forventning

Jeg er død, men venter på dig – du venter en anden.

Hades – han er kun én – får alle mennesker til sidst!

Anonym 7.346 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,204

Τοῦτό τοι ἡμετέρης μνημῆιον, ἐσθλὲ Σαβίνε,

ἢ λίθος ἢ μικρὴ τῆς μεγάλης φιλίας.

αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ', εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι

τοῦ Λήθης ἐπ' ἐμοὶ μὴ τι πίης ὕδατος.

Anonym 7.346, Penguin no. 763 [disticha]

Vennen Sabínos

Stenen her er vel lille, min gode Sabínos, men den er

rejst som et minde om det store venskab, der var.
Altid savner jeg dig! Og hvis det tilladt, så må du
undgå, nu du er død, at drikke Lethes vand.

Anonym 7.361 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,210

ΑΔΗΛΟΝ

Τί πατήρ τόδε σῆμα· τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον·
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Anonym 7.361 [distichon]

Sønnen

Faren gav sønnen en grav: Det omvendte ville ha' været
bedre – misundelsen var stærkere end nogen ret.

Anonym 7.363 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,212

ΑΔΗΛΟΝ

Τετμενάνης ὄδε τύμβος ἐν γλύπτοις μετάλλοις
ἥρωος μέγας νέκυος κατὰ σῶμα καλύπτει,
Ζηνοδότου· ψυχὴ δὲ κατ' οὐρανόν, ἥχι περ' Ὀρφεύς,
ἥχι Πλάτων, ἱερὸν θεοδέγμονα θῶκον ἐφεύρει.
ἱππεὺς μὲν γὰρ ἔην βασιλῆος ἄλκιμος οὗτος,
κύδιμος, ἀρτιεπής, θεοεικέλος· ἐν δ' ἄρα μύθοις
Σωκράτεος μίμημα παρ' Ἀysonίοισιν ἐτύχθη.
παισὶ δὲ καλλείψας πατρώιον αἴσιον ὄλβον,
ὠμογέρων τέθνηκε, λιπῶν ἀπερείσιον ἄλγος
εὐγενέεσσι φίλοισι καὶ ἄστει καὶ πολιήταις.

Anonym 7.363 [daktyliske heksametre]

Om Zenodotos

Udskåret smukt i metal kan dette gravsted man finde.

Inden i det der gemmes Zenódotos' legem, den store
helt, hvis sjæl har i himlen tilsammen med Orfeus og Platon
fundet et sted, der er helligt og værdigt at modtage guder.
Ridder han var ved kejserens hof, med mægtige kræfter,
ryet var stort, og hans tale var smuk, som en gud at betragte.
Romerne så i ham en kopi af Sokrates virke.
Børnene efterlod han en betydelig rigdom at arve;
endnu som gammel havde han styrke – han døde, og det gav
sorg for hans fornemme venner, byen og borgerne i den.

Anonym XLVIII Gow and Page, *HE* 210, XLVIII Page, *OCT* (7.482)

ΑΔΗΛΟΝ

Οὐπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι οὐδὲ σελάνας
τοὶ τριετείς μηνῶν ἀνιοχεύντο δρόμοι,
Κλεύδικε, Νικασίς ὅτε σὰν περὶ λάρνακα μάτηρ,
τλήμων, ἐπ' αἰακτῆ πόλλ' ἐβόασε τάφω²⁵⁴
καὶ γενέτας Περί<κλειτος>. ἐπ' ἀγνώτῳ δ' Ἀχέροντι
ἤβάσεις ἦβαν, Κλεύδικ', ἀνοστοτάταν.

Anonym 7.482, Penguin no. 314, HE 3858 [disticha]

Barnet Kleúdikos

Kleúdikos, endnu var ikke dit hår blevet klippet, og månen
havde ej fuldført sit løb over en tre års tid,
førend Nikásis, din moder, og Perikleitos, din fader,
skreg over dig, da du lå nede i kisten som død.
Lille stakkel, Kleudikos! Du skal ved Acheronfloden
leve dit ungdomsliv – du kommer aldrig mer hjem.

254. Beckby læser ἐβόα στεφάνω.

Anonym XLVII Gow and Page, *HE* 210, XLVII Page, *OCT* (7.482)

ΑΔΗΛΟΝ

Ἄϊδη ἀλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε, τίπτε τοι οὔτω
Κάλλαισχρον ζῶας νήπιον ὠρφάνισας;
ἔσται μὰν ὃ γε παῖς ἐν δώμασι Φερσεφονείοις
παίγνιον, ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

Anonym 7.483 (Gow and Page, *HE* XLVII), Ekelund 1906, 74, *HE* 3854 [disticha]

Barnet Kallaischros

Ubønhørlige Hades, ubøjelig er du! Hvorfor dog
tage Kallaischros' liv – han var jo kun et barn!
Drengen skal være Perséphones legetøj i hendes bolig,
men derhjemme hos ham er der kun bitter sorg.

Anonym LXX Page, *OCT*, XXIV Page, *FGE* 331 (7.544)

ΑΔΕΣΠΙΟΤΟΝ

εἰπέ, ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον ἦν ποθ' ἵκηαι
καὶ πόλιν ἀρχαίαν, ᾧ ξένε, Θαυμακίαν,
ὡς δρυμὸν Μαλααῖον ἀναστείβων ποτ' ἔρημον
εἶδες Λάμπωνος τόνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφον
Δερξίαι, ὃν ποτε μόνον ἔλον δόλωι οὐδ' ἀναφανδόν
κλώπες, ἐπὶ Σπάρταν δίαν ἐπειγόμενον.

Anonym 7.544, Page, *FGE* 331 [disticha]

Den myrdede Derxias

Hvis du nu kommer til vinrige Fthia og til den gamle
by Thaumakia, så skal du fortælle, min ven,
når du har vandret igennem Máleas ensomme skove,
at du har set denne grav, rejst for Lampons søn,
Derxias, dræbt af banditter i baghold og ikke i åben

kamp, da han ilede til Spartas herlige by.

Anonym 7.621 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,364

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στρυγερὸν δόμον Ἄιδος ἔσβην
κάμμορος, εἶδατι Σαρδῶω σελίνοιο γελάσκων.
ὣς μὲν ἐγών, ἕτεροι δ' ἄλλως, πάντες δέ τε πάντως.

Anonym 7.621 [daktyliske heksametre]

Sardonisk latter

Sófokles hed jeg. Ulykkelig kom jeg til Hades' forhadte
bolig, smilende. Jeg havde spist den sardinske persille.
Sådan er jeg død, andre på anden vis – det skal alle.

Anonym 7.676, Beckby, *Anthologia Graeca* 2,394

ΑΔΗΛΟΝ

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμεν καὶ σῶμ' ἀνάπηρος
καὶ πενίην Ἴρος καὶ φίλος ἀθανάτοις.

Anonym 7.676, Penguin no. 768 [distichon]

Filosoffen Epiktetos

Jeg blev en slave ved navn Epiktétos, af legeme krøbling,
fattig som Iros var jeg, men af guder en ven.

Anonym 7.690 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,402

ΑΔΗΛΟΝ

Οὐδὲ θανῶν κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,
ὅσσ' ἔλαχες τ' ἔμαθές τε φύσει, μῆτιν πανάριστε.
τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθέα.

Anonym 7.690 [disticha]

Sofisten Pytheas

Ikke som død har du mistet dit ry, der fløj over verden,
endnu tilbage er alt, hvad der lå i din sjæl.
Mangt har du nået og lært, af naturen den bedste i tanken,
Pýtheas, nu er du væk hist på De saliges Ø.

Anonym 7.704 Beckby, *Anthologia Graeca* 2,412

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί.
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Anonym 7.704, Gelsted 1941, no. 119, 1961, 48 [jambiske trimetre]

Efter mig syndfloden

Når jeg er død, lad jord blot blande sig med ild.
Det rager ikke mig: For mig er alting godt!

Anonym LXXX Page, *FGE* 384 (9.38)

ΑΔΕΣΠΙΟΤΟΝ

εἰ μὲν ἀνὴρ ἦκεις, ἄρυσαι, ξένε, τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
εἰ δὲ φύσει μαλακός, μὴ με πίησις πρόφασιν.
ἄρρεν ἐγὼ ποτόν εἰμι καὶ ἀνδράσι μόνον ἀρέσκω·
τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἢ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

Anonym 9.38, Page, *FGE* 384 [disticha]

Fontænen for mænd

Hvis du, min ven, er en mand, så øs du af denne fontæne,
men er du bøsse, så skal du ikke drikke af mig.
Mandligt er nemlig mit vand, som kun mænd kan finde behag i.
Den, der er blød af natur, vil ha' vand som natur.

Anonym LXVI Page, FGE 370 (9.47)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλὰ μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη·
ἀξήθεις δ' ὑπ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται·
ἢ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Anonym 9.47, Page, FGE 370 [disticha]

Geden, der gav ulven mælk

Ugerne giver jeg mælk fra mit eget yver til ulven;

hyrdens idioti er det, der tvinger mig her.

Fostret af mig vil den vende sig mod mig – den er jo et vilddyr!

Velvilje ændrer jo ej dyrets egen natur.

Anonym 9.49 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,38

ΑΔΗΛΟΝ

Ἐλπίς καὶ σύ, Τύχη, μέγα χαίρετε· τὸν λιμέν' εὖρον·
οὐδὲν ἐμοὶ χυμῖν· παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

Anonym 9.49, Hundrup 1971, no. 10 [distichon]

Håb og skæbne

Skæbne og håb, et langt farvel! En havn har jeg fundet;

I er mig intet nu; leg med dem efter mig.

Anonym LXV Page, FGE 369 (9.61)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἐὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα πόδα,
ἀντίη ἀίξασα δι' ἥπατος ἤλασε λόγχαν

ἄρρενα ῥηξάμενα φθόγγον ἐπὶ καταμένωι·
”Ἀλλότριον Σπάρτας” εἶπεν “γένος, ἔρρε πρὸς Ἴιδα,
ἔρρ’, ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γενέταν.”

Anonym 9.61, Page, FGE 369, jf. 9.397 [disticha]

Den spartanske mor

En lakonisk kvinde, der så sin søn uden våben,
da han skyndte sig hjem, alt på en hurtig fod,
gik ham i møde og slynged en lanse igennem hans lever,
hvorpå hun over hans lig ytred mandige ord:
“Du skal forsvinde til Hades, din slægt er ikke fra Sparta!
Væk, for *du* har forrådt fædrelandet og far!”

Anonym LVII Page, FGE 361 (9.67)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

στήλην μητρειῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίου ἠλλάχθαι, καὶ τρόπον οἰόμενος·
ἦ δὲ τάφωι κλιυθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρειῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Anonym 9.67, Page, FGE 361 [disticha]

Stedmoderen 1

Drengen kransede stelen, en mægtig sten, for sin stedmor,
da han mente, at hun fik en ny karakter.
Men den faldt ned på graven og dræbte drengen på stedet.
Stedsønner, I skal gå væk også fra stedmødres grav!

Anonym LXXXIX Page, FGE 392 (9.68)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

μητρυιαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν, οὐδὲ φιλοῦσαι

σώζουσιν· Φαίδρην γνῶθι καὶ Ἴππόλυτον.

Anonym 9.68, Page, FGE 392 [distichon]

Stedmoderen 2

Stedmødre er altid onde ved stedbørn, og elskov er farlig –
tænk blot på Faidra, som jo voldte Hippólytos' død.

Anonym XLVIII Page, FGE 355 (9.74)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γερόμην ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου,
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον·
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μέ ποτ' ᾔειτο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ' ὄλως οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης.

Anonym 9.74, Penguin no. 515, Page, FGE 354 [disticha]

Marken

Jeg var engang Achaiménides' mark, nu er jeg Menippos';
og fra den ene mand går til en anden jeg hen.
Førstnævnte troede nemlig, at marken var hans, og det samme
gjorde den anden, men jeg tilhører Skæbnens gods.

Anonym III Gow and Page, GP 388 (9.108)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

ὁ Ζεὺς πρὸς τὸν Ἔρωτα· “βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελούμαι.
χὼ πτανός, “βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσηι.”

Anonym 9.108, GP 3510 [distichon]

Zeus og Eros

Zeus sa' engang til Eros: “Jeg ta'r alle pilene fra dig!”
“Larm du med torden,” sa' han, “så bli'r du svane igen!”

Anonym 9.125 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,80

ΑΔΗΛΟΝ

Θαρσαλέοι Κελτοὶ ποταμῶ ζήλημονι Ῥήνω
τέκνα ταλαντεύουσι καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τοκῆες,
πρὶν πάιν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῶ.
αἶψα γὰρ ἠνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν αἶρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκεν ἐὼν πάιν, οὐδ' ἀλεγίζει,
οὐπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρὶν γ' ἐσαθρήσῃ
κεκριμένον λουτροῖσιω ἐλεγξιγάμου ποταμοῖο·
ἡ δὲ μετ' εἰλήθυιαν ἐπ' ἄλγεσιω ἄλγος ἔχουσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

Anonym 9.125 [daktyliske heksametre]

Faderskabsbevis

Kelter er tapre folk og plejer at prøve børn i
Rhinens misundelige flod, og de er ikke rigtigt forældre,
førend de ser, at barnet er vasket i vand, som er helligt.
Lige så snart et barn er gledet fra skødet på moren,
selvom det græder, vil faren selv løfte barnet fra jorden,
sætte det op på sit skjold – og ganske uden bekymring.
Han har jo ikke et sind som en fader, førend han har set
barnet blive bedømt som ægte ved vasken i floden;
moderen pines da voldsomt ud over pinen ved fødslen;
selvom hun rigtignok kender den sande fader til barnet,
venter hun skælvende på, hvad det usikre vand vil forkynde.

Anonym 9.127 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,82

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἄν περιλειφθῆ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου,
εἰς ὃξὺν τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον·
οὕτω ἀπαντλήσας τὸν ὄλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
γῆρας ὁ πρεσβύτης γίνεται ὀξύχολος.

Anonym 9.127 [disticha]

Vin og liv

Hvis man lader en smule af sød vin ligge i karret,
ændres en sådan rest, så den bli'r rigtig sur.
Sådan også med ham, der har øst alt sit liv og har nået
alderdom: Han vil jo bli' rigtigt en sur, gammel mand!

Anonym 9.133 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,86

ΑΔΗΛΟΝ

Εἴ τις ἅπαξ γήμας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
ναυηγὸς πλώει δις βυθὸν ἀργαλέον.

Anonym 9.133, Penguin no. 776 [distichon]

Ægteskab nr. to

Den, der én gang var gift, og søger en anden kone,
ta'r som en sømand igen ud på det farlige hav.

Anonym 9.138 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,88

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν πλούσιός εἰμι·
ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὅς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲ ἐν εἴχῳ,
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότε ἔχω.

Anonym 9.138 [disticha]

Dobbelt uheld

Da jeg var ung, var jeg fattig, men nu har jeg penge som gammel.

Både som gammel og ung rammes af uheld kun jeg.

Dengang kunne jeg bruge, men havde slet intet i eje,

nu hvor jeg ikke kan, har jeg i overflod.

Anonym XLI Page, FGE 348 (9.145)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

ἐλθὼν εἰς Ἄϊδην ὅτε δὴ σοφὸν ἦνυσε γῆρας

Διογένης ὁ κύων Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα,

καὶ στρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου

τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου

εἶπεν· “ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος· ὅσσα γὰρ εἶχον

πάντα φέρω σὺν ἐμοί, Κροῖσε, σὺ δ’ οὐδὲν ἔχεις.”

Anonym 9.145, Skelton 1971, 75, Penguin no. 516, Page, FGE 348 [disticha]

Diogenes

Hunden Diogenes var blevet gammel og klog og kom til

Hades og grinede højt, da han fik Kroisos at se.

Oldingen udbredte kappen lige i kongens nærhed,

han, der i sin tid trak mængder af guld fra en flod.

“Nu har jeg mere plads, for det, som jeg havde, det bær jeg

altsammen med mig, men du, Kroisos, har intet igen!”

Anonym LVI Page, FGE 360 (9.158)

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

αἱ τρισαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλαισι ἐπαιζόν

κλήρωι, τίς προτέρη βήσεται εἰς Ἄϊδην·

καὶ τρὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πασῶν

ἔς μίαν, ἣ δ' ἐγάλα κλῆρον ὀφειλόμενον.
ἐκ τέγεος γὰρ ἄελπτου ἀπωλίσθησε πέσημα
δύσμορος, ἐς δ' Αἴδην ἤλυθεν ὡς ἔλαχεν.
ἀψευδῆς ὁ κλῆρος ὅτωι κακόν ἐς δὲ τὸ λῶιον
οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὐστοχοὶ οὔτε χέρες.

Anonym 9.158, Page, FGE 360 [disticha]

Terningekastet

Tre piger kasted engang for sjov med terninger, hvem der
nu skulle som nummer ét gå til Hades's hus.
Tre gange kasted de terning, og hver gang ramtes den ene.
Hun gjorde nar ad dem, men hun var skyldig at dø.
For ved et uventet fald fra et tag gled staklen da ned, så
ganske som loddet fik sagt, hun gik til Hades nu ned.
Kastet er sandt, når det varsler ondt, og hverken kan bønner
eller menneskers hånd ændre det til noget godt.

Anonym 9.160 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,100

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἡρόδοτος Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἐκάστη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

Anonym 9.160 [distichon]

Herodot og muserne

Da Herodot havde modtaget muserne venligt, så gav de
ham hver især en bog, takked for gæstfrihed.

Anonym 9.188 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,116

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἀθίδος ἐὺγλώσσου στόμα φέρτατον, οὐ σέο μείζον

φθέγμα Πανελλήνων πᾶσα κέκευθε σελίς·
πρῶτος δ' εἷς τε θεὸν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας,
θεῖε Πλάτων, ἦθη καὶ βίον ἠὺγάσαο
Σωκρατικῶ Σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

Anonym 9.188 [disticha]

Platon

Du er den største, veltalende attiske mand, og ingen
bog af en græker er nu større end værket af dig;
du var den første, der rettede blikket mod gud og mod himlen,
Platon, du guddom, du så skikke og liv med dit blik;
med den sokratiske spot har du blandet tanker fra Samos,²⁵⁵
du blev et smukt monument på deres hellige strid.

Anonym LIV Gow and Page, *HE* 212, LIV Page, *OCT* (9.317)

ΑΔΗΛΟΝ

ἘΡ. χαίρω τὸν λακέρυζον ὄρων θεὸν εἰς τὸ φάλαυθον
βρέγμ' ὑπὸ τᾶν ὀχνᾶν, αἰπόλε, τυπτόμενον.

ΠΡ. αἰπόλε, τοῦτον ἐγὼ τρίς ἐπύγισα, τοὶ δὲ τραγίσκοι
εἰς ἐμὲ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ζβλεπον.²⁵⁶

ΑΙ. ὄντως σ', Ἐρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; ἘΡ. οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
αἰπόλε. ΠΡ. ναὶ τὸν Πᾶν', αἰπόλε, κάπιγελῶν.

Anonym 9.317 (Gow and Page, *HE* LIV), *HE* 3890 [disticha]

Hermafroditen, silenen og gedehyrden

H. Gedehyrde, når denne skrigende gud bliver ramt af

255. Digteren tænker på Pythagoras fra Samos.

256. Beckby læser ἐβάτευν.

pærer på panden, så vil jeg føle fryd ved det syn!
S. Gedehyrde, tre gange puled jeg dig i røven,
gederne så, hvad det var, hunnerne prøvede da.
G. Skete det da, Hermafróditos? H. Nej, nej, ved Hermes,
gedehyrde. S. Ved Pan, gedehyrde – jeg lo!

Anonym 9.357 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,218

ΑΔΕΣΠΙΟΤΟΝ

Τέσσαρες εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροί,
οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων,
Ζηνός, Λητοῖδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο·
ἄθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Anonym 9.357 [disticha]

De græske lege

Der findes fire lege i Hellas, hellige alle,
to til mennesker viet, to til guderne viet:
Zeus, Letoïden, Palaimon, Archémoros – og deres præmier:
Selleri, æble i krans, vild oliven og fyr.²⁵⁷

Anonym 9.358 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,218

ΑΔΗΛΟΝ

Εἶ με Πλάτων οὐ γράψῃ, δῶν ἐγένοντο Πλάτωνες.
Σωκρατικῶν δάρων ἄνθεα πάντα φέρω·
ἀλλὰ νόθον με τέλεσσε Παναίτιος· ὅς ῥ' ἐτέλεσσε
καὶ ψυχὴν θνητῆν, καμὲ νόθον τελέσαι.

257. Legene er de olympiske, pythiske, isthmiske og nemeiske, hhv viet til Zeus, Apollon, Palaimon og Archemoros. Præmierne var hhv vild oliven, æbler (nævnt af senere forfattere i stedet for laurbær), fyr og selleri.

Anonym 9.358 [disticha]

Platons Faidon

Hvis jeg ikke er skrevet af Platon, findes der to med
dette navn, for jeg bær' blomsten af Sokrates' ånd.
Dog har Panaitios kaldt mig forfalsket, og han, der kaldte
dødelig sjælen, han vil også erklære mig falsk.

Anonym 9.366 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,226

Ἐπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὖνομα, φωνήν.
“Μέτρον” μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίδιος εἶπεν “ἄριστον”.
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι· “Γνώθι σεαυτόν.”
ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε “Χόλου κρατέειν” Περιάνδρος·
Πιττακὸς “Οὐδὲν ἄγαν,” ὃς ἔην γένος ἐκ Μυτιλήνης·
“Τέρμα δ' ὀρᾶν βιότοιο” Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
“Τοὺς πλέονας κακίους” δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
“Ἐγγύην φεύγειν” δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ἠύδα.

Anonym 9.366 [daktyliske heksametre]

De syv vise

Hør om de vise syv deres byer, navne og valgsprog:
Kleobúlos fra Lindos: “Mådehold er det bedste.”
“Kend dig selv.” Det blev sagt af Chilon i Spartas dale.
Han, der beboed Korinth, Periandros: “Styr nu din vrede.”
Pittakos fra Mytilene sa' dette: “Intet for meget.”
Solon sa' i Athen, den hellige by: “Tænk på enden.”
Bias sa' i Priene: “Majoriteten er værre.”
Thales, der kom fra Milet, han sa': “Kautio skal du undgå.”

Anonym 9.380 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,236

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΙΝΟΣ

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῶεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδουίσιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἴσα ποεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

En filolog 9.380 [disticha]

Palladas

Hvis nu en lærke kan synge lige så godt som en svane,
og hvis en ugle tør med nattergal ligge i strid,
og hvis en gøg vil hævde, at den synger som en cikade,
da er jeg lige så god som nu Palladas er.

Anonym 9.448 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,280

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι; —
“Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθ'. ὅσσ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.”

Anonym 9.448

Homers spørgsmål

Mænd fra Arkadien, I fiskere, hvad var det nu, som vi fanged?

Arkadernes svar

Fangsten lod til vi tilbage, mens vi bærer det ikke fangne!²⁵⁸

Anonym 9.498 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,306

Μὴ θάψῃς²⁵⁹ τὸν ἄθραπτον, ἕα κυσὶ κύρμα γενέσθαι·
γῆ πάντων μήτηρ μητροφθόρον οὐ δέχετ' ἄνδρα.

Anonym 9.498 [daktyliske heksametre]

258. Svaret er: Lus.

259. *θάπτειν* Beckby efter Jac.

Om en perser

Lad denne mand ligge hen uden grav som et bytte for hunde:
Jord, alles mor, afviser en mand, der har krænket sin moder!

Anonym 9.500 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,306

ΑΛΛΟ

Μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὀρώντας,
τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας κληρονόμους λέγετε·
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι
τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μογεροῦ βιότου.

Anonym 9.500 [disticha]

Beiruts undergang

Kald ikke mere for arvinger mennesker, som nu ser lyset;
kald for arvinger kun dem, der forlod dette liv.
De, der døde, er arvinger nu og har fået en fordel,
nemlig at undslippe fra dette elendige liv.

Anonym 9.504 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,308

ΑΔΗΛΟΝ

Καλλιόπη σοφίην ἠρωίδος εὖρεν ἀοιδῆς·
Κλειῶ καλλιχόρου κιθάρης μελιθδεά μολπῆν·
Εὐτέρπη τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν·
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον εὖρε·
Τερψιχόρη χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλοῦς·
ῥμνος ἀθανάτων Ἐρατῶ πολυτερπέας εὖρε·
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὖρεν·
[Ἄρμονίην πάσῃσι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς·]
Οὐρανίη πόλον εὖρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρον·
κωμικὸν εὖρε Θάλεια βίον καὶ ἦθεα κεδνά.

Anonym 9.504 [daktyliske heksametre]

Muserne

Musen Kallíope opfandt kunst med heroiske sange,
Kleio den dejlige klang af lyren, der bruges i dansen
og Euterpe den tragiske korsangs klangfulde stemme.
Og Melpómene fandt til mennesker sødme i harpen,
kunstrige fløjter skaffed Terpsíchore med al sin charme,
jublende hymner til guder har musen Érato dannet,
Polyhymnias klogskab har opfundet glæden ved dansen,
[Polyhymnia gav harmoni til alle mulige sange,]
fra Urania kom aksens og dansen hos himmelske stjerner
og fra Thaleia komediens liv og de gode sæder.

Anonym 9.540 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,330

Μὴ ταχὺς Ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλεε βίβλον
τοῦφειοῦ· μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
ὄρφυη καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπητον· ἦν δέ σε μύστης
εἰσαγάγη, φανεροῦ λαμπρότερ' ἡλίου.

Anonym 9.540 [disticha]

Heraklit fra Efesos

Drej ikke hurtigt om stokken den bog, Herakleitos har skrevet –
manden fra Efesos – for stien er svær at gå.
Her er kun mørke og dunkelhed, slet ingen fakler, men hvis en
indviet fører dig frem, klart som den lyseste dag.

Anonym IV Gow and Page, *GP* 388 (9.553)

Λευκάδος ἀντί με Καίσαρ ἰδ' Ἀμβρακίης ἐριβώλου
Θυρρείου τε πέλειω ἀντί τ' Ἀνακτορίου

Ἄργεος Ἀμφιλόχου τε καὶ ὀππόσα ραίσατο κύκλωι
ἄσπε' ἐπιθρώσκων δουρομανῆς πόλεμος
εἶσατο Νικόπολιν θείην πόλιν, ἀντὶ δὲ νίκης
Φοῖβος ἄναξ ταύτην δέχγυται Ἄκτιάδος.

Anonym (efter Paton **Filip?**) 9.553, GP 3512 [disticha]

Nikopolis

For Thyrrheion, for Leukas, Ambrakias frugtbare marker,
for Anaktorions by, også for Argos, der hed
det amfilochiske, samt alle omegnens byer, som krigen
knuste i griskhed for kamp, dengang den angreb, har nu
Caesar skabt mig, den herlige by, Nikópolis; Foibos
fik for den aktiske sejr denne by som sin løn.

Anonym 9.701 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,414

Αὐτοῦ Ζητὸς ὄδ' οἶκος ἐπάξιος, οὐδ' ἂν Ὀλυμπος
μέμψεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

Anonym 9.701 [distichon]

Olympieion i Athen

Denne bygning er værdig for Zeus: Selv ikke Olympen
ville dadle ham spor, hvis han tog bolig her.

Anonym 9.783 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,450

Ἀνδράσιω Ἑρμῆς εἶμι, γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὀρώμαι·
ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι τοκέων.
τοῦνεκεν οὐκ ἀλόγως με τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογύνοις λουτροῖς παιδα τὸν ἀμφίβολον.

Anonym 9.783 [disticha]

Hermafroditten i bad

Jeg er en Hermes for mænd, men for kvinder ses jeg som Kypris;
jeg bærer begge præg både fra far og fra mor.
Derfor satte de mig – ganske sindrigt – hermafroditten,
der har et tvivlsomt køn, her i et kønsblandet bad.

Anonym XC Page, FGE 393 (10.3)

ΑΔΗΛΟΝ

εἰς Ἄϊδην ἰθεὶα κατήλυσις, εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
στείχοις εἴτε νέκυς νίσσαι ἐκ Μερόης.
μή σέ γ' ἀνιάτω πάτρης ἀποτῆλε θανόντα.
πάντοθεν εἰς ὃ φέρων εἰς Ἄϊδην ἄνεμος.

Anonym 10.3, Page, FGE 393 [disticha]

Vejen til Hades

Lige er vejen, der fører til Hades, hvad enten du starter
helt fra Athen, eller fra Méroe, når du er død.
Lad det ej plage dig, at du døde borte fra hjemmet:
Én er den vind, der bær' alle til Hades engang.

Anonym 10.30 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,490

ΑΔΗΛΟΝ

Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι· ἦν δὲ βραδύνη,
πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

Anonym 10.30, Hundrup 1971, no. 29 [distichon]

Bis dat, qui cito dat

Takker man hurtigt, så er det fint, men hvis man er langsom,
er takken ganske tom – det er slet ingen tak!

Anonym 10.33 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,492

ΑΔΗΛΟΝ

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλόν· αἰσχρὰ δέ, δεινόν,
κἂν ὧσιν τούτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

Anonym 10.33 [distichon]

Ris og ros

At tale pænt om en anden er godt: Det er grimt at rakke
ned på en anden, selvom han har det fuldt fortjent.

Anonym 10.39 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,494

ΑΔΗΛΟΝ

Θησαυρὸς μέγας ἔστ' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένω.

Anonym 10.39 [distichon]

En ærlig ven 1

Heliodóros, en virkelig skat er en ven, der er sand for
den, der også forstår, at han skal holde på ham.

Anonym 10.40 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,494

⟨ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ⟩

Μήποτε τὸν παρεόντα παρὲς φίλον ἄλλον ἐρεύνα
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Anonym (omtrent **Theognis** 1151-1152) 10.40 [distichon]

En ærlig ven 2

Opgiv aldrig en ven, som du har, for at søge en anden,
tro dog ikke på ord, som de slette har sagt.

Anonym 10.106 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,530

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

Anonym 10.106, Gelsted 1941, no. 81, 1961, 36, Platon, *Faidon* 69c, Paroemiogr.
[daktyliske heksameter]

Medløbere

Mange er thyrsoebærere, men få er indviet rigtigt.

Anonym 10.108 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,532

ΑΔΗΛΟΝ

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις

ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

Anonym 10.108 = Platon, *Alkibiades* 2.142e [daktyliske heksametre]

Sokrates' bøn

Zeus, o konge, hvad enten vi beder derom eller ikke,

giv os det gode, men be'r vi om ondt, så hold det tilbage.

Anonym 10.111 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,532

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει.

Anonym 10.111 = Kaibel 1116 = Corp. Inscr. No. 1935 (Paton) [daktylisk heksameter]

Misundelsen

Selv vil misundelsen dræbe sig selv med egne pile.

Anonym 10.112 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,532

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Οἶνος καὶ τὰ λοετρὰ καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἔρωή

ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὄδον εἰς Αἴδην.

Anonym 10.112, Penguin no. 771 [distichon]

Vin, bade og elskov

Vin og hyppige bade og elskoven styret af Kypris
sender til Hades os ned ad den hurtigste vej.

Anonym 10.113 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,534

⟨ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ⟩

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὐχομαι· ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἐκ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντα κακόν.

Anonym (omtrent **Theognis** 1155-1156) 10.113 [distichon]

Beskedenhed

Rigdom ønsker jeg ikke, jeg beder ikke herom, men
kun at leve af lidt uden at lide ondt.

Anonym 10.114 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,534

Ἡ κρίσις ἐστὶ κάτω καὶ Τάνταλος· οὐδὲν ἀπιστῶ
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

Anonym 10.114, Gelsted 1941, no. 86, 1961, 36 [distichon]

Helvede på jord

Nede findes der dom og Tantalos: Jeg tvivler ikke,
når jeg indøver min straf – fattigdom her på vor jord!

Anonym 10.115 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,534

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ζῆσον λογισμῶ, καὶ μένεις ἀνευδής.

Anonym 10.115 [jambisk trimeter]

Den kloge

Lev med fornuft, så har du altid rigeligt.

Anonym 10.116 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,534

“Ὀὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται,
λέγουσι πάντες καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Anonym 10.116, Penguin no. 778 [jambiske trimetre]

Stormfuldt ægteskab

“Hvis nogen gifter sig, da får han stormfuldt vejr!”
Det si’r enhver – og gifter sig alligevel!

Anonym 10.118 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,534

ΑΔΗΛΟΝ

Πῶς γενόμεν; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν;
πῶς δύναμαί τι μαθεῖν μηδὲν ἐπιστάμενος;
οὐδὲν ἔων γενόμεν· πάλιν ἔσομαι, ὡς πάρος ἦα·
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
ἀλλ’ ἄγε μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα·
τοῦτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

Anonym 10.118, Penguin no. 772, Gelsted 1941, no. 124, 1961, 49 [delvis] [disticha]

Fra intet til intet

Hvorfor jeg fødtes og hvorfra jeg kom? For døden at møde?

Kan noget læres af os uden at vide en ting?

Intet jeg var: Jeg blev til, og igen skal jeg være som førhen.

Intet, ja intet er da menneskebørnernes slægt.

Kom og hæld op af Bacchos’ strøm, en kilde til glæde;

dette er nemlig imod ulykker eneste værn!

Anonym 10.119 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,536

ΑΔΗΛΟΝ

Σώματα πολλά τρέφειν καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἐτοιμοτάτη.

Anonym 10.119 [distichon]

Vejen til fattigdom

Ejer du mange slaver og bygger du mange huse:

Det er den sikreste vej, hvis man vil fattigdom nå.

Anonym 10.120 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,536

⟨NONNOΥ⟩

Πᾶσα γυνὴ φιλέει πλέον ἀνέρος, αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον ἔρωτος ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή.

Anonym 10.120 (omtrent **Nonnos** 48.209-210) [daktyliske heksametre]

Kvindens elskov

Kvinden føler sin elskov langt mere end manden, men af skam vil
hun holde brodden fra elskov helt skjult, med vanvid til følge.

Anonym 10.124b Beckby, *Anthologia Graeca* 3,538

Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακόν, εἴ τι πάθοιεν·
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετὴ χρηστὴ μὲν ἔχει τινα τέρψιν ἐν αὐτῇ,
ἡ δὲ κακὴ πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Anonym 10.124b [disticha]

Pessimisme

Børn er bekymring: For sker der dem noget, da er det grufuldt!

Bli'r de i live, så er de grund til bekymring endda!

Konen, hvis hun er god, vil dog rumme glæder i sig,

men er hun ond, så vil hun være en pest for sin mand!

Anonym 10.125 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,538

Πρᾶγμα μὲν ἐστ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοὶ
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες μέχρι προσηγορίας.

Anonym 10.125 [distichon]

Venner

Det er en vanskelig sag at finde en ven, for mange
eller næsten enhver er det jo kun af navn.

Anonym 10.126 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,538

Χρησαμένω θεράπων ὁ χρήσιμός ἐστ' ἀγαθόν τι·
αὐτάρκης δὲ κακῶν ἐστιν ἀπειρότερος.

Anonym 10.126 [distichon]

En tjener

Det er et virkeligt gode at have en nyttig tjener,
men kan man klare sig selv, opleves mindre ondt.

Anonym 11.3 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,546

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἦθελον ἂν πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ἀσίας·
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγόν
καὶ γνῶ, πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτὴν που πάσσας καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας
τὴν Ἀσίην πωλῶ πρὸς μύρα καὶ στεφάνους.

Anonym 11.3 [disticha]

Tilfreds

Jeg ville gerne ha' været så rig, som Kroisos var dengang,
og være konge af hele Asiens land.

Men når jeg ser på fabrikanten af kister Nikánor,
og jeg erfarer, til hvad hans futtaler er,
spredter jeg mel ud og væder mit glas overalt med vinen
og sætter gerne til salg Asien for myrra og krans.

Anonym 11.8 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,548

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίνας στήλαισι χαρίζου·

μηδὲ τὸ πῦρ φλέξης· ἐς κενὸν ἢ δαπάνη.

Ἰῶντί μοι, εἴ τι θέλεις, χάρισαι· τέφρην δὲ μεθύσκων

πηλὸν ποιήσεις, κοῦχ ὁ θανῶν πίεται.

Anonym 11.8, Gelsted 1941, no. 116, 1961, 47, Penguin no. 517, Dessau, *ILS* 8156,
Kaibel 646 [disticha]

Giv mig i livet

Lad dog ikke min gravsten først mærke salve og kranse,
tænd ej heller en ild! Pengene vil være spildt!
Men hvis du vil, så giv nu, for væder du asken med vinen,
skaber du ælte kun – døde drikker jo ej!

Anonym 11.51 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,572

ΑΔΗΛΟΝ

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε· παρακμάζει ταχὺ πάντα·

ἐν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον.

Anonym 11.51, Skelton 1971, 72, Penguin no. 774 [distichon]

Nyd ungdommen!

Nyd din ungdoms tid, for alt vil hurtigt gå nedad!
Én sommer skaber et kid om til en skægget buk!

Anonym XV Page, *FGE* 322 (11.53)

ΑΔΗΛΟΝ

τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἦν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὐρήσεις οὐ ῥόδου, ἀλλὰ βάτον.

Anonym 11.53, Zilliacus 1923, 120, *FGE* 322 [distichon]

Rosen

Kort er rosernes tid. Når den er kommet til ende,
finder din søgende hånd tornen, men rosen er væk.

Anonym 11.56 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,574

ΑΔΗΛΟΝ

Πίνε καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον ἢ τί τὸ μέλλον,
οὐδείς γινώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία·
ὡς δύνασαι, χάρισαι, μετάδος, φάγε, θνητὰ λογίζου·
τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπή μόνον· ἂν προλάβῃς, σοῦ,
ἂν δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Anonym 11.56 [disticha]

Nyd livet!

Drik og vær glad! Hvad der kommer i morgen, hvad fremtiden bringer,
dét er der ingen, der ved. Løb ej og plag ej dig selv!
Giv efter evne til andre og spis – du skal tænke på døden.
Der er jo intet skel mellem at leve og dø.
Sådan er livet, et vendepunkt kun – hvad du ta'r, det vil høre
til dig, men hvis du dør, så har du intet igen.

Anonym 11.125 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,608

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἰητρὸς Κρατέας καὶ Δάμων ἐνταφιαστῆς
κοινὴν ἀλλήλοισ θέντο συνωμοσίην.
καὶ ῥ' ὁ μὲν οὖς κλέπτεσκεν ἀπ' ἐνταφίων τελαμώνας,
εἰς ἐπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ Κρατέα·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰς ἐνταφιάζειν
πέμπευ ὅλους αὐτῷ τοὺς θεραπευομένους.

Anonym 11.125, Penguin no. 779 [disticha]

En kvaksalver

Kráteas slog sig som læge sammen med bedemand Damon;
med hinanden fik de en rigtig fin gesjæft.
Lagnerne, Damon stjal fra ligenes klæder, sendte
han straks hen til sin ven, så han bandager ku' få.
Krateas sendte til gengæld alle patienter, han kunne,
så at Damon til dem gav en begravelse hver.

Anonym 11.202 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,646

ΑΔΗΛΟΝ

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας φρονίμως πάνυ Μόσχος ἔγημε
παρθένον· ἢ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὄλη.
ἄξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε,
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Anonym 11.202 [disticha]

Enkemanden

Moschos begravet sin gamle kone og ægtede klogt en
jomfru, mens medgiften var helt og holdent nu hans.

Man bør da prise Moschos' forstand, for han ved jo alene,
hvem han skal kneppe i seng, hvem han skal arve fra.

Anonym 11.250 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,668

ΑΔΕΣΠΙΟΤΟΝ

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραψ' ὁ ζωγράφος· ἀλλ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

Anonym 11.250 [distichon]

Frådseren

Maleren malede tyksakken temmelig godt – men for pokker!

Skal vi nu se på to tykke i stedet for én!

Anonym 11.261 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,672

Υἱὸς Πατρικίου μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
οὐχ ὀσίην ἐτάρους πάντας ἀποστρέφεται.

Anonym 11.261 [distichon]

Han vender ryggen til

Pæn er Patríkios' søn, og kun ved den dekadente

Kypris vender han ryg til hver en ven, som han har.

Anonym 11.268 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,676

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρη·
οὐδὲ λέγει "Ζεῦ, σῶσον," ἐὰν παρῆ· οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ῥινός, πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Anonym 11.268 [disticha]

Den lange næse

Proklos er ude af stand til at snyde sin næse med hånden;
armen er nemlig for kort til at nå rigtigt ud.
Prosit siger han ikke ved nysen, for næsen hører
han slet ikke, fordi øret sidder langt væk.

Anonym 11.282 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,682
Τὸς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκέτι θρηνώ,
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἰεὶ θανάτου.

Anonym 11.282, Penguin no. 775 [distichon]

Døden

De, der forlod det dejlige lys, vil jeg ikke begræde,
kun dem, der lever endnu og venter på deres død!

Anonym 11.343 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,710
Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, Οἶνόν τε καὶ Ὑπνον,
οὐκέτι τὰς Μούσας οὐδὲ φίλους φιλέει.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν ἐύροος ἐς φρένα θέλγει,
ἄλλος δ' ἐς θαλάμους ῥεγχόμενον κατέχει.

Anonym 11.343 [disticha]

Den drikkende digter

Vinen og Sønnen er begge en tjener, der er hos Silvanus:
Ligeglad er han mod ven og imod muser især.
Holder den første ham væk fra hans seng, når den flyder til ho'det,
bringer den anden ham ind, så han kan snorke højt.

Anonym 11.417 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,754
Ἄλλην δρῶν βαλάμιζε, Μενέσθιον· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἔκκαιρον μῆλων προσδέχομαι ῥυτίδα,

ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσιν ὀπώρην.
ὥστε τί πειράξεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

Anonym 11.417 [disticha]

Til en ældre kvinde, der besværer en ung mand

Ryst dog en anden eg,²⁶⁰ Menesthion! Rynkede æbler
er ikke efter min smag, når de er ud over tid;
altid længtes jeg efter en frugt, der var frisk, som jeg selv var.
Hvorfor prøver du på at se en ravn, der er hvid?

Anonym 11.420 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,756

Αἱ τρίχες, ἦν σιγᾶς, εἰσὶ φρένες· ἦν δὲ λαλήσεως,
ὡς αἱ τῆς ἡβῆς οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

Anonym 11.420 [distichon]

Alder og forstand

Tier du, er dine hår lig med klogskab, men hvis du taler,
er de kun hår, ej forstand, som de var, da du var ung.

Anonym 11.425 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,758

Γινώσκεις σε θέλω, Πλακιανέ, σαφῶς, ὅτι πᾶσα
ἔγχαλκος γραῖα πλουσία ἐστὶ σορός.

Anonym 11.425, Penguin no. 782 [distichon]

Den rige gamle kvinde

Indskærpe må jeg for dig, min Plakiános: En gammel
kvinde med penge – det er kun en rig sarkofag.

260. Ordsprog om besværlige tiggere (Beckby og LSJ).

Anonym 12.19 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,20

ΑΔΗΛΟΝ

Οὐ δύναμαί σε θέλων θέσθαι φίλον· οὔτε γὰρ αἰτεῖς
οὔτ' αἰτοῦντι δίδως οὔθ' ἄ δίδωμι, δέχῃ.

Anonym 12.19 [distichon]

Afslag

Aldrig vinder jeg hjertet hos dig, for du beder mig aldrig,
giver intet igen, ta'r ikke det, som jeg gi'r.

Anonym XXXII Gow and Page, *HE* 206, XXXII Page, *OCT* (12.39)

ΑΔΗΛΟΝ

Ἐσβέσθη Νίκανδρος - ἀπέπτατο πᾶν ἀπὸ χροιῆς
ἄνθος, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' οὐδ' ὄνομα -
ὄν πρὶν ἐν ἀθανάτοις ἐνομίζομεν. ἀλλὰ φρονεῖτε
μηδὲν ὑπὲρ θνητούς, ὧ νεοί· εἰσὶ τρίχες.

Anonym 12.39, HE 3782 [disticha]

Forsvundet skønhed

Udslukket er Nikandros, fra ansigtet fløj alle blomster,
og af hans skønhed er kun navnet tilbage som rest.
Førhen regned vi ham for en guddom. I, der er unge,
regn jer ikke for lig guder – der kommer hår!

Anonym XII Gow and Page, *HE* 202, XII Page, *OCT* (12.40)

ΑΔΗΛΟΝ

Μὴ 'κδύσης, ἄνθρωπε, τὸ χλαινίου, ἀλλὰ θεώρει
οὔτως ἀκρολίθου καμὲ τρόπον ξοάνου.
γυμνὴν Ἀντιφίλου ζητῶν χάριν ὡς ἐπ' ἀκάνθαις
εὐρήσεις ῥοδέαν φυομένην κάλυκα.

Anonym 12.40, HE 3698 [disticha]

En rose med torne

Menneske, tag ikke kappen af mig, men se mig, som om jeg
nu var en statue med lemmer af marmor kun.
Leder du efter Antifilos' nøgne skønhed, så finder
du, at roserne gror midt i et tornebundt.

Anonym XI Gow and Page, HE 202, XI Page, OCT (12.79)

ΑΔΗΛΟΝ

Ἀντίπατρος μ' ἐφίλησ' ἤδη λήγοντος ἔρωτος
καὶ πάλιν ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης,
δὺς δὲ μῆς ἄκων ἔτυχον φλογός. ὦ δυσέρωτες,
φεύγετε μὴ πρήσω τοὺς πέλας ἀψάμευος.

Anonym 12.79, HE 3694 [disticha]

Kærlighedens genfødsel

Elskoven var på retur, men Antípatros kyssede mig, så
op fra asken, som var kold, blussed ild op igen.
To gange mødte jeg uden at ville det flammen, så flygt dog,
stakkels elskende, for kommer I nær, bli'r I brændt!

Anonym I Gow and Page, HE 199, I Page, OCT (12.90)

ΑΔΗΛΟΝ

Οὐκέτ' ἐρώ. πεπάλαικα πόθοις τρισίν· εἷς μὲν ἐταίρης,
εἷς δὲ με παρθενικῆς, εἷς δὲ μ' ἔκαυσε νέου,
καὶ κατὰ πᾶν ἤλγηκα. γεγύμνασμαι μὲν ἐταίρης
πείθων τὰς ἐχθρὰς οὐδὲν ἔχοντι θύρας·
ἔστρωμαι δὲ κόρης ἐπὶ παστᾶδος αἰὲν ἄνπνος,
ἔν τι ποθεινότατον παιδί φίλημα διδοῦς·

οἷμοι, πῶς εἶπω πῦρ τὸ τρίτου; ἐκ γὰρ ἐκείνου
βλέμματα καὶ κενεὰς ἐλπίδας οἶδα μόνον.

Anonym 12.90, HE 3646 [disticha]

Tredobbelt kærlighed

Ikke elsker jeg mer! Jeg har kæmpet med tre passioner:

Jomfru, hetære og dreng brændte mig skiftevis.

Alt gav dog smerter: Jeg øved mig i at åbne hetærens

fjendtlige dør, selvom jeg ikke har klingende mønt.

Uden at sove lå jeg stedse i jomfruens forhal,

ét og kun ét ku' jeg gi' af de begærede kys.

Hvad skal jeg sige om ild nummer tre? For herfra kender

jeg kun til blikke og håb, der er fuldstændig tomt.

Anonym LVI Gow and Page, *HE* 212, LVI Page, *OCT* (12.103)

ΑΔΗΛΟΝ

Οἶδα φιλεῖν φιλέοντας· ἐπίσταμαι, ἦν μ' ἀδικῆ τις

μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

Anonym 12.103, HE 3900 [distichon]

Kærlighed og had

Hvis nogen elsker mig, så elsker jeg dem, men fjender

ved jeg at hade: Jeg er med begge godt bekendt!

Anonym IV Gow and Page, *HE* 200, IV Page, *OCT* (12.104)

ΑΔΗΛΟΝ

Οὐμὸς ἔρωσ παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνω· ἦν δὲ πρὸς ἄλλους

φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα, Κύπρι.

Anonym 12.104, HE 3662 [distichon]

Privat kærlighed

Elsker jeg, så lad min elskov blive hos mig, men går den,
Kypris, andetstedshen – delt er mig elskov forhad!

Anonym XXXIV Gow and Page, *HE* 207, XXXIV Page, *OCT* (12.116)

ΑΔΗΛΟΝ

Κωμάσομαι, μεθύω γὰρ ὄλος μέγα· παῖ, λάβε τοῦτον
τὸν στέφανον τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λουόμενον.
μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὁδὸν ἴξομαι· ἔστι δ' ἄωρί
καὶ σκότος, ἀλλὰ μέγας φανὸς ἐμοὶ Θειμίσων.

Anonym 12.116, *HE* 3794 [disticha]

Serenade

Nu er jeg virkelig fuld: Jeg vil synge en serenade!
Tag denne krans, min dreng, fugtig af tårers gråd.
Vejen er lang, men målet når jeg her sent ud i nattens
mørke, for Thémison er ledestjerne for mig.

Anonym XXX Gow and Page, *HE* 206 (12.123)

ΑΔΗΛΟΝ

Πυγμαῖ²⁶¹ νικήσαντα τὸν Ἀντικλέους Μενέχαρμον
λημνίσκοις μαλακοῖς ἐστεφάνωσα δέκα,
καὶ τρισσῶς ἐφίλησα πεφυρμένον αἵματι πολλῶ,
ἀλλ' ἐμοὶ ἦν σμύρνης κείνο μελιχρότερον.

Anonym 12.123, *HE* 3772 [disticha]

Den sejrrige bokser

Da Menechamos, Ántikles' søn, havde sejret i boksning,

261. Page, *OCT* skriver *πυγῆ* og opfatter det som en spøg.

kransed jeg ham med ti bånd af det blødeste uld.
Tre gange kyssed jeg ham, besudlet som han var af blodet:
men det var sødere end myrraens dejlige duft!

Anonym XXVII Gow and Page, *HE* 205, XXVII Page, *OCT* (12.130)

ΑΔΗΛΟΝ

Εἶπα καὶ <αὐ> πάλιν εἶπα· “Καλός, καλός.” ἀλλ’ ἔτι φήσω
ὡς καλός, ὡς χαρίεις ὄμμασι Δωσίθεος.
οὐ δρυὸς οὐδ’ ἐλάτης ἐχαράξαμεν οὐδ’ ἐπὶ τοίχου
τοῦτ’ ἔπος, ἀλλ’ ἐν ἐμῇ ἴσχετ’ Ἔρωσ κραδίᾳ.
εἰ δέ τις οὐ φήσει μὴ πείθεο· ναὶ μὰ σέ, δαίμον,
ψεύδεται, ἐγὼ δ’ ὁ λέγων ἀτρεκέες οἶδα μόνος.

Anonym 12.130, *HE* 3762 [disticha]

Diskretion

Atter og atter gentog jeg: “Smuk er han, smuk!” Og jeg siger:
“Hvor er Dosítheos smuk! Sikke et lokkende blik!”
Ikke på eg eller fyr har jeg ridset de ord, og heller
ikke op på en mur, men i mit hjerte dybt ned.
Hvis der er nogen, der nægter, så tro ham dog ikke! Jeg sværger,
at det er løgn, for kun jeg ved, det er fuldkommen sandt!

Anonym VIII Gow and Page, *HE* 201, VIII Page, *OCT* (12.145)

ΑΔΗΛΟΝ

Παύετε, παιδοφίλοι, κενεὸν πόνον. ἴσχετε μόχθων,
δύσφρονες· ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα.
ἴσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἄλα, καπὸ Λιβύσσης
ψάμμου ἀριθμητὴν ἀρτιάσαι ψεκάδα,
ἴσον καὶ παίδων στέργειν πόθον, ὦν τὸ κενανχῆς
κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἡδύ τ’ ἐν ἀθανάτοις.

δέρκεσθ' εἰς ἐμὲ πάντες, ὁ γὰρ πάρος εἰς κενὸν ἡμῶν
μόχθος ἐπὶ ξηροῖς ἐκκέχυτ' αἰγιαλοῖς.

Anonym 12.145, HE 3676 [disticha]

Afkald på elskov

I pædofile, stop jeres tomme møje, hold inde,
tossier, med alt det besvær – man bli'r frustreret og gal!
Det er jo lissom at øse havet eller at tælle
mængden af sandskorn i hele Libyens land
at vinde drengenes elskov, hvis pralende skønhed kan virke
lige så sødmefuld for en mand og en gud.
Se I dog alle på mig: Besværet, jeg havde forhen,
er som havde jeg hældt vand på den tørre strand.

Anonym 13.16 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,158

ΑΔΕΣΠΙΟΤΟΝ

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·
ἄρματι δ' ὠκνπόδων ἵππων νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔστασα. μόναν δ' ἐμέ φαμι γυναικῶν
Ἑλλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν στέφανον.

Anonym 13.16 [to daktyliske heksametre + ét distichon]

Kyniskas gave

Spartas konger var mine fædre og var mine brødre;
jeg, Kyniska, sejred med vogn og fodrappe heste
og stilled billedet op. Og jeg er den eneste kvinde
blandt hellenernes folk, der vandt en sådan krans.

Anonym 14.5 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,176

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῖο μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις

ἄχρι καὶ οὐρανίων ἰπτάμενος νεφέων·
κούραις δ' ἀντομένησιν ἀπενθέα δάκρυα τίκτω·
εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς ἀέρα.

Anonym 14.5, Skelton 1971, 64 [disticha]

En gåde om fuglen uden vinger

Jeg er en hvid fars sorte barn, en fugl uden vinger,
op til himmelens sky'r flyver jeg i min flugt.

Piger, jeg møder, får jeg til at græde sorgløse tårer,
straks jeg er født, bliver jeg fuldstændigt opløst i luft.

Svar: Røg.

Anonym 14.16 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,182

Νῆσος ὅλη, μύκημα βοὸς φωνή τε δανειστοῦ.

Anonym 14.16 [daktylisk heksameter]

En ø

Brøl fra en ko og råb fra bankieren: En ø er det hele.

Svar: Rhodos (*rho* = køens brøl, *dos* = giv).

Anonym 14.34 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,188 = E. Vilborg, *Achilles Tatius, Leucippe and Clitophon*, Stockholm 1955, 31 (minus v. 3)

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτῶνυμον αἶμα λαχοῦσα,
ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα·
ἔνθ' ἀπ' ἐμήσ' ἔσθ' αἶμα ὁμοῦ καὶ Κέκροπος αἶμα·
ἔνθ' Ἑφαιστος ἔχει χαίρων γλαυκῶπιω Ἀθήνην·
κεῖθι θυηπολίην πέμπειω κελόμην Ἡρακλεῖ.

Anonym 14.34 [daktyliske heksametre]

Et orakel om Tyros givet til byzantinerne

Der er en østat, der har fået navn til sig selv fra en plante,²⁶²
den har en landtange, også et sund, den ligger på landjord,
blod fra mit eget land og blod fra Kekrops' der findes,
her hvor Hefaistos²⁶³ glæder sig over at eje Athene.²⁶⁴
På dette sted vil jeg byde dig bringe Herakles ofre.

Svar: Guden sagde jo, at den havde fået sit navn fra en plante, for øen tilhører fønikerne, og palmen er en plante. Jord og hav strides om denne: Havet trækker i én retning, jorden i den anden, og byen har tilpasset sig begge. 3 Den ligger jo i havet, men den giver ikke slip på landjorden; for en smal landtange forbinder den med landjorden, og den er ligesom en hals for øen. 4 Den har ikke fæste i havet, men vandet strømmer nedenunder. Der ligger et sund nedenunder landtangen; synet er ejendommeligt: En by på havet og en ø på landjorden. 5 'Hefaistos ejer Athene': Disse dunkle ord relaterer ilden til oliventræet, som er tæt forbundet med hinanden hos os. Stedet er indviet og har en mur rundt om: Et oliventræ blomstrer med strålende grene, og ilden er plantet sammen med det og antænder en stor flamme rundt om grenene. Soden fra ilden gøder træet. 6 Dette er da venskabet mellem ild og træ. På denne måde undgår Athene ikke Hefaistos (Achilleus Tatios, *Kleitofon og Leukippe* 2.14.2-6).

Anonym 14.43 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,190

Εἰμὶ πόλου μίμημα· δὴ δέ με θήρες ἄγουσι,
πρόσθε μὲν Ἑριγόνης, Πασιφάης δ' ὄπιθεν·
Ἑρακλέους τηρεῖ με συνεννέτις, ἣ δέ με Φοίβου
τείρει νύμφα φίλη πολλάκι δαιομένη.

Anonym 14.43

262. Fønikerne er opkaldt efter gr. *foinix* = palme.

263. = ilden.

264. = oliventræet.

Gåde om verden

Jeg er formet som verden, jeg trækkes af sted af to vilddyr,
foran Erígones dyr, bagtil Pasífaes dyr;
Hérakles' ægtefælle beskytter mig, Foibos' kære
brud vil plage mig tit, hun bruger gerne ild.

Svar: Testiklerne. Erigones dyr er hunden (penis) og Pasifaes er tyren (bagdelen), Herakles' kone er Hebe (kvindens kønsorgan), Foibos' brud er Dafne (= laurbær, der anvendtes til at brænde hår af med).

Anonym 14.52 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,194

Ἦν ὅτε σὺν Λαπίθησι καὶ ἀλκίμῳ Ἡρακλῆι
Κενταύρους διφυεῖς ὤλεσα μαρνάμενος·
ἦν ὅτε μουνογένεια κόρη θάνεν ἐν τρισὶ πληγαῖς
ἡμετέραις, Κρονίδην δ' ἤκαχον εἰνάλιον·
νῦν δέ με Μοῦσα τρίτη πυρίναις Νύμφαισι μιγέντα
δέρκεται ὑελίνῳ κείμενον ἐν δαπέδῳ.

Anonym 14.52 [disticha]

Til vinen

Der var engang, da jeg med lapither og Hérakles' styrke
slog kentaurene ned, dem med den dobbelte form;
der var engang, da med tre slag jeg dræbte det eneste øje,
havguden, Kronos' søn, bragte jeg smerte især.
Nu ser den tredje muse mig blandet med brandvarme nymfer,
mens jeg ligger på et fundament af glas.

Anonym 14.64 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,202

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαίαν

έρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίῃη,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

Anonym 14.64, Athenaios 10.456b [daktyliske heksametre]

Sfinxens gåde

Den har to fødder, men også fire og tre her på jorden,
én er dens stemme. Alene ændrer den sin natur blandt
alt, hvad der findes på jord, i luften eller i havet.
Men når den går, og den støttes af fire ben, så er dens
hurtighed den allermindste i kraft af de lemmer, den ejer.

Svar: Et menneske.

Anonym 14.103 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,222

ΑΔΗΛΟΝ

Εἴ με νέην ἔλαβες, τάχα μου πῖες ἐκχυθὲν αἶμα·
νῦν δ' ὅτε γηραλέην μ' ἐξετέλεσσε χρόνος,
ἔσθιε τὴν ῥυσαινομένην, ὑγρὸν οὐδὲν ἔχουσαν,
ὁστέα συνθραύων σαρκὶ σὺν ἡμετέρῃ.

Anonym 14.103 [disticha]

En rosín

Da jeg var ung, så havde du kunnet drikke det blod, der
blev gydt ud, men nu har tiden ældet mig helt;
spis mig, så rynket jeg er, jeg er slet ikke saftig mere,
knus da kun mine ben sammen med kødet, jeg har.

Anonym 15.11 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,262

Εὐρὸ μὲν ἀρχαίης Λίδου κλέος Ἄτρυτώνην

δεξαμένης ὄχθοις οὐρανόισιν ἄκρης·
μείζων δ' αὖ κατὰ γαίαν ἐπήρατος ἔπλετο φήμις
παρθενικῆς γλαυκῶν πλησαμένη χαρίτων·
νῦν γὰρ Ἀθηναίης βοάα θαλερὸς ἔμεν οἶκος
χώρος καρπογόνους δερκόμενος σκοπέλους·
ἄνθεμα γὰρ τόδε λαρὸν Ἀθηναίη πόρεν ἱρέυς
Ἀγλώχαρτος ἑὼν νειμάμενος κτεάνων,
κρέσσων καὶ Κελεοῖο καὶ Ἰκαρίοιο κατ' αἶαν
πάμπαν ἀεξῆσαι τὴν ἱερὴν ἐλέην.

Anonym 15.11 = IG 12.1.783 [disticha]

Templet i Lindos

Vidt er det gamle Lindos' ry, og her på bjergets
himmelknejsende borg kom Atrytóne engang.
Større blev dets herlige ry over verden; det fyldtes
nu af mørkeblå ting, jomfruen havde bragt med.
Nu vil stedet betragte de frugtbare klipper og råbe,
det er det dejlige hjem, hvor Athene hun bor.
Dette herlige offer er bragt til Athene af præsten
Aglochartos, da han uddelte ting, der var hans.
Bedre end Kéleos, mer end Ikarios har over hele
jorden oliven han spredt – det er det hellige træ.

Anonym 16.4 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,304

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅτι καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

Anonym 16.4 [daktyliske heksametre]

Hvad Hektor kunne have sagt, da han var blevet såret af grækerne

Stik kun mit legeme, nu jeg er død: Harerne plejer

selv jo at krænke liget af løven, blot den er livløs!

Anonym 16.16 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,312
Πᾶν τὸ περιττὸν ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός,
ὥς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλεόν ἐστὶ χολή.

Anonym 16.16 [distichon]

Honning og galde

Alt for meget er ikke et gode. Et gammelt ord siger:

Selv i et honningbjerg er der af galde nok!

Anonym 16.27 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,316

Εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυσ, τὸν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίησι· θανόντι σοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἶμι Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λέλειπται.
ἦδε σοφῇ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

Anonym 16.27 [daktyliske heksametre, v. 4-5 omtrent = 7.325]

Sardanapal

Når du nu ved, du er dødelig kun, så op med humøret,
glæd dig ved fester, for når man er død, er der intet, der nytter.
Jeg, der behersker det mægtige Ninus, er støv blot og aske.
Jeg har kun det, jeg har spist og moret mig ved, og de glæder,
elskoven gav, men de talrige rigdomme blev nu tilbage.
Det er det viseste råd, som mennesker bør følge i livet.

Anonym 16.91 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,348

Δέρκεο, μυριόμοχθε, τεούς, Ἡρακλες, ἀγῶνας,

οὐς τλὰς ἀθανάτων οἶκον Ὀλυμπον ἔβησ·
Γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αὐγείαιο,
πώλους, Ἴππολύτην, πουλυκάρηνον ὄφιν,
κάπρον, θωυκτῆρα Χάους κύνα, θῆρα Νεμείης,
οἰωνούς, ταῦρον, Μαιναλίην ἔλαφον.
νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόλῆος ἀπορθήτοιο βεβηκῶς
Περγαμῆς μεγάλους ῥύεο Τηλεφίδας.

Anonym 16.91, Plum 1828, I.57 [disticha]

Herakles

Se dine kampe, Herakles, du der har udstået tusind
plager, før du kom til guders olympiske bo:
Herlige æbler, Geryon, Aúgeas' mægtige møje,
føllene, slangen med talrige ho'der, smykket,
som Hippólyte havde, vildsvinet, hunden i Chaos,
Némeas løve, en tyr, fugle, Mainaliens hjort.
Nu, hvor du står på Pergamons aldrig betvungne fæstning,
skal du værne for dem, Télefos' mægtige folk!

Anonym 16.98 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,354

Οὗτος ὁ νῦν ὑπνω βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ
Κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Anonym 16.98 [distichon]

Herakles

Han, der ligger på jorden, betynget af sønnen og bægret,
han har som ædru dræbt fulde kentaurers flok.

Anonym LXXXVI Page, *FGE* 388 (16.135)

τέχνη Τιμομάχου στοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε

Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἔλκομένων·
τῆι μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος, ἧι δ' ἀνανεύει,
σώζειν καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

Anonym 16.135²⁶⁵, FGE 388 [disticha]

Til et billede af Medea i Rom

Her har Timómachos' kunst vist Medéas kærlighed sammen
med hendes jalousi: Planen om børnenes død!
Sværdet griber hun halvt, og halvt viger hun tilbage,
mens hun på samme tid ønsker dem liv og død!

Anonym 16.145 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,380

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτας· οἴαν δέ σε Βάκχος ἔραστὰς
εἶδεν ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμένα.

Anonym 16.145²⁶⁶ [distichon]

Til en statue af Ariadne

Kunstneren var som en gud: Sådan som din elsker Bacchos
så dig, viste han dig, lænet mod klippens blok.

Anonym 16.151 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,382

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Ἀρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος, ᾧ ξένε, λεύσσει,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλει λαμπομένην.
τοίη καὶ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον, οἶον ἀκούεις,
ἔσχον ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι

265. Illustration i Loeb 5, 238.

266. Illustration i Loeb 5, 244.

Τροίης περθομένης ἤλυθον ἐς Λιβύην·
ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ὑμεναίων
πῆξά κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες, τί μοι αἰνὸν ἐφωπλίσασθε Μάρωνα;
οἶα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

Anonym 16.151, Plum 1828, II.34 [disticha]

Dido

Her kan du se en original af den dejlige Dido,
og en guddommelig glans stråler fra det, min ven.
Sådan var det, jeg var – og uden det rygte, som du har
hørt om, for jeg havde ry for et anstændigt liv.
Aldrig havde jeg set Aineias, og aldrig havde
jeg nået Libyens kyst, dengang da Troja faldt.
Nej, for at undgå Iarbas' vold og ægteskab med ham
stak jeg et tveægget sværd lige i hjertet ind.
Pieríder, hvorfor har I væbnet den rene Maro,
så at han skabte en løgn over min sømmelighed.

Anonym 16.159 Beckby, Anthologia Graeca 4,386

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσείδεν;
ἕμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
Πραξιτέλους χειρῶν ὄδε που πόνος, ἢ τάχ' Ὀλυμπος
χηρεύει Παφίης εἰς Κνίδον ἐρχομένης.

Anonym 16.159, Plum 1828, I.21 [disticha]

Til Afrodites statue i Knidos

Hvem har besjælet marmoren? Hvem har set Kypris på jorden?
Hvem har lagt sådan en stor længsel ind i en sten?
Dette er vel et værk af Praxíteles? Skulle Olympen

lide et tab, fordi hun tog til Knidos' by?

Anonym 16.174 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,394

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

Παλλὰς τὰν Κυθήρειαν ἔνοπλον ἔειπεν ἰδοῦσα·

“Κύπρι, θέλεις, οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;”

ἢ δ' ἀπαλὸν γελάσασα· “Τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν;

εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς, ὅταν ὄπλα λάβω;”

Anonym 16.174, Plum 1828, I.23 [disticha]

Afrodite med våben

Pallas så Kythereia, udstyret med våben, og sagde:

“Kypris, mon du har lyst foran en dommer at stå?”

Men hun smilede venligt: “Hvad skulle jeg dog med skjoldet?

Nøgen vandt jeg en sejr – hvad, hvis jeg væbner mig selv?”

Anonym 16.183 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,398

Εἰπέ, τί σοὶ ξυνὸν καὶ Παλλάδι; τῇ γὰρ ἄκουτες

καὶ πόλεμοι, πέρι σοὶ δ' εὐᾶδον εἰλαπίνας. —

“Μὴ προπετῶς, ὦ ξείνε, θεῶν πέρι τοῖα μετάλλα·

ἴσθι δ' ὅσοις ἴκελος δαίμονι τῆδε πέλω.

καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι

ἠώου δμηθείς Ἴνδος ἀπ' ὠκεανοῦ.

καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγερέραμεν, ἢ μὲν ἐλαίῃ,

αὐτὰρ ἐγὼ γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.

καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνης ὑπέτλη·

λύσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτριον, ἢ δὲ κάρη.”

Anonym 16.183, Plum 1828, I.7 [disticha]

Til en statue af Dionysos, der stod ved siden af Athene

Sig mig, hvad har du til fælles med Pallas? For hun kan
li' spyd og krig, mens du elsker banketter og fest!
"Fremmede, far nu ikke så hastigt frem med dit spørgsmål;
se kun, hvor meget jeg er lig med gudinden i smag.
Ære i krig er mig kært, og alle indere ved det:
Jeg har betvunget dem helt til det østlige hav.
Menneskeheden har vi begavet, hun med oliven,
jeg med de søde dru'r fra den forædlede vin.
Heller ikke en mor har udstået fødselens smerter:
Jeg kom fra faderens lår, hun fra hans hoved ud."

Anonym 16.187 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,400

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν ἀείρας χαμάδις βάλε· τοῦ δ' ἄπο χρυσὸς
ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

Anonym 16.187 [daktyliske heksametre]

Til en statue af Hermes

Til en Hermes af træ bad en mand, men træet sa' intet.
Derpå løfted han den og kasted den ned på jorden.
Guld vælted ud, da den brækked, for vold skaber ofte profitter.²⁶⁷

Anonym LXXIV Page, *FGE* 379 (16.227)

ταῖδε κατὰ χλοεροῖο ῥιφείς λειμῶνος, ὀδίτα,
ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα κόπου,
ἦιχί σε καὶ Ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις
θέλξει τεττίγων εἰσαίοντα μέλος
χῶ ποιμὴν ἐν ὄρεσσι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι παγᾶς

267. Jf. Babrios 119 (*Æsops fables* 462).

συρίσδων λασίας θάμνωι ὑπο πλατάνου·
καῦμα δ' ὀπωρινοῖο φυγῶν κυνὸς ἄλμα δ'†²⁶⁸ ἀμείψεις
†αὔριον†.²⁶⁹ Ἑρμείη τοῦτ' ἐνέποντι πιθοῦ.

Anonym 16.227, Zilliacus 1923, 126, FGE 379 [disticha]

Et hvilested

Kast dig, vejfarer, ned i det grønlig græs her på engen,
hvil din mødige krop efter den trættende vej.
Pinjen bevæges af Zefyros' vind, og den bruser så dejligt,
mens du rundt omkring hører cikadernes sang.
Hyrden spiller sin fløjte på bjerget i middagens hede
nærved en kilde, som er under platanens løv.
Nu kan du undgå Sirius' efterårsglød og så vandre
hen over bjerget, så lyt: Hermes gi'r dig et råd!

Anonym 16.329 Beckby, *Anthologia Graeca* 4,476

Οὗτος Ἄριστοτέλης μετρῶν χθόνα καὶ πόλον ἄστρον.

Anonym 16.329 [daktylisk heksameter]

Til et billede af Aristoteles

Aristoteles måler jorden og stjernernes himmel.

268. Beckby læser *αἶπος*.

269. Beckby læser *ῶριον*.

Glaukos

Det er sandsynligt, at Glaukos er forfatteren til i alt tre digte, hvoraf de to fandtes i Meleagros' antologi *Kransen*. Han stammer fra Nikopolis (måske forstaden til Alexandria).

Tekstgrundlag:

A.S.F. Gow and D.L. Page, *Hellenistic Epigrams*, Cambridge 1965

D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 329

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 153

Glaukos I Gow and Page, *HE* 99, I Page, *OCT* (12.44)

ΓΛΑΥΚΟΥ

Ἦν ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα φιλεῦντας
ὄρτυξ καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα καὶ ἀστράγαλοι,
νῦν δὲ λοπὰς καὶ κέρμα, τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκέλευα
ἰσχύει. ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλαι.

Glaukos 12.44 (Gow and Page, *HE* I), Skelton 1971, 20, *HE* 1811 [disticha]

Dyrtid

Der var engang, da en dreng ville elske, hvis han fik som gave

vagtler, en bold, der var syet eller et terningepar.

Nu forlanger de middag og penge, og legetøj du'r til

intet – søg andre ting, I pædofile, i dag!

Glaukos II Gow and Page, *HE* 99, II Page, *OCT* (7.285)

ΓΛΑΥΚΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ

Οὐ κόνις οὐδ' ὀλίγον πέτρης βάρος ἀλλ' Ἐρασίππου

ἦν ἔσορᾶς αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος,

ᾧλετο γὰρ σὺν νηί, τὰ δ' ὅστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου

πύθεται αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν.

Glaukos fra Nikopolis 7.285 (Gow and Page, *HE* II), Penguin no. 298, *HE* 1815

[disticha]

En skibbruden

Ikke den lette sten og heller ikke jorden,

men hele havet, du ser, er Erasippos' grav;

han gik ned med sit skib, men hvor hans knogler nu rådner,

det vides ikke – det er kun af mågerne kendt.

Glykon

Intet vides om Glykon.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906, 330

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 319

Glykon I Page, *FGE* 112 (10.124)

ΓΛΥΚΩΝΟΣ

πάντα γέλωσ καὶ πάντα κόνις καὶ πάντα τὸ μηδέν,

πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γινόμενα.

Glykon 10.124, Skelton 1971, 21, Penguin no. 732, Page, *FGE* 112 [distichon]

Pessimisme

Alt er latter, og alt er støv, og alt er slet intet!

Alt, hvad der sker på vor jord, stammer fra tåbelighed!

Kalleas fra Argos

Kalleas fra Argos er ukendt.

Tekstgrundlag:

H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958

Kalleas 11.232 Beckby, *Anthologia Graeca* 3,658

*Αἰεὶ χρυσίου ἦσθα, Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκῶς,
ἐξαπίνης ἐγένου λυσομανὲς τι κακόν·
αἰεὶ μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν κακός, ἀλλ' ἐφάνης.*

Kalleas fra Argos 11.232 [disticha]

Afsløret

Altid var du så god som guld, men nu du har drukket,
blev du, Polýkritos, slem, for du er fræk som en hund!
Det har du altid været – det tror jeg – for vinen den røber
éns karakter: Blev du slem? Nej, men nu er det klart!

Kapiton

Ifølge Page er Capito er almindeligt romersk *cognomen*, og måske gemmer der sig en romer bag Kapiton. Tiden er uvis.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Anden litteratur:

Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981, 317

Kapiton Page, *FGE* 34 (5.67)

κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνου, οὐ κατέχει δέ,
ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.

Kapiton 5.67, Penguin no. 726, Page, *FGE* 34

Skønhed og charme

Skønhed, der mangler charme, behager, men fastholder ikke,
for det er lissom en krog, der ingen madding har.

Nikodemos

Intet vides om Nikodemos fra Herakleia.

Tekstgrundlag:

D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981

Nikodemos VII Page, *FGE* 545 (6.320)

Ἀσκανίη μέγα χαίρε καλή καὶ χρύσεια Βάκχου
ὄργια καὶ μύσται πρόκριτοι Εὐΐεω.

Nikodemos fra Herakleia 6.320, Page, *FGE* 545 [distichon]

Afsked med Askanien

Et stort farvel til dig, Askanien, de gyldne mysterier,
og til myster især, I, der har Euios kær.

Nikodemos IX Page, *FGE* 545 (9.53)

Ἴπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν Αἰδίη.

Nikodemos (eller **Lollius Bassus**) 9.53, Page, *FGE* 545 [distichon]

Hippokrates

Menneskehedens lys – det er Hippokrates! Hele
folk har han frelst, men så blev Hades næsten helt tom.

Litteraturliste til *Den græske Antologi*:

- Frederik Plum, *Valgte Stykker af den Græske Anthologie, Revideret Text, metrisk Fordanskning og oplysende Anmerkninger*, København og Odense 1828
- Euterpe*, København 1874
- Benzon = Jos. Cal. Poestion, *Græske Digterinder*, Avtoriseret Oversættelse ved Julie Gøtzsche og P.E. Benzon, København 1884
- Vilhelm Ekelund, *Grekisk bukett*, Stockholm 1906
- J.W. Mackail, *Select Epigrams from the Greek Anthology*, rev. ed., London 1906 (3. udg. 1911, få ændringer)
- Emil Zilliacus, *Grekisk Epigram*, Helsingfors 1922, 2. udg. Stockholm 1923
- Harald Hundrup, *Antikke Vers*, København 1923
- Høeg = Platons Skrifter X, København 1941
- Otto Gelsted, *Græske Digte*, København 1941, 2. udg. 1961
- Anakreons Digte*, ved Simon Meisling, København 1944 (1. udg. 1826)
- H. Beckby, *Anthologia Graeca* 1-4, München 1957-1958 (2. udg. 1966, få ændringer)
- Robin Skelton, *Two Hundred Poems from the Greek Anthology*, London 1971
- Harald Hundrup, *Glimt fra Hellas og Rom*, København 1971
- D.L. Page, *Epigrammata Graeca*, OCT 1975
- D.L. Page, *Further Greek Epigrams*, Cambridge 1981
- Peter Jay, *The Greek Anthology*, Penguin 1981 (1. udg. 1973)
- Otto Foss, "Pæderastiske digte i oversættelse" i: *Man må studere... – festskrift til G. Torresin*, Aarhus 1984
- Sten Ebbesen, *Aigis* 2012,1